BONAMICI

L'Autore è Bernardo da Bologna

R. BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE
DI FIRENZE

OPERE BIBLIOGRAFICHE E BIOGRAFICHE

RACCOLTE DAL

DOTT. DIOMEDE BONAMICI

di Livorno (1823-1912)

Novembre 1921.

Digitized by Google

Octavius Toſelli Bon. Inv. & delin. *Andreas Bolzoni Incidit Ferrariæ 1745.*

Digitized by Google

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM
ORDINIS MINORUM S. FRANCISCI
CAPUCCINORUM

Retexta & Extenſa

A F. BERNARDO A BONONIA

Ibidem Sac. Theologiæ Lectore Capuccino:

Quæ prius fuerat

A P. DIONYSIO GENUENSI

Ejuſdem Ordinis Concionatore

Contexta.

AD SANCTISSIMUM PATREM

BENEDICTUM XIV.

PONTIFICEM OPTIMUM MAXIMUM.

VENETIIS, MDCCXLVII.

Apud Sebastianum Coleti

SUPERIORUM PERMISSU AC PRIVILEGIO.

Digitized by Google

—— Nil non mortale tenemus,
Pectoris exceptis Ingeniique bonis.
Nec ſolet Ingeniis ſumma nocere dies.

Ovid. l. 3. Triſt. eleg. 7.
& l. 4. de Ponto eleg. 16.

Buan. 1059 bis

Digitized by Google

SANCTISSIME PATER.

Siquid ſanctum, ſiquid honeſtum, ſiqua virtus, ſiqua laus diſciplinæ in humili Ordine noſtro erumpit, hoc Sanctitas Tua ampliſſimo jure valet repetere, hoc & ipſe Ordo Tibi obſequendo rependere etiam atque etiam gratulatur. Suprema quippe Sedes Apoſtolica, quæ ſingulari nos ſemper Seraphici Franciſci Pauperes munere fovit, ita nunc virtute & amplitudine Tua impleta & illuſtrata nobis benigne affulget: ut verendum nobis ſit aliquid non agere in Eccleſia proficuum, vel quidquid agimus, ſtatim Tibi veluti Tuorum in nos

Digitized by Google

beneficiorum fructum reddere teneamur. En Bibliothecam hancce ſcriptorum Ordinis Religio ipſa noſtra ad Tuos ſacros demiſſa Pedes profert, & exhibet. Leve ſane munus, leve & exile opus ipſum. At ſubeat, precor, ejus Religionem iſtam in Domo Dei eſſe conditionis, ut pro magno habeat, ſi in Eccleſiæ ærarium unum, aut ærea Minuta duo mittere valeat. Non illi ad otiandum commodum, non filios enutrit lacte aut adipe. Sed Terram *habitat* Deſertam, *ubi nihil niſi durum aut aſperum vireſcit:* Terram *inſuper* Inaquoſam, *cui rigeſcunt Venti, æſtus crudeſcit. Qua de re Nati illius in via Pœnitentiæ aſſueſcunt equidem, & ad fructus Pœnitentiæ in ſe aut in aliis excerpendos: ſed ſtudia politiora excolere, & ex ſtudiis flores legere atque componere in Libris aut ſcriptis profecto deſueſcunt. Attamen quos flores DE TERRA DESERTA & INAQUOSA aliqui veluti nitendo & renitendo decerpere potuere, Liber inquam iſte colligit & explicat. Sit igitur ſi non ob pretii, ſane ob difficultatis ſingularitatem gratum opus, dignumque propterea, ut Tuo maximo, Sanctiſſime Pater, ornetur Nomine. Vel ſi tandem exilitati excuſatio nulla addi poſſit, patiare tamen neceſſe eſt, ut Pauperes devincti geſtiant*

ſuo

ſuo modo lætitia, & de Tuo Nomine pro viribus ſuis triumphum agant. Alibi in ære aut in auro eximium Tuum illud Nomen legetur & celebrabitur inſculptum. Sed non injuria eſt neque noxa, ſi Pauperes veluti in ſuis quercubus & ſalicibus illud ipſum inſculpant. Etiam & huc ad legendum accurrent Poſteri, etiam & hinc intelligent quanti illud Nomen ſit ponderis, quantæ amplitudinis, quantæque gloriæ. Petant ſiquidem animi præſtantiam: & nos ſerio hic teſtamur, aviti ſanguinis Nobilitatem dotibus aptioribus quam in Sanctitate Tua conjunctam eſſe non poſſe, vel moribus amplificari ornatioribus. Petant virtutem: & firmo latere inter conſentientium populorum turbas proclamamus, nihil in uno BENEDICTO XIV. deſiderari virtutis, omnem prorſus cumulatiſſime reperiri: ſive ad mores conferatur Virtus, ſive ad ſcientias, ſive ad ſapientiam, ſive ad eruditionem omnem, ſive denique ad quodlibet, quod Virtutis nomine poteſt inſigniri, deducatur. Totam aut demum ſimul expetant amplitudinem: & Virum Juſtum in Tuo Nomine deſignamus, quem ſemper deduxit Dominus per vias rectas, oſtendens illi in omnibus regnum Dei: cui dedit Scientiam Sanctorum, quem honeſtavit in laboribus pro

Eccle-

Eccleſia Dei ubique ſuſceptis & Mitra, & Purpura, & tandem ipſa ſuprema Eccleſiæ univerſalis Sede: & adhuc completurus eſt labores illius (quibus heu nimium inter adhuc vigentes procellas aporiatur, ſed non deſtituitur) mercede magna nimis, ut certo confidimus, premio nimirum Sanctorum. Hæc, inquam, Sanctiſſime Pater, ſignificare volumus, cum Tuo eximio Nomine labores iſtos noſtros ſolari & ornare contendimus. Hæc patere idcirco, ut pro modulo noſtro explicemus; & ut deſcripſerim ego, qui ſicuti ſingularis ſemper Admirator Tuæ amplitudinis fui, & beneficiorum Tuorum emolumento auctus, ita in oſculo ſacrorum Pedum Tuorum omni cum obſequio ſubſcribor

SANCTITATIS TUÆ

Minimus & Devinctiſſimus Servus
F. Bernardus a Bononia Capuccinus.

LE-

LECTORI.

FAſtos conſcribimus, & non idcirco Ordinis humilitati detrahere quidquam veremur. Debitores ſumus Deo & Hominibus, ut quomodo in Eccleſia converſemur, & an in multiplicatione Gentis multiplicemus lætitiam, perſpectum exhibeamus. Alii ad id Virorum noſtrorum pietate illuſtrium vitas deſcribunt, labores in Miſſionibus, geſta & facinora ad Infidelitatem conterendam, fidem vero erigendam enarrant alii. Nobis contigit Catalogum texere eorum, qui docti fuerunt & erudiunt multos, quique juxta Danielem fulgebunt quaſi ſplendor Firmamenti, & quaſi Stellæ in perpetuas æternitates. Non novum hoc Opus, ſed retextum & recompoſitum: quippe quod duabus antea editionibus 1680. & 1691. noſter P. Dionyſius Genuenſis evulgaverat. Ampliatum vero & ita illuſtratum, ut novo calamo omnia ſint dicta, ſtudio conquiſita diligentiori, & numero Scriptorum aucta, cum in dies ampliores excerpantur notitiæ, creſcantque Scriptores. Poteram ſane primi Auctoris Opus meis notitiis & deſcriptionibus integrum intertexere: verum ut monſtroſum ſum ratus in alterius tabula Pictoris aliena manu ſeu diverſo ſtylo pingere & addere: ſatiuſque eſſe, ſi ad proprium genium & ingenium alterius opus revocetur & veluti reſtauretur. Neque tandem ad id operis ego intruſus, ſed vocatus & juſſus: promovente & jubente Reverendiſs. noſtro Curiæ Romanæ Procuratore & Commiſſario Generali P. Sigiſmundo a Ferraria, qui vel inter ipſa ſumma negotia litteras ſcientiaſque fovet; & cum ipſe doctrinæ apicem attigerit, quot habeat ſocios & ſequaces, in hac recudenda Bibliotheca aperiri voluit. Utinam illius ſapientem modeſtiam vincere potuiſſemus, ut ſcriptorum ſuorum profecto eruditiſſimorum notitia ſimul cum Auctoris præſtantia ornaretur hoc opus & ditaretur.

Cœterum e veſtigio unum monearis neceſſe eſt: te ſcilicet non ad uberiorum Camporum meſſem ſuſpiciendam vocari, verum ad fructus aliquos veluti Terræ deſertæ & inaquoſæ (quoniam ad ſtudia colenda vitæ noſtræ ea nimirum eſt ratio) revidendos, ſeu potius demirandos. Hinc non dedignaberis, ſi non in omnibus materiis Scriptorum copiam invenias: paucis, imo & analectis tantum eris contentus, quæ in hoc vel illo Scriptore citantur, maxime cum Virorum cæteroquin illuſtrium & graviorum memoria

ria quærit & poſtulat : vel ſi copiam in aliquo & abundantiam reperias, laudabis Dominum & confiteberis potentiæ illius, qui ad magna & præclara utitur iis qui non ſunt, tamquam iis qui ſunt. Novimus & in alienis Bibliothecis magna cum parvis commiſceri : quoniam & meſſis abundans non æqualia undique ex cunctis ſpicis grana colligit & congregat. At hercle longe etiam ampliorem hancce Bibliothecam deſpondiſſem, ſi res ceſſiſſet deſiderio. Do quippe litteras huic & alteri ex noſtris Provinciis; & ſæpe hæc reſpondet, ſe curare Viros oratione illuſtres, non litteris; illa reponit: Viros habemus & habuimus, ſed qui operibus in Dei honorem & Animarum lucrum, non ſcriptioni manus dedere. Repeto inquiſitiones alibi, & repetitur mihi ſæpiſſime, Opera prælo digniſſima jacere manuſcripta, quæ lucem non ſperant, cum obierit Auctor, & Ordo paupertate preſſus e tenebris evocare non valeat. Quibus de cauſſis vel tacere, vel minus diligens eſſe cogor, ubi tamen theſauros effodere ſperaveram : vel certe Anecdotis hanc infarcire Bibliothecam, quæ tamen ſcio non minori, ſed forte rariori quandoque pretio poſſe æſtimari. Sane igitur pluſquam notavimus & Libri editi ſunt, & Opera deliteſcunt: quo fit, ut quæ ex vitæ noſtræ inſtituto nonniſi brevis Bibliotheca eſſe poterat, brevior adhuc fiat impedimentis. Parcat qui legit; & adlaborent Poſteri, qui mecum in hoc Opere Dei honorem, & Confratrum merita amare ſciunt.

IN-

INDEX
NOMINUM
Scriptorum Capuccinorum.

ADalbertus Monachenſis.
Adeodatus Paſinus.
Adrianus a Nancæo.
Adrianus Wildenaulenſis
Ægidius de Villalon.
Æmilianus Græcenſis.
Agathangelus Bituricenſis.
Albertus Bergomenſis.
Albertus Sylvaducenſis.
Albertus Felix Pariſenſis.
Alexander Arelatenſis.
Alexander a Baſſano.
Alexander Cadomenſis.
Alexander Creſpius.
Alexander Floravantius.
Alexander Maraffius.
Alexander ex Sonthoſen.
Alexander Toletanus.
Alexandrinus Civitatenſis.
Alexius Conſtantienſis.
Alexius a S. Laudo.
Alexius Segala.
Aloyſius a Camuleo.
Aloyſius a Melita.
Aloyſius a Piſtorio.
Aloyſius Taſsellus.
Aloyſius Maria a Mediolano.
Alphonſus Carnotenſis.
Alphonſus de Caſarubios.
Alphonſus Lupus.
Alphonſus Monfortius.
Alphonſus Zulmerhauſanus.
Amadeus Bayocenſis,
Amandus Græcenſis.
Amatus Stockavienſis.
Ambroſius de Brigentis.
Ambroſius a Calvomonte.
Ambroſius Genuenſis,
Ambroſius Mediolanenſis.
Ambroſius a Novis.
Ambroſius de Vanes.
Ambroſius de Urbino.
Anacletus a Portu Gratiæ.
Ananias Clottenſis.
Anaſtaſius Pariſienſis.
Anaſtaſius Pragenſis
Andeolus Lictsvienſis.
Andreas Bituricenſis.
Andreas a Caſtro Bononienſi.
Andreas Granatenſis:
Andreas a Montilla.
Andreas Teneramundanus.
Andreas Franciſcus Turnonienſis.
Angelicus ab Allegro.
Angelicus Inſulenſis.
Angelicus Minguevenſis.
Angelicus a Panagia.
Angelicus Spadafora.
Angelicus Tudelenſis.
Angelicus Winſeleranus.
Angelinus Heppenheimenſis.
Angelus Aſtenſis.
Angelus a Belverio.
Angelus de Beaumont.
Angelus Breſſonius.
Angelus a Carpenedulo.
Angelus Caſtrogentirienſis,
Angelus a Ferno.
Angelus a Freſcarolo,
Angelus de Joyoſa.
Angelus de Perona.
Angelus de Raconis,
Angelus Savonenſis.
Angelus a Sigeſtro.
Angelus Tiphernenſis,
Angelus Maria Annabate,
Angelus Maria Bergomenſis.
Angelus Maria a Buſto-arſitio.
Angelus Maria Marcheſinus,
Angelus Maria a Parsvicino.
Angelus Maria de Rubeis,
Anonymus Bavarus.
Anonymus Bohemus.
Anonymus Colonienſis.
Anonymus Gallus.
Anonymus ſecundus Gallus.
Anonymus tertius Gallus.
Anonymus quartus Gallus.
Anonymi tres Galli.
Anonymus Hiſpanus.
Anonymus alter Hiſpanus.
Anonymus Italus.
Anonymus ſecundus Italus.
Anonymus tertius Italus.
Anonymus quartus Italus.
Anonymus quintus Italus.
Anonymus ſextus Italus.
Anonymus Germanus.
Anonymi Capuccini.
Anonymi Galli.
Anſelmus Andegavenſis.
Anſelmus a Forarquivio.
Anſelmus Hyscenſis.
Anſelmus Lexovienſis.
Anſelmus Marzatus.
Anſelmus Olornienſis.

Anſelmus de Raſer,
Antoninus a Bronte.
Antoninus a Roſerio.
Antonius Albaterrenſis.
Antonius ab Alicante.
Antonius ab Amandula.
Antonius del Arahal.
Antonius ab Arnedo.
Antonius Barberinus.
Antonius Caputus.
Antonius Caraffa.
Antonius Carnotenſis.
Antonio a Chierio.
Antonius Cyrnæus.
Antonius a Gallarato.
Antonius ab Interamna.
Antonius Iribarne.
Antonius Laudatus.
Antonius a Mondulpho.
Antonius Naccaria.
Antonius Olgiati.
Antonius Pariſienſis.
Antonius alter Pariſienſis.
Antonius de Fuente la Peana.
Antonius de la Puebla.
Antonius a Rapallo.
Antonius de Sarinnena.
Antonius Straubinganus.
Antonius a Tipherno.
Antonius Toletanus.
Antonius a Turnonio.
Antonius Zucchellus.
Antonius Maria Affaitati.
Antonius Maria Lucernenſis.
Antonius Maria Piſcatorius.
Antonius Maria Prodomontanus.
Antonius Maria Schyrleus.
Aphrodiſius Biterrenſis.
Apollinaris a Sigmaringa.
Apollonius a Cadoro.
Archangelus Alarconius.
Archangelus ab Anicio.
Archangelus a Borbonio.
Archangelus Brixienſis.
Archangelus Hyacenſis.
Archangelus Leslæus Scotus.
Archangelus Panormitanus.
Archangelus de Ripaut.
Archangelus de Forbes Scotus.
Archangelus a Valloniis.
Arnandus Gandenſis.
Athanaſius a Barcinone.
Athanaſius a Dilinga.
Athanaſius Mole.
Auguſtinus Complutenſis.
Auguſtinus a Coneliano.
Auguſtinus Genuenſis.
Auguſtinus Genuenſis alter.
Auguſtinus Mediolanenſis.
Auguſtinus Narbonenſis.
Auguſtinus Ratisbonenſis.
Auguſtinus a Vigueria.
Auguſtinus Maria a Lugano.
Aurelius Richerius,

B

Balthaſſar Draconenſis,
Balthaſſar Regienſis.
Barlaam Wejehemenſis.
Barnabas de Gambellara,
Barnabas a Genua.
Barnabas Neocaſtenſis,
Bartholomæus Baphius.
Bartholomæus Barberius.
Bartholomæus Bergomenſis,
Bartholomæus de la Haye.
Bartholomæus de Vecchis.
Bartholomæus a S. Windelino,
Baſilius de Burgo.
Baſilius Donurius.
Baſilius Lugdunenſis.
Baſilius Nolanus.
Baſilius Sveſſionenſis.
Baſilius a Terulo.
Baſilius de Vico.
Baſilius de Zamora,
Baſilius Salonenſis.
Beda Soyenſis.
Beltrandus Œttinganus.
Benedictus Burdigalenſis.
Benedictus Filchius.
Benedictus Gualdinus.
Benedictus Laugeois.
Benedictus Leodienſis.
Benedictus de Leonis.
Benedictus a Monte Sarchio,
Benedictus Sanbenedictus.
Benedictus Paloccius.
Benedictus a Tullo.
Benedictus de Urbino.
Benignus Lohranus.
Benno Oſtermonachenſis.
Benno Stantienſis.
Bernardinus ab Aretio.
Bernardinus a Balbano.
Bernardinus Burdigalenſis.
Bernardinus a Carpentoracte,
Bernardinus a Cilento.
Bernardinus a Colleperraccio.
Bernardinus a Fondagno.
Bernardinus Gandavenſis.
Bernardinus Hungarus.
Bernardinus Malacitanus.
Bernardinus Matritenſis.
Bernardinus a Monteulmo.
Bernardinus Palladius Aſtenſis.
Bernardinus Pariſienſis.
Bernardinus a Pecquignes.
Bernardinus Pictavienſis.
Bernardinus a Pontremulo.
Bernardinus a Rhegio.
Bernardinus a Rupe.
Bernardinus a S. Angelo in Vado.
Bernardus Æmilianus.
Bernardus Atrebatenſis.

Ber.

Bernardus Auximenſis.
Bernardus Lanterius.
Bernardus Pampelonenſis.
Bernardus Pariſienſis.
Bernardus Rnberti.
Bernardus Maria Giaechi.
Bernardinus Maria Gioffius.
Bonagratia Habſenſis.
Bonagratia Monachenſis.
Bonaventura de Antiquaria
Bonaventura Aragonius.
Bonaventura ab Aretio.
Bonaventura Barberinus.
Bonaventura Bellomontanus.
Bonaventura Bruxellenſis.
Bonaventura a Carpentoraſte.
Bonaventura Caſalenſis.
Bonaventura a Catanzaro.
Bonaventura Cæſarauguſtanus.
Bonaventura Lingonenſis.
Bonaventura alter Lingonenſis.
Bonaventura a Manreſa.
Bonaventura Moncada.
Bonaventura a Mnnteregali.
Bonaventura ab Occimiano.
Bonaventura a Recineto.
Bonaventura a Regio.
Bnnaventura a Siſtarica.
Bonaventura Spechaert.
Bonaventura a Taberna.
Bonaventura Urbevetanus.
Bonaventura Zampizonus.
Britius Rhedonenſis.
Britjus a Rubromnnte.
Bruno Neoſtadienſis.
Bruno Pattenſis.

C

CAjetanus Euſtadianus.
Cajetanus Maria Bergomenſis.
Carolus Abbavillæus.
Carolus de Arembergh.
Carolus Boulanger.
Carolus a Cnmplano.
Carolus a Cremona.
Carolus a Crevalcore.
Carolus Hildeſienſis.
Carolus a Portu S. Mariæ.
Carolus de Sale.
Carolus Antonius Mutinenſis.
Carolus Franciſcus de Saviliano.
Cafolus Joſeph Tricaſſinus.
Carolus Maria a Cęſena.
Caſimirus Toloſanus.
Cherubinus Aurelianenſis.
Cherubinus a Corrigio.
Cherubinus Genuenſis.
Cherubinus Maurianenſis.
Cherubinus a Nicea.
Cherubinus de Nucibus.
Cherubinus Sandolinus.
Chriſtophorus Facciardus.
Chriſtophorus Græcenſis.
Chriſtophorus Luſatius.
Chryſoſtomus Monachenſis.
Chryſoſtomus a Moniſtrollio.
Claudius Abbavillæus
Claudius Athenſis.
Claudius Franciſcus Maiſtre.
Clemens Brixienſis.
Clemens Burghuſianus.
Clemens a Juliano.
Clemens a Noto.
Cęleſtinus Coleonius.
Cœleſtinus de Coriſopito.
Cœleſtinus de Montemarſano.
Cœleſtinus Niortenſis.
Columbanus Lucernenſis.
Conradus Befortenſis.
Conradus Morheimenſis.
Conradus Salisburgenſis.
Conſtantinus a Barbanzone.
Conſtantinus Neapolitanus.
Conſtantinus a Panormo.
Cornelius Caſtelluccius.
Cornelius Recinetenſis.
Cyprianus Crouſers.
Cyprianus Gammachenſis.
Cyrillus ab Alicante.
Cyrillus a S. Cruce.
Cyrillus de Rubeis.

D

DAniel Antuerpienſis.
Daniel Pariſienſis.
Daniel a Sancto Severo.
Deſiderius de Bellagrandis.
Didacus de Bilhono.
Didacus Legionenſis.
Didacus Malacitanus.
Didacus Matritenſis.
Didacus de Quiroga.
Didacus Sgroy.
Didacus Toletanus.
Didacus de Valvanera.
Dionyſius de Abbatibus.
Dionyſius de Carolis.
Dionyſius a Genua.
Dionyſius Hiſpalenſis.
Dionyſius Luxemburgenſis.
Dionyſius Maſſilienſis.
Dionyſius Œnipontanus.
Dionyſius de Rives.
Dionyſius Werlenſis.
Dionyſius Virienſis.
Dominicus a Buſcheto.
Dominicus a Cęſena.
Dominicus Interianus.
Dominicus Pampelonenſis.
Dominicus de Sancto.
Donatus ex Aſen.
Donatus a Corteno.
Donatus Paſſavienſis.
Dorotheus Aquenſis.

Dorotheus Biterra.

E

EDelbertus Rottenfelſenſis.
Eduardus Pariſienſis.
Electus Lauffenburgenſis.
Eligius Baſſæus.
Eliseus de Bellagrandis.
Eliſeus Peſentius.
Eliſeus Virnlenſis.
Emericus Berlacenſis.
Emericus Halenſis.
Emmanuel Giennenſis.
Emmanuel Granatenſis.
Emmanuel Malacitanus.
Emmanuel de Niza.
Emmanuel Orchius.
Emmanuel Vivarienſis.
Engelbertus Landishutanus.
Epiphanius de Moyrans.
Epiphanius Sylvanectenſis.
Erneſtus a Solodnro.
Evangeliſta a Cañnbio.
Eucharius Stocksbergenſis.
Eugenius Burgenſis.
Eugenius ab Oliva.
Eugenius a Petrarubea.
Eugenius Tricſtius.
Euſebius Anconitanus.
Euſebius Mellorenſis.
Euſtachius Fravenfeldenſis.
Eutropius Islebonenſis.

F

FAuſtinus Dieſtenſis.
Fauſtinus Gedeonus.
Felicianus Hiſpalenſis.
Felicianus a Miranda.
Felix de Almnnte.
Felix Barcinonenſis.
Felix a Bertinnrio.
Felix Brandimartes.
Felix de Cabra.
Felix a Cabrera
Felix Granatenſis.
Felix a Majorica.
Felix de Mnlina.
Felix a Pampelnne.
Felix Paſſera.
Felix Joſeph de Ubrique.
Fidelis a S. Germano.
Fidelis a Placentia.
S. Fidelis a Sigmaringa.
Fidelis a Talucio.
Flaminius de Grittis.
Florentinus Caletenſis.
Florentius Bonnenſis.
Flnrentius Mechlinienſis.
Fortunatus Alamandinus.
Fnrtunatus Zanchinus.
Franciſcus ab Æſio.
Franciſcus Andegavenſis.
Franciſcus de Anduxaria.
Franciſcus Aquilanus.
Franciſcus ab Aquis-bormiis.
Franciſcus Arena.
Franciſcus a Bagnone.
Franciſcus Barbaranus.
Franciſcus de Burgns.
Franciſcus a Boſco.
Franciſcus Buratus.
Franciſcus a Cæſena.
Franciſcus Camberienſis.
Franciſcus a Cañobio.
Franciſcus a Cento.
Franciſcus a Chierciario.
Franciſcus a Concha.
Franciſcus de Domfrontio.
Franciſcus a Faventia.
Franciſcus de Franchis.
Franciſcus de Funiano.
Franciſcus Genardus.
Franciſcus Giennenſis.
Franciſcus Guadicenſis.
Franciſcus de Hauſte.
Franciſcus de Lanione
Franciſcus Longus a Coriolano.
Franciſcus Laghi.
Franciſcus de Madervil.
Franciſcus a Majorica.
Franciſcus Manfredus.
Franciſcus Mauſolenſis.
Franciſcus de Mazzara.
Franciſcus Mediolanenſis.
Franciſcus Meudonenſis.
Franciſcus de Molinis.
Franciſcus a Montecalerio.
Franciſcus a Mnntereali.
Franciſcus de la Mota.
Franciſcus de Munebraga.
Franciſcus de Nigro.
Franciſcus Nugentius.
Franciſcus de Nuictio.
Franciſcus a Rodraſem.
Franciſcus de Romorantino.
Franciſcus Ruginius.
Franciſcus a Saccia.
Franciſcus de Santander.
Franciſcus a S. Severino.
Franciſcus a Sexto
Franciſcus a Siclilis.
Franciſcus a Soriano.
Franciſcus Spinellus.
Franciſcus Tereſtius.
Franciſcus Titelmanus.
Franciſcus Toloſanus.
Franciſcus Tuſcus.
Franciſcus del Viſſo
Franciſcus de Xerez.
Franciſcus Antonius Moncada.
Franciſcus Antnnius Mottolà.
Franciſcus Joſeph ex Buſmenshauſen.
Franciſcus Joſeph a Cirrunigia.
Franciſcus Ioſeph Jaccenſis.

Fran-

Franciſcus Maria Bruxellenſis.
Franciſcus Maria Capellus.
Franciſcus Maria Caſinus.
Franciſcus Maria Giancardus.
Franciſcus Maria Gioja.
Franciſcus Maria Huenſis.
Franciſcus Maria Pagnotius.
Franciſcus Maria Pariſienſis.
Franciſcus Maria Philamarinus.
Franciſcus Maria a Sextula.
Franciſcus Maria Squarciaficus.
Franciſcus Sebaſtianus Altorffenſis.
Fridolinus Flinsbacenſis.
Fructuoſus Oberumbàccenſis,
Fulgentius de Iſæo.

G

Gabriel a Bullandio.
Gabriel a Montenovo.
Gabriel Porta Utinenſis.
Gabriel Maria Brixienſis.
Gaſpar de Pinarolio.
Gaſpar de Rougnes.
Gaſpar de Vianna.
Gaudentius Bontempus.
Gaudentius Lincenſis.
Geminianus Monachenſis.
Georgius Ambianenſis.
Georgius Duſſeldorpienſis.
Georgius Salmus.
Georgius Wembdinganus.
Gervaſius Briſacenſis.
Goſwinus a Monaſterio Weſtfalorum
Gratianus Arthenſis.
Gratianus Monfortius,
Gregorius Angelerius.
Gregorius Aurelianenſis.
Gregorius Brugenſis.
Gregorius a Corella.
Gregorius a Ginzburg.
Gregorius Granatenſis.
Gregorius Hibernenſis.
Gregorius Neapolitanus.
Gregorius Lugdunenſis,
Gregorius Regienſis.
Gregorius de Rives.
Gregorius de Roſtrenen.
Gregorius Salinus.
Gregorius Salmaticenſis.
Gregorius Valentianus.
Guido Finarienſis.

H

Heliodorus Pariſienſis.
Henricus a Bellomonte.
Henricus Caletenſis.
Henricus Harvillæus.
Henricus Seynenſis.
Heribertus Juliacenſis.
Heribertus Salurnenſis,
Hieronymus de Alicante,
Hieronymus Arelatenſis.
Hieronymus Aſtigitanus.
Hieronymus Avenonienſis,
Hieronymus de Balbaſtro.
Hieronymus de la Baſtida,
Hieronymus Bocchius.
Hieronymus Bononienſis.
Hieronymus Cabrinus.
Hieronymus Cæſarauguſtanus,
Hieronymus a Calio.
Hieronymus a Calataniſſeta.
Hieronymus a Caſtroferrettorum,
Hieronymus Dinami.
Hieronymus Giennenſis.
Hieronymus Guadicenſis.
Hieronymus de la Jacona.
Hieronymus Leccius.
Hieronymus Mantinus Narnienſis,
Hieronymus Mediolanenſis.
Hieronymus Melphictenſis.
Hieronymus a Mondulpho.
Hieronymus a Monteflorum.
Hieronymus Novarienſis.
Hieronymus Panormitanus.
Hieronymus a Piſtorio.
Hieronymus a Politio.
Hieronymus a S. Georgia.
Hieronymus a Segorbia.
Hieronymus Senonenſis.
Hieronymus a Sorbo.
Hieronymus Trachinat.
Hieronymus Weiheimenſis.
Hieronymus Cajetanus Vicentinns.
Hierotheus Confluentinus.
Hilarion Mediolanenſis.
Hilarion Noleyta.
Hilarius Friburgenſis.
Hilarius Landishutanus.
Hilarius a Pophis.
Hippolytus Averoldus.
Hippolytus a Mediolano.
Honoratus Pariſienſis.
Honorius Aſianienſis.
Hugo Aquenſis.
Humilis Olivenſis.
Hyacinthus ab Alenconio.
Hyacinthus Ambianenſis.
Hyacinthus ab Avenione.
Hyacinthus Bruſſottus.
Hyacinthus a Dragina.
Hyacinthus Græcenſis.
Hyacinthus Kerver.
Hyacinthus Natta Caſalenſis,
Hyacinthus Olpenſis.
Hyacinthus Maria Genuenſis,

I

Jacobus Bolducius.
Jacobus de Bordes.
Jacobus Burdigalenſis.
Jacobus de Chevanes.
Jacobus a Corella,

Digitized by Google

Jacobus a Foroſarſinio.
Jacobus Mediolanenſis.
Jacobus Melphictenſis.
Jacobus Raggiua.
Jacobus Salinarius.
Jacobus de Scalvo.
Idelphonſus a Caſcante.
Idelphnnſus de Lerena.
Jeremias Pannrmitanus.
Jeſualdus de Bononiis.
Jeſualdus a Jacio.
Jeſualdus Panormitanus.
Ignatius ab Apiro.
Ignatius a Carnago.
Ignatius a Ciſnago.
Ignatius de Combis.
Ignatius Rhennſeldenſis.
Illuminatus Friburgenſis.
Illuminatus Meſſanenſis.
Illuminatus de Oddis.
Illuminatus a Panormo.
Innocentius de la Neuſuille.
Jnachimus Banzius.
Joachimus a Monteſaliſco,
Joachimus Rapperſwillanus.
Joachimus a Soragna.
Joannes ab Albintimelio.
Joannes Amigoni.
Joannes Antiquaria.
Joannes Bellotus,
Joannes Brixienſis,
Joannes Burdigalenſis.
Joannes Compoſtellanus.
Joannes a Cropann.
Joannes de Deſont.
Joannes Erghoſtemus.
Joannes a Fano
Joannes Faſſatius.
Joannes a Foroſempronio.
Joannes Gubitoſa.
Joannes a Majorica.
Joannes Moriundus.
Joannes Patnnus.
Joannes Romæus.
Joannes a S. Jacobo.
Joannes a Seſtola.
Joannes a Syderno.
Joannes Zuaze.
Joannes Angelus Serra.
Joannes Antonius Cavatius.
Joannes Antonius a Florentia.
Joannes Auguſtinus Oldoinus.
Joannes Baptiſta Abrincenſis.
Joannes Baptiſta Andegavenſis.
Joannes Baptiſta Bituricenſis.
Joannes Baptiſta Cantnnus.
Jnannes Baptiſta de Caſſalet.
Joannes Baptiſta a Caſſinis.
Joannes Baptiſta Eſtenſis.
Joannes Baptiſta Faventinus.
Joannes Baptiſta Hoſtienſis,
Joannes Baptiſta a Mnnteforti,
Joannes Baptiſta a Murcia.
Joannes Baptiſta Pinardus,
Joannes Baptiſta Piſone.
Joannes Baptiſta Pizzati.
Joannes Baptiſta a S. Aniano.
Joannes Baptiſta Tramontanus.
Joannes Baptiſta Verſolienſis.
Joannes Chryſoſtomus a Bethunia.
Joannes Chryſnſtomus a Bononia.
Joannes Chryſoſtomus Brixienſis.
Joannes Chryſnſtomus Burrenſis.
Jnannes Chryſoſtomus a Florentia.
Joannes Evangeliſta Anicienſis.
Joannes Evangeliſta Sylvaducenſis.
Joannes Franciſcus Benigni.
Joannes Franciſcus de Bourdemare.
Joannes Franciſcus Brixienſis.
Joannes Franciſcus Ceſenas.
Joannes Franciſcus Calaritanus.
Joannes Franciſcus Ceruti.
Jnannes Franciſcus Dieppenſis.
Joannes Franciſcus de Leonis.
Joannes Franciſcus a Londronio,
Joannes Franciſcus a Porticu.
Jnannes Franciſcus Rhemenſis.
Joannes Franciſcus Rnmanus.
Joannes Franciſcus a Rupe.
Joannes Franciſcus Scoti,
Joannes Franciſcus Turrius.
Joannes Franciſcus de Velaſco.
Joannes Franciſcus Zacer.
Joannes Gaſparus Mergentheimenſis.
Joannes Ludovicus Ambianenſis.
Joannes Maria Hieracenſis.
Joannes Maria a Noto.
Joannes Maria Sonegienſis.
Joannes Maria Tiſſanenſis.
Joannes Maria Zamora.
Joannes Petrus a Buſto-Arſitio.
Joannes Raymundus Hiſpalenſis,
Joannes Thomas Braydenſis.
Jnannes Thomas Genuenſis,
Jodocus Bremgarthenſis.
Jnrdanus Añanienſis.
Jordanus Waſſerburgenſis.
Joſaphat Rothomagenſis.
Joſeph de Arazena.
Joſeph Barcinnnenſis.
Jnſeph Bayrmunchenſis,
Joſeph Bilinenſis,
Joſeph Briſacenſis.
Joſeph a Cañnbin.
Joſeph a Capriola,
Jnſeph a Carabantes.
Joſeph le Clerc de Tomblay,
Joſeph a Colleamato.
Joſeph Dondnrjus.
Jnſeph Drujenſis.
Joſeph Fernenſis.
Joſeph de Graux.
Jnſeph Hiſpalenſis.
Joſeph ab Itro.
S. Joſeph a Leoniſſa.
Joſeph Monachenſis.

Jo-

Jnſeph Matritenſis.
Joſeph de Morlæo.
Jnſeph de Naxera.
Joſeph Nexibrenſis.
Joſeph a Nnvis.
Joſeph ab Oſſeria.
Jnſeph Oxibienſis.
Jnſeph a Pangueſſa.
Joſeph Taberna, ſeu Daberna.
Joſeph Archangelus Romanus.
Joſeph Maria a Caſtanea.
Jnſeph Maria a Cento.
Jnſeph Maria a Cluſio.
Joſeph Maria Emattinganus.
Joſeph Maria a Ferraria.
Joſeph Maria a Flnrentia.
Joſeph Maria a Leuca.
Joſeph Maria a Majorica.
Joſeph Maria Maſſottus.
Joſeph Maria Mozzarellus.
Jnſeph Maria a Nnvaria.
Joſeph Maria a S. Stephano.
Joſeph Maria a Saorniano.
Joſeph Maria a Saxulo.
Joſeph Maria a Tiberiaco.
Irenæus Avalonenſis.
Iſaac Oſtovienſis
Iſidorus Hiſpalenſis.
Iſidorus Leginnenſis.
Iſidnrus Ninſtenſis.
Iſidorus Franciſcus Bruxellenſis.
Julianus Biſuntinus.
Julius a Veſuntione.
Juniperus a Barga.
Ivo Ebroicenſis.
Ivo Pariſienſis.
Ivo Trecorenſis.
Juſtinianus Turnnenſis.
Juſtinus Confluentinus.
Juſtinus a Nurſia.
Juſtus Bonafides.
Juſtus a Mnnte-ulmo.
Juvenalis Añanienſis.

L.

LActantius ab Interamna.
Ladislaus Emattinganus.
Lambertus Maſpurgenſis.
Laurentius Hiſpalenſis.
Laurentius Aurelianenſis.
Laurentius a Brunduſio.
Laurentius Lucenſis.
Laurentius a Monte-politiano.
Laurentius Pariſienſis.
Laurentius de Pertuſio.
Laurentius Vernnenſis.
Laurentius ex Schnyſis.
Laurentius Maria Genuenſis.
Leander Divionenſis.
Leander Mediolanenſis.
Leander Mnntanus de Murçia.
Leo Vannetenſis.
Leonardus Aquenſis.
Lennardus Pariſienſis.
Liberatus Magattus.
Lucas Calexbitanus.
Lucas Termini.
Lucas Mechlinienſis.
Lucas Pariſienſis.
Lucas Rottenfelſenſis.
Lucianus Brixienſis.
Lucianus Montiſontanus.
Lucianus Soncinus.
Lucianus Maſpurgenſis.
Lucius Saxoregianus.
Ludovicus ah Antiquaria.
Ludnvicus Avenionenſis.
Ludovicus Baldus.
Ludovicus a Bonnnia.
Ludnvicus Boviniacenſis.
Ludovicus Caſpenſis.
Ludovicus Dolanus.
Ludovicus Flandrenſis.
Ludovicus a Galatena.
Ludovicus Lucernenſis.
Ludovicus ab Olivadn.
Ludovicus Panormitanus.
Ludovicus Pariſienſis.
Ludnvicus de Reyn Dunkercanus.
Ludovicus Sanguinetus.
Ludovicus Veruccius.
Ludovicus Franciſcus Argentanenſis.

M

MArcellinus Baveſipontius.
Marcellinus de Piſe.
Marcellus a Calvomonte.
Marcellus Regienſis.
Marcus de Aviano.
Marcus a Baudunio.
Marcus Antonius Galicius.
Marianus Alcamenſis.
Marianus Genuenſis.
Marianus Mullenbornenſis.
Marianus Nebienſis.
Marianus Œnipontanus.
Marianus Panormitanus.
Marius Bignonus.
Marius a Foroſarſinio.
Martialis Brivatus.
Martialis Stampenſis.
Martinus de Calvaceſio.
Martinus Cochemenſis.
Martinus Conſtantienſis.
Martinus a Leodio.
Martinus Lucernenſis.
Martinus de Torreçilla.
Maſſæus Annanienſis.
Mathias Balbanus.
Mathias Baldi.
Mathias Bellintanus.
Mathias Ferrerius.
Mathias Granatenſis.
Mathias a Parma.

Mat-

Matthæus de Angujano.
Matthæus Burgundus.
Matthæus a Monte-ſecuro.
Matthæus Quinzanenſis.
Matthæus a Sancto Martino.
Matthæus Silveſtrius.
Mauritius Gamborinus.
Mauritius Nattenhuſanus.
Mauritius Tolonenſis.
Mauritius Tugienſis.
Maurus a Grieskirch.
Maurus a Valentia.
Maximilianus Deggendorſenſis.
Maximinus Aquenſis.
Maximinus de Guechen.
Maximus Bertana.
Medardus Compendienſis.
Melchior ab Oriola.
Meliton Perpinianenſis.
Michael de Bagnones.
Michael Cadomenſis.
Michael a Caſtrofranco.
Michael de Cepeda.
Michael Hiſpanus.
Michael de Lyma.
Michael de Majolanda.
Michael Neapolitanus.
Michael ex Oudenhoſch.
Michael Tugienſis.
Michael a Valentia.
Michael Angelus Ariminenſis.
Michael Angelus de Bergon.
Michael Angelus Caſſina.
Michael Angelus Guattini.
Michael Angelus de Gueren.
Michael Angelus a Raguſio.
Michael Angelus a Ravenna
Michael Angelus Regienſis.
Michael Angelus Rothomagenſis
Michael Angelus Svitenſis.
Michael Angelus Tapin.
Michael Angelus Venetus.
Modeſtus Romanus.
Modeſtus Waſſerburgenſis.
Mutius Cavenſis.

N

Natalis Taillepied.
Nazarius Sileſius.
Nicander Garriga.
Nicephorus de Ponte.
Nicolaus Amerſfortius.
Nicolaus Asboldus.
Nicolaus ab Auximo.
Nicolaus Barſottus.
Nicolaus Divionenſis.
Nicolaus Majoricenſis.
Nicolaus Randerſageranus.
Nicolaus Spedienſis.
Nicolaus Angelus a S. Angelo.

O

Obitius Brixienſis.
Octavius Amſtelodamenſis.
Octavius Worſt.
Ogerus Flockin.
Oneſimus Iprenſis.
Othmarus Trajectenſis.

P

Pacificus Caletenſis.
Pacificus Portellius.
Pacificus a Provino.
Pacificus Scaligerus.
Pacificus Tannayenſis.
Pacificus a Venetiis.
Palæmon Quintopolitanus.
Paulinus Ambianenſis.
Paulinus Bellovacenſis.
Paulinus Caldarenſis.
Paulus Aſtigitanus.
Paulus a Cæſenâ.
Paulus Calanna.
Paulus Gaditanus.
Paulus Granatenſis
Paulus Lantiniacus.
Paulus Lugdunenſis.
Paulus Lunatus.
Paulus Manaſſæus.
Paulus Maſſilienſis.
Paulus a Noceto.
Paulus a Monte-acuto.
Paulus ab Offida.
Paulus Vizeleſcus.
Paulus Fidelis de Burgos.
Paulus Joſeph Hiſpalenſis.
Paulus Maria Aſtenſis
Paulus Maria a Genua.
Paulus Maria Philippinus.
Paulus Maria Rivarola.
Petrus de Abion.
Petrus de Alaxio.
Petrus de Aliaga.
Petrus Alenconienſis.
Petrus Bergomenſis.
Petrus Beſſonius.
Petrus Calaritan us
Petrus a Calatia.
Petrus de Campis.
Petrus Citus.
Petrus Champolinus.
Petrus Giannolius.
Petrus a Muro
Petrus a Nicea.
Petrus de Orbaſſano.
Petrus Pictavienſis.
Petrus de Podio.
Petrus Quintinopolitanus.
Petrus de Reynoſa.
Petrus Rota.
Petrus a Sancto Severino.
Petrus Trigoſus.

Pe-

Petrus Benedictus ab Urbino.
Petrus Calixtus Camperii.
Petrus Franciſcus a Novo-Como.
Petrus Maria Lucenſis.
Perfectus Conſtantienſis.
Philadelphus Aquenſis.
Philibertus de Boneville.
Philibertus Pariſienſis.
Philippus de Bictis.
Philippus a Civitate-nova
Philippus Engnliſmenſis.
Philippus a Faventia.
Philippus a Fulginio.
Philippus Malacitanus.
Philippus Ribottus.
Pius a Cruce.
Pius Saliſburgenſis.
Placidus Ettelbruckenſis.
Probus Monachenſis.
Procopius Templius.
Proſper Ruthenenſis.

R

Raphael Aſtenſis.
Raphael Caſſina.
Raphael de Clayes.
Raphael Dieppenſis.
Raphael Gindinganus.
Raphael ab Heriſſonio.
Raphael Melitenſis.
Raphael Nannetenſis.
Raphael de Surdis.
Raphael a Tuſculn.
Raymundus Avenionenſis.
Reinardus Lincenſis.
Reinardus Monachenſis.
Remigius Bergomenſis.
Remigius a Bozoln.
Remigius a Sancto Romulo,
Remigius a Variſio
Renatus Colonienſis.
Richardus Hibernenſis.
Rnbertus Cameracenſis.
Robertus Hibernenſis,
Rodulphus Svitenſis.
Rodulphus Maria a Forniempronin
Rogatianus Pariſienſis
Rogerius Labacenſis.
Rogerius Manaſſæus.
Romanus a S. Brioco,
Rnmualdus Œnipontanus.
Rnmualdus Parmenſis,
Romualdus Taurinenſis.
Romualdus Stockacenſis.
Rnſarius Maria de Amico,
Rufinus Erendiganus.
Rufinus a S. Gaudentin.

S

Salvatnr Mnntalbanus,
Salvator Parmenſis,
Salvatnr Sardus.
Sanctes Theſaurus.
Scholaſticus Caſtiljoneus.
Sebaſtianus Aquenſis.
Sebaſtianus Malacitanus.
Sebaſtianus Maurianenſis.
Sebaſtianus Sylvanectenſis.
Sebaſtianus Tugienſis.
Seraphinus a Burgundia.
Seraphinus Eſquinos.
Seraphinus de Figueras.
Seraphinus a S. Philippo.
Seraphinus a Lendinara.
Seraphinus a Melatio.
Seraphinus a Pariſiis.
Seraphinus Rnthnmagenſis.
Seraphinus alter Rothomagenſis.
Seraphinus a Vicentia,
Sigiſmundus Foreſtius.
Sigiſmundus de Federicis.
Sigiſmundus a S. Mauritio.
Sigiſmundus a Mediolano.
Silverius Abbavillæus.
Silveſter Draghetta.
Silveſter Lavallenſis.
Silveſter a Placentia.
Silveſter Roſcianenſis.
Silveſter a Sancto Aniano.
Simon de Bourg.
Simon a Neapoli.
Simon Uberlinganus.
Sixtus Pariſienſis.
Spiritus de Balma.
Spiritus de Boſcorogerin.
Spiritus Sabbatherius.
Stephanus Arelatenſis.
Stephanus a Cæſena.
Stephanus Claramontius.
Stephanus Denis.
Stephanus a Gombolato.
Stephanus Neophnrenſis.
Stephanus Tendenſis.
Stephanus a Tubala.
Stephanus Zagrabienſis.
Sylvius ab Hoſtabich.

T

Theobaldus Conſtantienſis.
Theodorus Bertet.
Theodorus Brixienſis.
Theodorus Brunovienſis.
Theodorus Foreſtius.
Theodnrus a Rochefort.
Theodnrus Ticinenſis
Theophilus Brunus.
Theophilus Saliſburgenſis.
Theoringus Lucernenſis.
Thomas a Bergomo.
Thomas Calona.
Thomas Galiardua.
Thomas a Gualdo
Thomas Horſteinenſis.

Tho-

Thomas Taurinenſis.
Thomas a Tipherno.
Tiberius a Foro Tiberii.
Timotheus Brixienſis.
Tranquillus a Sancto Remigio.
Turianus de Fieurè.

V

Valentinus Nannetenſis.
Valerianus Divionenſis.
Valerianus Magnus.
Valerianus a Pinarolo.
Valerius Venetus.
Udalricus Montifontanus.
Veranus Cabillonenſis.
Victor Gelenius.
Victor Monachenſis.
Victor Panormitanus.
Victorius a Benevento
Victorius a Novellara.
Willibaldus a Friburgo.
Willibaldus Styrenſis.
Vincentius Aurelianenſis.
Vincentius a Caravaggio.
Vincentius a Sancto Eraclio.
Vitalis ab Algeizira.
Vitus Brunovienſis.
Urbanus de Franchis.
Urbanus Meſſanenſis.
Urbanus a Politio.

Z

Zacharias Barberius.
Zacharias Boverius.
Zacharias Lexovienſis.
Zacharias Caſtilioneus.
Zacharias Rhendana.
Zacharias Salodienſis.
Zacharias Ulyſſiponenſis.
Zeno Athenſis.
Zeno Bergomenſis.

De

De mandato Reverendiſs. P. Generalis attente perlegi Librum, cujus titulus eſt : *Bibliotheca Scriptorum Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum &c.* ab Adm. R. P. Bernardo a Bononia Exdefinitore & Sacræ Theologiæ Lectore elucubratum, in quo nihil contra orthodoxam fidem aut bonos mores inveniens , dignum quod typis mandetur cenſeo

Bononiæ 20. Maii 1745.

F. Franciſcus Antonius a Bononia Concionator Capuccinus.

Ex Commiſſione Reverendiſs. P. Generalis accurate legi *Bibliothecam Scriptorum Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum*, contextam & extenſam ſummo cum labore, ſtudio, ac diligentia ab Adm. R. P. Bernardo a Bononia Concionatore, Exdefinitore , ac S. Theologiæ Lectore Capuccino. Cumque in illa nihil a Catholica fide, bonisque moribus alienum contineatur , ſed potius omnia Reipublicæ Litterariæ futura ſint perutilia , ideo eam typis mandandam cenſeo

Bononiæ 20. Maii 1745.

F. Bonaventura a Bononia Vicarius , & Concionator Capuccinus.

Fr. Joſeph Maria ab Interamna Totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum Miniſter Generalis (l. i.)

Cum Librum , cujus Titulus eſt : *Bibliotheca Scriptorum Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum* , a R. P. Bernardo a Bononia noſtri Ordinis , & Provinciæ Bononienſis Exdefinitore , ac Sacræ Theologiæ Lectore compoſitum , duo ejuſdem Ordinis noſtri Theologi , quibus id commiſimus , recognoverint , & in lucem edi poſſe probaverint ; tenore præſentium facultatem impertimur , ut , ſervatis ſervandis , Typis mandetur, ſi iis, ad quos ſpectat , bene in Domino viſum fuerit.

Datum Romæ die 9. Junii 1745.

F. Joſeph Maria Miniſter Generalis , qui ſupra.

NOI

NOI REFORMATORI
DELLO STUDIO DI PADOA.

HAvendo veduto per la Fede di Reviſione, & Approbazione del P. Fra Paolo Tomaſo Manuelli Inq. del S. off. di Venezia nel Libro intitolato *Bibliotheca Scriptorum Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum retexta, & extenſa a F. Bernardo a Bononia &c.* non v'eſſer cos'alcuna contro la Santa Fede Cattolica, & parimente per Atteſtato del Segretario Noſtro niente contro Prencipi, & buoni coſtumi, concedemo Licenza a *Sebaſtian Coleti Stampator di Venezia*, che poſſi eſſere ſtampato, oſſervando gli ordini in materia di Stampe, & preſentando le ſolite Copie alle Pubbliche Librarie di Venezia, & di Padoa.

Dat. li 20. Settembre 1745.

(Z. Alviſe Mocenigo II. Ref.
(Zuanne Querini Proc. Ref.

Regiſtrato in libro a Carte 12. al num. 91.

Michiel Angelo Marino Seg.

Licenziato dal Magiſtrato Ecc. per la Beſtemmia.

Francesco Gadaldini Seg.

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM
CAPUCCINORUM.

A

ADALBERTUS MONACHENSIS, Bavaricæ Provinciæ alumnus, & invictus Operarius. Bis Philoſophiæ atque Theologiæ curriculum in via Scoti e cathedris confecit. Ioter ſuos Guardiani munere regularem obſervantiam continuit, & auxit. Apud exteros Concionator fervens ſalutem animarum aoxie eſt profecutus. Incommodis plurimis ad Valetudinarium intempeſtive coactus, labori adhuc parcere oeſcivit. Nam Theſaurum abſconditum (prout ipſe ajebat) ut typis exponeret, tunc laboravit: opera ſcilicet oratoria idiomate Germanico tum ex propriis, tum ex aliorum Capuccinorum ſcriptis deprompta: & hæc ſunt

Conciones Dominicales, *Feſtivales*, & *Quadrageſimales*. tom. 3. Monachii 1703.

Sermones pro Adventu & Quadrageſima in comprecatione 40. *Horarum*. Monachii 1709.

Sermones de Venerabili Sacramento, & *de B. V. Maria*. Mooachii 1721.

ADEODATUS PASINUS a Bornato Brixieoſis Provinciæ, vir potens opere & ſermooc, qui in Rhętia Miſſionarii Apoſtolici munus quadraginta annorum ſpatio fideliter invicteque ſubivit, atque in vinea Domini ſedulus operator tum concionando cum diſputando iogentia animarum lucra reportavit. Quæ illius doctrina, qui Catholicæ Religionis zelus, quique demum in decus propriæ Religionis Seraphicæ amor & fervor, ex illis tribus libris maxime deducitur, quos compoſuit contra Joannem Berolanum (ab aliis Salluſtium de Lovinio ouncupatum) Commentatorem Petri Molinęi Galli Sedunenſis, qui iſtius Petri calumnias in noſtrum Capuccinorum Ordinem, imo & io Patriarchæ Franciſci operationes ſanctiſſimas novis calumniis & dicteriis cumulaverat. Opus illud ſic inſcribitur:

Subverſio Operum Joannis Molinæi a Lovinio. tom. 3. in 8. Brixiæ 1656. ap. Ricciardos.

* De eo meminit Leonardus Cozzandus in Bibliotheca Brixienſi p. 2.

ADRIANUS a NANCÆO, Lotharingiæ Provinciæ alumnus, Lector, Guardianus, Definitor & Cuſtos, quæ ſuæ menti profunde inſederat, Theologiam ſcholaſticam & myſticam duobus ſequeotibus operibus omnium gratulatione patefecit.

Liber argumentationum ſuper præcipuas Theologiæ difficultates in duos tomos, & *in* 4.

partes diſtributus. Bambergæ 1729. in 8.

Exercices ſpirituels, & pratique continuelle de l'imitation de Jeſus Chriſt en faveur des perſonnes devotes & religieuſes, particulierement des Enfants de S. François. Luxemburgi. 1733.

ADRIANUS WILDENAULENSIS ex Comitibus de Aham, a ſeculo ſanguinis claritatem eximiamque in utroque jure peritiam ad Religionem detulit: in Religione vero omnem virtutis apicem attingere eſt viſus. Concionator, Lector, Guardianus, Definitor Cuſtos, & ter Provincialis in ſua Bavarica Provincia eſt electus. At quod in votis ſemper ipſe tenuit, fuit pietas in Deum, humilitas, ſui abnegatio, rigidaque carnis maceratio: adeout etiam iter habens in Provinciæ viſitatione vel dies integros jejunus abſolverit, vel abſtinentias communes in pane & aqua itinere feſſus voluerit in Conventibus, ad quos perveniebat, omnino ſervare: liberalis cæteroquin in Socios, imo ut reficerentur ſuis ipſe manibus miniſtrans. Aſſiduis lucubrationibus, ſenioque confectus oculorum eſt orbatus viſu: gaudere ſe tamen dicere ſolitus, cum ita oculis mentis clarius Deum intueretur. Quaſi murus pro domo Dei ſemper ſtetit, nam ſuam Bavaricam Provinciam ab Adverſariis ſæpe vindicavit ea Juriſprudentiæ arte, in qua a primis uſque annis plurimum valebat. Reliquit ergo tum ſcriptas tum typis editas

Defenſiones Provinciæ Capuccinorum Bavaricæ contra Adverſarios. Similiter

Hiſtoriam Miſsionis Capuccinorum in Regno Congo P. Fortunati Alamandini in Germanicum idioma converſam. Monachii 1694.

ÆGIDIUS DE VILLALOU, Provinciæ Caſtellæ, profeſſione Laicus, ſed in Medica & Chirurgica arte ſatis verſatus. Præpoſitus proinde eſt Valetudinario noſtri Conventus S. Antonii in civitate Matriti, ubi pluribus ab hinc annis ſcientiam ſimul & vigilantiam omnium plauſu exercet. Ægroti operam, Periti mentem illius in hoc, quod edidit, opere admirantur:

Theſoro de la Medicina. Hiſpan. tom. 2. in 4. Matriti 1731. typis Firmini & Eſtrada. Tertium tomum paratum ad prælum habet.

* De eo meminit Joannes a S. Antonio in Bibliot. Franciſcana tom. 1. pag. 16.

ÆMILIANUS GRÆCENSIS, Provinciæ Stiriæ filius, & uſque ad ſenectam Concionator invictus & proficuus, poſterorum quoque utilitati ſuos labores commiſit, dum conciones prælo dedit ſub hoc titulo:

Auriſodina Divina in quatuor exuberantes venas, ſeu in quatuor partes diſtributa in 4. Græcii ap. Daniel Balders. Prima & ſecunda pars anno 1712. Pars tertia 1713. Pars quarta 1717.

AGATHANGELUS BITURICENSIS, Turoniæ Provinciæ Concionator fervidus, & in myſticæ Theologiæ ſtudiis longa annorum ſerie aſſidue verſatus. Edidit vernaculo idiomate

Opuſculum ſpirituale, Abbatiſſæ de la Virginité, Pariſienſis Archiepiſcopi Sorori dicatum, & Auctoris doctrina & pietate refertum.

Carmina Elegiaca in laudem Ludovici XIV. Chriſtianiſsimi Regis.

ALBERTUS BERGOMENSIS, Provinciæ Mediolanenſis filius, ſpiritu, opere, & paupertate præſertim vere Seraphicus zelator, Apoſtolico affectus ardore, & cœleſti imbutus ſapientia tam fervide Evangelium Chriſti declamavit, tantaque in declamando dicendi arte, libertate & efficacia diſſeminavit, ut præclarum ſibi nomen apud populos comparaverit, peccatorum vero frequentiſſimas detulerit victorias, Deoque reddiderit, Obiit in noſtro Conventu Colonii in agro Brixienſi anno 1585. diffuſo ſingularis ſanctitatis odore. Ejus Seraphica vita Annales noſtros ornavit, ſed & ſequentia ejus ſcripta licet inedita ob hujus viri excellentiam Bibliothecam hancce ditare poſſunt.

Tractatus de Virtutibus & vitiis.

Sermones Quadrageſimales, & de Tempore, adjunctis aliis Concionibus de Sanctis.

* Recenſetur illius vita a Boverio tom. 1. Annal. Capuccinor. ad annum ſupra ſignatum, & a Carolo Bruxellenſi tom. 2. Flor. Seraph. p. 112.

ALBERTUS SYLVADUCENSIS, Flandro-belgicæ Provinciæ pergratus filius. Quam animi virtutem eſt adeptus, in aliorum profectum & Concionator & Lector Theologus contulit: quamque imbiberat pietatem, ſeu denique mentis & cordis veluti ſupellectilem omnem ſacram in his refudit opuſculis.

Arbor Vitæ. Seu, *Exercitia ſpiritualia maxime Capuccinorum Novitiis accommodata*. Belgice in 8. Lovanii 1701.

Cella Divina cum omnibus ornamentis & fundamentis. Belgice in 8. Antverpiæ 1727.

Epitome Sacrorum Rituum ac Cæremoniarum in Miſsis tam privatis quam ſolemnibus. in 8. Antverpiæ 1728.

ALBERTUS FELIX PARISIENSIS, illius Provinciæ Concionator, Lector Theologus, ac Miſſionarius. Neſcias in eo quod primo commendes, an pietatem, an zelum; quidve magis effulſerit, an doctrina, an eloquentia. Hæc ejus ſunt monumenta, & argumenta.

Reflexions ſur la maniere de precher. in 12. To-

Digitized by Google

Toloſæ. 1685. ap. Jo. Boudet.

La veritable maniere de precher ſelon l'eſprit de l'Evangile. in 12. Pariſiis 1691. ap. Couterot & Guerin.

Viſites du très S. Sacrament, ou Entretiens affectifs avec notre Seigneur. Ibid. 1693. ap. Couterot.

Conferences chreſtiennes ſur le Symbole. Ibid. 1699. ap. eumd.

Manuel de la Miſsion. Trecis 1702. ap. Jacob. Vudot.

ALEXANDER ARELATENSIS, Provinciæ S. Ludovici tum Concionator cum Scriptor ingenuus. Edidit

Hiſtoire de la fondation du Monaſtere de la Miſericorde de la Ville d'Arles, dediè a Monſ. François de Mailli Archeveque d'Arles. in 8. Aquis Sextiis 1704. ap. Joan. Adibert.

ALEXANDER a BASSANO, Romanæ Provinciæ Concionator & Lector, ingenii ſubtilitate ac tenacitate memoriæ ſingulariter diſtinctus. Quam ſibi arte & ſtudio comparavit eloquentiam & eruditionem, aliis communicavit in his, quæ ſcripſit, nempe:

La Paſsione di Maria affronte della Paſsione di Gesù Criſto. Ed altri Panegirici ſoliti a farſi nella ſettimana Santa in varie città d'Italia. in fol. Romæ 1726. ap. Jo. Maria Salvionum.

Controverſie Filoſofiche, Celeſti, Elementari, e Sotterranee, antiche e moderne: ſcielte a profitto e diletto de' Savj, e contrariate o diſeſe dagli Autori più claſsici, e nelle più celebri Univerſità dell'Europa. Adhuc eſt ineditum opus.

ALEXANDER CADOMENSIS (vulgo *de Caen*) Gallus, Provinciæ Normanniæ Concionator, ingenii acumine, doctrina, ac religioſis moribus ornatus. Edidit, quæ ſequuntur, volumina.

La Ruine des Preſches de la Religion pretendue Reformèe in 8. Portu-gratiæ 1685.

Le Triomphe de Lovis le Grand ſur tous les Heretiques de France. in 8. ibid. 1685.

Le Triomphe du Saint Sacrament de l'Autel ſur l'Hereſie in 8.

ALEXANDER CRESPIUS a Buſto, Mediolanenſis Provinciæ filius: Eccleſiaſtes in declamando ſervidus, ac ſalutem animarum Zelotes, prælo ſubmiſit Italico idiomate

Sermones quadraginta duos pro Oratione 40. *Horarum*. in 4. Mediolani 1680. ap. Pandulph. Malateſtam.

ALEXANDER FLORAVANTIUS a Bononia, clara in ſæculo progenie ortus, & in Bononienſi Provincia Concionator, ac S. Theologiæ Profeſſor. Juvenis ætate, ſed ingenio graviſſimus, moribus perfectus, omnibuſque ideo charus & acceptus ea brevi dedit virtutum omnium experimenta, quæ in quolibet provecto viro commendarentur. Inter graviorum illius Provinciæ virorum lacrymas diſceſſit, ſed plauſu ad præmium (ut creditur) eſt evectus. Philoſophica, & Mathematica illius opera hæc ſunt.

In Prędicamenta Ariſtotelis lib. 2.

De Sophiſmatibus lib. 1.

De Cœlo & Mundo. lib. 2.

De Meteoris. lib. 2.

De Multiplicatione ſpecierum.

De Modo practicandi Retorarium Mathematicum, eo quod ad Retis ſimilitudinem ſit expanſum. Prodiit hoc opus Venetiis 1585. ap. Robertum Mejettum in 4. opera & ſtudio P. Cherubini Sandolini: qui etiam in Præfat. ſui Operis, quod inſcripſit *Thaulemma Cherubicum*, hujus Auctoris laude præcipua meminit.

ALEXANDER MARAFFIUS a Pontremulo, Bononienſis Provinciæ Sacerdos, cum in ſæculo utriuſque juris lauream eſſet adeptus, ad Seraphicam regulam profitendam in Ordinem ingreditur, & vitam evangelico viro dignam ad mortem uſque traduxit. Sub nomine Peregrini Maraffii ſui ex fratre nepotis evulgavit

Monita pro illis, qui ſpiritualem ægrotantium curam exercent, cum modo perfacili ad illos conſolandos, & ad piam & ſanctam mortem diſponendos. in 8. Mutinæ 1623. ap. Jo. Caſſianum.

ALEXANDER EX SONTHOFEN, illuſtri Liberorum Baronum de S. Vincentio ſanguine procreatus, ampliores mundi fortunas, ad quas Magnatum auxiliis jam jam paratum habebat aſcenſum, cum pauperum Capuccinorum humilitate commutavit. Tantæ autem effectus eſt virtutis & pietatis cultor, imo & exemplar, ut ſua Anterioris Auſtriæ Provincia brevi in Guardianum & Definitorem illum aſſumpſerit; e ſæculo autem Ser. Princeps de Furſtenberg-Moſkirch Cæſareus ad Comitia Ratisbonenſia Plenipotentiarius in ſui ſuorumque directorem magno cum fructu diu adhibuerit. Moſkirchii apoplexia correptus Deo eſt reſtitutus anno 1741. die 3. Martii. Ratisbonæ cum ſancte otiari ei licebat, conſcripſit

Vitam B. Fidelis a Sigmaringa Martyris Capuc. Germ. in 8. Ratisbonæ 1729.

ALEXANDER TOLETANUS, Provinciæ Caſtellæ filius, religioſis moribus diviniſque litteris ornatus ita evaſit in ſacris habendis concionibus validus orator, ut a celebrioribus Hiſpaniæ civitatibus plauſum, & fructum magnopere ſit adeptus. Vulgavit patrio idiomate

Conciones varias de Sanctis. Matriti, & Toleti 1663. Earum exemplar nullum teſtatum refertur, illas tamen typis dediſſe ex relatio-

 nibus

nibus Hiſpaniæ & teſtimonio P. Martini de Torrella Definitoris Generalis eſt compertum.

ALEXANDRINUS CIVITATENSIS, Gallus, Provinciæ S. Ludovici alumnus. Coram populo Concionator fuit efficax & eruditus, in ſolitudine vero Contemplator ſublimis, unde ad ſolitudinem & ad pietatem omnes hoc opere provocavit:

Le perfait Denuement de l' Ame contemplative dans un chemin de trois jours: par le quel Dieu nous appelle a la ſolitude interieure, afinque nous nous conſacrions a luy dans la plus haute Contemplation. Avec un Traitè des extases, raviſſemens, revelations, & illuſions. Acceſſit tandem, *Clavis præciſa totius Theologiæ Myſticæ S. Dionyſii Areopagitæ.* Pariſiis 1680. ap. Dionyſ. Thierry, & Maſſiliæ 1681. ap. Carol. Brebion.

ALEXIUS CONSTANTIENSIS mentem ſacra & profana tum eruditione, cum ſcientia locupletem præſetulit; animum quoque judicii maturitate æque ac zelo pietatis diu probatum oſtendit. Qua de re in ſua Auſtriæ Anterioris Provincia Philoſophus, & Theologus Lector eſt adhibitus, deinde majus in emolumentum Guardianus, Definitor, & tandem bis Provincialis, Uberlingæ die 4. Septembris anno 1739. mortem in Domino oppetiit. Cum ingraveſcente ætate ad vitam redactus eſt privatam, labores ſcribendo mutavit, non dimiſit. Ab eo eſt editum

Cæremoniale ad uſum FF. Minor. Capuccinorum Provinciæ Anterioris Auſtriæ accommodatum. in 4. Brigantii 1738. ap. Ferdinand. Dalcheck.

ALEXIUS A S. LAUDO (vulgo *de S. Lò*) natione Gallus, Provinciæ Normanniæ alumnus, divini verbi Declamator ſuo tempore illuſtris. Hic de tenebris Calvinianæ hæreſis, inter quas a parentibus fuerat enutritus, ad veræ fidei lumen adſcitus, & in Seraphicum Ordinem paulo poſt admiſſus, accenſæ facis ad inſtar quampluribus enituit virtutibus: quibus tam concionando, quam operando multos & verbo & exemplo ad veritatis tramitem convertit. Catholicæ Eccleſiæ ubique dilatandæ, portandique nomen Domini coram Gentibus & Regibus ardentiſſimo æſtuans zelo, ad Indos Miſſionarii Apoſtolici munus obivit: ad quos iterum ac tertio trajiciens venit & vicit, plurimis ad Chriſtum Infidelium relatis triumphis. Obiit devotiſſime in noſtro Conventu Rothomagenſi anno 1638. & in eccleſia ejuſdem Conventus ſepultus Regem ſuum Chriſtum judicem in requie expectat. Suæ peregrinationis monumentum reliquit, librum nempe Gallico idiomate, qui inſcribitur:

Relatio Promontorii Septentrionalis, ſeu de Viridi Promontorio. in 4. Rothomagi 1633.

* De eo meminit Waddingus l. de Scriptor. FF. Minorum, qui eum appellat Alexium Lopez.

ALEXIUS SEGALA a Salodio ab altero Brixienſis Provinciæ lumine P. Matthia Salodienſi in lucem & ſortem Domini eſt exceptus & cooptatus. Viam Crucis ingreſſus humilitati & mortificationi evangelicæ apprime ſtuduit, ut magnus in regno cœlorum vere evaderet, Nullus in virtutibus gradus fuit, quem non pertingeret, vel excederet. Paupertatem Ordinis rigidiſſime excoluit, aſperitatibus carnem domuit indeſinenter. Meditationibus profecto eſt paſtus; exarſit vere charitate ſicut in Deum ita & in Proximum. Qui teſtis ejus virtutum eſſe non potuit, ſane ex ejus libris poterit illas conſpicere, imo & experiri. Dei gloria invictum Operarium illum habuit, unde vel concionando vel ſcribendo aſſidue illam ipſe promovit. Jeſu Crucifixi autem percitus ſpectaculo illum collacrymari tanto mentis æſtu quotidie ad tredecim uſque horas conſueverat, ut corpore raperetur in extaſes, vel manu deinde ea exſcriberet, quæ Dominicæ Paſſionis memoriam omnium cordibus relinquerent expreſſam & impreſſam. Cultor Sanctorum illos commendavit. Sed in Sanctorum Reginam V. Mariam obſequentiſſimus filius numquam finem fecit vel ejus encomia contexendi, vel ad ejus cultum fideles convocandi. Purgatorii demum animæ affectum ſimul & effectum ab eo ſunt expertæ: nam eas ipſe quotidianis ſuffragiis inviſebat, & ut qui ſemper illas inviſeret provideret, Confraternitatem, quam ſuffragii vocant, Brixiæ erexit: docens deinde ſuis ſcriptis, qua efficacia illis ſinguli viventes prodeſſe poſſent. Vir, qui nihil ſcripſit aut docuit, quod prius ipſe non fecerit: & quod ſcripſit aut docuit, omnes admirarentur, inviderent aliqui. Id contigit præſertim in eo libro de Arte amandi & colendi V. Mariam infra citando: quem Paulus V. Pont. Max. ita eſt proſecutus, ut eum uſque imponi cubilia ſui pulvinari vellet, cupiens in ejus lectione etiam obdormire. E contra vero eumdem librum ſub nomine P. Humilis Segalæ ex Ordine FF. Minor. de Obſervantia alii falſo ediderunt Brixiæ 1611. ap. Fran. Marchettum. Hos plagiatus arguit Auctor Bibliothecæ Marianæ tom. 1. fol. 178. litteras adducens publicas a P. Leonardo Bergomenſi Miniſt. Provinciali Capuccinorum Prov. Brixiæ datas 12. Julii 1612. in quibus ſuo vero parenti partus ille inſigniſſimus reſtituitur. Plagium quoque conteſtatur anterior editio Brixienſis 1608.; & Gallica editio Lugduni 1614. ſicut & Germanica Coloniæ 1630. eidem apertis teſtimoniis vendicant. Ita in omnium admiratione, utilitate, & profectu vitam cunctis virtutibus pleniſque meritis ornatam

tam tranſegit, quam & inter Crucifixi amplexus complevit ſanctiſſime in Conventu noſtro Brixienſi 1628. prima ſeria ſexta menſis Januarii hora 22. ætatis ſuæ 69. Frequens populorum concurſus ad ejus cadaver viſendum, atque ex ejus capillis, barba, aut veſte reliquias avide ſuffurans tanti viri excellentiam æterno donatam præmio eſt teſtatus. Ejus libri, qui ſequuntur, Italica lingua ſunt conſcripti, ſed deinde Lugduni 1623. in 8. & in 12. Gallice ſunt translati, atque editi.

Ars amandi & colendi glorioſam V. Mariam Dei Matrem. in 8. Brixiæ 1608. ap. Franciſc. Fontanam, & 1622. ap. Franciſc. Marchettum. Venetiis 1623. ap. Jo. Baptiſtam Combi &c.

Corona cœleſtis, ſive, *Meditationes pro ſingulis anni diebus de Vita & Paſsione Domini noſtri Jeſu Chriſti*. Brixiæ 1611. ap. Franciſc. Marchettum, & Venetiis 1653.

Gemma ſpiritualis ſanctarum Meditationum. Brixiæ 1611. Venetiis 1653.

Conſiderationes ſive Meditationes de Vita & heroicis virtutibus Beatiſsimę V. Mariæ. in 8. Brixiæ 1612. & in 4. Venetiis 1653.

Catena aurea de Vitis Sanctorum in duas partes diviſa. in 4. Venetiis 1612. & 1653.

Triumphus Animarum, quæ in Purgatorii pœnis detinentur, in duas partes diſtributus. in 8. Brixiæ 1612. ap. Franciſc. Marchettum, & in 4. Venetiis 1653. apud Jac. Millochium.

Exercitium Angelicum ad colligendam mentem in recitationem Divini Officii, & Deiparæ Virginis. in 8. Venetiis 1638. ap. Jac. Sarzinam. Iterum ibid. 1653. & Brixiæ 1618. ap. Barthol. Fontanam in 12.

Exercitium omnium Virtutum. in 4. & in 8. Venetiis 1638.

Via Paradiſi a Jeſu Chriſto nobis demonſtrata in illis verbis: Si quis vult poſt me venire, abneget ſemetipſum. Venetiis 1653.

Arca ſancta, in qua continentur omnia ſacratiſsima Jeſu Chriſti Paſsionis Myſteria. 1653.

Exercitium quotidianum ſacrarum oblationum Paſsionis Domini pro Animabus Purgatorii ex operibus P. Alexii Segalæ excerptum. Prodiit in 12. Bononiæ Typis Bononienſibus S. Thomæ Aquin.

* Vitam hujus viri deſcripſit P. Marcellinus de Piſe tom. 3. Annal. Capuccin. p. 2. ad annum 1618. Et de eo ſingulari honore meminit Waddingus l. de Scriptor. FF. Minor. Maraccius l. de Scriptor. Marianis. Torreçilla l. de Excellentia Seraph. Religionis, & alii plures.

ALOYSIUS A CAMULEO, Genuenſis Provinciæ Concionator ſervidus, & Guardianus ſuavitate ſimul ac prudentia acceptus, ex Italico in Luſitanum idioma tranſtulit illud aureum opuſculum noſtri P. Cajetani Bergomenſis, qui inſcribitur.

Il Capuccino Ritirato. in 8. Genuæ 1726. ap. Anton. Scionicum.

ALOYSIUS A MELITA, Provinciæ Syracuſarum alumnus & Definitor, in omni re & in omni ſcientia dives a natura factus. Id enim ingenium eſt ſortitus, ut videas illum tam mente, quam manu inſignes edere partus. Concionator, Philoſophus, Theologus, Hiſtoricus, Mathematicus, Geometra, Geographus, & Architectus terminos omnes attigiſſe videtur: & inſuper etiam Delineator plures calamo delineavit proſpectus, ut cupro inciſos diceres; & Pictor eas imagines, quas miniatas dicunt, depixit tam perfecte, quaſi huic uni arti videretur attentus. Id infortunii illi contigit, quod aliis multis ejuſdem Provinciæ obtigit Scriptoribus; nempe in ea verſari regione, quæ Typographis eſt deſtituta, unde nec laceſſitus eſt ille ad ſcribendum, nec omnia, quæ ſcripſit, typis dare potuit. Hæc igitur ejus ſunt ſcripta.

Pianta e Proſpettiva del Territorio e della Città di Meneo, con una ſuccinta deſcrizione dell'antichità e preminenza di detta Città, cavata da Diodoro Siculo, e da molti monumenti. Opera deſcritta e delineata dall'Autore. Palermo 1740. preſſo l'Orlando.

Compendio della Geografia univerſale, tradotto dal Franceſe, coll' aggiunta di un lungo Coſmografo Trattato del Regno d'Italia, e dell' Iſole adjacenti. M. S. in 4. aſſervatur in noſtra Biblioth. Conventus Noti.

Elucidarium Biblicum, ſive, *Sacrorum Bibliorum Concordantiæ nova methodo illuſtratæ & coordinatæ, ubi moralia, hiſtorica, geographica, & grammaticalia omnia, quæ in Bibliis occurrunt, exponuntur*. in fol. prælum adhuc expectat.

ALOYSIUS A PISTORIO, Florentinæ Provinciæ alumnus refertur in libro, cui titulus eſt, *Biblioteca volante Scanzia* 8. edidiſſe

Orazione funebre in morte di D. Alberico Cibo Principe di Maſſa e Carrara. in 4. Piſis 1623. ap. Fontanam.

ALOYSIUS TASSELLUS a Caſarano, Provinciæ Hydruntinæ, S. Theologiæ inſignis Profeſſor, & olim in Orientis regionibus Miſſionarius Apoſtolicus. Concionandi munere excelluit, & eccleſiaſticæ libertatis Pontificiſque primatus propugnator extitit acerrimus. Edidit

Concionem eruditiſsimam de Primatu Summi Pontificis adverſus Græcos illum impugnantis. Leucæ 1664. ap. Petr. Michael.

De Ritibus Græcis & Latinis, deque eorum myſteriis. Ibid. eod. anno.

Ariadna Prælatorum Regularium, quæ filo S. Scripturæ, utriuſque Juris, & Doctorum ad lucem ducit recti judicii.

Leuca Gentile, *Leuca Criſtiana*, *e Leuca di Maria*. ibid. 1693. ap. eumdem,

ALOYSIUS MARIA A MEDIOLANO, genere, ingenio, moribus, dignitateque conſpicuus. Nobilis familia a Lauda illum dedit ſæculo; ipſe in Capuccinorum Mediolanenſi Provincia nomen dedit Chriſto, ingeoium ſtudiis ſacris, animum virtutibus; & Provincia illum ad Concionatoris, Lectoris, Guardiani & Proviocialis gradus aſſumpſit, in quibus ſuam exquiſitis numeris perfecit gloriam. Hujus viri tameo ioter opera non prodiit niſi

Gli Splendori d' un Principe Criſtiano unito al Principato di Criſto. Diſcorſo detto al Senato di Lucca. in 4. Lucæ 1711. ap. Dominic. Ciuſetti.

ALPHONSUS CARNOTENSIS (vulgo *de Chartres*) Pariſienſis Proviociæ Concionator, ingenio præſtans, eruditione Scripturarum refertus, & in Scholaſticis doctrinis enodator ſubtilis. Quam ſedulus in evolvendis ſacris libris fuerit, quamque ſcieotiarum mercem abunde retulerit, maxime oſtendit in hoc præclaro opere, quod Latine elaboravit hoc titulo.

Demonſtrationes Evangelicæ, ſeu Practicæ veritates ex quolibet Evangelio ſelectæ multiplici tum theologica, tum phyſica, tum morali ratione illuſtratæ; atque S. Scripturæ Sanctorumque Patrum & Philoſophorum ſententiis confirmatæ. tom. 2. io 4. Pariſiis 1669. & 1670. ap. Dionyſ. Thierry.

Verſio Gallica Libri italici, cui titulus eſt: *La Fenice di Ludovico Manzini, cioè Eſercizi dell' Anima crociſiſſa, reſuſcitata, ed iſpirata*. in 8. ibid. 1659. ap. eumd.

Editio Operum omnium P. Ivonis Pariſienſis, quæ notis illuſtravit, & ad meliorem formam pro legentium commodo redegit. tom. 3. in fol. Pariſiis 1680. ap. Emman. Anglois,

ALPHONSUS DE CASARUBIOS Hiſpanus, quem Nicolaus Antonius Hiſpalenſis in ſua Bibliotheca Hiſpana tomo 1. Capuccinum vocat, ſcripſit Latine:

Compendium Privilegiorum FF. Minorum, & aliorum Mendicantium. Salmanticæ 1582. ap. Alphonſ. de Poras. Pariſiis 1590. Venetiis 1609. Colooiæ 1619. quarto editum fuit & recognitum ſecundum decreta Cooc. Tridentini, ac Summor. Pontificum a Clemeote VII. uſque ad Clem. VIII. atque additionibus locupletatum per P. Hieronymum a Sorbo Capuccinum: adjunctis etiam notationibus doctiſſimi Antonii Cordubenſis.

ALPHONSUS LUPUS a Medina Sydoniæ Andaluſiæ urbe, alter Paulus Apoſtolus unanimiter dictus, eccleſiaſticæ libertatis propugnator, ſimul & invictæ ſanctitatis exemplar conclamatus. Ætatis annor. 17. inter Minores Diſcalceatos cooptatus ſacris litteris ita ſtuduit, ut brevi Lector Theologus eximius, ſimul & Concionator celeberrimus evaſerit. Orationem vero præprimis excoluit, cui quotidie decem uſque horas dulciſſime impendebat. Hinc ideo cœleſtis illa ejus doctrina, hinc præſertim humilitas evangelica, arctiſſima paupertas, patientia, fortitudo, ceteræ demum virtutes, quæ hominem in terris celeſtem efficerent. In quod animum viresque totas defixit, miniſterium fuit apoſtolicum concionaodi. Hoc io exequeodo ſpiritus unctione ditatus, fervore æſtuans divino illa dicebat, quæ turmatim populos ad ipſum audiendum allicerent & trahereot, unde templa fiereot anguſta, ſufficerent ſolum plateæ, & campi: illa ſimul declamabat, quæ nulli parcerent, omnes profligarent peccatores. Triumphos proiode egit plurimos de Ioferno, ſed inde ſibi malignantium bello excitato ærumnas & perſecutiones ſuſtinuit, imo & a tota Hiſpania exulare eſt coactus, Romam veniens a S. Pio V, ſumma benignitate eſt exceptus, ubi & Capuccinorum ſtatum ſibi delegit. Exinde a Gregorio XIII. Concionator Apoſtolicus eſt inſtitutus. In inſulam Corſicæ maxime tuoc diſſidiis & corruptelis infectam primo deſtinatus pacem illi regno, coocordiam, moreſque reſtituit. Italia dein ſimul & Hiſpania viciſſim ejus dicendi nervos admiratæ ſunt & expertæ: dum Mooaſteria puellis fere innumeris ditavit, clauſtra virorum adoleſcentibus nobilibus auxit (imo unius tantum quadrageſimæ ſpatio octingeotos & amplius ex Academia Salmaticenſi ad Ordinem Minorum reduxiſſe fertur) omneſque pias hoſpitales domos utriuſque ſexus a ſæculi otio traductis fidelibus replevit. P. Angelus del Paz hunc virum io Italiam a Deo miſſum dicebat tamquam alterum Jooam in Niniven, ut homines a peccatis pœniſque a Deo ſtatutis declinarent. Demiratus hunc vere celeſtem Concionatorem S. Carolus Borromæus dicebat: *Nihil eum habuiſſe ferme rerum earum, quæ ſpectari ſolent in perfectis Oratoribus, & partes tamen perfecti Oratoris omnes habuiſſe*. Et in epiſtola cuidam Epiſcopo data a ſe Alphooſum peteoti, ut Mediolani tunc concionantem ad ejus diœceſim mitteret, reſpondit: *Fruſtra, amice, tibi Lupum damno meo quæris. Oves enim quoque meæ tali indigent Lupo, qui eas perterreat, & intra Domini caulam contineat*. Sic quoque ampliſſimus ille Card. Federicus Borromæus S. Caroli conſobrinus l. 2. ſui operis, quod de ſacris Oratoribus conſcripſit, ita hujus viri elogium concludit: *Hactenus ea dicta ſunt de Concionatore Lupo, quæ poſſunt facile demonſtrare ſummum illum fuiſſe ſui temporis Concionatorem & Oratorem, & talem omnino, qualem fortaſſe neminem ætas illa habuiſſe videtur*. Romæ cum io S. Jacobi Hiſpanorum eccleſia quadrageſimales Coociones haberet, Proceſſio-

Digitized by Google

ſionem ſolemnem die Paſchatis inſtituit, quæ nunc uſque ab iiſdem Hiſpanis integerrime ſervatur. Familiari eſt uſus conſuetudine in Hiſpania cum S. Paſchale Baylon, & Romæ cum S. Philippo Nerio, & S. Felice a Cantalicio, a quibus uti vir Apoſtolicus eſt habitus & adhibitus. Meritis denique ac virtutibus auctus, abſtinentia, laboribus, & longa carnis maceratione conſumptus viam mandatorum Divinorum ac Regulæ Seraphicæ ſeptuageſimo ſexto anno (dum in Hiſpaniam reverteretur) Barcinone paralyſiæ morbo per integrum annum detentus, prænunciato ſuæ mortis die in noſtro Conventu 1593. idib. Octob. abſolvit, perfecit. Porro Alphonſus præter hæc ingentia ſpiritus ac virtutis opera, ingenii quoque ſequentia reliquit monumenta.

Commentaria litteralia & moralia in Iſaiam Prophetam. Propria auctoris manu ſcripta Card. Fridericus Borromæus præcitatus in Bibliotheca Ambroſiana ſervari juſſit, *Aliquando evulganda* (ait ille) *in gratiam illorum, qui hiſce ſtudiis delectantur*.

Conciones plurimæ quadrageſimales, & de Tempore.

Summa Caſuum conſcientiæ, quæ ambo opera in noſtra Genuenſi Bibliotheca M.SS. aſſervantur.

Tractatus de Caſibus reſervatis, qui citatur a P. Diana p. 6. tract. 6. reſol. 36. & ab Amadeo Ximenez trac. de Pœnit. prop. 9. pag. 268.

Quæſtiones variæ Morales, quæ, an impreſſæ, ignorantur, citatæ tamen inveniuntur ab illuſtriſs. Caramuele in ſua Theologia fundamentali fundam. 68. §. 8. n. 1315. ex Diana p. 3. trac. 3. reſol. 8. & a præſignato Amadeo Ximenez prop. 20. pag. 209. ex Molpheſio in ſum. tom. 1. trac. 7. c. 5. n. 48.

* Hunc Auctorem plerique illius & hujus temporis ſcriptores honorifice commemorant, uti ſunt Arias Montanus Hiſpanus Soc. Jeſu l. 1. de Imit. Chriſti c. 54. Joannes Rapiocus in Hiſtoria generali originis Recollect. decade 9. §. 4. p. 1. Joannes Ximenius in Chron. Prov. S. Jo. Baptiſtæ Diſcalceatorum, Baretius par. 4. Chron. FF. Minor. l. 10. c. 1. uſque ad 7. & c. 10. & 11. Joannes Baptiſta a Peruſio in vita S. Feliciaa Cantalicio, Joannes Bapt. Madrigal in prologo Evangel. Homiliarii, Joannes Blaocona in prol. ad Lector. initio 4. par. Chronic. FF. MM. quam ex Italico in Gallicum idioma tranſtulit, Eleazarus l. 2. c. 11. Sacri Montis Oliveti, Marianus l. 5. c. 31. &c. Chronic. Obſervant. Reformatorum, Joannes a S. Maria p. 1. Chronic. Provinciæ S. Joſeph l. 2. c. 8. 15. & 50. Juſſanus & Grattalora in vita S. Caroli c. 25. & alibi, Daca p. 4. Chron. FF. Minor. l. 4. a. 29. Gravina in voce Turturis p. 2. c. 24. Ardinghellus in congeminata voce Turturis, ubi de Capuccinis, Waddingus de Scriptor. FF. Minor. Nicolaus Antonius Hiſpalenſis in Biblioth. Hiſpana, Abbas Bacchinus Ephemeride 6. anni 1692. illum inter celebriores noſtræ Congregationis ſcriptores enumerat. Arturus a Monaſterio in Martyrologio Franciſcano die 7. Julii venerandum celebrat. Et fuſius Zacharias Boverius tom. 2. Annal. Capuccinorum ad an. 1593. ejus inſignia geſta luculenter deſcripſit.

ALPHONSUS MONFORTIUS, natione Gallus, Pariſienſis Provinciæ ſacerdos, vir devotus, & erga B. V. Dei Matrem ſumma devotione affectus, ejuſque obſequiis totus deditus. Scripſit patrio idiomate

Hiſtoriam de antiqua Imagine B. V. Mariæ, quæ colitur in civitate Bononienſi prope mare in Gallia. in 4. Pariſiis 1633. ap. Dionyſ. Thierry.

ALPHONSUS ZUSMERHAUSANUS, Provinciæ Coloniæ Vicarius Provincialis, doctrina, prudentia, & pietate præclarus. Edidit Germanice

Tractatus duos de Vita & Paſsione Jeſu Chriſti anno 1690.

AMADEUS BAYOCENSIS, Provinciæ Normanniæ Concionator, imo & Concionatorum inſtitutor egregius, ſicuti ejus probat editus liber, qui profanam ſacramque ſimul eloquentiam ita colligit & exhibet, ut inſtructiſſimum Oratorem vel Concionatorem perficere poſſit. Eruditione quoque, litteratura qualibet, imo prudentia & morum venuſtate ſingulariter fuit præditus: unde pluries electus ad Guardianatum, illud munus ſtrenue adminiſtravit, & omnium corda benignitate ſibi facile devinxit. En ejus egregia opera.

Paulus Eccleſiaſtes, ſive Eloquentia Chriſtiana, qua Orator Evangelicus ad ideam & doctrinam S. Pauli efformatur. in 4. Pariſiis 1665. ap. Dionyſ. Thierry. Venetiis 1720. ap. Jo. Bapt. Albritium

De legitimo jure admittendi fideles ſeculares utriuſque ſexus ad Tertium Ordinem a S. P. N. Franciſco inſtitutum. in 4. ibid. 1673.

AMANDUS GRÆCENSIS, in Provincia Stiriæ Concionator verbo & calamo celeberrimus, & religioſæ ſuæ vitæ probatis exemplis bis illius Provinciæ electus Moderator uberes in Ordine diſciplinæ regularis ſua prudentia & zelo fructus attulit: atque in ſæculo ut etiam mortuus Domino fructificaret, quas habuit plaudente & obſequente populo Conciones, poſteris edendo reliquit, eæque ſunt idiomate Germano:

Paſcua Animæ Chriſtianæ pro Dominicis anni. in 4. Clangenfurti in Carinthia 1695. ap. Matthiam Kleynmays.

Paſcua Animæ Chriſtianæ pro feſtis anni. in 4. ibid. 1696. ap. eumd.

Qua-

Quadrageſimale primum , quod agit de torpore animæ . in 4. Salisburgi 1698. ap. Jo. Bapt. Mayſ.

Quadrageſimale ſecundum , quod eſt de Conſcientia . in 4. Græcii 1702. ex Typograph. Voidmauſtadiana.

Quadrageſimale tertium , quod tractat de Anima fideli . in 4. ibid. 1705. ap. eumd.

Quadrageſimale quartum de Itinere ad cœlum. in 4. ibid. 1707. ap. eumdem.

AMATUS STOCkAVIENSIS, Bavarus in ſua Provincia Concionatoris , Lectoris , & Superioris muneribus enituit . Evulgavit in quadam Palatinatus Miſſione , ubi Catholici & Hæretici commixti degunt,

Concionem de Archiconfraternitate SS. Corporis Chriſti , anno centeſimo recurrente dictæ Archiconfrater. Straubingæ 1722.

AMBROSIUS DE BRIGENTIS , Mantuanus, in Venetiarum Provincia cum moribus tum litteris impenſe ſtuduit . Viſus eſt omnium virtutum edidiſſe ſpecimen , viſus quoque facultatum omnium perveſtigaſſe profunditatem. Hinc vir univerſalis dictus, quatenus univerſis ſatisfacere & prodeſſe potuit . Plura typis digna reliquit , quorum tamen pauca ſunt conceſſa . Ea ſunt

Gloſſographia Onomatographica , ideſt declaratio expedita & clara nominum & vocabulorum exoticorum , quæ habent aut ancipitem , aut obſcuram , aut valde difficilem , aut ex Helleniſmo ſignificationem & explicationem . Quorum aliqua vix vix in cæteris Dictionariis & Lexicis reperiuntur : quæ tamen ab Oratoribus tam Sacris quam profanis , Poetis , Hiſtoricis , Dendrologis , Botanicis , Medicis , Philoſophis , Theologis , Geographis , Juriſtis , Canoniſtis , Geometris , Ichthyologis , Ornithologis , Zoographis &c. identidem proferuntur & allegantur . Addita quamplurium adagiorum explicatione , quæ non eſt ita omnibus obvia . Opus omnibus Philologis tam quoad ſacram , quam quoad ſæcularem eruditionem & litteraturam intimius percipiendam valde profuturum ſperatur . In tres partes diſtributum eſt , ſed unus tantum Tomus uſque ad litteram M prodiit in fol. Mantuæ 1702. ap. Albert. Pazzonum . Quod eſt reliquum, ſervatur MS. in noſtra Mantuana Bibliotheca.

Theologia de Opinionibus & Probabilitate , ſive Manuductio ad Opinionum Probabilium & Probabiliorum notitiam & cognitionem , tam in utraque Theologia Speculativa , & Morali , quam in Philoſophia , & in utroque Jure Canonico & Civili . Opus quatuor comprehenſum Tomis , & MS. in eadem Bibliotheca ſervatum.

Diſputatio de Jejunio pro FF. Minoribus S. P. Franciſci . ibid. MS.

AMBROSIUS A CALVOMONTE, natione Gallus , novæ Provinciæ Campaniæ primus Miniſter Provincialis , & eruditioris diſciplinæ ac ſacrarum litterarum ornamentis decorus . Edidit ſermones plures de auguſtiſſimo Euchariſtiæ Sacramento ſub hoc titulo :

Conſummatio Amoris Divini . in 8. Rothomagi . 1684. & in 8. Toloſæ 1689.

AMBROSIUS GENUENSIS, ejuſdem Provinciæ Concionator , in humanis litteris & ſacris ſcientiis optime verſatus , atque religioſis ſimul moribus ſingularique prudentia inſtructus. Nonnulla compoſuit tam Oratoria quam Poetica , prælo digna , ſed tantum in lucem prodire permiſit

Trattato della Peſte . Quod opus Latine prius, ſed valde compendioſe a P. Mauritio Tolonenſi compoſitum , a ſe autem valde auctum, locupletatum , & in Italicum translatum idioma . in 4. Genuæ 1661. ap. Petr. Joan. Calenzanum.

AMBROSIUS MEDIOLANENSIS, communi appellatione vocatus Soncinus ob Soncinatis Marchionatum , quo in ſæculo potiebatur . Hic florentibus annis cum ſibi connubio Aſculani Principis filiam junxiſſet , morte ſibi deinde ſublata , mundo quoque , divitiis, honoribus , cęteriſque vanitatibus ille valedixit , ac inter Mediolanenſis Provinciæ Capuccinos, meliorem ut acciperet partem , eſt ingreſſus. Demirati ſunt omnes animi ejus fortitudinem & conſtantiam , qua novum aggreſſus eſt inſtitutum , demirati eo ſemper magis ſingularem illius profectum : nam cito humilitate abjectus , patientia invictus , moribus honeſtus , charitate fervidus , lætus paupertate , aſſiduus in oratione , & ad omnem denique virtutem ita eſt compoſitus, ut in eum cuncti , tanquam in virtutis prodigium , oculos intenderent . Martyrii cupidiſſimus a Clemente Papa VIII. Evangelium Infidelibus prædicandi facultatem obtinuit : unde & ab eo Algerium deſtinatus eſt eo privilegio , ut plenario Jubilæo Chriſtianos captivos ibi detentos ad pęnitentiam exciperet . Ivit , dixit , & ita fecit , ut illos miſeros ad peccatorum ablutionem , morum correctionem , & ad ærumnarum tolerantiam feliciter perduxerit . Exceptus humaniſſime ab Algerienſi Prorege locum ſibi paravit eo copioſius laborandi ; ſed laboribus inde protritus , imo & ab Infidelibus ejus zelo laceſſitis diuturno carcere maceratus , inopinata paralyſi corripitur , & maximo Chriſtianorum luctu in eadem Algerii Miſſione moritur anno 1601. Ejus oſſa poſtea Mediolanum tranſlata in communi fratrum ſunt tumulata ſepulchro . Scripſit , & poſteris reliquit

Tractatum de Sacramento Pœnitentiæ .

De modis & remediis recte vivendi & moriendi . MSS.

* Ejus vita deſcribitur a P. Boverio tom. 2. Annal. Capuccinor. ad ann. 1601. & compendioſe a P. Carolo Bruxellenſi tom. 2. Flor. Seraph.

AMBROSIUS alter Mediolanenſis, ejuſdem Provinciæ alumnus. Viam Domini in Ordine S. Auguſtini fuerat aggreſſus, & aliquot annis proſecutus, cum inſiluit in eum ſeverioris diſciplinæ ſpiritus, & Ordinem Capuccinorum eſt profeſſus. Mens ejus aperta, prudens, & perſpicax: cor docile, igne ſuperno accenſum, Deo totum addictum, atque virtutibus. Inter virtutes eas maxime fovit, quæ ſe deprimerent; inter affectus illi magis inhæſit, qui ſe intimius Deo conjungeret. Vidiſſes idcirco hominem brevi exaltatum in ſua Provincia ad Definitoris & deinde Provincialis munia, rigidiſſimum Regulæ Seraphicæ cultorem, ſilentio aſſiduo varia negotia complentem, indagatorem cruciatuum in ſuum corpus, quod poſtea emortuum plagis & ſanie manans ſeverioribus Pœnitentibus fuit admirationi. Vidiſſes inſuper virum illum ab Apoſtolo expetitum, cujus converſatio in cœlis eſt: nam pſalmodiæ chori ſemper intereſſe cum aliis, meditationi vero præ aliis diu noctuque inſiſtere ſtudebat: unde quæ Dei ſunt, ſemper loquebatur ad ſuos fratres, vel ad populos in concionibus: quæ ſimiliter Dei Matris erant in laudem dulciſſimo affectu vel meditabatur, vel prædicabat. Hinc ſpectatiſſimum virtutis exemplar factum eſt in populis; unde ad illum accurrebant non vulgi tantum, ſed ordinum majorum viri ad documenta percipienda. Mediolani Gubernator Comes de la Fuente illum voluit a confeſſionibus, & experimento teſtatus eſt, ſe in uno Ambroſio inveniſſe virum ſagacem ſimul & ingenuum, qui veritatem in aula raro exemplo continere ſciebat. Mortem tandem lætus excepit anno 1615. in Conventu Mediolani Immac. Conceptionis. Referuntur ab eo edita

Commentaria in Orationem Dominicam,

Aliaque Opera ſpiritualia & proficua

* De eo mentio habetur in Append. ad Tom. 3. Annal. Capuccinor. par. 1. ad annum cit.

AMBROSIUS A NOVIS, in Genuenſi Provincia virtutum omnium ornamentis conſpicuus & commendatiſſimus. Ea fuit regulari obſervantia, ut nihil Minoricæ paupertatis terminos anguſtiſſimos excederet: ea morum integritate, ut in Prælatum aſſumptus potius exemplo quam verbo componeret plenos Religioſorum cætus: ea denique pietate, ut in animas, quæ in Purgatorio detinentur, commiſeratione difflueret; vel in objectum omni amore dignum, nempe in B. V. Mariam Immaculatam jugi obſequio & cultu exardeſceret. Ingenium, quod præſtantiſſimum obtinuerat a natura, non tam ſtudio quam oratione excoluit; unde factum eſt, ut Theologicam facultatem docendo medullatos detulerit fructus, concionando plures ſit lucratus animas, & ſcribendo ea ediderit opera, quæ non tantum Auctoris doctrinam, quam pietatem redoleant. Octogenarius meritis & virtutibus cumulatus Genuæ in Conventu Immac. Conceptionis extremum diem feliciter invenit anno 1726. Quæ ejus extant opera, ſunt

Riſtretto delle Maraviglie operate in Nove dalla Madre di Dio Vergine lagrimoſa. in 8. Monteregali 1694. ap. Vincent. & Jo. Bapt. de Rubeis.

Rifleſſioni divote ſopra la Vergine addolorata a piè della Croce. in 8. Mediolani 1695.

Dottrina Criſtiana, o ſia ſommario breve per vivere da buon Criſtiano. in 8. Genuæ 1710. apud Franchellum. Pluries hoc opus Parochorum inſtantia recuſum.

Vita di S. Felice Capuccino, Vittima di penitenza, e Martyre d'amore. in 8. Genuæ 1712. ap. eumd.

Alfabetto di vera ſapienza ſopra la grandezza di Maria V. Madre di Dio Immaculata. in 4. Tomus primus A. B. Genuæ 1712. apud Franchellum. Tom. 2. C. D. ibid. 1714. ap. eumd. Tom. 3. E. F. ibid. 1719. ap. eumd. Tom. 4. G. I. ibid. 1722. apud Nicol. Mar. Scionicum. Cæteræ litteræ in alios diſtribuendæ Tomos deſiderantur ob jam ingraveſcentem Auctoris ætatem.

Il Parroco diligente nell'uffizio di predicare e ſpiegare i Vangeli delle feſte al ſuo Popolo. in 8. Genuæ 1718. ap. Franchellum.

I Santi Penſieri di ſuffragare le Anime del Purgatorio. in 8. Genuæ 1719. ap. Jo. Bapt. Caſamaram.

La buona morte de' Giuſti prezioſa nel Divino coſpetto, e il modo di farla buona anche per i Peccatori. in 8. Genuæ 1723. apud Franchellum.

Serie dei Capuccini, i quali ſon morti in ſervigio degli Appeſtati in diverſe parti del mondo. Hoc autem opus ineditum remanſit, & in noſtro Archivio Convent. Genuenſis aſſervatur.

Caſus varii conſcientiæ ex probatis Auctoribus collecti, & ad commune commodum expoſiti, pœnitentibus & Confeſſariis valde utiles, MS. ibid. ſervatum.

AMBROSIUS DE VANES, Bæticus, doctrina, eruditione, & prudentia præpolluit; unde Lector, Guardianus, & Definitor in ſua Provincia glorioſe evaſit. Librum dedit, cui eſt titulus

La Meſor Flor Gaditana, ideſt Vita V. D. Mariæ Michaela de los Reyeſ. in 8. Gadibus 1734. ap. Hieronymum de Peralta.

AMBROSIUS DE URBINO, ex nobili Rodulphorum familia ortus, & Provinciæ Pi-

Piceni alumnus. Brevi fallaciam ſæculi ſua ingenita pietate exoſus, Capuccinorum vitam eſt amplexus: ubi humilitate, patientia, paupertate, abſtinentia, & carnis maceratione toto ætatis ſuæ decurſu omnibus ſpectatum ſe reddidit. Humanis Diviniſque imbutus litteris tantum Divina opitulante luce profecit, ut & Lectoris munus obierit, & inter illuſtriores Ordinis Seraphici Theologos ſit enumeratus. Cum Ven. P. Laurentius a Brunduſio Pragam aliaſque in Germaniæ plagas, hæreſi ut plurimum infectas, properaret, Ambroſius illi eſt adjunctus, & illic plurimis ſuæ doctrinæ pro catholica tuenda fide argumentis exhibitis, plurimis quoque ab Hæreſi in eum excitatis malis, imperterritus ſuæ vitæ curſum inter populorum lacrymas abſolvit anno 1600. die 18. Julii ætatis ſuæ 53. Multa ferunt ſcripſiſſe Philoſophica & Theologica; attamen hæc tantum cognita ſunt MSS.

Tractatus de Sanctiſsimo Euchariſtiæ Sacramento ad modum Dialogi compoſitus.

Compendium Fidei catholicæ contra Lutheranos:

* Ejus geſta recenſentur a Boverio tom. 2. Annal. Capuccinor. ad an. 1600. Et de eo meminit Ardinghellus in Append. Congeminatæ vocis Turturis oſtenſione 3.

ANACLETUS A PORTU-GRATIÆ, (*de Haure*) ſuam Normannicam Provinciam non minus opere quam doctrina ornavit ſimul & ditavit. Ea enim ſcripſit, quæ Juventutem in Religionis ſtudiis aleret, imo & quoslibet Conventuum cætus docte ac ſancte contineret atque exerceret. Ita non tantum Concionatoris quam Scriptoris eximii munere effulſit. Ejus editum opus ſic inſcribitur.

Sujets des Conferences ſur la Theologie Poſitive, ou l'on propoſe les queſtions Dogmatiques, & Hiſtoriques, qui concernent la Religion tant en general, qu'en particulier: avec la citation des Auteurs, qui traitent de ces matieres. A l'Uſage des Capuccins. Vol. 3. in 4. Rothomagi 1712. ap. Vaultier.

ANANIAS CLOTTENSIS, Rhenanæ Provinciæ Concionator, Magiſter Novitiorum, Guardianus, Definitor, Cuſtos, & Provincialis: vir ſimplex & rectus, dilectus Deo & hominibus. Patientiam in adverſis, humilem ſuavitatem in præfecturis præſeferebat, unde & omnium amorem non ſecus ac æſtimationem obtinuit. Treviris obiit 12. Junii 1699. ejuſque mors in illius Provinciæ jacturam merito eſt habita. Typis hæc ſunt ab eo relicta

Epitome ſacrorum Rituum, ſive Breve Cæremoniale juxta Ritum S. R. Eccleſiæ & Decreta S. Congregationis Rituum, ad uſum FF. Minorum Capuccinorum, maxime vero Rhenanæ Provinciæ in 4. Moguntiæ 1684.

Thymiama devotionis. Coloniæ 1691.

* Recenſetur hic Auctor a P. Hierotheo Confluentino in Prov. Rhen. l. 3. c. 3.

ANASTASIUS PARISIENSIS, ejuſdem Provinciæ Concionator, ſalutis animarum æque ac fidei admodum ſtudioſus edidit librum habentem pro titulo

Collatio P. Anaſtaſii cum Miniſtro Paſquerio in 8.

ANASTASIUS PRAGENSIS, Provinciæ Bohemiæ Concionator eruditus, commendatæ virtutis, ac moribus integerrimus. Edidit opus Latino idiomate prænotatum:

Radius Paupertatis, qui clare & ſubtiliter humanas & Divinas operationes veluti per tranſennam ſcrutatur. in 4. Pragæ 1669. ap. Urbanum Goliaſch.

ANDEOLUS LICTAVIENSIS, Provinciæ Lugdunenſis Miſſionarius apoſtolicus: vir ſuæ ætatis inſignis, & Concionator magni nominis: quia ſapientia ſimul & pietate eximia Catholicæ Religionis zelator fortis contra Calviniſtas, Anabaptiſtas, alioſque Hæreticos verbo & ſcripto ſtrenue decertavit, & illorum plurimos ad Romanam fidem amplectendam induxit. Magna demum virtutis ac doctrinæ laude clarus corporis ſarcinam piiſſime amiſit Lugduni anno 1653. ætatis ſuæ ſeptuageſimo primo. Multa ingenii ſui aſſiduique laboris monumenta reliquit, attamen ſequentia tantum typis ſunt conceſſa. Ea ſunt

Summa Doctrinæ Chriſtianæ, quam docet Eccleſia Catholica Romana, cum breviario errorum & hæreſum, quas docet Eccleſia prætenſa Reformata Calviniſtarum. in 4. Lugduni 1633. ap. Ludovic. Muguet.

Collatio amica inter duos Gallos, quorum unus eſt Catholicus & alius Calviniſta, circa materias fidei controverſas. in 8. ibid. 1637. ap. Vincent. Curſillium.

Interrogationes juſtæ ac rationabiles, quas Catholici faciunt Calvini Sectariis ad eos ab erroribus liberandos, & a morte æterna revocandos. in 8. & in 4. Turnonii 1638. ap. Ant. Piconum.

Incitamenta Converſionis ad fidem Catholicam nobiliſſimæ Dominæ Alexandrinæ de Robiaſch Viduæ Domini Guardivon. in 4. ibid. 1638.

Exercitia ſpiritualia pro noviter converſis ad fidem Catholicam. in 8. Lugduni 1638. apud Ludovic. Muguet.

Status deplorandus Eccleſiæ Calviniſticæ fideliter ac ſincere repræſentatus. in 4. ibid. ap. Vincent. Curſillium.

Adoratio veri Dei, in qua oſtenditur, quod Calviniſtæ graviſſime errant, dum Chriſtum dicunt non eſſe adorandum in Sacramento Altaris, neque colendas eſſe Imagines. in 8. Turnonii 1639.

Com.

Communio bonorum ſpiritualium, quam faciunt boni Catholici, qui ſub protectione B. Mariæ Virginis cupiunt ſe mutuo adjuvare, ad moriendum in gratia Dei. in 8. ibid. 1639. apud eumd.

Modus Indulgentias cum fructu lucrandi tam pro ſe quam pro Defunctis. in 16. Lugduni 1639. ap. Muguet.

Defenſio Purgatorii, & honoris viris Eccleſiaſticis & Religioſis debiti. in 4. Turnonii 1640. ap. Piconum,

Monita amica Sectariis Calviniſticæ Religionis. in 8. Lugduni 1640. ap. eumd.

Summa omnium Indulgentiarum Regularibus conceſſarum a Summis Pontificibus. in 16. ibid. 1640. ap. eumd,

Perfectio Chriſtiana, ad quam debent tendere illi, qui in Paradiſum deſiderant intrare, in 4. ibid. 1643. ap. eumd,

Exercitia ſpiritualia pro illis, qui Deo ſervire, & eum toto corde amare deſiderant, in 8. ibid, 1643. ap. eumd,

Prudens ac ſapiens Paterfamilias pro devota ac debita ſuorum ſubditorum directione. in 8. ibid. 1646. ap. eumd.

Statuta Archiconfraternitatis SS. Sacramenti, cum regulis ac documentis pro Confratribus Diœceſis Mimatenſis. in 4. ibid. 1647.

* De eo meminit Wadingus lib. de Scriptor. FF. Minor. Codex Burdigalenſis Catalog. Scriptor. Capuccin. Martinus de Torrecilla l. 2. Speculi Seraph. Religion. & Maraccius in Biblioth. Mariana,

ANDREAS BITURICENSIS, Provinciæ Turonenſis Concionator eximius, & multoties Guardianus, vir ſcientiarum variarum copia exornatus. Edidit

Oraiſon funebre de Madame de Caſtillon Abbeſſe de S. Jean les Thovarſ. Pictavii 1676. ap. Amaſſard.

ANDREAS A CASTRO BONONIENSI, Provinciæ Bononiæ alumnus, deinde factus exemplum in opere, & tandem in regimine Moderator. Vita ejus in odore ſanctitatis, & mors in oſculo Domini Bononiæ 1631. Fertur aliquibus pauperibus Forolivii ſuccurriſſe cum prodigio. Dolemus nonniſi MSS. hæc ab ipſo poſſe referre

Conceptus Prædicabiles tom. 1.

De Deo, ejuſque Attributis tom. 1.

De Deo Creatore Angelorum & Hominum, tom. 1,

De Prædeſtinatione & Divinis Decretis, tom. 1.

De Incarnatione & Sacramentis. tom. 1.

Compilazioni di ſcielte memorie circa la Provincia di Bologna. Tomo primo: cui ſecundus eſt additus a P. Bartholomæo Vecchio a Bononia, & aſſervatur MS. in noſtra Bononienſi Bibliotheca.

ANDREAS GRANATENSIS, Bæticus, Concionator eruditus & acceptus, typis conceſſit patrio idiomate.

Orationem funebrem in exequiis Ferdinandi V. Regis Catholici habitam in Cathedrali Granatenſi. in 4. Granatæ 1630. ap. Franc. Sanchez,

ANDREAS A MONTILLA, Provinciæ Bæticæ Concionator eruditus, ſed erga Deiparam ſingularis in pietate. Nervos ideo omnes pro ea exercuit edens patria lingua librum

De Immaculata Conceptione Virg. Mariæ. in 4. Hiſpali 1722. ex officina hæredum Thomæ Lopez de Haro.

* Recenſetur & laudatur a Bibliotheca univerſali Seraphica tom. 1. fol. 67.

ANDREAS TENERAMUNDANUS & Flandricam ſuam Provinciam ditare voluit opere ſatis proficuo, dum vertit in patrium idioma illud aureum opus noſtri P. Cajetani Mariæ a Bergomo, quod inſcribitur:

Il Capuccino Ritirato. in 8. Bruxellis 1744. ap. Vid. Ulengaert.

ANDREAS FRANCISCUS TURNONIENSIS, natione Vivarienſis, & Lugdunenſis Provinciæ alumnus. Compoſita eſt in eo ad eumdem ferme gradum religioſa pietas, & ſumma eloquentia. Guardianus nihil manſuetudinis ſimulque zeli a ſe deſiderandum reliquit. Concionator omnium erat in deſiderio, nedum in plauſu. Duo præ ceteris ejus ornatiſſima opera Reſpublica litteraria ſibi vendicare voluit, quæ ſunt

Panegerique de Louis XIV. Roi de France, & de Navarre. in 12. Valentiæ in Delphinatu. 1696. ap. Carol. Barbier.

Oraiſon funebre de Louis XIV. Roi de France & de Navarre. Lugduni 1716.

ANGELICUS AB ALLEGRO, alumnus Provinciæ Lugdunenſis. Vir utique doctus, & ſacris ſtudiis totus deditus, in miniſterio prædicationis ſatis celebris, ſapientia, prudentia, morumque ſuavitate exornatus, typis dedit librum piiſſimum ac perutilem ſub hoc titulo:

Le Chreſtien perfait, ou le Portrait de les Perfections Divines, tirè en l'homme ſur ſon Originel. in 4. Pariſiis 1669. ap. Andream, & Sebaſt. Cramoiſy.

ANGELICUS INSULENSIS, Provinciæ S. Ludovici Concionator, Profeſſor S. Theologiæ, bis ſuæ Provinciæ Miniſter Provincialis, ac Apoſtolicarum Miſſionum in India per multos annos Præfectus. Hæc munera ſolicita ovium ſibi commiſſarum cura, & ingenti animarum lucro fideliſſime adminiſtravit. Ob

ſin-

ſingularis quoque doctrinæ auctoritatem, exemplum vitæ integerrimæ, prudentiæ demum ſimul cum benignitate pondus magna fuit apud omnes exiſtimatione. Scripſit Latine

Librum Controverſiarum contra Hæreticos, præcipue Calviniſtas. in 4. Nemauſii 1635.

Reſponſiones ſeptem Apologeticas contra hæreſes Miniſtri Neſtorienſis Arauſicani, quas dicavit Epiſcopo Allavalenſi in 4. Avenione 1648. ap. Jac. Bremereau.

ANGELICUS MINGUEVENSIS (vulgo *Mengen*), natione Sabaudus, Provinciæ S. Ludovici alumnus. Illuſtribus natus parentibus abjectus in domo Dei eſſe elegit, a quo magno gratiarum cumulo ac perſpicaci intellectus lumina compenſatus, in oratione Dei veluti familiaris, diſcretor ſpirituum, omnium poſſeſſor virtutum, vel tandem in philoſophicis, theologicis, litterarumque omnium diſciplinis inſtructus evaſit. Dum ſuæ Provinciæ præſideret, mortem Juſtorum invenit anno 1620. Tharaſconi. Ejus corpus magna populorum pompa ſepulchro reconditum, multia deinde elapſis annis integrum fuit repertum, imo ea albedine ornatum, qua vivens conſpiciabatur. Ad Novitios inſtituendos, quibus per plures præfuit annos, ſcripſiſſe fertur

Librum Inſtructionum, & Exercitiorum pro Novitiis.

ª Ejus vita deſcribitur a Marcellino de Piſe tom. 3. Annal. Capuccin. ad an. 1620. §. 84.

ANGELICUS A PANAGIA, in Provincia Rhegienſi Concionator ac ſæpe Guardianus. Huic doctrina pietaſque morum ſingulari fuit ornamento. Scripſit Latine ſatis eruditum librum hac epigraphe.

Conformitates FF. Minorum S. Franciſci Capuccinorum tom. 1. in ſol.

ANGELICUS SPADAFORA, Meſſanenſis, in ea Provincia generis nobilitate, & apoſtolicæ vitæ ornamentis conſpicuus, ſed ſingulari præ omnibus erga Virginem Dei Matrem pietate perfulgidus. Præter concionandi munus, in quo valde excelluit, & virtutum coronam, quibus vitæ ſuæ curſum exornavit, hoc Poſteris ſuæ pietatis & ſapientiæ argumentum reliquit:

L'Unigenita della Grazia Maria, adorna del candore dell'innocenza, e ricca di eccellentiſſime prerogative. in fol. Meſſanæ 1640. apud Hæred. Petri Breæ

* De hoc Auctore meminerunt Maraecius l. 1. de Scriptor. Marianis, Waddingus de Scriptor. FF. Minor. Thomas Galiardus in Adamant. Marian. pag. 103. tom. 1. & 2. Pagnotiua l. Mariæ Triumphant. & Torreçilla in Spec. Saraph. Religion.

ANGELICUS TUDELENSIS, Provinciæ Valentinæ alumnus, ob ſingularem gratiam & efficaciam, qua in concionando unctus erat, in tota Hiſpania Apoſtolus nuncupatus. Erant hujus viri conciones ſpiritu Dei inſtructæ, lacrymiſque commixtæ, quibus audientium oculi & corda ad collacrymandum excitabantur. Templa utcumque ampla populo erant imparia, qui ad ejus ſacra excipienda eloquia confluebat. Cumque voces illius non hominis, ſed Dei verba eſſent, non mirum, ſi ad meliorem frugem redirent ſceleſtiores adulteri, blaſphemi, perjuri, raptores, imo (quæ rara eſt victoria) meretrices e cęno libidinis ad pęnitentiæ lavacrum confugerent. Cumulatus meritis apud Deum & homines obiit in Monaſterio Monachorum S. Benedicti (vulgo *de Oliva*) in Aragonia, dum valetudinis cauſſa ad illius Provinciæ Thermas ſe contuliſſet anno 1633. Ejuſqua corpus poſt multos annoa integrum, palpabile, & fulgidis inſtar ſtellarum oculis repertum eſt. Multa ſunt, quæ ſcripſit ad Conciones pertinentia: hic ſolum damus aliqua, quæ MSS. poſteris reliquit, & prælo digniſſima. Ea ſunt

Sermones de Tempore. tom. 1. in ſol.

Sermones pro Quadrageſima. tom. 2. in ſol.

Sermones de Virtutibus & vitiis. tom. 1. in ſol.

* Hujus geſta deſcribuntur a P. Marcellino de Piſe tom. 3. Annal. Capuccin. ad annum prædictum §. 1.

ANGELICUS WINSELERANUS, in Rhenana Provincia probitate, induſtria, ac prudentia conſpicuus, ideoque in Guardianum, Definitorem, Cuſtodem, & iterum in Provincialem aſſumptus. Non concionando ſolum, ſed & ſcribendo, ut pietatem omnibus ſuaderet, inſudavit, uſquedum Bernca-ſtelli 24. Februarii 1730. obiit. Evulgavit

Speculum Animæ, ſeu decem dierum ſpiritualia Exercitia. Germanice. Coloniæ. 1717

Coronam S. Antonii Paduani. Germanice ac Latine. Coloniæ 1718.

Praxim Orationis Angelicæ. Germanice ac Latine. Coloniæ 1721.

Renovationem Animæ. Germanice ac Latine. Coloniæ 1724.

* Recenſetur hic Auctor a P. Hierotheo Confluentino in Provincia Rhen. l. 3. c. 3.

ANGELINUS HEPPENHEIMENSIS, in Provincia Rhenana ad omnia fere adhibitus, atqui in omnibus quoque conſpicuus. Illum quippe Concionatorem, a Secretis, & Lectorem, illum Guardianum, Definitorem, & Cuſtodem Provincia voluit: & omnium expectationem ille ſuperans ſe in laboribus aſſiduum, in ſtudiis invictum, in converſando ſpiritualem, in regendo diſcretum, in animabus lucrandis verbo & exemplo induſtrium experimento dedit. Manhernii ex Bohemia re-

regreſſus dies ſuos morte juſtorum conſummavit 21. Jan. 1729. Quæ elucrubavit opera, hæc ſunt:

Inſtructio Chriſtiani de fide ac operibus fidei. Germanice. Heidelbergæ. 1706.

Expoſitio Regulæ Fratrum Minorum ex Latino in Germanicum verſa, quæ prius Latine compoſita erat a P. Petro Manero Generali Minorum de Obſervantia. Prodiit Wormatiæ 1722

Expoſitio in 12. principales Articulos Hæreticorum. Germanice. Wormatiæ 1723.

Liber Meditationum pro decem dierum Exercitiis. Germanice. Francofurti 1726.

Inſtructio Juventutis chriſtianæ. Germanice. Francofurti 1726.

Præparatio ad mortem. Germanice. Moguntiæ. 1727.

ANGELUS ASTENSIS, natione Pedemontanus, ſed Provinciæ Genuenſis alumnus. Cum inter Patres de Obſervantia pleroſque annos magna cum doctrinæ & eruditione laude traduxiſſet, atque inter Doctorea Sorbonicos cooptatus non vulgare ſibi comparaſſet nomen: ſtrictioris paupertatis atque obſervantiæ zelo Capuccinorum Congregationem ingreditur, ibique oratione, charitate, abſtinentia, carnis maceratione, aliiſque virtutibus Verbi Dei miniſterio adjunctis, illuſtrius adhuc ſui nomen & exemplum Poſteris reliquit. Genuæ in Conventu S. Barnabæ, dum ibi Guardiani fungeretur munere, piiſſime obiit anno 1650. Tanti viri unum extat opus MS. in Genuenſi Provincia cuſtoditum, nempe

Trattato della Povertà dei Frati Minori.

* Illum P. Boverius in Annalibus Capuccinor. tom. 1. enumerat & commendat.

ANGELUS A BELVERIO, Cataloniæ Provinciæ Sacerdos, propter animi candorem & probitatem omnibus maxime acceptus, & commendatus. Scripſit opuſculum

De Arte bene vivendi. in 8. Barcinone. 1683.

ANGELUS DE BEAUMONT a Montecalerio Provinciæ Pedemontanæ Concionator, ſæpius Definitor, ac per integrum ſexennium Miniſter Provincialis. Vir ob præclaras animi dotes, ingenii præſtantiam, varietatem doctrinæ, intelligentiam Scripturarum, antiquitatis eruditionem, copiam ſcriptorum, omnibus ut virtutis exemplar notiſſimus. Inter alia ſui ſpiritus pietatiſque inſignia monumenta poſteritati ſunt data

Methodus pro Judiciis Regularium, in quo tria pertractantur: quando ſit procedendum. 2. quomodo ſit procedendum. 3. Forma, qua debet procedi.

Miſcellaneum quadraginta Reſolutionum, Civilium, & Criminalium.

Tractatus de Recurſu ad pecuniam, & de Legatis perpetuis ſecundum S. P. Franciſci Regulam & Declarationes Summorum Pontificum, & præſertim Nicolai III. & Clementis V.

De Jure Capuccinorum adminiſtrandi Sacramentum Pœnitentiæ ſæcularibus. Ubi Ordinis ſtatuta, & Summor. Pontif. Conſtitutiones, Decreta, & Oracula ad trutinam Sacrorum Canonum ponderantur.

De gloria & triumpho Evangelicæ & Seraphicæ Paupertatis ſuper miraculoſa proviſione FF. Capuccinis in Conventu S. Birgittæ Civitatis Montiſcalerii, juxta relationem P. Boverii in Annalibus ad annum 1569. Opus Scenicum.

ANGELUS BRESSONIUS, natione Gallus, unus ex primis fundatoribus Provinciæ Aquitaniæ, & ſui temporis eximius Concionator, qui ob inſignem doctrinam, prudentiam, Divini honoris zelum, & alias animi præclaras virtutes non mediocre in Gallia nomen obtinuit. Curſum conſummavit devotiſſime in noſtro Conventu Burdigalenſi anno 1591. Plura ſcripſit, ut fertur ex illius Provinciæ relationibus, ſed hæc tantum prælo commiſſa noſcuntur Gallico idiomate, nempe

Sermones duo de Beatiſſima Virgine Maria.

* De eo videndus eſt Boverius tom. 2. Annal. Capuccinor. ad an. præſignatum.

ANGELUS A CARPENEDULO, Provinciæ Brixienſis Concionator, doctrina, prudentia non minus, quam animi pietate commendatus. Opuſculum valde pium ſcripſit hac epigraphe:

Gemma prezioſa adorna di ſante meditazioni, ricavata dall'Officina della Santa Croce ſeconde la Miſtica Teologia, per introdurre le Anime all'eſercizio dell'Orazione mentale. in 8. Brixiæ 1617. apud Bartholom. Fontanam.

* De eo meminit Waddingus ſub nomine Angelici. Et ita quoque Leonardus Cozzandus in Bibliotheca Brixienſi p. 2.

ANGELUS CASTROGENTIRIENSIS, (vulgo *Chaſteauguntier*) Provinciæ Britanniæ alumnus, non ineruditus Concionator, & in Divinis litteris excultus. Scripſit

Le Crayon des Formulaires.

ANGELUS A FERNO, natione & Provincia Mediolanenſis. Hic inter illos priſcos Patres, qui primo noſtræ Reformationis ævo virtute & exemplo floruerunt, præclariſſimum ſibi nomen in toto Orbe comparavit. Quantus fuerit hujus Apoſtolici viri ardor in Dei verbo diſſeminando, ingentes atque uberrimi animarum fructus ſunt teſtati. Ad triginta millia ejus excreviſſe ſermones ferunt. Fidelis aſſiduuſque iſte Operarius tanti a S. Carolo Borromæo Eccleſiæ Mediolanenſis tunc

Archiepiſcopo eſt habitus, ut quorumdam ſuæ Diœceſis Eccleſiarum Viſitator fuerit inſtitutus. Eo in munere talia peregit, quæ ſanctiſſimum illum Cardinalem moverint ad illum aliis in rebus arduis adhibendum: in quibus eo ſemper ille magis animi amplitudinem pari cum pietate & doctrina patefecit. Deceſſit morte ſanctorum in Conventu Cardani ætatis ſuæ anno 69. Chriſti vero 1568. Scripſit

Sermones plurimos de Tempore, & de Pœnitentia, qui proprio ſuppreſſo nomine referuntur impreſſi.

* Ejus geſta recenſentur a Boverio tom. 1. Annal. Capuccinor. ad annum ſignatum.

ANGELUS A FRESCAROLO, in Mediolanenſi Provincia probatis moribus, ac religioſæ conſuetudinis exemplis commendatus, Edidit

Diſcorſi morali per le Religioſe, in 4. Mediolani, 1683. ap. Anton. Malateſtam.

ANGELUS DE JOYOSA, natione Gallus, Franciſci Joyoſæi Cardinalis & Archiepiſcopi Toloſani germanus frater. Natus eſt anno 1563. ex præcelſis ac piiſſimis parentibus Guillelmo Joyoſæo Galliæ Caſtrorum Præfecto & Occitaniæ Prorege, atque Maria Batarnea Buchagii Comitiſſa. Nomen Henrici renatus in Baptiſmo accepit, & luce quadam divina circumfuſus etiam puer eſt viſus. Decennis Collegio Navarræo Pariſiorum exceptus, in quo Principum filii inſtitui ſolent, dum humanioribus litteris operam navat, pietatis ſtudium ſimul enutriens, litteris ætate æque ac virtutibus adolevit. Philoſophico emenſo curriculo, Henrici III. Galliæ Regis aulam coluit, eamque prudentiam, probitatem, morumque elegantiam ibi prætetulit, ut Regi chariſſimus ſuo regio cubiculo ſit præfectus. Hinc ipſo Rege ſuadente conjugio uſus eſt nobiliſſimo, ducens Catharinam Nogaretiam Ducis Epernonis neptem, ex qua unicam genuit filiam nomine Henricam: quæ poſtea nupſit Henrico Borbonio Montiſpenſerii Duci regii ſanguinis gentili: ex his rurſus unica progenita eſt filia ducta poſtea a Joanne Baptiſta Gaſtonio Aurelianenſium Duce filio Henrici IV. Regis ac fratre unico Ludovici XIII. cognomento Juſti. Mors accidit Uxoris, cum annum ipſe ageret 23. ob quam fervore ſpiritus magis quam dolore actus vanitatem ſæculi introſpexit, deſpexitque ita ſimul, ut mundo valedicens, illiuſque pompis ac illecebris, Seraphicus filius haberi voluerit in humili Capuccinorum Ordine, Henrici nomine in Angelum commutato. Solemnibus poſt annum emiſſis votis in Italiam venit, ubi Venetiis primum, deinde Mediolani Theologiæ operam dedit: indeque ad Concionatoris munus aſſumptus, ac Guardianus conſtitutus in Conventu Toloſano, nunc prædicando, nunc præſidendo admirabili charitatis æſtu uberes Domino referebat animarum fructus. Scipione Joyoſæo ejus germano fratre, qui toti Occitaniæ erat præfectus, infauſta pugna contra Hæreticos perempto, Clementis VIII. Pontif. Maximi auctoritate juſſus eſt Angelus ab Ordine exire; atque inter Equites S. Joannis Jeroſolymitani annumeratus arma ſumere, bellum inſtaurare contra Hæreticos, atque ad depoſitam Patriam accedere poſſe & debere eſt declaratus. Hinc evenit, ut Henricus IV. Gallorum Rex, hæreſi ejurata, regno pacifice potiretur: quem Lutetiæ Angelus convenit, atque ita res cum eo compoſuit, ut integra tandem pax Occitaniæ redderetur; plurimis ipſe propterea a Rege affectus honoribus, imo Dux ac Mareſchallus Franciæ & Occitaniæ Prorex electus. Cum ita denuo dignitatum magnitudine alliceretur, imo cum licite pontificia diſpenſatione in ſæculo perſeverare poſſet: iterum tamen in Religionis gremium refugere voluit. Datis proinde ad Regem litteris, quibus de ſuo ad Capuccinos regreſſu certior fieret, undecima noctis hora, depoſitis mundanæ converſationis exuviis, quarto circiter poſt ſuum ab Ordine egreſſum anno ſacrum reaſſumpſit habitum, & mane pauper Capuccinus conſpicitur, qui pridie magnus Prorex ſuſpiciebatur. Id fuit ſpectaculum, ut plures ex nobilioribus illius attracti odore ad religionem confluxerint: ipſe vero Angelus poſt reditum virtutibus eo præſtantior evaſit, quæ ab Ordine exitum ad pietatem acriorem fuiſſe ſtimulum declararent. Hæc omnia ut hiſtoriæ ſingulare momentum ita collegit, & illuſtravit Spondanus tom. 2. Contin. Annal. Baronii ad an. 1599. *Hoc anno Henricus Joyoſa, quem olim vidimus è Duce Capuccinum, & e Capuccino Mareſchallum Franciæ factum, rurſus mundi curarum pertæſus cilicium Lutetiæ menſe Martio reaſſumpſit, & munus Concionatoris ſuſcipiens magnam ſui admirationem concitavit: ſtupentibus omnibus, hominem in aula longe a libris educatum (non niſi quod litterarum humaniorum rudimenta puer in Collegio Navarræ didicerat) tam cito & doctum & eloquentem Eccleſiaſtem evaſiſſe. Quod quidem donum ei a Deo præſtitum eſt, qui rectam ejus voluntatem intuens replevit eum donis Spiritus Sancti in ſui conſolationem & aliorum ædificationem: dans ei ſapientiam & intellectum ad cognoſcendas mundi fallacias, conſilium ad majorum chariſmatum æmulationem, fortitudinem ad perrumpenda omnia obſtacula, ſcientiam ad comprehendenda Divina myſteria, & populis una cum pietate explicanda; denique timorem Dei, quo in humilitate contineretur, ac cum metu & tremore ſalutem & ſuam & proximi operaretur. In quorum donorum cultu & exercitio cum multo labore grandique patientia uſque ad obitum per plures annos deſudavit*. Hæc ille. Romæ tandem in Generalibus Comitiis Definitor electus, cum plurimum

mum ſua prudentia Religioni profuiſſet, & Pontificem ſimul cum S. Eccleſiæ Cardinalibus ædificaſſet mirum in modum, honoribus & ſacris donis ab illa ſuprema ſede auctus, in Galliam rediens, (viſitaturus ut Provincialis Miniſter Pariſienſem Provinciam) diem extremum ſanctiſſime obiit in oppido Ripoli, duabus leucis a Taurino, anno 1608. ætatis ſuæ 46. Religionis 23. die 28. Septemb. Ejus corpus juſſu Caroli Emmanuelis Ducis Sabaudiæ aromatibus conditum, ac plumbeo incluſum loculo, tamdiu in eo Coovento fuit depoſitum, uſquedum, Henrica ejus filia agente, Lutetiam tranſlatum condigno honore ſepultum eſt ante altare majus noſtræ eccleſiæ Conventus S. Honorati epitaphio appoſito, quod referetur infra. Funus illius prodigiis eſt celebratum, inter quæ Paralytici reſtauratio ſtatim ad illius corporis contactum enumeratur a Corbino & Boverio infra citandis. Ex Pariſienſis Provinciæ relationibus ſcimus aliqua pia opuſcula ſcripſiſſe, inter quæ enumerantur

Flammæ Amoris Divini, & *Soliloquia.*

Documenta varia ſpiritualia, quæ una cum ipſius vita impreſſa ſunt Pariſiis anno 1612.

* Vitam ejus copioſe deſcripſerunt Jacobus Broſius lib. in 4. impreſſo Pariſiis anno 1629. & Zacharias Boverius tom. 2. Annal. Capuccinor. ad an. 1608. §. 72. Illius etiam honorifice meminerunt Hilarion Coſteus l. 3. hiſtor. Catholicæ §. 689. Blancona in fine 4. par. Chron. FF. Minor. p. 896. Baretius in 4. par. Chron. Minor. Gabriel Capejus Turonenſis Regius Hiſtoricus illi adhuc viventi dicavit anno 1587. verſionem Gallicam libri, cui titulus eſt, *Methodus ad ſerviendum Deo*, ubi heroicas ejus virtutes graphice perſtringit. Jacobus Moritius Carthuſianus Pariſienſis illi dicavit verſionem Gallicam libri *Profectus Spiritualis*. Humblottus, eo mortuo, funebrem edidit Orationem. Agunt inſuper de illo Marquiſius in Appen. ad Chronograph. Genebrardi anno 1608. Brulius l. 3. Antiquit. Pariſienſium p. 395. Joannes Bapt. a Peruſio in prol. ad vitam S. Felicis a Cantalicio, Carolus Bruxellenſis tom. 2. Flor. Seraph. Gualterius in Tab. Chronograph. ſec. 17. de ſanctis & illuſtribus viris, Carolus Sauſſayus l. 16. Annal. Eccleſiaſtic. Aurelianenſ. §. 16. Charonus in hiſtoria generali c. 151. Richeomus l. 7. Idololatr. Huguenot. c. 16. Andreas Sauſſayus tom. 1. Martyrolog. Gallicani die 21. Septemb. ſed mendoſe quoad diem, Haræus tom. 2. Annal Barbantinorum ad an. 1599. in fine, Martyrologium Franciſcanum die 28. Septemb. Corbinus l. 8. S. Franciſci p. 187. Friſorius l. 4. Galliæ Purpuratæ p. 646. Porro en ejus ſepulchro in ævum inciſa memoria ſupra indicata:

Hoc tumulo condita ſunt oſſa
R. P. Angeli de Joyoſa olim Ducis
Paris Conteſtabilis Franciæ, & in Provincia
Occitaniæ Proregis.
Qui in ipſo ætatis flore, ut totum ſe
Chriſto addiceret,
Tot honores & opes abjecit:
Et Ordinem Capuccinorum ingreſſus
In eo reliquum vitæ tranſegit
Singularis pietatis & humilitatis exemplo:
In quo tandem obiit,
Cum pro ſecunda vice eſſet Provincialis
Provinciæ Franciæ,
Et Definitor Capituli Generalis:
Anno Chriſti 1608. quarto Kalendas Octobris.
Henrica Catharina Henrici Montiſpenſerii
Ducis Vidua
Patri chariſſimo mærens poſuit.

ANGELUS DE PERONA, qui in Provincia Pariſienſi, etiamſi juvenis, Concionator & Theologus doctiſſimus nullique ſecundus plauſu eſt conclamatus, ſimulque Dei ſpiritu plenus & Religioſus perfectus omnium æſtimatione eſt habitus. Dignus proinde, cui totius ſuæ Provinciæ lacrymæ ſunera celebrarint, dum peſte laborantibus inſerviens in Xenodochio S. Ludovici anno 1622. ætatis ſuæ 27. decubuit. Edidit

Sermones duos de Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento Pariſiis habitos. in 4. ibidem 1622.

ANGELUS DE RACONIS, Pariſienſis Provinciæ Concionator magni nominis, & Hæreticorum oppugnator validiſſimus. Primo ille infectus hæreſi Calviniana fuit. Prædo in Catholicos procax, ſed deinde Dei gratia præda ipſe factus arma eo ardentius in Hæreticos convertit: imo Capuccinorum inſtitutum, quod antea tamquam omni merito vacuum irriſerat, ardenti animo eſt amplexus. Converſionis initio concors ſemper fuit religioſæ vitæ progreſſus, zeluſque in reducendis ad fidem Catholicam Sectariis: quorum ideo errores fortiter, & ferventer verbo & ſcriptis refutavit. Uſque ad ſeptuageſimum ſuæ vitæ annum bonum certamen certavit, cujus coronam obtinuit anno 1652. quo mortuus eſt Pariſiis, & ſepultus in eccleſia S. Honorati. En ſuorum laborum monumenta Gallico idiomate edita.

Excitatorium Catholicum, quo Miniſtri Catholici dormientes expergeſiunt. in 4. Cadomi 1624.

Duo Emblemmata, & figuræ ſymbolicæ Hæreticorum. in 4. Pariſiis 1627.

Calviniſmus delarvatus: ubi Calviniſmo doctiſſime larvam detrahit, & illius deformitatem patefacit. tom. 2. in 8. Primus tomus Pariſiis 1629. ſecundus ibid. 1630.

B 2 Nar-

Narratio Converſionis Joannis Rochetæ in Urbe Trecenſi judicialium cauſſarum Patroni . in 8. Trecis 1663.

* Hujus meminit Wadingus l. de Scriptor. FF. Minor.

ANGELUS SAVONENSIS , Provinciæ Bononienſis non potius filius quam pater: vir nomine , ore, & opere plane Angelicus. Ingenii animique dotibus affluens mores prætetulit probatiſſimos , in divinis ſcientiis quaſi portentum ſe præbuit , in enodandis Sacræ Scripturæ ſenſibus lumen patefecit cæleſte, atque in concionando facundus & totus Apoſtolicus , omnibus populis proficuus acceptuſque ſimul evaſit . Romam , Venetias, Bononiam, Neapolim, Genuam, Brixiam, Florentiam , Mediolanum, aliaſque celebriores Italiæ civitates concionando peragravit . In his baptiſmum pœnitentiæ & ſecurim ad radicem æſtu ſimul & ſuavitate ſpiritus (aliquando quotidie per annum) declamans hos arripiebat , alliciebat illos, cunctoſque demum ſibi devinciebat , ut facerent fructus dignos pœnitentiæ. Vitæ ſanctitate itaque præclarus , & in vinea Domini ubique operarius proficuus, diem extremum concluſit in noſtro Conventu Æſii Provinciæ Piceni die 25. Aprilis anno 1567. ætatis ſuæ 65. ejuſque funus multitudine populorum ſanctitatis odore attracta , atque miraculis per ipſum a Deo patratis eſt celebratum & illuſtratum . Aliqua ſuæ doctrinæ & ſapientiæ monumenta nobis ſunt relicta , ſcilicet

Concio eruditiſſima de laudibus S. Petronii Bononienſis Epiſcopi . Bononiæ recitata , dum quadrageſimales conciones in perinſigni Baſilica S. Petronii perageret ; & ibid. impreſſa anno 1569.

Sermones alii de Tempore, quorum aliqui tacito ejus nomine ſunt evulgati.

' Videndus Boverius tom. 1. Annal Capuccinor. qui ejus geſta præclara recenſet ad an. 1556. §. 17. ex Petraccio & Cod. MS. Provinciæ Bononienſis, & Martyrologium Franciſcanum die 25. Aprilis.

ANGELUS A SIGESTRO, Concionator Provinciæ Genuenſis & Definitor . Morum ejus integritate, manſuetudine, & prudentia factum eſt, ut nedum in ſua Provincia plures Conventus , ſed etiam Meſſanenſem totam Provinciam ad moderandum ſit aſſumptus : quod utique cum Obſervantiæ regularis incremento glorioſe perfecit . Obiit Genuæ in noſtro cœnobio Immacul. Conceptionis anno 1623. ætatis ſuæ 75. Scripſit Italice

Statuta pro Societate Defunctorum, ab eodem inſtituta in eccleſia PP. Conventualium Pontremuli . Parmæ 1699. apud Eraſmum Viotum.

ANGELUS TIPHERNENSIS ex Comitibus Ananiæ, alumnus Provinciæ S. Franciſci ſeu Umbriæ . Vir generis nobilitate clarus , ſed concionandi munere , morum venuſtate, integritate vitæ, ac doctrinæ excellentia clarior . Hic fuit (ait Waddingus lib. de Script. Ord. Min.) Fundator cœnobii S. Iſidori in Urbe, Theologus & Hiſtoricus ſingularis , vir pius , prudens , & eruditiſſimus , & magna Litteratorum jactura mundum reliquit Romæ 18. Nov. 1657. Multa reliquit hiſtorica & chronologica MSS. Hæc vero tantum ſunt edita :

Miſterioſa Conſiderazione intorno a' Riti della Sacroſanta Meſſa in 8. Venetiis 1625. ap. Evangeliſt. Deuchinum

Flores diverſorum Sanctorum atque Beatorum Eccleſiæ Tiphernenſis , & Reliquiarum , quæ in eadem eccleſia honorifice aſſervantur , in 8. Tipherni ap. Sanct. Mulinellum.

* De eo ſcribunt Ludovicus Jacobillus l. de Scriptor. Umbriæ, Waddingus citatus v. Angelus a Comitibus , Martinus de Torreſilla ,

ANGELUS MARIA ANNABATE , a Pythis ſeu Pettineo Provinciæ Meſſanenſis, inter ſui ævi Oratores egregius dictus, Theologiæ Lector, Definitor, atque ad Generalia comitia Cuſtos , omnibus & ubique virtutum ſplendore conſpicuus & acceptus . Edidit

I Miracoli della Grazia, cioè Panegirici Sacri . Neapoli 1706. ap. Felicem Muſcam.

ANGELUS MARIA BERGOMENSIS, Romanæ Provinciæ factus alumnus is fuit, qui ab omnibus ſimplex , humilis , ac rerum mundanarum contemptor commendaretur, aſſumptuſque ob cæteras ingenii animique dotes ſit in illa Provincia Lector & Definitor, Proficuum hoc edidit opus:

Probatica Sacramentale in rimedio di tutti i mali : o ſia modo di ſalutevolmente frequentare la S. Confeſſione . *Roncilione* 1701. ap. Toſellum, & Monteſaliſci 1708.

ANGELUS MARIA A BUSTO-ARSITIO, Mediolanenſis Provinciæ, in cathedris ſapientiſſimus Lector , in ſuggeſtibus Italiæ celebrioribus Concionator admirandus, & in ſuæ Provinciæ regimine ſæpe Guardianus & Definitor , atque ter Provincialis acceptiſſimus eſt habitus. Quas edidit orationes , ſuo nomine ornantur , alia autem opuſcula ſuppreſſo proprio nomine edidit , ſed certo ipſi adſcribuntur . Hæc igitur ſunt:

Il Principe, il Senato, le Impreſe di un Governo, ideati co' rifleſſi del Taborre . Diſcorſo detto nella Sala del Senato di Lucca . in 4. Lucæ 1711. ap. Dom. Ciuffettum

La Gloria della Riſurrezione dovuta a Criſto , come a Dio , come a Uomo, e come a Re,

Di-

Diſcorſo dette nella Ducale di S. Marco di Venezia. in 4. Venetiis 1720. apud Andr. Polettum.

Breve Compendio, che contiene l' iſtituzione del Terz' Ordine del Seraſ. P. S. Franceſco, detto de' Penitenti: la regola, il mode di ammettervi quelli, che vorranno entrarci, ed i loro Privilegi e Indulgenze. Mediolani 1728. & 1740. apud Joſ. Pandulph. Malateſtam.

Introduzione alla Vita attiva e contemplativa, formata ſul modelle delle pratiche di Geſu-Chriſte. Compoſta dal P. Paolo di Lagnì Capuccino, e tradotta dal Franzeſe in Italiano. Ibid. 1718. apud Dominicum Bellagattam.

ANGELUS MARIA MARCHESINUS, patria Vicentinus Provinciæ Venetiarum, in Theologica facultate & concionandi miniſterio eruditus. Ingenio fæcundus non dicendo tantum, ſed & ſcribendo poſteris prodeſſe ſategit. Ab eo hæc ſunt prodita:

La Tromba Ninivita, e la Faretra Profetica: Corſo duplicate di ſermoni per le 40. Ore. in 4. Baſſani 1677. ap. Jo. Ant. Remondinum.

L' Infedeltà Trionſata: ubi nonnullorum Martyrum vitæ ſtylo encomiaſtico deſcribuntur. Venetiis 1678. ap. Jo. Franciſc. Valvaſenſem.

Le Glorie di Thiene. Deſcribitur origo Imaginis B. V. Mariæ de Ulmo nuncupatæ, quæ conſervatur in eccleſia noſtra Capuccinorum Civitatis Thienenſis. Ibid. 1679. apud eumdem.

Dialoge Spirituale fra il Corpo e l'Anima, il Demonio, e l'Angelo Santo. Venetiis 1678. ap. Valvaſenſem.

La Curioſità ſantificata in cento Paradoſſi morali. Prima pars fuit impreſſa Venetiis 1673. ap. Barthol. Tramontinum. Secunda ibid. 1679. ap. Pet. Ant. Brigontium.

Il pianto Redentore, e gli ſtromenti adorati. Sunt Carmina Italica ſuper Paſſionem D. N. J. C. Vincentiæ 1681. ap. Hieronym. Merendonum.

Arcani della bellezza ecclissata. Eſt liber de paſſione Domini.

La conſulta d' Infedeli ſedele. Eſt tractatus de Immortalitate Animæ. Venetiis 1683.

Le Gemme di ſondamentale ſodezza. Eſt liber de Chriſtiana fide. ibid. 1683.

Rifleſſi Morali. tom. 2. in 4.

L' Aralde Evangelico, e ſieno cinque corſi di Sermoni per le 40. Ore. in 4. Venetiia 1686. apud Andream Poletti. Refert hunc librum Abbas Bacchinus in ſua Ephemeride octava anni 1688.

Il Cornucopia Encariſtico ad Em. Nicolaum Acciajoli Protectorem Ordinis. in 4. Vicentiæ 1686. ap. Jo. Bernum.

Theſaurus recluſus cœleſtium arcanorum, ubi plurima Scripturæ loca, quæ contradictionem præſeferunt, conſona exponuntur. in 4. MS.

Officium Immaculatæ Conceptionis rithmicis verſibus compoſitum cum Hymnis propriis.

Officium proprium D. N. Redemptoris pro Eccleſia Capuccinorum Venetiarum in ejus die feſto.

Officium S. Bonaventuræ rithmicum cum Hymnis propriis.

ANGELUS MARIA A PARAVICINO, unicum ſuæ illuſtri Paravicinorum ſamiliæ germen, magis in vinea Domini inſeri, & florere amavit. Illuſtrior revera ipſa humilitate cæteriſque virtutibus factus, ſuam Mediolanenſem Provinciam Magiſter Novitiorum & Guardianus obſervantia auxit, ſapientia Lector Philoſophus & Theologus erudivit: Exteros vero Concionator opere, & verbo reformavit. Plura reliquit Manuſcripta, edidit vero ſingularitate materiæ notabilem

Concionem coram Hebræis habitam Alexandriæ, cum Baptiſmo donatus eſt Emmanuel Vitalis inter Hebræos vir princeps tribus cum filiis. Alexandriæ 1710. apud Jo. Bapt. Tavennam.

ANGELUS MARIA DE RUBEIS a Vultabio, Romanæ Provinciæ filius, deinde Definitor, Guardianus in Urbe, & denique Moderator, calami ſui ceteroquin eruditi hos nobis tantum reliquit fructus.

Vita del B. Giuſeppe da Leoneſſa Capuccino, coll' aggiunta di una Oratione Latina. Genuæ 1695. ap. Jo. Bapt. Scionicum

Vita del B. Fedele da Sigmaringa Martire Capuccino. in 4. ibid. 1696. apud eumd.

Vita di S. Felice da Cantalice Capuccino. Romæ 1706. apud Dom. Ant. Herculem.

Compendiaria Enarratio Virtutum & Miraculorum inſignium B. Felicis a Cantalicio Capuccini. in 4. Romæ 1712. ex Typograph. Bernabò

Vita del Ven. Serve di Die P. Lorenzo da Brindiſi Generale de' Capuccini. in 4. Romę 1710. ap. Bernabò

ANONYMUS BAVARUS, vertit ex Italico in Germanicum idioma

Novenam in honorem B. Fidelis a Sigmaringa: & alteram in honorem B. Joſephi a Leoniſſa. Monachii 1744.

ANONYMUS BOHEMUS, ejuſdem Provinciæ alumnus, evulgavit Latino idiomate

Reſponſionem apologeticam pro R. P. Valeriano Magno Capuccino Miſſionario Apoſtolico & Sociis, ad Libellum anno 1661. ſub nomine Celſiſſimi Principis Herneſti Haſſiæ Lantdgravii editum, & Herbipoli impreſſum. Monachii 1662.

Narrationem veridicam de morte ejuſdem P. Valeriani Magni Capuccini. in 16. ibid. 1612.

ANONYMUS Colonienſis Provinciæ edidit librum, cui eſt titulus:

Diſputatio Valeriani Magni, & Habercomii Heretici. Coloniæ 1652.

Civitas refugii omnium Chriſtianorum, ſive Inventio & Miracula Simulacri B. V. Mariæ apud Capuccinos in Aldenboren Municipio Ducatus Juliacenſis. German. Coloniæ 1699.

ANONYMUS GALLUS, Pariſienſis ejuſdem Provinciæ Concionator, Theologus, & Poeta eruditus geſta & miracula S. P. Franciſci heroico carmine cecinit, hoc appoſito titulo:

Franciſcades, ſive Vita S. Franciſci Aſſiſiatis, & Minorum Patriarchæ in libros 25. diſtributa in 8. Pariſiis 1638. apud Nicol. Rauſſet.

* De eo meminit Waddingus in lib. de Scriptor. Ord. Minorum.

ANONYMUS ſecundus Gallus, Normannus, typis ſubmiſit

Catechiſmum Seraphicum pro Miſſionariis Capuccinis.

ANONYMUS tertius Gallus, Provinciæ Normanniæ, evulgavit Gallice

Les Entretiens ſpirituels d'un' Ame devote &c. pro exercitio ſolitudinis & meditationibus unius menſis.

ANONYMUS quartus Gallus, Provinciæ Normanniæ, edidit

L'Eſprit de la Religion Seraphique. Multoties ille libellus impreſſus eſt Rothomagi & Pariſiis ap. Ægidium Andrè.

ANONYMI tres Galli, Provinciæ Turonenſis Concionatores, ac Miſſionarii in Aleppo Syriæ, ex Græco & Latino tranſtulerunt in Arabicum *Tota Sacra Biblia*, quæ Romam miſerunt ad ſacram Congregationem anno 1633.

ANONYMUS HISPANUS, Provinciæ Aragoniæ, patrio idiomate deſcripſit

Vitam & geſta S. Felicis a Cantalicio Capuccini. Cæſarauguſtæ 1649. De eo meminit Torreçilla.

ANONYMUS alter Hiſpanus, Provinciæ Caſtellæ, edidit opuſculum vulgari ſermone, cui titulus eſt:

Harmonia del Bien y del Mal, duo ſonoro. Ex operibus Marci de Aviano & Joannis Baptiſtæ Bolduc Capuccinor. opus ſpirituale ad vitam contemplativam deducens. in 16. Matriti 1682. ap. Bernard. de Villadiego.

ANONYMUS ITALUS, Provinciæ Genuenſis Concionator, ſcripſit opus valde proficuum ad modum Dialogi hoc titulo:

Iſtruzione del vivere Criſtiano ſecondo le ſacre Scritture ed i Santi Padri. in 8. Genuæ 1538. deinde Aſtæ 1540.

ANONYMUS alter Italus, Provinciæ Piceni, evulgavit opuſculum

De Paſſione D. N. Jeſu Chriſti. in 8. Venetiis 1539. ap. Nicol. Zopinum.

ANONYMUS Italus tertius, ejuſdem Provinciæ Piceni, edidit

Tractatum de Vulneribus Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti.

Meditationes in hymnum Veni Creator Spiritus. Venetiis 1583.

ANONYMUS quartus Italus, Provinciæ Romanæ Theologus, edidit ſuppreſſo editionis loco

Defenſionem generalem Annalium PP. Capuccinorum per Adm. R. P. Zachariam Boverium ejuſdem Ordinis Definitorem Generalem editorum. in fol.

ANONYMUS quintus Italus opellam multis præponderans libris edidit, quæ ſic inſcribitur:

L'Uſuraro convinto con la ragione, data in luce dal P. Capuccino Predicatore nella Chieſa delle Sacre Stimate di Ferrara la quareſima dell' anno 1688. in 24. Patavii 1688. ex Typograph. Seminarii.

La Miniera d'Oro ſcoperta a chi deſidera di farſi ricco nel Sacrifizio della Meſſa. in 24. Ferrariæ 1689. apud Bernardin. Pomatellum.

ANONYMUS ſextus Italus, Venetæ Provinciæ, ſicut refert Alphonſus Laſor in Deſcrip. Orb. v. Judæi, edidit hoc ſatis notandum opus:

Librorum Hebræorum Liber expurgatorius, in quo ſupra 480. Hebræorum Libri ab erroribus & imprecationibus contra Chriſtianos expurgantur. Mantuæ 1696. Extat MS. in Bibliotheca Vaticana, & in Bibliotheca Card. Barberini Romæ in 4.

ANONYMUS Germanus, Rhenanæ Provinciæ Concionator, ex Latino in Germanicum idioma tranſtulit

Vitas Sanctorum per annum.

Speculum Exemplorum.

Librum pro Infirmis adjuvandis ad ſancte moriendum.

Dialogus Controverſiarum.

Meditationes per totum anni circulum. Coloniæ 1684.

ANONYMI Capuccini Collegii Peræ juxta Conſtantinopolim (ut refertur in Relationibus Venetis Reipublicæ Litterariæ ao. Januarii 1731.) vertunt in Gallicum idioma li-

bros

bros omnes, qui typis dantur in Turcica lingua ex typographia Turcarum Imperatoris. Præſidet his omnibus noſter P. Romanus Pariſienſis, qui prælo aliquando dabit *Dictionarium Gallicum, Turcicum, & Græcum*. Hæc autem ſunt, quæ ab eo tempore ad typos parabant.

Iſtruzione per un Principe.
Relazione dell' ultimo aſſedio di Vienna.
Le Conquiſte de' Turchi nel Mar bianco.
Relazione delle Rivoluzioni di Perſia.
Iſtoria del gran Cairo.
Dizionario Turco Franzeſe.

ANONYMI GALLI Miſſionarii hoc aureum ediderunt opuſculum, quod nos hic deſcribemus juxta verſionem Italicam, quam reperimus Venetiis impreſſam:

Regolamento della Vita Spirituale, contenente tutto ciò, che ſi deve fare dopo la Converſione, per perſeverarvi fino alla morte. in 12. Venetiis 1742. ap. Jo. Bapt. Recurti.

ANSELMUS ANDEGAVENSIS, Provinciæ Turoniæ Concionator magni nominis. Miſſionis Pictavienſis ob pietatis & zeli præminentiam Præfectus conſtitutus eſt, & ita revera egit, ut ibi graſſantes hæreſes fortiter oppugnarit, devicerit Sectarios, uberesque fructus verbo non minus quam exemplo Deo detulerit. Non illum adverſa valetudo, qua ſere ſemper laborabat, non æſtus aut brumæ rigores, non viæ demum ſalebroſæ aut inviæ detinere potuerunt, quin opportune & importune arguerit, obſecrarit, aut increparit in omni patientia & doctrina. Laborum & meritorum ſimul finem ad Thermas Borbonii anno 1629. invenit. Maxima erga B. Virginem Mariam pietate affectus nihil reliquit in ſuis ſermonibus, ut omnium cordi illam imprimeret, affirmans omnia nobis per illius Reginæ manus a Deo provenire. Qua de re & opuſculum dedit Gallico idiomate

De efficacia interceſſionis Immaculatæ Dei Genitricis Virginis Mariæ. Non ſatis referunt illius Provinciæ instructiones, an hoc opus typis ſit commiſſum.

* Hunc Virum deſcribit Marcellinus de Piſe tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum prædictum.

ANSELMUS A FORARQUIVIO Gallus, Provinciæ S.Ludovici Concionator, ſæpe Guardianus & Definitor: qui etiam ob præclaram doctrinam, prudentiam, morumque probitatem prius ad Commiſſarii Generalis, deinde ad Miniſtri Provincialis munus eſt aſſumptus. Scripſit doctiſſime

Reſponſionem ad quemdam librum anonymum & hæreticum, cui titulus eſt: Manifeſtum Converſionis Gaſparis Martini. in 4. Avenione 1649.

ANSELMUS HYACENSIS Siculus, Provinciæ Panormitanæ doctus ac ſatis eruditus Concionator, prælo commiſit Italice

Vitam S. Veneriæ Virginis & Martyris. in 8. Panormi 1669.

ANSELMUS LEXOVIENSIS, Provinciæ Normanniæ Definitor, majoris Conventus Rothomagenſis Guardianus, & Concionator tum ſacra cum profana eruditione conſpicuus. Edidit Gallice librum Concionum de SS. Sacramento, cui hunc appoſuit titulum:

Certamina victoriæ, & triumphi, quæ a Chriſto Jeſu Domino noſtro de Cælo, Terra, & Inferno contra Juſtitiam divinam Mundum ac Dæmonem ſunt habita. in 4. Pariſiis 1687. ap. Dionyſ. Thierry.

ANSELMUS MARZATUS a Monopoli, quæ eſt Barenſis Provinciæ civitas, S.R.Eccl. Presbyter Cardinalis Tituli S. Petri in Monte Aureo, merito inter illuſtriores noſtræ Religionis viros enumeratus. Cito illum e nobili paterna domo obtinuit Ordo, ætatis nempe 17. annorum: citius ille incrementa omnia in Ordine exiguo eſt adeptus. Perfectionis iter arripiens quaſi volatu virtutis Seraphicæ culmen conſcendere eſt viſus. Studiis addictus omnem facultatem non prius delibavit, quam poſſedit. Converſationis aut regiminis regularis ſtatim prudentia, dexteritate, conſilio apparuit ut exemplar. Quod ille autem magis ex animo coluit, miniſterium fuit apoſtolicum concionandi, in quo vere illi dona Spiritus Sancti effuſa eſſe omnes conſenſerunt. Quamplurimæ eum audierunt Italiæ civitates illuſtriores quadrageſimali tempore e ſuggeſtibus ſapienter ſimul & fervide tonantem: & Roma præſertim Ideam ac Concionatorum Patrem plaudenter conclamavit. Re autem vera hinc a Clemente VIII. Pontifice Maximo Sacri Palatii Apoſtolici Concionator, toto approbante illo ſacro Senatu, eſt electus. Novem circiter annos munus illud peregit, omnibus in eo mirantibus dicendi gravitatem, libertatem, elegantiam, auctoritatem, ac alias quaſcumque partes, quæ ſummum conſtituunt Eccleſiaſten apoſtolicum. Ad omnia vero natus, & indeſeſſus in omnibus, bis totius Ordinis Definitor, in Romana Curia Procurator Generalis, Theologus Congregationis S. Officii, & alterius Congregationis inſtitutæ in materia de Auxiliis, nihil tantis in laboribus fractus aut diſtractus eſt a regulari diſciplina vitæque auſteritate: imo præter communia Religionis jejunia duos hebdomadæ dies, nempe feria ſexta, & Sabbato, ſolo pane & vino victitabat. Demum tanti viri merita nactus, & expertus idem Pontifex, illum ex Gallia redeuntem, quo miſſus fuerat Theologus Cardinalis Aldobrandini ad componenda diſſidia inter Henricum IV. Galliæ Regem & Du-

cem

cem Sabaudiæ exorta, ad ſacram evexit Purpuram: quæ tamen Anſelmo non pluris quam vilis ſua tunica fuit in pretio. Proinde his ſummis auctus honoribus humilitate non minus & charitate, quam prudentia & animi amplitudine in eminentiſſimo illo Senatu effulſit. Publica tandem ſanctitatis opinione ingenti Ordinis & Urbis dolore mortem feliciter oppetiit Tuſculi anno 1607. die 15. Auguſti anno 4. ſui Cardinalatus, ætatis vero 63. & in noſtra Tuſculi Eccleſia ante altare majus eſt tumulatus. Incredibiles in Sacram Scripturam labores, ac potiſſime in Epiſtolas S. Pauli peregit. Scripta quoque plurima tum philoſophica & theologica, cum ad Conciones ſpectantia confecit, quæ tamen nonniſi in hominum memoria ſunt relicta. En autem quæ hic & illic aſſervantur prælo digna, ſed non commiſſa.

Curſus integer Theologiæ

Conciones habitæ per totum novem Annorum curriculum in ſacro Palatio.

Concio eruditiſſima Romæ habita in Aula Conſtantiniana ad Sacrum Cardinalium Collegium. Servatur in Bibliotheca noſtra Genuenſi.

* Hujus geſta deſcribit P. Benedictus a S. Benedicto in verſione Italica Annal. Capuccinor. Zachariæ Boverii tom. 2. ad an. 1593.

ANSELMUS OLORNIENSIS, Provinciæ Aquitaniæ Concionator & Miſſionarius Apoſtolicus, evangelicis nimirum virtutibus, ſcientiarum ſimul omnium genere perpolitus, & ſemper aſſiduus ad animarum lucra. In quo præſtantiam ſingulariter oſtendit, fuit in Sagos & Sagas: nam ex his (dictu incredibile) ducenti ſupra mille e Sathanæ manibus ab eo ſunt erepti. Præterea dum in Conventu Olornienſi Guardiani munere fungeretur, juſſu Protopræſidis Navarræ Parlamenti opus vulgavit, in quo ex auditis & a ſe probatis incredulos Sagos eſſe, aliaque non omnibus nota demonſtrat, concordatque in omnibus cum iis, quæ a Canonibus, Patribus, Theologis, & maxime a S. Thoma, & etiam a Jureconſultis & Inquiſitoribus ſunt dicta. Opus hoc Gallice conſcriptum ſic inſcribitur:

Experimentales Demonſtrationes intellectus, viſus, auditus, & tactus in Sagos & Sagas. in 4. Pariſiis. 1673.

ANSELMUS DE RASET, Provinciæ Toloſanæ Concionator, & S. Theologiæ Profeſſor, merito pietatis ac varia eruditione Poſteris quoque conſpicuus in hoc, quod ad perfectionem intelligendam & acquirendam edidit, opere:

Les Entretiens ſpirituels de Theophile, & Olympie. tom. 4. in 8. Toloſæ 1683.

ANTONINUS A BRONTE, in Meſſanenſi Provincia Concionator, & ſpiritus Seraphici verum exemplar. Novus ipſe homo interius & exterius Deo fruebatur meditatione, & ſancto charitatis æſtu: homines vero alios plus etiam opere, quam verbo inſtituebat ad Deum. Nihil eo modeſtius, nihil continentius, & quod poſtremum erat, nihil eo humilius & abjectius. Crevit cum eo miſericordia maxime in Purgatorii animas, pro quibus diu noctuque luebat in ſuo corpore pœnas, datis prœlo foliis & libellis ad itidem fideles excitandos. Inter hæc extat

Il Prezioſo Teſoro immenſo ed infinito delle Indulgenze le più comuni a praticarſi, le più certe e facili a conſeguirſi, aperte a tutti que' fedeli maſſime Regolari, che deſiderano ſovvenire le Anime purganti. in 4. Meſſanæ 1740. ap. Stephan. Amatum.

ANTONINUS A ROSERIO, doctrina & prudentia conſpicuus, ideoque in ſua Lotharingiæ Provincia Lector, Guardianus, Definitor, Cuſtos & Provincialis. Pietatis ſuæ quoque fecit experimentum, dum in lucem prodidit

Diverſes Exercices de devotion a S. Antoine de Padoue, avec une Inſtruction touchant la methode de les pratiquer, & un abregè de ſa vie & de ſes miracles, diviſes en 4. parties. Muſſiponti. 1703.

ANTONIUS ALBATERRENSIS, Provinciæ Turoniæ Concionator, Theologiæ Lector, plurium Conventuum moderator, ac eximiæ pietatis exemplar. Diu & indefeſſo labore inſudavit in miſſionibus, ac Pſeudominiſtros Calviniſtas exagitavit. Dogmaticum hunc edidit librum:

L'Aveù du Purgatoire ſignè par un Miniſtre, il ce qu' il a accordè touchant la realitè du Corp de Jeſus-Chriſt dans l'Euchariſtie. Pictavii 1658. ap. Amaſſard.

ANTONIUS AB ALICANTE, Provinciæ Valentiæ Concionator, Magiſter Novitiorum, ac pluries Definitor, Evangelicas virtutes, & omne religionis pietatiſque ſtudium ſtudio litterarum ac fervori prædicationis ſemper adjunxit. Præclarum ſuæ doctrinæ monumentum Concionatoribus perutile reliquit, quod ita Hiſpanice eſt inſcriptum.

Aviſos al nuevo Predicador Evangelico, con un breve Tractado dela Sagrada Eſcrittura, in que explica, que coſa ſea, quantas ſus partes, ſus libros, ſus Autor, los ſentidos, los modos d'expliquarla, y al fin d'el pone unas veinta y quatro propoſitiones malſonentes, de que deben fuir los Predicadores. tom. 2. in fol. Valentiæ 1661. ap. Hieron. Villagratium.

ANTONIUS AB AMANDULA, in Picena Provincia Guardianus & Novitiorum Magiſter, ſed ſimul ſcientiis & ipſa Matheſi orna-

ornatus, Obiit anno 1706. edito hoc prius opuſculo.

Modo di fare Orologi Solari di tutte le forti. Fulginii prodiit.

ANTONIUS DEL ARAHAL ſuam Beticam Provinciam erudivit ut Lector, Provincialis adminiſtravit, ditavit autem, cum ex Italico in Hiſpanicum idioma vertit librum P. Cajetani Mariæ Bergomenſis, cui titulus eſt:

Humilitas cordis. Hiſpali 1732. ap. Emmanuelem Cavallero.

ANTONIUS AB ARNEDO, Provinciæ Caſtellæ filius & Concionator, ex Latino in Hiſpanicum idioma convertit

Flores Seraphicos virorum illuſtrium Capuccinorum R. P. Caroli Bruxellenſis, tom. 2. in fol. Matriti 1669.

ANTONIUS BARBERINUS, natione & Provincia Florentinus, S. R. E. Presbyter Cardinalis Tituli S. Onuphrii, SS. D. N. Urbani VIII. germanus frater, Major Pœnitentiarius, & Religionis noſtræ Capuccinorum ab eodem Sanctiſſimo Protector ſpecialiter deputatus, Florenti ætate 16. annorum, ſanguinis claritate, divitiis, atque mundi illecebria omnibus poſthabitis, ad Cortonenſe cœnobium habitum ſuſcepturus Seraphicum convolavit, Annos 27. in Religionis humilioribus exercitiis & perfectione evangelica raro exemplo tranſegerat: cum Pontifex frater in ſanctæ obedientiæ virtute clauſtri tranquillitatem illum relinquere, ſacram aſſumere Purpuram, & Senogallenſis eccleſiæ curam ſuſcipere juſſit anno 1624. die 5. Octobris. In hoc Epiſcopatu; reditibus omnibus recuſatis, ſolo victu & veſtitu more Capuccinorum contentus, iiſdem quoque virtutibus, quibus in Religione floruerat, refloruit, & eo amplius enituit. Quippe qui pietate in Deum, orationis fervore, humilitate, temperantia & conſtantia in adverſis animum proprium in dies eo perficiebat amplius; in Proximum autem juſtitia, benignitate, miſericordia in pauperes, humanitate in omnes eſt uſus: ut proinde ad hominis perfecti ſanctique Paſtoris normam nihil in eo defuiſſe conſenſerint omnes. Jubente deinde eodem Summo Pontifice Romam acceſſit gravioribus Eccleſiæ negotiis manum admoturus. Ob hoc ſponte Epiſcopatu ſe abdicavit, Collegiis ac aliis locis piis ad juventutem inſtituendam ibi ædificatis: & reliquum ſuæ vitæ curſum in aula Romana tranſegit magno omnibus probitatis exemplo. In Purpura enim numquam eſt gloriatus, numquam elatus in magnis, ſed humilitate idem ſemper manens, Chriſti Eccleſiæ & Seraphicæ Religionis bonus odor fuit in omni loco. Mortem vitæ reſpondentem feliciter oppetiit anno 1646. ſub Innocentio X. die 11. Septembris hora nona advenientis diei ann. agens 77. ſepultuſque eſt Romæ in noſtra eccleſia Immaculatæ Conceptionis, quam ſimul cum Conventu ſuis extruxerat impenſis, ante altare majus, hoc appoſito ſepulchrali epitaphio:

Hic jacet pulvis, cinis, & nihil.

Cognationi ſuæ licet chariſſimæ nihil teſtari voluit, ſed ſacrum de Propaganda fide Collegium hæredem inſtituit. Quæ tanti viri monumenta nobis recenſentur, hæc ſunt.

Conſtitutiones Synodales & Decreta pro Diœceſi Senogallenſi in 4. Romæ 1627. ex Typograph. Rev. Cameræ Apoſtolicæ.

Conſtitutiones & Decreta pro Monialibus ſuæ Diœceſis. in 12. ibid. 1628.

Tractatus de antiquo modo eligendi in Religione Capuccinorum. ibid. 1640.

* De hoc piiſſimo Purpurato præclare meminerunt Philippus Maria Boninus in libro, quem inſcripſit: *De viro evangelico*, p. 1. pag. 78. Marcellinus de Piſe tom. 3. Annal Capuccinor. ad ann. 1624. Ferdinandus Ughellus tom. 2. Italiæ ſacræ in Epp. Senogallenſ. Aloyſius Moreri in Diction. qui eum vocat Summum Pœnitentiarium & Bibliothecarium Apoſtolicum, Julius Negri in hiſt. Scriptor. Florentinor. & alii, qui de S. Eccleſiæ Cardinalibus ſcripſerunt.

ANTONIUS CAPUTUS a Grottaliis in Apulia, Provinciæ Hydruntinæ Definitor: vir doctus, & perpolita dotatus loquendi facundia. Deſcripſit Italice, & typis dedit

Vitam P. Archangeli Scoti Capuccini, filii Comitis de Forbes & Margaritæ Gordoniæ ex Regia Stuartorum ſtirpe progeniti; dicatam Ranuccio Farneſio Parmæ & Placentiæ Duci. in 12. Neapoli 1650. deinde Bononiæ 1656. apud HH. Petri Dozzæ.

Vitam S. Febroniæ Virginis & Martyris. in 12. Venetiis 1660. ap. Franciſc. Stortum.

ANTONIUS CARAFFA, Ducis Noye filius primogenitus, Provinciæ Neapolitanæ Concionator ac Definitor: qui ad ejuſdem Provinciæ Miniſterium aſſumptus pari prudentia ac benignitate, doctrina quoque & pietate non impari plurimum enituit. Nihil editum reliquit, ſed tamen Nicolaus Toppius lib. de Scriptor. Neapolitanis p. 1. pag. 25. dignum æſtimavit, ut recenſerentur

Nonnulla typis evulganda, quæ in noſtra Bibliotheca Neapolitana aſſervantur.

ANTONIUS DE CARINNENA, Concionator Provinciæ Aragoniæ, in hiſtoriis ſacris & profanis non vulgariter verſatus. Studio ſane non exiguo elaboravit idiomate Hiſpanico

Compendium hiſtoricum, in quo continentur omnes res notabiles, quæ ampliſſime tractantur in

Hiſto-

Hiſtoriis & Annalibus tam eccleſiaſticis quam profanis, ab Adam ad ſua uſque tempora. tom. 1. in fol. uſque ad annum 1684. Licentiis & approbationibus munitum aſſervatur MS. in noſtra Cæſarauguſtana Bibliotheca.

ANTONIUS CARNOTENSIS, Provinciæ Pariſienſis Concionator, & Sacræ Scripturæ Interpres ita illuminatus, ut nullus etiamſi difficilior textus eſſet, quem non omni facilitate quibuslibet Auditoribus concionando aperiret. Cardinalis Perronius toti Orbi notiſſimus ingenue teſtabatur, virum hunc in ſacri Codicis expoſitione Spiritum Dei ſuiſſe ſortitum, Hæc non immerito ſunt dicta; nam antequam ſuggeſtum conſcenderet, diu flexis genibus orabat, junctiſque manibus Sacram Scripturam meditabatur: indeque Divini amoris faces in corde ſuo accendebantur, quibus populum ipſe illuminaret quoque & accenderet. Viri Sancti & Apoſtolici ſibi nomine comparato, feliciſſime in Domino requievit anno 1625. ſepultuſque eſt Pariſiis in noſtro Pariſiorum Conventu S. Honorati. Recenſentur

Plura Scripta in Sacram Scripturam, quæ MSS. in ea Provincia aſſervantur.

* Ejus geſta deſcribuntur a P. Marcellino de Piſe tom. 3. Annal Capuccinor,

ANTONIUS A CHIERIO ex Comitibus de Tana, Pedemontanæ Provinciæ Definitor. Doctrina præcelluit, Sacram calluit Scripturam, longa exercitatione Declamator evaſit eximius, ſed morum honeſtate majus præſetulit ornamentum. In Virginem Mariam omnem exercuit affectum & cultum, ac Taurini anno 1638. ætatis ſuæ 63. extremum feliciter invenit diem. Evulgavit in ſuæ Dominæ honorem

Il Martirio della B. V. Maria, o ſieno Sermoni dei Dolori dell' Immaculata Vergine diſtribuiti in ſette parti. Opus Ser. Margaritæ Sabaudiæ Duciſſæ dicatum. in 4. Taurini 1638 ap. Jo. Dominic. Taurinum. Monteregali 1640. ap. Jo. Franciſc. Rubeum.

* De eo meminit Hyppolitus Maraccius l. de Scriptor. Marianis, Waddingus l. de Scriptor. Ord. Minor. & Roſſottus in Syllabo Scriptor Pedemont.

ANTONIUS CYRNÆUS, Provinciæ Umbriæ. Hic è Corſica ortum ducens, cum eam Inſulam odiis & rixis diſciſſam cerneret, ineunte adhuc adoleſcentia Romam profectus, de fugiendo a ſæculi periculis conſilium iniens in Clericorum Regularium, qui Theatini nuncupantur, Ordine conſcribi voluit. Ibi aliquot annis magna cum virtutis laude tranſactis, ad aſperiora inhians Capuccinorum Congregationem amplectitur anno 1530. Ex eo tempore digna omni admiratione eſſe cepit ejus aſperitas vitæ in cilicio, cibo, potu, & flagellationibus, quibus carnem edomuit: æmulatione vero, humilitas, paupertas, oratio, contemplatio, quibus ad Deum propius accedebat. Moritur in Conventu Montis Caſalis anno 1548. miraculis ante & poſt obitum illuſtratus. Priorum noſtræ Congregationis temporum Pater non tam virtute, quam ſcriptis Annalibus noſtris materiam fecit, dum ſcriptam reliquit

Hiſtoriam de exordio & progreſſu uſque ad ſua tempora Congregationis noſtræ Capuccinorum, & præcipue Provinciæ S. Franciſci ſeu Umbriæ

* Virtutes ejus commemorat Boverius tom. 1. Annal. ad an. 1548. Martyrologium Franciſcanum die 11. Auguſti.

ANTONIUS A GALLARATO, Concionator doctis & indoctis acceptus atque proficuus, in ſua vero Mediolanenſi Provincia exemplar in opere atque auſteritate, & Provincialis factus. Præter plura relicta Manuſcripta in lucem conceſſit

Diſcorſi ſacri Panegirici. Novaræ 1693. ap Franc. Libor. Caballum.

Voce del Savio ſulle vie della ſalute. in 4. Mediolani 1695. ap. Carol, Ant. Malateſtam,

ANTONIUS AB INTERAMNA, Provinciæ Umbriæ, Verbi Dei Evangelizator fervidus, ac propter ſuavitatem & morum elegantiam omnibus acceptus. Scripſit Italice

Tractatum de Habitus forma, quem geſtant Fratres Minores Capuccini. Elaboratus fuit ab Auctore anno 1629. & habetur in noſtra Bibliotheca Genuenſi.

ANTONIUS IRIBARNE Turriaſonenſis primum Aragoniæ, deinde & Caſtellæ Provinciæ alumnus. Fuit Concionator validus, imo Miſſionarius Apoſtolicus, & ſcriptor pius & eruditus. Edidit

Candelero Roſeo y Virgineo. Continet ideas & notitias ſacras pro Feſtivitatibus B.V. Mariæ in commodum ſapientium & ignorantium atque Chriſtianorum reformationem Populorum. in fol. Matriti 1701.

ANTONIUS LAUDATUS, nobilis Cajetanus, filius Ducis Marzani, Provinciæ Neapolitanæ alumnus. Adoleſcens in ſeculo id ſuis elegantibus moribus obtinebat, ut ejus colloquio & conſuetudine cuncti allicerentur. Sibi tamen ſoli in ſæculo diſplicens ex Equite Jeroſolymitano ætatis annorum 17. ſic humilis Capuccinus, habitum ſuſcipiens a P. Franciſco Philomarino tunc in Conventu Caſertæ Guardiano & Novitiatus Magiſtro. Ad ſtudia exinde addictus re philoſophica & theologica eſt ditatus. Concionator Domino plures reddidit fructus, & in Provincia regularem obſervantiam Conventibus præſidendo am-

ampliavit. Novitios quoque per biennium inſtituit, quos magis opere quam verbo perfectionem Seraphicam edocuit. Altiora petens in Africam petit, & ut Præfectus Generalis præſidet Miſſioni Matambæ. In hac quæ dixit, fecit, & eſt paſſus, dictu non eſt facile. Verus Apoſtolus nihil niſi animarum lucre inhians, populum illum barbarum & ſocordem in multis periculis & in omni patientia docuit, & ut doceret, montes, deſerta, regionemque illam incaltem immenſis peragravit laboribus. Id autem obtinuit, ut totum illud Regnum ſimul cum ejus Regina, nomine Singa, aquis Baptiſmi regeneraret. Laboribus tandem fractus in ipſo ſui Apoſtolatus campo, nempe in civitate Loandæ, ſacro refectus Viatico inter ſuaviſſima Jeſu & Mariæ nomina mortem & requiem invenit 9. Julii anno 1662. ætatis ſuæ 47. Religionis 31. Ejus funus populorum concurſu lacrymiſque ob magnam de eo ſanctitatis opinionem eſt celebratum: contendentibus omnibus ſibi reliquias ex exuviis facere. Quæ ipſe geſſit, deſcripſit, & deinde ab aliis poſteritati ſunt data: nempe

La Maravoglioſa Converſione alla Santa Fede di Criſto della Regina Singa, e del ſuo Regno di Matamba. in 4. Neapoli 1669. apud Hyacinth. Paſſerum.

ANTONIUS A MONDULPHO, Provinciæ Piceni, virtutum ſcientiarumque omnium eminens exemplar: dignus proinde, qui non ſolum in propria, ſed & in alienis Provinciis cum in facultate theologica, eum in virtutibus omnibus diſcipulos inſtrueret, & magiſtros efficeret. Concionator quoque vere Apoſtolicus ad Chriſtum populos deduxit, qui ejus odore ſanctitatis attracti turmatim poſt illum eurrebant. Multa ſcripſit, ſicut memoriæ eſt proditum, ſapientia & ſpiritu Seraphico compoſita; ſed nihil authenticum reperitur; attamen quæ noſtra eſt jactura non impedit, quin eum in iſto Catalogo jure & merito recenſeamus. Obiit dulciſſime in Chriſto Romæ in noſtro antiquo S. Bonaventuræ Conventu anno 1590.

* Ejus geſta enarrantur a Boverio tom. 2. Annal. ad annum prædictum.

ANTONIUS NACCARIA, a Civitate Pennæ, Provinciæ Aprutii Concionator, & Definitor. Ingenioſæ fuit eloquentiæ juxta ſui ſeculi infelicem ſtylum. Obiit Neapoli anno 1676. Hæc ab eo ſunt evulgata vel ſcripta.

Iſtoria della Peſte del Regno di Napoli, che fu l'anno 1656. e 1657. in 4. Neapoli 1660. ap. Hyacinth. Paſſerum.

Il Sogno di Nabuco, ſpiegato in Paradoſſi morali. in 4. Neapoli 1666. & iterum 1668. ap. Hyacinth. Paſſerum.

Panegirici de' Santi tom. 3. in 12. Venetiis 1673. ap. Paulum Balleonium.

Avvento predicato nella Santa Caſa di Loreto, ibid. 1675. apud Jo. Franc. Valvaſenſem.

Il Seno d'Abramo, Prediche di varie materie tom. 3. ibid. 1675.

Penſamento Mariale. in 8.

Declamazioni Sacre. tom. 3.

Problemi ſacri per la gloria del P. S. Franceſco.

Diſcorſi della Paſſione di N. S. Gesù Criſto.

ANTONIUS OLGIATI, a Novo-Como, nedum Provinciæ ſuæ Mediolanenſis, ſed totius Capuccinorum Religionis opere & ſcriptis illuſtrator eximius. Quippe qui ex genere conſpicuo animum ſortitus ampliſſimum; cum Philoſophiæ, & Theologiæ cathedras magno nomine calcavit, tum in prædicatione evangelica obſtinatiorum Peccatorum frequenti victoria ſuggeſtus celebriores protrivit: & tandem Provinciam ſuam bis Provincialis ita ſapienter eſt moderatus, ut ad Comitia Generalia petens ad ſuprema munera a non paucis fit ſaltem petitus. Quæ ſcripſit tunc quam ſui ingenii monumenta in oblivione reliquit. Quæ autem totius Religionis decori proderant, publico addixit juri: & hæc ſunt

Annali de' FF. Minori Capuccini. Tomo Terzo, Parte Prima in fol. Tridenti 1708. ap. Brunettum.

Annali de' FF. Minori Capuccini. Tomo Terzo, Parte Seconda. in fol. ibid. eod. anno ap. eumd.

ANTONIUS AB OLIVADO, Calabriæ ulterioris Provinciæ alumnus, Paſſionis Chriſti, & Mariæ vere Apoſtolus; atque vel inter ipſos Religioſos vitæ ſanctitatis ſingulare exemplar. Prodiit e familia de Pomeriis, & bimulus adhuc fertur in verba prorupiſſe, quibus Matrem lac ei præbentem admonuit, malorum nos ipſos eſſe cauſſam, & in Deo tantum pacem habere poſſe. Pueritiam incactam laxa adoleſcentia ſecuta eſt quibuſdam fœdata vitiis. At electus a Deo a quibusvis ſe eripuit laqueis, ad Religionem Capuccinorum convolans, quam & a puero in votis habuerat. Ibi ſane aurum depuratum eſt factus; nam religioſæ vitæ & ſanctitatis normam ita aggreſſus & proſecutus eſt, ut nihil in eo niſi probatum & illuſtre eniteret. Jugi corporis maceratione pœnitentem agebat vitam, paupertate, patientia, humilitate, & obedientia in ſimilitudinem Patris Crucem fervide amplectebatur, atque puritate vitæ, charitate in Deum & Proximum, meditationiſque aſſidua exercitatione evehebatur quotidie in cœlum ad ſublimiora. Vocatus ad Concionatoris imo & Miſſionarii munus dicitur ex communi ſententia a Chriſto ipſo edoctus, ut pro ſermonum materie illius Paſſionem aſſumeret prædicandam: quod utique ad finem uſque ſuæ vitæ

con-

conſuevit eo fere ſemper eventu, ut mali ad bonam, boni vero ipſi ad meliorem frugem deducerentur. Peccatorum turmas Deo obtentas frequentiſſime obtulit. Meretricibus a ſe converſis plura ædificavit pia perfugia. Pro Virginibus denique, pro iter facientibus Hoſpitia, & pro omnibus Oratoria ſeu ſodalitates erexit. Inter hæc eodem igne, quo alios inflammabat, caleſcebat ipſe, jugi nempe memoria Paſſionis Chriſti & ſuæ Matris Mariæ: quo & lacrymarum imbres emittebat, & jaculabat ſuſpiria, & tanto demum æſtuabat ardore, ut ipſo hyemis tempore aqua ſe refrigerare compelleretur. Extaſes illi propterea corporiſque raptus erant familiares, miraculorum & prophetiæ dona aſſidua. Morborum curationes referuntur innumeræ, refertur & mortui ad vitam revocatio. Cruces ipſæ a ſe benedictæ, quas ubique in viis ad memoriam Paſſionis Chriſti & Mariæ excitandam erigebat, plurimis claruere portentis. Celeberrima hinc hujus viri Apoſtolici evaſit fama in utraque Sicilia, Italia, & Hiſpania: unde a Carolo II. Hiſpaniarum Rege eſt expetitus; ſed Dei providentia non obtentus in amore eſt relictus Italiæ Principum, & maxime Vincentii Mariæ Cardinalis Urſini, qui poſtea Benedictus XIII. eſt dictus, & Clementis XI. Pontificis maximi: quorum priori ſummam Petri Cathedram, alteri vero diuturnitatem in Pontificatu prænunciaverat. Meritis auctus, fractus vero laboribus, dimiſſo ſponte Provincialis munere Calabriæ citerioris, ut in Chriſti Paſſione tantum conquieſceret, quietem & præmium accepit Squillacii die 21. Februarii anno 1720. Mors ejus pretioſa in conſpectu Domini frequentiſſimis celebrata eſt miraculis, de quibus proceſſum confecit Nicolaus Michael Abate illius civitatis Epiſcopus. Duo hujus tanti viri extant opuſcula: quorum primum urgente Carolo Buteræ & Mazzarini Principe Carraſa, ut ſcriptis daret quod ore tam ferventer prædicabat, confecit ipſe 21. dierum ſpatio: alterum vero intra 19. dies, poſtulante Cardinali Carraſa Averſæ Archiepiſcopo. Ea autem ſunt.

Anno Doloroſo di Gesù, o ſieno Meditazioni della Paſſione di Chriſto. in 8. Neapoli 1690. ap. Joſeph Severinum.

Anno Doloroſo di Maria, o ſieno Meditazioni dei Dolori di Maria Vergine. in 8. ibid. 1712. ap. Felice Moſcam.

* De eo cum honore agitur in tom. 2. Calabriæ illuſtratæ recenter cum additionibus recuſæ. Vitam illius deſcribit noſter P. Ludovicus ab Olivado.

ANTONIUS PARISIENSIS, illius Provinciæ Concionator doctus, aſſiduo divinarum rerum ſtudio, & religioſarum virtutum decore commendatus. Scripſit ad fidelium inſtructionem opus ſatis perutile ſub hoc titulo:

Le Genie de l'Homme parfait, ou le Chrétien eſt inſtruit de la Morale la plus importante a toutes les conditions de la vie publique & particuliere. tom. 3. in 4. Pariſiis 1662.

ANTONIUS alter Pariſienſis cognomento Caluze, qui in ea Provincia Concionatoris munus cum doctrinæ laude ac animarum zelo per plures annos exercuit: ex Latino in Gallicum idioma convertit

Annales FF. Minorum Capuccinorum P. Zachariæ Boverii. tom. 2. in fol.

ANTONIUS DE FUENTE LA PENNA, Provinciæ Caſtellæ Lector Theologus, Concionator ſatis præſtans, & tandem totius Provinciæ Moderator. Trium quoque Provinciarum in Regno Siciliæ fuit Viſitator & Commiſſarius Generalis. Omnium plauſu recenſetur primus perilluſtris Congregationis Patris Æterni Matriti erectæ promotor. Quæ in ingenio & animo profunde condiderat, in his prodidit operibus.

La Tripode Phyſica Mathematica, o ſea el Ente dilucidado. Diſcurſo noviſſimo, que mueſtra ay en natural animales irrationales, inviſibiles y quales ſean. in 4. Matriti 1676. ex Typographia regia. Ibidem quoque 1677.

Retrato Divino, en que para enamorar las almas ſe pintan las Divinas perfeciones con aluſion a las faciones humanas. in 8. ibid. 1685. ap. Jo. Garziam, ibid. 1688.

Compendio de la Miſtica Teologia. Matriti 1701.

Luz de la Verdad. in 8. ibid. 1702.

* De eo meminerunt Torreçilla de Scriptorib. Capuccinis tom. 5. Conſult. pag. 109. Joannes a S. Antonio in Bibliot. Franciſcana pag. 104.

ANTONIUS DE LA PUEBLA, Provinciæ Caſtellæ bis Miniſter Provincialis, & ſupremi Regii Senatus S. Inquiſitionis Qualificator *ex munere*. Ingenium illi ad omnia, quæ vel ſcientiæ vel eruditionis erant, animus autem ad pietatem quamlibet. Scripſit ſoluta & ligata oratione opus, cui eſt titulus.

Pan floreado, pro parvulis erudiendis in doctrina chriſtiana, & adultis roborandis quoad mores, & ad cultum Virginis Mariæ. in 8. Valliſoleti 1693. ap. Ant. Roderic. de Figuerra.

Opuſculum juridicum de juriſdictione regularis Miniſtri Provincialis.

* Hujus cum laude meminit Torreçilla tom. 2. Conſult. pag. 450. & tom. 5. pag. 110 Bibliotheca Franciſcana pag. 124.

ANTONIUS A RAPALLO, Provinciæ Genuenſis alumnus. In ſæculo Juriſprudentiam & humaniores artes cum laude profeſſus amavit potius filiis S. Franciſci adjungi.

His

His adjunctus religioſam vivendi rationem integre ſemper retinuit, & Concionator acceptus evaſit. Ex Gallico in Italicum tranſtulit idioma:

Exercitia Chriſtiani interioris in duas partes diſtributa. Partem primam Genuæ 1669. & 1670. ap. Benedictum Celle, & Venetiis 1684 ap. Nicol. Pezzanam. Secundam partem Venetiis 1681. ap. eumd.

Catechiſmum Crucis. Genuæ 1686. ap. Franchellum.

ANTONIUS STRAUBINGANUS Bavarus, in celebrioribus ſuæ Provinciæ ſuggeſtibus validus fervenſque Concionator, edidit in lucem

Orationes Panegyricas diverſas, & ſeparatim. Pedeponti, una 1724. aliæ aliis temporibus.

ANTONIUS A TIPHERNO, in Umbriæ Provincia ad id ingenii ſubtilitate devenit, ut omnibus fieret admirationi in Scholaſticis diſputationibus: morum autem honeſtate & gravitate, ut illius Provinciæ Moderator conquireretur & haberetur. Obiit anno 1718. Plura ſcripſit, quæ licet ob typorum difficultates in lucem non ſint prodita, tamen merentur, ut hic a nobis recenſeantur: & ſunt

Gladius Clypeuſque Philoſophicus, ideſt Argumenta & Reſponſiones in univerſa Philoſophia.

Tractatus Theologicus, de Deo Uno & Trino, de Angelis, & de Incarnatione.

Secretarius Capuccinus Servatur in Bibliot. Peruſii.

Prediche e Panegirici varj.

Hymnodia Mariana.

ANTONIUS TOLETANUS, Provinciæ Caſtellæ celebris, & eruditus Concionator. Ab eo recitata & edita eſt

Oratio funebris in celebri Salmaticenſi Academia habita in Exequiis Exc. Vincentii Gonzagæ Proregis Siciliæ &c. Hiſpan. in 4. Salmaticæ 1694. ap. Eugenium Garciam.

* Agit de eo Bibliotheca Franciſcana tom. 1. pag. 131.

ANTONIUS A TURNONIO, Provinciæ Lugdunenſis Definitor ac Miniſter Provincialis. Celebris ille fuit doctrina & eruditione, egregius Concionator, & cultor & zelator regularis obſervantiæ. Prudentiæ evangelicam ſimplicitatem commixtam prætulit, qua omnibus charus erat. Animi patientia & fortitudine diuturnos podagræ dolores placidiſſime ſuſtinuit, quo omnibus fuit admirationi. Requiem Domini habuit anno 1614. Typis reliquit editas

Conciones tres de SS. Euchariſtiæ Sacramento. Lugduni 1609.

* De eo meminit Marcellinus de Piſe tom. 3. Annal. ad ann. 1614. §. 291.

ANTONIUS ZUCCHELLUS a Gradiſca, Provinciæ Stiriæ filius proficuus. Sibi enim comparata morum & virtutum ſupellectili non modica, ad portandum nomen Domini inter Gentes hebetiores eſt accinctus. Laboravit, ſuſtinuit, & retulit fructum in multa patientia ex Regno Congi, in quo degit Miſſionarius Apoſtolicus plures annos. In patriam revocatus ad cæleſtem patriam eſt vocatus. In aliorum emolumentum edidit

Relazione del Viaggio e Miſſione del Congo nell' Etiopia inferiore occidentale. Ad Auguſtam Eleonoram Imperatricem. Venetiis 1712. ap. Barthol. Giavarinam.

* Editor Libri, cui titulus eſt *Il Capuccino Scozzeſe*, in editione quintadecima Brixiæ 1736. in præfatione §. 3. hunc Auctorem de ſe meritum fatetur, cur ille liber ſuam abſolutam obtinuerit perfectionem: quippe qui in ſuo reditu Ulyſſipone ſecum in patriam traduxit illum eo animo, ut ex Ulyſſiponenſi verteret in Italicam linguam. Sed eo defuncto, liber prædicto Editori eſt commiſſus, ut vitam illam perficeret, ſicuti revera in dicta poſtrema editione tali auxilio perfecit.

ANTONIUS MARIA AFFAITATI, ab Albogaſio, nobilitate natalium, ſancta ſuavique conſuetudine, laboribuſque aſſiduis in Mediolanenſi Provincia nomen eſt adeptus. Potens conſilio nemini deerat, charitate magis repletus inter Proximos, qui deſperatiores eſſe videntur, nempe Damnatos ad mortem juvandos ſelegit, eventu ſemper felici. In cauſſa mors fuit, ut plura Scripta aſcetica, vel ad conciones ſpectantia incompleta reliquerit. En autem quæ prælo commiſit.

Fiori Iſtorici, o Compendio di erudizione virtuoſe e fatti illuſtri d'Uomini grandi, antichi e moderni, ſacri e profani, e loro detti memorabili. Mediolani 1711. ap. Marc. Ant. Pandulph. Malateſtam. Recuſus autem hic liber fuit, ampliatus, & in tres diſtributus Tomos 1732. Mediolani ap. Carol. Joſ. Quintum.

Memoriale Catechiſtico alle Religioſe Clauſtrali. in 4. Mediolani 1716. ap. Joſeph Pandulph. Malateſtam.

Il Patriarca Davidico ſpiegato nella Vita e Santità eminente di S. Giuſeppe Spoſo di Maria ſempre Vergine. ibid. 1716.

Il Caritativo aſſiſtente in pratica. Metodo per ajutare e confortare i Condannati a morte ad un felice paſſaggio. Ibid. 1719. ap. Joſeph Malateſtam.

Il ſemplice Ortolano in Villa, e l'accurato Giardiniere in Città. Mediolani 1726. ap. Carol. Joſ. Quintum. Et antea ibid. 1712. apud

C Marc.

Marc. Anton. Pandulph. Malateſtam ſub nomine Caſimiri Affaitati.

ANTONIUS MARIA LUCERNENSIS ex nobili ſamilia Keller Helvetæ Provinciæ in Filium, in Patrem, & in Rectorem factus. Quippe qui ita virtutis ſemitam eſt proſecutus, ut Concionator eximius, ſimul & Guardianus, Definitor, Cuſtos ad tria Comitia Generalia, & bis Provincialis Miniſter evaſerit ſemper acceptiſſimus. Quod reliquum his curis illi fuit, honeſtis impendit laboribus, inter quos hæc quoque ſunt enumeranda:

Vita & Beatificatio B. Hiacynthæ de Mariſcottis Virg. Lucernæ 1725.

Vita & Beatificatio B. Fidelis a Sigmaringa Capuccini. ibid. 1729. ap. Henric. Renhard Wiſſing.

Ceremoniale pro Helveticæ Provinciæ Capuccinis. ibid. 1742.

ANTONIUS MARIA PISCATORIUS, Parmenſis, Marchionis S. Andreæ filius, & Provinciæ Lombardiæ alumnus. Ejus characterem poſt munera in Hiſpaniis habita ſic proſequitur Editor Bullarii Capuccinor. in nota ad Bul. *Divina diſponente*: „ Huic ut digna gloria laboris ſemper pediſſequa accederet, gl. mem. Clemens Papa XII. eum ſupraposita Bulla Archiepiſcopum Epheſinum renunciavit. Conſpicua quidem hæc, non tamen tota ſunt, eum in Stadio honoris adhuc currat Neapoli negotiis occupatus Aulæ Regiæ, quæ *Opera & laborem*, quem in Angelo vel Epiſcopo Epheſi D. Joannes olim *Scivit*, in noſtro Præſule Angeli Epheſini ſucceſſore indeſeſſum commendat. Ad Gallipolitanum Epiſcopatum nunc vero eſt aſſumptus. Virum hunc monumentum unum nobis vendicavit, nempe

Oratio funebris in Regio Hiſpaniarum Sacello recitata, dum celebre funus ibi ageretur Sereniſ. Duc. Franciſ. I. Parmæ, Placentiæ &c. Catholicæ Majeſtati inſcripta.

ANTONIUS MARIA PRODOMONTANUS, Piceni Provinciæ Concionator, ac Miſſionarius in regno Manicongi: quo in munere ſtrenue ac fideliter per plures inſudavit annos, multaſque animas catechizando ac prædicando Jeſu Chriſto peperit. His nedum fractus laboribus zelum ingeniique acumen exercuit in ſequentibus operibus.

Catechiſmus pro Regno Matambæ in Æthiopia Reginæ Singæ Luſitanico, Latino, ac illius regni nativo idiomate locupletatus. Romæ 1661 typis S. C. de Propaganda.

Inſtructio pro fidei conſtantia ad Reginam Singam regni Matambæ. Ibid. 1661.

Seraphicus Franciſcus Eterocoſmos, Idea vel Imago Mundi, allegoriis e primo Sacræ Geneſis capitulo deductis, ac epico carmine compoſitus. tom. 1.

Jeropantheon, ſive ſacrum Templum, in quo Summorum Pontificum monumenta ſeu facinora, eorum temporum fauſta, ac infauſta reconduntur & depinguntur carmine, a D. Petro uſque ad Clementem IX. tom. 1. in fol.

Sanctorum mare magnum. Opus ad methodum Martyrologii Romani Ephemerides ſacras, ſive Sanctorum omnium ortus complectens & occaſus, carmine digeſtum. tom. 1. in fol.

Vita B. Ægidii Seraphici P. N. Franciſci Socii heroico carmine deſcripta. tom. 1. in 8.

Vita S. Hilarionis Abbatis eodem carmine compoſita. tom. 1. in 4.

ANTONIUS MARIA SCHYRLEUS de Rheita, Provinciæ Bohemiæ Concionator, ac S. Theologiæ Profeſſor, Ser. Electoris, & Archiepiſcopi Trevirenſis Confeſſarius, & ab eo in magnis & arduis negotiis ob inſignem ejus doctrinam, prudentiam, & dexteritatem adhibitus. Vir fuit admirabilis ingenii, in divinis & profanis litteris admodum eruditus; ſed in Mathematicis palmam obtinuit, ſicut ejus opera teſtantur, quæ Poſteris in hac ſcientia ſingularem attulerunt progreſſum. Clarus doctrina, nomine, & meritis diem extremum habuit Ravennæ 1660. ætatis ſuæ 63. En vero ſuorum operum catalogum.

Oculus Enoch & Eliæ, ſive Radius ſydereomyſticus Planetarum varios motus ſolo excentrico tradens, nova & jucunda continens, Conditorem ſyderum, ejus perfecta viſibilia magnalia prædicans. tom. 2. in fol.

Primus tomus continet quatuor Tractatus. Primus eſt

De variorum Syſtematum & Hypotheſium constructione. Secundus

Demonſtrat Thyconis theorias haud attingere veritatem aſtronomicam. Lausbergius in multis refellitur, & controverſiæ inter Copernicum & Ptolemaicos tractantur, ac pro Terræ ſtabilitate concluditur. Tertius

Tradit novas Hypotheſes omnium Planetarum ſine Epicyclis, & Æquantibus tam theoriis Thyconis, quam Copernici accommodatas. Quartus

Agit de Cælo & Mundo, multiſque novitatibus primum noſtro ſæcule e Cælo deductis. De Planetarum a Tellure & inter ſe diſtantia, proportione, & magnitudine. De Sole, Luna, & probabiliſſima cauſſa fluxus & refluxus Maris Oceani. De Planetologio novo, quo omnium Planetarum motus compendioſe exhibentur. De confectione Teleſcopii aſtronomici binoculi. Antuerpiæ 1645. ap. Hieronym. Verduſſium. Huic Teleſcopii praxim addidit poſtea P. Cherubinus Aurelianenſis, de quo ſuo loco.

Secundus Tomus eſt de myſtica Aſtronomia, cujus titulus eſt:

Theoaſtronomia, qua conſideratione viſibilium & cæleſtium per novos & jucundos conceptus prædicabiles ab Aſtris deſumptos, mens humana in inviſibilia Dei introducitur. Ibid. 1645. ap. eumd.

Pa-

Paradoxa, ſive expoſitio hactenus inaudita & inopinata Viſionis Ezechielis Prophetæ c. 1. & 11. *adumbratæ, & ſeptem Planetis accommodatæ*. Ibid. 1645. ap. eumd.

Faſciculus Indulgentiarum & Stationum Urbis a Paulo Papa V. omnibus approbatæ Religionis Regularibus utriuſque ſexus conceſſarum: & quæ ab Urbano VIII. fuerunt approbatæ & confirmatæ. ibid. 1646.

Commentaria in ſacram Geneſim MSS.

Expoſitio in Apocalypſin B. Joannis Apoſtoli. MS.

* De hor Auctore meminit Waddingus l. de Scriptor. FF. Minorum, & Epiſcopus Jo: Caramuel in a. p. Metemetricæ Apoll. circularis, muſa ſecunda cœleſti pag. 62. n. 348. ubi noſtræ Congregationi doctrinæ & doctnrum virnrum laudes attribuens & enumerans, ita de iſto Auctore loquitur: *Et P. Antonius Maria de Rheita mihi etiam nunc in Cælo (uti ſpero) amiciſſimus ingenio magno polluit, in omnibus ſcientiis emicuit, ut ejus libri in lucem miſſi teſtantur*. Abbas quoque Bacchinus in Ephemeride ſexta anni 1692. inter celebriores noſtræ Congregationis ſcriptores illum enumerat.

APHRODISIUS BITERRENSIS, Provinciæ Tolnſanæ filius, Concionator fervidns, Prælatus ſingulari manſuetudine ac prudentia inſignitus, pluribuſque aliis virtutibus commendatus. Animarum fructu locupletiſſimus beato fine quievit in Conventu noſtro Biterrenſi anno 1698. ætatis ſuæ 54. & Religionis 38. Evulgavit Gallico idiomate,

Sermones pro Adventu. tom. 1. in 8. Biterris 1695. ap. Stephan. Barbut.

Sermones pro Quadrageſima. tom. 2. in 8. ibid. 1696. ap. eumd.

Sermones pro Dominicis anni. tom. 2. in 8. ibid. eod. annn ap. eumd.

APOLLINARIS A SIGMARINGA, B. Martyris Fidelis frater ſecundum carnem, & ſecundum virtutes vere germanus. Floruit in Provincia Helvetica, in qua & Guardianus & Definitor fuit. Concionandi munus & ſtylo & zeln vere apoſtnlicn exercuit, nnde ab omnibus expetabatur, & nemini ille pro animarum quæſtu deerat. Orationem in templo Societatis Jeſu de S. Ignatin & Franciſco Xaverio nuper canonizatis habebat die 24. Aprilis annn 1622. cum in fervore ſermonis dolore capitis transfigitur, & elinguis atque ſemimoriuus procumbit. Creditur jam mnri. Sed veluti expergefactus ſermonis filum reaſſumit, proſequitur, & cnmplet plaudentiſſime. Neſcit & ille illius tam acerbi doloris cauſſam: cum paucos poſt dies auditur, illo die illaque nimirum hora fratrem ſuum B. Fidelem ab Hæreticis vulneribus confoſſum & coronatum martyrio fuiſſe: & hanc non carnis tantum, ſed & animi ſympatiam omnes teſtantur. Re autem vera eodem veluti greſſu viam Domini duo iſti fratres ſicuti percurrerunt, ita & abſolverunt ſimiliter. Nam ubi ille pro fide tuenda Martyr occubuit, iſte pro charitate ſectanda martyrium ſaltem quoad meritum eſt adeptus, dum peſte infectis ſerviens deceſſit anno 1629. Tres gratias a ſe expetitas teſtatus eſt in morte ſe a Deo accepiſſe: nimirum ut curſum ſuum compleret Altorfii, ubi illum Religioſus inceperat: ut die ſolemnitatis V. Mariæ decederet, nempe in die Viſitationis: & ut brevi poſt Definitoris munus ſuſceptum hnnorem & periculum devitaret. Nuper P. Maximilianus Rotundimontanus ad typum promnvit, quæ in ejus ſcriptis ſunt reperta, nempe:

Vitam & Geſta S. P. Franciſci carmine concinnata. Friburgi Helvetiorum 1741. ap. Henr. Nicomed. Hautt.

APOLLONIUS A CADORO, Venetæ Provinciæ ſingulari calculo Lector Concionator & Definitor, dum nnbis ingenii ſui præſtantiæque in omnibus ampliora promittit, interim reliquit

Diſcorſo della Paſſione di Geſu-Criſto detto avanti il Senato di Venezia. ibid. 1730. ap. Jn. Bapt. Regnzzam.

ARCHANGELUS ALARCONIUS natione Hiſpanus, patria ex Turri Sydnniæ ſive Syllana, nobilibus ortus progenitnribus, generis nnbilitatem melinri Dei ſervitute in Capuccinnrum Religinne cumulavit. Concionatoris, Magiſtri Nnvitiorum, Definitoris, ac Commiſſarii Generalis muneribus decoratam ſibi apud omnes comparavit ſapientiæ, prudentiæ, ac ſanctitatis laudem & famam. Plenus humilitate honoris auram ſemper odivit, paupertatis evangelicæ rigidus cultor, angelicæ puritatis candore nitidus, orationis & myſteriorum divinorum contemplatione ſummam in ſe Religioſi viri prætetulit. Habuit quoque in quo præſidium ſuarum virtutum tutn acquireret, nempe ſingularem in B. V. Mariam affectum & cultum. Multis in erectione Provinciæ Coſſettanæ (vulgo Catalogna) emenſis laboribus, ſanctiſque cumulatus operibus, migravit ad Dominum Barcinnne in Conv. Montis Calvariæ anno 1598. Ex multis, quæ ſuæ doctrinæ pietatiſque monumenta reliquerat, hæc tantum nobis typis data ſuperſunt, Latino ſermone & unico contexta volumine:

Carmina devotiſſima diverſi generis in laudem Immaculatæ Dei Genitricis V. Mariæ.

Viridarium Plantarum Divinarum. Barcinone 1590.

* Ejus vitam recenſet Boverius tom. 2. Annal. Capuccinor. ad annum prædictum, & de eo etiam meminerunt Waddingus de Scriptor. FF. Minor. & Maraccius de Scriptor. Mariania.

ARCHANGELUS AB ANICIO (vulgo *le Puy*) Provinciæ Lugdunenſis in oppido S. Baldomeri apud Foreſianos ortus. Vir potens opere & ſermone, eximius Concionator, ac Prælatus zelo, prudentia, diſcretione, & incredibili in omnes humanitate præſtantiſſimus: qui Provincias Lugdunenſem ac Toloſanam annos circiter 20. præclare, ac magno cum Regularis obſervantiæ incremento adminiſtravit. Claruit ſub Henrico IV. & Ludovico XIII. & ereptus eſt ad aſtra anno 1625. Jacet Toloſæ in noſtro Conventu ſimul cum ejus fratre germano P. Franciſco ab Anicio, viro docto & Verbi Dei præcone diſertiſſimo. Plura docuit, multa ſcripſit, ſed nobis hæc tantum ſunt nota.

Hiſtoria B. Mariæ Virginis de Gros nuncupatæ prope Agathopolim, cujus Imago miraculoſa in noſtra eccleſia a populis maxima veneratione colitur. in 8. Lugduni 1616. apud Ludovic. Muguet.

Reſponſio ſolidiſſima ad motiva Converſionis cujuſdam Chriſtophori Guegnard Galloſequani ad religionem Calviniſticam. ibid. 1620. apud eumd.

Commentaria doctiſſima in librum Job. Inedita remanent.

* De eo meminit Waddingus l. de Scriptoribus FF. Minorum.

ARCHANGELUS A BORBONIO Lancejo, Provinciæ Lugdunenſis ſacræ Theologię Profeſſor, Concionator egregius, omni eruditus ſcientia, ſuæ Provinciæ ſemel & iterum Provincialis. Plura ſcripſit, ſicut ex relatis habemus, attamen ab humanæ gloriæ umbra fugiens ſolum typis permiſit

Orationem funebrem. Lugduni 1688.

ARCHANGELUS BRIXIENSIS, ejuſdem Provinciæ Concionator. Doctrina ac pietate claruit, ſed ſui ipſius contemptu ſuperexcelluit: unde ob dotes ejus ſingulares ad Lectoris, Guardiani, Definitoris, ac Provincialis gradus aſſumptus tam humilem ſe cuſtodivit, perfectionemque ita retinuit evangelicam, ut vel ſine honore præſidere, vel forma gregis tantum factus ex animo videretur. Obiit Brixiæ 1620. univerſa prope civitate ad ejus funera propter illius ſanctitatis odorem confluente. Scripſit

Annotationes ſuper Regulam Fratrum Minorum. Brixiæ 1615.

* De eo Marcellinus de Piſe tom. 3. Annal. Capuccinor. ad dictum annum §. 33. & Leonardus Cozzandus in Bibliotheca Brixienſi p. 2. P. Theodorus Bergomenſis Definitor Generalis in ejus funere orationem habuit, in quâ eum omnium virtutum cumulo decoratum luculentiſſime oſtendit.

ARCHANGELUS HYACENSIS, Provinciæ Meſſanenſis Definitor. Divinis addictus eſt litteris, & Concionator ſuo tempore celebris evaſit. Edidit

Sermones plures de Sanctis.

Orationem panegyricam de S. Veneria V. & Martyre ſub hoc titulo: l' Albero della Vita, Meſſanæ. 1656. ap. Jacob. Matthæum.

ARCHANGELUS (in ſæculo *Georgius*) LESLÆUS SCOTUS, patria Aberdonenſis, inter hæreſeos latebras ortus, & dein ad veritatis evocatus lucem toti Europæ factus eſt ſpectaculum. Per eas enim vias provida manu eum deduxit Dominus, ut ob ſingularitatem quibuſdam illius vitæ contextus ingenioſa confictio ſit viſus, ſcientibus autem & prudentibus ſelectum bonitatis & providentiæ Dei conſilium. Aberdona Pariſios Patre mortuo ſtudiorum cauſa a Matre amantiſſima eſt miſſus, ut inde regrederetur doctrina & experientia familiæ decus, & ejuratæ religionis firmamentum. Verum, Sancto afflante ſpiritu, inter ſtudia didicit Calvini abhorrere mendacia, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ reformari ſpiritu & veritate. Vix ita Catholicus Matris factus eſt odium, qui prius fuerat amor: unde ab illa maledictis impetitur, bonis omnibus atque ampliſſima hæreditate ſpoliatur, & profugus exulare cogitur. Invictus ille in ipſo militiæ Chriſti exordio non modo non timuit, ſed quamlibet jacturam ſubivit fortiter, omnia facturus & paſſurus, ut datam eccleſiæ fidem ſervaret & augeret. Romam petiit, & dum conſilia pro vita recte inſtituenda ſecum ipſe perpendit, non amplius ſolam fidem, ſed Crucem ipſam Chriſti meditatur quomodo ſtrictius amplectatur; & eo uſque in amore devenit, ut nobilis, delicatus, & florentiſſimus Juvenis 26. annorum rudem amictum Capuccinorum & petat, & obtineat, & induat: firmante illum in tanto facinore præſertim P. Angelo Joyoſæo altero illuſtri Nobilitatis mundanæ contemptore, de quo diximus ſupra. Piceni Provincia illum excepit Novitium in Camerini Conventu, tantoque ſtatim illum vidit fervere virtutum ſtudio, ut Neophytus unus veteranos Religioſos in admirationem percelleret, alios in æmulationem, omnes ad Dei manum miſericordem concelebrandam. Poſt Profeſſionem anno emenſo, Philoſophiæ & Theologiæ operam dedit, quibus inſtructus ſtudiis Concionatoris aſſumpſit munus, & tam fervide exercuit, ut quos verbo non vinceret, ſane caperet probatiſſimæ Apoſtolicæ vitæ exemplis. Rumor in Scotiam tandem evolat Capuccinorum inſtituti, cui ejuratus Georgius (ut ajebant) adhæſerat: & Evangelici ſpiritus neſcientes eo amplius in eum maledicta jaciebant, præeunte Matre, quæ domus Leslææ in illa ſancta humilitate probrum & dedecus conquerebatur & deteſtabatur. Dum illa invehitur, Archangelus in lege Domini meditatur die ac nocte; dumque vipereo ore Mater mordet, Filius aſſidue orat Deum, ut

Ma-

Digitized by Google

Matri & toti Genti ſuæ rependat veritatis benedictionem. Et tunc exaudivit Dominus, & inveſtigabiles paravit vias ſuas. En etenim furentem Matrem extemplo amantem, ſeu ſaltem concupiſcentem, ut filium reviſat. Pœnitet maledictorum in proprium natum, vellet illum amplexari. Neſcit ubi inveniat, vel quo mittat ad inveniendum. Scit delitescere in Piceni Provincia, ſed quis diſcooperiat? Amore denique acta Henricum ex altero matrimonio ſuſceptum filium rogat & obteſtatur, ut ille vadat, quærat; & dummodo reducat Georgium, omittat religionem etiamſi adeo jam exoſam. Perrexit iſte Urbinum uſque, ubi Archangelus tunc degebat. Parat inſidias amoris, tendit, exequitur; ſed prædari dum ſtudet, ipſa præda factus eſt fratris Archangeli. Siquidem indole Capuccinorum ſancte percepta, & fidei Catholicæ ſibi ab Archangelo veritate perſuaſa, manus dedit, egitque in hoc ipſo triumphum, tota plaudente civitate, & præſertim Franciſco Maria a Ruvere Urbini Duce, qui ſua liberalitate in Henricum non parum ejus converſioni profecerat. Hinc fratres ambo Matri ejuſdem luminis gratiam quomodo reddant ſimul conſulunt. Non occurrit via tuta: unde conſilii hic eſt exitus, ut Henricus ad Matrem redeat, taceat novam ſuſceptam Religionem, & præſtoletur manum Domini, ſiquando illuc & Archangelum deducat. Avide ſuſcipitur in patriam a Matre Henricus, avidius adhuc interrogatur de Georgio; ſed dum ille ambages loquitur, & illa vehementius urget, in ipſa prima nocte Henricus detegitur a Matre Catholicus. Furit iſta ad deliquium uſque, ſtrepit maledictis, & demum etiam ipſe a domo, a bonis, & ab hæreditate pellitur. Omne conſilium, omniſque res tunc veluti deſperate disjecta ſunt viſa. At non ita conſilium Domini. Interim enim Ludovicus XIII. Rex Galliæ a Capuccinorum Religione Concionatorem ſuæ Aulæ petit: & nulla intercedente commendatione Archangelus illuc mittitur. Dat ei Dominus gratiam in oculis Regis & Reginæ, lætaturque tota Aula ſe in illo uno Concionatore habere & quod ſuaviter audirent, & quod facerent efficaciter. Hic gradus ad ulteriora. Addidit enim Dominus, ut inopinate ſeligatur tamquam aptior & opportunior Miſſionarius in Angliam a S. Cong. de Propaganda nuper inſtituta. Digitus Dei eſt iſte, inquit ille, & ibat. Verum ut tutius eat, adjungitur fato quodam ſuperiori tamquam peritus Interpres Oratori Regis Hiſpaniarum eunti ad matrimonium concludendum cum Jacobo I. Angliæ Rege. Incaſſum laborat Orator, ſed proficit Archangelo vehementer unius anni commoratio Londini. Siquidem interea exul Henricus ſuſcipitur Londini ab Archangelo, & uterque ibi conſulunt & parant in Matris & Gentis ſuæ beneficium aggreſſus & congreſſus. Abſcedit vacuus Orator Hiſpanus, abit plenus viribus & ſpe Archangelus in Scotiam. Alienigenæ ementitam ſpeciem & veſtem aſſumit, & ad Matrem perveniens in caſtro Monomaſci ſe nuntium fingit Georgii litteras ejus nomine porrigentem. Vi occulta exardeſcere Mater, & vix deliteſcere filius. Perveſtigabat illa, declinabat iſte ab artificiis. Quo neſcio caſu tandem filius proditur, & naturæ pondus vix ferre ambo potuere, quin deficerent. Uniuntur animi novo nexu, Henricus revocatur, ea tamen conditione, ut cujuſque religio non deducatur in quæſtionem. Subſcribit Archangelus, Matris lucrum gravius meditaturus: & interim ſe venationi & piſcationi deditum ſimulans, totam undique plagam excurrit veritatem catholicam prædicando, adeout octo menſium ſpatio tria hominum millia ad eccleſiæ ſinum deportarit. Matrem adoriri vetat Calvinianus miniſter, ſed coram Matre denique Archangelus ipſum adoritur Miniſtrum, eo eventu, ut miniſter auſugeret, & mater eo facilius vinceretur. Victa mirum eſt quam firme veritati adhæſerit. Nam ſtatim & ipſa totius familiæ, imo totius caſtri converſioni adlaboravit. Domus Leslæa dehinc religionis catholicæ caput fuit, & Archangelus ut Apoſtolus feliciter quotidie meſſem animarum colligebat & augebat. Fuit vero poſterius fortitudinis in fide exemplar: nam mota perſecutione Archangelus exulare cogitur, & illa gens nobilis bonis omnibus ſpoliatur. Permanſit quilibet in tentatione fidelis, Matre nunc præeunte ad palmam. Archangelus curam domeſticorum latenter habuit, & in poſſeſſiones favore Galliarum Reginæ illos reſtituit. Curam quoque Apoſtolicam animarum in Anglia gerebat, ſed calumniis injuſtus Romam revocatur. Italiam inviſit anno 1630: eo nimirum tempore, quo peſtilentiæ lues ubique graſſabatur. Præpeditus in itinere obtinuit, ut Cremonæ infectis peſte inſerviret, & ita reipſa inſervivit, ut nihil eo humilius, nihil amantius ad ægros ſublevandos. Romæ deinde calumniis etiam antequam perveniret, eſt vendicatus. In propriam regreditur Provinciam, tamquam in Montem Domini conſcendens ad conquieſcendum poſt labores. Ejus tamen operam æmulata Provincia eum in Guardianum eligit primum Conventus Montis Georgii, deinde Ripæ Tranſonæ. Conquieſcit igitur in Dei ſervitio Religioſis ſtipatus comitibus, ſuſpiria tamen frequenter ante Deum & Virginem Mariam fundens pro plena Scotiæ converſione, quoniam poſt diſceſſum crudelior mota erat tempeſtas. Exauditur iterum, & jubente Urbano VIII. P. M. ab illo quietis portu tranſmittitur in Scotiam. Pariſiis concionem coram Rege & Regina habuit, & dum trajicit mare, diſſolvitur vi procellæ navis, & paucis comitibus ad inſulam prope Angliam appellit. Ibi Odoardum alterum fratrem forte inviſit, a quo Matris mortem intelligit non ſine lachrymarum profuſio-

ne. Novum vitæ diſcrimen ipſi & fratri imminet, a quo Dei manu eripiuntur. Patria reviſa, inſiluit in Archangelum duplex ſpiritus Domini, ut quod alias incompletum reliquerat, tunc omnino abſolveret. Nullus proximus remotuſve locus, quem ipſe non penetraret, nulla gentis conditio, quam non inſtrueret, nullum denique medium ad animarum conferens converſionem, quod non adhiberet. Suos ipſos nobiles Fratres commilitones volebat; agebantque reipſa fortiter pro Domo Dei dilatanda. Medici uſque artem profeſſus eſt, ut hoc prætextu ad omnes accederet: & ita res feliciter cedebat, ut ſi non arte, certe Dei virtute, quos inviſeret, ſanaret. Hinc illi undique plauſus & uſus: & ille ubique cum illa corporum etiam animarum repetebat ſalutem. Hinc autem & exitium illi paratur. Nam Medicorum Scotiæ facta ſeditione tamquam Catholicus refractor regiæ prohibitionis accuſatur & advocatur ad Angliæ Regem. Properabat martyrii meditans palmam; ſed dum in finitimis Scotiæ locis rem ferventius agit pro vera fide omnibus inſinuanda, febri corripitur acuta, qua & a laboribus rapitur ad præmium æternum anno 1637. (ut recentiores, & tutiores firmant notitiæ) Sacramentis omnibus a Patre Societ. Jeſu nomine Andrea prius devote ſuſceptis. Sepulchrum ejus glorioſum ad montis deſerti pedem. Nam ibi prodigia plurima ſunt facta, ſpectra antea ibi apparentia ceſſarunt, & concurſus nocturnus Catholicorum ita frequens, ut quidam Comes Scotus Romam veniens teſtatus cum juramento ſit P. Richardo Hybernenſi Florentiæ degenti, protritam ſine gramine ibi eſſe viam. Sic magnus Dominus & magna virtus ejus in unius hominis vita. Porro ſcripſit Archangelus, ut notat Waddingus lib. de Scriptor. Ordinis Minorum, & Laſor in Deſcrip. Orb. v. Regna, & Romana eccleſia.

De Poteſtate Romani Pontificis in Principes ſæculares, & in rebus fidei definiendis libros duos.

* Ejus ſingularem vitæ decurſum deſcripſit Jo. Baptiſta Rinuccinus Epiſcopus Firmanus, qui ab ipſo Archangeli ore, cum Guardianus in Piceno fuit, didicit; omiſſis tamen conſequentibus eventibus, qui poſtea collecti ſunt a P. Franciſco Bercault in Romana Curia Clericor. Regular. Doctrinæ Chriſtianæ Procuratore Generali, & deinde diligentius a P. Chriſtophoro de Almeida Auguſtiniano Regis Portugalliæ Concionatore ordinario, qui & ſibi adjecit notitias D. Didaci Gomez Carneiro. Rinuccinus librum ſuum ſub titulo, *il Capuccino Scozzeſe* edidit impreſſum pluries, ut recitat editio Brixienſis anni 1736. P. Bercault edidit Pariſiis 1664 & P. Almeida Ulyſſipone 1667. Conſcripſit hanc vitam quoque recitatus P. Richardus Hybernenſis anno 1662. Latino idiomate in 8. Sed ob Auctoris mortem remanſit MS. Tanta Scriptorum gravium caterva mendacii arguit illos, qui levi judicio ut mendacem hanc vitam traducunt. Nos ideo delectati ſumus etiam ſolito fuſius illam oculis exhibere.

ARCHANGELUS PANORMITANUS, nobiliſſima ortus progenie, mundi honores, divitias, vanitateſque deſpiciens in ipſo juventis flore, nempe annorum 18. in Capuccinorum illius Provinciæ redigi numerum elegit. Cæleſtem inter eos vivendi formam inſtituens numquam a veritate declinavit, quin & ampliores in dies habuit progreſſus. Talibus præſidiis is Concionator eſt effectus, ut ſuis verbis veluti jaculis ac fulminibus Auditorum corda non inflammarentur modo, ſed contererentur ad penitentiam. Hinc plures ad Religionem evolarunt adoleſcentes, non paucæ Virgines clauſtra elegerunt monaſtica, ubique autem ad Confeſſiones fiebat concurſus, ut urbes integras primævæ eccleſiæ formam recuperaſſe dixiſſes. Tres in civitate Drepanenſi concionando Sodalitates inſtituit: primam, quæ eſſet ad ſuffragia præſtanda pro iis, qui in domo Hoſpitali decedunt; ſecundam, quæ Mons pietatis nuncupata pauperum inopiam ſublevaret: & tertiam, quæ carcere detentis ſubminiſtraret neceſſaria. Fœminis quoque perſuaſit, ut Hoſpitalem domum Convaleſcentium ſolamen extruerent. Nullos demum vir iſte Apoſtolicus pro aliorum vel ſalute vel utilitate labores renuit, majoremque charitatem illam evangelicam obtinuit, ut animam ſuam poneret pro amicis ſuis. Charitate igitur in Deum & in Proximum æſtuans translatus eſt morte Juſtorum in noſtro Conventu Drepanenſi anno 1577. Scripſit

Statuta & documenta pro Confraternitatibus Domus Hoſpitalis, Montis Pietatis, & Miſericordiæ erectis ab ipſo in civitate Drepanenſi. Panormi 1573.

* Ejus geſta fuſe deſcribuntur a Boverio tom. I. Annal. Capuccinorum ad annum, de quo ſupra.

ARCHANGELUS DE RIPAUT Pariſienſis, ejuſdem Provinciæ Concionator & Definitor: qui primum in Pariſienſi Parlamento Conſiliarius Regius, poſtea Patre infulato Præſide licet reluctante, imo renuente Pariſienſi Senatu, ac ipſo Chriſtianiſſimo Rege Ludovico XIII. mundi culmina ſpernens, regiaque dimittens munera, fortiter & invicte humilem Capuccinorum vitam eſt amplexus. Hinc totus Deo animarumque ſaluti ex animo addictus, humilitatem, meditationem divinorum myſteriorum, omneſque illas virtutes, quæ Religioſum conſtituunt perfectum, nerviter eſt proſecutus. Vi-

tam

tam denique, quam laboribus, jejuniis, victus ac veſtitus auſteritate afflixerat; in meliorem commutavit Pariſiis anno 1650. luctu tamen in illa Provincia ob tanti viri jacturam increbreſcente. Tres libros edidit tanto Auctore dignos, quorum titulus eſt:

Abominatio abominationum falſarum hujus temporis Devotionum: & in tres partes fit diviſio. Prima eſt *Illuminatorum*, ſecunda *Adamitarum*, & tertia *Spiritualium modernorum*.

Primus liber inſcribitur: *Diabolica nativitas, accretio, & perfectio deteſtabilis animæ in falſa devotione Jeſu & Mariæ injurioſa*. Pariſiis 1632. ap. Claud. Cramoiſy.

Secundus liber continet *Altiora puncta Theologiæ myſticæ cum facili tractatu de Præſentia Dei pro remedio horum abuſuum*. ibid. 1632.

Tertii libri titulus eſt: *Divina nativitas, infantia & progreſſus admirabilis animæ in ſancto amore Jeſu & Mariæ, cum tot praxibus novis Devotionis amoroſæ, quot ſunt Tractatus inauditi cujuſdam Devotionis non communis*. ibid. 1633.

Secunda horum librorum editio anno 1640 & tertia anno 1643. ab eodem piiſſimo Auctore ſunt locupletatæ.

* Hujus Auctoris meminit Waddingus l. de Script. FF. Minor. & Maraccius de Scriptor. Marianis.

ARCHANGELUS DE FORBES SCOTUS, Provinciæ Flandriæ Concionator ac Definitor, generis eminentia ac vitæ probitate præclariſſimus. Natus eſt in Scotia, illique pater hæreſis labe infectus fuit Comes de Forbes, mater vero fide catholica, & virtutibus præſtans Margarita Gordonia ex regio Stuartorum ſanguine. Secutus eſt ille factus adoleſcens piæ Matris religionem, atque a R. P. Jacobo Gordonio ejus avunculo Soc. Jeſu Presbytero, viro doctrina & moribus conſpicuo, in fide catholica eſt inſtructus & roboratus. Eo tandem fides ejus & amor in Deum ſunt deducta, ut ad nuptias nobiliſſimæ, & decoræ Sponſæ adactus, prima nocte, (alterius Alexii ad inſtar) a paterna domo atque a toto regno paſtorali tectus ſago aufugerit, terras longinquas a Deo ſibi monſtrandas peragraturus. Antverpiam appulſus evenit, ut miles fugitivus crederetur, ideoque comprehenſus dejiceretur in carcerem: ubi vinculis, ærumnis, & diuturna inedia a Deo probatus invictam animi fortitudinem teſtatam fecit. Recreatus ille tandem viſione cœleſti, & afflatu percitus ſuperno, Religionem Capuccinorum tamquam tutiſſimam ſalutis portam amplecti cogitat: efficitque die 2. Auguſti anno 1593. Ea ſacra humili contectus veſte non potius Pœnitens, quam Angelus apparuit. Nemo quippe eo humilior vel in proſperis vel in adverſis, nemo in charitatis aut meditationis exercitiis ardentior, nemo demum animi candore & virtute purior aut illuſtrior. Dum ſibi ampliora ab eo Ordo expectat, Deus Stolam gloriæ juveneſcente adhuc ætate induit illum: nam obiit Teneramundæ (dum ibi eſſet Guardianus) ætatis ſuæ anno 36. ſeu 37. incepto, Chriſti vero 1606. die 2. Auguſti, quo etiam habitum Religionis induit, & ſolemnia emiſit vota. Ferunt ſcripſiſſe opuſculum, ſeu

Colloquium de ſui vocatione ad Fidem Catholicam, & Religionem Capuccinorum. MS.

* Inſignia ejus geſta late deſcripſit Gallice Jacobus Broccſleus Doctor Theologus in Univerſitate Pariſienſi, Latine Boverius tom. 2. Annal. Capuccinor. & P. Fauſtinus Dieſtenſis ſuo loco citandus, Italice vero P. Antonius Caputus jam ſuo loco citatus. Meminerunt illum præterea P. Jo. Bapt. a Peruſio in prælodio ad vitam S. Felicis a Cantalicio, Gualterius in tab. Chronograph. ſæculo 17. inter ſanctos & illuſtres viros, Ardinghellus in Appendice congeminatæ vocis Turturis oſtenſione 4. Coſteus in Elogiis Mulier. illuſtr. p. 471. in Margarita Gordonia, Martyrologium Franciſcanum ad diem 2. Aug. Raiſſa in Auctario ad Natales Sanctorum Belgii Joannis Molani, & alii. *Sciat Lector diſtinguere in noſtris Faſtis Archangelos Scotos, nam tres hujus nominis, ut Ordinis Heroes recenſentur*.

ARCHANGELUS A VALLONIIS, in Provincia Normanniæ ſtrenuus vineæ Domini Operarius. Cum doctrina, candidis moribus, & zelo animarum præcelleret, munus concionandi ferventer exercuit; imo ſub ementito viri laici ſæcularis habitu per aliquot annos Miſſionarius Apoſtolicus in Inſula Greſay apud Anglos eſt verſatus. Plurimum ibi pro Dei eccleſia, & fide Catholica tuenda ac propaganda laboravit: plurimum quoque fructum inde collegit, dum multos Hæreticos utriuſque ſexus ad ovile Chriſti redaxit. Edidit Controverſiarum opus Miſſionariis utiliſſimum ad inſtituendos in fide Catholica Hæreticos, & inſcribitur:

Le Directeur Fidele, tom. 6. in 8. Rothomagi 1645.

* Hunc Auctorem recenſet Waddingus in lib. de Scriptor. FF. Minorum.

ARNANDUS GANDENSIS, Provinciæ Flandriæ in Theologia Profeſſor, in concionando Declamator illuſtris, & denique tam ſapientia quam animi probitate clarus. Nonnulla reliquit MSS. eruditione ac pietate referta, & admodum commendata ab illius Provinciæ Patribus, Typis tantum conceſſum invenitur.

Oratorium Religioſorum Antonii de Guevara Epiſco-

Epiſcopi Mindonienſis ex Hiſpanico in Flandricum idioma tranſlatum, locupletatum, ac illuſtratum, in 4. Antverpiæ 1626.

* Waddingus præcitatus illum cum laude commemorat.

ATHANASIUS A BARCINONE, Cataloniæ Provinciæ Lector Theologus, Cuſtos, & Guardianus non ſolum opere ſed & verbo Provinciæ ſuæ prodeſſe voluit, dum edidit

Ceremoniale Seraphicum pro Juventute FF. Minorum Capuccinorum Provinciæ Cataloniæ recte inſtituenda, tam quoad ſacras, quam ad politicas ſeu familiares functiones, Hiſp. tom. 1. Barcinone 1716.

ATHANASIUS A DILINGA, in Provincia Tyroli Concionator & ſæpius Definitor. Moribus probatis doctrinam adjunxit in concionando & ſcribendo æque probatam. Edidit proinde Conciones utriſque Auctoris dotibus redolentes, cum hac inſcriptione.

Argonautica Spiritu-Moralis. Hortus voluptatis. Vinea Evangelica, Campus Elyſius. Quadruplex nempe curſus Concionum Moralium in omnes anni Dominicas & Feſta, aliaſque ſolemnitates Annuales, tom. 2. in 4. Auguſtæ Windel. 1686. Dilingæ 1689. & 1692. apud Gaſpar. Bencard. Item 1696.

ATHANASIUS MOLE Pariſienſis, ejuſdem Provinciæ alumnus doctus, in Fidei Controverſiis eruditus, ac munere concionandi præſtans, edidit opus

De Converſione ad fidem Catholicam duorum virorum illuſtrium, videlicet Jacobi Stephani, & Davidis Rhoden. tom. 1. in 8. Pariſiis 1685.

AUGUSTINUS COMPLUTENSIS, Bæticæ Provinciæ alumnus & illuſtrator, typis commiſit Hiſpanico idiomate

Compendium Privilegiorum Regalium, quæ ſunt conceſſa fratribus ſpiritualibus Capuccinorum. Granatæ 1681. in fol. Typis Regiis apud Franciſcum Sanchez.

AUGUSTINUS A CONELIANO, Venetæ Provinciæ Guardianus. Laborum, quos per plures annos in Juvenibus inſtituendis Lector ſpectati nominis ſuſtinuit, fructus nunc paratos exhibet ad prælum, iique ſunt:

Epitome totius Philoſophiæ, ſcilicet Rationalis, Naturalis, & Moralis, quatuor in partes diſtributa, & tribus in Tomis in octavo ſecta.

Quadriennium Theologicum Scholaſticum, & Polemicum juxta ordinem Librorum Magiſtri ſententiarum, quatuor in Tomos in quarto diſtributum: ubi quæſtiones & controverſiæ omnes contra Paganos, Judæos, & præſertim Hæreticos pertractantur.

Triennium Morale, ſeu Theologia Moralis tribus in Tomis in quarto partita. Hoc typis Joannis Tevernini Venetiis 1745. prodiit.

Conciones quoque, quæ ad tria Quadrageſimalia ſufficerent, aliaque cujuſque facultatis opuſcula idem Auctor retinet; ſed hominem non habet, qui ejus labores in publicam utilitatem proferat.

AUGUSTINUS GENUENSIS, ejuſdem Provinciæ Concionator, vir ſanctitate vitæ celebris: ſæculo decimo ſexto poſt Chriſtum natum ſcripſit.

Hiſtoriam B. Mariæ Virginis, quæ 15. Kalendas Aprilis anno 1570. apparuit, Populoque Savonenſi e vicino colle bene precata eſt.

* Hæc ex Auguſtino Oldoino Soc. Jeſu in Athenæo Liguſtico. De eo quoque meminit Felix Gerardus in Ephemeride, & Boverius, qui hujus piiſſimi viri geſta deſcripſit tom. 2. Annal. Capuccinor. ad ann. 1606.

AUGUSTINUS GENUENSIS, alter ejuſdem Provinciæ Concionator, ſæpe Guardianus & Definitor. Religioſa pietate, & obſervantia Regularis zelo enituit. Dum Genuæ Guardiani munus proſequeretur, mortem oppetiit anno 1650. atque ætatis ſuæ 75. Ingenti labore Chronicon Provinciæ noſtræ Genuenſis uſque ad annum 1650. collegit ſub hoc titulo:

Raccolta delle coſe più memorabili ſpettanti alla Provincia di Genova de' Frati Minori Capuccini. Servatur MS. in plura volumina in noſtro Archivio Conv. Immac. Concept. Genuæ.

Vita del Ven. F. Tommaſo da Trebiano Capuccino, illuſtre in Santità, e da Dio arricchito della grazia di Viſioni, Rivelazioni e Miracoli. tom. 1. in fol. Hunc librum dicavit Joanni Lucæ de Calvaro jam Reipub. Genuenſis Duci.

AUGUSTINUS MEDIOLANENSIS, in ſæculo Alphonſus de Oldratis, S. Carolo Borromæo propter ingenii excellentiam animique egregias virtutes chariſſimus. Plures tranſegerat annos Clericali militiæ adſcriptus in illuſtrioribus Italiæ Civitatibus concionando, unde eximii Concinnatoris famam ſibi comparaverat, cum a Deo vocatus habitum Capuccinorum aſſumpſit Mediolani anno 1592. Perfectiorem adhuc vitam inter hos eſt proſecutus, vitæque innocentiam, morum elegantiam, ſplendoremque omnis virtutis in exemplum oſtendit, uſque dum anno 1594. præmia obtinuit æterna. Multa ſcripſit digna typis, & alia imprimi permiſit proprio ſuppreſſo nomine: quæ ideo hic non notantur, quoniam oblivione ſunt amiſſa. De illo nihilominus, tamquam de illuſtriſſimo ac doctiſſimo viro meminerunt Pau-

Paulus Morigia l. de Nobilit. Mediolanenſi, Philippus Piccinellus in Athenæo Mediolanenſi, & Boverius tom. 2. Annal. Capuccinor. ad ann. 1594. §. 94.

AUGUSTINUS NARBONENSIS, Provinciæ Toloſanæ doctrina, eloquentia, & eo amplius vitæ integritate Concionator, Scriptor, & Theologus præclarus, Uſque ad ſuæ ætatis 70. annorum invicte operatus eſt, coævis non tantum, ſed & poſteris profuturus. Ea ætate laboribus & meritis cumulatus obiit Toloſæ anno 1706. cum in Religione perſeveraſſet 53. annos. Quas magno populorum plauſu & profectu in pluribus ſuę Provinciæ civitatibus habuerat Conciones, Gallico edidit idiomate 21. Tomis contentas: eæque ſunt

Conciones pro Dominicis feriiſque Adventus tom. 1. in 12. Toloſæ 1692. apud Jo. Paul. Douladoure,

Pro Quadrageſima, tom. 2. Toloſæ 1685. Quibus iterato expenſis quarta promulgavit editione ibid. 1694.

Pro Anni Dominicis, tom. 2. in 12. Toloſæ 1693. apud Jo: Paul. Douladoure.

Pro Solemnitatibus Domini N. J. C. tom. 2. in 12. ibid. 1694. ap. eumd.

Pro Feſtivitatibus Deiparæ Virginis, tom. 1 in 12. ibid. 1694. ap. eumd.

Per Octavam SS. Sacramenti. tom. 1. in 12. ibid. 1694. ap. eumd.

Per Octavam Circumciſionis, tom. 1. in 12. ibid. 1694. ap. eumd.

Per Octavam S. Hieronymi Eccl. Doctoris. tom. 1. in 12. ibid. 1695. ap. eumd.

Per Octavam Pentecoſtes. tom. 1. 1695.

Per Octavam SS. Crucis, tom. 1. in 12. 1695. ap. eumd,

Per Octavam Fidelium Defunctorum, tom. 1. in 12. ibid. 1695. ap. eumd.

De Sanctis Apoſtolis. tom. 1. 1696.

De Sanctis Martyribus. tom. 1. 1697.

De Sanctis Pontificibus. tom. 1. 1697.

De Sanctis Fundatoribus Ordinum. tom. 1, 1698.

De Sanctis Virginibus. tom. 1. 1700.

De Sanctis Ordinis S. P. N. Franciſci, tom. 1. 1700.

De Sanctis, quorum Reliquiæ in Eccleſia S. Saturnini Toloſæ coluntur. tom. 1. 1702.

De Sanctis Eccleſiæ Narbonenſis. Edita hæc ſunt omnia Toloſæ ap. Dominic Deſclaſſam, & Joan. Paul. Douladoure,

AUGUSTINUS RATISBONENSIS, Bavarus, in ſæculo Prætor, ut alter Saulus tonitru cœleſti in via ſimul cum Socio proſtratus, ſurgens ſolus ipſe deinde ad Deo ſerviendum inter Capuccinos convolavit. Cum metu & tremore non ſolum ſalutem ſuam operatus eſt, ſed & aliis in Concionatoris & Confeſſarii munere viam ſtravit. Edidit

Conciones funebres duas, Ratisbonæ. 1701. & 1713.

AUGUSTINUS A VIGUERIA, Provinciæ Genuenſis Concionator præclarus, aſſiduus S. Scripturæ Inveſtigator, omniumque virtutum Religioſi viri ſtudioſus. Obiit in noſtro Conventu Caſalis 1617. ætatis ſuæ 69. Plura typis paraverat, ſed hæc tantum in noſtra Bibliotheca Genuenſi reſervata ſunt MSS.

Lectiones 37. ſuper viſionem Scalæ Jacob.

Commentaria Scripturalia & Moralia in Threnos Jeremiæ Prophetæ. in 4.

Conceptus Scripturales & Morales ſuper miſſus eſt: in 4.

Conciones ab Adventu uſque ad Septuageſimam. in 4.

AUGUSTINUS MARIA A LUGANO, Mediolanenſis Provinciæ alumnus & Definitor. Ejus eſt meotis, ut nihil ei negaſſe, imo erogaſſe omnia Natura videatur. Ingenium profundum & promptum, eloquentia ſublimis & felix, prudentia in agendis perſpicaciſſima, comitas vero & ſuavitas illa in colloquio, quæ amicos ſibi omnes conciliat, vinceret inimicos ipſos. Mores religioſi hæc omnia ornant, augent, illuſtrant. Hinc in Provincia permagni factus Cathedram conſcendit, ubi dum viros peperit, ſingularem ſui omnibus intulit admirationem. Concionator vero ita ſibi omnium devinxit mentes & æſtimationem, ut illuſtriores certarint populi ad ſibi illum vendicandum: quos omnes compoſuit tandem Carolus VI. Imperator Auguſtus, dum illum ſibi in Concionatorem Cæſareum ordinarium delegit detinuitque per decem annos. Perſenſit autem viri hujus profundam pleniſſimamque mentem Cæſar ille ſapientiſſimus. Quare & illum voluit ſuum Theologum, atque Conſiliarium intimum: quin &, illo eſt uſus in Legationibus eventu felici. Cæſare e vivis prærepto, ejus auguſta Nata Regina Hungariæ adhuc in eiſdem muneribus ſibi virum hunc detinet Romæ pro negotiis Eccleſiaſticis. Quid illi hinc addetur, alius celebrabit ſublimior calamus. Nunc uſque Urbs illa acceptiſſimum & ſapientiſſimum Examinatorem Epiſcoporum eum habet & commeodat. Cooriones illius eloquentiſſimas poſteritas certo ad lucem vendicabit. Nos has duas tantum Orationes ſumus demirati:

Diſcorſo Politico Morale detto nella Sala della Ser. Repubblica di Lucca. in 4. Lucæ & Mediolani 1726. ap. HH. Dominici Bellagattæ.

Orazione funebre detta in Vienna per la Morte dell' Auguſtiſſimo Imperatore Carlo VI. Romæ 1745. ap. Komarek.

AURELIUS RICHERIUS a Genua, erudi-

ditione ſacra & profana, ingenii generiſque præſtantia, & gradibus omnibus Lectoris, Guardiani, Definitoria, Commiſſarii Generalis, & demum Provincialis in ſua Genuenſi Provincia clarus. Non quæ ſua erant quærens, ſed quæ Jeſu Chriſti, vigilavit in continenda Provincia, vel ab Adverſantibus tuenda; laboravit menta, lingua, calamo, conſilio ad ſibi commiſſum gregem jugiter in virtutibus alendum: unde & mortem de ſua ſpe, & operatione jam ſecurus tamquam fidelis Servus oppetiit non ſolum, ſed & gratanter inter ſuorum lacrymas excepit 2. Octob. 1732. Nobis hæc ſunt recenſita ejus opera.

Tractatus Chronologicus a variis Auctoribus compilatus, & in duos libros diſtributus, cum Indice rerum mirabilium, nec non brevi Chronologia Urbis Genuæ. in 4. Genuæ 1712. ap. Jo. Bapt. Franchellum. Recuſus expurgatus & locupletatus prodiit iterum 1720. ibid. ap. eumd.

Cathegoria ſubſtantiæ in ſua genera ſubalterna, & ſpecies infimas diſtincta, ac in ſex tabulas diſtributa. Eſt Opuſculum in duodecim folia editum Genuæ 1716. apud Franchellum. Cui anagrammaticum ſui nomen & cognomen, & Patriam ſic appoſuit, Valerius Rerichius Vagena.

Reſponſio apologetica, ſeu Confutatio Conſultationis cujuſdam Theologi Minoritæ contra Capuccinos in materia Legati. MS.

Reſponſio apologetica pro ſervandis Juribus S. Sedis Apoſtolicæ in Conventu N. Provinciæ Genuenſis contra Allegationem facti & juris cujuſdam Cauſidici. MS.

Diſſertatio de Benedictionibus, quæ fieri poſſunt a quolibet Sacerdote ſine violatione jurium Parochialium. MS. Et hæc omnia MSS. in noſtra Genuenſi Bibliotheca aſſervantur.

BAL-

B

BALTHASSAR DRACONENSIS, natione Gallus Provineiæ S. Ludoviei, Superior Miſſionum in partibus Hæreticorum, in quibus profieuus Evangelii Operarius plurimum laboravit. Typis ab eo eſt evulgata

Deſcriptio omnium Provinciarum, Conventuum, ac Miſſionum fratrum Minorum Capuccinorum. Maſſiliæ 1661. ap. Anton. Caſtagnetum,

BALTHASSAR REGIENSIS Gallus, Provinciæ S. Ludovici Coocionator, ac illius aliquando Moderator ſupremus. Philoſophicis, ac Theologicis diſciplinis eruditus, & in Sacrarum Scripturarum lectione aſſiduus, multaque ornatus doctrina, deinde Miſſionarii munus aſſumpſit, & ita perfecit, ut multos ad Chriſti jugum ſuave & Romanæ Eccleſiæ ſinum adduxerit. Immaculatæ Cooceptionis cultui addictus eam corde & calamo piiſſime & eruditiſſime eſt proſecutus, Hæc antem ejus enumerantur opera:

L'Eminent Privilege de la tres Saincte Mere de Dieu, qu'il a préſervée du peché Originel en ſou Immaculée Conception. tom. 2. in 4. Pariſiis 1663. ap. Viduam Dion. Thierry. Denuo Aquis-Sextiis 1665. apud Carol. David.

L'Incomparable Pieté des tres Chreſtiens Roys de France, & les admirables prerogatives, qu'elle a meritée a leurs Majeſtez, tant pour leurs Royaume en general, quo pour leurs Perſemes ſacrées en partioulier. tom. 2. in 4. Tomus primus Pariſiis 1672. ap. Ægidium Allioſt. Secundus Aquis-Sextiis apud Carol. David.

BARLAAM WEIEHEIMENSIS, Bavarus, Guardiaous ſolertiſſimus maxime pro juveotute recte inſtituenda, & Concionator oon mious verbo quam exemplo. Sermones Euchariſticos dedit inſereodos inter illos P. Clementis Burghuſiani (de quo infra) & appellavit

Decem Prędicamenta.

BARNABAS DE GAMBELLARA, in Proviocia Venetiarum vita integerrima variaque ornatus virtute, in B. V. Mariam affectum adhibuit, ut ſibi patrocinium, omnibus devotionem illius acquireret. Præſertim vero, ut ejus Immaculatæ Conceptionis myſterium cunctis redderet exploratum, laboravit: unde eo doctrioa & pietate eſt deductus, ut difficile hoc ſacinus ſit aggreſſus, nempe ex ipſis Adverſaotium doctriois munimeo ſumere hoc libro:

Contrarietà favorevoli all' Immacolata Concezione della gran Madre di Dio. tom. 2.

* Laudatur hie Auctor & citatur a Pagnotio l. de Virgin. triumph. corona 3. c. 7. n. 172. & a Maraccio de Scriptor. Marianis.

BARNABAS A GENUA, ejuſdem Provinciæ Definitor. Nihil ei ad eruditionem, vel ad ſcientiam deſuit, nihil in eloquio & in genere dicendi. Expetitus ille proinde a pluribus Italiæ Civitatibus, ubique docte pieque verbum Dei diſſemioavit, & ubique omnibus ſactus eſt acceptus. Concionem typis conceſſit eoram Senatu Lucenſi habitam ſub hoc titulo.

La Libertà incatenata. in 4. Lucæ 1675.

BARNABAS NEOCASTENSIS, Concio-

cionator Provinciæ Lotharingiæ: vir Divinarum Scripturarum ſcientia egregie inſtructus, ac religioſarum virtutum gloria commendatus. Edidit

Conciones plurimas diverſi generis.

Opuſcula varia ſpiritualia, & Myſtica, quæ ſine titulo nobis referuntur & aſſeruntur.

BARTHOLOMÆUS BAPHIUS, natione Italus, patria Luciniano, & Mediolanenſis Provinciæ alumnus. A puero bonis artibus & ſcientiis addictus vitam religioſam inire excogitavit inter Patres Conventuales: quibus florenti ætate adſcriptus profectum ſibi parabat in aſſiduo tum Theologiæ cum Orationis ſtudio, & in virtutum ornamentis. At Capuccinorum animadvertens novam Congregationem, inter eos ætatis annor. 33. ſe tranſtulit, ad perfectionis iter vel melius inchoandum, vel ſane tutius & arctius proſequendum. Novus itaque denuo factus homo novam quoque & pluſquam antea ſancte vivendi inſtituit rationem: unde rerum Divinarum contemplatione aſſidua, humilitate, ſui abnegatione, & paupertatis zelo verus Seraphici Patris factus eſt filius. Virtute abjectus non tamen defecit in animi vel ſapientia vel ſublimitate; nam ob eximiam doctrinam Lector Generalis Mediolani inſtitutus plures Religioni peperit Verbi Divini præcones: quin ita ſemper prudentia in agendis conſilioque in arduis eluxit, ut Summus Pontifex illum Concilio Tridentino intereſſe voluerit. Sanctis denique coronatus operibus ſpiritum extremum reddidit in noſtro Mediolanenſi Conventu die 9. Januarii anno 1577. Multa ſcripſiſſe ad Philoſophiam & Theologiam ſpectantia in Ordinis eſt memoria, & in variis noſtris Bibliothecis MSS. aſſervantur, quorum tamen tituli non ſunt relati. Edita autem hæc ſunt.

Oratio ad Patres in Concilio Tridentino congregatos Dominica 2. Adventus. Edita Brixiæ 1563. ap. Ludovic. Sabienſem.

Oratio habita ad Populum Romanum in Comitiis Generalibus. Mediolani 1563. ap. Pacificum Pontium.

Opuſculum de admirabili Dei Providentia erga Romanum Populum. in 4. ibid. 1568.

Orationes diverſæ Latino ſermone ab ipſo compoſitæ. Brixię. 1570.

* Meminerunt illius Zacharias Boverius tom. 1. Annal. Capuccinor. ad annum prædictum, Toſſinianus l. 3. Hiſtor. Seraph. pag. 311. Waddingus l. de Scriptor. FF. Minor. & Martyrologium Franciſcanum die 6. Januarii.

BARTHOLOMÆUS BARBERIUS a Caſtro Vetro, Bononienſis Provinciæ Concionator, Lector, Scriptor, Theologus, & Definitor, omnibus numeris omni in re abſolutus. S. Bonaventuræ Doctoris Seraphici factus ſectator, mirum quot inde illius Seraphicæ doctrinæ ornamenta ſibi comparaverit, quemve illi doctrinæ ampliorem contulerit decorem. In omnibus audias Seraphicum Doctorem loquentem, loquentem plura quam ſcripſerit, loquentem omnia & de omnibus. Hunc virum Provincia amiſit, ſed in his adhuc retinet operibus.

Curſus Philoſophicus, ſeu flores & fructus Seraphici ex multiplici S. Bonaventuræ philoſophica & theologica doctrina ſelecti, & in moderniorem uſum ad trium annorum curriculum in tres partes diſtributi. In quibus de novo antiqua ejuſdem S. Doctoris Schola aperitur. tom. 3. Lugduni 1677. Sumptibus Laurentii Arnaud.

Tabula ſeu Index Generalis in Opera omnia S. Bonaventuræ, in quo alphabetico ordine compendioſe proponuntur omnia verba, ſententiæ, & concluſiones, quæ continentur in ejuſdem Seraphici Doctoris Scriptis & Operibus: ea ſerie diſpoſitus, ut omnibus editionibus huc uſque impreſſis uſui eſſe poſſit. in fol. Lugduni 1681. ap. Aniſſonios & Jo. Poſuel.

Gloſſa, ſeu ſumma ex omnibus S. Bonaventuræ expoſitionibus in S. Scripturam exacte collecta, & in facilem uſum ſtudioſis Concionatoribus ſecundum ordinem Biblicum concinnata. tom. 4. in fol. Primus & ſecundus Tomus Lugduni 1681. apud Aniſſonios & Jo. Poſuel. Tertius & Quartus ibid. 1685. apud eoſdem.

BARTHOLOMÆUS BERGOMENSIS, ex familia Carminati, Provinciæ Brixienſis Concionator, Miſſionarius Apoſtolicus, ac pluries Definitor: venerandæ antiquitatis admodum ſtudioſus, pietatis ac doctrinæ ſplendoribus clarus. Idiomate Italico ſcripſit

Vitam P. Ludovici Ulmi Bergomenſis Capuccinorum Provinciæ Brixiæ Miniſtri Provincialis, viri maximæ perfectionis.

Opus contra Hæreticos Lutheranos & Calviniſtas, in quo eorum errores impugnantur.

BARTHOLOMÆUS DE LA HAYE Pariſienſis, vir doctiſſimus, ac non vulgaris eloquentiæ Concionator. Ejus ingenium ſacra fuit officina Scripturarum & Patrum: ejus ſpiritus raræ virtutis ſpecimen: unde viventem omnibus effecit acceptum, mortuum Pariſiis 1660. ætatis annor. 70. in odore ſanctitatis reliquit poſteris in exemplum. Plura ſcripſit, ſed hæc ſunt, quæ Pariſienſis Provincia titulis notata porrexit.

Opus perfectum Concionatorum, in quo plurima ad Conciones, & pro Concionatoribus proficua recenſentur. in fol. Pariſiis 1648. apud Dionyſ. Thierry.

Milleloquium Bibliothecæ SS. Patrum. in fol. ibid. 1650. ap. eumd.

Milleloquium SS. Eccleſiæ Doctorum Gregorii Papæ & Hieronymi. tom. 2. in fol.

Sum-

Summa Bibliorum Alphonſi Toſtati redivivi. tom. 1. in fol.

Pathologia Quadrageſimalis, ſeu Conciones pro tempore Quadrageſimæ. tom. 2. in 4.

Commentaria in Cantica Canticorum. tom. 1. in fol.

Expoſitio in Epiſtolas B. Petri Apoſtoli. tom. 1. in fol.

Triumphus trium Crucifixorum, Jeſu Mariæ & Franciſci. tom. 1. in 4.

Corona Eccleſiaſtica, ſive Conciones de SS. Eucbariſtiæ Sacramento. tom. 1. in 4.

Expoſitiones in Evangelia.

* De eo Waddingus meminit l. de Scriptor. FF. Minorum.

BARTHOLOMÆUS DE VECCHIS Bononienſis ejuſdem Provinciæ Concionator, Theologus, Magiſter Novitiorum & Definitor. In omnium amore & æſtimatione vitam uſque ad ſenectam traduxit. Omnibus proficuus nihil dixit, quin fecerit, quodque fecit plus obtinuit, quam quod dixerit. Maxime in Novitios incubuit, ratus Ordinem in iis recte excultis reflorere. Regulam Ordinis in ſe & pro aliis adamavit, excoluit, edocuit. Provinciæ ſuæ ſtuduit in memoriis quærendis vel ſervandis. Bononiæ feliciter obiit anno 1618. Hæc ejus ſunt opera.

Praxis Novitiorum ſcholaſtico ſtylo digeſta, in qua de conditionibus ad ingreſſum Religionis requiſitis. De facultatibus eoſdem Novitios abſolvendi a Cenſuris, & a quibuſve aliis impedimentis. De Profeſſionis emiſſione, atque de ejus invaliditate &c. in 4. Forilivii 1627. ap. Saporetium.

Expoſitio Regulæ FF. Minorum. in 4. MS. ſervatur in noſtra Bononienſi Provincia.

Diſputationes in Caput ſextum ejuſdem Regulæ Seraph. F. Franciſci: in quibus præter Fratres Minores, ad quid etiam quiſque Religioſus & Monialis tenéatur pro Voto Paupertatis ſervando ſuſe clareque enucleatur. in fol. MS. in eadem Bibliotheca ſervatum.

Della Perfezione Criſtiana. in 4. MS. in eadem Bibliotheca.

Compilazioni di ſcelte Memorie circa la Provincia dei Capuccini di Bolegna. Tomo ſecondo, qui additus eſt primo compoſito a P. Andrea a Caſtro Bononienſi. MS. in eadem Biblioth.

* Recenſetur in Appendice ad tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum mortis illius. Waddingus quoque illum commemorat in l. de Scriptor. FF. Minorum, & Peregrinus Orlandus in notitiis Scriptor. Bononienſium.

BARTHOLOMÆUS A S. WENDELINO, Rhenanæ Provinciæ Concionator, a Secretis, & Guardianus: quam animo conceperat pietatem, edidit in libro aſcetico, cui titulus eſt:

Lapis Lydius. Heidelbergæ. 1700.

* De eo P. Hierotheus Confluentinus in Provinc. Rhenana l. 3. c. 3.

BASILIUS DE BURGO, Provinciæ Neapolitanæ Concionator, vir doctus, atque Poeſi ornatus. Scripſit, deditque prælis proprio ſuppreſſo nomine

Carmina plura heroica Latina, & Epigrammata de Sanctis. Panormi 1648.

BASILIUS DONURSUS a Surrento, Provinciæ Neapolitanæ filius, Philoſophiæ & Theologiæ per plures annos præſtantiſſimus profeſſor, multiſque in Religione functus muneribus, tandem ejuſdem ſuæ Provinciæ ſapiens Moderator evaſit. Scripſit, paraveratque typis

Curſum integrum Philoſophicum in duos tomos diſtributum. in fol.

Curſum integrum Theologicum in tres tomos. in fol.

* Ex Nicolao Toppio in ſua Bibliotheca Neapolitana pag. 41.

BASILIUS LUGDUNENSIS, ejuſdem Provinciæ Sacerdos venerabilis, generis nobilitate præclarus, vitæque innocentia clarior. Animas Chriſto & eccleſiæ lucrandi æſtu exarſit: ſe ipſum in vitam æternam ut cuſtodiret, propinquos odivit: odivit etiam juxta Evangelium animam ſuam, Myſteriorum divinorum contemplationi ſe totum dedens, vel dividens erga alios in charitate, vel certe ſub aliis omnibus ſemper in humilitate continens. Plenus dierum ac bonorum operum e vivis eſt raptus Gratianopoli anno 1628. ætatis 76. Scripſit Gallico idiomate opuſculum ſatis utile, Latine deinde a ſe converſum, ſub hoc titulo:

Diarium veri Chriſtiani. Lugduni 1617. ap. Ludovicum Muguet. Quod ab eodem Auctore deinceps auctum obtinuit, ut decies & amplius reimprimeretur, tacito ſemper Auctoris nomine. Edidit quoque

Praxim veri Chriſtiani ac Servi Dei, præclara ad bene & chriſtiane vivendum documenta ſuppeditans. in 8. ibid. 1620.

Preces, & humilem ad Deum & Sanctos recurſum tempore peſtis graſſantis. ibid. 1620.

* De eo meminit Waddingus in lib. de Scriptor. FF. Minor.

BASILIUS NOLANUS, Provinciæ Neapolitanæ Definitor, in philoſophica & theologica facultate profeſſor eruditus, atque apud omnes fere Italiæ illuſtriores civitates eximii & apoſtolici Concionatoris nomine notus. Obiit vir omni memoria dignus anno 1667. Plura litteraria monumenta poſteris profutura conceſſit, eaque prælis parata habebat: & ſunt

Conciones Quadrageſimales, & per annum. tom. 3. in 4.

Conciones de Sanctis. tom. 2.

Curſus Philoſophicus. tom. 3.

Curſus Theologicus exquiſite elaboratus, & novis auctus quæſtionibus. tom. 4.

BASILIUS SUESSIONENSIS, Pariſiorum Provinciæ Concionator, Religioſus multiplicis doctrinæ, & Doctor Religionis maxime in Eterodoxos. Pugnavit idcirco plurimum, cum in Anglia fuit Miſſionarius Apoſtolicus: laboravit impenſe, cum vel diſputando, vel ſcribendo omnibus & præſentibus & remotis occurrit hoſtibus. Hæc enumerantur volumina ab eo edita, quorum hi ſunt tituli.

Defenſe invincible de la Verité Orthodoxe de la preſence reele de J. C. en l'Eucharistie, ou elle eſt prouvée par pres de troiſcent arguments, dont toutes les majeures ſont priſes de l'Ecriture. Pariſiis 1676. Et tertia editio ibid. 1677. ap. Nicolaum Padeloup. in 8. Ita recenſetur in tertia Ephemeride Romana Franciſci Nazarii anno 1679.

Defenſio, ſeu vera Religio clare demonſtrata, & novorum ſectarum falſitas penitus everſa. Ibid. eodem anno.

Compendium clariſſimum Doctrinæ chriſtianæ cum auctoritatibus Sacræ Scripturæ. ib. 1678.

Condemnatio Novatorum per os eorum circa materias controverſas, inter eos & Catholicos Romanos, ibid.

De Exiſtentia Dei contra Infideles, ubi probatur: Quod Deus ſit, aut nihil.

Firmamentum immobile Doctrinæ chriſtianæ, ubi principalia puncta noſtræ fidei contenta in Symbolo Apoſtolorum clare explicantur, ac probantur per Verbum Dei ſcriptum ad revocandos Hæreticos in eccleſiam. Gall. tom. 1. in 8. Pariſiis 1682. ap. Nicol. Padeloup.

Les Rapports admirables de l'inſtitution de la S. Eucharistie avec les ſix Jours de la creation du Mond. in 8. ibid. 1686. apud Dion. Thierry.

Reflexions Morales ſur ce paſſage de l'Ecriture S. Utinam ſaperent & intelligerent, & noviſſima providerent. Deut. 32. in 8. ibid. 1686. ap. eumd.

Explications Morales & edifiantes de divers ſentences de l'Ecriture S. tom. 8. in 8. ibid. 1693. ap. eumd.

Fundamentum immobile Doctrinæ chriſtianæ, ubi ſeptem Sacramenta clare probantur per vetus, & novum Teſtamentum. Gall. tom. 1. in 8. ibid. 1687. ap. eumd.

Fundamentum immobile Doctrinæ chriſtianæ, ubi decem Præcepta Decalogi explicantur, & probantur per Verbum Dei ſcriptum. in 8.

Fundamentum immobile Doctrinæ chriſtianæ, ubi tractatur de Oratione mentali, & vocali in genere, & in ſpecie de Oratione Dominica. Gall. in 8. Pariſiis 1693. apud Thierry.

Vera Deciſio omnium Controverſiarum per reſolutionem unius quæſtionis.

BASILIUS A TERULO, Provinciæ Valentiæ Concionator[*], doctrina clarus, & ob probatæ religioſæ vitæ præſtantiam ſimul & prudentiæ ornamenta ad ſuæ Provinciæ miniſterium aſſumptus. Plura opera dedit, quę proprio ſuppreſſo nomine circumferuntur in Hiſpania. Hæc autem ſunt nobis nota, & notata.

Exercitium ſeu Modus adiuvandi eos, qui in extremis ſunt conſtituti. Hiſpan. in 8. Valentiæ 1669. ap. Hieron. Villagraſſam. Duę ſunt partes, quarum in prima Confeſſarii inſtruuntur, in altera exhibentur media erga illos, qui ultimo ſupplicio ſunt plectendi.

Narratio hiſtorica, in qua probatur S. P. N. Franciſcum non fuiſſe Religioſum, nec profeſſum Regulæ S. Auguſtini. Hiſpan. Neapoli 1660. ap. Dominic. Macerrinum.

Collectanea Sacra. Matriti 1658. ap. Didac. Diaz de la Cartera.

Summarium Indulgentiarum, quas Summi Pontifices conceſſerunt univerſo Ordini S. Franciſci. ibid. 1658. ap. eumd.

Annotationes in Martyrologium Romanum.

Vita P. Archangeli Scoti Capuccini. in 8. Matriti. 1659. ap. Diaz.

BASILIUS DE VICO, patria a S. Severino, Provinciæ Lucaniæ alumnus, Sacræ Theologiæ eximius Profeſſor, celeberrimus per totam Italiam Verbi Dei Declamator, & denique ob eximiam doctrinam & ſapientiam magni ubique habitus. Obiit Bononiæ 1641. dum in ea Provincia Miniſter præſideret, ingens ſui relinquens deſiderium. Aliqua ſcripſit prælo committenda, videlicet

Volumina Concionum duo de Tempore.

Breviarium Theologicum.

* De eo meminit Nicolaus Toppius in Bibliotheca Neapolitana.

BASILIUS DE ZAMORA, Provinciæ Caſtellæ Definitor & Miniſter Provincialis, in Bætica quoque Provincia Commiſſarius Generalis, deinde Sac. Inquiſitionis Qualificator, & demum Philippi IV. Hiſpaniarum Regis Concionator. Vir ſane ingenio præſtans, omni inſtructus ſcientiarum genere, & eruditione cumulatus, Hiſpanico idiomate hoc ingens edidit opus,

Geographica Deſcriptio totius Orbis, in qua agitur de Mundo, de Cœlo, & de Elementis. De Sphæra quoque compendioſe fit ſermo: ſicuti & de tribus Continentibus, ſcilicet Antiquo, Novo, & Incognito, in quæ partitur Orbis. De ſeptem Terræ mirabilibus, de Paradiſo Terreſtri, de Fluxu & Refluxu Oceani, de Ritibus & Moribus Nationum, & de ſimilibus ſingulares habentur tractatus.

* Recenſetur a Torreçilla tom. 5. Conſult. q. 6. ſect. 2. qui opus prædictum ad prælum paratum & debitis munitum approbationibus affir-

affirmat : ſed Romam & Neapolim proficiſcente Auctore cum Duce de Medina cœli, cui erat a Confeſſionibus , & e vivis hoc in itinere decedente , lucem quoque , quæ erat in ſpe, perdidit illud Opus.

BASILIUS SALONENSIS , e Provincia Toloſana in Ordinis decus & eccleſiæ incrementum feliciter erupit . Ab ipſa pueritia Dei benedictionibus præoccupatus Sancti ſibi nomen conciliaverat ; ſed Ordini adjunctus eo amplius virtutibus illud cumulavit . Emenſo non tam ſcientiarum quam perfectæ pietatis curriculo is Verbi Dei Declamator populis apparuit, ut numerum excedant Peccatorum & Hæreticorum , quas ille obtinuit, victoriæ . Nihil ei difficile ad ſuadendum , nihil ad reſiſtendum illi aptum reperiebatur. Virginis Mariæ auſpiciis auctus eo fidentius bella cum Inferno gerebat . Plura obtinuiſſe fertur Animabus dona a ſe converſis : prodigiis vero ſuos labores & victorias firmaſſe . Floruit ſub Pontif. Gregorio XV. & ſub Ludovico XIII. Galliarum Rege , & in odore ſanctitatis e vivis ceſſit in noſtro Conventu Tolſæ Provinciæ Romanæ anno 1625. ætatis ſuæ 58. Neſcitur, an edita , vel ſcripta tantum ab eo ſint

Plura de Controverſiis contra Hæreticos.

* Ejus vita & geſta deſcribuntur in tom. 3. Annal. Capuccinor.

BEDA SOYENSIS, Concionator, Magiſter Novitiorum , Definitor in ſua Bavarica Provincia , & animi candore , manſuetudine , atque Seraphico in Deum ardore omnibus vere venerabilis : ſicuti rebus divinis ſe totum dederat , atque ſuæ Provinciæ ſanctæ cultioni , ita tamquam ſui animi monumentum reliquit

Cæremoniale SS. Rituum ad uſum Capuccinorum Provinciæ Bavaricæ. Monachii 1720.

BELTRANDUS OETTINGANUS,Concionator Bavaricæ Provinciæ, edidit

Orationes duas funebres , quarum una Auguſtæ 1705. altera Landishuti 1716. prodiit.

BENEDICTUS BURDIGALENSIS, Aquitanæ Provinciæ Concionator ſtrenuus, & Paſſionis Dominicæ aſſiduus contemplator . Hujus ſpiritus ſpecimen exhibuit in hoc vere pio volumine :

Les ſentiments affectifs ſur la Paſſion de Jeſus Chriſt pour touts les jours du mois . an. 1690.

BENEDICTUS FILCHIUS, natione Anglus, patria Canſeldenſis in Eſſexia, ſtirpe conſpicuus , & deinde virtute clarior . Calvinianæ hæreſis peſte a puero infectus & Puritanæ ſectæ addictus , ad id facile eſt deportatus , ut Londini commorans adoleſcens per triennium in vanitatis & illecebrarum cęnum profunde ceciderit : a quo nonniſi omnipotenti manu eſt tandem extractus. Auram cœleſtem tunc primo veluti imbibens eo imbutus eſt ſpiritu , ut Calviniſmum non ſolum ejuraverit , Catholicæque ſe adjunxerit Eccleſiæ , verum etiam poſt ſex a ſua converſione menſes Pariſios evolarit inter noſtram Capuccinorum familiam , Juvenis florentiſſimus 24. annorum , immemor voluptatum , memor tantum Crucis amplexandæ . Re autem ipſa ita in ſtadio Crucis cucurrit, ut brevi coronam virtutum omnium obtinuerit. Mundi olim amator perditus Chriſti amore totus ſuccenſus conſpiciebatur. Omnes admirans ad imitandos , omnibus norma imitationis religioſa obſervantia eſt factus. Abjecta proſequi , deligere aſperiora, carnem macerare , dulciora ejus fuere ſtudia . Hinc ad orationis montem conſcendere illi eſt facta poteſtas : in qua adeo exardeſcebat , ut tota die ignitos circumferre ſibi infixos ſtimulos videretur : unde animum imo & oculos Cœlum verſus ſemper habebat , & numquam incaſſum clamabat ad Dominum. Martyrii flagrans deſiderio in Angliam eſt profectus anno 1599. ut Patriæ veram reſtitueret fidem ; ſed ut Religioſus agnitus in carcere juſſu Eliſabethæ Reginæ eſt detruſus, ubi famem, ſitim, nuditatem, & omnes immanes ærumnas grandi ſuæ conſtantiæ ſpectaculo per integrum triennium eſt perpeſſus . Henrici III. Galliarum Regis auctoritas tandem fecit , ut inde erueretur, Lutetiamque rediret: ubi deguſtata hujus viri ſancta conſuetudine , ſibi ille Rex habuit chariſſimum , imo in ſui ſuorumque reformationem retinuit ut exemplar. Inter domeſticos poſt egreſſum adhibitus eſt Magiſter in Novitiorum inſtructionem, quos ita revera inſtituit, ut plures ab eo prodierint viri virtutibus eminentes . Clarus tandem & miraculis & ſpiritu prophetico in ſortem Domini eſt translatus Pariſiis anno 1610. ætatis ſuæ 49. die celeberrimo Aſſumptionis V. Mariæ, cui nimirum vivens omni pietate eſt obſecutus. Anno ante ipſius obitum duodecimo altiſſima quędam de evangelicæ perfectionis via , & plurima de Divinis Attributis in meditationis exercitio ſunt illi revelata : quæ Superiorum nutu ab ipſo ſunt typis data eo myſticæ Theologiæ ſpiritu , ut vix alter profundius . Hæc autem ſunt :

Regula Perfectionis continens breve ac lucidum compendium totius Vitæ ſpiritualis redactæ ad unum punctum Voluntatis divinæ , in tres partes diſtributa.

I. *De Voluntate Divina exteriori , complectens Vitam activam*.

II. *De Voluntate Divina interiori , complectens Vitam contemplativam*.

III. *De Voluntate Eſſentiali agens de Vita ſupereminenti* .

Fuit impreſſa primum Anglico idiomate ,

 ſicut

ſicut illam conſcripſit auctor : deinde in Belgicum & Gallicum translata ; & tandem Latino idiomate, (ſicuti ab ipſo Auctore paucis ante mortem annis fuerat elaborata) juſſu P. Hieronymi a Caſtro-Ferettorum tunc Generalis prodiit Romæ 1625. & 1628. ap. Hæred Bartholom, Zanetti , Deinde Pariſiis 1650. Lugduni 1658. In Hiſpanicum item verſa eſt a D. Bartholomæo de Leonardis de Argenzola Canonico Eccl. Metropolit. Cæſarauguſtenſis, & ibidem eſt impreſſa 1648. ap. Joan. de Larus. Demum in Italicum quoque tranſtulit noſter P. Modeſtus Romanus , & edidit Romæ 1650. & Viterbii 1667. ap. Petr. Martinellum . Sunt quoque ab eo in lucem hæc alia data.

Soliloquium pium & grave , in quo exponit Converſionis ſuæ primordia . ibid. 1608.

Liber variorum Exercitiorum ſpiritualium , ibid. 1608,

Eques Chriſtianus, part. 2, in 12. Pariſiis 1609. ap. Carol. Caſtellanum,

Epiſtola reſponſiva cuidam dubio facto circa objectum Divinæ voluntatis. ibid. eod. an.

Exemplar cujuſdam Documenti traditi circa Orationem pro excitatione cujuſdam Perſonæ afflictæ ob defectum conſolationis in illa , ibid, 1619.

* Vita hujus Auctoris copioſe fuit deſcripta per Jacobum Brouſſeum Doctorem Theologum Pariſienſem, Luteçiæ impreſſa 1611, & etiam per Boverium tom. 3. Annal. Capuccinor. ad an, 1610. De illo etiam meminerunt Em. Bona in Myſt, Theol. c, 5, & ſeq. Gualterius in Tab, Chronolog. de viris illuſtribus ſæc, 17, Waddingus l, de Scriptorib. FF, Minor. Joannes Baptiſta a Peruſio in Prologo ad Vit. S, Felicis Capuccini , Arturus in Martyrologio Franciſcano , qui mendoſe eum dicit obiiſſe die 21, Novemb. Et quædam Sanctimonialis Monaſterii Bruxellenſis nomine Agatha Wiſman Ord. S. Benedicti egregias illius dotes in Rythmo perſtrinxit , cujus hoc eſt initium :

Ave Pater perbenigne,
Flos roſarum Deo digne,
Benedicte ter beate,
Cœli gloria ditate &c.

BENEDICTUS GUALDINUS de Colſtombaſſet, natione Anglus , Provinciæ Normanniæ alumnus , & Concionator . Cum in Caſtris fortiter ageret, nova bella fortius peragenda exhibuit ei Dominus , dum in familiam Capuccinorum ad hoſtes hominis conterendos vocavit , Venit ille intrepidus florenti ætate 33, annorum , venit poſthabito ſuæ nobiliſſimæ ſtirpis decore , & ita demum venit ſpectato animo , ut illius ipſe Pater licet ingraveſcente 63, annorum ætate , filium in eodem Capuccinorum ſuſcipiendo inſtituto ſit ſecutus. Eduardus iſte vocatus eſt, & omni virtute , præcipue vero humilitate & ſenſuum admirabili mortificatione uſque ad mortem claruit . Moriens in noſtro Rothomagenſi Conventu gratias egit Domino , ſe totam ſuam familiam Deo & S. P. Franciſco conſecraſſe. Quippe uxor ejus in Tertii Ordinis habitu eſt defuncta , tres autem ejus filii in Capuccinorum Religione ſecum habuit . Benedictus autem omnium natu major aſſidue ſtudiis , ac ſaluti animarum incumbens , prælo commiſit Opus Myſticum ſatis præclarum , idiomate Gallico , cui eſt titulus :

Homo Senſatus , ſecundum illa verba : Homo ſenſatus credit legi Dei, & lex illi fidelis . Tom. 8. in 4.

In primo & ſecundo oſtenditur , Hominem per ſolum naturalem ſenſum poſſe cognoſcere Dei exiſtentiam,

In tertio & quarto, Hominem ſenſatum ſcrutari & invenire profunda Dei.

In quinto & ſexto , Hominem ſenſatum fideliter cuſtodire legem Dei.

In ſeptimo & octavo, Hominem ſenſatum per vitam interiorem manere faciliter & aſſidue Deo devinctum.

BENEDICTUS LAUGEOIS Pariſienſis, illius Provinciæ Concionator & Miſſionarius Apoſtolicus , ingenii profunditate ſimul & pietatis laude celebris : evulgavit hæc magni ponderis opera :

Scientia Univerſalis Scripturæ Sacræ , ſeu Explicatio litteralis veteris ac novi Teſtamenti ſecundum methodum Jeſu Chriſti Lucæ c. 24. v. 44 & omnium SS. Patrum doctrinam, tom. 3. in 4 Pariſiis 1685.

Spiritus Veteris ac Novi Teſtamenti , in 12, ibid.

De Politica Chriſtiana contra Machiavellum. in 8.

BENEDICTUS LEODIENSIS, Flandriæ Provinciæ alumnus, Theologiæ Profeſſor , ac ſacri eloquii Declamator, Edidit

Poemata varia diverſi generis in laudem aliquorum virorum illuſtrium. Coloniæ 1645. ap, Arnald. Kempens,

BENEDICTUS DE LEONIS a Tauriano (vulgo *Seminara*), quem Neapolitana & Rhegina Provincia ſibi vendicat . In ſanguine nobilis , in animo pius glorioſum ab ipſa florenti ætate curſum eſt exorſus , In filium veluti eſt adoptatus a V. Maria , nam fertur ab ipſa ad noſtram vocatus Religionem , ab ipſa in Novitiatu ſanitate donatus , & aliàs ſæpe a periculis ereptus, Ingenio fuit præditus acuto, quod diſciplinis omnibus erudivit, Hinc Cathedram Philoſophiæ & Theologiæ plaudenter in utraque prædicta Provincia tenuit . Spiritu vero impletus eſt charitatis tum in Deum, cum in Proximum . Ignitæ proinde omnes in eo erant virtutes, ignitum eloquium, ignitus & zelus. Galliam audiens ſuo tempo-

re

re hæreſibus diſcindi, obtinuit, ut illuc pergeret ad conterendos errores. Ingreſſum illi prohibuit peſtis tunc graſſantis lues. Reſilivit a regionibus illis, ſed non a labore; nam ad proprias oras deportatus ita omnes populos ſuis concionibus colere cœpit, ut vulgo diceretur & celebraretur Apoſtolus utriuſque Calabriæ. Mira ſunt quæ dixit & ſecit, mirus & ſui contemptus. Victus vix in pane & aqua, veſtitus ex ſolis panni ſegmentis, copia vero in flagellis & ciliciis. Provinciis quoque profecit in Guardiani & Definitoris munere, demum & in Miniſtri Provincialis præfectura per novennium. Claruit ſpiritu prophetico, claruit & prodigiis. Sub onere concionandi animam Deo reddidit in Patria anno 1627. ætatis 63. & Religionis 42. Feruntur ab eo editi libri pietatem & eruditionem redolentes, ſed hic unus tantum cum titulo exprimitur:

Catechiſmus utiliſſimus in commodum Parochorum pro erudiendo populo. Ubi ſit editus non aperitur.

* Ejus vitam edidit P. D. Hieronymus ex Ordine S. Baſilii. Illum recenſet Appendix ad Tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum præſignatum.

BENEDICTUS A MONTESARCHIO, Neapolitanæ Provinciæ Concionator ſuo tempore celebris. Vir utique doctus, & ingenio excellens. Hunc ſcripſit librum:

L'Angelo della Pace. in 12. Neapoli 1666. ap. Hyacinth. Paſſerum.

BENEDICTUS SANBENEDICTUS a Mediolano, quem illa Provincia ſibi & toti Ordini progenuiſſe gloriatur. Quippe qui donis naturæ, & gratiæ auctus, quæ doctrinæ & eruditionis erant, omnibus aſſecutus eſt numeris, & in commune retulit bonum: quæ autem prudentiæ, erant veneranda auctoritate ſolidoque judicio in agendis peregit, electus ideo in ea Provincia Definitor, & a Generali Conſultor: quæ demum pietatis, in ſe modeſtia ſingulari, in alios eloquii & conſuetudinis ſuavitate Concionator egregius præſetulit. Honores & gradus dimiſit, ut ad ſtudia magis ſolicite incumberet. Plura ſcripſiſſe fertur, ſed hæc ſolum ſunt prælo data.

Annali de' Capuccini compoſti dal P. Zaccaria Boverio tradotti in Italiano. tom. 4. in 4. Duo primi Taurini 1641. ap. Jo. Domin. Taurinum. Duo poſtremi Venetiis 1645. apud Juntas.

Terzo Volume dei detti Annali compoſti dal P. Marcellino de Piſe tradotto in Italiano. tom. 2. in 4. Lugduni 1676.

Vita del Ven. Fr. Bernardo da Corleone Capuccino. in 4. Mediolani & Genuæ 1683. ap. Franchellum, & Panormi 1700. apud Felic. Marinum.

* De eo meminit Waddingus de Scriptorib. FF. Minorum, & Abbas Piccinelli in Athenæo Litteratorum Mediolanenſium.

BENEDICTUS PALOCCIUS a Scaptinea, natione Italus, quem Romana Provincia religioſa pietate decorum, Verbi Dei Præconem ſatis eruditum, ſui Definitorem & Profeſſorem Theologiæ gratulatur, tamquam inter ſuos illuſtres viros enumerandum. Romæ obiit anno 1659. Hæc tria edidit opuſcula.

Meditazioni divotiſſime della Paſſione del Noſtro S. Gesù-Criſto. in 8. Viterbii & Romæ 1661. ap. HH. Corbelletti.

Frutti Serafici, ovvero Compendio degli Annali del P. Zaccaria Boverio dall' anno 1515. ſino al 1612. in 4. Romæ 1656. apud Angel. Bernabò.

Ordinazioni degli antichi Padri nella Religione de' FF. Minori, particolarmente del Dottore Seraf. S. Bonaventura circa la compoſizione dell' Uomo eſteriore. in 12. Viterbii 1659.

BENEDICTUS A TULLO, ingenio ferax, & calamo potens Scriptor: fuit ſimul in ſuæ Lotharingiæ Provinciæ commodum Lector, Guardianus, & Definitor. Sæculum, Ordo, & eccleſia ei debet in his, quæ edidit, operibus: & hæc ſunt.

Supplement a l'Hiſtoire de la Maiſon de Lorraine deviſée en 2. partie. Tulli. 1704.

Replique aux deux lettres, qui ſervent d'apologie du traité hiſtorique ſur l'origine de la Maiſon de Lorraine. tom. 1. Tulli. 1713.

Hiſtoire eccleſiaſtique & politique de la Ville, & du Dioceſe de Toul. Tulli. 1707.

Pouillie eccleſiaſtique & civil du Dioceſe de Toul. tom. 2. Tulli. 1714.

Apologie de l'Hiſtoire & Indulgence de Portiuncule, avec une reponce a la Critique. Tulli. 1714.

Veteris Ordinis Seraphici monumenti nova illuſtratio: cui altera diſſertatione accedunt Vindiciæ Conradi Epiſcopi ejuſdem Ordinis contra Centuriatores Magdeburgenſes. Cum ſynopſi hiſtorica, chronologica, & topographica ortus & progreſſus illius Ordinis apud Lotharingos, ejuſque finitimos Leucos, Metenſes, Virduneſes. Tulli Leucorum 1708.

BENEDICTUS DE URBINO, paterna ſtirpe Paſſionea, materna autem Cybo conſpicue ortus, in ſæculo virtutis ſemitam ſemper eſt ſecutus, & ſtudia ita coluit, ut Patavii Juris prudentiæ operam navans lauream obtinuerit. Ratus tamen non tuto ſe incedere, florenti ætate 23. annorum bona diſperſit deditque pauperibus, inter Pauperes Capuccinos ingreſſus Picenæ Provinciæ anno 1589. Vere tunc nova veluti virtute indutus ex alto, præclariſſimum Evangelicæ vitæ tyrocinium arripuit, tantaque diligentia ſemper eſt proſecutus, ut perfectionis conſcenderit culmen, affluxeritque gratiarum incrementis. Vir tam ſpectatæ virtutis aſſumptus eſt ſibi in Socium

a Ven. P. Laurentio a Brunduſio, cum ad propagandam religionem profectus eſt Miſſionarius in Bohemiam. Meritis tandem, gratia curationum, & prophetiæ dono clarus obiit devotiſſime in noſtro Conventu Foroſempronii anno 1625. die 30. Aprilis. Ex relatis Picenæ Provinciæ ſcimus ab eo eſſe ſcriptum

Tractatum de Paupertate Fratrum Minorum ſecundum mentem B. P. N. Franciſci. MS.

* Ejus geſta deſcribuntur a P. Marcellino de Piſe tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum præſatum. Illius etiam præclare meminerunt. Ardinghellus in Append. Congeminatæ vocis Turturis oſtenſ. 4. & MSS. Provinciæ Picenæ & Bohemiæ.

BENIGNUS LOHRANUS, Provinciæ Rhenanæ Concionator eximius, qui & Lector & Guardianus & Definitor ſui æſtimationem auxit, vir litteratus & ſerius, atque in proficuis laboribus uſque ad mortem indeſeſſus, quæ arthritide & nephritide eum oppreſſit 19. Aprilis 1719. Moguntiæ. Extant tam edita, quam edenda ſequentia ejus opera:

Analyſis ſive Diſcurſus 200. *eruditi & morales in Pſalm.* 118. Germanice, Francofurti 1684.

Opus Concionatorium: cujus prima pars Conciones continet, & inſcribitur *Auxeſis Evangelica*: altera ſermones de omnibus ſanctorum feſtis per annum, & appellatur *Apotheſis Sanctorum*. German. tom. 2. Dilingæ 1692.

Catechiſmus polemicus contra quemdam Lutheranorum Miniſtrum. German. Coloniæ 1716.

Breviarium Chronologicum de inſtitutione, deſtitutione, & reſtitutione Ordinis Fratrum Minorum: ſeu Brevis narratio eorum omnium, quæ contigerunt ab initio Ordinis Seraphici uſque ad poſtremam Reformationem, quæ nunc eſt Capuccinorum: continens etiam tabulas Capitulorum & Statutorum Generalium. MS.

Legalia & Judicialia FF. Minorum Capuccinorum ſtatui accommodata ex recentiſſimis & probatiſſimis Auctoribus. MS.

Regularia Fratres Minores concernentia, ex Actis, Statutis, Decretis, Ordinationibus, Declarationibus Capitulorum Generalium ex Archivio noſtro Romano, aliiſque Manuſcriptis, & probatis Regulæ Expoſitoribus collecta. MS.

Forma regendi Fratres Minores Capuccinos ex Actis, Statutis, Decretis, Declarationibus & Ordinationibus Capitulorum Generalium a principio ejuſdem Ordinis uſque ad annum 1702. MS.

* De eo P. Hierotheus cit. c. 2. & 3.

BENNO OSTERMONACENSIS, virtutibus animi & ingenii ad gradus omnes in ſua Bavarica Provincia ſibi viam ſtravit, nempe Concionatoris, Lectoris, Guardiani, Cuſtodis, & Provincialis. Edidit

Concionem funebrem. Monachii 1728.

Panegyrim. Straubingæ 1733.

Hiſtoriam univerſam Provinciæ Bavaricæ ſtylo elegantiſſimo nunc deſcribit, & parat ad prælum.

BENNO STANTIENSIS, ex perſpicua ſtirpe Luſſy Helvetæ Provinciæ moribus exemplum, doctrina ſpeculum, regimine decus: Cathedras diu ſuſtinuit, Conventus ſæpe rexit, & toti Provinciæ, vel Definitor, vel Cuſtos, vel Provincialis præfuit. Witembergenſis Aula illum habuit Miſſionarium, unde tandem plenis diceſſit manipulis. Inter hæc & alios aſſiduos labores ab eo prodiere in lucem

Expoſitio Regulæ Tertii Ordinis S. P. Franciſci. German. in 8. Tugii ap. Henric. Ant. Schall.

Vita B. Nicolai de Rupe Eremitæ Helveti. German. in 4. Lucernæ 1732. ap. Jo. Chriſtoph. Ruttiman.

BERNARDINUS AB ARETIO, perpetuitati ſic primo deſcriptus ab Illuſtr. & Reverendiſſ. Benedicto Falconcino Aretii Epiſcopo in elogio, quod ſimul cum cadavere apponi ille juſſit.

„ Hieronymus Caſtatinus, Patritius Are-
„ tinus in ſæculo, a quo quinto decimo æta-
„ tis ſuæ anno elongavit fugiens ad Capucci-
„ norum Tyrocinium, ut maneret in ſolitu-
„ dine. Verum Philoſophiæ ac Theologiæ
„ curſum diſcendo, & deinceps docendo im-
„ pigre emenſus, ſapientia, & ſcientia San-
„ ctorum clarus ad celebriores Italiæ Urbes
„ Verbi Dei Concionator eximius, hujus Pro-
„ vinciæ Præfectura ſemel, iterum, & tertio
„ ſemper quam maximo diſciplinæ Regularis
„ emolumento fortiter & ſuaviter perſunctus,
„ in Capitulo Generali Anni 1691. cui ut De-
„ finitor Generalis aſſidebat, præter omnium
„ expectationem florente adhuc ætate, ſed vir-
„ tute longe florentior, atque ſecundus, totius
„ Ordinis Generalis Miniſter renunciatus, u-
„ tramque Germaniam, Belgiam, Gallias,
„ Hiſpanias, Italiam ſua Cenobia inviſens,
„ atque perluſtrans, bono Chriſti odore per-
„ fudit, firmans, & fovens ubique authori-
„ tate & exemplo laudabilem ſui Inſtituti au-
„ ſteritatem, quam conſtantiſſime ad extre-
„ mum uſque ſpiritum in ſe ipſo ſervavit,
„ imperturbabili frontis ſerenitati, & pater-
„ næ charitatis dulcedini copulatam, perſpi-
„ caci pollens prudentia ingenuam cuſtodivit
„ animi ſimplicitatem, & admirabilem, ho-
„ nores admittens, honores reſpuens cordis
„ aluit ſimplicitatem, atque humilitatem.
„ Incredibili ſiquidem ab Imperatore, Re-
„ gibus, S. Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus,
„ Principibus Summis, Epiſcopis, Magiſtra-
„ tibus veneratione receptus inter Hiſpania-
„ rum Proceres, Grandes nuncupant, a Ca-

rolo

„ rolo II. cooptatus , a Coſmo III. Magno
„ Etruriæ Duce, feliciter dominante, cultus
„ ut Pater, Populorum confluentium benedi-
„ ctionem, & per ipſam ægris ſanitatem, me-
„ rentibus conſolationem, diſſidentibus pa-
„ cem deprecantium, aut pro receptis corpo-
„ ris & animæ beneficiis gratias agentium ac-
„ clamationibus, ut Angelus a Deo miſſus
„ ubique gentium ſalutatus, omnia in Dei
„ Opt. Maximi & Patriarchæ Pauperum S.
„ Franciſci Parentis ſui, cujus perſonam ge-
„ rebat, chariſmata ſæmulabatur, gloriam re-
„ ferens, nil ſibi præter itinerum incommo-
„ da, viſitationis labores, regiminis ſolici-
„ tudioes, altiſſimam denique paupertatem
„ retinuit.
„ A Summis Pontificibus Innoceotio XI.
„ Alexandro VIII. Innocentio XIII. & San-
„ ctiſſimo Domino noſtro Clemente XI. ma-
„ ximo ſemper in pretio habitus, ut ejus
„ cooſiliis, opera, & orationibus in graviori-
„ bus ſupremi Apoſtolatus curis, & intimis
„ animæ negotiis uterentur, Romæ ſubſiſte-
„ re poſt dimiſſum ſuæ Religionis Præſula-
„ tum, a XII. Innocentio primum, mox a
„ Sanctiſſimo Domino noſtro compulſus, Sa-
„ crorum Rituum, & Iodicis Congregatio-
„ num Conſultoribus annumeratus. Vix tan-
„ dem a ſecundo lacrymis, & gemitibus a
„ Curia commeatum exoravit anno 1709. ut
„ in diu exoptato Lucinianenſis, & Aretinę
„ cellulæ receſſu Deo & ſibi vacaret: ſed bis
„ Romam revocatus, ipſius namque reſponſa
„ ob perſpectam viri doctrinam, prudentiam,
„ & probitatem ab Eminentiſſimis Patribus
„ requirebantur ex animo, & libentiſſime ad-
„ mittebaotur. In ſecundo acceſſu, cui jam
„ viribus attritum, & ex ernia fatiſcentem
„ non ſine præſtantiſſimo B. Gregorii X. au-
„ xilio ſe idooeum factum legitime teſtatus
„ eſt, ſui Ordinis decus & dignitatem in
„ triumphanti & militanti eccleſia Clemen-
„ tiſſimi Pontificis benignitate auctam, &
„ ampliatam lætanter inſpexit, Cęlitibus ag-
„ gregato S. Felice, cujus Canonizationi
„ promovendæ ſtrenue adlaboraverat, & in
„ ſacro Collegio recepto Eminentiſſimo Fran-
„ ciſco Caſinio Cive, Diſcipulo, Sodale,
„ Comite, & Commilitone ſuo amantiſſi-
„ mo. Demum a Colonia hujus Provinciæ
„ in Poloniæ Regnum deducta, Miſſionum
„ Georgicarum Præfectura ipſi commiſſa, de
„ ea optime meritus poſt immenſos prope-
„ modum exantlatos labores, & poſt dulcis
„ contemplationis jucundiſſimam fruitionem
„ in ſenectute bona, octuagenario major,
„ cum dies pleni inventi fuiſſent in eo, oc-
„ cidente ſole, io pervigilio Feſti S. Gre-
„ gorii Magni, feria 6. poſt Dominicam
„ primam Quadrageſimæ aoni 1718. a Na-
„ tivitate feliciter obdormivit io Domino,
„ & ſuæ mortalitatia exuvias hic poni ex
„ humilitate optavit, ut Sacerdotum, & So-
„ dalium ſuorum pedibus tererentur, e re-
„ gione imaginis S. Antonii Patavini, quem
„ impeoſe coluit, & cujus viciſſim præſidia
„ ſemper & ubique ſibi adeſſe cognovit, ut
„ ubi ejus theſaurus erat, ibi & cor eſſet.
„ Benedictus Epiſcopus Aretinus, ut in ſe
„ duplex fieret amantiſſimi Senis ſpiritus,
„ extantia etiam actorum ejus fragmenta ad
„ majorem Dei gloriam collegit, ſummavit,
„ recondidit „.

Huic Bibliothecæ tantum vendicavimus virum, quia licet in omne aliud virtutes animi impenderit, tamen & Rempublicam litterariam hoc ornavit monumento.

Diſcorſo fatto nella Sala della Sereniſs. Repubblica di Lucca, predicando ivi la Quareſima nella Cattedrale. ibid. 1672. ap. Hyacinth. Paci.

BERNARDINUS A BALBANO, Coſentinæ Provinciæ alumnus, & primorum noſtri Ordiois temporum doctrina æque ac pietate illuſtrator eximius. Concionator vere Seraphicus omnes fere Apuliæ, Calabriæ ac Salentinorum Civitates magno ſpiritus æſtu peragravit, correxit, & Domino adjunxit. Dubitares, ao in eo plus ignitum eloquium, quam exemplum, & an majori admiratione labor, quam in labore aſſidua carnis maceratio eſſet. Innumeras proinde animarum victorias obtinuit. In Catholica quoque fide propugnanda acerrimus, Hæreticos ſcriptis & concertationibus convicit, imo & quamdam illorum Sectam Aletii apud Salentinos exortam non ſine vitæ magno diſcrimine anno 1552. penitus extinxit. Sic Deo, eccleſiæ, & Religioni propriæ mirum in modum famulatus in ſanctitatis odore, & donis prophetici uſque ſpiritus unctus coronam vitæ obtinere meruit in cęoobio Coſentino anno 1558. Plurima ſunt hujus viri piiſſima opuſcula, quæ omnium manibus verſantur, ſed hæc nobis tantum ſunt notata:

Meditationes de Vita Chriſti, & ejus Matris V. Mariæ. tom. 2. in 8.

Specchio d'Orazione, uel quale con brevità ſi contengono la neceſſità e i frutti di quella. Parmæ 1556. Venetiis 1593. Pariſiis 1601. Et cum correctionibus Bononiæ 1605. ap. HH. Jo. Rubei in 12.

Myſterium Flagellationis Domini N. Jeſu Chriſti in formam meditationis redactum pro ſingulis diebus hebdomadæ. in 8. Italice Venetiis 1559. & Gallice tranſlatum Pariſiis 1601. ap. Robert le Fizelier.

De Novem effuſionibus Sanguinis D. N. Jeſu Chriſti. Venetiis 1559. & Pariſiis 1601.

De Septem Regulis bene vivendi. tom. 1. in 8.

Tractatus de Prædeſtinatione, & libero hominis arbitrio. Venetiis 1593.

Tractatus de Gloria Paradiſi. tom. 1. in 16.

* Ejus vitam deſcripſit Boverius tom. 1. An-

Annal. Capuccin. ad annum ſupra ſignatum. Et meminerunt de eo quoque Poſſevinus in Apparatu Sacro lit. B. Villotus in Athenis ſacris, Waddingus de Scriptorib. FF. Minor. Gonzaga de Origine Seraph. Religion. Moncada p. 2. l. 1. c. 2. in fine pag. 12. Torreçilla in Speculo Seraph. Religion. ubi de Capuccinis.

BERNARDINUS BURDIGALENSIS, Provinciæ Aquitaniæ Concionator, & in Geographicis atque Mathematicis ſcientia æque ac praxi peritus. Delineavit idcirco, atque in ære incidit:

Omnes Provincias & Conventus Religionis Capuccinorum, ſervata etiam elimatum conſtitutione ſecundum veram illorum diſtantiam. Hęc Deſcriptio chronographica Romæ eſt impreſſa anno 1646. unico volumine in fol. juſſu P. Joannis a Montecalerio tunc Generalis.

BERNARDINUS A CARPENTORACTE, in S. Ludovici Provincia Theologiæ Lector & Definitor ſane egregius. Quantum in ſtudiis ſit verſatus, hoc ejus ſatis exhibet opus:

Antiqua Priſcorum hominum Philoſophia evidentibus demonſtrationibus cum vera ſcientiæ methode reſtituta. tom. 4. in 8. Lugduni 1694. ap. Jo. Bapt. Deville.

BERNARDINUS A CILENTO, Neapolitanæ Provinciæ concionator, & pari cum plauſu virtutum ingenii & animi exemplum illuſtre. Suam ille Provinciam cum regularis obſervantiæ incremento adminiſtravit, ac ſuavi ſanctitatis odore reſperſit. Obiit in noſtro Neapolitano conventu S. Euphebii anno 1586. ætatis ſuæ 63. Scripſit Italice

Enchiridion Religioſæ perfectionis, in quo agit de virtutibus omnibus Religioſo neceſſariis. An fuerit impreſſum, adhuc latet.

* De eo meminit Boverius tom. 2. Annal. Capuccin. ad an. prædictum.

BERNARDINUS A COLLEPETRACCIO, natione Italus, Provinciæ Umbriæ alumnus. Inter Patres de Obſervantia ætate 16. annorum admiſſus, arctioris vitæ ſtudio ad Capuccinos, qui nuper de Obſervantia eruperant, paulo poſt profeſſionem evolavit. Fertur e ventre matris prodiiſſe ſigno quodam Crucis ſibi ad modum ſtolæ tranſverſæ: quod utique ſuæ cum Chriſto confixionis perpetuæ præſagium eſſe potuit. Siquidem eruce ſola nimirum delectatus omne auſteritatis & mortificationis genus, omnem patiendi opportunitatem amplectebatur. Per totum triginta annorum ſpatium ſolo pane & aqua victitavit, nudo penitus pede nives calcavit & glacies etiam in munere Provincialis, unicæ vili & laceræ tunicæ cilicium ſemper habuit adjunctum, & demum Paſſionis Dominicæ amore vel carnis edomandæ æſtu quotidianas corporis verberationes cruentas amavit, vel quandoque etiam inter vepres ac dumeta volutationes. In fluctibus perſecutionum tum exterorum tum propinquorum ſemper permanſit immobilis. Orationem uſque ad ſex vel octo horas quotidie produxit. Unctus proinde tot Dei donis, factum eſt, ut multis clareret miraculis, & etiam prophetico ſpiritu, quo & Gregorio XIII. Pontificatum prænunciavit. Operarii tandem ſtrenui ac fidelis mercedem a Domino obtinuit in noſtro cęnobio Aquæſpartæ in Umbria anno 1594. ætatis ſuæ 81. Ejus corpus Dux Aquæſpartæ aromatibus condiri juſſit, illudque in ſua Montiſcopii eccleſia ſarcophago incluſum ſepeliri impetravit, ubi etiamnum jacet. Cum primordiis noſtræ Congregationis ille affuiſſet, juſſu P. Hieronymi a Monteflorum tunc Generalis, volumen ingens conſcripſit, cui titulum fecit

Iſtoria della Congregazione de' Frati Minori Capuccini, della ſua origine, e del ſuo progreſſe.

* Hujus vitam fuſe deſcribit Boverius tom. 2. Annal. Capuccin.

BERNARDINUS A FONDAGNO, in Tuſciæ Provincia ob doctrinæ profunditatem perſectionemque morum jugi memoria dignus. Cum viveret, illi Provinciæ profuit in Lectoris, Guardiani, & Definitoris muneribus. Mortuus Lucæ 11. Octobris 1704. adhuc illam illuſtrat duobus opuſculis, quæ ſunt ipſius tenerrimæ pietatis in B. Virginem Mariam piiſſimam monumenta, & ſimul colligata ſic inſcribuntur:

Il Teſoro di Grazia di Maria Vergine acquiſtato da Lei con atti meritorj, tranſcendente ogni naturale intendimento.

Galleria ſpirituale di Maria Madre Vergine conſiſtente in donativi di Privilegi datile da Dio alla grande, e alla divina. in 4. Lucæ 1694. ap. Mareſcandoli.

BERNARDINUS GANDAVENSIS, Flandro-Belgicæ Provinciæ & filius & ornamentum. Quippe qui omne non tam ſuſtinuit, quam decoravit onus ſive munus, nempe Concionatoris, Lectoris, Magiſtri Noviciorum, Definitoris & Guardiani: & regularem obſervantiam, ut in ſe atque in omnibus integerrimam ſervaret, veram Regulæ fratrum Minorum expoſuit intelligentiam. Re autem vera quam ipſe docuit & evulgavit Regulæ expoſitionem patrio idiomate, & Gallica & Germanica & Latina lingua omnes ſibi vindicarunt. Gandavi morte Sanctorum obiit 27. April. 1732. En autem illius operis titulus.

Explicatio Regulæ FF. Minorum S. P. Franciſci juxta declarationes Pontificum, & maxime Nicolai III. & Clementis V. in 8. Gandavi 1705.

BER-

BERNARDINUS HUNGARUS, Provinciæ Romanæ alumnus, in religioſa profeſſione apprime humilis, & pro Chriſti fide ſtrenuus Operarius. In Regno quippe Loangi apud deſertas Africæ oras diu ille inſudavit, & id obtinuit, ut illorum Barbarorum turmas ad Chriſtum deduceret, quin & Regem ipſum & Reginam undis mundaret Baptiſmi. Vix credi poſſunt, quæ ſuſtinuit, quibus tamen non victus ulteriora illius aſperæ regionis loca ad animas lucrandas peragravit. Redux tandem in civitatem Loangi, poſt Miſſæ celebratum devotiſſime ſacrificium, lætus quod in labore tolleretur, placidiſſime vitam reddidit Creatori an. 1664 die 18. Junii. Scripſit

Hiſtoriam ſuæ peregrinationis & Miſſionis: addita relatione de moribus Incolarum Regni Loangi,

BERNARDINUS MALACITANUS, in Bætica Provincia etiam apud exteros moribus & doctrina ſpectatiſſimus: Concionator proinde, Guardianus, Definitor, Diœceſis Malacitanæ Synodalis Examinator, & S. Inquiſitionis Qualificator, Evulgavit idiomate Hiſpanico

Panegyrym in laudem B. V. Mariæ de Victoria, in 4. Malacæ 1706. apud Viduam Matthæi Hidalgo,

BERNARDINUS MATRITENSIS, Provinciæ Caſtellæ Moderator, Apoſtolicus & Regius Concionator, Vir religioſiſſimis moribus, ſapientia & prudentia ornatus, Principibus & Curiæ Regiæ Magnatibus maxime charus, omnibus ſpectabilis, Edidit

Orationes funebres tres in exequiis Caroli II. Hiſpaniarum Regis Catholici. Hiſpan. in 4. Matriti 1700.

* De eo eſt mentio in Biblioth. Franciſcana tom. 1. pag. 711,

BERNARDINUS A MONTE-ULMO, Provinciæ Picenæ Concionator, & ab initio noſtri Ordinis toti Ordini factus ſanctitatis & ſapientiæ exemplum, & promotor. Ingenio pollens ab ipſa adoleſcentia, excelluit deinde, cum inter Patres Conventuales eſt receptus, Siquidem ita doctrina theologica in via Scoti eſt imbutus, ut Scoti anima paſſim diceretur, atque in illuſtrioribus proinde Academiis deligeretur publicus Theologiæ Profeſſor, At altioris Sapientiæ percitus ſtimulo in Capuccinorum tunc vix natam Congregationem anno 1538. ſe contulit; ubi doctrinæ orationis ſtudium adjungens, imo vitæ auſteritatem rigidiſſimam, vere tunc magnus in regno cęlorum docendo, & faciendo eſt effectus, Corruptiſſimi tunc erant populi mores, & inter bellorum tumultus peſtis quoque hæreſeos in ipſa Italia graſſabatur; unde ille armis omnibus paratus nunc concionando, nunc diſputando privatim aut publice, tanto fervoris æſtu prælium Domini eſt præliatus, ut plurimis fuerit cauſſa ſalutis, & hoſtes quoslibet ſtraverit & devicerit. Vir idcirco ab omnibus dictus doctrina æque ac ſanctitate illuſtris. Requiem a Domino obtinuit, dum obiit in noſtro Maceratenſi conventu anno 1565. ætatis ſuæ 73. Religionis vero 27. Confecta ab eo ſunt

Commentaria ſuper quatuor Libros ſententiarum juxta mentem Scoti: quæ cum multis aliis ejus doctiſſimis elucubrationibus cum philoſophicis tum theologicis edax tempus nobis ſurripuit.

* Hujus geſta deſcribuntur a Boverio tom. 1. Annal. Capuccinor. ad annum datum.

BERNARDINUS PALLADIUS ASTENSIS, Religionis noſtræ ſecundus Generalis, & decus perpetuum. Sanguinem ſimul & animum ampliſſimum a natalibus duxit, quo & Domino vocanti eſt obſecutus habitum ſuſcipiens religioſum inter Obſervantes, ibique tanto regularis obſervantiæ, & virtutum ſtudio proficiens, ut inter præcipuos illius Ordinis Patres doctrina aut prudentia vitæve ſanctitate celebres fuerit illuſtris. Re autem ipſa Romanæ Provinciæ inter illos miniſterium obtinuit, ac demum in Romana Curia Procuratoris Generalis munere eſt auctus. At eo ipſo tempore noſtræ Congregationis Capuccinorum exordia videns, vitæ auſterioris percitus amore, ad illam ſimul cum multis aliis ex familia Obſervantiæ fratribus convolavit. Humilior factus non proinde ſuæ præſtantiæ nomen amiſit. Nam altero poſt ejus ingreſſum anno 1535. ad Comitia Generalia Romam vocatus, omnium penitus ſuffragiis naſcentis Congregationis ſecundus Generalis fuit electus. Eo in munere vere Apoſtolicum virum ſimplicitate & prudentia, ſapientia quoque & humilitate commixtum ſe præbuit.; fortis adverſa devicit, ſapiens eluſit pericula, & verbo atque exemplo ita Congregationem noſtram inſtituit, ut vere ejus Patrem dixeris. Adfuit Concilio Tridentino, in quo ob ſingularem ejus ſanctitatem, gravitatem doctrinæ, atque in conſiliis prudentiam magnam apud illius Synodi Patres habuit auctoritatem, teſte Antonio Poſſevino in ſuo Apparatu lit. B. Generalatus miniſterio ter impleto, Theologiam in Romano Conventu expoſuit, ibique poſt triennium in oratione ſpiritum Deo reddidit annos natus 69. quarto idus Maji anno 1554. ejuſque ſanctitas tam in vita, quam poſt mortem multis maximiſque fuit illuſtrata miraculis. Nonnulla ſcripſit Opuſcula, eaque ſunt;

Volumen unicum Orationum Spiritualium. Mediolani 1535. & Genuæ 1537. apud Antonium Bellonum.

Epi-

Digitized by Google

Epiſtola graviſſima ad Religionis noſtra fratres.

Judicium de Minoritani Pallii uſu.

* Hujus præclariſſimi viri præter dictum Poſſevinum etiam cum honore meminerunt Rodulphus Toſſinianus Epiſcopus Senogall. in hiſt. Seraph. Willotus in Athenis Orthodoxis, Waddingus de Scriptoribus FF. Minor. Gonzaga l. de Orig. Seraph. Relig. Marcus Ulyſſiponenſis p. 3. Chron. FF. Minor. l. 9. c. 15. Baretius 4. p. Chron. Minor. l. 2. c. 57. Manipulus FF. Minor. c. 7. Regulæ Franciſcanæ, Appendix ad Galliam Chriſtianiſſimam in Generalib. Capuccinor. Joannes Baptiſta a Peruſio in prælud. ad vit. S. Felicis, Tilmanſius tom. 1. Vitar. Sanctor. Seraph. Ord. Gravina in voce Turturis p. 2. c. 24. Moncada tom. 1. Viror. illuſtr. Torreçilla in ſpeculo Seraph. Relig. ubi de Capuccinis, Martyrologium Franciſcanum die 12. Maii, & fuſius omnibus Boverius tom. 1. Annal. Capuccinor. ad an. 1554. Roſſettus eum vult ex nobiliſſima antiquiſſimaque familia Malabaila, refutatque Poſſevinum, qui uno loco eum vocat Bernardum: & demum Franciſcum Auguſtinum ab Eccleſia, qui illum cognominat Pallidum. Notat demum ex Boverio in Annalibus, ipſius virtuti attribui, prudentiæ, vitæ ſanctitati, & animi conſtantiæ, quod nutabunda in exordiis noſtra Religio, cui per octo annos (ni mavis dicere cum Poſſevino novem) præfuit, ad eum ſtabilitatis, concordiæ & perfectionis ſtatum pervenerit, quo præſtantior nullus deſiderari poſſet.

BERNARDINUS PARISIENSIS, illius Provinciæ alumnus, Verbi Dei declamator celebris, Magiſter Novitiorum, ac Monialium Capuccinarum Pariſiis Confeſſarius & Director. Vir doctus, ac religioſis nitens moribus, Orationi aſſiduus, atque in evolvendis ſacris libris intentus. Plura ſcripſit Opuſcula Religioſis omnibus utilia, præſertim autem Capuccinis. Quæ ad notitiam ſunt exhibita, hæc ſunt:

Tractatus de Communione Chriſti Jeſu in Cœnaculo: in quo probat, a Chriſto Corpus ſuum proprium in Sacramento fuiſſe ſumptum, ut regulam daret præparationis ad Euchariſtiam: in 8. Pariſiis 1658. apud Dionyſ. Thierry.

De cœleſti Amore Beatiſſimæ Virginis Mariæ, dum in terris viveret. in 8. ibid. 1659.

L'Eſprit de S. François formé ſur celuy de Jeſus Chriſt, ou ſes Enfants ſont inſtruicts des voyes, qu' ils doivent tenir pour concevoir le primier eſprit de leur Saint Pere, le conſerver en ſa pureté. in 4. Pariſiis 1660. ap. Dionyſ. Thierry.

La Journée Interieur du Religieux. in 12. ib. 1660. apud eumd.

Le Religieux Interieur diviſé in trois Parties. tom. 1. in 12. ibid. 1661. ap. eumd.

L'Eſprit de la Mendicité Evangelique, ou les Entretiens celeſtes & familieres des Enfans ed S. François, avec une Conduite pour la Confeſſion & Communion. in 8. ibid. 1662. apud eumd.

La Communion de la Mere de Dieu Marie Vierge reçevant le Corps de ſon Fils ou l'Euchariſtie dédiée a la Reyne de France. in 8. ibid. 1672.

De Sanctitate Sacerdotum. in 8. ibid. 1675.

De Vita Interiori filiorum S. Franciſci. in 8. ibid. 1677.

Inſtructiones pro Miſſionariis. in 8. ibid. 1677.

Regulæ Interiores. in 8. ibid. 1677.

Moniales in ſuo Clauſtro. in 8. ibidem 1677.

Vita pœnitens Domini N. Jeſu Chriſti. in 8. ibid. 1679.

BERNARDINUS A PECQUIGNES, in Provincia Pariſiorum doctrina, ſcriptis & regimine conſpicuus. Theologus quippe Lector fuit, Guardianus & Definitor. Scripſit autem & edidit ea, quæ etiam in tota Eccleſia illum poſſunt facere conſpicuum. Et hæc ſunt:

Practique efficace pour bien vivre, & bien mourir. Lugduni 1702. apud Urban. Centelier.

Retraite ſpirituelle. ibid. & eodem anno.

Triple Explication des Epitres de S. Paul. tom. 3. in 12. Pariſiis 1706. ap. Petr. Auguſtin. le Mercier. Eadem explicatio impreſſa eſt ibid. 1707. tom. 4. in 12. & recuſa etiam 1714. Verſum deinde eſt hoc opus in Italicum idioma, & impreſſum Venetiis 1743. tom. 4. in 12.

Triplex Expoſitio in Evangelia. tom. 1. in fol. Pariſiis 1726. apud Auguſtin le Mercier.

Triplex Expoſitio in Epiſtolas D. Pauli. tom. 1. in fol. ibid. eodem anno & apud eumd.

BERNARDINUS PICTAVIENSIS, Provinciæ Turonenſis Concionator, & Miſſionarius Apoſtolicus. In Divinis litteris, ac fidei controverſiis inſigniter verſatus, ſæpius pro domo Dei ſe murum objecit: ſactumque eſt, ut Novatores fortiter & varie exagitarit, plura in eos opportune ſcribens. Edidit autem

Theſes Royales adreſsées aux Meſſieurs de la Religion pretendue Reformée. in 8. Pictavii 1660. ap. Joan. Fleuriau.

BERNARDINUS A PONTREMULO, Genuenſis Provinciæ Concionator, regularis obſervantiæ integritate, & orationis ſtudio nemini ſecundus, ideoque ad Conventuum præfecturas ſæpe aſſumptus. Obiit in Domino Pontremuli 1716. Laboravit in condenda hiſtoria provinciæ ſeu regionis Lunenſis, addito

to

to alencho Cardinalium, Epiſcoporum, ac virorum illuſtrium; imo & ieria adjuncta acclesiarum Parochialium ejuſdem regionis, ſub hoc titulo:

Succeſſi memorabili della Lunigiana. Ineditum opus remanet, & in noſtra Genuenſi Bibliotheca ſervatum.

BERNARDINUS A RHEGIO, Calabriæ civitate, ob ingenii excellentiam, & perſpicacitatem Georgius conclamatus. Primo inter Patres Obſervantes cooptatus eam Divinarum litterarum præſtantiam eſt aſſecutus, ut in Pariſienſi Academia ſacra Doctoratus lauream omnium plauſu obtinuerit. Græco in ſermone Magiſtrum, vel etiam ſorte Gentilitium dixiſſes; unde ſumma facilitate illius idiomatis ſacros libros eſt interpretatus. Ad omnes capeſſendas diſciplinas promptus, in Scoti doctrina & nervo ſcholaſtico ita eſt inſtitutus, ut auditores in admirationem converteret, contradictores autem in ſui timorem. Scientiam Sanctorum avidius recolens, & regularem Ordinis obſervantiam ſuſpirans primævam, junctus ſocio chariſſimo ob parem virtutem P. Ludovico Rhegino, factus eſt anno 1531. in extrema Italiæ ora noſtræ Capuccinorum Congregationis alter Promotor, atque ſummæ paupertatis vitæque mortificationis ſtudio & Pater & Inſtructor. Concionator quoque magno animarum emolumento fuit eximius, cui obſtinatiora corda ſui victoriam cederent. Deo tandem & hominibus acceptus inter Cruxifici oſcula & Angelorum concentus ad aſtra evolavit in noſtro Conventu Rhegii in Calabria anno 1536. ætatis ſuæ 69. duodecimo Kal. Januar. circa 4. Dominic. Adventus. Præter publicas Philoſophicas & Theologicas elucubrationes alia plurima doctiſſime ſcripſit, ex quibus ut notat Waddingus, extant adhuc:

Commentaria in Librum primum Scripti Oxonienſis Joannis Duns Scoti, in tria Volumina diſtributa.

* Ejus vita inſerta eſt tom. 1. Annal. Capuccinor. ad an. prædict. & de illo meminerunt Gonzaga p. 2. Orig. Seraph. Religion. in Conventu Rhegienſi, qui eſt primus in Provincia ſeptem BB. Martyrum Ord. Minor. Waddingus tom. 8. Annal. FF. Minor. & de Scriptoribus, Willotus in Athenis Orthodoxis, Gravina in voce Turturis p. 2. c. 24. Romæus l. de 7. Protectoribus Urbis Neapolit. Proſper Pariſius in deſcriptione Calabriæ, ubi de viris Illuſtribus, Marcus Ulyſſiponenſis 3. p. Chron. FF. Minor. & Martyrologium Franciſcanum ad diem 21. Decembris.

BERNARDINUS A RUPE, natione Italus, ex nobiliſſima Urſinorum familia, & Provinciæ Picenæ alumnus. Gentis ſuæ percitus ſanguine & gloria, ſe totum armis prima ſarvente juventute dedit: & profectus in Belgium ſub Alexandro Farneſio Duce Parmenſi, deinde in Galliam ſub Sfondrato Eccleſiaſticæ militiæ ad conterendos perduelles Hæreticos Generali, & tandem ſub eodem Anteſignano in Patriam reverſus, præpoſituſque ibidem Dux Cohortis, Militiæ palmas cumulate numeravit. Hujus tamen gloriæ demum pertæſus, ad id opitulante Dei afflatu pervenit, ut pauperem & mundo deſpectam vitam deligeret in Capuccinorum religione, florenti 36. annorum ætate. Fortiter hic quoque dimicavit, & is brevi effectus eſt, ut ab omnibus perfecti & integerrimi Seraphicæ Regulæ profeſſoris ſpecimen haberetur & celebraretur. Curſum perfecit glorioſum in noſtro Maceratenſi conventu anno 1611. ætatis ſuæ 63. Quæ vivens in deliciis habuit, etiam Poſterorum memoriæ commendare voluit, devotionem nempe vere ſingularem erga B. V. Mariam; unde Opuſculum prælo dedit

De Patrocinio B. V. Mariæ, variis additis precibus ſuavi erga Deiparam affectu repletis. Fuit impreſſum Maceratæ, & pluries Venetiis ſuppreſſo ejus nomine.

* Ejus vita deſcribitur tom. 3. Annal. Capuccinor. ad prædictum annum.

BERNARDINUS A S. ANGELO IN VADO, ex Picena Provincia in totum Ordinem factus proficuus alumnus. Suam erudivit Provinciam in Philoſophiæ, & Theologiæ Cathedra, quam plaudenter tenuit. Sed cum ejus probata eſt prudentia, detractus ille eſt ab anguſtis Definitoris, ſeu Provincialis limitibus, & deportatus tum ad Definitoris Generalis, tum ad Procuratoris in Curia Romana, tum denique ad Vicarii Generalis munera: in quibus reipſa quantum animo & conſilio polleret, illuſtrius perſpectum fecit. Quietem hinc petiit ad ſuam regreſſus Provinciam: ibique ingenium ad litteras & pietatem addictum exercens, hæc ſequentia ex Gallico in Italicum vertit idioma:

Metodo facile a' Giovani Prædicatori per comporre Panegirici de' Santi. in 12. Venetiis 1743 ap. Joſ. Coronam.

La vera grandezza di animo, con un Trattato del vero e falſo onore.

Lezioni teologiche, e ſpirituali ſopra le grandezze di Dio.

Caratteri cavati dalla Scrittura Santa, e applicati ai coſtumi del ſecolo preſente.

Parafraſi ſopra il Salmo 118. *ovvero rifleſſioni di un Anima, che ſi ſolleva in Dio*.

Avviſi importanti ai Padri e alle Madri.

Pratiche per ben prepararſi alla morte, con paſſi della ſacra ſcrittura per diſporre i Moribondi.

Ottavario della SS. Vergine Aſſunta del P. Griſoſtomo da Moniſtroll Capuccino.

Il Predicatore ai Chioſtri, ovvero Diſcorſi clau-

clauſtrali. Quæ opera poſtrema lucem habebunt, cum eis commodum aliquod eluceſcet.

BERNARDUS ÆMILIANUS a Piſauro Picenæ Provinciæ, multa doctrina & eloquentia plurima auctus magnum ſibi concionando in Italia nomen fecit, omnium in amore non ſecus, ac in æſtimatione. Sæpe in ſua Provincia Guardianus, pluries Apoſtolicus Miſſionarius, ſemel Commiſſarius Generalis ad Niceæ Cuſtodiam, ſed ſemper quinquaginta annorum curriculo Concionator invictus uſque ad mortem: quam nimirum poſt Quadrageſimale oppetiit Piſauri 22. Aprilis 1728. ætatis annor. 78. & Religionis 61. Edidit

L'Innocenza Trionfante, o ſia Panegirico di S. Geminiano Veſcovo e Protettore di Modena, recitato ivi nel giorno della ſua feſta. in 4. Mutinæ 1667. ap. Andr. Caſſiani. Citatur in Libro, cui titulus eſt Bibliotheca Volante Scanzia 17.

Vigilanza Criſtiana. in 12. Romæ 1695. ap. Jo. Franc. Buagni.

BERNARDUS ATREBATENSIS, Provinciæ Pariſiorum, quam ſemel docuit Lector, ſemper theologicam facultatem eſt profeſſus, quamque ſibi comparaverat pietatem, vel in ipſis ſtudiis omnibus inſinuare eſt viſus. Guardiani quoque munere eſt functus, ſed non a libris deturbatus. Edidit hæc ſelecta opera:

Le grand Commandement de la Loy, ou le Devoir principal de l'Homme envers Dieu, & envers le Prochain, exposé ſelon les principes de S. Thomas. in 12. Pariſiis 1734. ap. Jo. Bapt. Coignard.

L'Ordre de l'Egliſe, ou la Primauté & la ſubordination eccleſiaſtique ſelon S. Thomas. in 12. ibid. 1735. Ruè de la harpe au bon Paſteur.

Le Miniſtere de l'Abſolution, ou le Pouvoir de confeſſer ſelon S. Thomas, contra l'Apologie du Livre intitulé: La Conſultation ſur la Juriſdiction, & l'approbation neceſſaire pour confeſſer. in 12. ibidem 1740. apud Deluſſeux.

BERNARDUS AUXIMENSIS, Provinciæ Picenæ alumnus, & ob præclaram vitæ ſanctimoniam, prudentiam, doctrinam, ſeveram regularis diſciplinæ obſervantiam, atque omnes animi ingeniique dotes toti Ordini venerabilis; ideoque Provinciæ Pariſienſis ſecundus Provincialis electus anno 1586. Is fuit, qui anno ſequenti P. Angelum Joyoſæum ad babitum Seraphicum admiſit, quique ſpiritum Domini gliſcenti tunc illis in regionibus noſtræ Religioni charitate ſingulari inſinuavit, firmavitque: omnibus tum Domeſticis, cum Exteris, & Regibus ipſis charus. Obiit devotiſſime in noſtro Anconitano Conventu 1591. cum redux e Gallia eſſet ad ſuam Piceni Provinciam, ætatis ſuæ anno 64. Diu poſt mortem corpus ejus illæſum repertum eſt, ſuaviſſimumque reddens odorem. Ab eo eſt editus

Tractatus de Paſſione Domini in varias Meditationes per bebdomadam diſtributus. Venetiis 1589. ſub nomine cujuſdam ſervi Dei.

* De eo agunt Jacobus Brouſſeus Doctor Theologus Pariſienſis c. 4. Vitæ F. Angeli Joyoſæi & c. 15. Vitæ Fr. Benedicti a Canfeldio, Martyrologium Franciſcanum die 28 Maii, & Boverius tom. 2. Annal. Capuccin. ad annum præfatum.

BERNARDUS LANTERIUS, a Portu Mauritio, in Genuenſi Provincia moribus, & eloquio elegans, atque Verbi Dei Concionator fervidus. Jam ille in ſæculo lauream utriuſque juris præpropere fuerat aſſecutus, cum prudentiam induens altiorem in Capuccinorum Religione vitam arripuit evangelicam anno 24. ætatis ſuæ attacto. Re autem vera is Crucis effectus eſt Sectator, ut præpoſitus fuerit Novitiis ad hanc ſemitam docendam & regendam. Majori deinde æſtuans charitate, ad Miſſiones in Galliam Subalpinam inter Hæreticos eſt profectus: ubi nulla ibi requies ad docendum, nullo feſſus labore, dummodo fidem ſtrueret, deſtrueret errores. Late illius miniſterium eſt proſecutus P. Matthias a Caballo-Majori in ſuo Rationario Cbronographico Miſſionis Evangelicæ tom. 2. Obiit Genuæ in Conventu Immaculatæ Conceptionis anno 1614. ætatis ſuæ 58. ſui deſiderio omnibus relicto. Feruntur ab eo plura Opuſcula ſcripta, præſertim ad Miſſiones ſpectantia, quæ noſtrorum periere incuria. Hæc tantum extant.

Expoſitio devotiſſima ſuper Pſalmum 44. Eructavit cor meum &c. quæ in noſtra retinetur Bibliotbeta Portus Mauritii MS.

Conſtitutiones, Regulæ, & Canones pro bono regimine Congregationis cujuſdam ab Auctore inſtitutæ & erectæ contra Hæreticos in Oppido Cadralio jugi animarum fructu.

BERNARDUS PAMPELONENSIS, quam Juvenis in Provincia Navarræ eſt profeſſus, eamdem morum integritatem & vitæ auſteritatem ad unguem retinuit uſque ad mortem. Hanc fere ſeptuagenarius oppetiit Pampelone 1739. Ipſi cella refugium, & ibi deliciæ libri, amor vero Cruxifixus. Acerrimi ingenii Lector fuit, Commiſſarius & Qualificator S. Inquiſitionis, & demum ſuæ Provinciæ ſupremus Moderator. Reliquit MSS. hæc ſequentia.

Oculatiſſimum S. Inquiſitionis Tribunal, in quo agitur de S. Inquiſitionis praxi, de Qualificatorum munere, deque Reorum confeſſionibus, ac ſententiis. Opus hoc in fol. prælo apta-

aptatum, & approbatum a Superioribus adhuc in Pampelonenſi noſtra Bibliotheca aſſervatur.

Theſaurus Parochorum.

Conſultationes Canonico - Morales. tom. 3. in fol.

BERNARDUS PARISIENSIS, illius Provinciæ filius. Vir apprime doctus, & in ſacris Scriptoribus Sanctorumque Patrum lectione abunde verſatus: qui Miſſionarii Apoſtolici munus Aleppii, Conſtantinopoli, & in Palęſtina per plures annos magno exercuit profectu. Elaboravit lib. 4. ſub titulo:

Vocabularium Italico - Turcicum pro uſu Miſſionariorum. Romæ 1665. ex Typographia Sac. Cong. de Propaganda fide. Vocabularium illud a Petro Abævillano ex Italico Gallicum fuit confectum, & impreſſum ibidem 1667. in 4.

* Refert hoc opus & hunc auctorem Alphonſus Laſor in Deſcrip. Orb. v. Turcicum Imper.

BERNARDUS ROBERTI, a Crypta-Minervæ in regno Neapolitano. Æque in eo probitas & prudentia eluxit, æque in facultate quoque theologica, & in concionando ille fuit inſignis & celebris. Ejus Neapolitana Provincia probitatis & prudentiæ fructus ſuaviſſime perſenſit, dum illum pro Moderatore habuit: totum ille poſtea ingenii, eloquii, & cujuſque virtutis ornamentum impendit præcipue in obſervantiam erga Beatiſſimam Virginem Mariam tum vivos cum apud poſteros promovendam. Qua de re hoc piiſſimum edidit opus:

Itinerarium Animæ ad Palmam Virgineam, continentem ſeptuaginta duos ramuſculos, juxta numerum annorum ejuſdem Sacratiſſimæ Virginis Mariæ. in fol. Neapoli 1647. ap. Octavium Beltramum.

* Hujus Auctoris meminerunt Hyppolitus Maraccius l. de Scriptor. Marian. Waddiogus l. de Scriptor. FF. Minor. & Nicolaus Toppius in ſua Bibliotheca Neapolitana.

BERNARDUS MARIA GIACCHI, a Neapoli, in ea Provincia ſelectus Orator. Eam a primis uſque annis ſpem dederat ſui ingenii, ut Provinciæ Miniſter Bernardus Maria Gioffius, de quo infra, illi adhuc vivens ſuum nomen communicarit, ut in eo tamquam in filio accreſcente aliquo modo remaneret. Studiis emenſis, Lector eſt creatus, & quantæ eſſet ſcientiæ non ignobilia in hoc munere dedit experimenta. Dein aſſumptus eſt in ſuæ Provinciæ Definitorem. Reliquum vitæ tempus ſacræ impendit eloquentiæ, & id revera eſt aſſecutus, ut omnem doctiorum virorum cętum ſimul cum frequentiſſima populi moltitudine alliceret & devinceret, cum orationes habebat. Defecit e vivis die 2. Junii anno 1744. Quæ vix typis ille conceſſit, ſunt ſequentia.

Orazione funebre nella Morte del Duca Gaetano Argento Preſidente del S. R. C. di Napoli. in 4. Neapoli 1731. & Bononiæ 1738. apud Longum. Et demum in Collectione Oratorum Capuccinorum Venetiis 1745. ap. Coronam decade prima.

Orazione Panegirica in lode di S. Catello Protettore di Caſtellamare. Neapoli 1737. In eadem Collectione decade ſecunda 1746. ap. eumdem.

Orazione ſovra i Dolori della Vergine Santiſſima.

Orazione Panegirica in lode di S. Pier Celeſtino. Quæ duæ poſtremæ orationes ineditæ ſimul cum prioribus duabus editis ſtatim poſt Auctoris mortem ſunt impreſſæ. Neapoli 1744.

Alia hujus Auctoris opera, ſive Orationes ſive Conciones ſint, typis brevi promittuntur, ſed adhuc res eſt in promiſſis.

* Hunc tamquam Oratorem celeberrimum, & tamquam eloquentiæ Italicæ præcipuum lumen eo amplius poſt mortem viri ſapientiſſimi concelebrant. Ejus æſtimationem teſtata eſt Civitatis Neapolitanę doctiorum virorum frequentia conſpicua, cum ei in Templo S. Annę dicto *de' Lombardi* ſtatuit & perſolvit ſolemne funus, in quo his inſcriptionibus ſic illi perentavit:

D. O. M.

Bernardo Mariæ Giacco
E Capuccinorum familia,
Viro ſapientiſſimo:
Qui ſacram Eloquentiam
Dicendi vi & copia
Reſtituit, Erexit, Locupletavit:
Lacrymantes Amici,
Non ex inani aſſentatione,
Sed ex intimo Naturæ ſenſu,
Quo veræ Virtuti conſtet honos,
Animæ incomparabili
P P.
Joannis Antonii Sergii Adv. Neapol.

ALTERA

D. O. M.

Bernardo Mariæ Giacco
Presbytero Capuccino,
Ab religioſa profeſſione Pauperi,
At ab integritatis, prudentiæ,
Ingenii, doctrinæ opibus Ditiſſimo:
Eloquii vero rotunditate tanta,
Ut jure Diſertorum Doctiſſimum,
Doctorum vero hominum Diſertiſſimum,
Quamdiu vixit, habuerit Italia:
Ejuſdem mortui Orationes
Ad juſti Oratoris ſpecimen adæquandum

E *Nunc*

Nunc cupidi ſuſpiciant,
Vixit annos 71. menſ. 8. d. 7.
Cum omnium lacrymis & mœrore elatus,
Huic Cives aliquot amiciſſimi
Memoriæque ejus ſtudioſi
Conlato Ære
Suprema Officiorum juſta
Perſolvunt.
Alexii Symmachi Mannocchi
Canon. Cathedr. Neapolit.

TERTIA.

Quidquid id eſt, Bernarde, Tibi quod ſolvimus, unum
Si demas Animum, quem gerimus, nihil eſt.
Qui vivunt, donum retinent commune loquendi.
Maxima poſt mortem gloria poſſe loqui.
Vivere cui miſerum eſt, miſerum eſt occumbere: neutrum
Hoc Tibi: Grande fuit Vivere, grande Mori.
Joſeph. Aurelii de Gennaro Secret. Regiæ Cameræ S. Claræ.

Sub Imagine.
Qui vivens fuerat ſolidæ Virtutis Imago,
Nos quoque Virtutem mortuus ore docet,

BERNARDUS MARIA GIOFFIUS, a Neapoli, in ea Provincia vir doctiſſimus, & prudentiæ, ac pietatis exemplar conclamatus. Multos Lector Philoſophiæ ac Theologiæ doctrina excoluit, ſuamque Provinciam Moderator ſervavit & auxit. Porro in concionandi munere ferventi auctus eſt ſpiritu, & totum quidquid erat ſe dedit in animarum lucrum Miſſionibus Apoſtolicis in Georgia: unde poſt plures annos reſtitutus in ſuam Provinciam, animam Deo meritis locupletatam reddidit Neapoli 1715. Scripſit Italice teſte Nicolao Toppio in ſua Biblioth.

Narrationem ſui itineris in regionem Georgiæ tom. 1. in 4.

Prediche Morali e Panegiriche. in 4. Neapoli 1716. ap. Nicol. Veliero,

BONAGRATIA HABSENSIS, natione Alſata, Provinciæ Auſtriæ Anterioris illuſtris alumnus & Definitor. Ingenium illi a natura fecundum, non minor autem cura illud excolendi. Facultates proinde Philoſophicas, Juridicas & Medicas a primis annis non leviter poſſedit, quibus Canonicas & Theologicas in Ordine omnium tum domeſticorum cum exterorum æſtimatione adjunxit. Par tamen in eo enituit humilitatis, paupertatis, & pietatis ſtudium. Doctrinis ita charitate imbutis fervens quoque fuit Verbi Dei Declamator, & deinde in partibus Hæreticorum ad fidem defendendam, aut dandam proficuus & invictus Miſſionarius. Suæ mortis punctum prævidiſſe, & prædixiſſe dicitur, quam feliciter inter Fratrum lacrymas, & comprecationes oppetiit Friburgi Briſgoviæ anno 1672. die 3. Martii. Nihil otii in ejus vitæ curriculo umquam fuiſſe, neque ſibi ſoli vixiſſe, hæc ejus teſtantur opera.

Elucidatio quarumdam quæſtionum, & locorum Theologicorum de Sacramentis, in quibus S. Bonaventura Doctor Seraphicus a quibuſdam Doctoribus graviori cenſura perſtringitur. in 8. Coloniæ 1669.

Libri duo Quæſtionum, in quibus quæritur cauſſa: Cur hodie multi Religioſi a Religione Catholica deficiant. in 8. Coloniæ 1670.

Summa Selectarum Quæſtionum Regularium in ſpecialem FF. Minorum Capuccinorum uſum. in 8. Friburgi in Briſgovia 1665. Quæ poſtea ab eodem Auctore particularibus Ordinis deciſionibus aliiſque reſolutionibus locupletata prodiit Coloniæ 1667. ap. Joan. Buſæum, & Lugduni 1671. ap. Arnaud. & Bordè.

Breviculus earumdem ſelectarum quæſtionum Regularium. in 16. Coloniæ 1668.

Diſceptatio de Matrimoniis Hæreticorum. ib. 1669.

Iſagoge ad Summam quæſtion. Regular. in 8. ibid. 1669.

Plura adhuc extant hujus Auctoris MSS. circa Religioſorum Politiam, aut ſuæ Provinciæ hierarchiam, quæ typis non ſunt data.

BONAGRATIA MONACHENSIS, ſuæ Bavaricæ Provinciæ in Lectoris, Guardiani, & Concionatoris muneribus indeſinenter proficuus typis dedit idiomate Germanico

Conciones quadrageſimales. Pedeponti 1730.

Supplementum Concionum cum conceptibus prædicabilibus pro Dominicis, & pro feſtis Sanctorum totius anni. Ratisbonæ 1738.

Orationes varias tam funebres, quam panegyricas, variis in locis & temporibus ſeparatim editas.

BONAVENTURA DE ANTIQVARIA, Provinciæ Bæticæ Definitor, in Theologica facultate non ſecus ac in Concionatoris munere egregius & illuſtris patrio idiomate conceſſit typis

Sermonem de Seraph. P. N. S. Franciſco, ab eo habitum in noſtro Capitulo Provinciali Provinciæ Andaluſiæ die 6. Octob. 1670. Prodiit in 4. Secalæ de Lux eodem anno ap. Matthæum Lopez.

BONAVENTURA ARAGONIUS, Neapolitanus ex præclariſſima Aragoniæ & Ajarbe familia, ejuſdem Provinciæ Concionator, profundæ doctrinæ Theologus, prælo ſubmiſit:

Orazione fatta dopo la Proceſſione per rendimento di grazie alla Maeſtà Divina nella Vittoria conſeguita dall' Ecc. Sig. D. Fabrizio Caraffa Principe della Rocella contra l'Armata Turcheſca ai 9. di Settembre l'anno 1594.

Nea-

Neapoli 1596. ap. Jo. Jacob. Carlinum, & Anton. Paci. Ex Nicolao Toppio in ſua Bibliotheca.

BONAVENTURA AB ARETIO, primo in ſua Tuſciæ Provincia filius accreſcens, quippe qui in illa Lector, Guardianus, & Definitor: deinde Ordinis incrementum factus, ideſt unus ex fundatoribus, qui ad novam in Polonia Cuſtodiam excitandam ex Tuſcia perrexerunt petitione Regis Joannis Subjeſchi. Ubique ille proficuus, ubique doctrinæ & pietatis veſtigia alte reliquit, dum uſque peſtilentiæ morbo correptus ob ſervitium hac lue infectis præſtitum ſimul cum multis ſociis ſuis animam poſuit pro fratribus Varſaviæ 1708. die 26. Auguſti. Nobis ſuæ perfectionis libandæ hoc reliquit ſpecimen:

Riforma del Religioſo, o ſia Trattato per tutti gli ſtati de' Religioſi, che deſiderano d'arrivare all' altezza della Perfezione. in 4. Luce 1704. ap. Mareſcandoll,

BONAVENTURA BARBERINUS, a Ferraria, Bononienſis Provinciæ filius & deinde Moderator, Ordinis totius Generalis anno 1733. electus, Concionator Sac. Palatii Apoſtolici novemdecim annorum curriculo, eccleſiæ demum Ferrarienſis Archiepiſcopus a Sum. Pontif. Benedicto XIV. 1740. creatus, atque omnium, quos obtinuit, graduum & lumen & decus. Quidquid in eo recenſeri poteſt, rarum & eximium. Os ipſum, aſpectus, nutuſve ipſi ſuperiori quodam naturæ aſperſa erant nitore, ut ſane vel omnis illi ſtatim deberet amorem, vel nullus venerationem ei poſſet negare. Ingenium clariſſimum, ampliſſima mens animuſque pacatus ad quælibet etiamſi gravia & impervia faciliſimam ipſi ſternebant viam. Qua de re multis, quorum ſingula hominem licet eximium ſatis occupaſſent, ille omnia ſimul æquo greſſu portavit, ſuaviſſimeque obivit. Eodem quippe tempore Concionibus Sacri Palatii addictus Ordinis regimini præerat, Conſultor quoque ſacrorum Rituum, Examinator Epiſcoporum, Conſultor S. Officii adhibebatur: & tamen rem omnem unus ille agebat. Hinc & conjicias licet doctrinam non in uſu tantum, ſed vera in poſſeſſione tenuiſſe. Philoſophicam & Theologicam facultatem maxime Dogmaticam primum noſtratibus e Cathedra communicavit: deinde quolibet in officio, aut eventu, aut periculo ſuperiorem ſemper habuit mentem, numquam implexam, omnibus conſpicuam. Porro in dicendi genere ita fœcundus, felix, & facundus, ut potuerit inter primos enumerari, qui eloquentiam Italicam reformarunt. Sane hoc teſtata eſt Bononiæ civitas, cum anno 1715. in perinſigni S. Petronii Baſilica quadragenas habuit Conciones. Certatim proinde illuſtriores populi illum ad ſe vocabant & impellebant ad vocem Domini in magnificentia ab eo poſitam audiendam, plaudebantque dum commoverentur, & vel ægre a ſe dimittebant, vel certe in canticis poeticis aut ejus imaginibus ære inciſſa memoriam ejus retinere satagebant. Hæc ideo in cauſſa fuerunt, cur Sedes ipſa Apoſtolica virum tantum delegerit, multoque detinuerit tempore ad Conciones pro Sacro Palatio Apoſtolico habendas, nimirum ſub Innocentio XIII. Benedicto XIII. & Clemente XII. Summis Pontificibus. Dictus ille ibi eſt conſtanter, vel ut in roſtris Tullius, vel ut Paulus in Athenis: nam & ipſe conſtanter eloquentiſſimus omnes illius ampliſſimi Senstus habuit admiratores, & in eo, quod ſuadebat, obſequentes. Ita quoque ſi percurras cætera officia, aut gradus, aut dignitates, quas obtinuit, omnibus acceptus, nemini infenſus perpetuo fuit. Nemo illi detrahere valuit, vel ſi demum calumniari quis ſumma malitia potuit, integros reclamatores invenit populos. Bononienſis Provincia adhuc gratulatur res ab eo compoſitas, probatiſſimum regimen, & ſtudia vel directa vel aucta. Fortunæ donum videbatur, cum per Ordinis gradus & dehinc eccleſiæ munia facile conſcenderet, imo & veluti volaret: ſed vere ſingularis erat efficacia operum ſuorum, quæ omni præmio ſuperiora novum & majus ſemper munus ſibi devinciebant. Hinc diu expectatus ad Purpuram, imo conclamatus non a populo tantum, ſed ab ipſis eccleſiæ Proceribus. Quid ni? Nam & in ipſo Conclsvi anno 1740. a quo tamen ille aberat, ſuffragia aliqua pro eo data ſunt, ut in Summum Pontificem deligeretur. Tanta ejus virtus, tamque probata erat. Unum licet integrum, non tamen ſingulare in eo viſum eſt, nimirum vitæ probitas, vel ſanctitas: & tamen hoc cæteris adhuc ſingularius, & excellentius demum eſt comprobatum. Vitam ſiquidem communi quodam colore inſtituerat duxeratque, quo altiſſima eo fidentius operari poſſet, quo neminem haberet vel ſpectatorem vel laudatorem. Charitas, quæ latere vix patitur, inſignis maxime erga egentes & infirmos in eo elucebat: ſed illam potius a naturali partam compaſſione protendebat. Humilitas quoque præſtantiſſima, qua vel in ipſis ſupremis muneribus ſe omnibus æqualem volebat, & devitabat altiora; eam tamen tot infarciebat ſanctis ſimulationibus, ut mediocritas ſpiritus appareret. Communis denique pietas & mortificatio conſpiciebatur. Cum repente poſt ejus obitum ecce manus Domini in ſignis & prodigiis plurimis illum chariſſimum ſibi detegit, & populorum omnium gratulatione & plauſu admirabilem prædicat in ſanctitate. Cum hæc ſcribimus, hinc inde frequenter miracula audimus ab eo patrata, quæ in authenticam formam recolliguntur, & hac Domini voce, quæ fallere & falli certe non poteſt, lætatur

Ordo noſter theſaurum aperiri, quem neſciebat, quemque ad calumniam uſque aliquorum aſtus & livor conculcare cœperat. Deceſſit Ferrariæ 45. annis emenſis in Religione, 69. in toto vitæ decurſu, & tribus in ſuo Archiepiſcopatu, die 15. Octobris 1743. lugentibus Pauperibus, qui clam ab eo alebantur, & toto perſonante populo ob miraculorum raritatem & frequentiam. Pauca ille edidit, plurima reliquit edenda, eaque ſunt:

Orazione Panegirica in occaſione della nuova collocazione della miracoloſa Immagine della SS. Vergine del fuoco nel nuovo prezioſo Altare del Duomo di Forlì. in fol. Forolivii 1718. ap. Jo. Felic. Dandum.

Orazione funebre nelle Eſequie di Monſign. Pellegrino Maſſerio detta in Forlì. in fol. ibid. eod. an. ap. eumd.

Ringraziamento alla Città di Forlì dopo il Capitolo ivi celebrato dai Capuccini. in fol. ib. eod. an. ap. eumd.

Prediche dette nel Sac. Palazzo Apoſtolico per il corſo di anni dieci nove. Ad typos modo parantur tom. 3. in fol.

Epiſtola ad Em. Franciſcum Barberinum de Canone Nicæno Appellationis ad Summum Rom. Pontificem, ac de numere viginti Canonum Nicænæ Synodi. Inſeritur in Opuſculis ſcientificis P. D. Angeli Calogerà tom. 34.

* Ejus laudes in ſolemni funere, quod ei ſolemniter perſolutum eſt urgente maxime Em. Card. Delcio Legato Ferrariæ, celebravit Oratione funebri Doctor Jacobus Agnellus Ferrarienſis Græcæ & Latinæ litteraturæ in ſua Patria Lector: poſt hanc & alia ſimilis Oratio P. Seraphini a Vincentia Capuccini in lucem prodiit. Prima quidem impreſſa eſt Ferrariæ 1743. altera vero Venetiis eodem anno.

Plura coaptata fuere ſepulchralia Elogia, quæ maxime ejus æquitatem, & in Pauperes miſericordiam dicerent. Perbelle inter hæc Tetraſticon ſic canebat:

Tantam flete necem totis, e Najades, undis
Eridani, & luctum ſentiat Oceanus.
Terra dolet damno, lætantur ſydera lucro.
O cauſſa innocuæ flebilis invidiæ!

Certatum quoque eſt ab aliis, ut parentalia aliquo munere illi ſolverent, quæ collecta impreſſa ſunt Faventiæ anno 1744. Venetiis in Academia Albritiana omni funebri pompa exornata Orationem, ibidem poſtea editam, recitavit R. P. Eugenius Mecenati Carmelita Congregat. Mantuæ tamquam uni ex primis Academicis Inſtitutoribus. Cum ea Oratione ſimul editum Carmen hoc conſpicitur ſic deſcriptum:

In funere Illuſtriſs. & Reverendiſſ. Domini Præſulis Ferrarienſis Bonaventuræ Barberini Epigramma Extemporaneum Excellentiſs. ac Reverendiſſ. DD. Joannis Baptiſtæ Ariberti Archiepiſcopi Palmyſrenſis.

Miram canam. Collega ſacer, non morte peremptus,
Sed voto ſuperum raptus ad aſtra fuit.
Traditus eſt terris, Urbi ut luceret & Orbi,
Et procul a mundo pelleret ille lues.
Præſul utrumque patravit: toti profuit Orbi
Doctrina, ingenio, moribus, & precibus.
Expulit a mundo tabes, vitiumque fugavit,
Et decus emeritum reddidit ille Deo.
Hoſtibus expulſis, vitio, illecebriſque fugatis,
Ad Patriam pergit, qui prius exul erat.
Plauſu quiſque amat verum celebrare triumphum,
Laudibus hunc merito proferat ille ſuis.
Pugnavit, vicit, conſcendit ad Aſtra, triumphat,
Noſque docet vita & morte beante frui.

BONAVENTURA BELLOMONTANUS, Provinciæ Valloniæ Concionator, Theologiæ Profeſſor, & Definitor. Ingenii fecunditas in omni diſciplina florentem, & in Poeſi ipſa elegantem reddidit. Pietas autem omnes ab eo nervos & flores in Deum provocavit. Deſcripſit ille carmine heroico duodecim in libris

Vitam Domini noſtri Jeſu Chriſti.

BONAVENTURA BRUXELLENSIS, Provinciæ Flandro-Belgicæ alumnus, ex aliorum relationibus parum, ſed multum ſane ex ſequenti ſuo opere conſpicuus.

Speculum Sapientiæ Jeſu Chriſti. in 8. Antverpiæ. 1631. Belgico idiomate editum.

BONAVENTURA A CARPENTORACTE, Provinciæ S. Ludovici Concionator: qui pluries apud noſtros Theologicas facultates maxima ingenii laude ac Auditorum profectu expoſuit; Religioſique hominis virtutes ſumma cum eruditione conjunxit. Confecit, ac typis commiſit

Compendium Controverſiarum Cardinalis Bellarmini. in 4. Arelate 1653. apud Franciſc. Sminer.

BONAVENTURA CASALENSIS, in Genuenſi Provincia ſapientiæ ac pietatis laude conſpicuus, obſervantiæ autem regularis tuendæ atque ampliandæ zelo probatiſſimus in ea Provincia Moderator. In concionando pariter magnum ſibi fecit nomen, imo & ut cęteros ad id munus informaret tam proficuum, plura ſcripſit. Plenus dierum & meritorum deceſſit Genuæ anno 1641. En ejus Manuſcripta in noſtra Genuenſi Bibliotheca ſervata.

Conceptus Prædicabiles pro Quadrageſimæ tempore. tom. 8. in 4.

Sylva Conceptuum Prædicabilium pro tempore Adventus. tom. 4. in 4.

Pro Dominicis totius anni . tom. 6. in 4.

Pro Feſtivitatibus Sanctorum . tom. 5. in 4.

BONAVENTURA A CATANZARO in Calabria, ex nobiliſſima Aragoniæ & Ajarbe familia, Provinciæ Rhegii Miniſter Provincialis, ac in variis Provinciis Italiæ, Hiſpaniæ, & Galliæ Commiſſarius Generalis. In rebus agendis ſapientiæ & prudentię laude enituit, eruditione quoque & pietate magnum apud omnes nomen ſibi comparavit. Ex Gualterio ille ſcripſit

Plura Theologica Scholaſtica , *&* *Poſitiva* . Quæ tamen typis mandata non vidimus.

BONAVENTURA CÆSARAUGUSTANUS, in Aragoniæ Provincia animi ingeniique virtutibus is effectus, ut ab omnibus pius, doctus, æque ac prudens conclamaretur. In Concionatoris & Lectoris munere plauſum ſimul cum profectu, in Guardiani & Provincialis gradu Provinciæ incolumitatem ſimul & amplitudinem obtinuit. Solus ille contra diutina jurgia Conventum Majoricenſem erigere & complere ſcivit. Synodum, quam Epiſcopus Majoricenſis Petrus de Alagon celebravit in ſua Cathedrali, ille ordinavit, edidit, & ſic inſcripſit.

Leges Synodales Majoricenſis Epiſcopatus ſtatutæ, & promulgatæ in Synodo diœceſana anno 1692. in fol. Majoricæ. eod. anno ap. Michael. Capò.

BONAVENTURA LINGONENSIS, Lugduni Provinciæ alumnus, ingenii perſpicacia ſatis pollens. Theologicas ideo diſciplinas per plures annos juxta Doct. Seraph. Bonaventuræ mentem apud ſuos expoſuit. Fortis quoque in eloquio ad diſputandum non modo, ſed ad ſuadendum Concionator evaſit egregius. Curſum Theologicum ſic inſcripſit, & edidit.

Bonaventura Bonaventuræ, ſcilicet Bonaventura, & Thomas: ſive ſumma Theologica ex omnibus fere SS. Bonaventuræ & Thomæ placitis concinnata: inter quos ſi aliquando videatur eſſe diſſenſio, aut benigna explicatione componitur, aut problematica diſputatione ventilatur . tom. 3. in ſol. Lugduni 1655. apud Laurent. Aniſſon. Scripſit etiam

Integrum Curſum Philoſophicum ſecundum mentem ejuſdem Doctoris Seraphici . Ita teſtatur idemmet Auctor in fine diviſionis Theologiæ, quam in primo Tomo exhibet.

BONAVENTURA ALTER LINGONENSIS, Provinciæ Campaniæ Concionator. Vitæ conſuetudine ſpectatus, divinis inſtructus litteris, & in declamando efficax, munus Concionatoris ſeliciter obivit. Volumen ſuarum Concionum poſteris tranſmiſit ſub hoc titulo:

Paradiſus Temporis.

BONAVENTURA A MANRESA, Cataloniæ ſuæ Provinciæ ſemper proficuus, tum illam inſtituendo in ſacra facultate, cum eſſet Lector, tum moderando in Definitoris & Provincialis munere, tum deniqua vitam ſpiritualem promovendo in hoc opere, quod typis dedit:

Inſtitutio practica vitæ ſpiritualis juxta Patrum Doctorumque celebriorum in ſpiritu doctrinam, ubi modus omnia perfecte peragendi a principio uſque ad extremum diei oſtenditur. Hiſp. in 8. Barcinone 1696.

BONAVENTURA MONCADA, natione Hiſpanus, & Provinciæ Valentinæ alumnus. Naturæ & gratiæ dona in eo inſigniora fuere: ingenium præſertim tam felix & fęcundum, ut nihil ipſi impervium. In ipſo juventutis flore profundus factus Theologus meruit in ſua Provincia Cathedram ad alios efformandos. In Definitorem deinde, & poſtremo in Provincialem aſſumptus, ubique prudentiæ experimenta, quin & incrementum regularis diſciplinæ exhibuit. Domino eſt reſtitutus in noſtro Murcienſi Cęnobio anno 1627. ætatis ſuæ 46. & non vulgare poſt ſe perfecti viri nomen reliquit. Edidit tantum

Sermonem de S. Thereſia Virgine. Valentię 1613.

Sermonem alterum de S. Iſidoro Agricola . ibid. 1623.

BONAVENTURA A MONTEREGALI, Provinciæ Umbriæ Concionator, & omni prudentiæ, doctrinæ, cæterarumque virtutum merce vir ſatis inſtructus. Neapoli Lectoris Generalis onus ſuſtinuit: Provinciam ſuam ſex annis magno Regularis obſervantiæ incremento ſolicite adminiſtravit: ſæpe Commiſſarius, aliquando Vicarius Generalis, ac tandem in Romana Curia Procuratoris magna cum laude munus obivit. Obiit ſancto fine Fulginii anno 1604. Scripſit

Commentaria Paraphraſtica in Pſalmos . Aſſervatur Originale in noſtra Bibliotheca Fulginii.

* De eo meminit Boverius tom. 2. Annal. Capuccinor. ad dictum annum. Qui addit, illum Sixto V. Pontif. Maximo ægrotanti obitum prænuntiaſſe, atque opportune animam agenti ſuprema exſolviſſe.

BONAVENTURA AB OCCIMIANO, Provinciȩ Genuenſis Concionator, Sacrȩ Theologiæ Profeſſor, ac pluries Definitor. Æque ille doctus ac prudens fuit, atque Regularis integrȩ obſervantiæ zelator. Denique pietatis operibus ſemper inhærendo, ſe ipſum bonorum operum exemplar tam Fratribus quam Sȩculi gentibus exhibuit. Genuȩ obiit anno 1675. ȩtatis ſuȩ 89. Religionis vero 69. ſeptimo Kal. Auguſti. Varia ſcripſit, quæ MSS. in noſtra Bibliotheca Genuenſi ſervantur. Ea ſunt:

Tractatus de Portione Canonica, & de Quarta Funeralium.

Reſponſiones ad Nonnulla quæſita, propoſita occaſione Sepulturæ electæ in Eccleſia Regularium.

Reſolutiones aliquarum Quæſtionum ſeu difficultatum circa largitionem Munerum, quæ a Regularibus fiunt tam Sæcularibus, quam inter Regulares, non ſervatis Conſtitutionum conditionibus Clementis VIII. & Urbani VIII. De largitione munerum.

BONAVENTURA A RECINETO, Provinciȩ Picenȩ lumen, totius Ordinis Definitor, in Romana Curia Procurator Generalis, S. Officii Qualificator, & Sacri Purpuratorum Senatus in Conclavi confeſſarius. Inſignis Philoſophus, Theologus egregius, ac in tota Italia celeberrimus Concionator. Ob inculpatæ vitȩ decorem, inſignem doctrinam, religioſam prudentiam, plenaque ſapientiæ ac candoris conſilia non modo S. R. E. Prælatis & Cardinalibus, ſed & ipſis Summis Pontificibus charus, & familiaris. A Clemente X. anno 1673. ſacri Palatii Apoſtolici Concionator eſt inſtitutus, quo in munere ſexdecim annorum curriculo ita excelluit, ut vulgare Auditoribus fuerit illum & Prophetam & Apoſtolum, virum nempe eloquio & exemplo efficaciſſimum appellare. Illi gravis erat eloquentia, ſtatus rectus, os decorum, ac canitie venerabile, canora vox, latera firma, cȩteraque prȩſidia, quȩ in Oratoribus maxime ſacris expetuntur. Demum morum ſuavitate, Regularis diſciplinȩ zelo, pietate, humilitate, & prudentia magnorum Principum gratiam, populorumque venerationem aſſecutus, lucem extremam plenus tam dierum, quam meritorum invenit Romæ 7. Martii anno 1691. ȩtatis ſuȩ 77. & Religionis 62. Prælo ſubjiciendas permiſit, opera & hortatu P. Franciſci Marcheſii Sac. Oratorii Presbyteri ſibi familiariſſime conjuncti, quas habuit in Apoſtolico Palatio Conciones, hoc titulo:

Prediche detto nel Palazzo Appoſtolico Tomi due in fol. Venetiis 1693. apud Paulum Balleonium.

BONAVENTURA A RHEGIO, in Calabria, Picenȩ Provinciȩ Vicarius Provincialis, ac in Romana Curia totius noſtrȩ Congregationis Procurator Generalis. Ex Ordine P.P. Conventualium anno ætatis ſuȩ 29. ad Capuccinos migravit: inter quos ſane virtutibus omnibus refloruit. Prȩ cȩteris tanto charitatis amore Concionatoris arripuit munus, ut hoc ei in animo, in deſideriis, in deliciis ſemper ineſſet, ſalus animarum. Ea propter cordis & oris impetu evangelica verba eructabat, & ſuadebat efficacia tanta, ut ad pœnitentiam obcȩcatas devinceret animas, & prȩ lacrymoſis Peccatorum clamoribus vix ejus in templis aliquando vox poſſet audiri. Nemini defecit, cum de Animȩ ſalute agebatur, & nihil illi impervium aut difficile, cum hoc negotium urgeret. Plurimas in nobilioribus Italiæ Civitatibus ſodalitates inſtituit aut Confraternitates, Orationemque 40 horarum jam a P. Joſepho Fernenſi inſtitutam plurimum ſua prȩdicatione illuſtravit & ampliavit. Vitȩ ſuȩ curſum devotiſſime conſummavit Senogalliȩ anno 1572. ferme ſexagenarius: ejuſque corpus, toto Senogallienſi Clero ac Regularium Ordinibus ad funus confluentibus, Scapetianum eſt delatum: & ſexto elapſo anno integrum atque incorruptum eſt repertum in felicitatis ȩternȩ teſtimonium. Scripſit & poſteris reliquit hȩc, quȩ ſequuntur:

Methodus celebrandi cum fructu Orationem 40. horarum, præſertim tempore Quadrageſimæ.

Vita Fr. Bonaventuræ Rhegini, viri maximæ ſanctitatis.

Multa quoque Theologica monumenta reliquit. Hȩc ex Paulo Gualterio in Hiſtoria ſacra Calabriȩ.

* Ejus geſta deſcribuntur a Boverio tom. 1. Annal. Capuccinor. ad annum notatum, illiusque meminit Martyrologium Franciſcanum ad diem 7. Septemb.

BONAVENTURA A SISTARICA (vulgo *Ciſteron*) Concionator Provinciȩ S. Ludovici vere eruditus. Collegit & edidit

Hiſtoire politique & eccleſiaſtique de la Ville & Principauté d'Orange. tom. 2. in 4. Avenione 1741. ap. Marc. Chauve.

BONAVENTURA SPECHAERT, patria Bruxellenſis, Provinciȩ Flandriȩ Concionator admodum devotus, religioſa pietate venerabilis, & omni prȩditus decore virtutum. Scripſit idiomate Belgico Opuſculum mira devotione refertum, hoc titulo:

Speculum Patientiæ Domini Noſtri Jeſu Chriſti, in 8. Antverpiȩ 1632. apud Joan. Combaert.

* De eo meminerunt Waddingus lib. de Scriptoribus Franciſcanis, & Valerius Andreas

dreas Veſſalius in Bibliotheca Belgica.

BONAVENTURA a TABERNA, nobili Poeriorum ſtipite genitus, jugum Domini ab adoleſcentia portare didicit in Rhegina noſtra Provincia, licet unicum eſſet domus ſuæ germen. Dum primordia Ordinis delibaret, tantæ omnibus admirationi fuit, ut qui venerat Commiſſarius ad purgandum Novitiatum a Natis gracilibus & nobilibus, qui rigorem Religionis facile dejicerent, illum retinuit libenter, imo eſt reveritus. Cum vero ſtudiorum curriculum intravit, omnibus facile antecelluit, & ita ſcientiis omnibus, ſed maxime Canonibus, & Morali ditatus eſt, ut vulgo Bibliotheca mobilis dictitaretur. Concionator ille proinde & Lector egregius evaſit. Ad manum ſemper revocabat calamum, unde ſolitudine maxime eſt delectatus. Reſpuit proinde, quæ ſibi ab Ordine univerſo parabantur. At fugere non potuit, quin ſuæ Provinciæ Moderator fieret, & vigeſies quater Definitor moleſtis veluti ſuffragiis eligeretur. Non plus vero ſtudia, quam pietatem adamavit: qua de re Regulam Seraphicam peritiſſime expoſuit, & de ea ab omnibus veluti Conſultor univerſalis habebatur. Ad ſenectam uſque pios ſuos labores deduxit, imo ſenex plus legere & ſcribere, quam quondam juvenis videbatur. Tabernæ ſaocto fine quievit. Non damus niſi MSS. ejus opera, quia vel tempus, vel locus, vel certe Inſtituti anguſtia prælum non permiſit.

Controverſiæ Morales miſcellaneæ tom. 4. Tomus primus *Regulam Fratrum Minorum elucidat, vel Regularium caſus & privilegia exponit, vel pertinentia ad S. Inquiſitionis Officium tangit, vel tractat plura occurrentia.* Secundus & tertius conſonat primo. Quartus eſt præſertim *de poteſtate Prælatorum Regularium.*

Obſervationes exactæ in Expoſitoribus Regulæ Fratrum Minorum ad praxim deducendæ.

De Opinionum delectu in materia morali.

BONAVENTURA URBEVETANUS, Proviociæ Romanę alumnus, Caroli Cartari Advocatorum Conſiſtorialium in Urbe Decani Patruus, & jam utriuſque Juris Doctor. Sub nomine Rutilii Cartarii, quo audiebat io ſęculo, edidit

Conſilia varia Legalia, & in jure Canonico. Ex Bibliotheca Aproſiana.

BONAVENTURA ZAMPIZONUS, patria Parmenſis, Provinciæ Bononienſis Coocionator, ac Magiſter Novitiorum. Meditationibus addictus, Religioſus evaſit vere devotus, regularis zelator obſervantię, virtutum omnium ſtudio compoſitus, ſed potiſſimum religione & pietate erga Beatiſſimam Virginem Mariam celebris. Tanta fuit apud omnes ejus ſanctitatis opinio, ut ſicut ad ejus adhuc viventis odorem virtutum gentes undique fluebant, ita quoque illi vita functo turbæ populorum funus celebrarint. Obiit Parmæ anno 1658. ætatis ſuæ 72. Hæc ab eo ſcripta Italice prodierunt:

De Converſione & Pœnitentia David Prophetæ & Regis. io 4. Mutinæ 1647. apud Bartholomæum Solianum.

Conſiderationes centum trigintaquinque ex ſacris litteris collectæ. in 4. Parmæ 1650. ap. Marium Vignam.

Hiſtoria de Vita & geſtis SS. Virginum & Martyrum Catharinæ, Cæciliæ & Margaritæ. in 4. ibidem 1650. apud eumdem.

BRITIUS RHEDONENSIS, natione Gallus, Provinciæ Britannię alumous. Doctrina & morum pietas pari æmulatione io eo enituere. Ad Miſſiones Palęſtinæ & Ægypti deportatus, & Pręſidens factus lacertos omnes in Infidelium converſione exercuit, & pro eorum ſalute vitam profundere fervida contentione concupivit. Ex Latino in Arabicum idioma, io quo fuit egregie verſatus, tranſtulit ingenti labore, & edidit

Epitomen Annalium Eccleſiaſticorum Cardinalis Baronii. tom. 2. in 4. Romæ 1653. ex Typographia Congregat. de Propaganda Fide.

Epitomen Annalium Veteris Teſtamenti Jacobi Saliani ab Adamo uſque ad Chriſtum. tom. 2. in 4. ibid. 1653. ex eadem Typographia.

* Hic eſt ille Britius Miſſionarius, qui in prima Ephemeride Franciſci Nazarii 29. Jan. 1671. dicitur unus ex illis Operariis, qui annorum 46. ſpatio feruntur laboraſſe ad editionem Bibliorum in lingua Arabica juſſu Congreg. de Propaganda editorum ad uſum Eccleſiarum Orientalium aono 1671.

BRITIUS A RUBROMONTE, natione Gallus, Pariſienſis Provincię alumous. Inſignis ille ob regularis obſervantiæ zelum, abſtinentia & carnis maceratione ſingularis, divino accenſus amore, & pręcipue erga SS. Crucem Chriſti ita devotione affectus, ut de Cruce omnia ſua texeret eloquia & ſcripta. Obiit devotiſſime in noſtro Conventu Pariſienſi inter oſcula, & amplexus S. Crucis anno 1627. Ut ejuſdem Crucis memoriam & honorem in omnium maxime Religioſorum mentibus imprimeret, confecit

Opuſculum ad inſtar Meditationum de my-

ſte.

ſteriis & Virtutibus Crucis Domini N. Jeſu Chriſti. Quo loco ſit impreſſum, adhuc latet,

BRUNO NEOSTADIENSIS, Provincię Auſtrię Concionator magni nominis, ac ſalutis animorum zelotes. Edidit patrio idiomate

Conciones per totum anni decurſum in quinque Tomos diſtributas.

BRUNO PATTENSIS, Siculus, Panormitanę Provincię alumnus & Miniſter Provincialis. Commiſſarius quoque Generalis in Provinciis S. Angeli, & Aragonię. Vir utique doctrina, prudentia, conſilio, & animi amplitudine conſpicuus. Librum ſcripſit

De Immaculata Virginis Mariæ Conceptione.

* Meminit illius P. Martinus de Torreçilla in Speculo Seraphicæ Religionis, ubi de viris illuſtribus Capuccinis.

CA-

C

CAJETANUS EUSTADIANUS, Bavarus, Religionem ingreſſus ad finem uſque in ſe atque in aliis unum neceſſarium, nempe ęternę ſalutis negotium, enixe dilexit. Conciones proinde agens adeo pro animarum ſalute invehebat, ut ex uberi accepto fructu, ſicuti alter Cajetanus Thienęus, dictus ſit ab ipſis Ratisbonæ Hęreticis Venator animarum. Mors pręripuit ampliores victorias: ipſeque eum ſui ingenti deſiderio reliquit

Conciones pro Dominicis & Feſtis manuſcriptas, ſed tamen dignas pręlo.

Conciones duas typis editas Ratisbonę 1724.

CAJETANUS MARIA PERGOMENSIS, Provincię Brixienſis alumnus, in religioſę vitę moribus nemini ſecundus, in omni ſcribendi genere facile primus. Vetat ille, ne donum Dei, quo in gravi ſenectute oculis fere orbatus abunde tamen ſcribere poteſt, evulgemus, neve laudes cęteras ei adhue inter vivos attexamus. Quod utique Poſteris committimus, contenti, ut cum ejus virtutibus prędicent hęc ſequentia omnibus probatiſſima & ſępe adhue recuſa opera:

L'Uomo Apoſtolico iſtruito nella ſua vocazione al Confeſſionario. in 4. Bergomi 1726. apud Santinum. Brixię cum additionibus 1732. ap. Rizzardum. Venetiis 1736. ap. Jo. Bapt. Ragozzam. Tridenti 1736. apud Paronem. Bergomi 1744. ap. Santinum. Venetiis 1744. ap. Baleonium.

L'Uomo Apoſtolico iſtruito nella ſua vocazione al Pulpito. in 4. Venetiis 1729. apud Jo. Bapt. Ragozzam.

Riflеſſioni ſopra l'Opinione Probabile. Opera Teologico-Aſcetica. Prima parte circa l'Abuſo del Probabile. Seconda parte circa il buon Uſo del Probabile. tom. 2. in 4. Brixię 1739. ap. Jo. Bapt. Boſſinum.

Penſieri ed Affetti ſopra la Paſſione di Gesu-Criſto per ciaſcun giorno dell'anno, cavati dalle divine Scritture e da' Santi Padri. tom. 2. in 8. Bergomi 1733. apud Santinum. Brixiæ 1739. ap. Boſſinum.

Il Capuccino Ritirato per dieci giorni in ſe ſteſſo, o ſiene Eſercizi Spirituali. in 12. Mediolani 1719. & 1722. ap. Joſeph Vigonem. Venetiis 1730. ap. Ragozzam. Bononiæ 1737. ap. Lelium a Vulpe.

L'Umiltà del Cuore ideata in penſieri, ed affetti ad eccitarne la pratica. in 12. Bergomi 1739. ap. Santinum. Brixię 1740. ap. Rizzardum. Venetiis 1740. ap. Recurti. Bergomi eum additioaibus 1743. apud Santinum.

La Fraterna Carità ideata in Riflеſſioni ſacre, e Morali. in 12. Bergomi 1728. ap. Santinum, & ibi & alibi ſępe.

Il Miſerere eſpoſto in penſieri ed affetti di Umiltà e di Penitenza. in 12. Bergomi ſępe, ſed pręcipue 1726. 1732. 1740. apud Santinum.

Iſtruzione ſopra i Contratti e le Uſure. in 12. Bergomi 1730. ap. Santinum. Et poſtea novis editionibus libri, *L'Uomo Apoſtolico al Confeſſionale*, addita.

Eſame ſopra il Vizio dell' Oſteria. in 12. Bergomi ap. Santinum ſępe, ſed pręcipue 1725. 1728. Et poſtremo novis prędictis editionibus additum.

Maria Vergine compatita ne' ſuoi Dolori. in 16. Bergomi 1736. ap. Santinum, & alias ſæpe ap. eumd.

No-

Digitized by Google

Novena ad onore del B. Giuſeppe da Leoneſſa Capuccino. in 16. Romæ, Mediolani, & Brixiæ ap. Turlinum 1736.

Tre ſermoni ſopra alcuni Peccati occulti dello Stato Nobile ne' tre giorni d'apparecchio alla Naſcita del Salvatore, in 8. Bergomi 1740. ap. Rubeum.

Le Ore divotamente impiegate davanti al SS. Sacramento. in 24. Romæ, Bergomi, & Brixiæ 1724. ap. Turlinum.

La Divozione, o ſia Novena di S. Anna. in 12. Bergomi 1726. ap. Santinum, & Bergomi 1740. ap. Rubeum.

Penſieri ed Affetti ſopra le Solennità occorrenti frà l'anno: con quattro Novene di apparecchio al Natale di Gesu-Criſto, alla venuta dello ſpirito-Santo, all'Immaculata Concezione, e alla glorioſa Aſſunzione di Maria Vergine. in 8. Bergomi 1741. ap. Rubeum.

Panegirico ad onore della B. Vergine della Cintura. in 8. Bergomi ap. Rubeum.

La Morale Evangelica predicata ed eſpoſta con le ſenteuze della divina Scrittura, de' ſacri Concilj, e de' Santi Padri. in 4. Patavii 1743 ex Typograph. Seminarii.

Spiegazione delle Preci & Cerimonie della Meſſa, ad effetto di divotamente celebrarla ed aſcoltarla, eſtratta dalle opere del P. Pietro Le Brun. in 8. Bergomi 1745. apud Petr. Lancellotti.

La Virtù della Fede praticata dalla Beatiſſima Vergine, e propoſta all' imitazione de' ſuoi Divoti. in 8. Bergomi 1745. ap. Petr. Lancellotti.

La Virtù della ſperanza come debba eccitarſi, ed eſercitarſi nell' Orazione Dominicale del Pater noſter. Brevi typis concedetur.

Iſtruzioni Morali Dogmatiche ſopra la Povertà de' FF. Minori, maſſimamente Capuccini di S. Franceſco. Opus abſolutum adhuc typis mandandum.

CAROLUS ABBAVILLÆUS, Provinciæ Pariſienſis Definitor, Verbi Divini Declamator piiſſimus, atque doctrina, prudentia, morum compoſitione, & pietate Religioſus ſatis commendatus. Edidit Gallico idiomate

Tractatum de Sacramento Matrimonii, in quo ſunt plurima ac piiſſima documenta pro Conjugatis, ſimul cum pietatis exercitiis erga B. V. Mariam & S. Joſeph carminibus variis illuſtratum: Pariſiis 1639. ap. Dionyſ. Thierry.

CAROLUS DE AREMBERGH, Bruxellenſis, in ortu nobiliſſimus, in vita conſpicous, in obitu feliciſſimus. Princeps Carolus Dux Crojaci, Arſchoti & Arembergh in prolem eum ſuſcepit nomine Antonii Comitis de Seneghem: Franciſcus Pauperum Patriarcha in filium obtinuit: & Provincia Flandro-belgica non tam pro alumno, quam pro ſingulari parente fuit adepta. Ab anno 1616. (quo 4. Martii ætatis 23. annorum humilem Capuccinorum habitum elegit) ad 1669. uſque, quo die 5. Junii Bruxellis ſpiritum reddidit, omnibus ſuæ virtutis & pietatis loquendi materiam fecit. Nulli onerofus, omnibus proficuus, ſtudia feliciter emenſus, celebriores deinde Suggeſtus & Cathedras conſcendit, rem omnem divinam ſacrarum litterarum exponendo, & fructus referendo uberrimos. Ampliſſimo ditatus animo, quæ ſui Ordinis erant, ſumma conſtantia defendit, & illuſtravit: quæ etiam inter ſæculi Principes & Reges difficiliora urgebant negotia, tanta prudentia tractavit & compoſuit, ut omnibus charus & acceptiſſimus fuerit. Ob hoc ejus Provincia pluries in Moderatorem, & totus Ordo in Definitorem & Commiſſarium Generalem delegit: ob hoc & eccleſia ſummis eccleſiaſticis dignitatibus ſæpe illum laceſſivit, quas tamen, ne propriæ officerent humilitati, conſtantiſſime renunciavit. Tradunt, etiam architectonica ſcientia inter cæteras fuiſſe præditum, unde Conventum Bruxellenſem in montis declivi, ſicut & Juræducenſem in Sylva Soniæ mira arte excogitavit, atque perfecit. En autem quæ in Ordinis bonum oculis omnium exhibuit.

Clypeus Seraphicus, ſive Scutum veritatis in defenſionem Annalium Fratrum Minorum Capuccinorum. Coloniæ 1643. apud Munichum.

Flores Seraphici, ſive Icones, in quibus continentur vitæ & geſta virorum illuſtrium Capuccinorum, qui ab anno 1525. uſque ad 1680 in eodem Ordine miraculis ac vitæ ſanctimonia floruerunt. in fol. tom. 2. Coloniæ 1640. ap. Conſtantin. Munich. & iterum Antverpiæ eodem anno. Poſtremo Mediolani 1648.

* De hoc viro cecinit noſter P. Benedictus Leodienſis, ea omnia, quæ nos meminimus, illuſtrans.

CAROLUS BOULANGER, patria & Provincia Pariſienſis. Multis ille naturæ & gratiæ donis a Deo ornatus pietate ſingulari effloruit, atque prædicatione & Theologiæ myſticæ documentis. Ab eo ſunt patrio idiomate edita ſequentia:

Exercitium trium Clavorum amoris & doloris ad meditandum Chriſtum Jeſum in Calvariæ Cruci affixum, & ad ſe illi uniendum. Auctoris ſuppreſſo nomine. Pariſiis 1636. apud Joan. Clamoſet.

Tractatus de decem ſolitudinibus. ibidem 1645. apud Vid. Nicolai Buon, & Dionyſ. Thierry.

Tractatus de Unione Amoris cum Deo. ib. 1646.

* De illo meminit Waddingus l. de Scriptor. Franciſcanis.

CA-

CAROLUS A COMPLANO, Provinciæ Genuenſis Concionator ubique conſpicuus. Ut Animas Deo redderet, vere laboravit. Viventes non tantum, ſed & vita functas Purgatorio addictas juvare omni ſtudio eſt enixus. Qua de re Societates, quæ in ſuffragia elargiendo (ſeu vulgo *del Suffragio*) Purgatorii Animabus occuparentur, pluribus in Italiæ locis ſtudioſe excitavit, plurima ſollicitudine ſtatuit, Conſtitutionibus ſtatutiſve communivit, auctoritatemque Apoſtolicæ Sedis illis adjunxit. Eminentiſſimus Cardinalis Antonius Barberinus, qui inter cæteros Eccleſiarum Præſules illas approbavit Conſtitutiones, his præconiis de hoc viro effatur in Approbatione: „ Glorioſa pietatis & pru„ dentiæ veſtigia reliquit, ubicumque ſacras „ diſertiſſimas habuit Conciones A. R. P. „ Carolus de Complano Religionis Capucci„ norum. Cujus eloquentiam, ac pro anima„ rum ſalute ſtudium quælibet Civitas, quæ „ aliquando demirata fuit, iterum ſacro il„ lum è ſuggeſtu perorantem pia Civium ac„ clamatione audire exoptat. Et hæc etiam „ Urbium Regina Roma tantæ pietatis, tan„ tæque eloquentiæ & virtutum deſiderio af„ fecta, eumdem in ſe ſuorum meritorum „ curru triumphantem excipere jamdiu ſpe„ rat. Quapropter &c., Obiit vir piiſſimus in noſtro Conventu Sigeſtri anno 1676. Edidit ille Italico idiomate, quæ ſupra commemoravimus, nempe:

Conſtitutiones & ſtatuta ab bene inſtituendam, regendam, conſervandam, ac reſtaurandam Societatem de Suffragio. Genuæ 1647. ap. Calenzanum. Et iterum ibid. 1668. apud Jo. Bapt. Tiboldum.

CAROLUS A CREMONA, Provinciæ Mediolanenſis filius, Moralis Theologiæ Profeſſor, ac olim in Africa Miſſionarius Apoſtolicus. Edidit Opuſculorum Moralium duos Tomos in 4. in quibus hæc continentur.

Tractatus omnes de Actionibus humanis, earumque cauſſis & principiis.

Diſceptationes diverſæ circa adminiſtrationem Sacramenti Pœnitentiæ. Ubi etiam aliæ Quæſtiones Morales dilucidantur pro caſibus occurrentibus. Cremonæ 1676. apud Franciſc. de Zannis.

CAROLUS A CREVALCORE, Bononienſis Provinciæ Sacerdos & Guardianus, animi candore, converſationis ſuavitate omnibus charus, & in omnes gratus & obſequens. Nullum ad otiandum tempus illi fuit. Provinciæ Rubriciſta ſuum omnibus numeris munus abſolvit ad ultimum uſque ſenium. Bononiæ obiit anno 1727. En ſui muneris monumenta aliqua ab eo relicta.

Il vero, proprio, e legitimo giorno della Paſqua. in 12. Ravennæ 1685. ap. Bern. & Matth. Pezzi. Hoc opus eſt ſub nomine Joannis Baptiſtæ Michelini, quod erat Auctoris nomen in ſæculo, ut conſtat ex ſequenti Opere, in cujus Introductione n. 2. ipſemet Auctor fatetur hanc editionem ita a ſe factam: unde fallitur Orlandus mox citandus, qui tribuit hoc opus tamquam Auctori diverſo.

Riſoluzioni circa il tempo di celebrare la Paſqua dalli 22. *di Marzo ſino alli* 25. *di Aprile*. in 4. Bononiæ 1696. ex Typograph. Archiep.

Breve Iſtruzione per la pratica del venerabile Rito da oſſervarſi nella Eſpoſizione del SS. Sacramento con pochi Miniſtri. in 8. Bononiȩ 1708. ex Typograph. Archiep.

Prodigi Serafici circa la Vita del P. S. Franceſco, ed il progreſſo della ſua Minoritana Religione. MS. in Bononienſi Noſtra Bibliotheca ſervatur. t. 3. in 4.

* Hunc Auctorem recenſet Peregrinus Orlandus in notitiis Scriptor. Bononienſium.

CAROLUS HILDESIENSIS, Provinciȩ Colonicȩ Concionator eruditus, fervidus ſalutis Animarum zelator, & contra eccleſiȩ Hoſtes pro muro aut pro gladio invicte interpoſitus. Plura in horum munerum argumentum ſcripſit, quȩ tamen ejus Colonienſis Provincia diſtinctius non valuit innuere.

Valerianus Redivivus, ideſt Elucidatio in Regulam credendi P. Valeriani Magni Capuccini. Coloniȩ 1683.

Crambe bis cocta in Diſſertationem Simonis ab Heonolies Batavi. Ibid. 1684.

Novus Homo, ideſt Exercitia Spiritualia pro Religioſis ad recollectionem octo dierum. Lat. & Germ. ibid. 1686.

Contra Criminatores eccleſiæ.

Annales Ephemerici Provinciæ Coloniæ. Lat.

Inſcitia Caroli in Dominicas totius anni.

Pallium Eliæ in Dominicas.

Procopius ſublimatus in Dominicas,

Procopius exceptus in Dominicas.

Apileginm Spirituale in Dominicas.

Byſſus & Purpura in Ferias totius Anni.

Epiſtolare Evangelicum.

Strenæ Caroli

Sonitus Summi Pontificis ingredientis Sanctuarium, ideſt Sermones Quadrageſimales.

CAROLUS A PORTU S. MARIÆ, Bȩticȩ Proviociæ Concionator omnibus acceptus, Guardianus, Definitor, & ad Comitia generalia Cuſtos. Prȩlo Hiſpano conceſſit.

Concionem eruditam de Canonizatione S. Peregrini. Hiſpali 1727. ap. Didac. Lopez de Haro.

Orationem gratulatoriam in nuptiis Exc. Com. de Galvez. Cordubȩ 1731. ap. Petrum de Arias.

Panegyrim de SS. Roſario V. Mariæ ſub titulo Di-

Digitized by Google

Diadema Evangelicum. Cordubę 1732. apud eumdem.

CAROLUS DE SALE, Provinciæ Brixienſis, qui regularem diſciplinam coluit, concionum munus exercuit fervide, & pietate eminans pluribus ſuæ Provinciæ præfuit Conventibus. Has pias opellas ſui ſæculi inſipido guſtu paratas prælo dedit:

Lo Spoſalizio della S. Povertà, ove ſi tratta come foſſe ſpoſata e amata dal Patriarca de' Poveri S. Franceſco, in 8. Venetiis 1679.

Lo Spirituale Guerriero d' Aſſiſi, in 8. ibid. 1683. ap. Joan. Parè.

CAROLUS ANTONIUS MUTINENSIS, Provinciæ Lombardiæ Concionator, verbo, calamo, ſed in primis morum perfectione inſignis. Ea enim in vitæ ſuæ curriculo dedit ſanctitatis exempla, ut non domeſticos tantum in ſui admirationem devinceret, ſed & poſt mortem ſæculi gentem attraxerit turmatim ad ſuum funus celebrandum, ad exuvias ſuas pauperculas avide rapiendas, imo & tres habitus divellendos ab ejus corpore in fruſta conciſos, tamquam pretioſas tanti viri reliquias. Hoc contigit Carpi 1740. ubi jacet in noſtra tumulatus eccleſia. En illius vigilantiæ religioſæ monumentum.

La Morte Maeſtra della Vita in ordine al ben morire, ovvero Eſercizio di un Triduo ridotto in pratica, e diviſo in tre parti: per il tempo della Sanità, per quello della Malattia, e per il tempo proſſimo alla Morte. Regii 1730. ap. Vedrottum.

CAROLUS FRANCISCUS DE SAVILIANO, Pedemontanę Provincię alumnus, ſacrę Theologię Profeſſor, ac Divini Verbi Declamator non vulgari inſignitus eruditione. Per integrum biennium in Miſſionibus Subalpinis apoſtolicum munus intrepide exercuit, non parvo Catholicæ Fidei incremento. Plura ſcripſit Theologica atque ad Conciones ſpectantia, eaque prælo digna. Solum damus Concionem de S. Benedicto ſub hoc titulo:

Idea di Benedizioni, Panegirico recitato in Camerino nella Chieſa delle Monache di S. Salvatore. Camerini 1653.

CAROLUS JOSEPH TRICASSINUS, patria Trecenſis (vulgo *de Troye*), Pariſienſis Provinciæ alumnus, & eruditiſſimus Eccleſiaſtes. Illi ſacræ Litterę, illi Sanctorum Patrum Codices in deliciis fuere, & ejus delicię ſemper in laboribus pro tuendis eccleſiæ Dogmatibus, percellendis hoſtium turmis, & veris cuique elucidandis doctrinis. Auguſtini Auditorem illum diceres, vel certe contra obſcura hominum ingenia Illuſtratorem. Nulla illi ſcientia aut facultas defuiſſe videtur, neque ille ullis acrioribus ceſſiſſe difficultatibus. Doctrinę tantę ęquos compoſuit religioſos mores, ut merito proinde & eccleſię & Ordinis noſtri decus conclamari poſſit. En vero ſuorum operum elenchus.

De Prædeſtinatione hominum ad Gloriam. Diſputatio Theologica, in qua clare demonſtratur, Prædeſtinationem illam factam eſſe poſt præviſa merita: idque potiſſimum ex doctrina D. Auguſtini, & D. Bonaventuræ Doctoris Seraphici. in 4. Pariſiis 1669. & 1673. apud Edmundum Cauterot.

Supplementum Auguſtinianum ad illuſtrandam & confirmandam prædictæ Prædeſtinationis non gratuitę, ſed poſt præviſa merita factæ veritatem. ibid. 1673. ap. eumdem.

Tractatus de indifferenti lapſi hominis Arbitrio ſub Gratia & Concupiſcentia ſecundum D. Auguſtinum. In quo Tractatu explicantur multæ phraſes Auguſtinianæ: e. g. Quid ſit agi a Deo: quid ſit trahi a Deo: quid ſit ex nolentibus volentes fieri. Et alia multa difficillima de Gratia, de Libertate, de Peccato, ac de veris & genuinis erroribus, qui fuerunt contra Gratiam ex eodem Auguſtino. in 4. Pariſiis 1673. ap. Ægid. Allioſt.

De neceſſaria ad ſalutem Gratia omnibus ſingulis data ſecundum Auguſtinum. Ubi multa producuntur ſingularia, & arcana Auguſtini principia, ex quorum plena cognitione pendet perfecta totius illius doctrinæ præſertim quoad Gratiam intelligentia. in 4. ibidem 1673. ap. eumdem.

De natura Peccati Originalis ſecundum mentem Auguſtini: ubi clare demonſtratur, hoc Peccatum non eſſe Concupiſcentiam, aut merum pœnę reatum, ut quidam falſo putaverunt cenſuiſſe Auguſtinum. in 4. ibidem 1677. apud eumdem.

De Cauſſa bonorum Operum ſecundum mentem D. Auguſtini Tractatus unicus. Ubi præcipue de bonitate Spei vitæ æternæ & Timoris gehennę diſſeritur. in 4. ibidem 1677. apud eumdem.

Supplementum ad Tractatum de Cauſſa bonorum operum. Ubi agitur de ſufficientia Attritionis conceptæ ex metu gehennæ cum Sacramento Pęnitentiæ ſecundum mentem D. Auguſtini, & Concilii Tridentini. in 4. ibid 1679. apud eumdem.

Commentarius brevis & continuus in libros D. Auguſtini contra Pelagianos. ibid. 1680.

Commentarius in librum de Gratia & Libero arbitrio, & in librum de Correptione, & Gratia. ibid. 1680.

Commentarius & brevis & continuus in librum D. Auguſtini contra Semipelagianos: ideſt in libros de Prædeſtinatione Sanctorum & de dono Perſeverantiæ. in 8. Pariſiis 1681. apud Guidon. Cuillon.

Hæc Latino idiomate ſunt impreſſa. Sequentia vero Gallice ſunt ſcripta.

Reſponſio ad Reſponſionem Auctoris epiſtolæ directæ ad omnes Doctores Galliæ. Ubi exponi-

tur

tur tota S. Auguſtini doctrina de Gratia & Libero arbitrio. Pariſiis 1678.

Reſponſio ad quemdam Illuſtriſſim. Dominum de quadam difficultate quoad Prædeſtinationem, & Gloriam. ibid. 1678.

Philoſophia Domini Carteſii contra fidem. tom. 1. in 12.

Verſio libri S. Auguſtini de Gratia & Libero arbitrio in Gallicum idioma cum reflexionibus, & applicationibus neceſſariis. tom. 1. in 12.

Verſio libri S. Auguſtini de Correptione & Gratia, cum reflexionibus &c. tom. 1. in 12.

Reſponſoria Epiſtola ad quamdam Illuſtrem Dominam quærentem de aliquibus dubiis circa Prædeſtinationem. in 4.

Opuſculum de Gratia Efficaci. in 4.

* Hunc Auctorem inter celebriores noſtrę Congregationis Scriptores Abbas Bacchinus in Ephemeride 6, anni 1692. enumerat.

CAROLUS MARIA A CÆSENA, in Bononienſi Provincia morum integritate, & humaniorum atque ſeveriorum litterarum ſtudio Lector & Concionator inſignis. Mens illi feliciſſima ad perveſtigandas omnes facultates, & labor aſſiduus in eas omnes ſibi cumulando. Hoc ego illi rependam, cum ab eo Philoſophia fuerim inſtitutus, amorem ſcilicet ab eo me didiciſſe in Scientias, deſperaſſe autem ejus mentis aciem imitari, & quod ille me docuit, gratum a me poſſe repetere animum, ſed non parem doctrinam. Ex ejus interim cumulatiſſimo ingenio, quod ſibi illuſtriores Academiæ cooptarunt, ſparſim egregiæ quędam prodiarunt Cantiones, & alia adhuc altiora parantur, quæ omnem veluti illius ſupellectilem patefacient. Hæc igitur ſunt, quæ ab eo typis vel jam data, vel danda promittuntur.

Diſcorſo del ſangue Prezioſo di N. S. conſervato in Todi. in 4. Interamnæ 1732. ap. Nicol. Salutium.

Diſcorſo Politico-Morale recitato nella Sala del Senato della Ser. Repubblica di Lucca, predicando ivi nella Cattedrale la Quareſima. in 4. Lucę 1739. apud Dominic. Giuffetti.

Rifleſſi Morali per un Criſtiano divoto, levati dal Salmo cinquanteſimo, poſti in 24. Sonetti.

Altri ſette Sonetti ſopra ognuno de' Peccati Capitali. Ed altro ſopra il Peccato originale. in 8. Anconę 1742. ap. Nicol. Bellelli.

L'Aſſunzione di Maria Vergine al Cielo, Poema ſacro diviſo in venti Canti. Adhuc ſub Auctoris eſt manu, qui in eo Latinis & Italis Poetis oſtendet, quomodo non voluptuoſa delectatione tantum, ſicut uſque huc eſt factum, ſed etiam ſcientiarum omnium eruditione Epica Poeſis delectare poſſit. In eo ſiquidem experimentalis deſcribetur Philoſophia maxime juxta Newtonii principia, delibabitur Architectura rudis in Regia Plutonis, & nobilis in Regia cęleſti: Aſtronomiam quoque juxta recentia inventa in aſcenſu Virginis quinque Cantus proferent: Theologia dein intermiſcetur ſive Polemica ſive aſcetica in attributis Divinis expendendis, & omnis denique ſcientia triumphum agent & augebunt Marię, ut laudes ejus ingenii humani metas omnes pertigiſſe videantur.

Il Canzoniere, poſt prętatum Poema typis promittitur.

CASIMIRUS TOLOSANUS, ejuſdem Provincię Theologus inſignis, fervidus Divini Verbi Declamator, & in ipſo juventutis flore per octo integros annos Theologię ſumma cum doctrinę laude Lector. Pręclaris naturę dotibus pręornatus apparuit, cumulatior ſemper deinde virtutibus evaſit acquiſitis: & cum ob ſuavem amicamque conſuetudinem illum amares, ejus perſpicaciſſimi intellectus acumine ſtuperes, atque ejuſdem venerareris religioſos mores. Et tamen pręcoce morte eſt pręreptus, ideſt ętate annor. 40. anno 1674. mętentibus ideo cunctis Provincię Religioſis, imo & ſęculi Gentibus, quibus illius mens, ingenium, & indoles perſpecta probataque erant, ſimul & certa ſpes uberiores ab eo capiendi fructus. Interim vero en quę ab eo ſunt relicta.

Atomi Philoſophicæ, ſive tum veterum, tum recentiorum Atomiſtarum placita: ubi de novo excogitatæ opiniones validiſſime ab eo propugnantur, & ſimul curſus Philoſophicus conficitur. tom. 6. in 8. Biterris 1674. ap. Henric. Martellum.

Vita P. Jo. Baptiſtæ Eſtenſis Capuccini, & olim Ducis Mutinæ, ſub epigraphe: *Le Triomphe de la Croix ſur les attraicts de la ſouveraineté*. in 8. ibid. ap. Jac. Barbantum.

Vita & Geſta V. Jacobillæ de Bachelier Tertii Ordinis S. Franciſci, converſione & ſanctis moribus ſpectatiſſimæ. Gall. in 8. & in 16. ibid. 1669.

CHERUBINUS AURELIANENSIS, Provincię Turonenſis filius. Omnis fere ſcientia illi pręſto fuit, ſed maxime in Philoſophicis, Mathematicis, Aſtronomicis & Geographicis facultatibus inſignis & illuſtris evaſit. Chariſſimus ideo Regi Chriſtianiſſimo Ludovico XIV. doctorum virorum Męcenati perinſigni. Ex ſola librorum fronte quid hujus Auctoris ingenium valuerit, conjicias, percepturus poſtea quantum pręſentibus Academiis ille profuerit.

Le Dioptrique Oculaire. in fol. Pariſiis 1675 ap. Thierry.

L'Effect de la force de la contiguité des Corps, ibid. 1679.

Opus hoc ſingularitatem habet ob Ingenioſum Auctoris ſyſtema, ſicut illud recenſet, licet non ſequatur, Doctor Taglinus Lector publicus Piſarum in ſuo libro de Aere & de Atmoſphęra.

De Impenetrabilitate Vitri.
De Teleſcopio Binoculo.
De Machina Teleſgraphica.
De Natura & Conſtructione Teleſcopii.
De Microſcopio Binoculo.
De Viſione perfecta, ſive de amborum viſionis axium concurſu in eodem objecti puncto.

Liber hic vere ſingularis in Ephemeride ſeptima Romana Tinaſſii anni 1679. dicitur primo editus Gallice Pariſiis 1670. ap. Mambre-Cramoiſy: deinde auctus Latine prodiit ibid. 1678. ap. eumd. Ad praxim ibi deducitur Viſorium quoddam Binoculum, quod primo theorice tantum propoſitum fuerat a noſtro P. Antonio Maria Rheita celebri Mathematico, de quo ſuo loco. In altera vero Ephemeride Romana ejuſdem anni Parallelogramma dicitur ad figuras delineandas longe poſitas.

CHERUBINUS A CORRIGIO, Lombardiæ Provinciæ præprimis fulcimen atque ter Moderator, Conſultor quoque Reverendiſſ. P. Jo. Petri a Buſto Generalis, demum eloquio, calamo, doctrina, & regulari obſervantia conſpicuus. Plura reliquit Manuſcripta maxime de vera Paupertatis Minoricæ intelligentia. Sed typis nonniſi hanc Verſionem reliquit.

Solitudine Serafica, ovvero Eſercizj ſpirituali ſecondo il vero Spirito del Serafico P. S. Franceſco, propoſti a quelli, che s'apparecchiano a ricevere queſto ſpirito, e che ricevuto debbano aumentarlo da un Religioſo Capuccino. Aggiuntovi un breve Metodo per farli con profitto del Reverendiſſ. P. Michel Angelo da Raguſi Generale dell' Ordine de' Capuccini, Placentiæ 1706. apud Lealdum Leandr. Bazachium.

CHERUBINUS GENUENSIS, ejuſdem Provinciæ Concionator, profundo ſimul & aperto ingenio præditus, non vulgariter doctus: qui Philoſophicas ac Theologicas Diſciplinas per plures annos Noſtris expoſuit. Obiit Genuæ anno 1687. 29. Julii, ætatis ſuæ anno 43. Religionis autem 28. Edidit

Il Segno Reale de' Mantovani. Diſcorſo Panegirico fatta in Mantova nel giorno dell'Invenzione del prezioſiſſimo Sangue di Gesù-Criſto.

Diſcorſo di S. Longino fatto ivi nel giorno della ſua Feſta, in 4. Mantuæ 1684. ap. Hoſannas.

CHERUBINUS MAURIANENSIS, natione Sabaudus, & Provinciæ Genuenſis alumnus, Vir pietate ac ſanctis moribus clarus, ſimul & ingenio, doctrina, animi fortitudine, atque in agendis prudentia conſpicuus. Zelo Catholicæ dilatandæ fidei æſtuavit, unde ad Cabalaſii Ducatus Populos Miſſionarius deſtinatus, illos Verbi Dei prædicatione, ſacræ Doctrinæ documentis, aſſiduis laboribus, vigiliis, jejuniis, & orationibus ad eccleſiæ gremium multa ex parte reduxit: & quos Pſeudo-Prædicantes ſibi obſiſtentes invenit, in privatis publiciſque diſputationibus per plures annos viriliter impetiit & glorioſe ſtravit. Ab iſto Operario Apoſtolico inſtituta fuit ſacra Domus B. Mariæ Virginis de Compaſſione in Oppido Tononii pro Hæreticorum converſione, quæ uſque modo non ſine eccleſiæ emolumento perſeverat. Curſum conſummavit magna cum pietatis laude, & ſanctimoniæ fama in Loco noſtro Taurini anno 1609. ſignis pluribus poſt mortem merita illius conteſtantibus & illuſtrantibus. Plura feruntur ab eo ſcripta tum ad Controverſias, tum ad Conciones Catechicas ſpectantia; ſed typis data nonniſi hæc noſcuntur.

Acta Diſputationis habitæ cum quodam miniſtro Hæretico circa Diviniſſimum Euchariſtiæ Sacramentum. Anno 1593. ſine impreſſionis loco.

* Ejus vita a Boverio deſcribitur tom. 2. Annal. Capuccinor. De illo quoque meminerunt Ardinghellus in Append. Congeminatæ vocis Turturis, ubi de S. Franciſci vinea, Pignonius in Auguſt. Taurinenſi, Baldeſſanus l. 53. ſuæ hiſtoriæ, & Matthias a Caballo-majori in Rationar. Chronographico tom. 2. Miſſion. Apoſtolicar.

CHERUBINUS a NICEA, celebri Pedemontani Principatus urbe. Illius Pedemontanæ Provinciæ doctus, diſciplinæ ſtudioſus, Paupertatis Seraphicæ zelator, & moribus inſignitus piiſſimus eſt Religioſus conclamatus. Ab eo ſunt ſcripta

Relatio Cœnobii S. Mariæ Gratiarum.

Vita & geſta Ven. P. Petri Veneti Nicœnſis Capuccini, in oppido S. Romuli beata morte ſublati anno 1631.

* Recenſet hæc opera Andreas Roſſottus Monachus S. Bernardi Congreg. Fulienſis in Syllabo Scriptor. Pedemont. litt. C. qui tamen ea tribuit alteri Auctori, nempe Fideli a S. Germano.

CHERUBINUS DE NUCIBUS, in Barenſi Provincia puritate angelica ut lilium effloruit, ſimul & paupertatis arctiſſimus exactor, cultor orationis aſſiduus, humilitatis, patientiæ, carnis mortificationis, totiuſque vitæ evangelicæ vividum extitit exemplar. Apoſtolico imbutus ſpiritu illuſtriores Italiæ partes peragravit, Verbum Dei evangelizando, & præſertim in Oratione 40. Horarum celebranda: unde ingentia animarum ſpolia ad Chriſtum reportavit. Suam Provinciam per ſexennium adminiſtravit, miſſuſque Pariſios illam quoque rexit Provinciam, & a ſuis exordiis informavit. Obiit ſancto fine in noſtro Conventu Aquavivæ anno 1592. ejus ſuffragante funeribus inter ſolemnem pompam plurima populi multitudine & illius Civitatis Clero. Ex relatis

duo

duo habentur ab eo edita opera proprio ſuppreſſo nnmine, nimirum

De Sacramentali Confeſſione. Neapoli 1596.

De Paſſione Domini, ejuſque neceſſaria meditatione. ibid. 1598.

* Videndus Boverius tom. 2. Annal. Capuccinor. qui ejus geſta copioſe deſcribit ad annum 1592.

CHERUBINUS SANDOLINUS, patria Utinenſis, & Provincia Venetus. Ingenium illi eruditum, profundum, & maxime verſatum in Aſtronomicis ac Mathematicis facultatibus: ſicut teſtantur multa ejus generis Volumina, quæ MSS. reliquit. Inter hæc ſolum imprimi permiſit librum, cujus hæc eſt epigraphe:

Taulemma Cherubicum Catholicum, univerſalia, ac particularia continens principia, ſive inſtrumenta ad Horas omnes Italicas, Bohemicas, Gallicas, atque Babylonicas, diurnas atque nocturnas dignoſcendas, & ad componendum per univerſum Orbem earum multiformia Horologia exquiſitiſſimum, Card. Sanctorio dicatum, tom. 4. in fol. partitum in 12. lib. Venetiis 1598. ap. Robert. Mejettum.

CHRISTOPHORUS FACCIARDUS, cognomento Verucchinus, a Verucchio ſeu Veruculo Territorii Ariminenſis Oppido, Provinciæ Bononienſis alumnus. A PP. Conventualibus ad nos translatus is factus eſt, qui non minus pietate, puritate mentia, vitæ innocentia, morum diſciplina, Regulæ Seraphicæ obſervantia integerrima, quam litteris, eloquentia, ac rerum Divinarum ſacrarumque ſcripturarum contemplatione cumulatua in Domo Dei omnihus effulſerit numeris. *Sanctitatis* proinde, *ac doctrinæ ſpecimen* appellatus ab Antonio Poſſevino Societatis Jeſu, viro eruditiſſimo in ſuo Apparatu ſacro. Ei concionanti nemo reſiſtere poſſe videhatur, ſed cedere quilibet. Hinc ad triginta millia auditores quotidie Mediolani in eccleſia majori ohtinuerat. Hinc Bononiæ in perinſigni Baſilica S. Petronii, & numis & aureis argenteiſve ornamentis, cum eleemoſynam commendaret, Auditores dimittebat ſpoliatos: quibus Orphanorum ibi ampliatæ domui proventus ita ſunt aucti, ut mille utriuſque ſexus pupilli quotannis ali poſſent. Hinc demum e cœno vitiorum animas quadam vi incognita avocahat, evellebat, extirpabat. Plenus non minus dierum quam bonorum operum diem concluſit extremum in noſtro Conventu Imolenſi anno ætatis ſuæ 75. Edidit quæ ſequuntur.

Exercitiorum ſpiritualium ex ſanctis Patribus collectorum Volumina tria. Primum pertinet ad communiores Animæ actiones. Alterum de miris Dei omnipotentis operibus. Tertium de Vita & Paſſione D. N. Jeſu Chriſti; at de Vita Beatiſſimæ V. Dei Genitricis Mariæ. in 8. Lugduni 1590. deinde Venetiis 1597. apud Miſſerinum, & denuo ibid. 1605. ap. Guerilios. Tertium tamen Volumen in tertia editione Veneta locupletatum fuit ab Auctore, additis Meditationibus de Paſſione Domini per ſingulos hebdomadæ dies. Dignus quidem liber, ait Poſſevinus, qui legatur & attente perpendatur, ſi quis in hoc argumenti genere alius.

Eſercizj d'Anima raccolti da SS. Padri, predicati in diverſe Città d'Italia, e ſtampati ad iſtanza degli ſteſſi Aſcoltanti. in 12. Venetiis 1592. ap. Jo. Guerilium.

Meditazioni dei principali Miſteri della Vita ſpirituale in 4. Venetiis 1599. Quæ poſtea ab Antonio Dulchenio Mnnachn Carthuſiann Latino dnnatæ idiomate prodierunt Coloniç 1605.

Vitæ & geſta Sanctorum Eccleſiæ Verucchinæ. in 8: Venetiis 1620. ap. Miſſerinum.

Tractatus de Excellentiis B. Catharinæ Virginis Bononienſis S. Claræ. Bononiæ 160n.

Compendio di cento Meditazioni ſacre ſopra tutta la Vita e Paſſione sì del Signore, come della B. Vergine, e ſopra tutti gli altri eſercizj della Vita ſpirituale. Venetiis 1602. 1608. & 1643 Et Placentiæ 16n6. apud Jo. Bazachium in 12. Theodorus Petrejus Mnnachus Carthuſianus has Meditationes reddidit Latinas, & evulgavit Coloniæ 1611. apud Burgentium.

Vita del B. Giovanni Canonico della Cattedrale di Rimini, e del B. Roberto Malateſta, con alcune Memorie di Verucchio Terra della Dioceſi di Rimini: dove ſi raccontano rarità circa l'origine di Caſa Malateſta. Arimini 1610. ap. Jo. Simbenum.

Appendice intorno alla vera e prima origine di Caſa Malateſta. in 4. ibid. eod. annn ap. eumd. Hæc duo poſtrema Opuſcula citantur in libro, cui eſt titulus Bibliotheca volante, ſcanzia ſeconda.

Ceremoniale ſacrum ad uſum ſpecialem PF. Minorum Capuccinorum. Venetiis 1614. apud Miſſerinum.

Porta Aurea, & Sanctuarium S. Theologiæ tum Scholaſticæ tum Poſitivæ aperta.

* Vita ejus deſcribitur in Annal. Capucc. Append. tom. 3. p. 2. De illo præter Poſſevinum citatum meminerunt honorifice Lucas Waddingus de Scriptnr. Franciſcanis, Willotus in Athenis Orthodoxis, Maraccins de Scriptor. Mariania, Pagnotius de B. Virgine Corona 3. & alii plures.

CHRISTOPHORUS GRÆCENSIS, in Stiriæ Provincia verbo, exemplo, & calamo vir eximius. Is erat in concionando, ut plauſu & fructu populi cuncti reſponderent: is in religioſæ vitæ operibus & virtutibus, ut bis in ſui Moderatorem illa Provincia delegerit: is denique in ſcribendn, ſicuti o-

ſtendit Opus bipartitum ab eo evulgatum, cuj eſt titulus.

Bipartitus tubarum clangor in Dominicis & Feſtis anni diffuſus in mundo ad ſtatum ſæcularem, & extra mundum ad ſtatum regularem. Lat. in fol. Auguſtæ Windelic. 1735. Sumptibus Philip. Martini & Jo. Veith.

CHRISTOPHORUS LUSATIUS, Provinciæ Bohemiæ Miniſter Provincialis, vitæ Seraphicæ auſterioris exemplar & promotor, ſolitudinem & contemplationem ſimul cum officiorum regularium exercitio & Subditorum gubernatione concordare conſuerat. Quas pro ſe ipſo, & pro novis vitæ religioſæ alumnis (quibus diu ut magiſter præfuit) collegit conſiderationes, typis dedit ſub hoc titulo:

Capuccinus meditans. Lat. in 12. Niſſæ in Sileſia 1705.

CHRYSOSTOMUS MONACHENSIS, Bavaricæ Provinciæ Concionator, in meditationibus Chriſti Paſſionis ad ſenectam uſque abſorptus, Exercitium inſtituit majori in hebdomada, quo ſæculi etiam homines meditarentur ea, quæ propoſuit in ſuo edito libro idiomatis Germanici, cui eſt titulus:

Meditationes dolorum, quos Chriſtus ſuſtinuit, dum per tres horas pependit in Cruce, Landishuti 1726.

CHRYSOSTOMUS A MONISTROLLIO, natione Velaunus, Lugdunenſis Provinciæ, philoſophica & theologica facultate atque concionum eloquentia effulſit, Probitas vero morum atque conſilium in agendis clariorem adhuc prædicabant: unde in Provinciæ exemplum & regulam ſępe ad Guardiani & Definitoris, demumque ad Provincialis munera eſt aſſumptus. Magni Regis obſequium, & maximæ Cęlorum Reginæ cultus, qui ejus cordi alte inſederat, ad prodendos ſuæ eloquentiæ theſauros allicuerunt, cum tot alios voluerit abſconditos. Et en opera:

Oraiſon funebre de Louis XIV. Roi de France & de Navarre. Hebromagi 1716.

Octave de l'Aſſumption de la S. Vierge, avec le Panegyrique de S. Joſeph ſon Epoux. in 8. Lugduni 733. apud Jo. Bapt. Duplain.

CLAUDIUS ABBAVILLÆUS, Concionator Provincię Pariſienſis, & Miſſionarius Apoſtolicus in Inſulis Americæ, quæ vocantur nova Gallia. Ibi per decennium commoratus invicte pondus diei & æſtus ſuſtinuit, ut animas e Sathanæ manibus eriperet: illaſque omnes regiones ſuis virtutibus & Apoſtolicę vitę exemplis illuſtravit, Scripta eſt ab ea Gallice,

Hiſtoria Navigationis, & adventus Capuccinorum cum Nobilibus Regni Galliæ in Inſulam Marangam & in adjacentia loca. Pariſiis 1614. ap, Franciſc. Hubium.

Hiſtoria Chronologica Vitæ B. Coletæ Virginis Ordinis S. Claræ, & Reformatricis Ordinis Fratrum Minorum. ibid. 1619.

* De eo Appendix ad Tom, 3. Annal. Capuccinor. ad annum 1632. quo ille obiiſſe dicitur. Et innuuntur aliqua alia ſcientifica Opera typis data, ſed non exprimuntur. De eo quoque Arturus in Martyrologio Franciſcano die 25. Januarii in Annot. pag. 33. & die 1. Maii §. 13. pag. 171. P. Marcus de Guadalaxara part. 5. Hiſtorię Pontificalis pag. 247. Maraccius in Appendice de Scriptoribus Marianis,

CLAUDIUS ATHENSIS, natione Belga, Provincię Vallonię Concionator, in divinis litteris optime verſatus, & piis religioſiſque ornatus moribus, Edidit

Meditationes ſuper Myſteria Paſſionis D. N. Jeſu Chriſti. Namurci 1683.

CLAUDIUS FRANCISCUS MAISTRE Burgundus, celebris Concionator, & Philoſophię atque Theologiæ Lector eximius, In Divinis litteris maxime enituit, non minus vero in pietate ac animarum zelo, Provinciam ſuam Burgundię ita accurate ſimul & tanta adminiſtravit humanitate, ut ſibi omnium animos devinxerit. Edidit idiomate Latino

Breviarium Hiſtoricum integerrimæ & Sanctiſſimæ Virginis Mariæ Vitæ, per varias, & veras plurium Salutationum Angelicarum Paraphraſes, ex Scriptura & Patribus acceptas, diſtributum: & in ſeptem Decades ſeptem Hebdomadæ diebus reſpondentes partitum, Lugduni 1655. ſumptib. Jacobi Caureron.

* De eo meminit Maraccius in Append. de Scriptoribus Marianis,

CLEMENS BRIXIENSIS illi Provinciæ, ut Concionator, a Secretis, & tandem ut Hiſtoricus inſervivit, a qua in filium fuerat adoptatus, Hoc autem eſt, quod ab ipſo typis eſt conceſſum.

Poemata varia & Elogia, Brixię 1675. & Lugduni 1676.

Iſtoria delle Miſſioni de FF. Minori Capuccini della Provincia di Breſcia nella Rezia, in cui s' intendono i principj e i progreſſi delle dette Miſſioni dall' anno 1621. ſino al 1693. Coll' aggiunta in fine delle Vite di due gran Servi di Dio fatti morire dagli Eretici nella Rezia per la fede Catolica, Tridenti 1702, apud Joan. Paronem.

* De eo Leonardus Cozzandus in Bibliotheca Brixienſi p. 2.

CLEMENS BURGHUSIANUS, Bavarus, animam ſortitus bonam innocentia incorrupta adoleſcentiam ornavit, religioſam vitam omnibus numeris abſolvit, ſtudiaque in Pro-

Proximi profectum tranſegit uberrime. Charus ipſis Principibus in colloquio, potens in opere & ſermone concionando vel alliciebat vel compellebat animas ad Deum. Stupuerunt & ipſi Acatholici Ratisbonæ, magnum virum illum dictitantes. Ejus labores ſoli ipſi offecerunt, nam nimis præpropere ſublatus eſt, ideſt ætatis annorum 36. Plura ſcripſit, quam ejus ferret ætas. Abſolvit ille Concionum Reverendiſſ. P. Bonaventuræ a Recineto verſionem in linguam Latioam, quæ alibi tribuitur P. Victori Monachenſi. Verſionem quoque Concionum Eminentiſs. Caſini ad linguam Latinam typis paraverat, ſed ab alio præoccupatus, illam manuſcriptam reliquit. Quæ autem dedit typis Germanico idiomate, hæc ſunt:

Conciones pro Dominicis & feſtis anni, ſeu Annualia quinque in quinque Tomos diſtributa in folio. Tom. 1. Ratisbonæ 1732. Tomus ſecundus Auguſtæ 1734. Tomus tertius Monachii 1736. Tomus quartus ibid. 1737. Tomus quintus ibid. 1740. Opus poſthumum.

Conciones variæ honorificæ ſparſim & variis in locis editæ.

CLEMENS a JULIANO prope Neapolim ex illuſtri Simonellorum familia, in ea Provincia ab omnibus commendatus, ut Religioſus moribus & pietate ad apicem uſque compoſitus. Non minus erudite quam utiliter edidit

Guida de' Moribondi diviſa in tre Parti: cioe in ſoggetti Predicabili, in Soliloquj, ed in Avvertimenti Morali ſecondo il biſogno di ciaſcuno Infermo dal principio della malattia ſino allo ſpirare dell'Anima. tom. 2. in 8. Neapoli 1622. ap. HH. Franciſci Thomaſii.

CLEMENS a NOTO, ſeu Netinenſis, Provinciæ Syracuſanæ, deinde Ordinis totius doctrina, ſapientia, & religione decus eximium. Incœpit Crucis ſemitam inter Capuccinos, cum ſexdecim eſſet annorum: proſecutus ſemper deinde eſt tanto in virtutes omnes æſtu & profectu, ut nihil eo temperantius, nihil ſapientius, nihilque ſimul gravius in opere & converſatione exquiri poſſe videretur. Ea propter ſua Syracuſana Provincia quater illum in Provincialem Miniſtrum delegit; & Coſentina ejus allecta odore licet abſentem & ipſa in Patrem ſibi advocavit. Datus eſt deinde in Commiſſarium Generalem Provinciis Meſſanenſi, Panormitanæ, & Hydruntinæ: & tandem Romæ eſt aſſumptus ut Curiæ Generalis Procurator. Ibi Paulo V. Pontifici Maximo tam charus fuit, ut Patris amore tantus Pontifex illum deperiret: & ſingulariter ejus delectatus conſuetudine frequenter repetere eſt auditus: *Inveni hominem ſecundum cor meum*. Denique ipſe de Religione optime meritus totius Ordinis Miniſter Generalis fuit electus anno 1618. Eo in munere omne ſtudium, conſilium, mentemque in firmanda, reſtauranda, vel augenda Regulari obſervantia ſedulo impendit: & Prædeceſſorum ſuorum veſtigia ad unguem non repetere ſibi nefas fecit. Imperator, Reges, & Principes, ad quos acceſſit, uti Hominem cęlitus delineatum, honoribus exceperunt. Populorum turbæ ei procedebant obviam, quaſi uni ex Prophetis. Re autem vera non ſe optimum tantum, ſed & mire beneficum ille ſe exhibuit: nam plures ægrotos ſola benedictione ſanitati reddidit, & ſua voce frequenter ab obſeſſis corporibus Dęmones fugabat. Obiit Syracuſis anno 1631. die 22. Septemb. ætatis ſuæ 73. & ad ejus funera ingens Populorum frequentia devota confluxit. Antequam ſupremos Religionis apices attingeret, Philoſophiæ, ac Theologiæ Cathedram doctiſſime ſuſtinuit, & plura in illis facultatibus elucubravit, quæ uſque nunc MSS. aſſervantur. Circumfertur illius

Tractatus ſuper Regulam FF. Minorum, præſertim ſuper Votum Paupertatis Seraphicæ: in quo pro illa tuenda zelus innoteſcit ſingularis.

* De illo Annales Capuccinor. tom. 3. ad annum 1631. §. 14.

CŒLESTINUS COLEONIUS Bergomas, Brixienſis Provinciæ. Generis nobilitati Seraphicæ paupertatis obſervantiam præponens, ſanctis effulſit moribus, & in ſtudiorum laboribus ad extremum uſque vitæ jugiter ſe continuit. Hæc ab eo ſunt edita:

Iſtoria quadripartita di Bergamo e ſuo Territorio nato Gentile, e rinato Criſtiano. tom. 4. in 4. partes. Prima pars *continet decem libros, & deſcribit Bergomenſium ſtatum ſub ſervitute Idololatriæ, & ea, quæ acciderunt ab initio uſque ad annum 1600. aliis etiam adjunctis, quę ſpectant ad illorum incolarum naturam & ingenium*. Secunda *habet libros 25. & in ipſis deſcribuntur Vitæ SS. Epiſcoporum, Traditiones veteres, Conſtitutiones Apoſtolicæ, Cæſarea & Regia Privilegia, & omnia, quæ rem eccleſiaſticam tangere poſſunt*. In Tertia *deſcribuntur eccleſiæ, Monaſteria, Oratoria, Hoſpitalia, & cætera hujuſmodi, quæ ſunt quoque* Quartæ partis *materia*. Prima & ſecunda pars impreſſæ fuerunt in 4. Bergomi 1617. ap. Valer Venturam. Tertia & Quarta Bergomi 1619. ap. Sabbios.

Narratio adventus Capuccinorum in Urbem Bergomenſem, Conventuum pro eiſdem a Bergomenſibus erectorum, & de Origine atque habitu eorumdem. in 4. Bergomi 1612. ap. Bartholom. Fontanam.

Hiſtoria B. Mariæ Virginis Gratiarum nuncupatæ in Oppido Ardeſino. in 8. ibid. apud eumd.

Vita S. Patritii Apoſtoli, & primi Archiepiſcopi Hibernenſis, triginta additis in ipſam

conſiderationibus , in 8. Brixiæ 1617:

Tractatus de vero & legitimo Matrimonio S. Gratæ Virginis . in 8. Bergomi 1618. apud Fontanam.

Vita SS. Martyrum Firmi & Ruſtici. in 8. ibid. 1618. ap. eumd.

Annotationes ſuper Compendium Privilegiorum FF. Minorum a P. Hieronymo a Sorbo elaboratum.

* De hoc Auctore meminerunt Waddingus de Scriptorib. FF. Minorum, Donatus Calvus in Scena litteraria Scriptor. Bergomenſ. p. a. Maraccius in Append. Biblioth. Marianæ. Laſor. in Deſcrip. Orb. v. Bergom. Et Ludovicus Benagli de eo cecinit carmina.

CŒLESTINUS DE CORISOPITO, (vulgo *de Quimper*) Provinciæ Britanniæ Concionator, in Divinis Scripturis admodum verſatus, ſimul & modeſtia atque morum gravitate ſpectabilis. Scripſit duo opuſcula Gallico idiomate in 8. ſub hoc titulo:

La Heure, le Jour, la Semaine, le Mois, l'Année, & toute la Vie d'une Seculiere veritablement religieuſe.

La Colyre Royal.

CŒLESTINUS DE MONTEMARSANO, Provinciæ Aquitaniæ virtutibus omnibus alumnus conſpicuus, Sapientia quippe ſublimis Philoſophiæ, & Theologiæ Profeſſor evaſit eximius: eloquio ſatis præſtans dictus eſt ſui temporis Concionator egregius: & Sacræ Scripturæ improbo labore ſtudens nullum finem fecit in legendo aut ſcribendo ejus detegendi arcana. Præ tanta etiam animi eruditione coluit enixe pietatem, atque in aliis ſtudioſe promovit. Laborum ſuorum finem & coronam habuit Toloſæ anno 1659. ætatis ſuæ 63. Poſteritatem ſequentibus ingenii ſui illuſtravit monumentis, eaque ſunt.

Synopſis Proſopochronica Hiſtoriæ Eccleſiaſticę. in fol. Toloſæ 1644. apud Joan. Bondè.

Proſopochronica Sacrę Scripturæ, in fol. Pariſiis 1648. ap. Dionyſ. Thierry.

Clavis David, ſive Arcana Scripturæ Sacræ. Opus univerſis Divinæ Litteraturæ Studioſis plane neceſſarium.

Primus liber, *univerſam Hiſtoriam ſacram per ſeptem Mundi ætates expenſam ordine Chronologico diſpungit, & ſelectis obſervationibus illuſtrat.*

Secundus liber *omnem eruditionem etiam profanam & ſingularem per decem Tractatus exhibet ejuſdem Scripturæ intelligentiæ accommodatam.*

Tertius *quæcumque ad libros Scripturæ Canonicos ſpectant ſerio diſcutit, ſecernitque ab Apocryphis, ſicuti & rationem explicat eorum, quæ in ſacra commemorantur pagina: ut eſt liber Bellorum Domini, liber Juſtorum &c.*

Quartus *in univerſum ſuppeditat ea, quæ ad totius Scripturæ ſenſum tam litteralem, quam myſticum inveſtigandum conducunt.*

Quintus *Catalogum exponit Patrum & Doctorum, qui feliciùs S. Scripturam ſunt interpretati.*

Sextus *Onomaſticum deſcribit perſonarum & locorum, quorum in ſacris Codicibus eſt mentio, Homonymiam & Polionymiam obſervans, & explicans.*

Opus hoc in uno Volumine impreſſum eſt in fol. Lugduni 1659. ſumptibus Philippi Bordè, & Burdigalæ 1650. typis Berenganis, Ex Waddingo.

Speculum ſine macula, in quo eccleſiæ facies in triplici ſtatu, Naturæ, Legis & Gratiæ exhibetur. ibid. 1651.

Curſus Theologicus, in quo ad concordiam revocantur S. Thomas, & S. Bonaventura, & quæſtiones novis excitatæ ſeculis agitantur. tom. 2. in fol.

Enchiridion breviſſimum Theologiæ myſticę, ubi maxime contra exceſſum, vel in mollitie vel in aſperitate totam Chriſtiani, ac Religioſi hominis praxim ſpiritualem ad divinam redigit voluntatem. Gallice.

Induſtria ac familiaris Controverſiarum Analyſis ex propriis Hęreticorum petita principiis. Gallice.

* Hunc Auctorem magni fecit, & laudibus eſt proſecuta ſacra Religio Carmelitarum Excalceatorum in quodam Memoriali, quod porrexit S. Fidei Tribunali Hiſpaniarum in defenſionem Hiſtoriæ Propheticæ. Et R. P. Petrus de Angelis vir eruditiſſimus (ſicut ejus ſcripta teſtantur) illum cum honore meminit in quodam libro his verbis: *Il M. R. y docto P. Celeſtino a Montemarſano muy verſado en las divinas lettras ſaço a luz el anno 1695. un Tomo en fol. cuyo titulos es: Clavis David, digno de toda eſtimaçion*. Memoratur etiam a Waddingo de Scriptorib. Franciſcanis lit. C. & in Appendice.

CŒLESTINUS NIORTENSIS, Turonenſis Provinciæ Concionator, & in Theologia Polemica per diuturnam exercitationem verſatus: quippe qui toto quadraginta annorum decurſu ſæpiſſime Hæreticos & eorum Miniſtros, tum in privatis colloquiis, tum in publicis diſputationibus, acriter pro ſua plurima doctrina & eruditione confutaverit. In ſolemnibus eorum Comitiis, ſive (ut ipſi ajunt) Synodis, quæ quotannis celebrantur, Libello typis dato Pſeudo-Miniſtrorum turbam ad certamen de rebus fidei ſemper provocavit. Quo quidem libello fidei Catholicæ articulos validiſſimis rationibus confirmans, ſe ſe unum omnibus objiciebat: adeout mente

te inconcuſſa & animo invicto manus haberet contra omnes, & omnium manus ſtarent contra eum. Florebat iſte Auctor circa annum 1650. & id obtinuerat, ut malleus Hæreticorum communi appellatione diceretur.

Libelli ſupradicti, qui ad triginta & amplius aſcendunt impreſſi Pictavii partim apud Joann. Fleuriau, & partim apud Amaſſard.

COLUMBANUS LUCERNENSIS, ex illuſtri familia de Sonneoberg progenitus, ac inter Senatores Patriæ ſuæ jam adſcitus, Crucem potius colere elegit, dum in Provincia Helvetica Ordinis aſſumpſit habitum. Ibi, quæ morum, quæque doctrinæ erant proſecutus, præfuit regulari obſervantiæ in Guardiani munere, profuit Provinciæ Annaliſta & Archiviarius aſſumptus, atque ſæculo ſimul præfuit & profuit ad Animarum ſalutem Concionator ordinarius. Ejus zelo & labore in Germanicum idioma hæc ſequentia verſa ſunt:

Manuductio ad Confeſſionem & SS. Communionem bene & fructuoſe peragendam, ex ſcriptis Saleſianis collecta. Solodori 1691.

Novena S. Felicis a Cantalicio Capuccino ex idiomate Italico. ibid. 1714.

CONRADUS BEFORTENSIS, Provinciæ Auſtriæ Anterioris alumnus, non minus totus pius, quam totus litteratus. Ab Oratorio ad libros, a precibus ad ſcientias vel diſcendas vel tradendas æquus illi ſemper fuit greſſus. Lector Philoſophus & Theologus ſimul exterioris hominis ſanctam conſuetudinem mire præſetulit, & ſtudiorum cultor aſſiduus humilitatem, manſuetudinem, ſilentium, cæteraſque animi virtutes quam maxime colere eſt viſus. Vitam hanc operoſam in feliciorem mutavit Mahlbergæ anno 1720. 12 Auguſti. En autem illius nimirum vitæ mixtæ ſpecimen in hoc, quod reliquit, opere.

Problemata Philoſophica, ſeu argumenta in utramque partem pugnantia, annexa cuicumque Diſputationi quadam brevi peroratione Aſcetica. in 8. Coloniæ Agrippinæ 1720. typis Monatianis.

CONRADUS MONHEIMENSIS Palatinus, in ſæculo a Reſtionis arte ad Sacerdotis, & in Univerſitate Ingolſtadiana ad Sacræ Theologiæ Repetitoris munus uſque eſt deportatus: in Religione vero ad mentis animique virtutes omnes ſe evexit, vocatus præterea a ſua Bavarica Provincia pluries ad Lectoris, Guardiani, Cuſtodis, & denique Provincialis gradus. In iis ornamentis & honoribus nihil eo continentius, in ſtudiis nihil ſanctius: quippe qui ſub indocti facie omnibus utebatur, dieque noctuque aliis Confratribus dormientibus vigil erat in meditationibus, ex quibus tum Conciones, tum rem theologicam omnem depromeret. Obiit, ut ipſe ſe optare ſæpe dictitabat, nempe in Choro meditans, & fere extemplo. Reliquit

Sermones ad Confeſſarios rigidos, ut manſuetudinem eis in S. Tribunali ſuadeat.

Meditationes pro ſacris decem dierum exercitiis lucem adhuc publicam expectant.

CONRADUS SALISBURGENSIS, in Tyrolenſi Provincia perfectionis religioſæ Sectator, ejuſdem Tyronum Magiſter, Philoſophiæ, ac Theologiæ Lector, Verbi Divini ſingularis Præco, plurium Conventuum Guardianus, Provinciæ totius Definitor, & bis Miniſter Provincialis: omnibus per omnia numeris abſolutus, tantæque efficaciæ & virtutis, ut vel ſola præſentia componeret ad modeſtiam, inflammaret verbo ad Deum, opere vero omnes lucraretur. Ejus Conciones poſt mortem ad lucem expetitæ hoc titulo ſunt editæ:

Fidus ſalutis Monitor exterius rigans, Deo incrementum dante. Seu Conciones pro Dominicis & Feſtis Sanctorum totius anni, Conciones Quadrageſimales, & Conciones pro Adventu. German. tom. 4. in 4. Salisburgi 1683. ap. Jo. Bapt. Mayr.

CONSTANTINUS A BARBANZONE, duarum Provinciarum decus & deſiderium. Quippe qui in Flandro-Belgica Provincia profeſſus & informatus, deinde ad Rhenanam fundandam & informandam eſt miſſus anno 1611. Colonienſis quoque ſuum ſibi vindicat, cum ille Colonienſis Conventus erectionem anno 1614. feliciter apud Senatum promoverit, & ſuis exemplis plagas illas decorarit. Vir fuit in myſtica Theologia praxi & verbo celeberrimus, ideoque in Novitiorum inſtitutione Magiſter, quin & in omnium Animarum profectum Concionator, ſeu tandem in Ordinis incrementum Definitor adhibitus & expetitus. Nihil in eo præterea vel ad ſui vel ad aliorum ornamentum & exemplum deſiderabatur. Frequens in oratione, rarus in conſortio, ſtrenuus in laboribus, pavidus in honoribus, rebus pauperrimus, carnis cruciatibus copioſus, atque in omni demum virtutum genere enituit. Obiit Bonnæ, aliis Coloniæ 1635. ætatis 71. annor. ſanctitatis odore pleniſſimo, quo ideo attractus ad ejus cadaver frequens accurrit populus: & ejus mortem gratulatus eſt Dæmon per Ænergumenum, quod ſibi tortor inſignis defeciſſet. Signa de eo enarrantur non exigua. Ejus non tam doctrinæ quam pietatis monumenta ſunt

Occultæ ſemitæ Divini Amoris, in quibus vera ſapientia & regnum Dei, quod intra nos eſt, latet. in 8. Lat. Pariſiis 1628. in 12. Coloniæ 1623. Duaci 1635. German. Coloniæ 1648. & demum Latine Amſtelodami 1698.

Ana-

Anatomia Animæ circa Divinas in ea operationes pro iis omnibus, qui ſe ſe divinæ contemplationi penitus dederunt. Gallice in 12. Leodii 1635. ap. Leonard. Stroel de Jeuſnes, & Coloniæ 1648.

* De eo meminit Em. Card. Bona in Compend. Theol. myſt. c. 4. & ſeq. Waddingus de Scriptor. Franciſcanis, P. Hierotheus Confluentinus in Provincia Rhenana l. 3. c. 1. & 3. aliique.

CONSTANTINUS NEAPOLITANUS, ejuſdem Provinciæ alumnus, Juris utriuſque Doctor in ſæculo, & in Religione Philoſophus atque Theologus profundus, ſicut & in concionandi arte præclarus. Fertur ſcripſiſſe aliqua

Theologica & Moralia, atque ad Conciones ſpectantia, quorum tamen titulum non habemus.

CONSTANTINUS A PANORMO, illius Provinciæ Concionator, ac S. Theologiæ Profeſſor. In humanis & divinis litteris excelluit, & ſuperexcelluit in religioſa morum gravitate. Scripſit varia opuſcula, inter quæ extant impreſſa

Compendium Privilegiorum, atque Indulgentiarum a Summis Pontificibus conceſſarum tam Fratribus quam Monialibus Ordinis S. Franciſci, & S. Claræ, quam etiam Sæcularibus eorumdem Ordinum Benefactoribus. Panormi 1650 ap. Didac. Buam.

Sacrum Viridarium omnibus Benedictionibus refertum, ibid. 1684.

CORNELIUS CASTELLUCCIUS de Urbino, Provinciæ Picenæ Concionator, & Definitor. Tot illum natura ornavit dotibus, ornamentis auxit gratia, & ille adeo in vitæ religioſæ ac regularis diſciplinæ obſervantia integrum ſe continuit, meditationibuſque excoluit, ut ab omnibus & laudibus & admiratione exciperetur. Obiit feliciſſime in Chriſto Firmi in Piceno annos natus 79. cum in Religione 62. excurriſſet, anno 1603. Latino & poſtea Italico idiomate ſeqnens ſuæ eximiæ pietatis monumentum typis dedit.

Jacula Divini Amoris, in quibus verba cæleſtis ſapientiæ & Regnum Dei, quod intra nos eſt, latent, in duas partes. Prima pars *Proficientes in via Domini inſtruit*. Secunda *Orationis mentalis deſcriptionem continet*. in 8. Venetiis 1593. apud Bartholm. Caſapellum.

* De illo meminerunt Waddingus de Scriptorib. Franciſcanis, & Jacobillus lib. de Scriptorib. Umbriæ.

CORNELIUS RECINETENSIS, Provinciæ Picenæ Concionator, & ob vitæ ejus perfectionem reſque præclare geſtas in toto Ordine conſpicuus. Noſtræ Congregationi adoleſcens annorum 16. nomen dedit, & dehinc de virtute in virtutem conſcendens ad altiores quoque ſuæ Provinciæ gradus eſt evectus, in quibus tamen ille ſemper demiſſior eſt factus. Commiſſarii Generalis in Provinciis Sabaudiæ & Coloniæ munus exercuit, ubi ab ipſis etiam Hæreticis, virtutum ejus amore captis, veluti inſignis Dei Servus eſt exceptus honore, & non pauci ex iis Calvini erroribus ejuratis eccleſiæ catholicæ manus dederunt. P. Hieronymus a Caſtroferrettorum Miniſter Generalis illum quoque in Belgium delegavit, ut noſtræ Religioni ibi nuper evectæ primos educaret fætus: ſtatimque Guardianus Antuerpienſis creatus, veræ ſanctitatis exemplar ſe præbuit, puram & ingenuam Regulæ obſervantiam in ea Provincia propagans. In oratione fuit aſſiduus, in arcta rerum omnium penuria conſtans, a gulæ illecebris ſemper abhorruit, divina charitate efferbuit, Proximorum ſalutem eſt proſecutus, proprios corporis dolores & angores aſpernatus. Toto denique ſuæ vitæ tempore apoſtolicis inhærens veſtigiis, ſe virum ſane Apoſtolicum oſtendit. Obiit Recineti anno 1632. illique in agone Cardinalis Roma tunc Epiſcopus Recinetenſis Apoſtolicam Benedictionem ex delegatione Urbani VIII. impertivit. Eo defuncto, omnes illius civitatis Religioſi ſimul cum ingenti Populi frequentia funus egerunt: & Concionator eximius Societatis Jeſu funebri Oratione Demortui virtutes & merita multis eſt proſecutus encomiis. Plura ſcripſit, ſicut nobis relatum eſt, inter quæ extant MSS.

Tractatus de Paupertate Regulari & Seraphicis fratribus Minoribus a S. P. N. Franciſco præſcripta.

Quæſtiones Regulares circa Caſus reſervatos ſecundum Bullam Clementis VIII.

* Vitam ejus deſcripſit Marcellinus de Piſe tom. 3. Annal. Capuccinor. pag. 898. §. 1. & de eo meminit Ardinghellus in Appendice Congeminatę vocis Turturis.

CYPRIANUS CROUSERS, natione Belga, patria Antuerpienſis, ſuę Flandro-Belgicę Provincię moderator, Definitor totius Ordinis, atque in Rhenana Provincia aliquamdiu Commiſſarius Generalis. Animi ingeniique dotibus auctus pietatem æque ac doctrinam, & maxime theologicam ſingulariter eſt adeptus & profeſſus. Redux a generalibus Comitiis animam egit Genuæ in noſtro Immac. Concept. Conventu anno 1637. ætatis 68. Scripſit, & poſteris porrexit

Lectiones Paræneticas in Regulam FF. Minorum, in quibus non vulgaria ad formandos mores Religioſorum, vel aliarum ſpiritualium perſonarum documenta ſuggeruntur. in 4. Coloniæ 1625. ap. Arnoldum Kempens & Joannem Kinkium.

* De illo meminerunt Willotus in Athe-

nis

nis Orthodnxis, Waddingus l. de Scriptor. Franciſcau. *Torrecilla in ſpeculo Oeroph.* Religinn. ubi de Capuccinis, & alii.

CYPRIANUS GAMMACHENSIS, Provinciç Pariſienſis in Dei Verbo Declamator non vulgaris, & in ſacra Theologia Prnfeſſor eruditus. Ob fidei zelum, probatamque ſpiritus diſcretinnem Miſſionarius in Angliam ſpecialiter eſt deſtinatus a ſummo Pontifice, ut ibi Henrichettç Magnç Britanniæ Reginæ Præfectus Oratorii, & ejus filiç Duciſſç Aurelianenſium Confeſſarius inſerviret. Paruit ille, & in ea Aula plurimos commoratus annos id nbtinuit, ut vir angelico ditatus candore, & religioſæ vitç virtutumque omnium exemplar diceretur ab omnibus, & haberetur. Re autem vera en ſuæ lucis nitidiſſimos radios.

Exercices d'une Ame Royale, ou les devoirs les plùs importans du Chreſtien, enſeignès a ſon Alteſſe Royale Madame Henricette Princeſſe de la gran Bretagne. tom. 2. in 4. Pariſiis 1631. ex Typographia Regia, & denuo 1655.

La Vie & la Mort chreſtienne, ou les Moïens familiers du bien vivre, & bien mourir chreſtiennement. tom. 2. ibid. 1658. ap. Cramoiſy.

De Miſſione Capucinorum in Angliam ab anno 1630. *uſque ad annum* 1658. ibid. 1659.

CYRILLUS AB ALICANTE, Valentinç Provinciç Miniſter Provincialis, & Sac. Inquiſitinnis Qualificatnr. Felix ille fuit ingenio, Theologus proinde profundus, & proficuus Evangelii Operator. Edidit idiomate Hiſpanico

Sermones diverſos de Sanctis. Valentiç 1659 & 1663.

CYRILLUS A SANCTA CRUCE Hiſpanus, celebris olim in Academia Barcinonenſi Eloquentiç Profeſſor, quam per 19 annos edocuit. Alios bene dicendi artem docere pertçſus, artem bene vivendi ipſe ut diſceret, ſe imbuendum tradidit in noſtra Catalnniç Provincia annos natus 39. Vere autem & in lege peritus evaſit. Nam humilis, pauper, ſolitarius ea excoluit, quæ in Proximi bonum eſſe poterant, quçque divinum ſibi conciliarent amorem, in iis exarſit. Abſtinentia ejus ſupra vires homi[illegible] olures agebat dies prnrſus ſine cibo & potu, & quandoque ad extenuationem uſque. Meritis & virtutibus ita cumulatus obiit anno 1630. in noſtro Conventu Villç (vulgo *Maturo*) ſingularem poſt ſe relinquens ſanctitatis odnrem. Antequam Religionem ingrederetur plurima ſcripſit multa eloquentia & ingenio. Solum tamen poſt habitum ſuſceptum typis dari permiſit Latino idiomate

Volumen epiſtolarum familiarium, & Compendium Artis Rhetoricæ. Utrumque Barcinone 1619.

* Ejus geſta deſcribuntur a Marcellino de Piſe tom. 3. Annal. Capuccin. §. 136.

CYRILLUS DE RUBEIS, Bergomenſis, in Provincia Brixienſi Concionatnr eruditus, S. Theologiç & Canonum excultus Profeſſnr, & non ſecus in ſacris ac in humanis litteris perpolitus. Romç a P. Jo. Baptiſta a Sabbio Procuratore Generali a Secretis eſt adhibitus. Scieotiç eminentiam & cnnſcientiç puritatem copulare edoctus, virtutis ſemitam inoffenſo pede ſolicitoque greſſu calcare ſemper ſtuduit. Scripſit

De morientium eleemoſynis, iis tempe, quæ Fratribus Minoribus S. Franciſci Regulam profitentibus interdum in ultimis voluntatibus Legato, fideive commiſſo præſtandæ relinquuntur, præſertim annuatim & in perpetuum, Huic adnexnit

Conſilium unicum Juridico-Morale tribus articulis abſolutum juxta præſertim Nicolai III. & Clementis V. & S. Bonaventurç doctrinam. in fnl. Lugduni 1680. ex Officina Aniſſoniana.

Centuriam Epigrammatum, duplexque Carmen elegiacum, Genethliacum ſuper Chriſti patientis amorem. Opuſculum meditationes Animæ pœnitentis. in 8. Brixiæ 1681. & iterum Carolnpoli 1683. ap. Thnm. Pnnceler.

De obligatione procurandç perfectionis, tum ſpecialiter Religioſis pro cujuſcumque profeſſionis modulo, tum communiter cunctis Chriſti fidelibus ex vi Divini mandati &c. Prælo hoc opus committebatur, cum neſcio quo caſu eſt impeditum, & creditur Romæ aſſervatum in Curiç Procuratoris noſtri Bibliotheca.

Digitized by Google

D

DANIEL ANTUERPIENSIS, Provinciæ Flandriæ Religioſus devotis compoſitus moribus, Coocionator fervidus & eruditus, oratioois rerumque Divinarum cootemplationis apprime ſtudioſus. Gallico edidit idiomate

Meditationes de Paſſione Domini pro ſingulis diebus totius anni, tom. 2. in 8. Antuerpiæ 1673.

Meditationes pro diebus Feſtis Sanctorum per anni circulum occurrentibus, in 8. ibid. 1674.

DANIEL PARISIENSIS, ejuſdem Provinciæ morum inſtitutor, Cultor ſcientiarum, & intra atque extra Ordinem Legis Domini zelator: quippe qui Novitiorum Magiſter, Lector Theologus, Guardianus, Concionator, & Miſſionarius egregie in omnibus fuit. Poſteris autem dedit ſequentia.

Abregé de la Vie du B. Fidel de Sigmaringa Capuccin. Miſſionaire & Martir. io 12. Pariſiis. 1731. ap. Jo. Bapt. Coigoard. Ad Galliarum Reginam.

La Vie du B. Joſeph de Leoniſſa Capuccin. Miſſionaire. in 12, ibidem 1738. ap. Petr. Witte.

Conferences Theologiques & Morales par dimandes & repouces ſur les Commandemens du Decalogue, & ſur les Sacremens de l'Egliſe: aveo des Reſolutions des Cas de conſcience ſur chaque matiere, a l'uſage des Miſſionaires, & des Perſonnes, qui s'employent a la conduite des Ames. Part. 2. tom. 6. Pariſiis 1741. apud Claud. Jo. Bapt. Heriſſaot.

De Reſtitutione, & de Uſuris.

Collationes in Orationem Dominicam. Quæ opera poſtrema typis parantur ab auctore, qui licet 83. annorum ætate ſtrenue ad Eccleſiæ profectum laborare non ceſſat.

DANIEL A SANCTO-SEVERO, natione Gallus, in Aquitaniæ Proviocia floruit ingenio, & memoria excellenti. Omnium fere linguarum peritia fuit ornatus, Sacræ Theologiæ Profeſſor eximius, ſtrenuus quoque fidei propugnator, ac regularis obſervantiæ nitidus obſervator dictus & celebratus. Deceſſit, cum eſſet ſuæ Provinciæ Moderator aono 1635. navi, in qua ferebatur, perfracta: in quo tamen caſu omnes alios ſimiliter pereuntes ad extremum uſque Crucifixum manibus geſtans inter ipſos agones adhortabatur. Illius zeli & doctrinæ hæc ſunt inſignia:

Chriſtomachia expugnata, ſeu de Deſcenſu Chriſti ad Inferos adverſus Calviniſtas. Gall. in 8. Lugduni 1618. apud Pilchotum.

Acta Diſputationis Bearnenſis contra quemdam Miniſtrum Carolum nuncupatum. Lat. in 8. Toloſæ 1620. ap. Colomiez.

Epiſtola ſatis prolixa ad Illuſtriſs. & Reverendiſſimum D. D. Coſmam Bardans Epiſcopum Carpentoractenſem Vice-Legatum Legationis Avenionenſis de Collatione & Diſputatione cum Nemauſenſibus & Septimaniis factionis Calvinianæ. Aveniooe 1625. apud Jacob. Bremerau.

* De eo meminit Waddingus lib. de Scriptor. FF. Minor.

DESIDERIUS DE BELLAGRANDIS, ab Oriano Provinciæ Brixienſis. Hic io Miſſionibus cootra Hæreticos in Rhætia munus Apoſtolicum per plures annos fideliſſime functi-

ſtinuit, ſive ad Chriſti exponendum Evangelium, ſive ad ignaros in fidei myſteriis inſtituendos, ſeu tandem ad morum teformationem pietatemque chriſtianam promovendam. Opuſculum Latine ſcripſit, cujus eſt titulus:

Refectio Spiritualis Sacerdotum, ſive Praparatio ad Miſſam & Gratiarum actio, cum aliis monitis pro Confeſſione & Communione omnibus Chriſti fidelibus neceſſariis. in 8. Brixiæ 1667. ap. Rieciardos.

DIDACUS DE BILHONO, Provinciæ Britanniæ Concionator, & Miſſionarius Apoſtolicus in pluribus locis Pictavienſium, in quibus non infructuoſe laboravit. Deſcripſit, ac edidit

Narrationem plurium Converſionum virorum illuſtrium, quæ factæ ſunt opera Capuccinorum in Miſſionibus Pictavienſibus. tom. 1. in 12.

DIDACUS LEGIONENSIS Bæticus Concionator typis conceſſit patrio idiomate

Orationem, in qua aſſumitur: Prædicator ſeipſum prædicat. Granatæ 1704.

Dialogum inter Juſtum & Peccatorem. Granatæ 1712. typis SS. Trinitatis.

DIDACUS MALACITANUS, Bæticæ Provinciæ conſpicuum lumen. Viam Domini inoffenſo pede cucurrit, imo ea virtutum omnium præſtantia, ut tamquam doctrinæ myſticæ magiſter directioni animarum ſit adhibitus; a propria vero Provincia pro regulari obſervantia continenda & Guardianus & Definitor & Provincialis Vicarius omnium profectu ſit electus. Obiit cum ſanctitatis fama, ejuſque corpus nedum vidit corruptionem. Plus ad faciendum quam ad ſcribendum addictus, evulgavit tantum Hiſpanice

Panegyricam Orationem pro Templi dedicatione PP. Auguſtinianorum Diſcalceat. Granatæ in 4. 1693.

DIDACUS MATRITENSIS, Provinciæ Caſtellæ frequenter Definitor, Cuſtos, & Guardianus. Ingenii vis & vitæ probitas æque in eo eluxerunt. Eloquio adeo præſtitit, ut Regius Prædicator ſit aſſumptus. Hæc ejus eloquentiæ illuſtria ſunt veſtigia:

El Ceſar ò Nada, ideſt aut Ceſar aut Nihil: Vita S. Felicis a Cantalicio, opus prædicabile in tres partitum tomos.

Primus *ſexdecim Orationes Panegyricas continet*. in 4. Matriti 1729. Typis Firmini, & Eſtrada.

Secundus *totidem Orationes varias habet*. ibid. 1730.

Tertius *quindecim exhibet Orationes*. ibid. 1731. ap. Bernardum de Peralta.

Nada con voz, y Voz con Ecos de Nada. Opus Concionatorium varias Orationes Panegyricas & Morales continens. tom. 3. in 4. ibid. 1741. ap. eumd.

Vox Turturis audita in Sacroſancti Evangelii terra: ubi Virginis Mariæ verba, quæ in Evangelio ſunt, exponuntur, ac variis conceptibus elucidantur. Opus Latinum paratum ad prælum.

* De eo Bibliotheca Franciſcana tom. 1. pag. 302.

DIDACUS DE QUIROGA Provinciæ Caſtellæ Miniſter Provincialis & Inquiſitionis Qualificator: vir generis nobilitate, ingenii acumine, atque doctrinæ ſeu ſapientiæ præſtantia inter primorum ſapientum numerum cooptandus. Ad omnium humanarum divinarumque litterarum ſtudium viſus eſt progenitus, & ſumma probatus eſt in pertractandis difficillimis illius temporis negotiis dexteritate, conſtantia & prudentia præditus. Ob ejus præclare res geſtas & merita illum propterea Ferdinandus III. Imperator & Philippus IV. Rex Catholicus a ſacratiſſimis conſiliis ſibi delegerunt, ſimulque Maria Auſtriæ Imperatrix, Maria Anna ejuſdem Philippi IV. conjux, ſicut & Maria Thereſia ejus filia Regina Galliæ a Confeſſionibus ſibi adſciverunt, imo ut inter S. R. Eccleſiæ Cardinales aſſumeretur, ab Urbano VIII. enixe poſtularunt, & obtinuiſſent, niſi tanti viri major reſtitiſſet humilitas. Matriti obiit 1648. ætatis ſuæ anno 82. ingemiſcentibus cunctis Hiſpaniæ viris probatioribus. Ejus funera omnes Hiſpaniarum Principes & Magnates, & ipſe Apoſtolicus Nuncius Julius Roſpilioſus (qui poſtea dictus eſt Clemens IX. Pontifex Maximus) magna cæterorum nobilium ſtipante caterva, ſummo honore & pietate ſunt proſequuti. Scripſit

Multa Philoſophica, & Theologica, ſicut teſtatur Joannes Caramuel, qui de illo ſic luculentius habet:

* *Reverendiſſimum P. Didacum de Quiroga inter intimos habui, dum Viennæ viveret, & modo, dum triumphat inter Cælites (ſic ſpero) inter maximos Patronos veneror, doctiſſimum, ingenioſiſſimum. In Philoſophia habebat multa praeclare cogitata, in Theologia multa magni momenti: & ut inſinuem aliquid, in materia de Auxiliis rejecta ſcientia Media & phyſicis Prædeterminationibus, pulchre & clare exponebat, quæ Thomiſtæ & quæ Moliniſtæ non clare. In Politicis ſummus. Tota enim ille vita negotia publica tractaverat, & jam octogenarius, aut fere, erat a- a Regi & directioni univerſis Legatis. At quia confidebat memoriæ, etiam in illa ætate prodigioſæ, nihil ſcribebat omnino*. Hæc Illuſtriſſimus & Reverendiſſimus Caramuel tom. 1. Theo-

Theolog. Fundamentalis Fundam. 5. tit. Syntheſes Regulares num. 825. in quæſt. an Theologi viventes poſſint citari, quamvis nullos libros typis dederint,

DIDACUS SGROY Meſſanenſis, illius Provinciæ Definitor, Provincialis, & Scriptor egregius. Concionator ille & Theologus eruditus, ſimul & perpolitus Jureconſultus in Canonum Judiciorumque ſcientia. Profuit ſuæ Provinciæ in muneribus exequendis, profuit Ordini toti & Exteris ipſis in hoc, quod edidit, opere.

Lux Prælatorum præſertim Regularium, nec non Curiæ ſecularis, foro criminali tum theoricæ tum practice accenſa. in 4. Venetiis 1673. typis Brigonciis,

DIDACUS TOLETANUS, Provinciæ, Caſtellæ in Sacra Theologia Profeſſor, & Concionator celebris. Sua tempora & noſtra ditavit hoc ſuæ eloquentiæ ſpecimine,

Sermones diverſi de Sanctis, Matriti 1668,

DIDACUS DE VALVANERA Bæticus, Orator celebris, & ſuæ Provinciæ Definitor edidit Hiſpanice omnium plauſu

Sermonem de SS. Euchariſtiæ Sacramento, Illiturgi 1690.

Sermonem alterum de Virgine Maria, *vulgo, della Cabeza*. ibid, 1689,

DIONYSIUS DE ABBATIBUS a Montefalchio, Umbriæ Provinciæ alumnus. Hic cum Juris utriuſque laurea eſſet inſignitus, & Aloyſii Cardinalis Capponii a Secretis, ſui generis honeſtate poſtpoſita, ac ſublimioribus fortunæ neglectis ſemitis, nobiliori animo divinam ſibi in Religione Capuccinorum ſarvitutem delegit. Ibi pro ſui ingenii præſtantia in Theologica facultate & concionandi munere vere axcelluit, ſed excellentior adhuc evaſit omnibus in virtutibus, quæ virum apoſtolicum componunt. Ad Dei promovendum honorem, ad animas lucrandas totus fuit, totuſque ſimul divino amore flagrans vultu & animo in cœlum ſublatis incedebat, Deum ſemper præſentem contemplans & amplexans. Nomen ejus apud omnes magnum eſt habitum. Scripſit, & in meliorem formam redegit idiomate Italico

Artem unionis cum Deo olim editam a P. Joanne de Fano. Quam anno 1622. Romæ iterum cum ſua reſtauratione & additione typis mandavit ſimul cum Vita dicti P. Joannis.

* De eo meminerunt Waddingus lib. de Scriptor. Franciſcanis, & Ludovicus Jacobillus lib. de Scriptor. Umbriæ: qui addit eum obiiſſe Pariſiis anno 1623. & citat Palocium de viris illuſtribus Capuccinis.

DIONYSIUS DE CAROLIS, Placentinus, Bononienſis Provinciæ Concionator, & jam Miſſionarius Apoſtolicus ad Regnum Congi. Labores ſuorum itinerum omnibus exploratos fecit in libro, qui ita eſt inſcriptus;

Il Moro traſportato in Venezia, ovvero Curioſo Racconto de' Coſtumi, Riti, e Religione de' Popoli dell' Africa, America, Aſia, ed Europa, Regii 1672. ap. Proſper. Vedrotti. Bononiæ 1674. ap. Jo. Longum in 8. & in 12. Et Baſſani 1687. in 4. Advertit Franciſcus Nazarius in nona Ephemeride Romana anno 1677. elaboraſſe etiam in hoc libro P. Michaelem Angelum Guattini Regienſem Capuccinum Miſſionarium: nam illius eſt deſcriptio itineris a Genua ad Ulyſſiponem, hinc ad Bernambucam, Braſile, Loandam, & tandem ad Regnum Congi, ubi obiit. Dionyſius autem proſequitur ad ea, quæ ſunt ulteriora.

DIONYSIUS A GENUA, qui hujus Bibliothecæ laudem totam jure ſibi vendicat. Quippe qui primos lapides movit profunda temporum cæcitate ſepultos, conſtruxit deinde eo labore, qui nonniſi experimento poteſt credi, complevitque demum tanta diligentia, ut facile ejus invantis addi poſſet. Laboravit, ut alios in Ordine commendaret, commandandus ipſe tamen, vel inter primos. Certi enim ſumus doctrina illum ſatis præſtitiſſe, ſed plus etiam floruiſſe moribus. Comis & ſuavis omnes facile ſibi devinciebat; verum non vinciabatur ille, nam quodcumque orationi ſupererat tempus, calamo & ſanctis operibus ſedulo totum impendebat. Integerrimus in propria profeſſione Eccleſiam & ſolitudinem amavit: unde ſemper aut ſibi aut Proximis prodeſſe ſtuduit. Adhibitus quoque eſt ad regularem obſervantiam continendam, cum in præcipuis Provinciæ ſuæ Genuenſis Conventibus præfectus eſt Guardianus, & demum alectus Definitor. Deceſſit Genuæ anno 1695. ætate annor. 59. Religionis autem 44. Ejus opera ſunt

Bibliotheca Scriptorum Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum. Quæ primo prodiit in 4. Genuæ 1680. Deinde in fol. ibid. 1691 ap. Jo. Bapt. Scionicum.

Vertit autem in Italicum idioma hæc, quæ ſequuntur, opera noſtri P. Ivonis Pariſienſis.

Felices Eventus Pietatis, ac Triumphus vitæ Religioſæ. tom. 1. in 4.

Morales Chriſtianæ. tom. 2. in 4.

Vanæ Excuſationes Peccantium. tom. 1. in 4.

Progreſſus Divini Amoris. tom. 2. in 4.

Exercitia Pietatis in vita ſeculari. tom. 1. in 4.

Ope-

Opera Miſericordiæ. tom. I. in 4. Hæ, inquam, ſunt Auctoris lucubrationes ex aſſiduis lectionibua ſpiritualibus, relictia MSS. ob prematuram mortem.

DIONYSIUS HISPALENSIS, Bæticus, Concinnator facundus & fœcundua, atque Theologiæ Lector, evulgavit patria lingua probatiſſimam

Chronicam funebrem in Exequiis D. Marię Antoniæ Meſia dela Zerda. in 4. Hiſpali 1733.

DIONYSIUS LUXEMBURGENSIS, Provinciæ Rhenanæ Concionator non minus declamatinnibua fervens, quam locutione eruditus: doctrinis quoque cęteris commendatus, & Guardianus apud ſuos acceptus, ideoque cammuni decoratus luctu, dum eo in mnnere Cochemii 11. Februarii 1703. viaam abſolvit. Ex illius Provincię recentioribus ſimul & certioribus notitiis hæc ſunt ejus typis commiſſa opera.

Vita Anti-Chriſti ex S. Scriptura aliiſque probatis Auctoribus congeſta. Germanice. Francofurti ad Moenum. 1682. Opus multorum manibus tritum.

Liber de quatuor Noviſſimis, ſive Ars non peccandi juxta S. Scripturam. Germ. Auguſtæ 1685.

Calendarium Marianum. Germ. Auguſtæ 1695. iterum Colnniæ 1715.

Theſaurus doctrinæ catholicæ, ſive *Gazophylacium veritatis ditans, ac eruans ſolam Ecdeſiam Chriſti*. German. Auguſtę 1697. liber ſatia proficuus.

Aurea legenda de Deo & de B. Virgine, ubi Dei & Deiparæ excellentia expenditur. German. Francofurti 1697.

Aurea legenda de Chriſto, ideſt Excellentię & myſteria totius vitæ Chriſti triginta diſcurſibus elucidata. German. Francofurti 1697.

Liber precum de Corde Jeſu: German. Auguſtæ 1699. & 1715.

Martyrologium, ideſt *Quotidiana lectio de geſtis Sanctorum*. German. Auguſtæ 1700. & 1715.

Liber precum pro feſtis Chriſti & B. Virginis. German. Auguſtæ 1700. & 1715.

Legenda Sanctorum, ſive *Hiſtoriæ de eximiis Dei ſervis*. German. Francofurti 1703. 1708. 1711. 1717.

Conciones Chriſti, ſive *Diſcurſus ſelectiſſimi morales ex ſola doctrina evangelica deprompti*. Coloniæ 1715. & pluries deinceps.

* Recenſetur hic Auctor a P. Hierotheo Confluentinn in Prov. Rhenana l. 3. c. 2. inter Concionatores eximios, & c. 3.

DIONYSIUS MASSILIENSIS, in illa Provincia alumnus, & ſæpe Guardianua. Doctrina non tantum, ſed etiam morum compoſitione perfecta fuit ornatus. Publicia & privatis in diſputationibus Calviniſtarum perfidiam ſæpiſſime eſt inſectatus, pro Dei eccleſia zelum & vires omnea exercens. Scripſit Latine & evulgavit

Reſponſiones quaſdam ab eo datas contra falſam doctrinam nonnullorum Hæreticorum Sectæ Calviniſticæ. in 8. Maſſiliæ 1657.

DIONYSIUS ŒNIPONTANUS, Provinciæ Tyroli Religioſua & Concionator vere Evangelicus, quippe qui regularem obſervantiam in ſe ad unguem ſemper continuit, in aliorum vero profectum totum ſe dedit: adeout quolibet dimiſſo regimine, ad quod digne vocabatur, viginti quatuor elegerit inlumere annos concionando in una Saliſburgenſi Cathedrali, plaudente populo ob fructum ex illius verbis & exemplia, & urgente Archiepiſcopo ob ſingularem hujus viri æſtimatinnem. Eodem Archiepiſcopo præſertim poſcente in lucem prodiit

Piſcina ſpiritualis quindecim habens Porticus, ideſt quintuplex Annuale Concionum Dominicarum & Feſtorum. in 4. Auguſtæ Windelic. ap. Jo. Gaſpar. Bencard.

DIONYSIUS DE RIVES, patria Aveninnenſis, Divini Verbi ſervidus Declamator, & in ſacria Scripturis abunde verſatus. Hujus ingenii, doctrinæ, ac ſapientiæ præclara extant in Provincia S. Ludovici teſtimonia. Hæc ab eo typis data inveniuntur.

De Primatu S. Petri, & eccleſiæ viſibilis infallibilitate contra Atheos, Judæos, & Hæreticos. Lat. in fol. Lugduni 1662. Sumptibus Benedicti Caroli.

Triplex Tractatus Sacræ Scripturæ, in quibus multa elucidantur ad ſacrum Textum ſpectantia. in fol. ibidem 1660. apud eumdem.

Tractatus de mutatione Sabbati in Dominicam. in 8. ibid. 1661. ap. eumd.

Tractatus de ſignificatione verbi Creo. ibid. 1661.

Diſſertatio de Origenis Hexaplis & Octaplis cum corollario Joſ. Mariæ Svareſii Ep. olim Vaſion. Vicarii Baſilicæ S. Petri. in 8. Romæ typis Michael. Herculis. Ita refertur in Ephemeride 5. Romana Tinaſſii anni 1673.

DIONYSIUS WERLENSIS, Provinciæ Colonienſis Concinnator, Lector, & Definitor, quem & tota Germania eſt gratulata ut ſui Heroem in diſſolvendis Novatorum mendaciis, & avitam Germaniæ veritatem catholicam in propugnando. Poſt ea, quę ſui profectus erant, viſus eſt tum Concionibus, tum librorum ſcriptione in aliena quærenda ſalute totua. Præmio, quod obtinuit, nunc ille gaudet: ejus labores, quos nos intuemur, hi ſunt.

Philanton, ſeu Animadverſio in Animad-

verſionem Hermani Conringii Lutherani Profeſſoris in Univerſitate Helmſtadienſi, qua iſte Novennam S. Antonii Patavini ſimul & cultum ſanctorum ridere & evertere invicte poſſe crediderat, in 4. Hannoveræ 1676. typis Wolfangi Schewendimani.

Philanton vindicatus, ſive *Conringius caſtigatus in ſua Andabatica, ſeu reſponſione data prædicto P. Dionyſii libro*, in 4. ibid. 1678. apud eumd. Re autem vera qui ſe invicibilem jactabat, ita victus ceſſit, ut brevi & rabide in mortem ſit adactus.

Via pacis inter diſſidentes Germaniæ Religiones, in qua præcipuæ controverſiæ pacifice componuntur, & innumeris teſtimoniis mendacia in Catholicos ab Novatoribus inventa deteguntur & deſtruuntur: in 4. Hildeſii in Saxonia inferiori 1684. ſumptibus Ludolphi Ebellii 1684.

Defenſor honoris Catholicorum contra Hæreticorum injuſta probra, German. in 4. Heldeſii 1698.

Germanus ſincerus, ſeu de ingenua veterum Germanorum catholica fide in dedecus Lutheri, & Calvini, qui illam novis inventis & commentis confuderunt. Germanice. Hildeſii 1698. ap. Jo. Leonard. Schlegel.

Vera inſtructio de Miſſæ Sacrificio, ut Lutherani detrahere deſinant, firmentur vero Catholici, German. Hildeſii 1701.

Pſeudo-pœnitens correctus, ubi veræ diſpoſitiones ad Sacramentum Pœnitentiæ aperiuntur, ſimul & arguuntur vitia in illo ſuſcipiendo. in 12. Hildeſii 1701. apud Jo. Leonard. Schlegel.

Adduntur quoque alii duo tractatus, quos tamen editos, vel diſtinctos ab aliis Provincia ipſa Colonienſis affirmare neſcit, iique ſunt:

Tractatus de vera Pœnitentia ex cana venerandaque antiquitate collectus, perditiſſimis hiſce temporibus, quibus innumeri per falſas & incongruas pœnitentias miſerrime decipiuntur, maxime neceſſarius. German. Coloniæ 1684.

De falſa Pœnitentia ibid. 1688.

DIONYSIUS VIRIENSIS, Provinciæ Normanniæ Concinnator & Definitor. Vir utique ſapientiæ æque ac pietatis nomine clarus. Annorum 18. curriculo ſacram Theologiam in eadem Provincia, Divinamque Scripturam interpretatus, quamplurimos Verbi Dei Præcones eccleſiæ & Religioni Seraphicæ doctrina & pietate illuſtres, ſuique imitatores peperit. Annos item triginta & unum impendit, quibus quotidie ſemper habuit concionem de Controverſiis fidei in eximio & regio S. Audoeni Monaſterio Rothomagenſi. Sic totus ille fidei propagandæ Animarumque ſalvandarum zelo efferbuit; & hinc tam ſtrenue pro veritate pugnavit, ut quatuor millia Hæreticorum concionibus, colloquiis & diſputationibus ad eccleſiæ ſinum reſtituerit. Doctrina ejus potius infuſa, eſt dicta, quam viribus acquiſita humanis, quippe qui vitam omnem in oratione ducebat, inſumebat vero in carnis maceratione, & abſtinentia vere admirabili. Sex luſtra peregit, quibus omnino a carnibus, ovis & piſcibus ſemper abſtinuit; unde lucerna lucens & ardens, & neque manducans neque bibens communiter appellabatur. Quam pro eccleſiæ exaltatione & animarum ſalute exercuerat ſemper, ſundere quoque vitam, concupivit in his piiſſimis laboribus. Voti compos revera eſt factus: nam in Pago Bellimontis ad octavam Rothomago leucam in ipſo concionandi pro Miſſionibus actu placidiſſime Creatori animam reddidit. Hujus corpus Magiſtratus Bellimontis ſimul & Eccleſiaſticorum Nobilium Ordines vi & piis conatibus rapuerunt e Capuccinorum manibus, illud Rothomagum deferre volentium; & ſolemni funerum pompa, populorumque etiam exterorum concurſu honorifice in ſepulchro a terra elevato condiderunt: & in hodiernum uſque diem aſſiduo devotæ plebis concurſu decoratur. Scripſit Latine

Schedulam charitativæ provocationis ad certamen ſimulatæ ſynodo Quivillianæ, menſe Majo anno 1650. celebratæ, & toti univerſaliter Hugonotiſmo ſui erroris venenum reſpuenti. Opuſculum equidem mole parvum, ſed re & utilitate magnum, pluribus idem linguis impreſſum. Pariſiis 1650. & ſequentibus ap. Joan. Nauclerum.

* Ab incolis Bellimontis ſequens Epitaphium hujus viri ſepulchro fuit appoſitum.

I. M. F.

Siſte Viator,
Et quod inſcius calcas, reverere & time.
Sua quippe ſepultus Triumpho
Illa ſub Tumba quieſcit, qui numquam quievit,
R. P. Dionyſius Virienſis Concionator Capuccinus,
Eccleſiæ propugnaculum, Hæreticorum fulmen,
Donec excitetur tuba Dei ſonante.
Hunc Sorbona formavit Theologum,
Religio Seraphica reddidit Seraphinum,
Et Sancta Sedes Miſſionarium Apoſtolicum delegavit.
Vixit ut alter Joannes Baptiſta non manducans neque bibens,
Solis leguminibus contentus
Per triginta tres annos.
Converſatus eſt ut alter Paulus, omnibus omnia factus,
Ut omnes Chriſto lucrifaceret.
Quotidie ſibi moriens, ut alter Franciſcus,
Soli ſuo vixit Ordini.
Quem ille unum ſibi Concionatorem fecit,
Magiſtrum Novitiorum, Guardianum,
Le-

Lectorem
Tum in Philoſophia, tum in Theologia.
Quatuor millia & amplius virorum,
ac Mulierum,
Quos Calviniana Hæreſis eripuerat Chriſto,
Eccleſiæ ejus Sponſæ reſtituit.
Ac tandem Definitor tertio electus,
Et Bellimontis cum duodecim aliis Capuccinis
Miſſionem exercens per quadraginta dies,
Raptus-eſt in Cœlum tempore Autumni
anno 1658.
Quaſi mortuus Æternitati
In Libra quia Juſtus, die Sabbati tamquam
ad requiem deſtinatus,
Et die nona Octobris, ut nominis omen
impleret,
Ætatis ann. 65. Relig. 42. Vado, &
ipſum imitare.

DOMINICUS A BUSCHETO in Umbriæ Provincia ob compoſitam morum integritatem, mentis humilitatem, paupertatem ſpiritus, pudicitiæ candorem, vultus verecundiam, demiſſionem oculorum, carniſque mortificationem Angelus paſſim ab omnibus appellatus. In ejus corde ex aſſiduo orandi ſtudio ſagittæ ardentes inerant, quibus Dei amore vel ipſe languebat, vel inflammabat cæteros. Dei quoque unctione reſperſus illuſtris fuit ſpiritu prophetico, multarum rerum revelatione, & plurimis maximiſque miraculis. Pari animi fervore in Beatiſſimam Virginem Dei Matrem ferebatur, pari & ab ipſa recreabatur benevolentia, ſuis inquam cęleſtibus colloquiis & aſpectibus. Idcirco ille aſſiduus non ſolum in obſequiis erga tantam Virginem præſtandis, ſed etiam in colloquiis tum privatis, cum publicis ſeu Concionibus ad populos in eamdem pietatem provocandos. Obiit ſanctiſſime in noſtro Tiphernenſi Cęnobio anno 1589. die 8. Septembris, ætatis ſuæ 76. & Religionis 56. tota lugente Umbria, quam ſibi arcte devinxerat innumeris beneficiis, quæ etiam defunctus præſtare non deſinit. Scripſit Italice opuſculum cęleſtem ſpirans devotionis odorem, ſub hoc titulo:

De ſanctiſſimæ Virginis Dei Genitricis Marię Nominis invocatione. Venetiis 1580. & Romę 1610.

* Ejus Vita ſatis mirabilis deſcribitur luculenter a Boverio tom. 2. Annal. Capuccinor. ad annum prædictum. De eo pariter Hyppolitus Maraccius lib. de Scriptor. Marianis, Waddingus de Scriptor. Ord. Minor. & Ludovicus Jacobillus de Scriptor. Umbriæ.

DOMINICUS A CÆSENA, Bononienſis Provinciæ alumnus, & ad Braſilienſes oras Miſſionarius Apoſtolicus. Inter cęteros Operarios ſingulare habuit nomen, nam & in laboribus pro fide Chriſti dilatanda, & firmanda nemini ceſſit. Semel rediit ab illo regno, & illuc reverſus finem & prȩmium invenit vitæ & laborum anno 1740. die 24. Junii in Axara. Qui conſcius eſſe poterat, teſtatus eſt ejus vitæ integritati Virginitatem quoque perpetuam additam fuiſſe. Buccius in Additione facta ad Hiſtoriam Sacram Manzonii hunc enumerat inter Cęſenates ſcriptores ob hæc ſatis erudita Opera MSS.

Viaggio al Regno del Braſile libri tre. In primo iter, in ſecundæ plantæ & animalia, & in tertio norma hujus itineris deſcribuntur.

DOMINICUS INTERIANUS, Genuenſis, illius Provinciæ in S. Theologia Profeſſor. Prompti fuit ingenii, & ad omnes ſcientias facilis. In pluribus Italię Civitatibus facundiſſimi & promptiſſimi Concionatoris nomen eſt ſortitus. Hæc ab eo ſunt typis conceſſa.

Genova illuſtrata, Panegirico Poetico: con un Diſcorſo intorno alla Poeſia, dedicato all' Ill. Sig. Anſaldo Mari. Prodiit Genuę ſub nomine Joannis Antonii Interiani 1644. ap. Petr. Jo. Caleoſianum.

Oratio ab eo habita Genuę in adventu P. P. Definitorum illius Provincię. Mediolani 1641.

Teatro de' Principi della Famiglia Cybo.

DOMINICUS PAMPILONENSIS, Provinciæ Navarræ Definitor, eam in Sacris litteris & in utroque jure conſcendit eminentiam, ut Theologus vulgo diceretur, adhiberetur in ſui profectum ab omnibus, & timeretur a doctis. Eam ſimul vitæ integritatem eſt proſecutus, ut adhuc ejus fama in odore ſuavitatis concelebretur: cum ille ſeptuagenarius Pampelone oppetierit anno 1695. Gloriæ contemptor neque Cathedras, neque Typos adamavit, unde ſolum etiam quaſi compulſus edidit

Allegationes varias valde copioſas & eruditas. Pampelone 1693. apud Franciſc. Burgheſe.

* Torreçilla tom. 2. Conſult. a pag. 133. uſque ad 199. duas ex illis allegationibus recitat. In eodem quoque Tomo aliam recitat pro quodam Parocho editam ibidem eodem anno, & ap. eumdem. Tandem in tom. 1. Conſult. ejuſdem Torreçillæ a pag. 414. ad 431. duæ Conſultationes ſeu Diſputationes ejuſdem afferuntur, prout fatetur ipſe Torreçilla tom. 5. pag. 126.

DOMINICUS DE SANCTO a Francavilla, Provinciæ Hydruntinæ Concionator, Definitor, & bis Provincialis, pietati & ſcientiæ ſemper inſudans hæc poſt ſe reliquit ſui animi argumenta:

Directorium quotidianum tam Religioſi Sacerdotis, quam Secularis. Neapoli 1687.

Ultimi Colpi al Cuore de' Peccatori da darſi

con 40. *Sermoni nell'Eſercizio delle* 40. *Ore*. in 4. Venetiis 1694. ap. Andr. Poleti.

Le Sacre Vigilie per eccitar le Anime alla divozione, compunzione, e totale unione con Dio. in 4. ibid. eod. an. ap. eumd.

Scorta de' Peccatori nel cammino del Cielo. in 8. ibid. eod. an. ap. eumd.

DONATUS EX ASEN, Provinciæ Auſtriæ Anterioris Concionator, omnibus ſuavi conſuetudine acceptus, omnibus quoque maxime pauperibus infirmis proficuus: qui Uberlingæ obiit 1734. die 25. Decembris, Typis dedit

Vitam S. Ottiliæ Virginis, & Sanctimonialium Abbatiſſæ ex Principum Habſpurgi proſapia. German. in 8. Friburgi 1723. ap. Jo. Bapt. Waldparth.

DONATUS A CORTENO, in Brixiæ Provincia Concionator fervidus, & ſalutis animarum zelator. Doctrina ideo & apoſtolicis virtutibus præornatus ad fidem Catholicam in Rhetia propagandam perrexit. Ibi ſedulus & invictus Evangelii Operarius Pagos & Oppida, vel & ipſa montium juga ſæpe nive cooperta ſemper nudis pedibus circuivit, quæ ſunt fidei ignaros inſtituens concionibus ſeu catechiſmis. Potens opere idcirco & ſermone pleroſque obſtinatiores Sectarios devicit, ut ab erroribus ad manus Catholicæ eccleſiæ dandas tranſilirent. In Rhetia igitur ejus pugna, victoria, & tandem triumphalis fuit occubitus, nam ibi in Oppido Centi obiit, dum Hæreticorum inſudaret converſioni, & Catholicis lue peſtis laborantibus Sacramenta miniſtraret anno 1630. Scripſit

Opuſculum Catechiſticum de Controverſiis ad fidem ſpectantibus pro uſu Miſſionum.

* De eo meminit Marcellinus de Pisè tom. 3. Annal. Capucciorum, & Leonardus Cozzandus in Bibliotheca Brixienſi p. 2.

DONATUS PASSAVIENSIS, nomen Concionatoris præſtantiſſimi in ſua Viennenſi Provincia natura & arte obtinuit: alis vero animi dotibus ad Guardiani, Definitoris & demum Provincialis munera eſt aſſumptus. Sic ſtudiis & laboribus in proprium & alienum profectum vitam intermiſcens, Waidhoviæ ad Thajam, cum actu Viſitationem perageret, apoplexia correptus eſt, & oppetiit 18. Julii 1694. annorum 67. In lucem hæc ſequentia ab eo ſunt conceſſa.

Roſetum doloroſum centifoliatum, ſeu Centum Conciones Morales de Paſſione Domini J. C. German. in 4. Sulzbachii 1693.

Triumphus temporis Evangelii, ſeu Conciones duplicatæ pro qualibet Dominica, & pro quolibet Feſto anni, in quatuor partes diviſæ juxta quatuor anni tempora. German. in 4. tom. 2. Ibid. 1694.

DOROTHEUS Aquenſis, Provinciæ S. Ludovici alumnus, candidis præditus moribus, regularis diſciplinæ ſtudioſus, & ſingulari in S. Mariam Magdalenam devotione affectus, Ab eo prodiit idcirco

Tractatus de Pœnitentia S. Mariæ Magdalenæ. Gall. in 12. Aquis-Sextiis 1649.

DOROTHEUS BITERRA, Brixienſis, in ea Provincia per plures annos S. Theologiæ Lector, & Concionator acceptus, ſpectabilis, eruditus. Virtutes omnes, quæ Inſtitutorem aut Declamatorem Seraphicum decent, in eo conſpiciebantur, doctrina quoque ſingularis, animarum zelus pari cum prudentia. His de cauſſis Eminentiſſimi Patres Congregationis de Propaganda fide eum ſibi in Theologum Romæ adſciverunt. Brixiæ tandem bonis repletus operibus e vivis ceſſit anno 1624. pridie Kalendas Junii ætatis ſuæ 72. Scripſit Italico ſermone

Expoſitionem ſuper Regulam FF. Minorum, quæ paſſim legitur in Provincia Brixienſi.

Septem Monita præcipua, cuilibet Chriſtiano neceſſaria ad ſecure incedendum in via ſalutis. Brixiæ 1590. ap. Vicent. Sabbium.

* De eo meminit Waddingus lib. de Scriptor. FF. Minorum, Appendix ad Tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum datum, Leonardus Cozzandus in Bibliotheca Brixienſi p. 2.

EDEL-

E

EDELBERTUS ROTTENFELSENSIS, io Franconia Provincia Coocionator, Lector, Guardianus, & Definitor, eloquio & zelo conſpicuus, prælo commiſit librum, cui eſt titulus:

Cura animarum in omnes Dominicas & Feſta per annum. German. Bambergæ 1713.

EDUARDUS PARISIENSIS, illius Provinciæ Lector, Theologus, Guardianus, & Cuſtos, factus eſt zelo & doctrioa vere ſingulari tamquam murus pro Domo Dei: ideoque edidit:

Reflexions ſur les cent & une Propoſitions condamnée par la Conſtitution Unigenitus. in 12. Pariſiis 1717. apud. Jo. Bapt. Vereuſſen.

ELECTUS LAUFFENBURGENSIS, Provinciæ Auſtriæ Anterioris Coocionator celebris, & Miſſionarius Apoſtolicus in regionibus Orieotis. Plurimo ſudore, nec miooribus periculis defunctus utiliſſimum ſe Operarium probavit, ad leges Seraphicas limatum, ac totius poſteritatis memoria digoum. Obiit cum fama ſingularis pietatis Rottenburgi die 2. Maii 1627. Scripſit Germanice, ſed typis neutiquam donavit

Chronicon Provinciæ Helveticæ, cum juncta alteri Auſtriæ Anterioris erat.

Relationem exactam de ſua Miſſione in Archipelagum.

ELIGIUS BASSÆUS, natione Belga, & Provinciæ Valloniæ alumnus. Nomeo habet non ſecundum inter Morales, nomen non inæquale ioter probatiores noſtræ Religionis obtinuit. Natura & Gratia illum ditarunt, & ille ſatis Creatoris muoere dives, quæ erant purioris obſervantiæ regularis, quæque morum integritati ſtrictius inſervire poterant, tum io ſe cum in aliis enixe eſt proſecutus. Laudem idcirco etiam nolens vivendo ſibi cumulavit, præmia in cęlo diſpoſuit. Ioter cętera illius iogeoii argumeota hoc vere ſingulare prodiit opus.

Flores totius Theologiæ Practicæ tum Sacramentalis tum Moralis, ex probatiſſimis Doctoribus fideli manu collecti. Tom. 2. in fol.

Primus Tomus prodiit primum Antuerpię 1643. ſecundo ibidem 1645. apud Petr. Bellerum, tertio Venetiis 1648. & poſtremo Lugduni 1653. ſumptibus Hierooymi de la Garde.

Secundus Tomus, qui eſt Supplementum Primi prodiit Lugduni 1658. ſumptibus Laurentii Aniſſon & Jo. Bapt. Devenet. Noviſſime omoes novo ordine alphabetico compilati & locupletati prodierunt ibid. 1663.

ELISEUS DE BELLAGRANDIS, ab Oriano in ſęculo juris utriuſque Doctor, & in ooſtra Brixienſi Provincia Concionator atque Theologiæ Profeſſor. In pluribus Italiæ Civitatibus prædicationis non minus quam virtutum lumine emicuit. Io ſua Provincia prudentiam, & Seraphicæ diſciplinæ zelum teſtatum fecit, unde illam ſemel & iterum ipſe per integrum trieonium gubernavit. Obiit devotiſſime anno 1675. Scripſit

Compendium rerum criminalium theorice ac practice digeſtum. in 4. Venetiis 1632.

apud Petrum Antonium Brigoncium.

Quæſtionum Criminalium ſtylo ſcholaſtico digeſtarum Volumina duo. in ſol. An vere ſint impreſſa, adhuc nos latet.

*ELISEUS PESENTIUS, Bergomas, in Brixienſi Provincia nobili ortus progenie, & non impari divinarum litterarum virtutumque laurea decorus Theologicis emenſis ſtudiis, cum prompto floreret ingenio, ad linguam percipiendam Hebraicam incubuit, & ita eſt delectatus, ut deinde in illa illiuſque myſteriis penetrandis totus fuerit. Re autem vera in hoc ſtudii genere non profecit tantum, ſed excelluit. Quare triginta annorum curriculo illam linguam quotidie publice expoſuit. Imo propter expoſitionum ſubtilitatem, proprietatem ſenſuum, verſionum acumen, vocumque delectum omnes alios Doctores, qui ante illum Gloſſas, Lexica, & Dictionaria de Lingua ſancta ſcripſerunt, ab eo ſuperatos eſſe omnium communis fuit vox & ſententia, Extant hujus veritatis monumenta præclariſſima in ingentibus Voluminibus, quæ noſtram Brixienſem Bibliothecam decorant: in quibus ſignificationes, arcana, myſteria, ethymologiæ exponuntur, ſimul & inſtrumenta enucleantur ad formandas & articulandas in ea lingua voces & litteras. Non leve ab hoc ſtudio detulit ille emolumentum. Nam præter hujus linguæ ornamentum eccleſiæ adeo proficuum, quingenti enumerantur Judæi ab eo ſuis concionibus & evidentibus argumentis ad Baptiſmi lavacrum deducti, His laboribus & meritis cumulatus evolavit ad præmia in noſtro Conventu Iſæi anno 1637, dum ibi in majori eccleſia conciones Quadrageſimales haberet: ſuos ita Auditores non verbis tantum, ſed exemplo qua morte oppeterent erudiens. Porro hujus doctiſſimi viri Opera ſic inſcribuntur:

Sal Eliſei viri Divini, ſive Dictionarium Hebraicum ſtudio ac labore F. Eliſei Peſentis Bergomatis Capuccini Theologi confectum, & in quatuor Tomos in folio diſtributum,

Favus Melis ex floribus delibatus Horti clauſi, ſive Grammatica Hebræa, Auctore, Lectore, & Opifice F. Eliſeo Peſente Bergomate Capuccino Theologo, & Oratore Eccleſiaſtico, Tom. 1, in fol.

Anatomia Alphabeti Hebraici, addita Phyſica pronunciationis, & ratione ſymbolica litterarum. Tom. 1. in fol.

Cabala Proſelyta, & Cana. Tom. 1.

Canones Grammaticales una cum Scripturalibus advertentiis ad legitimam S. Scripturæ intelligentiam. tom. 1. in 4.

Tropi, figuræ, & Schemata Linguæ Sanctæ. Tom. 1,

Phraſes communes & vulgares, & Claves ſacrorum arcanorum atque myſteriorum. Tomus 1,

Methodus ad difficultates ſcripturales diſſolvendas, additis variis obſervationibus, Tom. 1. in 4.

Parœneſis ad Doctores & Diſcipulos Hebræorum, Tom. 1.

Lectiones de Antiquitate, nobilitate, neceſſitate & facilitate Linguæ ſanctæ. Tom. 1.

Commentaria litteralia ſuper Pſalmos. Tomus 1.

* De hoc illuſtri viro ſcribit luculenter Donatus Calvus ex Ordine S. Auguſtini in ſua Scena litteraria Scriptor. Bergomens. lib. 2. & D. Jo. Baptiſta Campionus Clericus Regularis Somaſchenſis hunc Auctorem Ambroſio Calepino pariter Bergomati comparat, imo præponit in hoc Epigrammate, quod initio ſuorum Operum appoſuit:

Bergomeæ Ambroſius quondam Urbis C... in altis
Auguſtini aluit quem ſacra Eremus ...,
Explicuit voces libro uberiore Latinas
Auſonidum haud paſſus ſcripta latere virûm.
At nunc Bergomea Civis Peſentus in ora,
Altera Franciſci quem nova Eremus ...,
Eruit explicuitque novo Myſteria libro
Abdita Judaicis, quæ latuere, notis.
Ut par ſit labor, atque opus utriuſque ... profanis
Ille tamen ſtudiis profuit, iſte ſacris.
Ille etiam externa magis auctus luce niteſcit,
Externa alterius non eget iſte face.

ELISEUS VIROLENSIS, in Provincia Brixienſi Concionator, & omnium virtutum exemplar. Quam ab ipſa pueritia fuerat æmulatus, Religionem Capuccinorum ſummo animi fervore tandem amplexus eſt, cum ſexdecim eſſet annorum. Incepit ab orationis ſtudio, quod eo amplius ſemper eſt proſecutus; in humilitatis & patientiæ ſemita miro ſane modo cucurrit, & ſtimulos ſibi adjecit aſſiduæ abſtinentiæ, & carnis macerationis. Patronam in illa ſalutis via amantiſſime delegit, & ſemper tenuit Dei Matrem Virginem Mariam, cujus ideo encomia ſemper in corde & in ore meditando & concionando habebat, ut omnibus idem obſequium & patrocinium commune faceret. Salutis portus illi cœlitus eſt prænunciatus, unde mortis ſuæ prædicto die ad æternam pacem eſt deductus eodem in loco, in quo natus erat, nempe Virolæ in territorio Brixienſi anno 1625. die 23. Januarii Ejus ſanctitas pluribus a Deo fuit illuſtrata miraculis. Scripſit Italice

Hymnos plures diverſi generis devotos, ad fideles excitandos in amorem Beatiſſimæ Virginis Mariæ. Impreſſi ſunt Brixiæ & alibi, ejus tacito nomine.

* Hujus vita deſcribitur a Marcellino de Pi-

Piſæ tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum præſignatum. De eo Leonardus Cozzandus in Biblioth. Brixienſi p. 2.

EMERICUS BERLACENSIS, Bavarus, Concionator, Lector, Magiſter Novitiorum, ac Guardianus. Vir in omnibus inſtitutus, probatus, & exercitus, tandem ut optimam partem elegit vivere in angulo cum libello. Interim typis reliquit verſiones ſequentes ex Italico in Germanicum idioma.

Vitam B. Joſephi a Leoniſſa Capuccini.

Vitam V. Matris Veronicæ Capuccinæ.

Hiſtoriam Miſſionis Tybetanæ.

Tractatum de Oratione 40. Horarum.

Capuccinum morientem.

Concionem unam, quam ipſe recitavit. Quæ omnia Monachii variis temporibus ſunt edita.

EMERICUS HALENSIS, in Tyroli Provincia alumnus. Probatus eſt in ingenio, unde Cathedram Theologiæ conſcendit ad ſuam inſtruendam Provinciam. Probatus quoque eſt in prudentia, unde in ſocium & a ſecretis eſt aſſumptus a Reverendiſs. P. Hartmanno Brixinenſi jam Ordinis Generali. Quibus denique acceptis experimentis, in ſuæ virtutis & probitatis teſtimonium nunc uſque præſidet ut Guardianus & Definitor. Theſaurum cordis ſui, quem operibus ſemper ſignificavit, nunc & in libro exhibet ſic inſcripto:

Horologium Paſſionis Dominicæ, in cujus qualibet hora primo proponitur unum Paſſionis myſterium ſub aliqua veteris Teſtamenti figura: & deinde doctrinæ morales ſcripturæ, & Patrum teſtimoniis exhibentur. German. in 4. Auguſtæ Vindelicorum 1745. ap. Joa. Jac. Mauracher.

EMMANUEL GIENENSIS (vulgo *de Jaen*) Provinciæ Caſtellæ Miſſionarius Apoſtolicus, & Guardianus. Animarum percitus zelo non fervide tantum conciones declamavit, ſed & utiliter ſcripſit hunc, qui ſequitur, librum:

Inſtructio pro Confeſſione peculiari & generali, cum præparatione & gratiarum actione in SS. Communione. Adjecta eſt in ultima editione

Directio devota pro exercitio diario cujuslibet horæ. Hiſpan. in 12. Opus multoties editum, & primum Matriti 1723. ap. Joſeph Palacios.

* De eo Bibliotheca Franciſcana tom. 1. pag. 330.

EMMANUEL GRANATENSIS, Bæticus, religioſis moribus elegans, eloquii ſuavitate compoſitus, ac divini Verbi Declamator inſignis. Cenſor Theologus S. Inquiſitionis eſt adhibitus, & propriam Provinciam miniſtravit. In ſolemni octiduo, quod Senatus populuſque Granatenſis pleno concurſu pro Immaculata Conceptione Virginis Mariæ plaudenter celebravit, detulit ipſe ejuſdem Immaculatæ Virginis vexillum, meritus, ut de hoc in eo vexillo imprimeretur memoria: ſimulque omnium gratulatione recitavit, & ſermone Hiſpanico edidit

Orationem de Immaculato Virginis Conceptu. Matriti 1731.

* Hujus Scriptoris meminit Marracius Alva, & Bibliotheca univerſalis Seraph. tom. 1. fol. 330.

EMMANUEL MALACITANUS, qui in ſua Betica Provincia nomen Concionatoris eloquentiſſimi, graduſque Guardiani, Definitoris, atque ad generalia Comitia Cuſtodis adeptus eſt. Geſta ſuæ Provinciæ fratris, qui obiit in odore ſanctitatis, illuſtravit, edendo nempe Hiſpanice

Vitam F. Silveſtri de Eſtella Laici Capuccini. in 8. Malacæ 1731. ap. Joſeph Lopez.

EMMANUEL DE NIZA Luſitanus, Theologus & Concionator, filius, ut cenſetur, Provinciæ Bæticæ. Scripſit idiomate Hiſpanico

Hiſtoriam ſuæ Provinciæ, quam MS. adhuc exiſtere legitur apud Georgium Cardoſo Agiologii Luſitani die 3. Maii littera C. & 8. ejuſdem Menſis littera G. Ita habetur in Appendice Bibliothecæ Hiſpanicæ, Auctore D. Nicolao Antonio Hiſpalenſi I. C. Ordinis S. Jacobi Equite tom. 2. fol. 322. An vero iſte Emmanuel fuerit Capuccinus, tota fides ſit penes Auctorem citatum, qui id refert.

EMMANUEL ORCHIUS, Novocomenſis, Provinciæ Mediolanenſis Definitor, & S. Theologiæ in eadem Provincia generalis Interpres. Ingenium illi ſatis felix, eloquentia naturalis, ſed ſui ſæculi infelici guſtu infeliciter ipſe quoque inter cæteros fuit eloquentiſſimus. Illum tamen omnes celebriores Suggeſtus ſunt æmulati, & plauſibus ſemper exceperunt. In ſcientiis tradendis magis ille fuit proficuus. Obiit anno 1649 in Inſula Procidæ, dum Melitam adnavigaret concionaturus in Quadrageſima. Italico idiomate multa ſcripſit ad Poeſim ſpectantia. Extant adhuc MSS.

Lectiones Philoſophicæ & Theologicæ pluribus in Tomis in 4. diſtributæ.

Prediche Quareſimali. in 4. Mediolani & Venetiis 1650. apud Juntas opera P. Benedicti Mediolanenſis Capuccini.

Encomium gloriæ Auſtriacæ. in 4. Bambergæ. Sicut refert Laſor in Deſcript. Orb. v. Auſtraſia.

EM-

EMMANUEL VIVARIENSIS, in Toloſana Provincia vir philoſophicis, mathematicis, atque aſtronomicis ſcientiis eminenter inſtructus, religioſiſque virtutibus æque ornatus. Ob hujuſmodi eruditionem eximiam Toloſanæ Scientiarum Academiæ eſt adſcitus, imo & Academiæ Regalis Pariſienſis Correſpondens conſtitutus. Clarus nomine & virtute diem extremum habuit Toloſæ anno 1738. ætatis ſuæ 72. & Religionis 52. Scripſit typiſque mandavit opuſcula quædam, eaque ſunt

Quadrans Aſtronomicus, Geographicus, ac Lunaris, ubi horariis lineis tam urbes præcipuæ, quam Stellæ fixæ eis perpendiculariter reſpondentes delineantur.

Calendaria plura annua novis commentariis calculiſque Eclypſium illuſtrata.

Microſcopia duplici lenticula vitrea conſtructa, ab eo inventa, quibus animalcula in aceto videbantur, imo & fucous circum agens in quibuſdam detegebatur foliis

Thelеſcopia Binocula ab eo confecta, per quæ oculis ad ſolum verſis, remotiſſima videntur obiecta,

ENGELBERTUS LANDISHUTANUS, Bavarus, natura & arte eloquentiſſimus ſui ævi Orator. A Sereniſſ. Bavariæ Aula per tredecim annos Monachii in eadem eccleſia toto anni tempore Concionator eſt expetitus & ſtatutus. Exceſſit ille omnium deſiderium, Aſſiduis laboribus conſuetas Religionis aſperitates & abſtinentias voluit ſemper conjunctas. Illum Guardiani & Definitoris gradibus Bavarica Provincia tamquam optime meritum ornavit. Prælo ipſe dedit Germanico ſermone

Antidotarium contra venenum peccati. Monachii 1712,

Conciones ſeparatas pro diverſis ſolemnitatibus. Monachii variis temporibus.

Annuales Conciones typis deſiderandas reliquit.

EPIPHANIUS DE MOYRANS, Provinciæ Burgundiæ Concionator, ac Miſſionarius Apoſtolicus in Indiarum regionibus. Ibi multa eſt paſſus propter ſalutem animarum, libertatemque Eccleſiaſticam defendendam. Vivebat anno 1685. & plura ſcripſit opera ſatis proficua, quæ tamen inedita ſie nobis exhibentur.

Chriſtianus Crucifixus, ſeu Perfectio Chriſtiana per aſſimilationem ad Chriſtum Crucifixum. In quinque partes dividitur.

Myſticæ Theologiæ libri quatuor.

Sententiarum Myſticarum practicæ ſententiæ. Eſt liber Sapientialis ad modum Proverbiorum Salomonis.

Hiſtoria Apoſtolica, in qua continentur glorioſa Capucinorum geſta in nova Andaluſia, ubi ad fidem Indos converterunt. Tom. 1.

Appendix ad Expoſitionem litteralem Apocalypſis. Tom. 1.

Conventio Chriſti ad Belial, ſeu Catholicorum Indorum impietas, qui Demolatriam ſtatuebant. Tom. 1.

Servi liberi, ſeu Naturalis Mancipiorum Africæ libertatis juſta defenſio. Tom. 1.

De Vita S. Joſeph Sponſi Beatiſſimæ Virginis Mariæ. Liber Theologicus & Hiſtoricus. Tom. 1.

Clavis Myſticæ Civitatis Dei, ubi ut veræ demonſtrantur Revelationes factæ Vener. Mariæ de Agreda de Vita Beatæ V. Mariæ. Tom. 1.

Clavis Apocalypſis futura reſerans Prophetarum. Tom. 1.

Fatum Religionis Seraphicæ. Tom. 1.

De vera Humilitate libri duo.

Ars Memoriæ admirabilis omnium neſcientium excedens captum.

Reſponſum ad quamdam Epiſtolam Amici, continens reſolutionem quæſtionum difficilium Theologiæ, quæ ſunt in Controverſia.

Litteræ ad Miniſtrum Claudium Calviniſtam Pariſienſem, ubi argumentis ad hominem ex illius Scriptis depromptis ad veritatem excitatur affectus.

Vera Via Perfectionis breviſſima & facillima. Eſt liber de Divino Amore practice dirigendo.

EPIPHANIUS SYLVANECTENSIS, Provinciæ Pariſiorum Concionator. Miles erat Prætoriæ Cohortis Regis Chriſtianiſſimi, & fervente licet ætate vitam in ſumma corporis & animi puritate ad prodigium uſque tranſegit. Poſtea ad Crucis caſtra inter Capuccinos tranſiit, ubi propter ſingularem caſtitatis prærogativam ampliori Dei dilectione dignus effectus, magnos Divinæ Gratiæ cumulos ſibi comparavit, unde pietate & ſanctis moribus Religioſus evaſit omnibus venerabilis. In Charitatis exercitio, dum peſte laborantibus inſerviret Sacramenta miniſtrando, Carnoti defunctus eſt anno 1629. Ejus obitum omnes Carnotenſes ingemuerunt, & Canonici eccleſiæ primariæ funera ejus proſecuti, & ſolemni celebrato officio gratum animum in Defuncti merita exhibuere. Sicut habetur ex relationibus, ſcripſit

Opuſculum Meditationum de Vita & Paſſione Domini, quod tamen morte præoccupatus perficere & typis dare non potuit.

* De eo meminit Marcellinus de Piſe tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum prænotatum.

ERNESTUS A SOLODORO, natione Helvetus, Provinciæ Viennæ in Auſtria, animum ita ad pietatem compoſuit, ut Noviciorum Magiſter diu ſit adhibitus; & pieti ſic copulavit prudentiam, ut omnibus acce-

ceptus ſimulque proficuus Guardianus evaſerit. Incolumis vitæ curſum juſtorum morte perfecit Styriæ 3. Martii 1704. ætatis annorum 67. Quo vivens imbuerat, & mortuus ſpiritu eodem poſteros imbuere ſtuduit, hoc libro, qui inſcribitur:

Inſtructio perutilis ad omnes, qui amant religioſam perfectionem, maxime ad Novitios Capuccinos. Lat. in 8. Lincii 1688.

EVANGELISTA A CANNOBIO (quod eſt oppidum in Ducatu Mediolanenſi), Provinciæ Umbriæ alumnus. Doctrina præclara, prudentia, multarum rerum peritia, & demum ſingulari vitæ ſanctimonia enituit iſte, & ad ſupremos ideo gradus eſt aſſumptus tam in Umbria, quam in pleriſque aliis Ordinis Provinciis. Hinc poſt celeberrimi viri adeptum nomen, anno 1584. in Generalem Miniſtrum Ordinis communi omnium conſenſu eſt electus. Ejus munus ſtudium aſſiduum fuit Religionem ſibi commiſſam ſanctificandi, Regulæque puram obſervantiam ſtatuendi, imo & ampliandi: vel ea demum omnia perficiendi, quæ Gregem juvarent, decerent Paſtorem. Gregorio XIII. Pontifici Maximo ſatis fuit familiaris, magnoque ab illo habitus eſt in honore. Interfuit Concilio Tridentino, ubi in Religionis pertractandis negotiis prudentiſſimum ſe oſtendit, ſapientiſſimum vero maxime in difficilioribus enodandis quæſtionibus contra Hæreticos. Peruſii obiit anno 1595. ætatis ſuæ 84. Antequam Seraphicum induiſſet habitum, Clericali militiæ nomen dedit, & inter primos ſui temporis Canoniſtas ſeu Juriſconſultos conſultiſſimus habebatur. Quare laboravit Latine

Conſulta varia in jure Canonico, &

Annotationes in libros Decretalium. Mediolani 1591.

* Ejus vitam deſcripſit Boverius tom. 2. Annal. Capuccinor.

EUCHARIUS STOCKSBERGENSIS, Franconiæ Provinciæ proficuus filius, quippe qui in ea Lector Theologus, Guardianus, & Definitor extitit: proficuus quoque ſæculo, cum conciones habuit, & omnibus in terrorem ſaluberrimum reliquit, qui ſequitur, tractatum Aſceticum, nempe:

Infernus patens, German. Bambergæ 1706.

EUGENIUS BURGENSIS Sacerdos Provinciæ Flandriæ ſcripſit Opuſculum ſub titulo:

Ultima vox zelatricis innocentiæ indigne patientis, ſive Libellus ſupplex indigne patientis ad Innocentium XI. Coloniæ 1689.

EUGENIUS AB OLIVA Hiſpanus, Provinciæ Valentinæ Fundator, & primus Miniſter Provincialis: vir celebris doctrina, ac vitæ ſanctitate. A pueritia uſque animam geſtare electam, & ſe Dei Templum factum fuiſſe pluribus & morum & ſpiritus unctionibus patefecit. Studiis uſque ad Philoſophiam protractis, Religionis ſpiritum concepit, & patre ipſo reluctante inter PP. Obſervantes adſcribi voluit. Novo Dei gratiæ actus impulſu ad Capuccinos tranſmigravit, ibique tam egregium ac firmum evangelicæ perfectionis fundamentum poſuit, ut pro gloria & deliciis præcipue haberet ab omnibus deſpici, & ob Chriſti amorem aſpera & dura pati. Paupertatis atque aſperitatis fuit cultor eximius, omniaque, uſquedum vixit, etiam in decrepita ſenectute ſolatia ſibi aut levamina interdixit. Orandi aſſiduitate familiarem Dei ſibi conciliavit præſentiam, & frequenter in extaſim raptus divinis fruebatur amplexibus. In concionando illius verba ſicut ſagittæ in manu potentis, quorumlibet ferientes animos, & ita devincientes, ut nullus tam duro corde eſſet, qui ſapientiæ & ſpiritui, qui in eo loquebatur, reſiſtere valeret. Senio confectus, copioſiſque donis a Deo cumulatus, inter Cruxifixi oſcula & amplexus, Fratribus omnibus inhærentibus & lugentibus, ſpiritum Domino reddidit Valentiæ anno 1673. ætatis ſuæ 78. Singularis fuit in recta Regulæ intelligentia, unde fratres omnes ad eum tamquam ad oraculum confluebant: ad quorum ideo conſolationem & preces ſcripſit

Expoſitionem ſuper Regulam FF. Minorum ſecundum mentem S. P. N. Franciſci. MS.

* Vita ejus copioſe deſcribitur tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum ſignatum n. 33.

EUGENIUS A PETRARUBEA, Provinciæ Bononienſis alumnus. Nedum Sacerdotali inſignitus erat charactere, cum P. Marius a foro Sarzinio tunc Generalis Miniſter afflatu ſuperno ad concionandi munus illum aſſumpſit. Ad id muneris aſſidua oratione crebriſque jejuniis potius quam ſtudio ſe accinxit, & ita re ipſa excelluit, ut ad illum audiendum populi turmatim etiam ex diſtantibus locis confluerent, tacerentque ipſo concionante reliqui Concionatores; non in eloquentiæ humanæ verbis, ſed in oſtenſione ſpiritus ſermones ille habebat: unde frequentiſſimæ erant hominum converſiones, qui anteactam in ſceleribus vitam execrati copioſis in Sacramento Pœnitentiæ lacrymis detergebant. Epiſcopus Mutinenſis eum aliquando aſſumpſit in ſubſidium ad ſuam viſitandam Diœceſim, & illius zelum pro animarum ſalute demiratus, teſtabatur, ſe in Eugenio hominem e Cœlo miſſum aut

ſpi-

ſpiritu Apoſtolorum imbutum nactum fuiſſe. Extra exemplum fuit quoque ejus in componendis diſcordiis ſuavitas & efficacia. Bononiæ tandem ad æternam pacem ipſe evolavit anno 1616. ibique ingenti populorum concurſu ejus merita imploraotium fuit tumulatus. Scripſit, & poſteris reliquit digna typis

Volumina plura Sermonum & Concionum de Tempore. MSS.

* Vitam ipſius deſeribit Marcellious de Piee tom. 3. Annal. Capuccinor. ex MSS. Bononienſis Provinciæ.

EUGENIUS TRIESTIUS Gandavenſis, ex illuſtri & perantiqua ſtirpe, imo & ex Præfectura Cohortis Militaris ſupra mundi faſtum regiaque munera ad Religionem Seraphicam in noſtra Flandriæ Provineia accurrit, ut pauperem Chriſtum pauper ſequeretur. Re autem ipſa Paupertatis exemplar, uſquedum vixit, ſemper ſe exhibuit. Eruditus præterea valde fuit, ſubtilis ingeoii, vitæ ſpectabilis ſimul cum humilitate ſemper conjunctæ. Præcelluit in affectu erga B. V. Dei Genitricem Mariam, pro qua & mentem & cor & manum exercuit. Hęc ab eo igitur ſunt edita.

Funus Philippi Trieſtii patris ſui, Equitis & viri Conſularis, tum propriis tum aliorum Poetarum verſibus exornatum. ibid. 1628.

Elegia devotiſſima & valde erudita, qua Deiparæ Virgini pro vocatione ſua ad Religionem Capuccinorum, aliiſque beneficiis gratias agit per eam acceptis. Antuerpiæ 1630.

EUSEBIUS ANCONITANUS, Provinciæ Piceni, & deiode Ordinis totius lumen. Mundum ille cito deſpexit, adoleſcens nempe 16. annorum, & inter PP. Obſervantes eſt cooptatus. Virtutis ſemitam ibi aggreſſus nomen ſibi Theologi æque ac Concionatoris eximii apud omnes obtinuit. Tempore labente ipſe non labens, ſed ad perfectiora inhians, naſcentem tunc Capuccinorum Reformationem eſt ingreſſus. Arctiorem profeſſus vitam igne etiam novo viſus eſt caleſcens: qua de re ad virtutum apices labore aſſiduo contendit, nec ſero conſcendit. Ita doctrina ſimul cum ſanctitate ioter cæteros ferventes fratres emieans, Generalis Vicarius electus eſt aono 1552. Narrat Boverius inter cętera hujus præclari viri geſta, eum Paulo IV. Pontifici Maximo gratiſſimum fuiſſe, & tanta æſtimatione exceptum, ut de eo cum nonoullis Cardinalibus verba fecerit ad illi Purpuram deſtinandam. Quod ut reſcivit Euſebius, io Siciliam trajiciens hoorem declinavit. Octogenarius Scapetiani in Piceno mortem feliciter oppetiit anno 1569. Scripſit ad communem utilitatem

Tractatum de Paupertate FF. Minorum.

Opuſculum Divinarum Meditationum.

* De illo Boverius tom. 1. Aonal. Capuccinor. Ivo Magiſtri par. 2. Manipul. FF. Minor. c. 8. Carolus Bruxellenſis io Floribus Seraph. tom. 2. Coriolanus in Appendice ad Galliam Chriſtianiſſimam, & alii plures.

EUSEBIUS MELLOTENSIS, io Pariſienſi Provincia virtutum omnium magiſterio conſpicuus. Cum optimus eſſet Concionator, zelo aoimarum perculſus toto vitæ ſuæ tempore per Pagos & Oppida verbum Dei diſſeminando cucurrit, ut rudes homines io viam dirigeret ſalutis: & licet viæ gelu, oivibus, aqua, aut luto exundarent, ipſius tamen ſervidæ eharitati terminum ponere non valebant, quio ſemper oudis incederet pedibus. Multoties octo & decem conciones ad Populum habebat: illiſque abſolutis, totum quod diei ſupererat, Catechiſmo, Infirmorum viſitationibus, ſeu Carcere concluſis jejuous adhuc, ſed ſpiritu validus, ſemper inſumere conſuevit. Sacratiſſimam Virginem Dei Genitricem Mariam maximo proſecutus eſt pietatis affectu, omneſque ad illam honorandam & amandam allicere cupiens, ſemper in ſuis concionibus aliquid, quod ad ipſius cultum ſpectaret, intexuit. Io his laboribus deceſſit e vita Provinii 1618. cum ætatem ageret annor. 33. menſ. 3. uno die amplius, feria ſexta poſt meridiem; & qoa hora Chriſtus tumulatus fuiſſe creditur, ipſius etiam funera ſolemniter ſunt celebrata. Omnes Urbes, quæ illum in Concionatorem habuerant, ſolemni Officio pro Defunctis gratum exhibuerunt animum. Scripſit

Sermones plurimos ſatis devotos ſelectis hiſtoriis & exemplis intextos ad conciliandum devotionis affectum erga Deiparam: in quibus etiam demonſtrat hujus Patronæ neceſſariam nobis eſſe clementiam. MS.

* Ejus geſta deſcribuntur tom. 3. Aonal. Capuccinor. §. 153.

EUSTACHIUS FRAVENFELDENSIS natione Helveta, & Auſtriæ Anterioris Provinciæ alumnus factus. Natura illi inimica, quippe in Hęreſi Zuvingliana illum prodidit. Ille vero etiamſi puer natalium ſortem miſeram correxit, Conſtantiam aufugiens, ut ſe in veritatis catholicæ arce muniret. Abjecit errores, ſtuduit, profecitque io via Domini, & tandem ioter illius Provinciæ Capuccinos gratanter eſt exceptus. Adhuc vivit, ſed quid profecerit, hoc ſatis, quod edidit, oſtendit opuſculum.

Regalis Sacerdotalis Catatypoſis, ſive Medi-

ditationes & Exercitia ſpiritualia ſuper ſeptem ſacros Ordines ſuſcipiendos, & etiam ſuſceptos. in 8. Conſtantiæ 1743. ap. Leonard. Parcus.

EUTROPIUS ISLEBONENSIS (vulgo *de Islebonim*), Provinciæ Turoniæ Concionator, perfectus in humilitate, in paupertate, atque in charitate. Proximorum ſalutis ideo exardeſcens zelo, plurimos rebelles Hæreticos juſſu Regis Chriſtianiſſimi Nannetæ carcere detentos, aperto ſuæ vitæ diſcrimine, omnia non tantum animæ ſed corpori quoque neceſſaria ſubminiſtrando, ad Catholicæ Eccleſiæ gremium adduxit. Obiit devotiſſime in eadem civitate anno 1612. febre peſtilenti correptus: & pro æterna vita aliis procurata, mortem ſibi ipſi conſcivit. Editus ab eo eſt, licet proprio ſuppreſſo nomine

Tractatus Catechicus de ſeptem Sacramentis Eccleſiæ pro inſtruendis Junioribus in fide Catholica & Doctrina Chriſtiana. Nannetæ 1616.

* Videndus Marcellinus de Piſe tom. 3. Annal. Capuccinor. qui ejus geſta copioſe deſcribit.

FAU-

F

FAUSTINUS DIESTENSIS, natione Belga, genere illuſtri Craneorum, Provinciæ Flandriæ Concionator, ac Definitor. Vir tum doctrinæ, & eruditionis ſtemmate, tum perfectionis evangelicæ gloria illuſtris; qui etiam ad ſuæ Provinciæ Miniſterium evectus, dignam in eo munere veri Paſtoris ſubditis ſuis normam probatam fecit. Hiſtoriam compoſuit F. Archangeli Scoti, qui ſponſa atque ampliſſimo patrimonio relictis in Belgium fugit, & in Flandriæ Provincia Capuccinorum profeſſus religioſiſſime obiit: cui & contexuit illius piiſſimæ genetricis Margaritæ Gordoniæ, & Joannis de Forbes patris geſta: quæ tantæ viſa ſunt in Orbis exemplum efficaciæ, ut Jacobus a Caſtro Epiſcopus Ruremondenſis ad commune bonum evulgari petierit. Sic autem liber ille eſt inſcriptus:

Alter Alexius, natione Scotus, profeſſione Capuccinus, vocabulo F. Archangelus. in 12. Coloniæ 1620. ap. Jo. Chriſtophori. Deinde reimpreſſus hac alia Epigraphe.

Converſio & Converſatio P. Archangeli Scoti regio ſanguine clari, & in Religione ſacra Capuccinorum beata morte defuncti anno 1607. Teneramundæ ubi Guardianum agebat ætatis ſuæ 36. in 12. Leodii 1632. Tertio Italice translatus prodiit Mutinæ 1634. ap. Julian. Caſſianum, & dicatus P. Joanni Baptiſtæ Eſtenſi. Quarto Flandrice eſt editus Brugis 1704. cura P. Gregorii Brugenſis Capuccini ſæpius Guardiani ac Definitoris.

* De hoc Auctore meminerunt Valerius Andreas Veſſalius in Bibliotheca Belgica, Waddingus de Scriptorib. Franciſcan. Torrecilla in ſpeculo Religion. Seraph. & Maraccius in Bibliotheca Mariana.

FAUSTINUS GEDEONUS, patria & Provincia Brixienſis. Ubique notus vitæ integritate, doctrinæ excellentia, ac Verbi Dei prædicatione. Ad ſuæ Provinciæ regimen electus omnium virtutum ſpecimen exhibuit, habuitque gratiam coram Deo & hominibus. Erga Beatiſſimam Virginem ſingulari affectus eſt pietate, ejuſque dilatandi obſequii zelo incenſus. Latino propterea ſermone edidit

De B. Virginis præſtantia, ejuſque ſacratiſſima & Immaculata Conceptione Tractatum unicum, quem Carolus Romelius J. U. D. evulgavit Venetiis 1641.

Septizonium Marianum, ideſt de Nominibus Mariæ. Opus noviſſimum & pulcherrimum in ſeptem libros diſtributum: in quo multa variaque Nomina, tum ex Divinis Scripturis, tum ex SS. Patribus deprompta explicantur. 1648.

* De eo meminerunt Waddingus l. de Scriptor. FF. Minor. & Maraccius l. 1. de Scriptor. Marianis, & Leonardus Cozzandus in Bibliotheca Brixienſi p. 2.

FELICIANUS HISPALENSIS, Bæticus, a Deo electus, doniſque omnibus ex alto indutus, totam Bæticam quadraginta annorum ſpatio ut verus Apoſtolus peragravit, inſtruxit, reformavit. Potens non minus verbo, quam opere ad pœnitentiam obſtinatiores alliciebat, vel compellebat. Singuli Bæticæ Antiſtites illum in ſui gregis reformatorem certatim convocabant, eoque ſummis utebantur honoribus. Omnium deſiderium ſemper exceſſit ille: imo ut ad omnes ſalus perveniret, epiſto-

ſtolam prælo datam ad omnes Hiſpaniæ Epiſcopos, libellum quoque ſupplicem ad ipſum Regem Catholicum miſit, ubi reverenter ſimul & ſervide precabatur obteſtabsturque, ut in ſingulas Domini vineas Operarii mitterentur. Obtiouit quod zelatus eſt populorum ingenti profectu. E vivis tandem ereptus lacrymas omnium in amoris ſignum, concurſum & veluti certameo ad ejus humilia diripienda ſpolia in devotioois argumentum, exequiaſque pro reverentiæ teſtimonio a ſummis Granatæ viris magna civitsris, commotione accepit. Illud celebre: quod cum ipſe vivens SS. Trinitatis invocationem & adorationes concionando ſemper inter populos promoveret; defuocto parentarunt SS. Trinitatis Religioſi officiis ſepulchralibus, oratione funebri, & ejus vitæ ſumma inter ſuas relata Chronicas. Viri tam proficui en quæ etiam poſteritati vulgata ſunt opera:

Cantiones ſpirituales de obligationibus chriſtianis, & adverſus cantica vitioſa. in 8. Tomus primus Hiſpali 1698. apud HH. Thomæ Lopez. Secundus Gadibus 1699. apud Chriſtoph. Requena. Tertius Hiſpali 1705. ap. Franc. Looidael.

Inſtructio vitæ ſpiritualis brevis & clara. in 8. ibid. 1696. iterum Mairiti 1700.

Officium parvum SS. Trinitatis. io 16. Gadibus 1700.

De Angelicis Principibus Empyrei. in 8. Hiſpali 1704. ap. HH. Thomæ Lopez.

Cymbalum igneum, ideſt de Suffragiis pro animabus defunctorum. in 4. Hiſpali 1704. ap. HH. Thomæ Lopez.

Sol increatus, Deus Trinus & Unus: ubi cultus devotioque fidelium excitatur. in 4. Gadibus 1707. apud Chriſtophor. de Requena.

De ſontibus Salvatoris. Devotio utiliſſima de ſacris ſtigmatibus Jeſu Chriſti. in 16. 1708. Hiſpali typis Leosdael.

Lux Apoſtolica. io 8. Hiſpali 1716. ap. HH. Thomæ Lopez. Reimpreſſa cum additionibus, & compendio vitæ Auctoris. Granatæ 1741. typis SS. Trinitatia.

Triſagium devotum. Hiſpali typis Leoſdael.

Caniſtrum myſticum offerendum Puero Jeſu in ſuo ſacro Natali. ibid. 1719. ap. eumd. Iterum Granatæ 1720.

* Hujus religioſi viri tranſitum felicem deſcripſit P. Philippus Malacitanus, ſicut in hac Bibliotheca notatur.

FELICIANUS A MIRANDA, Aquitaniæ Provinciæ, regulari obſervantia, & devotionis ſpiritu, præcipue in inſtituendis ad noſtram Religionem recenter admiſſis, ſatis clarus. Ea, quæ ſermone & opere docuit, non ſuis tantum, ſed & aliis prodeſſe cupiens, typis ſic dedit:

Exercice ſpirituel pour toutes les actions de la Journée propre aux Novices Capucins. tom. 1. anno 1690.

FELIX DE ALMONTE, Bæticus, Miſſionarius Apoſtolicus, regularis obſervantiæ amantiſſimus, & in ſacris Scripturis perquam verſatus. Prælo Hiſpanico ſubjecit

Panegyrim de S. Felice Capuccino. Granatæ. 1714.

Hortum Marianum. in 16. ibid. ap. Franciſcum de Ochoa.

FELIX BARCINONENSIS, Provinciæ Cataloniæ, Verbi Dei noo ignoti oominis Declamator, Sac. Theologiæ Lector, & plurium Conventuum Præfectus. Edidit

Inſtruçiones de Predicadores para hazer bien los ſermones, y predicarles provechos amente. io 4. Barcinone 1679. apud Joſeph Forcada.

FELIX A BERTINORIO, unus ex primis Provinciæ Bononienſis imo & Ordiois filiis, ſeu melius parentibus. Is evaſit, qui niſi in msgnis non admitteretur, & qui in omnibus vere magnus apparuerit. Tanta ejus vitæ ſanctitas fuit, quantum prodigia ab eo patrata declarare poſſunt: tanta prudentia in sgendis, ut in ſupremis, vel religionis, vel ſtatuum negotiis ſit adhibitus. Miſſus quippe in Galliam tamquam Commiſſarius Generalis ſuit iis turbatiſſimis temporibus, quibus poſt mortem Henrici Tertii Hæreticorum arma rem omnem, & regnum confundebaot: & contra ſrequentiſſima pericula, imo & contra oecem ipſi ab Hæreticis intentatam curſum ſuum glorioſe confecit, Proviociasque illas rectiſſime compoſuit. Habuit proinde diſertiſſimam Orationem coram Sixto V. Pontifice Maximo de illarum regionum infeliciſſimo ſtatu, in qua graphica deſcriptio ad notitiam, ſimulque eloquentia ad compaſſionem conciliandam fuit admirationi. Ducibus Ferrariæ charus apprime ſuit, nam Dominam Marſiſam Eſtenſem a mortis periculo prodigioſe eripuit. Similiter & Ducibus Parmenſibus, a quibus & ſuit ſelectus ad habendam Orstionem funebrem in obitu Ducia Alexandri, plauſum illi exhibente Duce & ſratre Cardinali. Mittebatur ab Urbinste Duce ad Ferrarienſem, cum Bertinorio tranſiens io morbum incidit, quo mortem præſeotiens, cum Forolivium deportatus eſſet, omni pietate Domini sdventum præſtolatus eſt: cui teipſa ibi in ſancto oſculo occurrit die 28. Decembris anno 1596. ſapientia magis, quam ætate maturus: quippe annum quadrageſimumquintum ætatis, & religionis trigeſimum primum ſolummodo abſolverat. Hujus tanti viri hæc ſunt pretioſa monumenta.

Orazione funebre in morte Ducis Alexandri Farneſii. Parmæ edita.

Orazione alla Santità di Noſtro Signore Papa Siſto Quinto, in cui diſcorre del miſero ſtato della Francia de' ſuoi tempi, e della nobiltà della Chieſa Gallicana. Servabatur hæc Oratio Auctoris manu conſcripta apud Dom. Franciſcum Saffi Medicum Ravennæ P. Felicis fratrem.

Dichiarazione della Regola del P. S. Franceſco. Auctoris manu conſcripta reperitur in noſtra Bertinorii Bibliotheca.

* De hoc viro memoriam habent Annalia Capuccinorum ad annum præfatum n. 55. Bartholomæus Vecchi a Bononia in Compilat. Prov. Bononiæ tom. 2. Martinus a Torrezilla de excellentia Seraph. Religionis litt. F. aſſerit hunc P. Felicem fuiſſe quartum Capuccinum, qui Epiſcopatum oblatum renunciaverit.

FELIX BRANDIMARTES, patria a Caſtro-Vetrano, Provinciæ Panormitanæ Moderator, ac S. Officii contra Hæreticam pravitatem Qualificator in regno Siciliæ, Concionator quoque non vulgari eruditione exornatus, & Sacræ Theologiæ ſumma cum doctrinæ laude atque illius Provinciæ proventu Lector egregius. Hæc ideo ad omnium quoque utilitatem edidit, quæ ſequuntur.

Sapientiæ tubæ ſcientia, ideſt Tractatus Scholaſticus de Arte ſacra concionandi: in quo ſex diſtinctionibus omnia comprehenduntur, quæ ſacris neceſſaria ſunt Concionatoribus pro Concionibus dicendis, ſimul & componendis. in 4. Panormi 1664. apud Dominicum de Anſelmo.

Conciones aliquæ de Sanctis, & de S. Roſalia Virgine Panormitana, in 4. ibidem 1669.

Panegirici ſacri di diverſi Santi, in 4. ibid. 1677. ap. eumd.

Curſus Theologicus ad mentem Scoti per quatuor annos juxta quatuor Sententiarum libros commodis lectionibus diſtributus, novis Recentiorum doctrinis locupletatus, & in quatuor Tomos diviſus. Quibus etiam ſuperadditur quintus, in quo pro fide tuenda ipſius ſacræ Theologiæ ſit uſus & praxis, tom. 5. Panormi 1685.

FELIX DE CABRA, Bæticus, in Theologica facultate Lector, & Provinciæ ſuæ Moderator prudentiſſimus. Evulgavit Hiſpanice

Epilogum Vitæ S. P. Franciſci, Cordubæ 1682. ap. Stephan. de Cabrera.

Orationem de S. Joanne a S. Facundo, Malacæ. 1692. ap. Matthæum Lopez.

FELIX A CABRERA, Cataloniæ Provinciæ Theologus & Guardianus, quam doctrinam mente conceperat, veſtigio aliquo expreſſam in hoc opere reliquit.

Catena Moralis ex tribus partibus compoſita, in quarum prima habetur de Reſervatis in communi, in ſecunda de Reſervatis in Diœceſibus Cataloniæ, & in tertia de Bulla S. Cruciatæ, & de quibuſdam Decretis S. Congreg. Lat. in fol. Cervariæ 1731.

FELIX GRANATENSIS, Provinciæ Bæticæ Concionator pius, & religioſis moribus decorus. Deſcripſit Hiſpanico idiomate

Vitam & Martyrium B. Fidelis a Sigmaringa Miſſionarii Capuccini ex MSS. Ordinis, & ex relatione impreſſa Molsbemii in Helvetia opera cujuſdam Abbatis ex Ordine S. Benedicti, in 8. Matriti 1669.

FELIX A MAJORICA, Valentinæ Provinciæ alumnus, Concionator eximius, religioſa conſuetudine, ac vitæ probitate conſpicuus, atque ingenio doctrinaque profundus: elaboravit hæc ſequentia opuſcula:

Exemplar doloroſo Llanto, con que la Real Audiencia del Reyno de Mallorca con aſſiſtencia del Exmo Capitan General ſu Preſidente publicò ſu pena y catholico zelo comulgando en la Igleſia del Real Convento di S. Domingo de la Ciudad de Palma, en deſagravis del ſacrilego eſcandoloſo hurto de las Sagradas formas, cometido en la Capilla de Nueſtra Señora del Roſario del Convento de S. Auguſtin de Palma. in 4. Majoricæ 1733. ap. Viduam Frau.

Novenarium S. Catharinæ Senenſis cum ſuis meditationibus, Hiſp. in 16. ibid. apud eumd.

FELIX DE MOLINA, ſeu de los Molinos, in Provincia Caſtellæ omnibus viri religioſi numeris abſolutus, omni & munere in aliorum profectum celebris. Quippe qui Concionator fervidus, Miſſionarius Apoſtolicus, & Scriptor egregius evaſit. Nihil ore docuit, quod prius ipſe opere non compleret, & nihil præſetulit, quod ſingulare probatumque non eſſet. Ejus ſane opera illum ſatis commendant, & ſunt:

Falacias del Demonio, y de los vicios adverſus errores Michaelis de Molinos. tom. 2. quorum primus Matriti 1693. apud Antonium de Zafra. Secundus ibid. 1694. Recuſo opere facta ſunt iſtæ additiones, nempe,

Conſiderationes de quatuor Noviſſimis, de Paſſione Domini, de vitiis Linguæ, de virtutibus perfectionis chriſtianæ. tom. 1. in fol. ibid. 1714. apud Blaſium de Villanueva.

Eſpejo de la verdadera, y falſa Confeſſion, in 4. Matriti 1695. apud Anton de Zafra.

Eſpejo della verdadera, y falſa Contemplacion contra Moliniſmum. in 4. ibidem 1695.

Retrato del verdadero Sacerdote, y Ma-

nuel

nuel de ſus obligaciones . in 4. Matriti 1704. ap. Joan. Carziam Infanzon.

Exortacion a los diez Mandamientos . in fol. Matriti 1714. apud Blaſium de' Villanueva .

Feliciad , o Bienaventuranza natural , y ſobrenatural del Nombre . in fol. Matriti 1723. ap. Emman. Roman.

Theſoro de los beneficios contenudos en el Credo , vitioſos Chriſtianos & Hereticos veritate perſtringens . in fol. ibid. 1727. ap. Franciſc. Moyados .

Impugnacion contra el Talmud de los Judeos , Alcoran de Mahoma , y contra les Hereſes . in 4. Matriti 1727. ap. Laurent.

* De eo meminit Torreçilla de Scriptorib. Capuccinis tom. 5. Conſult. pag. 130. & Bibliotheca Franciſcana tom. 1. pag. 344.

FELIX A PAMPELONE ex illuſtri Britos progenie , in ipſo juventutis flore Capuccinus factus Provinciæ Navarræ quæſivit deditque fructum ampliſſimum. Morum candida ingenuitas , doctrinæ gravitas, aſpectus ipſe ſuaviſſime modeſtus omnium animos allexit , ut in Prælatum eligeretur : at ille , qui vires omnes in perfectionis ſtadium revocaverat , non præſidere , ſed obedire uſque ad mortem elegit , ſui contemptum amare & quærere , orare diu noctuque ad ſeptem uſque horas , & Proximi inſudare ſaluti per 40. annos , quibus Concionatoris officium omnium plauſu & fructu exercuit . Illum obtinuit in Pœnitentiarium Prorex Navarræ , & deinde Cataloniæ, illum uſque parvuli obtinere poterant , cum ſalutis negotium per eum eſſet pertractandum. Ut perfectionis ſpeculum ſuæ emicuit Provinciæ , & octogenarius Pampelone ad lucem vitæ alterius eſt vocatus anno 1701. Ejus doctrinæ & laboris fructus ſunt ſequentia.

Quareſma Ideada . in ſol. Barcinone 1685. apud Paulum Campins.

Ajudo al morir del Capuchino. in 8. Pampelone 1687. apud Martin. Gregor. Zabala .

\ *Malicia conocida* . in 16. ibidem & eodem anno.

El Minor Predicador Capuchino . in ſol. Opus rarum , licet ter impreſſum Pampelone , & ultimo 1694. apud Martin. Gregor. Zabala.

FELIX PASSERA, Bergomenſis, Provinciæ Brixienſis alumnus, profeſſione licet Laicus , in Pharmaceutica tamen arte valde ingenioſus, & longa temporia exercitatione excellens . Ad commune Pharmacopolarum commodum, ſtudioſorum profectum , & Infirmorum utilitatem hoc ſatis ab omnibus commendatum volumen typis dedit.

Il Nuovo Teſoro degli Arcani Farmacologici Galenici , e Chimici o Spargirici diviſo in tre libri . in fol. Venetiis 1688. & 1689. ap. Joan. Pare.

* Recenſetur ab Alphonſo Laſor in Deſcript. Orb. v. Mineralia.

FIDELIS A PLACENTIA ex Lombardiæ Provincia primo ad Miſſiones Orientales , & illinc ad Italiæ populos in ſuggeſtibus erudiendos vocatus . Præfuit quoque & profuit in ſuæ Provinciæ Cęnobiis. Collectio Oratorum Capuccinorum hanc illius ſibi adſcivit Orationem.

Panegirico in lode di S. Margherita da Cortona , Venetiis 1745. ap. Coronam Decade prima . Prodierat quoque ſtatim poſt ejus habitas Cortonæ conciones.

FELIX JOSEPH DE UBRIQUE , Bæticæ Provinciæ Lector & deinde Moderator , ad id eloquentia devenit , ut in tota Hiſpania Demoſthenes Chriſtianus diceretur , & haberetur : dignus propterea , qui eligeretur Catholici Regis Philippi V. Concionator, univerſa plaudente Aula . Charus omnibus maxime Hiſpaniæ Magnatibus obiit 1731. in Conventu de Ubrique (quem ſui Majores fundavere), ſepultuſque eſt in Choro ad pedes tenerrimæ imaginia Virginis Mariæ delos Remedios , quam vivens ſemper ore & opere fuerat veneratus. Illius eloquentiæ monumenta , quæ extant , ſunt in patria lingua:

Oratio de Exequiis religioſis in Capitulo ſuæ Provinciæ celebratis . Hiſpali 1709.

Oratio in gratiarum actione pro parta victoria ab armis Catholici Regis , & inſcribitur *Holocauſtum ſacrum* . Gadibus 1711.

Oratio funebris in Exequiis Exc. D. Emmanuelis Ponze de Leon Ducis de Arcos . Hiſpali 1715.

Panegyris de S. Arcadio Martyre Villæ de Oſuna Patrono. Hiſpali 1715.

Oratio funebris in Exequiis Exc. D. Mariæ de Guadalupe Mencaſtre Duciſſæ de Aveyno & Maqueda. Hiſpali 1716.

Oratio funebris in Exequiis Ser. Hiſpaniar. Regis Ludovici I. Gadibus 1724.

Oratio funebris in Exequiis Exc. Ducis de Arcos D. Joachimi Ponze de Leon . Granatæ 1729.

Panegyris B. Fidelis a Sigmaringa Martyris Capuccini. Gadibus 1730.

FIDELIS A S. GERMANO , Provinciæ Mediolanenſis alumnus , Concionator ſuo tempore celeberrimus. Eximiæ illi dotes animi, ingenii , corporiſque ad id munus fuerunt , ingens & zelus , unde toti Italiæ & Principibus , apud quos eſt concionatus, fuit acceptiſſimus . Ob tam inſigne concionandi donum Summus Pontifex Paulus V. illum ſingulariter Concionatorem Apoſtolicum nominavit & deſtinavit . Quo majori ſtimulo ille

percitus omnes pene Italiæ Civitates peragravit, & ſacro exercitio prælertim 40. horarum populorum animos ita excitavit, concuſſit; commovitque, ut frequentes ubique converſionea haberentur & eelebrarentur. In Beatiſſimam Dei Matrem ſumma fuit devotione devinctus, & ut illam cæteri omnes dignis obſequiis excolerent, majori qua poterat efficacia in declamando hortabatur. Mos illi & affectua ſuit, hujus Cœlorum Reginæ ſimul & pueruli Jeſu inter ejus manus commorantis ſimulacra coronis redimire pretioſis: unde feſtiva in populis hujuſmodi coronationis agebatur ſolemnitas, major excitabatur affectus, & plaudentiſſime Mariæ devotio propagabatur. Cardinali Ludoviſio tunc Bononiæ Archiepiſcopo fuit chariſſimus, illique Pontificatum prædixit, unde revera Pontifex creatus ſub nomine Gregorii XV. ſuum ſtatim Præconem purpura induere ſtatuit: quod tamen ille gratiis repenſis, & invicto humilitatis amore recuſavit. Finem laborum habuit Romæ anno 1622. peractis ibi Quadrageſimalibus Concionibus, mirum poſt ſe ſanctitatis & præſertim devotionis in B. V. Mariam relinquens odorem: cujus in ipſo agnne obſequia cæteria commendare non deſtitit, Edidit ſequentia ſub hoc titulo;

Eſercizio di amoroſi sforzi, per ridurre il Peccatore a penitenza, praticate da F. Fedele da S. Germano Cappuccine nelle principali Città d'Italia, maſſime in Roma nella Chieſa di S. Lorenzo in Damaſo in occaſione delle 40. Ore, Novocomi 1614. apud Hieron. Ferrovam.

Diſcorſo delle lodi di S. Carlo Borromeo recitate in Milano li 7. Novembre nell'anno 1620. *in occaſione della Canonizazione di detto Santo Cardinale*. Mediolani 1620.

* Hujus geſta deſcribuntur in tom. 3. Annal. Capuccinor. ad an. prædictum n. 41. Illiuſque meminit Andreas Roſſottus in Syllabo Scriptor. Pedemont.

B. FIDELIS A SIGMARINGA, natione Svevus, Provinciæ Helveticæ alumnua, & Ordinis noſtri, imo & totius Eccleſiæ heros. Nulla ei vitæ ratio, nulla animi virtus niſi vere excellens fuit. Sigmaringæ natus ex honeſto Reyorum ſtipite anno 1580. inter hæreſeos vepres, puriſſimus tamen evaſit flos plantatus in Domo Domini. Studia; quæ adoleſcens coluit, Philoſophia nempe & juris utriuſque facultas, lauream in Academiis illi pepererunt. Morum ſuorum omnea habuit admiratores, unde ſelecti juvenes nobiles ſibi illum uſurparunt in Moderatorem, ut varias Europæ provincias non ſine fructu luſtrarent. Doctrinæ vero ornamenta contulit ille in cauſſis dicendis, juſtitiaque propugnanda. Fori tamen & totius ſæculi pericula demum pertæſus, primum eccleſiaſticam ingreſſus eſt hierarchiam, ſacroqua peracto in noſtra Friburgi eccleſia, ſtatim ipſo Seraphici Patris die Capuccinorum habitum corde contrito & humiliato aſſumpſit anno 1612. ætatis ſuæ 32. Novus homo nova utique ſpectacula in omni virtutum genere exhibuit. Vix curriculum inceperat, ut humilitatis, abſtinentiæ, amoris in Deum, in Deiparam, atque omnis demum perfectionis culmen attigiſſe conclamaretur. Greſſus proinde ſequentes in eo fuere prodigia. Studia non dimiſit, ſed altius ſacravit. Unde theologica imbutus facultate, quidquid ingenii & virium in eo erat, contulit in animarum lucrum concionando, inſtruendo, ſed maxime inſequendo Hæreticos. Par in eo zelus & fructus. Propriæ quoque etiam atque etiam profuit Provinciæ, dum in Conventibus ad obſervantiæ regularis incrementum præfuit. At filium hunc accreſcentem ſibi ſelecte vindicavit Mater eccleſia, dum a S. Congregatione de Propaganda fide præfectus eſt illis Miſſionibus, quæ pro Rhætia expurganda ab hæreſi tunc fuerant inſtitutæ. Pugnavit ille ſimul ut Dux & Miles, atque invictus ubique victos ſtravit errores, Animaſque deſperatiores Deo in trophæum reddidit. Unam petiit a Domino & hanc requiſivit, ut nempe pro laborum ſuorum fructu ſibi daretur Martyrii palma. Præſenſit, prædixit, & demum 24. Aprilis glorioſe in oppido Seviſij obtinuit: dum Hæreticorum facta in eum conjuratione, inter gladios, lanceas, omniſque generis arma, gravibus in capite & in femore acceptis vulneribus totum fudit ſanguinem, gratias Deo, & inimicis veniam reddens. Ad aras ideo illum deinde Eccleſia evexit tamquam verum Martyrem, & virtutibus prominentem, prodigiiſque in vita & poſt mortem redundantem. Plura de eo in ſacris Faſtis, quæ tamen & hic ſunt delibata, cum ab eo aliqua opuſcula contra Hæreticos typis data tuto referantur a vetuſtioribua Helveticæ Provinciæ Patribus, deperdita deinde vel incuria, vel potius Hæreticorum perfidia. Inter hæc enumerantur

Diſputatio contra quoſdam Miniſtros Hæreticos Prætigovienſes de Sancto Sacrificio Miſſæ.

Ejus Teſtamentum ante Profeſſionem Religioſam in favorem pauperum Studioſorum per modum ſtipendii conditum, & propria manu exaratum. Quod extat etiamnum Sigmaringæ in ædibus Parochialibus religioſe aſſervatum.

* Ejus vita primo conſcripta aſt compendioſe a quodam Abbate Benedictino, & edita Lugduni ap. Claudium Cainè juxta exemplar, quod prius fuit impreſſum Molshemii per Joan. Hartmannum anno 1623. Deinde Latine prodiit fuſiori calamo a P. Luciano Montifontano Capuccino. Poſtquam

ve-

vero inter Beatos eſt relatus, a pluribus ex noſtris eſt deſcripta, ſicut in iſtius Bibliothecæ enumeratione conſpici poteſt. De illo etiam meminerunt Ardinghellus in Appendice Congemin. vocis Turturis oſtenſ. 4. Martyrologium Franciſcanum die 11. Julii. Didacus le Quille l. Franciſcus Terlegiſlator tom. 2. ubi de Martyribus, & Annales noſtri Ordinis tom. 3. ad ann. 1612.

FIDELIS A SALUCIO, in Sabaudiæ Provincia omnibus gratiæ & ſcientiæ armis inſtructus, ſed ad patientiæ probationem in aſſiduis podagræ cruciatibus brevi deductus. Neſciit tamen in ipſo dolorum æſtu non firmiter agere, ſeu quæ ab aliis fortiter geſta ſunt, non aliis in exemplum proponere. Impotens ad calamum exercendum, dictando ſaltem ab anno 1690. uſque ad annum 1696. perfecit idiomate Gallico hoc Opus, quod adhuc manuſcriptum latet:

Hiſtoria Miſſionum Provinciæ Sabaudiæ Capuccinorum, in qua labores enarrantur, quibus Capuccini tempore S. Franciſci Saleſii, & dehinc pugnarunt contra hæreſim Calvinianam, quæ in Provincias Chablaſii, Gexii &c. graſſabatur, quæque modo illorum opera intra Genevæ muros eſt redacta.

FLAMINIUS DE GRITTIS, Venetus, cujus perilluſtris familię plurima ſunt apud Venetos Hiſtoricos. In ea Provincia effulſit ille vitæ innocentia, inſignis quoque in evangelicæ prædicationis munere, & in zelo ſalutis animarum fervidus. Scripſit Italice Opuſculum ita inſcriptum:

Pie Meditationes, ſive Præparationes ad ſancte moriendum. in 8. Maceratæ 1620. ap. Petr. Salvionum.

FLORENTINUS CALETENSIS (vulgo *de Cales*), in Provincia Pariſienſi vitæ innocentia & doctrina perſpicuus. Naturæ & Gratiæ cumulatus donis, & præſertim divina æſtuans charitate Proximum ſalvum reddere, integramque Catholicam ſervare veritatem, tamquam ſuæ vitæ facinus eſt aggreſſus. Fiebat proinde, ut ſaluti animarum incumbens nullis frangeretur laboribus, acerba Æmulorum odia nihili faceret, aeris vel hominum injurias facile deglutiret, dummodo gliſcentem Calvini hæreſim extirparet, animas e Satanæ faucibus eriperet, & Catholica ſtaret eccleſia. Illum propterea, vel Angelum Satanæ, vel Locuſtam Apocalypſis, vel Antichriſtum Florentinum, vel ſane Lupum in caulam Domini intruſum effutiendo & debacchando vocitare ſolebant Hæretici. Quo uberius meſſem ille Domino reddebat, eo moleſtius ſtridebant illi dentibus in eum. Non timebat ille, timuerunt iſti: ne ſcilicet Florentini tam fervida pugna occumberet penitus Calvini ſecta. Neſcientes igitur doctrinis, voluerunt armis tantum Impugnatorem propulſare; & ut tacite rem melius facerent, venenum illi in vino propinant. Hauſit ille inconſcius, & poſt hauſtum quid fuiſſet ſentiens, illico ad eccleſiam confugit. Ibi Miſſæ ſacrificio aſtitit magno pietatis affectu, & ad altare tota fratrum circumſtante corona, ſacrum ſumpſit Viaticum. Junctis inde manibus placidiſſime in Domino obdormivit, ad Martyrii evolans coronam, quam ſæpius ardenti concupierat animo. Accidit hoc anno 1625. in noſtro Conventu Caletenſi, ubi alii illius Familiæ quatuordecim fratres ejuſdem venenati vini potione ab Hæreticis in odium fidei ſunt conſumpti, quibus & eadem creditur reddita corona. Scriptus ab illo eſt Gallico idiomate, (ſed neſcimus, an ſit impreſſus)

Tractatus Theologicus contra communem Hæreticorum propoſitionem ab illis pertinaciter aſſertam, nimirum: Bona opera noſtra non eſſe ad ſalutem neceſſaria, cum pro nobis abunde Chriſtus ſatisfecerit.

* Videndus Marcellinus de Piſe tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum prædictum n. 123.

FLORENTINUS BONNENSIS, Provinciæ Colonienſis Concionator, ac S. Theologiæ Lector, elaboravit ad ſuæ Provinciæ uſum, & prælis ſubmiſit

Ceremoniale ſacrum ſecundum ritum S. Romanæ Eccleſiæ. Coloniæ 1689.

FLORENTIUS MECHLINIENSIS, dictus ab Hanswick, natione Belga, Provinciæ Flandriæ Concionator & Definitor, doctrina ac multiplici eruditione illuſtris. In quod ſingularius doctrinam & pietatem viribus omnibus revocavit, fuit in Immaculatæ virginis Mariæ indefeſſum obſequium: unde & populos ſæpiſſime concionando ſibi in hac pietate adjunctos quærebat, quin & ut omnibus Concionatoribus hujuſmodi impertiretur facundiam, opus evulgavit enarrationibus ſymbolicis & moralibus refertum, cui titulum fecit:

Cornucopia Concionatorum de Sacratiſſimæ Virginis Dei Genitricis Mariæ myſteriis. Lat. in fol. tom. 2. Antuerpiæ 1646. ap. Gulielmum Leſteenium.

* Recenſetur hic Auctor ab Hyppolito Maraccio de Scriptor. Marianis, & a Waddingo de Scriptor. Ord. Minor.

FORTUNATUS ALAMANDINUS, nobilis Bononienſis, ejuſdem Provinciæ Concionator, Philoſophicæ ac Theologicæ doctrinæ, humaniorum litterarum, variæque eruditionis laude cumulatus & inſignis. O-

biit in noſtro Coeventu Bononiæ anoo 1692. Quem P. Joannes Antonius Cavatius a Montecuculo compoſuerat, hunc ille librum politiori ſtylo edidit:

Iſtoria delle Miſſioni d'Angola, del Congo, e d'altri Regni nell'Africa e nell'Indie, con i coſtumi di quei Paeſi. in fol. Bononiæ 1687. ap. Montium, & in 4. Mediolani 1690. ap. Angelum.

* Hoc opus omnibus eſt teſtatum. Unde illud Laſor in Terrar. Orb. v. Angola citat, citatumque refert in Actis Lipſiæ anni 1687. pag. 649. & in Ephemeride Parmenſi ejuſdem anni pag. 38. Peregrinus Orlandus in Notitiis Scriptor. Bononienſium hunc Auctorem quoque recenſet.

FORTUNATUS ZANCHINUS, Bononienſis, io ea Provincia adhuc florens. Nobili ſanguioe ſatus, & in Ordine per vias multas deductus, ingenium ſemper aptum, manumque ad omnia validam exhibuit. Miſſionarius quippe in Oriente primo poſt ſtudia fidem excoluit, exiode in Patriam revocatus Cathedram conſcendit, poſtmodum vero io illuſtrioribus Italiæ civitatibus Concionatoris munus uſque huc exercuit. Singularia in eo eſt eloquentia, & mirum in inventiooe acumen, Ad Guardiani & Definitoris munera quoque eſt aſſumptus, Valetudo illi firma eſt expetenda; ſi de eo populi & litteraria reſpublica uſuram velint. Ceterum licet ſere impotens, noo deſiit ille a Verbo Dei declamando & conſcribendo. Plura illius ſcripta; ſed hoc unum nos veluti detorſimus, ut typis daretur.

Orazione Panegirica in lode di S. Benedetto recitata nella Città di Fano, predicando ivi nella Cattedrale, e correndo il Venerdì della Settimana di Paſſione. Hæc Oratio inſeritur in Collectione Orationum Capuccinorum, quæ imprimitur Venetiis 1745. ap. Joſeph Coronam,

FRANCISCUS AB ÆSIO, ex nobili familia Repanſi, cum Peruſiæ florenti ætate viginti annorum in Canonibus lauream accepturus eſſet, ad Æſinum deſignatur Epiſcopatum: ſed cum & lauream & infulas jam qoaſi obtineret, ſuperiori afflatus ſpiritu honores omnes, dignitatem, remque omnem dimiſit, vitam Seraphicam inter PP. Obſervantes profeſſua. Ibi tantum in litteria æque ac io ſanctitate profecit, ut inter primos illius Ordinia Patres non haberetur ſecundus, Concionator fuit quoque vere Apoſtolicus. Ordinis Reformationem ſimul cum Beroardino Aſtenſi dum a Pontifice obtinet, & in ſua Piceni Provincia movet, deturbatus ab opere ad noſtram recenter ortam Congregationem tranſit. Brevi adeo ejus prudentiæ, ſcientiæ, & ſanctimoniæ lumen crevit in immenſum, ut anno 1534. inter tot alios illuſtres viros communibus ſuffragiis electus ſit in Vicarium Generalem. Ferunt, cum illi ante altare ſigillum Ordinis conſignaretur, S. P. Franciſcum coram omnibus apparuiſſe ſimul cum S. Antonio Patavino, illi exhibentem baculum his verbis: Accipe, Franciſce, baculum pro itinere, vade, viſita, & coofirma fratres tuos. Tanta illius in Deum erat charitas, ut modo tamquam ſtella, modo tamquam flamma excurrens & ardens in Conventu Peruſiæ ſit celitus ille demonſtratus, Tanto pariter io Proximos ardebat amore, ut olim Nurſiæ Civitas odiis diſciſſa, ab illo percita, in illam devenerit pacem, quæ campanarum ſonitu & aliis lætitiæ ſignis celebraretur. Multa de eo enarrantur prodigia tum in vita eum poſt mortem, quam ſoaviſſime Peruſiæ io Domini oſculo oppetiit anno 1549. ætatis ſuæ 46. Opuſcula quædam edidit, ait Boverius, inter quæ enumerantur

Circulus Divini Amoris, ubi quo pacto Deus ſuper omnia diligendus ſit, diſertiſſime traditur, Romæ 1521.

Explicatio Doctrinæ Chriſtianæ: quæ plurimum a Marcello II. Pontifice commendata fuit, atque inter Vaticanæ Bibliothecæ Codices relata

Reſponſio ad ſingulos articulos Concionatoribus Capuccinorum tranſmiſſos per Cardinalem Carpenſem tunc Ordinis Protectorem, jubente Paulo III. Summo Pontifice.

* Ita Boverius tom. 1. Annal. Capuccinor. ad prædictum annum n. 33. De eo quoque meminerunt cum honore Toſſinianus in Seraph. Hiſtoria l. 3. pag. 315. Baretius par. 4. Chron. Fr. Mioor. Gonzaga de Origine Seraph. Waddingus lib. de Scriptor. FP. Minor, Poſſevinus in Apparatu ſacro lit. F.

FRANCISCUS ANDEGAVENSIS, in Pariſienſi Provincia Verbi Dei prædicatione, fideique Catholicæ dilatandæ zelo, doctrina, & morum denique perſpicuo exemplo ſatis notus. Varia edidiſſe opera communis eſt fama, ſed hæc certo ipſius ſunt.

Hiſtoria Miſſionis FF. Capuccinorum ad regnum Marochii in Africa, cura & ordinatione P. Joſeph le Clerc Pariſienſis Capuccini, omnium miſſionum tam Orientalium quam Occidentalium Commiſſarii Generalis. Edidit proprio ſuppreſſo nomine in 8. Matriti 1644. ap. Viduam Joan. Bureau.

Vita & Geſta ejuſdem P. Joannis le Clerc Capuccini, in 4. Pariſiis 1645. apud Dionyſ. Thierry.

* De illo meminit Waddingus lib. de Scriptor. FF. Minor.

FRANCISCUS DE ANDUXARIA, in Bætica Provincia Concionator, & ſacrarum

Ce-

Ceremoniarum Expoſitor, in ſui muneris complementum edidit

Epilogum aureum ſacrorum Rituum. Hiſp. in 4. Hiſpali 1660. ap. Jo. de Oſuna.

FRANCISCUS AQUILANUS, in Aprutii Provincia Sac. Theologiæ Profeſſor, ac Concionator ſuo tempore celeberrimus, & ſane ob eloquentiam atque doctrinam jugi memoria dignus. Edidit, ut refert Antonius Toppius in ſua Bibliotheca Neapolitana,

Conciones nonnullas de diverſis materiis.

FRANCISCUS AB AQUIS-BORMIIS, (quod eſt oppidum in Rhetia) Provinciæ Mediolanenſis alumnus, Cum vitæ ſanctitate floreret, ingenii felicitate, doctrina, ac munere concionandi, a Gregorio XIII. P. M. opera S. Caroli Borromæi miſſus eſt in Helvetiam, ut Commiſſarius ad veritatem Catholicam apud Catholicos ſovendam, tuendam vero ab Hæreticis. Perrexit ille, & Spiritu afflatus ſuperno urbes atque oppida circuibat, modum graſſanti Hæreſi imponendo, imbecilles firmando, deterrendo audaces, imo & ex audacioribus plures ad eccleſiæ ſinum revocando. Incredibilia ſunt, quæ paſſus eſt ab Hæreticis Evangelicus iſte Miſſionarius. Sæpe enim ab eis ludibrio habitus, luto & ſaxis impetitus, in altam foveam gelu conſtrictam demerſus, imo & veneno ab illis propinato eſt infectus: a quo tamen iſle orationis antidoto nullum accepit damnum. Admirati demum hoſtes illius ſanctitatem, divinum quoddam in illo eſſe ſub ſpecie hominis aſſerebant: unde eo plures utriuſque ſexus cervicem ſuavi Chriſti jugo ſubmittere viſi ſunt, ejurantes Calvinum, & ſi qui erant ceteri hæreſum patroni. Haç igitur ſanctitatis ſama demum ipſe in Domino occubuit Uraniæ in Helvetia anno 1583. cum ſui obitus diem longe ante prædixiſſet. Ejus mortem non ſolum Uraniæ Cives & reliquæ Catholicorum urbes lacrymis ac ſolemnibus exequiis ſunt proſecutæ; verum etiam S. Carolus Borromæus ut primum intellexit, in hæc verba cum lacrymis prorupiſſe dicitur: *Magnus Dei Servus Eccleſiam deſeruit, ejus morte illa hodie gravem jacturam patitur.* Scripſit Franciſcus, & typis dedit

Acta Diſputationis ab eo habitæ in Rhetia cum quodam Miniſtro Hæretico nuncupato de la Rochelſ de SS. Euchariſtiæ Sacramento anno 1576.

Vide tom. 2. Annal. Boverii ad annum 1583.

FRANCISCUS ARENA, Meſſanenſis, qui virtutis viam heroice ab eo incepit, ut patriam relinqueret, habitum Capuccinorum in Provincia Panormitana ſuſcepturus: in qua deinde eorum, quæ ad animi ingeniique cultum conſerunt, non vulgarem ornatum ſibi comparavit. In pluribus præcipuis Siciliæ & Italiæ urbibus Concionator tum doctis acceptus, tum peccatoribus proficuus evaſit. In ſua Provincia Definitor, in Comitiis Generalibus Cuſtos & Concionator eſt adhibitus. Dum Trinacriæ regnum interdicto gravaretur, exilium ipſe cum aliis Provinciæ Patribus ſubiit, & Neapolim appulſus e vivis deceſſit. Evulgavit Italice,

Il Roveto fiammeggiante del Tebro. Panegirico di S. Filippo Neri. Drepani 1700. apud Bartolom. Franco.

Panegirici varj. vol. 1. in 4. Panormi 1709 apud Dominic. Corteſi.

FRANCISCUS A BAGNONE, ſeu a Bondelia, (quod eſt Tuſciæ oppidum Inſubriæ finitimum) in Provincia Bononienſi formatus, & dehinc in Lombardiæ Provincia reſiduus, cum hæc ab illa eſt disjuncta. S. Patriarchæ nomen & omen obtinuit puritate vitæ, Crucis amplexu, & Seraphicis ardoribus. Inoffenſo decurrit pede tam ſæculi, quam Religionis ſemitam, meditationis volatu in dies altius ſemper conſcendit, unde veluti carne indutus Angelus videretur. Et tamen ita demiſſe de ſe ſentiebat, ut omnium ſe viliſſimum Peccatorem dictitaret: ita quoque ſe oderat, ut infirmitates, & maxime podagræ & chiragræ, quibus diu vehementer laboravit, amaret; vel ubi non eſſent iſtę, afflictiones carnis ſibi adſciſceret, depelleret autem omnem voluptatem & guſtum. Æſtu Divino efferbuit, quo in extaſes ſæpe rapiebatur maxime in Chriſti Paſſione meditanda, cui reipſa impendebat omne tempus & affectum; æſtu eodem Proximorum ſalutem concionando deperibat, vel ad eorum etiam corporis languores tollendos caleſcebat. In Deiparam Virginem Mariam ſane & cultor & amator viribus omnibus viſus eſt: nam Mariam in corde & in ore ſemper habebat, Mariam canebat, Mariam colebat ſive domi ſive foris, Mariam denique maxime ut ſine labe conceptam omnibus colendam ſuadebat efficaciſſime, & in curationibus innumeris prodigioſam dabat experimento. Vir utique ſingulariter dilectus Deo & hominibus. Nam a Deo chariſmatibus, & gratiis omnibus affluenter eſt ditatus, ſanctitate nempe perſpicua ſive in prophetiæ, ſive in tot miraculorum donis, ut qui ejus vitam deſcripſit, copia veluti obrutus totum fere in illis enarrandis impenderit volumen. Homines vero ſive ejus candidiſſimis moribus allecti, ſive ejus devicti prodigiis non ex Italia tantum, ſed ex tota fere Europa ad illum confluebant: & qui pervenire non poterant, per frequentiſſimas accurrebant epiſtolas. Fertur, advenarum illum convenientium numerum aliquando ad vigintimillia conſcendiſſe. Sereniſſima autem Domus

Far-

Farneſium Ducum Parmæ & Placentiæ illum obtinuit, & ne ſibi a potentiori manu raperetur, diligentiſſime cuſtodivit. Illo propterea familiariſſime eſt uſa, & ut Principibus atque Aulæ toti tamquam norma veræ chriſtianæ vitæ illuceſceret, domi & ruri illum frequenter habuit eo ſpectaculo, ut inter regias dapes & Aulæ luxus ſplendidiſſimos ſtaret ille pauper, humilis, & pœnitens. Probatus denique duodecim annorum acerrimo podagræ & chiragræ dolore inter Fratrum & ſæculi Procerum lacrymas evolavit ad præmium in noſtro Conventu Parmæ, iis conſequentibus ſignis, quæ ſanctitatem illius etiam in vita teſtatam omnibus effecerant. Ejus effigies juſſu Princ. Mariæ Magdalenæ Farneſiæ inciſa ſic eſt inſcripta: *Effigies P. Franciſci a Banione Capuccini, qui poſt magnam ſuæ probitatis exiſtimationem in toto fere orbe Catholico relictam plenus dierum obiit Parmæ die 4. Aprilis Chriſti Domini morti ſacra* (fuit quippe feria 6. Paraſceves) *anno 1692. ætatis ſuæ anno* 80. *Religionis vero* 59. Quod in amore vir tantus habuit, etiam in ſcriptis reliquit, eaque ſunt:

Conſiderazioni divote e ſpirituali delle grandezze di Dio, ſpettanti a' principali Miſterj dell' umana Redenzione. in 8. Parmæ 1683. ap. Galetium Roſatum.

Eſercizio ſpirituale per amare Dio nel più alto e perfetto modo poſſibile. in 8. Parmæ 1685. ap. eumd.

Preces ad V. Mariam in Paſſione Dei Filii Crucifixi, typis datæ a quodam Nobili viro, & omnibus Mariæ Cultoribus familiares: de quibus Scriptor ſuæ Vitæ *in memor.* 5.

Benedizione del P. Franceſco da Bagnone. Quæ non mole aut ingenio notanda occurrit, ſed virtute vere ſingulari ad morbos effugandos. Eſt quippe pagella cum prece aliqua ad Virginem Immaculatam, & formula quadam ad benedicendum cum ipſius Auctoris ſubſcriptione. Verum dici non poreſt quam millies impreſſa, quamque millies ad impreſſionem poſtulata fuerit ob effectus mirabiles, qui ubique in Europa acciderunt, ut in Auctoris Vita memor. 9. legi poteſt.

* Hujus tam conſpicui viri vitam conſcripſit noſter P. Joachimus a Soranea.

FRANCISCUS BARBARANUS, patria Vicentinus ex Comitibus de Barbaranis in illa Urbe nobiliſſimis, & Provinciæ Venetæ alumnus. Vir fuit zelo divini honoris plenus, ſalutis cupidus animarum, doctrina, religioſis moribus, ac ſingulari vitæ integritate perornatus. Sublatus eſt nobis Religioſus iſte piiſſimus anno 1656. ætatis ſuæ 63. Cujus virtus in ipſa poſtrema diutina infirmitate maxime enituit, cæteris patientiæ ſingularia relinquens exempla. Hæc ab eo ſunt edita:

Horologium ſpirituale, ſeu Conciones in omnes Sanctiſſimæ Virginis Feſtivitates, cum Exercitio ad B. Virginem ſalutandam. Venetiis 1641.

Directorium vitæ Spiritualis. in 8. Venetiis 1647. ap. Jo. Bapt. Coſtanum.

Iſtoria Eccleſiaſtica della Città, Territorio, e Dioceſi di Vicenza. tom. 3. in 4. Tomus primus Vicentiæ 1649. ſecundus ibid. 1652. & tertius ibid. 1653. apud Chriſtophorum Rubeum.

Modello ſpirituale Hominis Chriſtiani. in 4. Vicentiæ 1657. ap. HH. Petri Groſſi.

* De eo meminerunt Waddingus lib. de Scriptor. Ord. Minor. Maraccius in Appendice Biblioth. Marianæ, & Laſor in Deſcrip. Orb. v. Vicentia.

FRANCISCUS A BOSCO, Valdebienſis Provinciæ Venetiarum, in Arte medica valde peritus. Per plures annos in ſua Provincia infirmorum Fratrum curæ præfectus, ſumma charitate in illos fuit ſolicitus. Ad communem utilitatem, præſertim pro Religioſis, qui obſequiis ægrotantium ſunt addicti, compoſuit librum ſub hoc titulo:

La Pratica dell' Infermiere, nella quale con oſſervazione fondata nell' uſo di molti anni, ſi addottrina il caritativo, ed aſſiſtente Infermiere per ben conoſcere, e ne' caſi repentini applicare i remedj proporzionati ai mali de' ſuoi Infermi. Veronæ 1664. in 4. & 1671. in 8. Venetiis iterum 1674. in 12. apud Jo. Bapt. Merlum.

FRANCISCUS BURATUS a Montepolitiano, ſanguinis nobilitate conjunctus Marcello II. P. M. Etruriæ Provinciæ alumnus. In eo puritas omnis effulſit, virtus nulla eſt deſiderata. Cum Verbum Dei populis miniſtraret, ſpiritu ſapientiæ & ardoris, vel certe ſuis incorruptis exemplis ad pœnitentiæ gemitus & aſperitates facile alliciebat & devinciebat. Dum Senis hæc ageret in eccleſia Metropolitana tempore Adventus, migravit ipſe ante meſſem ad Dominum, impreſſam omnibus relinquens ſuæ ſanctitatis memoriam. Scripſit Latine

Annotationes ſuper quatuor Prophetas Majores, & præcipue ſuper Ezechielem. Quæ MSS. habentur in minuſculis & laceris chartis.

FRANCISCUS DE BURGOS in Bætica Provincia non poſtremi nominis Concionator, & Guardianus, Hiſpanis typis ceſſit

Orationem funebrem in Exequiis Reginæ Viduæ Catholicæ Mariæ Annæ de Neoburg. Granatæ 1741.

FRAN-

FRANCISCUS A CÆSENA, ex illuſtri Borghetti familia, in noſtra Bononienſi Provincia enituit virtutibus & litteris. Concionatoris munus obivit, deinde factus eſt Epiſcopi Catanæ Theologus, ubi ſub terræmotus macerie anno 1693. deceſſit. Poemata quædam edidit ſub hoc titulo.

Poeſie Meliche di Franceſco Borghetti. Bononiæ apud HH. Barberii. Sic recenſetur a Chronologia Manzonii aucta per Buccium in Opere, quod inſcribitur Theſaurus rerum Italicarum.

FRANCISCUS CAMBERIENSIS Allobrox, Provinciæ Sabaudiæ, Profeſſor S. Theologiæ, egregius Concionator, ac per integrum quinquennium Miniſter illius Provinciæ & Commiſſarius Generalis. Par in eo generis nobilitas & animi præſtantia. Præcipua ejus cura in obſervantiæ religioſæ integritate. Scripſit ideo

Religioſas ac Regulares FF. Capuccinorum exercitationes in quatuor diſtributas libros. in 4. Lugduni 1624. & 1627. apud Ludovic. Muguet.

* De eo meminerunt Waddingus lib. de Scriptor. Ord. Minor. & Roſſottus lib. de Scriptor. Pedemont.

FRANCISCUS A CANOBIO, non ſuæ tantum Mediolanenſi Provinciæ, ſed toti Religioni vitæ Seraphicæ fuit ſpeculum. Perfectus in opere paupertatem & humilitatem ſemper eſt proſecutus: nihil eo continentius in jejuniis, nihil profuſius in oratione. Odium in ſe ipſum præſetulit, adeo auſterus & carne mortificatus erat: affectum vero omnem in ſuæ Religionis incrementum. Mediolani ad æterna tranſiit anno 1570. ætatis ſuæ 85. Religionis 67. Scripſit Italice, poſteriſque in exemplum reliquit

Volumen Chronographicum, in quo fideliſſime exarantur res geſtæ a primis Religionis noſtræ viris illuſtribus uſque ad annum 1570.

* Ex hoc Zacharias Boverius Annalium Capuccinorum hiſtoriam partim deſumpſit: unde illius honorifice meminit tom. 1. Annal.

FRANCISCUS A CENTO ob diuturnum ſuorum Parentum in illo Oppido manſionem, ſed vere patria Ferrarienſis. Provinciæ Romanæ fuit alumnus, doctus, eruditus, & Verbi Dei Declamator fervidus. Romæ deceſſit anno 1636. ſcripſit

Conciones Quadrageſimales, quas prælo paraverat, ſed morte præoccupatus MSS. reliquit, & aſſervantur in noſtra Genuenſi Bibliotheca.

FRANCISCUS A CHIERCIARIO, Coſentinæ Provinciæ Concinnator. Studium ſuum ad devotionem compoſuit, & devotionem in religioſis moribus pateſecit. Sermone Italico ab eo prodiit

Corona Sanctiſſimæ Trinitatis, in qua Operationes ad intra & ad extra ejuſdem Individuæ Trinitatis recitantur. Coſentiæ 1680. ap. Mollum.

FRANCISCUS A CONCHA, in Neapolitana Provincia doctrina & ſanctis moribus compoſitus. Hic cum Panormum adnavigaret, tempore Quadrageſimæ in illa civitate concionaturus, in manus Turcarum Piratarum incidit, & Algerium captivus eſt ductus & retentus. Jugo iſto ſervitutis graviſſimo preſſus tyrannidem illorum Barbarorum maxima animi fortitudine ſuſtinuit. Quotidie imo concaptivis Fidelibus prædicavit, ut & ipſi ſimiliter fortiter agerent, ſervarent fidem, mutuam exercerent charitatem, & ſuo maxime exemplo in Dei amorem concreſcerent. Vitam in ſervitute pro Dei amore perdidit ibidem anno 1584. Scripſit

Epiſtolam ad Vicarium Provincialem Neapolitanæ Provinciæ, in qua Captivitatem ſuam illi exponit, ſpirituſque ſui fervorem in illis ærumnis. Fuit impreſſa Panormi 1580.

FRANCISCUS DE DOMFRONTIO. Provinciæ Normanniæ alumnus doctus, ac varia eruditione inſignitus. Edidit

La ſcience du Prince. tom. 1. in 4.

FRANCISCUS A FAVENTIA, Bononienſis Provinciæ pius Sacerdos hanc edidit ſacram opellam.

Modo d'apparecchiarſi alla celebrazione della Meſſa, con alcune Meditazioni e rendimenti di grazie. in 24. Ravennæ 1622. ap. Impreſſor. Cameral.

FRANCISCUS DE FRANCHIS a Vetro, quod eſt oppidum ad mare Tyrrhenum. Eruditione & doctrina præſtitit ſingulariter, & rara morum elegantia omnibus fuit acceptus. Hæc cum in concionando conjungerentur, illum omnibus acceptum, jucundum, proficuumque reddebant. Suam Lucaniæ Provinciam magna cum prudentiæ laude, & obſervantiæ regularis incremento per integrum ſex annorum curriculum adminiſtravit. Edidit Commentaria doctiſſima in Oſeam Prophetam, quibus hunc præfixit titulum:

Salvator myſticus, ſive Oſeas enucleatus. Opus ſummo ſtudio elaboratum, ſubtilitate moralium conceptuum, atque SS. Patrum Doctorumque placitis in expoſitione tum Litterali, tum Morali, ac Myſtica adductis. Tom. 3. in fol. Prodiit primus Tomus Panormi 1643. ap. Alphonſum de Iſola. Secundus Salerni 1647. ap. Franciſc. Savium. Tertius Neapoli 1650. ap. Hyacinth. Paſſerum.

* De

* De eò meminit Waddingus lib. de Scriptor. Ord. Minor.

FRANCISCUS DE FUNIANO Bononienſis Provinciæ inter primos Patres. Verus Iſraelita (ait Boverius) in quo dolus numquam ſuit. Quippe qui toto vitæ ſuæ tempore integerrimæ conſcientiæ candorem, mentiſque & corporis puritatem ſervavit, Æmulator fervidus ille fuit arctiſſime paupertatis, & contemptor ſui ipſius invictus. Animi poſtea & ingenii excellentia tantumdem in eo effulſit: nam ſacris in Litteris, in Philoſophicis quoque & Theologicis facultatibus grande nomen habuit, & celeberrimus omnium ſui temporis Concionator eſt æſtimatus. Omnes fere Italiæ civitates eum concionantem audierunt, & præſertim Bononia: ubi tempore Quadrageſimali Verbum Dei in eccleſia S. Petronii annuncians, tantus fuit populi concurſus, ut vix Templum illud auguſtiſſimum omnes capere poſſet. Meritis denique ac virtutibus clarus, plurimis quoque pro ſpirituali eccleſiæ ædificatione tum prædicando tum operando laboribus ſuperatis, mercedis coronam accepit Faventiæ anno 1579. Multa ferunt ab eo ſuiſſe ſcripta ad Conciones pertinentia, ſed noſtro tempore hæc tantum referri poſſunt.

Volumen unicum Concionum & Sermonum de Virtutibus & vitiis MS. in noſtra Ariminenſi Bibliotheca ſervatum.

Lunarium ſpirituale ex diverſis Syderibus cœleſtis patriæ conſertum. Eſt opus materiam conſtruens Concionum. Protioſum Originale MS. habetur in noſtra Bibliotheca Bononienſi.

* Ejus præclara geſta deſcribit Boverius tom. 1. Annal. Capuccinor. §. 6.

FRANCISCUS GENARDUS Camberienſis, in Provincia Sabaudiæ Concionator, Definitor & Commiſſarius religioſis virtutibus, & tum contemplativæ tum activæ vitæ unctus chariſmatibus. In ſæculo lauream in jure civili obtinuit, & Advocati munere plaudentiſſime eſt functus. In Religione vero omne ingenium & robur ad Verbum Dei populis annunciandum contulit, certo ſemper animarum fructu. Imo Miſſionarius eſt ſactus invictus ad errores abigendos verbo ſcriptis & opere. Dicitur in Annalibus polemica & pia atque erudita opera edidiſſe. Nos hoc unum ſcimus, nempe

Hiſtoriam Epiſcoporum Civitatis Auguſtæ Prætoriæ, quæ aliquando in Epiſcopi Salutiarum Bibliotheca extitit MS.

* De eo Appendix ad Tom. 3. Annal. Capuccinor. ad anno 1684. quo obiit. Meminit quoque illius Andreas Roſſottus in ſyllabo Scriptor. Pedemont.

FRANCISCUS GIENNENSIS, Bæticus, Concionator, Lector, Theologus, ac Provinciæ Cuſtos, ſuæ pietatis & doctrinæ ſpecimen exhibuit in opere aſcetico, quod evulgavit ſub titulo

Alas para volar al Cielo. in 16. Cordubæ 1740. typis Collegii Aſſumptionis.

FRANCISCUS GUADICENSIS, in Bætica Provincia Lector, Guardianus, ac Provincialis, S. Inquiſitionis fuit Qualificator, & in ſacris litteris apprime eruditus. Edidit Hiſpano ſermone

Orationem funebrem in Exequiis Defunctorum ſuæ Provinciæ. Hiſpali 1687.

Orationem Panegyricam de SS. Eucharistiæ Sacramento. ibid. & eod. anno.

FRANCISCUS DE HAUSTE, ex Aragoniæ Provincia ad Indos uſque virtute, zelo, & ſancta converſatione eluxit. Ivit, redivit ad illas barbaras oras, & charitate plenus plenos quoque manipulos de meſſe Domini retulit. Dedit ille iis Gentibus, quæ dicuntur novæ Hiſpaniæ, lucem & ſpiritum Domini, & pro merito crudeliter accepit mortem in veneno ſibi ab iis efferatis Gentibus propinato. Gaviſus tamen ille eſt tamquam de corona, unde libenter inimicis pepereit, & in Domino conquievit anno 1684. Redux ab America donum ſibi a Deo ſingulariter datum, intelligentiam nempe ſecilliſſimam Indiarum idiomatum, aliis communicare volens, edidit

Dictionarium Indicum, adjuncto Catechiſmo in lingua Indica. in 4. Matriti 1680.

FRANCISCUS LONGUS a Coriolano, (quod eſt illuſtre ſuperioris Calabriæ Oppidum) Provinciæ Romanæ alumnus, Concionator, & Definitor, & deinde in Coſentina Provincia Miniſter Provincialis. Multa præſtitit ille ſcientia, multum & Religioni profecit in exactioris obſervantiæ zelo, apoſtolicæque vitæ exemplis. Acerrimus doctrinæ S. Bonaventuræ fuit Sectator, & juxta illius mentem per plures annos ſacram Theologiam noſtratibus expoſuit. Perſpicuis perfectionis teſtimoniis a Deo probatus, mortalis vitæ curſum complevit Romæ anno 1625. ætatis ſuæ 63. nono Kalendas Junii. Scripſit plurima, quæ diverſis temporibus ſunt impreſſa, eaque ſunt:

Tractatus de Caſibus Reſervatis juxta Regulam Clementis VIII. Regularibus omnibus præſcriptam. in 8. Lugduni 1616. ap. Ludov. Muguet. & iterum ibid. 1623. apud Ludov. Proſt. in 4. Coloniæ 1619. ap. Anton. Bethzerum. Et Venetiis 1614. In ultima tamen editione Lugduni 1623. adeo ab Auctore eſt locupletatus, ut novum Opus jure vocari poſſit.

Tractatus de Judicio Regulari. in 8. Co-

loniæ 1619. apud Antonium Bethzerum.

Summa Theologiæ ad inſtar Summæ D. Thomæ ex operibus D. Bonaventuræ compacta, variiſque annotationibus illuſtrata, & in ſeptem Tomos diſtributa, ut conſtat ex Bulla Gregorii XV. quæ initio primi Tomi eſt impreſſa. Primus tantum Tomus fuit impreſſus Romę in Typographia Vaticana ſumptibus R. Cameræ Apoſtolicæ anni 1655. Sex reliqui ob Auctoris mortem nondum orbi luceſcunt.

Breviarium Chronologicum Pontificum & Conciliorum omnium, quæ a S. Petro uſque ad hæc noſtra tempora celebrata ſunt. In quo annuatim Pontificum Vitæ, eorumque Conſtitutiones & Bullæ, Conciliorum omnium tam Generalium quam Provincialium Acta, Hæreticorum quoque perverſa Dogmata, Damnationes. Confutationes, Schiſmata, Perſecutiones, eorumque extinctiones, & denique quæcumque inſignia in ipſa Dei Eccleſia acciderunt, breviter & clare enarrantur. Tom. 1. in fol. Lugduni 1633. ſumptibus Ludovici Proſt.

Summa Conciliorum omnium, quæ a S. Petro uſque ad Gregorium XV. celebrata ſunt, juxta Chronologiam Cardinalis Baronii præcipue, & aliorum virorum illuſtrium. Eccleſiaſtica quoque monumenta & hiſtorica, adjunctis in loca præcipua & difficilia quamplurimis annotationibus. Cui etiam acceſſit Appendix omnium Conciliorum Galliæ, eorum ſcilicet, quæ in hac Summa deſiderabantur. Dividitur in 2. Tom. in fol. Primus Tomus in Aurelianenſe V. anno 552. celebratum deſinit. Antuerpiæ 1623. ex Typogrsphia Plantiniana Balthaſaris Moreti. Secundus in Mechlinienſe undecimum anno 1607. habitum. ibid. 1623. ap. eumd. & Pariſiis in ſecunda editione 1639. ap. Viduam Petri Chevalier.

Expoſitio in Bullam Clementis VIII. de Largitione Munerum omnibus Regularibus utriuſque ſexus interdicta. Lugduni 1623.

Explicatio in Bullam Cœnæ Domini, & de Abſolutione a Caſibus dictæ Bullæ, in 4. Lugduni 1623. ap. Ludovic. Proſt.

Orologio Spirituale, ovvero Ventiquattro Meditazioni in tutte le Feſte della B. V. Maria. in 8. Romæ 1625. apud Gulielm. Pacciottum.

Orologio Spirituale, ovvero Ventiquattro Meditationi ſovra tutta la Paſſione di N. S. Gesu-Chriſto. in 8. Venetiis 1626. apud Jo. Bapt. Ciottum.

Eſercitio Angelico per ſalutare la Madre di Dio Vergine Maria. in 8. ibid. eodem anno ap. eumd.

* De illo Appendix ad Tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum ſuæ mortis. Illum quoque meminerunt Hyppolitus Maraceius l. de Scriptor. Marianis, Waddingus de Script. Ord. Minor. & Torreçilla lib. Spec. Seraph. Relig. ubi de Capuccinis, & Laſor in Deſcrip. Orb. v. Romana eccleſia, & Conc. Tridentin.

FRANCISCUS LAGHI a Lugano, Mediolanenſis Provinciæ Concionator, ob doctrinæ præſtantiam ac morum probitatem ætate ſua commendatus. Compoſuit librum

Dei Miracoli del SS. Sacramento dell' Altare, ſub nomine Nicolai Laghi tom. 3. in 4. Venetiis 1615.

* De hoc opere agit Bonifacius Vanotius tom. 3. Epiſtolarum pag. 196. ſcribens ad Auctorem. Quo in libro & quædam Franciſci impreſſæ ſunt epiſtolæ ad Vanotium.

FRANCISCUS DE MADERVIL Hiſpanus, Concionator, edidit Opuſculum ſub titulo:

Eruditio Tertiariorum. Anno 1690.

FRANCISCUS A MAJORICA ubique in ſua Aragoniæ Provincia integritatis, doctrinæ, & prædicationis præſtantia notus, & probatiſſimus. Suam integritatem in munere Guardiani pro tuenda regulari obſervantia patefecit, ſuam doctrinam in Examinatoris Synodalis Diœceſis Oſcenſis exhibuit, ſuæ denique eloquentiæ nervum teſtatum reliquit in his, quæ Hiſpanis typis dedit, operibus. Laboribus & meritis cumulatus deceſſit 6. Kal. Decemb. anno 1727. Hæc ejus ſunt opers.

Sol eccleſiæ S. Thomas de Aquino, quatuor orbis partes irradians. Oratio panegyrica habita in Conventu S. Dominici Majoricæ in erectione ſuæ Militiæ Angelicæ. in 4. Barcinone 1697. ap. Raphael. Figuerò.

El Sol portentoſo en el ſufrir, univerſal en el ſoccorrer &c. Oracion funebre en las honras de la V. M. Sor. Maria Dionìſia Gomez, Abadeza, y Confundadora del Convento de Capuchinas de Palma. in 4. Majoricæ 1719. apud Michael. Cspò.

Quadrageſimale in Cathedrali Palmæ habitum. Sed ineditum latet.

FRANCISCUS MANFREDUS a Regio Lepidi, Bononienſis Provinciæ Concionator. Cum ſsnguinis claritate non diſpar habuit ingenium, & clarius imo religioſæ virtutis emolumentum. Philoſophus fuit mentis acutioris, Poeta valde elegans, in primis autem Concionator, qui verbo & exemplo ſuam ornavit Provinciam, ditavitque ſæculum virtutibus. Plura referuntur ab eo ſcripta, ſed hæc tantum ſunt ad manus.

Carmina varia & Elegia in ortu Magni Principis Etruriæ Ferdinandi. Bononiæ 1612.

Poema elegans & venuſtiſſimum de laudibus Villæ Arienæ ad Ser. Ducem Parmenſem. ibid. eodem anno.

Oratio de laudibus S. Caroli Borromæi ab eo habita in eccleſia Cathedrali Placentiæ anno

no 1614. in 4. Placentiæ 1614. ap. HH. Jo. Bapt. Bazachii.

Oratio in Beatificatione Franciſci Xaverii ab eo habita Bononiæ in eccleſia PP. Soc. Jeſu. in 4. Bononiæ 1620.

Oratio ad Cives Parmenſes in gratiarum actionem pro Ortu Ser. Ducis Parmæ & Placentiæ. in 4. Placentiæ 1625.

* De eo meminit Waddingus lib. de Scriptor. Ord. Minor.

FRANCISCUS MAUSOLENSIS, Provinciæ Aquitaniæ Concionator, ac Miſſionarius Apoſtolicus, doctus & non vulgariter eruditus. Aliqua compoſuit Opuſcula idiomate Gallico, videlicet,

De modo faciendi Confeſſionem Generalem,

De modo orandi & meditandi,

De modo ignorantes catechizandi,

De modo Gratiam Dei poſt Confeſſionem ſervandi,

FRANCISCUS A MAZZARA, alumnus Provinciæ Panormitanæ, & in Provincia Meſſanenſi Provincialis Miniſter. Hic cum inter PP. Conventuales ſcientia & doctrinis excellens Theologiæ Cathedram Panormi & Bononiæ publice ſuſtinuiſſet, arctioris obſervantiæ æſtu perculſus ad Capuccinos migravit anno 1562. Ibi innocentiam, quam antea etiam ſemper excoluerat, virtutum incrementis mirum in modum ornavit. Superiorum quoque noſtrorum nutu juſſus eſt noſtratibus Theologicas Diſciplinas & Sacram Scripturam exponere. Peregit ille opus tredecim annorum curriculo, & ita perfecit egregie, ut ſimul ſcientiia obſervantiam regularem ſuo maxime exemplo in ea Provincia compoſuerit. Obiit in noſtro Conventu Drepanenſi anno 1588. Fertur multa ſcripſiſſe, quæ temporis injuria ſunt obliterata. Extant tamen MSS.

Prælectiones in libros Ariſtotelis. Tom. 3. in 4.

Prælectiones Theologicæ ſecundum doctrinam Scoti. Tom. 4.

* Videndus de eo eſt Boverius tom. 2. Annal. Capuccinor.

FRANCISCUS MEDIOLANENSIS, quem illa Provincia primo in filium, deinde in Moderatorem habuit, Ordo vero totus gloriatus eſt Generalem obtinere Procuratorem. Annus 1530. illum protulit mundo, Patre Joanne Arconio Cretenſi nobili Jure-conſulto: anno autem 1543. ille a mundo exiens in noſtra ſe abdidit clauſtra. Hic altius oriens emicoit omnibus in doctrina, in ſanctitate & prudentia vere ſingulari: licet in oculis ſuis omni humilitate ſe teneret dejectum. Proximorum inhians ſaluti, illo igne, quo in meditatione exardeſcebat, & ingenti donorum cœleſtium cumulo Concionatoris exercuit munus, univerſas fere Italiæ Civitates peragrando: & tantum reipſa ad pœnitentiam ubique excitavit motum, ut non immerito novus Italiæ Apoſtolus ille fuerit appellatus. Feliciſſimo fine vitam concluſit Romæ anno 1583. ſub Clemente VIII. qui illo uſus eſt ob candidam ejus morum innocentiam omni amore & benevolentiæ officiis. Fuit acerrimus Immaculatæ Conceptionis Beatiſſimæ Virginis Mariæ propugnator, ejuſque venerationem mirifice propagavit. Quapropter etiam ſcripſit

Volumen, in quo doctiſſime tractat de Immunitate ejuſdem Virginis Deiparæ ab omni Peccati originalis macula. Et citatur a Pagnotio lib. de Triumphante pag. 328.

* Ejus vita deſcribitur a Boverio tom. 2. Annal. Capuccinor. ad ann. prædict.

FRANCISCUS MEUDONENSIS, Pariſiorum Provinciæ Concionator, & in humanioribus litteris maxime excultus. Penitiora tum dicendi tum ſcribendi arcana ſcrutatus, non ſine ingenti labore & ſtudio, æqualique præſertim Juniorum commodo, compoſuit, & publici juris fecit librum, quem prænotavit:

L'Eſprit de l'Ortographie univerſelle. tom. 1. 1689.

FRANCISCUS DE MOLINIS, Provinciæ Lugdunenſis Eccleſiaſtes, Sacræ Theologiæ Profeſſor, & in Scholaſticis diſciplinis apprime verſatus. Ab eo igitur prodiit

Integer Curſus Philoſophicus ad mentem Scoti. tom. 3. in 8. Lugduni 1687.

FRANCISCUS A MONTECALERIO, Pedemontanæ Provinciæ Theologus, & Concionator. Generis nobilitati ſupereminuit in eo ipſa vitæ probitas, morumque perfecta compoſitio. In Vallibus Subalpinis a P. Joanne Veneto tunc temporis Commiſſario Generali deſtinatus Miſſionarius Apoſtolicus, concreditum ſibi munus fideliſſime adminiſtravit. Macrenſem Vallem diſperſaſque Villas improbo peragravit labore, & nihil ei reſiſtere potuit, quin undique animas Domino & Eccleſiæ redderet. Draconenſem quoque Pagum veritatis lumine purgavit ab hæreſis caligine. Hæc cum invicte compleret, ſcripſit Italico idiomate

Narrationem hiſtoricam ſuæ Miſſionis in Vallibus Macræ & Draconerii, cum relatione eorum, quæ ſimul cum ſociis operatus eſt pro reductione Vallicolarum ad fidem Catholicam. Ad Ser. Princ. Victorium Amadeum Caroli Emmanuelis Sabaudiæ Ducis &c. filium primogenitum.

FRANCISCUS A MONTEREGALI in Umbriæ Provincia Seraphico imbutus ſpiritu, quæ ſui erant, ſanctiſſime coluit, quæ vero in Pro-

Proximi ædificationem tum concionando tum ſcribendo zelo Dei plenus fervide promovit. Deſiit a mortalibus anno 1728. & hæc typis data reliquit:

Specchio di Divozione per i Novizj . Mediolani 1712.

Il Religioſo ritirato nella ſolitudine , ovvero Ritiramento di dieci giorni. ibid. 1719.

FRANCISCUS DE LA MOTA , Provinciæ Caſtellæ Miſſionarius Apoſtolicus, in theologica facultate ſatis verſatus. Qui ideo ſcientia hujuſmodi imbuit incolas Inſularum vulgo de Cab Verde . Typis dedit

Compendium operum Moralium P. Martini a Torreçilla cum additionibus . Hiſpan. in 4. Matriti ap. Anton. Roman.

* Commemoratur a Bibliotheca Franciſcana tom. 1. pag. 411. & a Torreçilla tom. 5. Conſult. pag. 135.

FRANCISCUS DE MUNEBREGA , doctus Concionator Provinciæ Aragoniæ, & Definitor . Scripſit duos libros, quorum hi ſunt tituli:

Stella Regularis , pro directione & illuminatione in ordine ad Sacramentum Pœnitentiæ, complectens in quinquaginta quæſtionibus omnia Privilegia actu valida Regularium . Latine in 4.

Quæſtiones Morales in Regulam FF. Minorum S. Franciſci . Hiſpan. in 8. Hi duo libri approbationibus & licentiis neceſſariis muniti adhuc MSS. reſervantur in noſtra Cæſarauguſtana Bibliotheca.

FRANCISCUS DE NIGRO Genuenſis nobiliſſimæ familiæ . Quæ magis ſæculum ornant, ab ipſa adoleſcentia iſte fuerat adeptus ; ſed dum propterea omnium amorem in ſe conciliaſſet , ad Jeſum amandum & imitandum in paupertate evolavit ipſe ætate 16. annorum inter ſuæ Provinciæ Capuccinos . Citiſſimus illius fuit ad virtutem omnem greſſus , cui & officiorum ſeu dignitatum gradus æque reſponderunt . Concionator ab omnibus fere Italiæ Civitatibus eſt expetitus . In Philoſophicis & Divinis facultatibus Magiſterio eſt donatus . In Romana Curia duorum annorum ſpatio Procurator fuit , ac ſemel totius Ordinis Vicarius conſtitutus eſt Generalis. Inde Sac. Congregationis Concilii Tridentini , Epiſcoporum & Regularium ab Urbano VIII. Conſultor deputatus . Eodem tempore Apoſtolici Collegii Romanæque Curiæ electus Concionator : quo poſtremo in munere vehementius ſuis Concionibus , eloquio nitido , doctrina admirabili , ſublimi eruditione , prudenti conſilio , animi candore , virtute zelo & labore invicto ſui admirationem peperit . Dignus propterea quem ipſemet Urbanus VIII. ob ejus virtutes in Sacro Conciſtorio celebrarit , imo & inter Purpurato (ut ferunt) voluerit referre . Obiit Genuæ in noſtro Conventu Immaculatæ Conceptionis anno 165 . ætatis ſuæ ſeptuageſimo, Religionis 53. Multa vir tantus ſcripſit , quæ graviſſimarum rerum negotiis præpeditus ad limam deducere, & prælis ſubmittere non potuit . Extant tamen in noſtra Bibliotheca Genuenſi MSS. formoſo ſatis charactere

Conciones Apoſtolicæ , quas per totum integrum ſexdecim annorum decurſum habuit in Sacro Palatio. Tom. 4. in fol.

Conciones ab eo habitæ in præcipuis Italiæ Civitatibus in Adventu & Quadrageſima. tom. 2. in 4.

Rhetorica Eccleſiaſtica , deprompta tam a Profanis, quam a Sacris Scriptoribus, in quatuor tractatus diviſa . Tom. 1. in 4.

Syllabus omnium Declarationum , quæ factæ ſunt a Sac. Congregatione ſuper Concilium Tridentinum . Servatur in noſtra Bibliotheca Portus Mauritii.

Sermo de Paſſione D. N. Jeſu Chriſti ab eo habitus die Paraſceves in Metropolitana Eccleſia Genuenſi anno 1609. die 17. Aprilis .

Oratio ab eo Genuæ habita in eadem Eccleſia Metropolitana ad Senatum Genuenſem in die Unionis 12. Septembris . Impreſſa in 4. Genuæ 1608. ap. Joſeph. Pavonem .

* De illo meminerunt Raphael Sopranis, Abbas Michael Juſtinianus lib. de Scriptor. Liguribus , Raphael de Turri lib. de Cambiis , Leonardus Honoratus de Leotardis lib. de Uſuris, & alii,

FRANCISCUS NUGENTIUS , Hibernus , Miſſionis Hibernicæ Capuccinorum Inſtitutor. In Provincia Belgica , cujus fuit alumnus, ſæpius in Guardianum & Definitorem eſt aſſumptus . Provinciam quoque Coloniæ fundavit , ac illi præfuit ut Commiſſarius Generalis . Moribus ad pietatem vere fuit compoſitus , induſtria eo amplius in Gratiæ donis florens , & ſcientiarum ferè omnium ſupellectili auctus . Singulariter in Hebræo & Græco interpretando idiomate præcelluit . Floruit ſub Paulo V. qui illum habuit acceptiſſimum, & cum Cardinali Bellarmino loquens illum vocavit lumen eccleſiæ , & fidei Catholicæ ornamentum . Cum in Theologia Myſtica iſte eximius eſſet Magiſter , ac longa temporis exercitatione verſatus , hæc ſcripſit vel in alterius Magiſtri defenſionem , vel in ſui proprii magiſterii argumentum : & ea ſic prænotantur:

Taulerus expenſus ac defenſus , ejuſque doctrina ab æmulorum imputationibus vindicata. Tom. 1. in 4.

Secreta Itinera Orationis . Tom. 1. in 8.

FRANCISCUS DE NUICTIO, Lugdunenſis Provinciæ Concionator , ac S. Theo-

logiæ Profeſſor. Edidit Latine Opuſculum ſic inſcriptum;

Turris David ædificata cum propugnaculis, milleque Clypei ex illa pendentes, ad defenſionem Conſtitutionum Regularium Fratrum Capuccinorum. tom. 1. in 8.

FRANCISCUS A RODRASEN, natione Polonus, & Provinciæ Bohemiæ alumnus. Pius & eruditus ille fuit, atque fere omnium ſcientiarum ornatu præfulgidus: zelo quoque efferbuit catholicæ fidei, & veneratione ab omnibus eſt exceptus ob vitæ perfectionem. Miſſionarii Apoſtolici, jubentibus Superioribus, munere aſſumpto, doctrinam non voce tantum, ſed & opere exhibens quamplurimos a Catholica fide aberrantes ad Sanctæ Romanæ Eccleſiæ gregem reduxit. Hæc ab eo ſunt edita:

Tractatus de quibuſdam Controverſiis, ſive Reſponſiones ad ſeptuaginta objectiones ab Hereticis confictas, in 4. Primo Lat. Raudonicii 1620. Poſtea Theutonice ab ipſo Auctore converſus ibid. 1627. apud Paulum Seſſium,

Directorium pro noviter Converſis ad fidem Catholicam, in 8. Ocomuoy in Moravia 1633, ap. Nicol. Ardech.

Scala Cœli. Eſt liber de rebus ſpiritualibus, ibid. 1636.

Vita S. Antonii Ulyſſiponenſis (vulgò *de Padua*) *cum variis doctrinis & annotationibus, ſicut & reſolutionibus difficultatum pro ſatisfactione vulgi*, in 4. Pragæ 1645. & 1646. Typis Georgii Zypars,

Exercitia ſpiritualia pro captu omnium ſtatuum perſonarum, in 8. ibidem 1647. apud eund.

* De hoc Auctore meminit Waddingus lib. de Scriptor. Ordinis Minorum, & Didacus Lequille lib. Franciſcus Tertegislator Evangel. pag. 273.

FRANCISCUS DE ROMORANTINO, Provinciæ Britanniæ Concionator, ac Miſſionarius Apoſtolicus in Palæſtina, humanis ac Divinis litteris eruditus. Scripſit Opus Latine, cujus titulus eſt:

Anatome Alcorani Mahumetis, Tom. 1. in fol.

FRANCISCUS RUGINIUS a Cotonio (quod eſt Ducatus Mediolanenſis Oppidum) Provinciæ Romanæ Concionator, & Theologus eruditus. Suavioribus ingenii dotibus inſignitus, in poeſi ſimul & in ſoluta oratione floruit, & ſingularem a litterarum Cultoribus opinionem obtinuit. In lucem dedit

Epigrammata varia & Diſticha ad Em. Dominicum Gymnaſium S. R. E. Cardinalem ampliſſimum, Romæ 1625. ap. Gulielm. Facciottum.

* De hoc Auctore honorifice ſcribit Bartholomæus Zucchius vir præclariſſimus lib. de æterna felicitate Paradiſi in Ep. Dedicatoria ad P. Franciſc. de Nigro Genuenſem Capuccinum,

FRANCISCUS A SACCIA, Panormitanæ Provinciæ Concionator & Definitor. Inter Minores de Obſervantia primum inſignis evaſit Theologus, & in doctrina Scoti plurimum verſatus: unde ſibi acutiſſimi Doctoris nomen comparavit. Arctioris deinde vitæ deſiderio accenſus, Congregationem noſtram arripuit anno 1552, ubi doctrinam ſimul cum vitæ ſanctimonia conjungens, totum Siciliæ Regnum ſuaviſſimo ſuarum virtutum odore replevit. Vir fuit admirabilis abſtinentiæ, itaut decem integros dies ſine cibo & potu ſæpe omnino duceret. Septem flagellationes, uſquedum vixit, quotidie ſibi inflixit, aſperrimoque ſemper contectus cilicio, perpetuum ſuæ carnis ſacrificium obtulit Jeſu Chriſto. Spiritu plane ſuperno Verbum Dei diſſeminavit, & ita præcelluit, ut ſæpiſſime ob confluentes turbas in plateis Civitatum concionari compelleretur. Ex ejus ignitis eloquiis plurimi idcirco pœnitentiam inire, ſpernere mundum, & ſæpe etiam clauſtra religioſa complecti didicerunt. Obiit Panormi 1575. Scripſit & poſteritati reliquit

Lectiones Philoſophicas & Theologicas ſecundum mentem Scoti: quæ, ſicut ex relatis habemus, conſervantur in Bibliotheca Panormitana FF. de Obſervantia.

* Iſtius geſta deſcribit Boverius in Annal. Capuccinor.

FRANCISCUS DE SANTANDER, Bæticus, ingenii pietatiſque præſtantia ad munera conſcendit Concionatoris, Magiſtri Novitiorum, Guardiani, Definitoris Provinciæ, ac tandem ab Ordinis Generali a ſecretis adhibitus, imo & Ordinis Definitor Generalis electus. Vertit ex Italico idiomate librum P. Cajetani Mariæ Bergomenſis in Hiſpanicum, cui titulus eſt

Capuchino Retirado. in 8. Neapoli 1723. ap. Franc. Sanchez.

FRANCISCUS A SANCTO SEVERINO, Neapolitanus, in ea Provincia egregius Concionator, Sacræ Theologiæ Profeſſor, ſæpius Definitor, Miniſter Provincialis, ac demum totius Ordinis Definitor Generalis. Pietate præſtitit, doctrina, prudentia, conſilio, & in arduis, vel adverſis ea præditus conſtantia, quæ vix credi poſſit. Non impari quoque zelo exarſit ad omne, quod religioſæ diſciplinæ conferre videretur. Scripſit Italice

Vitam Ven. Fr. Jeremiæ Vallachii Capuccini viri ſanctimonia vitæ illuſtris, qui Romæ an-

anno 1615. *obiit*. in 4. Neapoli 1610. ap. Hyacinth. Paſſerum.

FRANCISCUS A SEXTO, in Provincia Genuenſi animo, ingenio, conſuetudine, regimine præclarus. Ingenii ſubtilitatem eloquii facundia perfecit, morum ſuavitas auctoritatem in regendo. Virtus illi a Natura vel Gratia, virtutis incrementa ab aſſiduo & invicto labore. Fuit Verbi Divini Declamator celebris, ac in plurimis & præcipuis Italiæ civitatibus acceptiſſimus eſt habitus. Philoſophiam quoque ac Theologiam Noſtris doctiſſime expoſuit. Inde pluries Definitor, & ſuæ Provinciæ Moderator illam per integrum novennium ſumma cum charitatis ac prudentiæ laude, regulariſque obſervantiæ zelo ſapientiſſime direxit. Poſtremo a Summo Pontifice Innocentio XI. Romanæ Provinciæ Viſitator Apoſtolicus ordinatus, invictam animi magnitudinem patefecit. Multa ſcripſit tum ad Scholas cum ad mores pertinentia, quæ Religionis præpeditus negotiis ad limam, vel ad lucem dare nequivit. Hæc ideo tantum enumerantur.

Fatti maraviglioſi nel concorſo de' Popoli alla Capella di Maria Virgine preſſo Nizza, detta del Laghetto. in 8. Taurini 1684. apud Carolum Gianellum.

Diſcorſo delle lodi di S. Evaſio Veſcovo, e Martire, recitato nella Cattedrale della Città di Caſale nella feſta del detto Santo il primo di Decembre. Caſali 1656. apud Martham.

Vita del P. Zaccaria Boverio da Saluzzo Diffinitore Generale Cappuccino ad Em. Farneſium Ordinis Protectorem. in 4. Genuæ 1664. ap. Calenzanum.

Diſcorſo recitato il giorno della Preſentazione di Maria Vergine avanti il Senato della Ser. Rep. di Genova. Genuæ 1667. ap. Calenzanum.

Aucupium Ibis: hoc eſt Confutationes objectionum Elenchiſtæ cujuſdam Anonymi in Apologiam pro Aanio F. Thomæ Mazze. in 4. Ronchi 1676. apud Antonium Georg. Franchellum.

Sermoni Morali a Regolari dell' uno e dell' altro Seſſo fatti in varie occaſioni. tom. 2. primus in 4. Genuæ 1678. apud Franchellum. Secundus in fol. ibidem 1681. apud eumd.

Sermoni diverſi ai Novizj Cappuccini per l' acquiſto della Perfezione. tom. 2. in 4. primus Genuæ 1682. ap. Franchellum. Secundus ibidem 1685. ap. eumd.

Il Tiranno conſiderato privo delle qualità neceſſarie all'eccellenza del Principato. in fol. Genuæ 1689. apud Franchellum. Recenſetur hic liber in Ephemeride ſexta anni 1690. Abbatis Bacchini.

Sermoni per le Quarant' Ore.

Lectiones tum Philoſophicæ tum Theologicæ, quæ MSS. in noſtra aſſervantur Bibliotheca Genuenſi.

* De eo meminerunt D. Abbas Michael Juſtinianus, Raphael Sopranis, & Auguſtinus Oldoinus lib. de Scriptor. Liguribus, Torreçilla in Spec. Seraph. Relig. ubi de Capuccinis, & Maraccius in Append. de Scriptor. Marianis.

FRANCISCUS A SICILIS, natione Siculus, Provinciæ Syracuſanæ alumnus. In facultate Medica peritus ille fuit, & naturalium ſeu artificialium medicamentorum diligens inveſtigator. Scripſit propterea

Volumen de rebus Medicis, quæ ſunt in quotidiano uſu, & quas perfecte callere debent Medici, & Pharmacopæi. Venetiis 1675.

* Citatur ab Antonio de Sgobbis ſub nomine P. Franciſci Caballi in ſuo Theatro Pharmaceutico.

FRANCISCUS A SORIANO Viterbienſis Diœceſis Oppido, Provinciæ Romanæ alumnus. Ab Obſervantium Familia tranſiit ille ad noſtram Congregationem anno 1564. & inter illos Primævos Patres, in quibus erupit & effloruit noſtra Religio, florentiſſime eminuit. In Theologicis doctrinis facilis illi reddebatur obſcura quælibet profunditas, in concionando tantis divini ſpiritus donis erat unctus, ut animos quocumque libuiſſet impelleret. Ab oratione ad concionandum æquus illi erat greſſus, unde quaſi unus ex Prophetis acclamabatur: ex ejus ore pendebant omnes, & ſua voce tonante odia fugiebant, corrigebantur fœnora ſeu male parta, æſtus ſupprimebatur carnis, & generales Confeſſiones paſſim exercebantur. Clarus meritis, & miraculorum atque Prophetiæ donis illuſtris ad coronam evolavit anno 1567. in noſtro Conventu Romano S. Bonaventuræ. Scripſit, poſteriſque reliquit

Volumen Quæſtionum Theologiæ Scholaſticæ, & Concionum ac Sermonum de Tempore. Tom. 4.

* Videndus Boverius, qui ejus præclara geſta copioſe deſcribit tom. 1. Annal. Capuccinor. ad annum prædictum.

FRANCISCUS SPINELLUS, patria Neapolitanus, ex Marchionibus de Panla, & ideo de Paula appellatus, Provinciæ Coſentinæ Concionator. Vir fuit religioſis moribus decorus, doctrina & eruditione præſtans, & in prædicationis munere ſatis commendatus. Aperto ſuo nomine edi conceſſit

Concionem, & Tractatum de Epiſtola Beatiſſimæ Virginis Mariæ ad Meſſanenſes. Meſſanæ 1734.

Opuſcula alia evulgavit, quæ humilitati ſtudens

Digitized by Google

dens proprio non ornavit nomine,

* De eo meminit Maraccius de Scriptor. Marianis, Waddingus de Scriptor. Ord. Minorum, & Laſor Deſcript. Orb. v. Meſſana.

FRANCISCUS TERESTIUS Bergomenſis, Provinciæ Brixienſis Concionator. In ſæculo Doctor in utroque jure effulſit, in Religione ſactus eſt in doctrina & pietate celebrior. Ob ejus ſingularem obſervantiæ regularis zelum bis aſſumptus eſt ad ſuam regendam Provinciam ut Provincialis, & ſimul Commiſſarius Generalis. Fructus expectationi reſpondir, & ex ſructu ſama ejus prudentiæ & ſanctitatis ſuccrevit. Virtutibus dives & meritis extremum diem feliciſſime obiit in noſtro Conventu Fori Cornelii Provinciæ Bononienſis anno 1626. Scripſit Latine

Praxim Criminalem pro Judiciis Regularium, evulgatam tamen ſub nomine cujuſdam Religioſi Ordinis Minorum Conventualium. Teſtatus eſt autem etiam Sacramento P. Alexius Bergomas ejuſdem P. Franciſci Socius & a Secretis, hunc illius Operis fuiſſe verum Auctorem.

* De eo Leonardus Cozzandus in Bibliotheca Brixienſi p. 2. qui & illum Brixienſem & ſamilia Foreſtium appellat.

FRANCISCUS TITELMANUS, natione Belga, patria ex Haſſelleto agri Leodienſis oppido: vir ob ejus admirabile ingeninm, ſummam doctrinam, ac præclaram vitæ ſanctimoniam toti Chriſtiano Orbi notiſſimus. Vix annum 16. attigerar Lovanii liberalibus ſtudens diſciplinis, ur omnium ſere ſcientiarum, ſimul & Græcæ, Hebraicę atque Chaldaicæ linguæ notitiam fuerit aſſecutus, breviſque temporis interjecto ſpatio inſignis Doctor evaſerir. Annos aliquot Haſſellenſis Academiæ & Philoſophorum Lovanienſium Moderator, & Prælector tranſegit Sacrarum Scripturarum: dum ſuperiori percitus ſpiritu, ſcientiam petiturus ſanctorum, Ordinem FF. Minorum de Obſervantia eſt ingreſſus, & ſacile inter illuſtriores Seraphicæ Religionis viros eſt enumeratus. Perſectiora & arctiora adhuc quærens Romam venit cum F. Franciſco a Soletro, & eo quidem tempore, quo ibi Generale Capuccinorum Capitulum celebrabatur. Reformationem hanc noſtram conſideravit, dilexit, & tandem maturo conſilio delegit, acceptante & amplexante P. Bernardino Aſtenſi tunc Generali Vicario anno 1535. Vix admiſſus Reformatinnis Socius, in Lectorem S. Theologiæ Mediolanum eſt deſtinatus. Verum cum aliud longe diverſum a ſcientiarum gloria inter noſtra clauſtra ſibi ille propoſuiſſet, ſuppliciter a Generali impetravit, ut Romæ potius cum aliis pluribus Capuccinis incurabilium ægrotorum domui & ipſe inſerviret. Obtinuit, miniſtravit, & pro ſuo voto exinanivit ſemetipſum in omnibus charitatis & humilitatis officiis: ſtupentibus omnibus, Sapientem hunc eo uſque in Chriſto ſapere, quaſi nihil ſaperet. Non diu tamen paſſa eſt Religio hanc ab illius humilitate pati noxam. Quare Vicarius idem Generalis illum evocavit, & Romanæ Provinciæ præſidere voluit. Obediit ille, humilitatem cum obedientia permutans: & gregem ſuum ſingularis doctrinæ pabulo, & vitæ ſuæ exemplis ſanctiſſime rexit & direxit. Biennium in eo Moderatoris miniſterio nondum expleverar, cum ad mercedem æternam vocatus eſt a Domino in noſtro Conventu Anticuli anno 1537. pridie idus Septembris, ætatis ſuæ 40. circa annum quartum ab ingreſſu in noſtram Congregationem. Plurima ſcripſit, quorum multa temporis injuria ſunr diſperſa. Pugnavit ille ſcriptis contra Jacobum Fabrum Stapulenſem male de fide ſentientem. Pugnavit & eo acrius contra Eraſmum Roterodamum Baſileæ tunc temporis publice docentem, atque illum a fide extorrem ita convicit, ut ſateri cogeretur Eraſmus, *ſe nullius prєter Titelmani eruditionem pertimeſcere.* Quæ extant hujus tanti viri opera, quæque a Sixto Senenſi, Bellarmino, Poſſevino, & aliis Sapientibus ſummopere commendantur, ſequentia ſunt, prout enumerat Waddingus.

Commentaria in omnes Pſalmos David juxta veritatem vulgatę, & eccleſię uſitatę editionis Latinæ, quę ideo ibi integra & illibata reponitur: additis cuique Pſalmo argumentis ſeu ſummariis, quę totam Pſalmi virtutem & materiam demonſtrant. Poſt elucidationem vero adjunguntur prolixiores annotationes, quæ Commentariorum locum habent. Pariſiis 1540. & 1546. Antuerpiæ 1540. & 1567. & Lugduni 1588. ap. Gulielm. Rovillium.

Elucidatio Canticorum, quę eccleſiaſt.bus uſus appellat Ferialia, cum annotationibus ex Hebrєo atque Chaldєo: in quibus quidquid ex veritate hebraicâ occurrit difficultatis, tractatur & exponitur. Antuerpiæ 1553. ap. Philip. Nuntium.

Paraphraſtica elucidatio in librum Job, cum annotationibus. Pariſiis 1550. Lugduni 1553. & Antuerpiæ 1556. apud Joannem Stellium.

Commentaria in Eccleſiaſten Salomonis, cum annotationibus ex Hebræo & editione Grєca per ſingula capita. Lugduni 1555. ap. Guilielm. Rovillium.

Commentaria in Cantica Canticorum, cum annotationibus ex Hebræo, Chaldæo, & Grєco textu. Lugduni 1575. Pariſiis 1577. & 1581. & Antuerpiæ 1552.

Commentaria in Sacroſanctum Evangelium Jeſu Chriſti ſecundum Matthæum. in fol. Pariſiis

riſiis 1546. ap. Audenum Porrum. Lugduni 1556. ap. Rovillium, & Antuerpiæ 1576.

Commentaria in Sacroſanctum Jeſu Chriſti Evangelium ſecundum Marcum. Antuerpiæ 1543.

Commentaria in Sacroſanctum Jeſu Chriſti Evangelium ſecundum Joannem, additis annotationibus, ſicuti & in ſuperioribus Evangeliis, ad loca difficiliora. Pariſiis 1551. & 1553 1563. & Compluti 1566.

Collatio in Epiſtolam ad Romanos contra Eraſmum Roterodamum. Antuerpiæ 1530.

Collatio pro Editione vulgata ſacræ Scripturæ. ibid. 1530.

Epiſtola Apologetica pro Opere ſuarum Collationum ad Eraſmum Roterodamum. Antuerpiæ 1537.

Elucidatio in omnes epiſtolas Apoſtolicas. in 8. Pariſiis 1553. ap. Jo. de Roigny. Hæc in fronte ſunt appoſita: *Multa hic invenies Lector eruta, quæ hactenus attigit nemo, multa explicata, quæ in hunc diem uſque obſcuriora ſunt viſa*.

Commentaria in Hymnos Eccleſiaſticos. Pariſiis 1562.

Summa Myſteriorum Chriſtianæ fidei ex auctoritate Divinarum ſcripturarumveteris ac novi Teſtamenti congeſta, atque in pias contemplationum formulas commode digeſta. in 16. Lugduni 1554. 1557. 1565. & Venetiis 1575. ap. Joan. Bertanum

Commentaria in Tractatum de ſeptem verbis Domini D. Arnoldi Carnotenſis D. Bernardi familiaris. Antuerpiæ 1532. apud Martin. Cęſarem.

Expoſitio Cæremoniarum Sacroſancti Sacrificii Miſſæ. Antuerpiæ 1518. & Lugduni 1556.

Expoſitio ſacri Canonis Miſſæ per modum ſupplementi ad Expoſitionem Odonis Epiſcopi Cameracenſis. ibid. 1561.

Expoſitio in Officium de ſuperbenedicta Trinitate. Ibid. 1530. apud Hernelhum, & Lugduni 1558.

Meditationes Sacræ diviſæ in ſeptem diſtinctiones, juxta numerum dierum hebdomadæ. Ibid. 1545.

De Exercitiis Religioſorum. Lugduni 1545.

De præmatura morte bonorum. Lugduni 1544. & 1573. Antuerpiæ 1565. & Venetiis 1593.

De Sacramentis Eccleſiæ Tractatus diverſi. Pariſiis 1542. Lugduni 1573. & Antuerpiæ 1565.

De fide, religione, & moribus Æthiopum. Antuerpiæ 1534. apud Joan. Coccium. Pariſiis 1545.

De Deipara Virgine Maria Contemplationes ſeptem ſuaviſſimæ & devotiſſimæ. Lugduni 1562.

Theſaurus Chriſtianæ Fidei, ſcriptus lingua Theutonica. Antuerpiæ 1565. & Lugduni 1576.

De conſideratione Dialectica libri ſex Ariſtotelici Organi, Pariſiis 1554. Coloniæ 1546. Lugduni 1547. 1551. apud Frellenium 1565. & 1575. apud Rovillium.

Compendium Philoſophiæ Naturalis: ſive de Conſideratione rerum naturalium, earumque ad ſuum Creatorem reductione. Libri 12. Pariſiis 1557. & Lugduni 1545. ap. Anton. Vincentium; & ibid. 1558. ap. Rovillium.

* Hujus viri præclariſſima geſta deſcribuntur a Boverio tom. 1. Annal. Capuccinor. ad ann. 1537. ex Petraccio, Salodienſi, Monteflore, Franciſco a Cañobio, & aliis. Et de illo cum honore meminerunt Marcus Ulyſſiponenſis p. 3. Chronic. FF. Minor. l. 9. c.30. Gonzaga par. 1. de Scriptor. Eccleſiaſtic. Franciſc. Willotus in Athenis Orthodoxis v. Franciſcus. Bellarminus de Scriptor. Eccleſiaſtic. ad annum 1500. qui eum appellat *Virum ſanctum & Doctum*. Sixtus Senenſis in ſua Bibliotheca l. 4. Poſſevinus in Apparatu ſacro v. Franciſcus. Geſnerus in ſua Bibliotheca. Simlerus in Epitome ejuſdem. Daca in p. 4. Chron. FF. Minor. l. 2. Coccius l. 6. Hiſtoriæ Seraph. Gualterius in Tabula Chronograph. Waddingus lib. de Scriptor. FF. Minor. Ardinghellus in Append. Congem. vocis Turturis Oſtenſ. 4. Manipulus FF. Minorum in c. 7. Reg. Franciſcanæ. Toſſinianus in Hiſtoria Seraph. Maraccius lib. de Scriptor. Marianis. Carbonus lib. 8. Franciſciad. pag. 187. & 193. Spondanus ad annum 1536. Tilmans tom. 1. vitar. SS. Seraph. Ordinis. Valerius Andreas Veſſal. lib. de Scriptorib. Belgii. Miræus in Auctario de Scriptor. Eccleſiaſtic. & in Elogiis Viror. Belg. ſec. 16. c.28. Sauſſayus in Martyrologio Gallicano ad diem 4. Octob. Arturus a Monaſterio in Martyrolog. Franciſcano die 12. Septemb. Abbas Bacchinus inter celebriores noſtræ Congregationis ſcriptores illum enumerat in Ephemeride ſexta anni 1692. Et fuſius omnibus de eo agit Arnoldus de Raiſſa, qui ejus vitam Gallico idiomate copioſe deſcripſit.

FRANCISCUS TOLOSANUS in ea Provincia religioſis moribus, doctrina, & pietate effloruit, atque aliquando ipſam ut Miniſter Provincialis moderatus eſt ſingulari obſervantiæ regularis zelo. In verbi Dei prædicatione excelluit; unde labore invicto pluribus in Galliæ civitatibus animarum lucra Deo reddidit. In Miſſionibus præſertim de Sevenes tamquam lucerna lucens & ardens hæreſim profligavit, Hęreticoſque vel devicit, vel confudit. Vivebat anno 1675. & inſudabat ad colligenda opera noſtri Franciſci Titelmani in 3. Tomis in folio, quæ antea in parvis voluminibus ſparſim jacebant, & Lugduni imprimi curabat. Sed an hæc editio ſit facta, adhuc latet. Porro hæc propriæ doctrinæ & pietatis reliquit poſteris argumenta Gallice expreſſa.

Impietas proſtrata Tranſilii Miniſtri Sectæ Calvinianæ. in 8. Pariſiis 1657. apud Dionyſ. Thierry.

Perfectus Miſſionarius, ubi de Miſſione in genere agitur, de qualitatibus perfecto Miſſionario neceſſariis, de ratione, & muneribus Miſſionarii perfecti, tom. 2. in 4. ibidem 1661. apud eumd.

Miſſionarius Apoſtolicus, ſive ſermones illis commodi, qui in Miſſionibus agunt: ubi materiæ reperiuntur neceſſariæ ad convertendos peccatores a vitiis ad pœnitentiam. tom. 8. in 8. In primo Tomo continentur *Conciones* 24. *de Peccato*. In ſecundo *Totidem de Pœnitentia*. In tertio agitur *De 4. Noviſſimis*. In quarto *De Virtutibus Theologicis*. In quinto & ſexto *De Virtutibus & vitiis*. In ſeptimo & octavo habentur *Conciones pro Dominicis totius anni*.

Conciones de Feſtis Sanctorum per annum occurrentibus. tom. 2. in 8. Pariſiis 1673. apud Dionyſ. Thierry.

Conciones de Feſtis & Myſteriis Jeſu Chriſti, & Beatiſſimæ Virginis Mariæ. in 8. ibid. 1673.

Vita & Geſta Dominę de Liſtanna Fundatricis Ordinis Deiparę. in 8. Toloſæ 1672. apud Joan. Poſch.

Hiſtoria Sacratiſſimi Sacelli Virginis Deiparę de Gradu nuncupatę, cui famulantur Capuccini. tom. 1. in 8.

FRANCISCUS TUSCUS a Bononia, illius Provinciæ alumnus. Ingenium felix, promptum copioſumque eloquium, litterarum cujuſque generis exercitatio & peritia, cor denique docile pietateque instructum illum inſigniter eruditum Oratorem, Poetam, & pium Religioſum effecere. Inter has animi dotes effulſit ſingulari quadam eminentia cultus in Beatiſſimam Virginem Mariam. In Terra Argeotæ anno 1647. ſpiritum Deo reddidit. Hæc ſuæ doctrinæ vel pietatis reliquit monumenta.

Ragionamento in lode dell' Infante Iſabella di Savoja Principeſſa di Modena. in 4. Bononiæ 1631. ap. Cataneum.

Il Trionfante Levita, Poema ſacro diviſo in cinque Canti, con i Rami o Figure diſegnate dal famoſo Guercino da Cento, e intagliate dal Coriolano. in 4. Bononiæ 1632. apud eumdem.

Meditazioni ſopra il Cantico Magnificat. in fol. MS. Servatur in noſtra Bononienſi Bibliotheca.

* De eo meminit Peregrinus Orlandus in notitiis Scriptor. Bononienſium, & Antonius Bumaldus Minervalia Bononiæ, ſeu Bibliotheca Bononienſis.

FRANCISCUS DEL VISSO, Bæticus, ingenii ſacilicitate Concionator acceptus, & obſervantiæ regularis zelo Guardianus probatus, evulgavit

Clypeum Theologicum ſuper Bullam Innocentii X, in favorem Militum. Gadibus 1726. ap. Hieronym. de Peralta.

Orationem gratulatoriam in Nuptiis Ex. Ducis de Arcos. Granatæ 1738.

Panegyrim de Immaculata Virginis Conceptione, ibid. 1749.

FRANCISCUS DE XEREZ, Provincię Bæticæ in Theologia Profeſſor, pluries Definitor, Miniſter Provincialis, ſemel & iterum Definitor Generalis, atque Catholicæ Majeſtatis Philippi IV. Concionator. Doctrina undique ille refertus, in utraque litteratura excellens, in Concionibus facundus & eruditus, atque in rebus perarduis eo ſapientior & fortior. Obiit Matriti anoo 1684 Ab eo in lucem prodierunt

Concio de SS. Eucbariſtia. Malacæ 1647. ap. Joan. Serrano.

Oratio in feſtivitate novi cultus Beati Ferdinandi Romę habita 1671.

Apologię varię ſatis doctę & eruditę.

* Ita Torreçilla in ſuo Apologetico q. 6. ſect. 2. n. 693. Dupinus quoque, & Bibliotheca univerſalis Franciſcana.

FRANCISCUS ANTONIUS MONCADA Matritenſis, Provinciæ Caſtellæ tam generis nobilitate, quam virtutum præſtantia illuſtris filius. Antequam noſtrum indueret habitum, in utroque jure Doctor magni nominis & ſiogulari in rebus arduis peragendis prudentia ac conſilio ille eminebat: adeout in Regali Curia Matritenſi inter Advocatos, & Conſiliarios Regios principem obtineret locum, magnamque apud omnes Hiſpaniæ Proceres auctoritatem haberet. Sed omnia, quæ ſunt mundi, honores ſcilicet, opes & dignitates denique pertæſus, humilem & pauperem Capuccinorum amplexus vitam, ut in perfectione evangelica emineret, ad finem uſque vitæ raris exemplis laboravit. Hæc ab eo ſunt evulgata.

De Pactis. in 8. Matriti 1639. ap. Alphonſ. Mattonium.

Proſodia Noviſſima. in 8. ibid. eod. anno ap. eumd.

Annales Capuccinorum P. Zacharię Boverii in Hiſpanicum traducti idioma. tom. 3. Matriti ap. Carol. Sanchez. Primus tomus anno 1644. Secundus 1646. & Tertius 1647. Acceptiſſimum hoc opus ob ſtyli elegantiam.

* Hunc Auctorem vetus Bibliotheca ex Nicolao Antonio Hiſpalenſi dividebat a Gabriele Moncada. Verum duos eſſe unum, & eumdem ſcriptorem vel ex ipſa Annalium verſione conſtat; & poſtea hoc teſtatur noſter Torreçilla tom. 5. conſult. q. 6. ſect. 2. n. 258. Error quippe ex hoc proceſſit, quod in ſæculo vocabatur iſte Gabriel Moncada, & tunc edidit duos illos priores libros, nempe

de

de Pactus & Proſodiam nomine Gabrielis. Religioſus autem verſionem Annalium ſub adepto nomine Franciſci Antonii evulgavit.

FRANCISCUS ANTONIUS MOTTOLA a Monteleone, Rheginæ Provinciæ Concionator, & Definitor. Ex Marchionum & Baronum perilluſtri ſtipite genitus quæſivit in ipſo ſeculo laudem ſibi promereri in Dei Eccleſia. Utriuſque enim juris lauream aſſecutus, & ſacerdos factus, munus Vicarii Generalis in Rhegienſi Metropolitana omnium plauſu peregit. Munus pro munere ſublimius parabatur, nempe certa ad Epiſcopatum electio. Sed mercedem a Domino ſibi tutius parare volens, paratas Inſulas in Capuccinorum habitum heroice commutavit. Hac veſte contectus & contentus ad veram virtutis gloriam conſcendit. Miſit eum ſua Provincia ut Cuſtodem ad Comitia Generalia, & Romæ P. Franciſcus Maria Caſinus Concionator Sac. Palatii, & deinde S. R. E. Cardinalis, viri allectus virtute illum certa uſura ſurripuit a Provincia, ſibique conſtituit a ſecretis. Vita ejus in laboribus & pietatis ſtudio aſſiduo. Romæ colligere potuit omnes Generales deciſiones. Hinc digreſſus ſtetit Neapoli, ubi de modo procedendi Regularium opus elucubravit. Et tandem in Provinciam regreſſus uſque ad ſenium quietem habuit in regulari exacta diſciplina, pietatis operibus, & in libris verſandis aut ſcribendis. In Patria obdormivit anno 1725. die 26. Maii. Plura inveniuntur ejus Opuſcula, ſed hæc tantum nobia dantur ut typis digna.

De modo procedendi in Cauſſis Regularium. Opus vere abſolutum numeris omnibus.

Conſultationes Canoniſtę. tom. 5.

Compendium deciſionum Capitulorum Generalium Ord. Capuccinorum.

FRANCISCUS JOSEPH EX BUSMANSHAUSEN, ex perilluſtri Baronum de Roth ſtipite, poſt emenſa ſuaviorum ſeveriorumque litterarum ſtudia, atque in ipſa mundi gloria apud Europæ præſtantiores Aulas luſtranda Mundum ad nauſeam uſque faſtidivit; unde Canonicatus Præbenda, & Epiſcopatus Conſtantienſis ſpe in germanum fratrem translata, humiliorem ipſe ſimul & meliorem partem elegit, Crucem Domini amplectendo inter Capuccinos Provinciæ Auſtriæ Anterioris. Charior exinde virtus illi fuit humilitas, qua & vere Seraphico indutus eſt ſpiritu, & licet in omnium etiam Principum æſtimatione haberetur, neſciri tamen & pro nihilo haberi ille amabat. Studium ſuavius fuit cum ſacris litteris Oratio, unde zelum hauſit, quo vel Lector Theologus ingenium & cor audientium depaſceret, vel Concionator alliceret, & vinceret animos; vel demum ſuæ Provinciæ Definitor prudens & ſimplex maxime prodeſſet ad incrementum. Senio confectus ſolitudinem petiit, ut liberius Deo vacaret, ejuſque expectaret adventum: quem ſuaviter tandem excepit 19. Novembris 1697. in Novitiatus Conventu Marchdorffii, Novitiis in ipſo vitæ exitu factus vitæ evangelicæ exemplum. Quæ zeli & doctrinæ præclara reliquit monumenta, hæc ſunt:

Flores Campi, ſeu Dominicale integrum. German. in 4. Campiduni 1679. apud Rodulph. Drehers.

Quadrageſimale. German. in 4. ibid. 1679 ap. eumd.

Flores Campi, ſeu Feſtivale integrum. German. in 4. ibid. 1680. ap. eumd.

Conciones de ſeptem ſacramentis. German. in 4. ibid. 1681. ap. eumd.

Planctus Eccleſię, ſeu Quadrageſimale. German. in 4. ibid. 1682. ap. eumd.

Mariale, ſeu ſermones menſtrui de B. V. Maria. Latine in 4. ibid. 1684. ap. Michael. Franz.

Actus internarum virtutum erga Deum, erga B. V. Mariam, & erga B. Joſephum. Lat. & German. in 12. ibid. 1683. apud eumd.

Seneca Chriſtianus. Lat. & Germ. in 12. ibid. 1684. ap. eumd.

Oliva in Campis, ſeu Conciones Dominicales & de Tempore per totum annum. German. in 4. ibid. 1688. ap. eumd.

Lectulus floridus virtutum, & Spinę vitiorum: ſeu Conciones Adventus, & Quadrageſimę de virtutibus & vitiis, Peccatis capitalibus, & alienis. German. in 4. ibid. 1688. ap. eumd.

Sacrarum Concionum integer Curſus annuus, ſeu Dominicale & Feſtivale. Lat. in 4. ibid. 1689: ap. eumd.

Palma Auſtriaca immarceſcibilis, ſeu Panegyris in laudem Ser. Marchionis de Baden ob victorias contra Turcas reportatas. German. in fol. ibid. 1693. ap. eumd.

FRANCISCUS JOSEPH A CITRUNIGIA alta Mundi deſpiciens honoris & ſanguinis Minor Capuccinus voluit eſſe in Provincia Navarræ. Quæ in ſui contemptum erant, libenti animo ſemper eſt amplexus; quæ ſapiebant dignitatem, aufugit, unde ſe Prælatum haberi numquam eſt paſſus; quæ tamen virtutis culturam redolebant, eſt proſecutus, factus ideo bis Philoſophiæ & Theologiæ Lector, Concionator, & Miſſionarius Apoſtolicus. Doctrina ſimul & pietate, ingenio ſubtiliſſimo & zelo pro animarum ſalute cumulatus ubique eſt agnitus & prædicatus. Septuagenarius demum in oſculo Domini, & in Mariæ ſuæ magnæ Patronæ laudibus deceſſit Pampelone 1730. Scripſit, ſeu potius proſecutus eſt, quæ in Collationibus Moralibus P. Jacobi a Corella deeſſe videban-

bantur, unde & eodem titulo ſuos libros inſignivit, nempe

Collationes Morales practice. Hiſpan. tom. 5. in folio Matriti quinquies impreſſæ, & poſtremo 1742. apud. Joan. Garziam Infanzon.

FRANCISCUS JOSEPH JACCENSIS, Provinciæ Aragoniæ pro Domini vinea Miſſionarius Apoſtolicus, ſimul & B. V. Mariæ Cultor & Operarius, ſcripſit proinde

Commentarium in Cantica Canticorum, continens gratias & virtutes B. Mariæ Virginis, myſticis, litteralibus, & moralibus expoſitionibus pro præcipuis ejuſdem Virginis ſolemnitatibus digeſtum. Aſſervatur MS. in noſtra Bibliotheca Cæſarauguſtæ. tom. 1. in fol.

FRANCISCUS MARIA BRUXELLENSIS, in Flandriæ Provincia magni nominis Lector Theologus, & acceptiſſimus Guardianus, ac Definitor, labores perduxit uſque ad annum 1713. quo Gandavi obiit; atque hæc in ſuæ Doctrinæ monumentum reliquit.

Theologia Capuccino-Seraphica, Scholaſtica ac moralis. in 4. tom. 3. Gandavi 1705.

Synopſis Apocalyptica - cantatrix eventuum præcipuorum Eccleſiæ, cum Propugnaculo auctoritatis Pontificiæ adverſus perſecutiones, & hæreſes. Sive: *Panoplia Theologia Capuccino-Seraphica*. tom. 1. in 4. ibid. 1710. typ. HH. Maximil. Graet.

FRANCISCUS MARIA CAPELLUS, Bononienſis, ejuſdem Provinciæ Concionator non vulgaris notæ, quem celebriores Italiæ Civitates cum jucunditate & fructu audierunt: quique ad munia potiora ſuæ Provinciæ non ſemel obeunda fuit promotus, Bononiæ ſupremum obivit diem anno 1688. Hæc ab eo ſunt edita.

Circulus Aureus, ſeu Breve Compendium Cæremoniarum, Rituum, Benedictionum &c. Bononiæ 1668. typis Benatii. Mediolani, Venetiis fuit quam ſæpiſſime impreſſus.

Mazzetto di Fiori di varie Divozioni e ſpirituali Eſercizi. in 8. Bononiæ 1675. typis Barberii.

Regole per ben ordinare un Eſercizio ſpirituale. in 16. Niceæ & Bononiæ apud Ferronum.

Nonnulla contra abuſum veſtitus Mulierum ſæculi.

FRANCISCUS MARIA CASINUS, ab Aretio, Etruriæ decus, Ordinis noſtri incrementum, & demum S. R. E. Presbyter Cardinalis. Animi ejus amplitudo in Provinciæ & Ordinis ſublimioribus gradibus probata humilitatis terminos numquam exceſſit: ingenii granditas, doctrinæque ſumma præſtantia nonniſi in Proximi profectum ab eo profluxit. Totus proinde ille fuit a virentioribus annis in verbo Dei declamando; tota quoque Italia erat in illum ſibi Concionatorem deligendum. Hac in æmulatione vicit Summus Pontifex Innocentius XII. dum a populis inſtruendis illum aſſumpſit in S. Palatii Concionatorem 17. Auguſti 1698. Intonuit vere tunc de Cœlo Dominus, & voce ipſius Altiſſimus dedit vocem ſuam: quippe coram ampliſſimo illo Senatu in concionando is apparuit, qualis Apoſtolus ipſe in eccleſia loqueretur & doceret. Stupere omnes, excitari ſinguli ad perfectiorem frugem, ſummique ipſi Pontifices in doctrina & eloquio Pauperis gaudere. Tunc jubente Rege (ideſt Clemente XI. P. M.) indutus eſt purpura, & prædicatum eſt de eo, quod haberet poteſtatem in regno ſuo: repetitum de eo, quod de Daniele dictum, quia Spiritus Dei amplior erat in illo. Hoc factum eſt anno 1712. & eo tempore, quo idem ſumus. Pontifex Ordini ſanctum præſtitit, nempe Felicem a Cantalicio. Dignitate ornatus nonniſi in melius vitæ genus laboreſque commutavit. Aliquandiu enim idem Concionatoris munus etiam Cardinalis ſuſtinuit; deinde pluribus diſtractus Congregationibus nulli deerat, in omnibus Eccleſiæ jura & commoda propugnavit, fidei incrementa maxime promovit in ea, quæ vocatur de Propaganda Fide, quam & ſui fecit hæredem. Ita Pauper prius Dei amore factus, & Dei Eccleſiæque deinde amore auctus vitam ſemper ad eumdem æternæ gloriæ ſcopum compoſuit, retinuit, illuſtravit, & piiſſime finivit Romæ 18. Februarii 1719. En vero ejus operum elenchus, quæ non una ætate, ideoque graviori ſemper in dies ſtylo luci conceſſit.

Panegirici Sacri. in 12. Maſſæ Ducalis 1677. apud Hieron. Marini. Deinde cum additionibus in 12. Venetiis 1679. apud Joan. Philip. Cecchi.

Predica de' legati pii. in 4. Florentiæ 1680 alla Condotta, de qua liber inſcriptus Biblioteca volante Scanzia 8.

Conſigli della ſapienza, ovvero Raccolta delle maſſime di Salomone &c. Eſt verſio ex Gallico idiomate. in 8. ibidem 1681. apud eumdem.

L'Età dell'Uomo alle miſure del Tempo e dell' Eternità. in 8. ibidem 1682. apud eumdem.

Prediche dette nel Palazzo Appoſtolico. tom. 3. in fol. Romæ 1713. typis Salvioni. Iterum in 4. Mediolani 1714. apud Franciſc. Vigonem. Opus ſane egregium in plura converſum idiomata.

* Hujus tanti viri præclara encomia proſecutus eſt P. D. Paulus Olympius Francheitus Clericus Regularis Theatinus Oratione, quam poſt ejus mortem edidit, quaſi parentando in amoris argumentum. Et pro-

prodiit Bononiæ 1719. ap. Conſtantin. Piſarum. Ipſi in Baſilica ſuæ Patriæ dicta *La Pieve* erecta eſt effigies hac inſcriptione:

Franciſco Mariæ T. S. Priſcæ S. R. E,
Presbytero
Cardinali Caſino
Ordinis Capuccinorum, Patritio Aretino,
Caroli hujus Baſilicæ poſt conjugium
Canonici,
Et Olympiæ Albergottæ lectiſſimæ Feminæ
Filio;
Pontificii Concionatoris munere per annos XV.
Optime perfuncto:
Romæ XVI. Kalendas Martias MDCCXIX.
Mortalitatem exuto,
Ætatis ſuæ anno LXXI. & VII. poſtquam
purpura
a Clemente XI. Pontif. Max. fuerat donatus.
Ut in ævum tanti Viri memoria
Patria amantiſſima frueretur:
Bartholomæus Albergottus Jacobi Filius
D. Stephani Eques
Cenotaphium hoc
Amico & Affini

B. M. P.

FRANCISCUS MARIA GIANCARDUS, ab Alaxio in Provincia Genuenſi, ſcriptor maxime in Virginem Mariam valde pius, & ſimul humiliſis, cum plura ex ſuis opuſculis ſub nomine D. Juliani Giancardi edi voluerit. Cultum ſuæ Dominæ cum plurimum etiam in aliis promoviſſet, obiit in noſtro Conventu Savonenſi anno 1670. ætatis ſuæ 65. Religionis vero 47. Hi igitur laborum ſuorum fructus fuere:

Motivi Spirituali per ſervire la gran Madre di Dio. Genuæ 1630. apud Calenzanum, & Monteregali 1632.

Città ſacra della gran Madre di Dio per le Chieſe ſue, che ſono in Alaſſio. Genuæ 1648.

Giardino Sacro per la Madonna del Suffragio in Alaſſio. ibid. 1651.

Giojello ſacro delle Reliquie traſportate di Sardegna in Alaſſio. ibid. 1651.

Impreſe di Alaſſio. ibid. 1653.

Apparizione auguſtiſſima della Madre di Dio in Savona. Iſtoria ſacra. tom. 3. in 4. ibid. 1660.

Eſercizi ſpirituali da farſi nelle novene della SS. Vergine in Savona. ibid. 1660.

Iſtoria della SS. Vergine detta della Guardia in Ponzevera. ibid. 1661.

Iſtoria della SS. Vergine delle Vigne nella Città di Genova. ibid. 1661.

Iſtoria di S. Maria di Pia nel Finale. ibid.

Genova Auguſta in libertà, Coronata Repubblica della gran Madre di Dio.

Maraviglie di Genova in cinquanta Elogi.

Vita de S. Ugone Confeſſore Cavaliere Geroſolimitano.

Corona di grazia e di miracoli di S. Maria di Miſericordia di Savona.

Sacra Cronologia dell'Origine e Fondazione di Savona, delle ſue Chieſe e conventi.

Miracoli e grazie di S. Maria di Pia nel Finale.

Veſſillo Sacro dell'Immacolata Concezione di Maria.

Le Maraviglie di Dio nella vita della Ven. M. Suor Domitilla da Pavia Monaca Cappuccina.

Iſtoria di S. Maria di Monte Allegro di Rapallo, con una raccolta di Miracoli.

Cuore di S. Franceſco Patriarca de' Frati Minori.

Lingua di S. Antonio di Padova.

Fiori di S. Brigida Regina di Svezia.

Voto dell'Immacolata Concezione di Maria Vergine.

Fiori della Paſſione di Chriſto Signor noſtro.

Trionfi di S. Maria detta della Guardia.

Piaghe di Gesù-Criſto Signor Noſtro.

Roſa d'oro di S. Maria di Miſericordia in Savona.

* De illo meminerunt Michael Juſtinianus lib. 1. de Scriptor. Ligur, Raphael Sopranis lib. de Scriptor. Ligur. Pagnotius lib. de Maria Triumphante, Auguſtinus ex Comitibus de Linguilia Cler. Regul. Somaſch. in funere Exc. Caroli Ducis de Auria, Archangelus a S. Joſeph Carmeliſta Excalceatus lib. Apparit. B. M. V. Syrius in Hiſtoria ſacra de B. Virgine, Maraccius in Append. de ſcriptoribus Marianis v. Julianus, Auguſtinus Oldoinus in ſuo Athenæo, & alii.

FRANCISCUS MARIA GIOJA a Poſilippo, Neapolitanæ Provinciæ Concionator, Sac. Theologiæ Profeſſor ac Miſſionarius Apoſtolicus in Regno Matambæ Africæ Meridionalis. Deſcripſit & evulgavit

La maraviglioſa Converſione alla Fede di Criſto della Regina Singa, e del ſuo Regno di Matamba. in 4. Neapoli 1669. ap. Hyacinth. Paſſerum.

Vita del P. Antonio Laudato Caraffa da Gaeta Cappuccino Predicatore, e in Affrica Miſſionario Appoſtolica, il quale morì in Loanda di Angola l'anno 1662. li [illegible] *di Luglio*. in 4. ibid. eod. anno ap. eumd.

* De eo meminit Toppius in Biblioth. Neapolitana.

FRANCISCUS MARIA HUENSIS, Flandriæ Provinciæ alumnus & Concionator celebris, publicæ donavit utilitati Conciones pro Adventu, idiomate conſcriptas Gallico hac figurata epigraphe:

Proſelytus Chriſtianus in Nicodemo inſtru-

ſtructus , in 8. Antuerpiæ 1700.

FRANCISCUS MARIA PAGNOTIUS Piſtorienſis, in Etruriæ Provincia generis nobilitate, morumque religioſa compoſitione præclarus. In Concionatoris munere Dei tantum gloriam animarumque ſalutem cum ſibi propoſuiſſet, illo efferbuit igne, quem nimirum accendi voluit Dominus in terris. In Dei Matrem quoque eſt accenſus, unde illam coluit, exaltavit, & apud poſteros illius triumphos ſemper in aperto volens edidit idcirco

Maria Trionfante di tre Corone adornata. La prima di ſtelle per l'eminenza del ſuo ſantiſſimo Nome. La ſeconda di Gigli per il candore della ſua Immaculata Concezione. La terza di Roſe per la materna ſua pietà verſo i Peccatori, in 4. Piſtorii 1655. apud Anton. Fortunatum.

* De hoc piiſſimo Auctore meminit Maraccius in Append. de Scriptor. Marianis.

FRANCISCUS MARIA PARISIENSIS, Provinciæ illius Concionator, & S. Theologiæ Profeſſor. Ingenii ſubtilitate humanas divinaſque litteras optime poſſedit, & eruditione multiplici eſt ornatus. Hujus argumentum eſt opus theologicum, ſcholaſticum & morale bipartitum, quod ſic inſcribitur:

Dilucidatio in explicationem iſagogicam myſticæ ac ingenioſæ P. Spiritus Sabbatherii Tabulæ, cui titulus: Idealis umbra Sapientiæ Generalis. Tomus primus.

Iconologia nova, ſive nova Deſcriptio & explicatio phyſica & moralis ſingularum hieroglyphicarum Imaginum, quibus conſtat & componitur eadem Patris Sabbatherii Tabula. Tomus alter. Impreſſi ambo Pariſiis 1689.

FRANCISCUS MARIA PHILAMARINUS Neapolitanus, Emin. Cardinalis Aſcanii Philamarini Archiepiſcopi Neapolitani germanus frater, & in toto Neapolitano Regno inter Conſultores S. Officii apud Miniſtrum Generalem pro ſupremo, & univerſali SS. Inquiſitionis de urbe Tribunali Decanus. Vir elegantia ac gravitate morum venerabilis, Divinarum ſcripturarum & ſacræ Theologiæ ſapientiſſimus Profeſſor, evangelici verbi Declamator celebris: ſumma quoque in gerendis gravioribus negotiis præditus induſtria, & conſilio atque prudentia excellens. In ſuam Provinciam pariter omnem exercuit virtutem, & ſingulari obſervantiæ incremento illam decem circiter annos moderatus eſt. Obiit Neapoli die 7. Martii 1683. Scripſit plura, quorum tamen typis hoc tantum commiſſum ſcimus.

De Divinis Revelationibus Tractatus duo, præclariſſimo Nomine Mariæ dicati. Propoſitæ fuerant Teophilo ſeptem revelationes a quadam muliere, ut illa ajebat, fatuæ. In primo igitur Tractatu Auctor *in genere prophetias, oracula, inſpirationes, inſtinctus, ſomnia, viſiones, & alia hujuſmodi examinat & exponit*. In ſecundo autem *ſingulas ex illis ſeptem expendit Revelationes, eaſque ut falſas, & religioni oppoſitas detegit & damnat*. in 4. Neapoli 1675. ap. Hyacinth. Paſſerum.

* De eo meminit Nicolaus Toppius in Biblioth. Neapolitana.

FRANCISCUS MARIA A SEXTULA, Provinciæ Bononienſis doctus, & pius Religioſus. Theologiam perveſtigavit veris ex fontibus, & egregie ſupra ſui temporis frigidas ſpeculationes docuit & ſcripſit. Nihil ei ſacræ conſequentis litteraturæ defuit. Excellentius adhuc in vitæ ſanctitate floruit, cujus fructum in morte lætanter obtinuit, quam oppetiit Regii anno 1643. Hæc ejus ſatis nitida MSS. in noſtra Bibliotheca Bononienſi ſervantur.

De Deo Uno

De Deo Trino

De Maria & de Chriſto. tom. 3. in 4.

Raccolta di Meditazioni, Indulgenze, e Canzoni ſpirituali. tom. 1. in 8.

FRANCISCUS MARIA SQUARCIAFICUS, Genuenſis, ex illuſtri familia ad illuſtriora humilitatis in ea Provincia ſtemmata provectus. Pietate namque & doctrina dives factus ſeléctiores Italiæ urbes Verbi Divini prædicatione illuſtravit, & eo exitu, ut ad poſteros jugis memoria ſit tranſmiſſa. Provinciæ quoque ſuæ rara prudentia, & acceptiſſima humanitate præfuit. Obiit Genuæ in noſtro Conventu Immac. Conceptionis, dum eſſet Provincialis anno 1645. ſexto nonas Auguſti, ætatis 45. & Religionis 23. Plura ſcripſit Philoſophica & Theologica, quæ MSS. adhuc ſervantur. Hæc dicuntur edita Italico ſermone.

Oratio habita Genuæ in Eccleſia Metropolitana ad Ser. Senatum Reipubl. Genuæ die undecimis 12. Septembris. in 4. Genuæ 1635. apud Calenzanum.

Oratio ibidem habita coram Ser. Duce & Gubernatoribus ac Procuratoribus Reipubl. Genuenſis die Annunciationis B. Mariæ Virginis anno 1637. cum fuit electa in Patronam totius Domini Genuenſis.

Oratio ibidem habita die coronationis Ser. Joannis Lucæ de Clavariis Genuenſis Reipublicæ Ducis anno 1627.

* De eo meminerunt D. Michael Juſtinianus, & Raphael Sopranis de Scriptor. Liguribus pag. 105. v. Franciſcus.

FRANCISCUS SEBASTIANUS ALTORFFENSIS e Baronibus de Beroldingen ſingulari ſapientiæ dono, abſtinentiæ & contemplationis uſu is evaſit, ut omnibus exemplo

plo vel admirationi eſſet: unde in ſua Helvetica Provincia ſæpius Definitor, & quater ſupremus moderator eſt adhibitus & acceptus. Quam ipſe alte biberat, pietatem omnibus communicare ſemper ſtuduit, ut etiam ex his conſtat, quæ ſequuntur, operibus.

Solitudo ſpiritualis in ſui reformationem, maxime ad Capuccinorum uſum. German. in 8. Tugii 1686.

Meditationes in Vitam, Paſſionem & Doctrinam Chriſti Domini uſui Capuccinorum accommodatæ. German. tom. 2. in 4. Tugii 1698. ap. Henr. Ludovic. Muos.

FRIDOLINUS FLINSBACENSIS, Concionator, Lector, & Guardianus. Bavarica ſua Provincia ejus labores maxime deguſtavit, cum trium Provincialium ſocius eſt adhibitus: ejus doctrinam & diſcretionem ipſe Tertius Ordo S. P. Franciſci perſenſit, cum pro eo librum edidit, nempe

Expoſitionem Regulæ Tertii Ordinis S. Franciſci cum exhortationibus ad illius Ordinis Confratres, Landishuti 1733.

FRUCTUOSUS OBERUMBACENSIS Bavarus, nomine & omine vere fructificans in Domo Dei. Animi enim ingeniique virtutibus ad omne fere munus aſſumptus, in concionando plures ſæpe Chriſto peperit animas, in Cathedris plures efformavit e Diſcipulis Lectores, in Guardianatus & Provincialatus gradibus regularem evexit obſervantiam. Sollicitus quoque ex aliis fructum referre, collegit memorias ſuæ Provinciæ Fratrum in Chriſto pie defunctorum, quæ pro Annalibus condendis inſervire valeant. Interim quos fructus typis evulgavit, ſunt

Oratio Panegyrica de S. Joanne Nepomuceno Martyre. Elvaci 1729.

Oratio funebris. Straubingæ 1734.

Inſtructio pro Fratribus Laicis noſtri Ordinis, quæ cum aliis MSS. ob Auctoris mortem inedita remanet.

FULGENTIUS DE ISÆO, Brixienſis Provinciæ Concionator, religioſis ornatus moribus. Deſcripſit Italice

Hiſtoriam Chronologicam Civitatis Iſei. Brixiæ.

GA

Digitized by Google

G

GABRIEL A BULLANDIO, Pariſienſis Provinciæ Concionator eruditus. Præter alia ingenii & animi ornamenta in Philoſophicis & Mathematicis facultatibus optime ſe oſtendit verſatum; unde ingenti ſtudio & labore confecit, & prælo ſubmiſit hoc Opus aſtronomicum, quod ita inſcribitur:

Tabulæ Ambianenſes, in quibus datur nova methodus ſupputandi motus Planetarum. in 4. Pariſiis 1648. ap. Dionyſ. Thierry.

* De eo meminit Waddingus lib. de Scriptor. Ordinis Minorum.

GABRIEL A MONTENOVO, in Provincia Piceni Concionator doctrina, conſilio, ac ſanctis moribus illuſtris. Ad ſuæ Provinciæ Miniſterium aſſumptus eamdem ſex annorum curriculo præclariſſime gubernavit, illam doctrinis pro recta Regulæ obſervantia inſtruens, & præſertim ſuæ vitæ integerrimæ exemplis confirmans. Obiit plenus dierum & meritorum in noſtro conventu Fabriani. Proprio ſuppreſſo nomine evulgavit Opuſculum valde devotum ſub hoc titulo.

Enchiridion ſpiritualium Orationum, & Meditationum, necnon Exercitiorum in exorando Deum. Venetiis 1583.

* De eo ſcribit Boverius tom. 2. Annal. Capuccinorum.

GABRIEL PORTA UTINENSIS, in Veneta Provincia Concionator ſuo tempore celebris, qui Verbum Dei in illuſtrioribus Italiæ civitatibus diffudit, & ubique non eloquentia tantum, ſed magis vitæ probatiſſimæ exemplis fructum retulit trigeſimum. Probatus a Deo multorum annorum cæcitate, in patientia & ſanctæ meditationis exercitio extremum feliciſſimum diem invenit in ſua Patria, habuitque Concives mortis ſuæ in Domino æmulatores, quos antea nobilium ſuorum natalium commendatores habuerat. Hujus viri pii æque ac docti nobis non ſupereſt niſi Oratio, quam coram Senatu Reipublicæ Lucenſis habuit, cum ibi conciones in quadrageſima perageret, & inſcripſit:

Li tre Tabernacoli ſtabiliti in Lucca. ibi 1690. ap. Hyacinth. Paſi.

GABRIEL MARIA BRIXIENSIS, ejuſdem Provinciæ Concionator, & in Rhætia plurium annorum curriculo ſtrenuus Miſſionarius Apoſtolicus: præter ea, quæ incunctanter ad animarum & fidei incrementum geſſit, quæ dixit, etiam reliquit in monumentum. Edidit hæc ideo:

Vita del Servo di Dio il P. Cherubino Peſchiera da Breſcia Cappuccino. in 8. Brixiæ 1734. ap. Jac. Turlinum.

Prediche Quareſimali. in 4. Brixiæ 1739. ap. Jac. Turlinum.

GASPAR DE PINAROLIO, Provinciæ Pedemontanæ alumnus, ex nobiliſſima Purpuratorum familia olim Patritius, Aurati Equitis, & Magiſtri Militiæ filius. Præditus animi robore, ſcientiis, & doctrina munus arripuit Miſſionarii Apoſtolici in Vallibus Eadralii, & ita potens in opere & ſermone egit, ut veritatem catholicam contra Erronum turmas ſartam & tectam ſuſtinuerit, errores confuderit & confregerit. Obiit ille anno 1631. Edidit plura erudita,

& pia

Digitized by Google

& pia Opuſcula, & quod nominatim exprimitur, eſt

Manuale ſeu Directorium pro uſu Miſſionum.

* De eo Appendix ad tom. 3. Annal. Capuccinor. & D. Marcus Aurelius Lucernenſis in Relat. Miſſion.

GASPAR DE ROUGNES, in Provincia S. Ludovici Concionator eruditus, ac ſacrarum Litterarum maxime ſtudioſus. Fuit Emin. Antonii Barberini Cardinalis Confeſſarius, & illi valde familiaris. Edidit, dicavitque Ser. Principi Mutinenſi Rinaldo Eſtenſi ſequens opus:

L'Illuſtre Capuccin le Duc de Modene, & Iſabelle de Savoye ſon Eſpouſe, ou les Secrets de l'Amour des Soufferances du Sauveur dans le coeur des Souverains. tom. 2. Aquis Sextiis 1677. ap. Stephan. Roize.

GASPAR DE VIANNA, natione Navarrus, & Provinciæ Caſtellæ Concionator, pluries Guardianus, & Definitor, doctrina, pietate, ac perfecta regularis diſciplinæ obſervantia excelluit. Fuit quoque in Myſtica Theologia Magiſter inſignis, ſicut inter alios indicant tres primi ſequentes libri. Edidit,

Lux clara lucens in tenebris. Matriti 1660 ap. Dominic. Garziam.

Lux practica. ibid. 1665. ap. Joſeph. Fernandez de Buendia.

Via Cæli. ibidem 1667. apud Matthæum Spinoſam.

Quadrageſimale. Hiſpan. in fol. ibidem 1668.

Conciones in Lamentationes Jeremiæ Prophetæ. Hiſpan. in 4. ibid. 1670. ap. Gabrielem Legionenſem.

* De eo meminerunt Waddingus de Scriptor. Ord. Minor. D. Antonius Nicolaus Hiſpalenſis in ſua Biblioth. Hiſpanica, & Torreçilla in Speculo Apologetico, ubi de Capuccinis.

GAUDENTIUS BONTEMPUS Brixienſis, in ea Provincia plurium annorum curriculo Sacræ Theologiæ Lector Generalis. Concors in eo fuit doctrina & pietas, ingenii ſimul & vitæ apoſtolicæ præſtantia. Ad myſteria Divina inveſtiganda viam elegit, quæ mentem non minus acueret, quam inflammaret affectum: viam ſcilicet & ſyſtema Seraphici Doctoris S. Bonaventuræ. In eo & cum eo ingens Opus elaboravit, in quo videas Auctoris mentem expeditiſſimam, ſermonem nitidum, ſubtilitatem dilucidam in diſputando, & doctrinam omnia perſuadentem. Viri ſapientiſſimi æque ac optimi Religioſi nomen obtinuit, unde ſui deſiderium apud doctos & cordatos viros reliquit, cum tandem Brixiæ obiit anno 1672. ætatis ſuæ 60. & Religionis 42. Opus Theologicum in ſeptem tomos in ſolio eſt diſtributum, & ſic inſcribitur:

Palladium Theologicum, ſeu Tota Theologia Scholaſtica ad intimam mentem D. Bonaventuræ Seraphici Doctoris. Cujus eximiæ doctrinæ raptæ reſtituuntur, ſententiæ impugnatæ propugnantur. In qua Divinæ Sapientiæ Theſauri dudum depoſiti, jam recens effoſſi, erutique Mundo elucent. Edita opere & labore P. Joannis Franciſci Durantis Brixienſis Concionatoris Capuccini, & Auctoris alumni fideliſſimi. Lugduni 1676. & 1677. Sumptibus Laurentii Arnaud, Petri Bordè &c. & dicatur Auguſtiſſimo Regum Ludovico XIV. Magno, Galliæ & Navarræ Maximo Monarchæ.

GAUDENTIUS LINCENSIS, Viennenſis Provinciæ ad ſenectam uſque in vinea Domini invictus Operarius. Diu etenim moderandæ regulari diſciplinæ in Guardiani & Definitoris munere præfuit, diutius Animarum ſaluti ferventiſſime concionando laboravit. Sed cum oneribus iſtis ſibi cedendum eſſe ſenſit, labores non dimiſit, ſed commutavit in humiliores. Quare virum aſpexiſſes primis functum muneribus, annis coronatum in noſtra Lincii Eccleſia ad Pueros converſum, ut illos primis Doctrinæ Chriſtianæ rudimentis imbueret: pro quibus quoque duo ſequentia edidit opuſcula: uſque dum tandem annorum 78. ibidem laborum ſuorum præmium morte eſt conſecutus anno 1726. 1. Julii. Hæc igitur ſunt ab eo edita:

Quæſita & Reſponſa in minorem Catechiſmum R. P. Caniſii Soc. Jo. Germ. in 8. Lincii 1716.

Inſtructio pro ſuſcipiendis Ordinibus ſacris Lat. in 8. Lincii 1718.

GEMINIANUS MONACHENSIS, Bavaricæ Provinciæ Concionator, Guardianus, & Definitor, prudentia, pietate, ac non vulgari doctrina inſtructus. Edidit Germanice

Conciones Quadrageſimales, & Dominicales per Annum. tom. 3. Monachii 1679.

Conciones Feſtivales tom. 3. Monachii Tomus primus 1684. Tomus ſecundus & tertius 1688.

GEORGIUS AMBIANENSIS, in Pariſienſi Provincia clari nominis Concionator, ac eruditiſſimus ſacræ Theologiæ Profeſſor. Vis in eo ingenii maxima, & operatio invicta. Omnes tam antiquos quam modernos ſcriptores evolvere ejus fuit cura, & hinc non minus proprium omni litteratura ornare animum, quam ſcriptis & Galliam & Orbem ditare fructus fuit uberrimus. Optime idcirco ab eruditis audivit, & audit. Sexagenarius Pariſiis anno 1657. obiit. En au-

tem revera hujus tanti ſcriptoris ſatis ardua monumenta.:

Tertullianus Redivivus, Scholiis & Annotationibus illuſtratus: ubi utriuſque juris forma ad originem ſuam recenſetur, & avitæ pietatis amatoribus inquirendi norma præſcribitur. Opus eximium, & raræ doctrinæ. in fol. Pariſiis 1646. ap. Michael. Soly & 1648. & 1650.

Trina S. Pauli Theologia, Poſitiva, Moralis, & Myſtica: ſeu Omnigena in S. Pauli Apoſtoli Epiſtolas Commentaria, tom. 3. in fol. Pariſiis 1649. & 1650. apud Dionyſ. Thierry.

Theologia Sanctorum Patrum in ſex Tomos in folio diſtributa. MS. ſervatur io noſtra Pariſienſi ibliotheca.

* De eo meminit Waddingus de Scriptorib. Ord. Minor.

GEORGIUS DUSSELDORPIENSIS, in Coloniæ Provincia Concionator celebris, qui coocionandi finem noo babuiſſe videtur: ſimul & Lector, Definitor, & Provincialis. Hujus opera ſtudioſe Provincia collegit, & edidit, quæ ſunt

Conciones pro tota quadrageſima, pro omnibus anni Dominicis & Feſtis, ſicuti & pro aliis opportunitatibus. German. io 4. Coloniæ 1695.

GEORGIUS SALMUS Taurinenſis, vir pius Provinciæ Pedemontanæ. Scripſit

Compendium vitæ B. Valerici, cujus Corpus ſacrum extat in noſtra eccleſia B. Mariæ Conſolatricis civitatis Taurini. Ibid. 1601. Ita Roſſottus io ſyllabo Scriptor. Pedemont.

GEORGIUS WEMBDINGANUS, Sacræ Theologiæ io Bavarica Provincia profundus Lector. Omoibus acceptiſſimam, & ad manum frequentatiſſimam reliquit patrio idiomate

Expoſitionem Regulæ Fratrum Minorum. MS.

GERVASIUS BRISACENSIS, Alſata, Provinciæ Helveticæ Concionator, ſæpius Definitor, ter Provincialis, & io Belgio Generalis Commiſſarius. Quæ io Cathedris ipſe docuit, hæc poſtea io utilitatem Scholarum typis commiſit omnium plauſu & uſu, Hæc autem ſunt.

Curſus Philoſophicus in tres partes diſtributus. in 8.

Curſus Theologicus ſex contentus Tomulis. io 8. uterque editus Solodori 1687. & 1689. 1690. apud Petr. Joſeph. Bernard. & reimpreſſus 1732.

GOSWINUS A MONASTERIO WESTFALORUM, Provinciæ Colonienſis alumnus, & Verbi Dei Declamator non ignoti nomiois. Edidit patrio idiomate

Exercitia pietatis ex cæleſtibus Revelationibus S. Birgittæ deſumpta. Hildeſii 1676. apud Jodoc. Henric. Cromer.

GRATIANUS ARTHENSIS, Concionator, Coofeſſarius, & Defioitor Provinciæ Helveticæ, in omnibus vero pius, ſed erga Animas flammis Purgatorii detentas charitate & commiſeratione exæſtuans. Nihil reliquit, quod in earum ſubſidium non promoveret: unde & libellum edidit, quo media & remedia pro illis adjuvandis docet, & ioſinuat, præveoitque Viventes, ne ſe illis pœnis immiſceant. Libello hunc fecit titulum;

Neceſſitas quærit panem. in 8. Lucernæ 1700. ap. Godefrid. Hautt,

GRATIANUS MONFORTIUS, natione Burgundus, atque in ea Proviocia Concionator, ſacræque Theologiæ Profeſſor, Solidam & veram virtutem ſemper excoluit, eruditiooem probatam, teſtatamque pietatem. Primus ad ejuſdem Provinciæ regimen evectus, doctrina, prudentia, regularis obſervantiæ zelo, & auſterioris vitæ ſuæ exemplis illam ſolicite adminiſtravit. Quid in fidei controverſiis, quidque in Philoſophia valeret, his duobus oſtendit operibus, quæ inſcribuntur;

Tarantula Simiæ Genevenſis contra Chriſtophorum Guenard Hæreticum. Apud S. Michaelem in Lotharingia 1620. typis Franciſci du Bois,

Axiomata Philoſophica, quæ paſſim ex Ariſtotele circumferri ſolent, & in diſputationum Circulis ventilari, multiplici diſtinctionum genere, variæque eruditionis ſupellectili illuſtrata. io 4. Antuerpiæ 1626. ex Officina Plantiniana ap. Moretos.

* De eo meminit Waddingus lib. de Scriptor. Ord. Minor.

GREGORIUS ANGELERIUS a Panagia (quod eſt inferioris Calabriæ Oppidum percelebre), Rheginæ Provinciæ Definitor, Vegetioris ſpiritus ſolertia otium ooo habuit, omnes protrivit virtutis ſemitas: unde doctus æque ac pius evaſit Concionator & Scriptor. Neapoli obiit anno 1662. decimo octavo Kalendas Februarii, viri Sancti poſt ſe relicta fama. Sequentia ſcripſit Latine aut Italice (prout notantur), & nonniſi notata prælo committere potuit.

De Præparatione Evangelica Narrationes ſeptem, in quibus referuntur & refutantur falſæ narrationes Atheiſtarum, Gentilium, Hebræorum, Turcarum, Hæreticorum, & Schiſmaticorum: atque oſtenditur aperte, Eccleſiam Romanam eſſe veram Eccleſiam, & ſolam Dei

Scho-

Scholam in terris. Neapoli 1653. ap. Franciſc. Savium. Ad Philippum IV. Hiſpaniarum Monarcham.

De Deo, de Anima rationali, de Logica, de Phyſica, de Elocutione oratoria, de Grammatica, de Demonſtratione Catholica. Lib. 3.

De vero Deo, & de vera Eccleſia Dei lib. 2. in quibus veritas Catholicæ Fidei Romanæ validis ſacræ ſcripturæ teſtimoniis demonſtratur, & Heretici ſuis propriis rationibus convincuntur.

Conformitates Miraculorum Seraphicæ Religionis cum miraculis ſanctorum veteris & novi Teſtamenti Lib. an. *Tom.* 2.

Il prezioſo Teſoro del Sangue di Criſto raccolto dalla ſacra Scrittura e da SS. Dottori in 40. Prediche. in fol. Neapoli 1651. ap. Franciſc. Savium.

Il Torchio del Sangue di Criſto Sacramentale. Tom. 1.

Il prezioſo Teſoro delle lagrime di Criſto, e di Maria Vergine ſua Madre. Tom. 3.

Pianto della Madre di Dio Maria Vergine, e della Chieſa Santa con lagrime cantato nell'Inno Stabat Mater doloroſa, *ſpiegato in* an. *Omilie*. Tom. 1.

La Salve pietoſa compoſta dal Padre delle lettere S. Agoſtino, colla quale egli adorando ſaluta tutte le afflitte membra di Criſto appaſſionato, diviſa in 40. Diſcorſi. Tom. 3.

La Fontana del Sole, che con le luminoſe acque de' ſuoi cinque canali rallegra la Città di Dio della Serafica Religione di S. Franceſco.

Prediche Quareſimali. Tom. 3.

* Hæc ex Bibliotheca Neapolitana Nicolai Toppii, & ex Rheginæ Provinciæ relatinnibus.

GREGORIUS AURELIANENSIS, Provinciæ Turonenſis Concionator, ac ſæpius Guardianus, ſed ſemper ſingulari pietate commendatus. Gallicn idiomate ſcripſit

De vita & Martyrio S. Irenæi Martyris, cujus corpus ab Epiſcopo Pictavienſi Harduino Fortin de la Hoguette ſolemni pompa & apparatu translatum eſt anno 1681. *in Capuccinorum Pictavienſium Eccleſiam*. Pictavii 1681. ap. Joan. Fleuriau.

GREGORIUS BRUGENSIS, natione Belga, Provinciæ Inſulenſis Concionator, edidit Flandrico idiomate

Vitam & geſta P. Archangeli Leslæi Scoti Miſſionarii Apoſtolici in magna Britannia. in 8. Tom. 1.

GREGORIUS a CORELLA, poſt utriuſque juris lauream & profeſſionem in ſeculo adeptam ſtudium Crucis eſt amplexus inter Capuccinos Provinciæ Navarræ. Mirum in modum ſimul in eo contexta ſuſpiciebantur prudentia cum ſimplicitate, doctrina cum ſui deſpectu, regimen cum aliorum ſervitio. Ad munera quippe ſuprema Definitoris vel Commiſſarii Generalis (cum illa Provincia erat tantum Cuſtodia) fuit aſſumptus. At nullum ſibi charius munus, quam Concionatoris, in quo eum alterum dixiſſes Apoſtolum. Ita in laboribus, in jejuniis, in orationibus, & in ardua demum regularis diſciplinæ obſervantia omnibus charus & pretioſus ore, conſilio, & opere, ſeptuagenarius finem ſeu coronam vitæ invenit Pampelone 1688. Calamum pro focis & aris, ideſt pro ſuo Ordine maxime exercuit, unde edidit

Apologias varias in defenſionem Ordinis Capuccinorum eruditione maxime utriuſque juris refertas. Prodierunt Pampelone 1683. 1684. & 1685. ap. Gregor. Zabala.

* GREGORIUS a GINZBURG, in Tyrolenſi Provincia definitor, factus religioſæ vitæ exemplar, ideoque Novitiorum inſtitutor verbo non minus, quam operibus. Morbis diu exagitatus ſtetit tamen ſemper in regulari diſciplina, & in ſanctæ orationis exercitio invictus. Evolavit ad Dominum Auguſtæ anno 1659. 3. Januarii, Typis dedit

Methodum Exercitiorum ſpiritualium.

* De eo Appendix ad Tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum prædictum.

GREGORIUS GRANATENSIS, Concionator in ſacris litteris perquam eruditus, & ſuæ Bæticæ Provinciæ Definitor, edidit patrio ſermone

Orationem in Canonizatione S. Joannis de Capiſtrano. Cordubæ 1691.

GREGORIUS HIBERNENSIS, Provinciæ Flandriæ alumnus, Concinnator Theologus eruditus, atque Poeta elegans & ingenioſus. Typis commiſit

Poemata & Epigrammata varia ſacra, & Moralia. Coloniæ Agripinæ 1646. ap. Arnald. Kempenſ.

GREGORIUS NEAPOLITANUS in ea Provincia Theologus, & Concionator magni nominis, Puritas quoque ac pietas maxima Deo commendatum illum fecere; humilitas deſpectuſque ſui ipſius, mortificatin ſenſuum, morumque compoſita venuſtas Proximo dedere in exemplum, & demum ſacra eruditio, & propriæ regulæ perfecta intelligentia ſimul cum obſervantia Ordinis imo & Eccleſiæ in profectum exhibuere. Horum in argumentum hæc ab eo Italice typis ſunt data:

Enchiridion Eccleſiaſticum in tres partes diviſum. In prima parte tradit praxim familiarem in materiis Eccleſiaſticis. in 8. Venetiis 1588. & 1589. ap. Hieron. Polum.

In Secunda exhibet Expoſitionem in Regulam FF. Minorum cum declarationibus ſummorum Pontificum. Ibid. 1589. & Romæ 1592.

In tertia tradit Epitomen Privilegiorum ſummorum Pontificum, uſque ad Clementem VIII. in favorem Religioſorum Mendicantium ad formam Concilii Tridentini. Neapoli 1594.

Monita neceſſaria pro infirmis, & præſertim pro iis, qui ultimo ſupplicio ſunt plectendi, Venetiis 1589.

Expoſitio in Regulam Clariſſarum, Romæ 1590.

Meditationes mortis, ſeu preparationes ad pie & ſancte moriendum, quæ circumferuntur una cum opuſculo P. Bartholomæi de Angelis Ordinis Prædicatorum: *De conſolatione pœnitentium*.

* De hoc piiſſimo viro meminit Poſſevinus in Apparatu Sacro, Waddingus de Scriptor. Ord. Nicolaus Toppius, & alii.

GREGORIUS LUGDUNENSIS, in ea Provincia Concionatoris, ac Theologi munere illuſtris. Morum candor ſuavitaſque illum componebant, diſtrahebant vero in aliorum exemplum aut amorem aut profectum eruditio, ſapientia, & regularis obſervaotiæ zelus. Commendarunt illum ſui ut virum integerrimum, commendat & ut perdoctum id, quod edidit, opus:

Catechiſme Theologique, In quo Orthodoxæ fidei veritas conſpicuis ac ſolidiſſimis argumentis firmatur. in 4. Lugduni 1688.

GREGORIUS REGIENSIS, Provinciæ Bononienſis, herbarum diligentiſſimus & indefeſſus iovestigator, qui plurimas novas reperit Plantas, variiſque miſie doctiſſimis in re herbaria viris: a quibus honorificentiſſime memoratur. Edidit

Commentarium de Capiſcorum hiſtoria, & varietate: Impreſſum cum aliis Auctoribus, citatumque a nonnullis. Vivebat Bononiæ 1613 Ita ſcribit Antooius Bumaldus in Bibliothec. Bononienſi pag. 97.

GREGORIUS DE RIVES Avenionenſis, Provinciæ S. Ludovici alumnus, & P. Dionyſii de Rives, quem ſupra recitavimus, germanus frater, Vir ſuis in humanis & eccleſiaſticis Hiſtoriis magnæ eruditionis, ac religioſarum virtutum forma decorus. Hæc doctrinæ & laborum ſuorum non exigua ſunt monumenta:

Epitome omnium Canonum Conciliorum tam Generalium quam Provincialium ab Apoſtolis ad preſens uſque tempus in locos communes per alphabetum digeſta, His acceſſit Controverſia hiſtorica Conciliorum. in fol. Pariſiis 1662. ap. Dionyſ. Thierry, & Lugduni 1663. ap. Anton. du Perier.

Hiſtoria omnium Conciliorum tam Generalium quam Provincialium, cum ſubſcriptione præcipuorum Patrum, maxime Galliarum, in fol. ibid. 1663. ap. eumd.

Conciliabula tum ſchiſmaticorum, tum Achatolicorum, cum controverſia hiſtorica, & declarationibus locorum difficilium in Hiſtoria Eccleſiaſtica, in fol. ibid. eodem anno ap. eumd.

GREGORIUS DE ROSTRENEN, Concionator eruditus Proviociæ Britaniæ Minoris. Moribus & doctrina tam ad ſui ornatum, quam ad aliorum emolumentum excelluit. Patria illi debet multum ob idiomatis auctum cultum; plus debet Eccleſia, cui Animas ille reddidit, vel ſuis operibus ſemper reddet impoſterum: & plurimum tandem Religio, quæ in illo tamquam in filio grato & proficuo lætatur. Ejus opera typis conceſſa hæc ſunt.

Exercitia Spiritualia vitæ chriſtianæ cum piis Canticis, ad uſum Miſſionum Capuccinorum ac Exercitiorum ſpiritualium: in quibus quæcumque fidelis Chriſtianus Deo & Animæ ſuæ debet, ſingulis diebus, hebdomadibus, menſibus, & annis ad unguem litteris exarantur. Omnia tam proſa quam verſibus lingua Aremorica, in 8. Leopiæ 1709. & novies deinde intra viginti annos recuſa.

Dictionarium Gallo-Celticum, ſeu Gallo-Aremoricum, neceſſarium quibuſcumque Linguam Aremoricam ſeu Britonicam diſcere cupiunt ad Verbum Dei populo diſſeminandum, ad Pueros catechizandos, ad audiendas fidelium Confeſſiones, ſecundum diverſas cujuſcumque diœceſis dialectos. Perutile nec non curioſum opus, non tantum ad linguam Celticam ſeu Aremoricam penitus perſpectam habendam, ſed & ad ethimologiam quamplurium verborum Gallicorum, & Britonicorum, nominum urbium &c. inveniendam. Hanc autem linguam Aremoricam eſſe Matricem atque eamdem, qua Celtæ, & Galli antiqui uſi ſunt, Præfatio dilucide oſtendit, in 4. Rhedonis 1732.

Grammatica cum Syntaxi Gallo-Celtica, ſeu Gallo-Aremorica, in 8. ibid. 1738.

GREGORIUS SALINUS Taurinenſis, alumnus Genuenſis Proviociæ, morum præſtantia ac evangelicis virtutibus ornatus, atque Concionator eloquens, fervidusque in animarum ſalutem. Evulgavit

Vitam S. Ulderici Confeſſoris, cujus corpus requieſcit Taurini in eccleſia B. Mariæ de Conſolatione. in 8. Taurioi 1602.

* De eo meminit Roſſottus in ſyllabo Scriptor. Pedemont.

GREGORIUS SALMATICENSIS, Provinciæ Caſtellæ filius, pluries Guardianus, & Theologus eruditus, Elaboravit ac imprimi curavit

Compendium quæſtionum ſelectarum ſuper Regulam S. P. N. Franciſci P. Leandri de Murcia Capuccini. io 8. Compluti 1666. ap. Martin. Fernandez.

Summa omnium Operum P. Leandri de SS. Sacramento ordine alphabetico diſpoſita, in fol. Lugduni

Digitized by Google

Lugduni 1672. ap. Laurent. Arnaud & Petrum Borde.

Compendium ſummæ P. Eligii Baſſæi Capuccini. ibid. 1674. & denuo ibid. 1678. apud Philippum Borde & ſocios.

* De eo meminit Torreçilla de Scriptor. Capuccinis.

GREGORIUS VALENTIANUS, natione Siculus, patria a Marſelia, Panormitanæ Provinciæ alumnus, & SS. Inquiſitionis in Regno Siciliæ Theologus & Qualificator. Vir præterea ob compoſitam morum gravitatem, animi pietatem, ac non vulgarem in divinis litteris eruditionem in ſua Provinçia ſatis commendatus. Hæc ab eo typis ſunt data.

Hymnodia SS. Patrum, quæ a Romana Eccleſia per annum decantari ſolet, Commentariis uberrimis explicata. tom. 2. in fol. Primus Tomus Venetiis 1646. ap. Combos. Secundus Meſſanæ 1648. ap. Jacob. Matthæum.

Practica Moralis undecim Caſuum Reſervatorum, quatenus pertinet ad Religioſos juxta Decretum Clementis VIII. Pontif. Max. in qua omnis elucidatio, quæ deſiderari poteſt, exacte continetur, in tres tractatus diviſa. Panormi 1664. ap. Dominic. de Anſelmo.

Il Soccorſo de' Moribondi ed Agonizzanti diviſo in cinque Trattati. Nel primo ſi ragiona delle battaglie degli Agonizzanti. Nel ſecondo ſi da un modo famliare per ajutare a ben morire quelli, che ſtanno in potere della Giuſtizia condannati alla morte. Nel quarto ſi ragiona de' quatro Noviſſimi. Nel quinto della Confeſſione Sacramentale, con un interrogatorio per fare una Confeſſione Generale. in 8. ibid. 1668. apud Joſeph. Biſagnum.

* De hoc Auctore meminit Waddingus de Scriptor. Franciſcan.

GUIDO FINARIENSIS, ex municipio Regis Catholici, quod eſt in littore maris Liguſtici, alumnus Provinciæ Genuenſis, ac ſacerdos devotiſſimus: qui vitam cum maxima perfectione, & ſanctitatis exemplis ad extremum uſque perduxit. Beatiſſimæ V. Mariæ fuit cultor eximius, unde morti jam proximus, quæ contigit anno 1589. genuflexus voluit primum tenerrimam hanc ſalutationem *Ave Filia Dei Patris* recitare Virgini Matri, quam Domino animam reddere. In illius quoque Virginis honorem compoſuit

Compendium multarum Devotionum & Orationum.

* De hoc viro tractant Boverius in Annal. Capuccinor. ad annum prædictum, & Petrus Courcier Societatis Jeſu in opere prænotato: *Negotium ſæculorum Maria*.

H

HELIODORUS PARISIENSIS, illius Provinciæ Concionator, in Theologia Profeſſor egregius, in litteris atque ſcribendi genere perpolitus, atque religioſis moribus æque decorus, Opera ejus idcirco ſapientiam & pietatem multam ſimul redolent: eaque ſunt

Compendium Theologiæ Dogmaticæ, vol. 1.

Compendium Theologiæ Hiſtoricæ. vol. 1.

Compendium Theologiæ Myſticæ. vol. 1.

Evangelium Mundi, ſive Diſcurſus Evangelici ſupra depravatos ſæculi mores, tom. 4. in 8. Pariſiis 1684.

Veritates Chriſtianæ Religionis. tom. 3. in 8. ibid. eod. anno ap. Edmund. Cauterot.

HENRICUS A BELLOMONTE, Gallus, Pariſienſis Provinciæ Concionator, qui ad bonas artes litteraſque formatus ſemper viſus eſt. Edidit Gallice

Tractatum de frequenti Confeſſione. Pariſiis 1678.

HENRICUS CALETENSIS, in Pariſiorum Provincia morum compoſitione, gravitate operum, atque exacta Regularis obſervantiæ honoriſque Divini cultione ſpectatus, & commendatus. Scripſit Gallice

Apologiam contra impugnantes Religionem S. Franciſci Capuccinorum, Pariſiis 1649. ap. Dionyſ. Thierry.

Vitam Ven. P. Honorati Bouchart de Champigny Capuccini Pariſienſis Provinciæ pluribus annis Miniſtri Provincialis, ac totius Ordinis Definitoris Generalis, ſignis ac virtutibus illuſtris, & in conventu noſtro Calvomontenſi anno 1625. ſanctiſſime defuncti, ibid. 1650. apud eumd.

HENRICUS HARVILLÆUS a Grangia Palatiolæa, olim Marchio *de Palaiſſeau*, Provinciæ Pariſienſis alumnus. Quod hominem eruditum inſtruit, uberrime eſt in eo ſpectatum; quodque ſimiliter hominem ſtruit Evangelicum, æque in eo fuit ſingulare. Hinc Deo & hominibus charus, hinc & Concionator acceptiſſimus coram ſæculo, & in Ordine Guardianus atque Definitor ſemper virtute conſpicuus, Ejus monumenta, quæ extant, hæc ſunt,

Iſagoges Chronologica, hoc eſt Introductio ad cognitionem Temporum & rerum, quæ extiterunt ab Orbe condito uſque ad annum 1620. Opus nova methodo conſcriptum, ſed utiliſſimum Chronologis, & ſacræ Scripturæ ſtudioſis, in duos Tomos diſtributum. Lat. in fol. Primus Tomus, qui Urbano VIII. Pontif. Max. eſt dicatus, reſolvit omnes difficultates, quæ reperiuntur circa ſummas & motus præcipuos temporis conſtituendos. Pariſiis 1624. apud Nicol. Buon. Secundus, qui complectitur pertinentia ad hiſtoriam, ibidem 1626. apud eumd.

Sermones de Sanctiſſimo Eucharíſtiæ Sacramento. Gall. tom. 2. in 8. Primus Tomus Pariſiis 1629. ap. Nicol. Buon. Alter vero Lugduni 1631. ap. Aniſſon.

* De hoc Auctore præclare meminit Waddingus lib. de Scriptoribus Ord. Minor.

HENRICUS SEYNENSIS, in Provincia S. Ludovici Concionator ingenii acumine & doctrina ſeu potius magiſterio inſignis. Theologiam pluribus annis Noſtrates docuit, Ex-

teris

Digitized by Google

teris autem tum declamando tum ſcribendo ut ſalutem daret, finem non habuit. Politiam Religioſam, mores, & aſceticam his ſequentibus tribus operibus ſane ſingularibus ad omnes informandos, ſeu reformandos expoſuit, & ita inſcripſit.

Prælatus Religioſus ſolemnis Comitiorum Regularium Conventuum Præſidem agens: & in viſitatione ſpiritum & vitam ſubditis ſuis adminiſtrans. in 8. Pariſiis 1672. apud Dionyſ. Thierry.

Annus Eccleſiaſticus Concionatorius quadripartitus, ſeu Conciones prædicabiles in Dominicis & Feſtis per totius anni decurſum, & ab Adventu ad Adventum prædicari ſolitæ. Opus de omnibus differens, & docens omnes. Tom. 4. in fol. Coloniæ Agrippinæ 1677. Sumptibus Joan. Welhelmi Frieſſem Junioris.

Specimen Perfectionis Chriſtianæ in triplici Statu ſæculari & eccleſiaſtico: in quo ſermones morales vario reflexu continentur. in 8. Pariſiis 1683.

HERIBERTUS JULIACENSIS, in Colonienſi Provincia non minus eloquentia in animarum lucrum, quam Theologica facultate ad Hæreticorum componenda diſſidia clarus, hoc edidit opus:

Familiare colloquium de diverſis præſenti tempore diſcuſſis controverſiis Catholicos inter & Hereticos. in 12. Coloniæ 1692.

HERIBERTUS SALURNENSIS, magni nominis Concionator Provinciæ Tyroli, ingenio felix, Theologica in facultate Lector, & in ſacris Litteris eruditus. Quod in præcipuis ſuggeſtibus & frequentiſſimo populi concurſu habuit, deinde edidit

Concionum Paſtoralium triplex Annuale pro Dominicis & Feſtis. in 4. Saliſburgi 1693. 1695. 1698. reimpreſſum ap. Melchier Haan. Addidit

Peregrinationem ſpiritualem ad ſepulchrum Domini.

HIERONYMUS DE ALICANTE, ex illuſtri ſtipite, & in Provincia Bætica Concionator ac ſacræ Theologiæ Profeſſor, tum vitæ integritate morumque gravitate, tum puræ doctrinæ ornamentis non minus illuſtris. Edidit

Las Grandezas d'Eſpanna: ubi agitur de geſtis Regum & Principum Hiſpaniarum, de ſanctis, de viris illuſtribus, & de ſimilibus. tom. 2. in 4. Hiſpali 1646.

* De eo meminerunt Nicolaus Antonius Hiſpalenſis in Bibliotheca Hiſpanica, Waddingus de Scriptor. Ord. Minor. & Lafor Deſcript. Orb. v. Hiſpania.

HIERONYMUS ARELATENSIS, ex nobili Laurentiorum familia, & Gaſparis Laurentii Archiepiſcopi Ebredunenſis germanus frater. Incepit religioſæ vitæ curriculum ab anno 18. ſuæ ætatis in noſtra Lugduni Provincia, ibi exceptus a P. Hieronymo Medio-lanenſi tunc Miniſtro Provinciali. Proſecutus eſt eo eventu, ut vir in ſe piiſſimus, pro eccleſiæ fide acerrimus, & in Proximi ſalutem promovendam virtute ex alto indutus conclamaretur & eſſet. Quippe illo concionante turmatim Populi confluebant, ex ejus pendebant ore, reddebant verbis lacrymas, & innumeri fere perverſi homines nefariam diuque perditam vitam execrabantur. His ſpectaculis & Divini cultus incremento præcipui Galliæ Antiſtites moti veluti Prophetam eum habebant, certatimque ad ſe vocabant. Lutetia plures annos in Concionatorem illum obtinuit, Aquæ-Sextiæ, Burdigala & Toloſa importunis etiam precibus ab Ordinis Prælatis impetrarunt. In Belgio quoque eadem de illo concertatio & plauſus fuit, nimirum Attrebati, Bruxellis, & Antuerpiæ, idem & animarum lucrum. Verum multo plura ſunt quæ fecit, quam quæ docuit. Siquidem viam Crucis ipſe ingreſſus aſperiori vivendi genere annos ſuos peregit. In admirationem uſque ejus auſteritas crevit. Nam licet pluries e ſuggeſtu in die declamaret, ſolo ac modico pane & aqua vivebat contentus, & feſſis membris ſoporem in nudis tabulis, devincto ſibi ad lumbos ferreo cingulo aculeis contexto, concedebat. Se ipſum ita contorquens multo amplius ſe continuit in humilitate. Tres Archiepiſcopatus, Arelatenſem, Ebredunenſem, & Aquenſem ab Henrico IV. ſibi oblatos conſtantiſſime recuſavit, viliorem ſe æſtimans, quo amplius a Principibus in honore habebatur. Dum Romæ eſſet in Comitiis Generalibus, ſingulari humanitate exceptus eſt a ſummo Pontifice Paulo V. qui a Cardinali Joyoſæo virtutes & merita tanti viri didicerat. Sed illius humilitas ibi quoque effecit, ut inter ſpem & oblationes majorum honorum nihil ipſe ſperaret, nihilque acciperet. Tandem dum ſuæ Provinciæ præſideret Maſſiliæ, obiit die 2. Auguſti anno 1617. & ejus mors tanti eſt facta, ut ingemuerint omnes, multæque Metropolitanæ Eccleſiæ ſcilicet Aquenſis, Arelatenſis, Toloſana, Maſſilienſis, & Arauſicana, funera ſolemnia de illo egerint. Ipſemet autem Arauſicanus Epiſcopus illum collacrymatus eſt Oratione funebri hoc themate: *Juſtus ſi morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit*, ubi virtutum ejus cumulum, quem ſatis perſpectum habuerat, expendit, illumque ut Religionis Heroem patefecit. Quæ ad noſtrum ſunt inſtitutum, multa ab eo ſcripta emarrantur, & hæc præcipue:

Volumina quatuor Concionum & ſermonum. MSS.

Volumen unicum in Sacram Scripturam. MS.

MS. ſed omnia prælo digna.

* Ejus geſta præclare deſcribuntur tom. 3 Annal. Capuccinorum ad annum prædictum n. 87.

HIERONYMUS ASTIGITANUS, Concionator, Guardianus, ſuæ Bæticæ Provinciæ Cuſtos, ac Miſſionum Occidentalium Procurator Generalis, vernacula lingua ſcripſit de vita, gloria, & patrocinio SS. Sponſi Mariæ virginis, ſub titulo

Currus myſticus divini Salomonis Jeſu, in 4. Cordubæ 1718.

HIERONYMUS AVENIONENSIS, ex S. Ludovici Provincia inſiliit Concionator in meſſem Domini multum afferens fructum in patientia: Miſſionarius vero ut hoſtis acerrimus Hæreticos percuſſit, multoſque percutiendo ſanavit. Vir erat probatiſſimæ vitæ, cui & tot adjunctis laboribus lætanter dare finem potuit, cum obiit apud Sevenenſes in Oppido S. Ambroſii, dum ibi fidem Catholicam propugnaret & propagaret anno 1629. Scripſit

Tractatum de Sacramentis Eccleſiæ, & de Sacroſancto Sacrificio Miſſæ contra Calviniſtas. Qui an ſit impreſſus, adhuc ignoratur

HIERONYMUS DE BALBASTRO, Hiſpanus, Aragoniæ Provinciæ Concionator, & Guardianus Conventus Majoricenſis, Scripſit librum hac epigraphe:

Luz clariſſima contra los engannos, en que viven los hombres, Tom. 1. in 8.

HIERONYMUS DE LA BASTIDA, Toloſanæ Provinciæ Concionator, Guardianus, & Definitor. Sacras litteras optime calluit, quæ ejus religioſæ vitæ fuerunt ornamentum, & ad errores profligandos arma & ſagittæ. Scripſit ideo contra Novatores librum, cui titulum fecit

La ſalut de Rovengue. Tom. 1. in 8.

HIERONYMUS BOCCHIUS Florentinus, caſu neſcio quo (ut refert Julius Negri in ſua Hiſtoria Scriptor. Florent.) e noſtra Congregatione abiens inter PP. Conventuales, & ab his ad eamdem rediens in Provincia Tuſciæ cum regulari obſervantia ſcientias quoque tum ſacras cum profanas egregie coluit, Nomen ideo obtinuit celebris Concionatoris, Theologi eximii, & eruditione litteriſque inter Doctos emicuit. Perperam vero idem Julius Negri dividit eum a Hieronymo Bourtio, nam eſt unus & idem, ut certiores ſumus facti ex Tuſciæ Provinciæ notitiis, & ſolum ex errore dictus eſt etiam Bourtius. En autem ejus doctrinæ ingens argumentum in hoc, quod edidit, opere:

Monopanthon Harmonicum & Chronologicum, in duas partes, ac libros decem digeſtum. In quibus plurima tam ſacra quam profana Themata ex Divinis & humanis litteris, ac inſuper ex quingentis ampliuſque Codicibus noviſſime compilata, & ad Normam Pſalterii decem Chordarum coaptata, concordata, & probata continentur. in fol. Bononiæ 1634. ap. HH. Docciæ, & Venetiis 1656.

In primo libro, *qui vocatur Iſagogicus, habentur vigintiduo Præludia ad totius operis fundamenta jacienda*.

In ſecundo, *Concinnationes Chronologicæ quinque Mundi ætatum in 40. Centuriis, ſeu Annis 4000, comprehenſæ, ac breviter probatæ*.

In tertio, *Viginti duo Opuſcula ſacra, in quibus plurima, quæ ad Deum & ad opera Creationis pertinent, itemque multa & arcana myſteria de Chriſto Domino noſtro propalantur*.

In quarto, *Tractatus vigintiſeptem ſacrorum Bibliorum veteris Teſtamenti concentum, ac rerum ſummam, hiſtoricaque præſertim continentes*.

In quinto, *Comprobationes eorum, quæ ad ipſas Divinas litteras attinent, ac plures difficultates circa ſacram Chronologiam & alia ſcripturalia explanantur*.

In ſexto, qui eſt primus Partis ſecundæ, *concinnationes Politicæ triginta ſeptem, & multa de Regibus ac rebus ab eis geſtis referuntur, per quæ non ſacra probantur*.

In ſeptimo, *Anthropologici diſcurſus trigintaquinque, in quibus antiqui Populi, ac ea, quæ ad homines & Mundi mirabilia pertinent, aliaque plura & diverſa themata recoluntur*.

In octavo, *Coſmographicæ Lectiones ſeptendecim, ac nonnulla de Aſtronomia, Aſtrologia, & de ſimilibus diſſeruntur*.

In nono, *Geographicæ obſervationes viginti & una, per quas Orbis Terræ partes in communi & in particulari deſcribuntur*.

In decimo, *vigintiquinque digreſſiones variæ, in quibus Paralipomena, ſeu Additiones prætermiſſorum, ac diverſarum rerum Flores, quorum hic liber dicitur Collectivus. Ac tam in iſto, quam in reliquis id, quod proponitur aut in dubium revocatur, diſcutitur & reſolvitur*.

* Ita Julius Negri citatus, qui Hieronymo Bourtio, ſed vere Bocchio, alia ſimilia opera tribuit, nempe *Harmoniam noviſſimam, Rapſodiam ſeu nucleum totius ſcripturæ & omnium librorum in id convenientium, & Breviarium in duas partes & tomos diſtinctum*. De eo quoque Waddingus lib. de Scriptorib. Minoritis, Petrus Antonius a Trinca in ſuo Theatro Genealogico Hetruſco-Minoritico par. 3. tit. 1. ſerie 4.

HIERONYMUS BONONIENSIS, in ea Provincia vitæ integritate venerandus Reli-

gioſus, & ſingularibus in Dei verbo diſſeminando dotibus Concionator illuſtris. Hoc quippe in munere adeo excelluit, tantoque pro animarum ſalute efferbuit zelo, ut eo concionante. morum reſtitutio ſere ubique fieret, ſuiſque verbis ignitis nequiores horrore perfunderet, ad pœnitentiæ deflecteret lacrymas, & in recta vitæ chriſtianæ ſemita dirigeret. Beato fine quievit Caſenæ 1615. Singulari cultu Beatiſſimam Dei Genitricem eſt proſecutus, & in extollendis illius laudibus frequentiſſimus fuit. Quare ſcripſit Italice opuſculum, quod abſque ejus nomine Bononiæ, & Arimini impreſſum fuit:

De Excellentiis B. Mariæ Virginis ad formam meditationum, adjunctis aliis Precibus devotiſſimis. Scripſit præterea

Diſputationes Philoſophicas & Theologicas. MSS. tom. 9. ſicut teſtantur noſtri Annales ad annum præfatum.

HIERONYMUS CABRINUS a Venetiis, illius Provinciæ Concionator, quam in ſe excoluit, eamdem omnibus vitæ perfectionem delibandam propoſuit, ſtuduitque breviori methodo aptius & firmius inſinuare. Opellam hanc igitur compoſuit, quam vero ſanctoque amore primum fratri, deinde nepotibus Cabrinis direxit. Hic eſt titulus:

Idea della vita Chriſtiana. in 16. Venetiis 1681. ap. Jo. Franc. Valvaſenſem. Hæc eſt ſecunda editio aucta.

HIERONYMUS CÆSARAUGUSTANUS, in Aragoniæ Provincia floruit, ſed omni quoque conatu delituit. Studium ejus aſſiduum in lege Domini, & in Salvatoris Jeſu ſectandis veſtigiis: in litteris vero & ſcientiis pauco ſtudio plurima aſſecutus eſt. Diſcipulos Crucis plures efformavit, cum Novitiorum fuit Magiſter. Sacram lectionem omnibus conſpicuam fecit. Et ad vitia extirpanda mirum in modum Concionibus inſudavit. Verum tot facinorum monumenta ne ſibi verterentur gloriæ, ſatis acute meditatus eſt, quomodo ad ſui oblivionem ſancte deciperet poſteros. Octo enim Tomos in folio, & duos in 4. reliquit; ſed obſignatos nomine ſui conſanguinei Doctoris Martini Cipres ſæcularis Presbyteri viri cæteroquin doctiſſimi, tamquam iſte illorum librorum verus eſſet Auctor. Res ceſſit aliquandiu juxta intentum. Sed a diligentioribus Religioſis exinde retecta, omnium animos in triſtitiam movit, quod tam digna opera inedita & ſolum cuſtodita remanſerint. Porro en illorum decem voluminum materia.

Annotationes in Geneſim, Exodum, Leviticum, Numeros, Deuteronomium, Joſue, Judices, Eſdram, & Machabæos.

Commentaria in omnes Prophetas, in omnes Epiſtolas S. Pauli, in Epp. S. Jacobi, S. Petri, S. Joannis, S. Judæ, & in Apocalypſim.

Commentaria in librum Job.

Commentaria in Pſalmos omnes.

Commentaria in Cantica Canticorum.

Commentaria alia ſelecta in Epiſtolam S. Pauli ad Romanos, & in primam & ſecundam ad Corinthios.

Commentaria in Epiſtolas S. Pauli ad Galatas, Epheſios, Philippenſes, Coloſſenſes, & in primam & ſecundam ad Theſſalonicenſes.

Commentaria in Epiſtolas S. Pauli primam & ſecundam ad Timotheum, ad Titum, ad Philemonem, & in caput primum Epiſtolæ ad Hebræos.

Compendium plurium Tractatuum ex variis Doctoribus ſedulo ſelectum, attinentium ad ſcholaſticam & Moralem Theologiam: nempe ex Leſſio de juſtitia & jure: ex Suarez de ſacramentis in particulari: ex Sanchez de Matrimonio: ex Suarez de Angelis: ex Molina de Angelis.

Adventale & Quadrageſimale.

Sermones pro feſtivitatibus occurrentibus in anno tam Chriſti Domini, quam V. Mariæ, & plurium Sanctorum.

HIERONYMUS A CALIO Mediolanenſis, inter ſuæ ætatis Oratores Concionator non poſtremus. Cujus in argumentum volumen in lucem editum reſtat, quod inſcribitur

Panegirici compoſti dal P. Girolamo Bianconi da Caglio. in 4. Mediolani 1718. apud Jo. Paodulph. Malateſtam.

Diſcorſo Panegirico nel celebrarſi in Sondrio la ſegnalata vittoria ſovra de' Turchi ſotto la condotta del Sereniſs. Principe Eugenio di Savoja. in 4. Mediolani 1716. apud eumdem.

HIERONYMUS A GALATANISSETA, Provinciæ Panormitanæ in Theologia Profeſſor, & Concionator non ignoti nominis. Edidit

Panegirici ſacri di diverſi ſanti. tom. 2. Panormi 1690.

HIERONYMUS A CASTROFERRETTORUM, ex Provincia Picena in totum Ordinem imo & Orbem tamquam radius a Deo immiſſus. Si vitam ſpectes, inter ſanctiores inſtituti Seraphici viros enumerabis: ſi perconteris doctrinam, nemini ipſe ſecundus fuit: ſi prudentiam denique in arduis peragendis, ſi animi fortitudinem, ſi conſilium & peritiam attendas, non ſolum omnes fere Europæ Populos, ſed & ipſos ſummos Pontifices, Reges, & Principes præcones habuit. Illum proinde ſua Provincia in moderatorem elegit, illum Ordo totus in Romana Curia Procuratorem, &

tan-

tandem in Generalem Miniſtrum aſſumpſit. In his autem muneribus ſic revera excelluit & eminuit, ut ejus allectus ſapientia Urbanus VIII. illum conſtituerit viſitatorem Reformatoremque Apoſtolicum omnium utriuſque ſexus Regularium, & Comprotectorem Generalem earum Religionum, quæ ſpeciali Protectione orbantur. Tantam ipſe Militiam humilitate & virtute ſimul permagna duxit & inſtruxit: nam vel morum gravitate viviſque ſanctitatis exemplis, vel ſapientia inſigni totum illum Religioſorum cœtum ad meliorem vitæ frugem, ſeverioriſque diſciplinæ rationem cito compoſuit. Non defuerunt prodigia, quæ ejus ſanctitatem & ſapientiam a Deo teſtatam fecerint. Cum ita pro Ordine, & pro eccleſia tota laboraret, ſanctiſſime obiit Romæ anno 1626. ætatis ſuæ 70. Religionis 55. tota condolente urbe & confluente ad ejus exequias, quæ ei ſolemnes juſſu Urbani VIII. celebratæ fuerunt. Multa referunt ſcripſiſſe digniſſima opuſcula, quæ tamen prælia non ſunt ſubmiſſa, Solum impreſſæ noſcuntur

Ordinationes & Conſtitutiones pro bono regimine aliquarum Religionum, præſertim pro Monialibus S. Claræ. Romæ 1628. ex Typograph. Rever. Cameræ Apoſtolicæ.

* Hujus geſta deſcribuntur tom. 3. Annál. Capuccinor. ad annum prædictum. Illiuſque meminerunt plures ſcriptores, & præcipue Ripamontius lib. Hiſt. Patriæ Decade 3. lib. 5. c. 4. fol. 286. ubi agitur de vita Friderici Card. Borromæi, & Sigiſmundus a Bononia de electionibus in Ep. Dedicat.

HIERONYMUS DINAMI, Provinciæ Rhegii in Calabria inferiori, Verbi Divini Declamator magni nominis, ac ſac. Theologiæ Profeſſor, doctrina, dicendi facundia, morumque ſanctitate ſuo tempore ſpectatiſſimus. Hæc ſcripſit:

Divina Predeſtinazione riſtretta in cinque Capitoli dall'Autore, predicando e leggendo in Venezia a' Santi Appoſtoli nell'anno 1565. E dal medeſimo in molti luoghi ampliata, e con migliore diligenza riſtampata. in 8. Tarenti 1566. ap. Quintilianum Campo del Mondo. Conqueritur auctor in hac editione, quod hoc ipſum opuſculum præter ſuum conſenſum editum ſit Venetiis 1565. in quatuor Capitulis, appoſita ſua Imagine cum veſtibus familiæ Dominicanæ. Meminit quoque aliam editionem factam Paravii.

Hiſtoria originis Religionis Capuccinorum in Calabria.

* De eo Gualterius S. T. P. in Hiſtoria Sacra Calabriæ.

HIERONYMUS GIENNENSIS in Bætica Provincia ad id doctrina & pietate devenit, ut in omnium amore aut veneratione eſſet: electus proinde plurium Conventuum Guardianus, Definitor, ad Capitulum Generale Cuſtos, & ſemel iterumque ſuæ Provinciæ Moderator. Plauſu quoque communi typis conceſſit Hiſpanico idiomate

Orationem Panegyricam de S. P. Franciſco. Cordubæ 1707.

Orationem alteram de eodem S. Patriarcha. ibid. 1708.

HIERONYMUS GUADICENSIS, Concionator ac Guardianus in Bætica Provincia, vir devotus, typis prodidit aſceticum librum, cui titulus eſt:

Corona de Criſto. in 16. Granatæ 1722.

HIERONYMUS DE LA JACONA, Panormitanæ Provinciæ, humanis diviniſque litteris eruditus, Philoſophiam & Theologiam Lector docuit, & Concionator in pluribus Siciliæ civitatibus Verbum Dei non ſine animarum lucro pari cum laude diſſeminavit. Pluries fuit Definitor, ac etiam Panormi Guardianus & Vicarius Provincialis, Edidit Italice

La Fenice. Orazione funebre per la morte del Sig. D. Vincenzo Sammarco Arciprete di Caltaniſſeta. in 4. Drepani 1688. ap. Barthol. Franco.

Panegirici Sacri di diverſi Santi tom. 2. Panormi 1690. & Drepani 1692. ap. Barthol. Franco.

HIERONYMUS LECCIUS, Patria Lupienſis, & in Provincia Hydruntina Concionator non ignoti nominis, imo ſingulari ditatus eruditione, Opuſculum hoc titulo edidit:

Plato Beatus, ideſt de ſalute Platonis pia conſideratio. in 12. Venetiis 1666. ap. Valvaſ.

HIERONYMUS MAUTINUS NARNIENSIS, a Deo Provinciæ Umbriæ, imo & toti Ordini in incrementum, deinde eccleſiæ Senatui ampliſſimo in Oratorem, vel Doctorem datus. A ſæculo ad Religionis anguſtias primi illius greſſus animum nedum illuſtri ex ſtirpe traductum, ſed plane heroicum aperuere: ſequentes greſſus miram ſemper protendere virtutem. Vix inceperat, ut virum illum conſummatum in via perfectionis religioſæ omnes conclamarint: proficiebat adhuc, & omnium in ore erat ejus intacta regularis obſervantia, ingenii granditas humilitate circumſepta, vitæ auſteritas inter ſelectiora ſtudia, ſapientia, prudentia, conſilium ad ſtuporem uſque. Ejus Provincia idcirco non diu ſuſtinuit, ut in Lectorem & in Moderatorem illum ſibi adſciſceret; & eam æmulatus totus ordo illum Definitorem & Vicarium Generalem delegit. Clarebat ubique gentium ejus doctrina, inſonabat non minus plauſibus, quam

ſæ.

frequentibus animarum fructibus ejus in Verbo Dei declamando eloquentia : cum allecta ſedes ipſa Apoſtolica in Sacri Palatii Concionatorem ſub Paulo V. Gregorio XV. & Urbano VIII. illum delegit , & decem & octo annorum curriculo ſtatuit . Mira tunc evaſit ejus eloquentia , plauſus ab ipſis eminentioribus eccleſiæ viris frequentiſſimi , & commotio permaxima , Verum non ars tantum illum ad hæc componebat , ſed rerum divinarum contemplatio , cultus ſeveriorum apoſtolicarum virtutum , humilitas ad ſui uſque contemptum . Unde vox Domini in ejus ore erat propterea in virtute , vox Domini in magnificentia : imo & vox Domini confringentis nimirum Cedros Libani , cum ejus monitis & ſuaſionibus graviores illi viri obtemperarent & componerentur , Inter plauſus illum honorum dignitatumve culmina ad ſe provocabant , imo & Purpura ipſa illi eſt oblata , cui tamen humilitatis amore reſtitit forti animo , precibus , lacrymis , & pluribus denique modis , quam alii ad illam accurrerent . Hinc hujus viri perfectio apud ipſos eccleſiæ Proceres in æſtimatione ſucerevit , & apud ipſum Pontifieem Urbanum VIII. qui illo ſemper ſumma benevolentia eſt uſus . Hinc cum morte amittendum audivit , raro amoris & æſtimationis argumento illum adivit in lectulo decumbentem , magna tum Cardinalium cum Antiſtitum ſtipatus caterva , & verbis conſolationis ejus eo amplius firmavit animum ad dolores perferendos , atque plenariam peccatorum Indulgentiam , paternamque ſimul pontiſiciam benedictionem eſt impertitus . Decubuit ille deinde 13. Septembris anno 1632. ætatis ſuæ 70. & Religionis 54. Defunctum Oratione funebri protecutus eſt Rmus P. Nicolaus Riehardus ſacri Palatii Apoſtolici Magiſter : in qua eam obſervantiam & benevolentiam , quam viventi fuerat ex corde profeſſus , mortuo perorando patefecit eloquentiſſime . Hęc ſunt tanti Oratoris, quæ Poſteris in admirationem ſunt relicta :

Prediche fatte nel Palazzo Appoſtolico : quæ juſſu Emin. Cardinalis Ludoviſii Protectoris Ordinis fuerunt impreſſæ in fol. Romæ 1632 ex Typographia Vaticana , & 1639. in 4. ut refert Fontaninus in Catalogo celebriorum Italiæ librorum . Deinde Venetiis 1637. Et poſtea in idioma Gallicum translatæ prodierunt Pariſiis eodem anno apud Maturinos .

De Immaculata Conceptione Virginis Mariæ Conciones quatuor , &

. *De B. Virgine Annunciata Concio una* , editæ Romæ 1632. Ita Hyppolitus Maraccius par. 1. qui Auctorem ita inſignit : *Hieronymus Mautinus Narnienſis Capuccinus , Pauli V. Gregorii XV. & Urbani VIII. Romanorum Pontificum Apoſtolicus Eccleſiaſtes : vir omnibus numeris abſolutus , ac immortali Poſteritatis prædicatione dignus &c.*

Apologia ſopra d' alcune propoſizioni falſamente oppoſte all' Autore nella Predica della Concezione . Servatur MS. in noſtra Bononienſi Bibliotheca .

Sermones alii Quadrageſimales citantur a Calona in lib. Judic. c. 1. num. 33. pag. 217.

* Multa fuerunt in laudem hujus Apoſtolici Oratoris a viris graviſſimis & illuſtriſſimis concinnata . Inter hos præcipuus Card. Bellarminus , qui dicere ſolebat : *Deum in ſuas diſtribuendo dotes , eas dare veluti ad trutinam ; itant defectu alicujus rei haberent omnes de ſe humiliter ſentiendi locuples argumentum : ſed hanc manum aliis parcam fuiſſe prodigam erga Hieronymum , cui nulla omnino gratia , quæ ad elimandum perfectum Concionatorem conducere poſſet , deeſſe videbatur .* Et paucis plurima complexurus in hæc prorumpebat verba : *Si Paulus Apoſtolus redivivus prædicaret eodem Quadrageſimæ tempore , quo & Hieronymus Narnienſis Capuccinus , ego utrumque alternis vicibus audirem , videlicet una die Apoſtolum , & altera Capuccinum .*

P. Arnulphus Gallus Soc. Jeſu Regius Concionator , & Regis Ludovici XIII. Confeſſarius , vir omnium ſcientiarum genere exornatus , cum Delegatus Romam veniſſet , ſama percitus ſtuduit & obtinuit , ut Hieronymum concionantem audiret : & eo audito ita toto die ſtupuit , ut in has inveheret phraſes : *Ego audivi Paulum Apoſtolum , nec credo Paulum , in humanis dum vitia perſtringeret , ſtylo ditiore potentius in ſceleſtos homines intonuiſſe .*

Addendum teſtimonium Rmi P. Joannis Pauli Olivæ ejuſdem Soc. Jeſu Præpoſiti Generalis , qui cum deinde eodem munere ſacri Palatii ſapientiſſime fungeretur , ita de noſtro Hieronymo eſt locutus Conc. fer. 6. §. 5. *Io mi ricordo , che quella grande Idea de' Predicatori Apoſtolici , a cui non poca parte del Sacro Collegio in teſtimonio del ſuo dire evangelico decretò la gloria ed inaudita alternativa : che quando ſceſo dal Cielo Paolo Apoſtolo predicaſſe in Roma , havrebbero eſſi udito una volta Paolo , e l'altra Girolamo : mi ricordo , dico , che quella lingua tanto elevata nel dire , e tanto riverita nella maeſtà del perſuadere , provò &c.* Et in alia Concione habita ut ſupra fer. 6. quæ eſt 65. in ordine §. 973. ſic auctoritatem Narnienſis extulit : *Giacchè a me manca la lena per tonare contra ad abbaglio ſi pernizioſo alla Repubblica : fulminerò collo ſpirito di quel grande Alunno di Franceſco , il quale da queſto ſteſſo Pergamo Apoſtolico a piedi ſcalzi , e a viſo ſcoperto ruggbiando contro ſi ſtorta codardia , eſclamò con terrore , e mio che l'ammirava , e*

di

di quella moltitudine infinita , che l' udiva &c.

Addenda plurima alia eſſent , quæ videri poſſunt in ejus vita , quam luculentiſſime deſcripſit P. Marcellinus de Piſe , Romæ 1647. ubi mirabiles effectus Concionum ejus in Romana Curia prolixius recenſet. De eo etiam præclariſſime meminerunt illuſtriores illius temporis ſcriptores : inter quos ſunt Waddingus de Scriptor. Ord. Minor. Joannes Caramuel in ſua Metemetrica pag. 54. &c.

HIERONYMUS MEDIOLANENSIS, ex illuſtri Familia Caluſchi , jugum Domini in ea Provincia ſuſcipiens ætatis annorum viginti, ſtatim vir effactus eſt ſingularis abſtinentiæ , qua mentis puritatem , ac vitæ innocentiam mirum in modum excoluit . Ejus Oratio fuit aſſidua, lacrymoſa , & tanto fervoris æſtu redundans, ut iter faciens amoris impulſu velut ebrius ipſas arbores aut ſtipites , Deum quærendo & amplectendo, complexaretur . Lugdunanſem ac S. Ludovici Provincias valuti a fundamentis erexit , & ajuſdem Lugdunenſis Provinciæ Commiſſarius Generalis inſtitutus formam vitæ Seraphicæ conſilio non minus ac prudentia, quam paupartatis, patientiæ, ac totius regularis obſervaotiæ perſpicuis exemplis teſtatam reliquit . Præclara quoque effulſit doctrina, ac in Divinis ſcripturis eruditione . Eloquio vero ita cęlitus eſt donatus , ut ſuos auditores facile ad pœnitentiæ lacrymas ſæpe provocarit , & plurimos in Gallia ad ecleſiæ ſinum reduxerit Hæreticos . Miraculia demum ac ſpiritu quoque prophetico clarus longævam ſuam ætatem ſancto clauſit fine in noſtro Conventu Lugdunenſi anno 1584. Scripſit Italice

Tractatum de Paupertate FF. Minorum , adjunctis pluribus Declarationibus ſummorum Pontificum ad illius perfectam obſervantiam pertinentibus .

* De eo videndus Boverius tom. 2. Annal. Capuccioor. ad annum prædictum.

HIERONYMUS MELPHICTENSIS, (Waddingus *Melfreta*) in Barii Provincia Concionator famæ adhuc vigentis. In Divinia ille ſcientiis eruditus , religioſis in moribus venerandus , & In Dei verbo declamando ſolicitus , Divinum in ſe amorem excoluit , vel in aliorum ampliavit ſalutem. Scripſit Italice

Dialogos de Divino Amore. in 12. Venetiis 1598.

* De eo Appendix ad Tom. 3. Annal. Capuceinor. & meminit Waddingus de Scriptor. Ordieis Minor.

HIERONYMUS A MONDULPHO, Picenæ Provinciæ Concionator , vel eruditione , vel pietate ſane præclarus . Deſcripſit Italice

Hiſtoriam Domus B. Mariæ Virginis Lauretanæ . in 4. Anconæ 1657. ap. Seraphin. Salvionum,

HIERONYMUS A MONTEFLORUM, cujus Patriæ nomen in illius poſtea virtutis ſignificationem ceſſit ut cognomen. Primum inter PP. Conventuales profeſſus ſcientias apprime exeoluit, & Magiſtralem tenuit Cathedram tanto plauſu, ut mons ſcientiæ tunc appellaretur. Ad noſtram deinde perſpicuo divinæ Providentiæ conſilio Capuccinorum Congregationem vocatus in Piceni Provincia anno 1559. ſcientias ſaoctitate ſuaviſſime cumulavit. Crevit ibi tam eximie omni virtutum genere , ut decimus Raligionis noſtræ Generalis ſit electus anno 1575. Ejus ſingularis prudentia , animi magnitudo , & ſumma in arduis agendis peritia etiam ab ipſo Summo Pontifice Sixto V. præclaro encomio collaudata , plurimiſque a Deo gratiis decorata ſane illum (ut decantabant populi in ejus Patriæ voca ludentes) Montem florum pergrate demonſtravit . Obiit Novanæ Dei laudes dulciter decantando , prænunciato antea ſuæ mortis die , anno 1584. ætatis ſuæ 64. Scripſit Italice

Hiſtoriam de Origine, & ſucceſſione Congregationis noſtræ Capuccinorum , uſque ad Annum 1583. Auctor vere dignus (inquit Boverius) cui integra fides adhibeatur.

Vite di alcuni devoti Frati Cappuccini fino al 1580. MS. ſervatur in noſtra Bononienſi Bibliotheca.

* Vita illius deſeribitur a prædicto Boverio tom. 2. Annal. Capuccinor. ad annum 1584. De eo quoque cum honore meminerunt Rodulphus Toſſinianus in Hiſtoria Seraphica , Gonzaga lib. de Origine Seraph. Religionis, Coriolanus in Breviario Chronologico, ubi de Generalibus Capuccinorum . Et alii,

HIERONYMUS NOVARIENSIS , ex nobili Avogadrorum familia Provinciæ Mediolanenſis alumnus. Evangelicam perfectionem a ſui curſus initio æmulatus ſummo auſteritatis rigore, aſſiduaque Paſſionia Dominicæ meditatione iter confecit glorioſum, ea donatus integritate, ut veluti in ſtatu innocentiæ animalia in ſui dominatum adduceret, vel circum ſe haberet ludentia . Totus quoque in B. Virginis Mariæ obſequia dicitur fuiſſe. Obiit Brixiæ anno Domini 1582. ætatis ſuæ 76. & Religioois 58. Scripſit

Meditationes devotiſſimas de Paſſione Domini. Brixiæ 1579. ſub nomine cujuſdam ſervi Dei Religioſi S. Franciſci.

* De eo ſcribit Boverius t. 2. Ann. Capucc.

HIE-

HIERONYMUS PANORMITANUS, illius Provinciæ Theologus præclarus. Lectoris munus proinde illa in facultate plurium annorum curriculo exercuit. Definitor quoque Generalis, Commiſſarius itidem Generalis vitæ ſanctimonia atque ſapientia illuſtris majorem, quam ab illis acceperat, ipſis dignitatibus reddidit decorem. Obiit Panormi anno 1579. Scripſit plurima Theologica, dum antequam nobis cooptaretur, inter Patres Minores Excalceatos moraretur: inter quæ extant adhuc

Lectionum Theologicarum ad mentem Scoti libri duo

* Videndus Boverius tom. 1. Annal. Capuccinorum ad annum prædictum.

HIERONYMUS A PISTORIO, Provinciæ Etruriæ alumnus, Neapolitanæ ac aliarum Provinciarum Miniſter, atque totius Ordinis Definitor Generalis. Ingenio, prudentia, eruditione, pietatiſque ſtudio omnibus notus, omnibuſque acceptus fuit. Conciones habuit in præcipuis Italiæ civitatibus ingenti animarum lucro. Lectoris Generalis diu Romæ, Florentiæ, & Neapoli munere functus, plurimos eccleſiæ Dei viros doctrina ac ſanctitate præclaros feliciſſime peperit. Adfuit Concilio Tridentino, in quo graviter pro tuenda Religione decertavit, & nonnullos ad Patres habuit ſermones. S. Pius V. Pontifex maximus illum ſibi aſſumpſit in Theologum, ejuſque conſilio in graviſſimis eccleſiæ rebus ſæpe uſus, inter ſacros Purpuratos illum adſcribere decrevit. Reſtitit ille huic dignitati ampliſſimæ humilitate majori. Optione vero accepta ab eodem Pontifice, ut ſaltem alium hujus dignitatis dignum ſufficeret, obtulit ille Julium Sanctorium Nobilem Caſertanum S. Severinæ Archiepiſcopum, qui doctrina & pietate vere ſingulari potuit & ipſe Purpuram illuſtrare. Hinc ab eodem S. Pio V. cum triginta ex noſtris fratribus miſſus Hieronymus in Inſulam Cretenſem, ut Claſſi contra Turcas adſtaret, nemini defuit, profuit omnibus: tum quod ſpectat ad conſcientiarum levamen, tum quod erat ad valorem in fidei hoſtes ingerendum, tum denique quod fuit ad peſte infectos juvandos in Claſſe Veneta: quo opere tandem preſſus ibi evolavit ille ad præmium anno 1570. die 29. Novembris. Ejus corpus nonnullis poſt obitum annis elapſis, præfatus Julius Sanctorius S. Severinæ Cardinalis, & tunc Ordinis noſtri Protector ob ſingularem in Hieronymum benevolentiam, ac grati animi teſtimonium, adhuc incorruptum & integrum curavit deferendum Caſertam Patriam ſuam, erecto illi in noſtro Conventu ſepulchro. Quæ poſteris hujus viri teſtatam ſapientiam faciunt, hæc ſunt.

Conciones quatuor de Immaculata Conceptione Beatiſſimæ Virginis Mariæ. Neapoli 1564. die 17. Februarii apud Virginios & Cœlium Aſiphanez.

Prediche ventidue toccanti varie materie di Controverſia, in 8. Bononiæ 1567. ap. Jo. Roſſi.

De quantitatibus, rerumque diſtinctionibus, & formalitatibus Scoti. in 8. Romæ 1570. in ædibus Populi Romani.

S. Bonaventuræ Opera jam apud homines ſeneſcentia, ac fere vetuſtate obliterata, iterum prælis illuſtrata, atque per noſtrum Hieronymum ab interitu vindicata, Quæ deinde Sixtus V. animo, doctrina, & dignitate Maximus ampliori in folio copioſiuſque illuſtrata excudi mandavit.

* Hujus vita & geſta luculenter deſcribuntur a Boverio tom. 1. Annal. Capuccinor. ad annum 1570. ex Salodienſi, & aliis MSS. Illius etiam meminerunt Toſſinianus l. 3. Hiſtor. Seraphicæ, Gonzaga par. 1. ubi agit de Scriptorib. Franciſcanis, Willotus in Athenis Orthodoxis S. Franciſci, Poſſevinus in ſuo Apparatu littera H, Genoous in Chronico SS. Deiparæ ſæculo 15. ad annum 1570. Hilaretus ſer. ſer. 5. in Paſſione poſt medium, Waddingus de Scriptor. Ord. Min. Martyrologium Franciſcanum 3. Kal. Decembris. Et alii.

HIERONYMUS A POLITIO, Panormitanæ Provinciæ filius, & deinde totius Ordinis Pater ampliſſimus. Excellenti præditus fuit ingenio, vitæ probitate, morumque candore præclarus, & in rebus gerendis conſilio inſtructus & prudentia. Dignus proinde, qui ad Generalis dignitatem unanimi electorum conſenſu eveheretur Romæ anno 1587. Solicitus in ſibi commiſſis depaſcendis ovibus religioſam obſervantiam ac paupertatem Seraphicam in toto ſuſtinuit val promovit Ordine. Sapientiæ & meritorum decore auctus obiit Neapoli anno 1605. Edidit opus ab aliis repetitum, ſed ab eo vere ſingulare factum, nempe

Expoſitionem in Regulam FF. Minorum. Lat. in 4. Romæ 1587. & 1593. Secundo Pariſiis 1615. ap. Nicolaum Buon. Tertio Coloniæ eodem anno apud Joan. Kinchium. Quarto Neapoli 1606. apud Joan. Carlinum in 8.

* Illius meminit Boverius tom. 2. Annal. Capuccinor. & Waddingus de Scriptor. Ord. Minor. Præclaro etiam encomio celebratur a P. Joanne Ximenez in Præfatione Expoſitionis Regulæ FF. Minor. in ſecunda impreſſione facta Valentię in Hiſpania ap. Petr. Patricium Meis anno 1622.

HIERONYMUS A SANCTA GEORGIA, in Meſſanenſi Provincia pietate & devotione conſpicuus. Pueri Jeſu præſertim a-

mantiſſimus, ejuſque Matris Immaculatæ cultor eximius fuit. Scripſit hoc opuſculum ſane pium:

Ghirlanda di fiori delle ſacre lodi della ſantiſſima Vergine Madre di Dio. in 16. Meſſanæ 1633. ap. Joan. Franciſcum Blancum.

HIERONYMUS a SEGORBIA, Valentinæ Provinciæ filius. In myſtica Theologia eruditus Magiſter fuit proinde curæ novitiorum præfectus: quos verbo & exemplo ita inſtruxit, ut ſuam Provinciam viris fœcundarit perfectis. Scripſit patrio idiomate valde utile opuſculum hoc titulo.

Navigatio tuta in Cœlum, in qua innuuntur & demonſtrantur Portus & ſcopuli, ſyrtes & pericula cœleſtis itineris.

Epitome quoque adjungitur Doctrinæ Chriſtianæ, in 8. Valentiæ 1611. apud Philip. Meiſ.

* De illo meminit Waddingus lib. de Scriptor. Ord. Minor.

HIERONYMUS SENONENSIS, in Pariſienſi Provincia verbi Divini fervidus Declamator, Theologiæ Scholaſticæ Profeſſor eximius, & ſuæ Provinciæ Miniſter Provincialis. Evangelicis exornatus moribus obſervantiam regularem, inſtitutumque religioſum zelo invicto fovit & auxit. Scripſit Gallico idiomate

Exercitium ſanctæ ſolitudinis decem dierum, ut eſt in uſu apud Religioſos. in 12. Pariſiis 1660. ap. Dionyſ. Thierry.

HIERONYMUS a SORBO, Neapolitanæ Provinciæ alumnus, & Miniſter Provincialis, atque deinde totius Ordinis noſtri Generalis quintusdecimus. Admiratione illum dixiſſes magis dignum, quam imitatione. Omnis quippe virtus in eo eluxit, & omni in virtute mirum in modum præcelluit. Morum pietas ſimul cum doctrina ſingulari etiam ante dignitatem omnibus illum præpoſuit. Dignitate autem inſignitus nihil durum habuit, quod non vinceret, nihil ſanctum, quod non ſuaderet, nihil demum ad Seraphicæ Religionis ornatum aut incrementum pertineos, quod non promoveret conſilio æque ac auctoritate invicta. Vitam coronavit in morte ſanctitatis fama anno 1602. Nos enarramus, quod typis commiſit, nimirum

Compendium Privilegiorum FF. Minorum, & aliorum Mendicantium, & non Mendicantium, reformatum ſecundum Decreta Concilii Tridentini, & Summorum Pontificum, qui a Clemente VII. uſque ad Clementem VIII. ſucceſſerunt: locupletatum ab eodem quibuſdam additionibus. in 4. tom. 2. Brixiæ 1590. Neapoli 1595. ex Typograph. Stelliolæ. Coloniæ 1597. Venetiis 1609. ap. HH. Petri Ricciardi. Iterum Coloniæ 1612. & Neapoli iterum 1615. apud Petr. Ciurlinum.

* Ejus vitam enarrat Boverius tom. 2. Annal. Capuccinor. Bruxellenſis in Flor. Seraphicis, Waddingus de Scriptor. Ord. Minor. & Torrecilla in Speculo Apologetico Seraph. Religionis, ubi de Script. Capuccinis.

HIERONYMUS TRACHINAT a Caſtronovo in Sicilia, Panormitanæ Provinciæ Concionator magni ſpiritus & efficaciæ ad Peccatorum evincendas converſiones. Edidit

Sermoni cento da farſi nel tempo delle 40. Ore, in 4. Panormi 1665. apud Dominic. de Anſelmo.

HIERONYMUS WEILHEIMENSIS, Bavarus, in ſæculo per aliquot annos verſatus in Judiciis forenſibus, vix Religionem attigit, ut maturitate ſua atque prudentia ad ſuperiores gradus Guardiani, Definitoris, & Provincialis ſit deportatus. Tamen ſui Concionatorii muneris fragmentum edidit, nempe

Concionem unam. Monachii 1695.

HIERONYMUS CAJETANUS VICENTINUS, in ſæculo Comes Portus-Barbaranus, potentioribus Europæ Aulis notus, & in Patria potioribus functus muneribus, tandem animi amplitudinem in Crucis amplexum ætate annorum 62. commutavit, cum in Veneta Provincia Capuccinorum ingreſſus eſt inſtitutum. Ibi non aerem verberans, ſed corpus caſtigans cito curſum perfecte conſummavit, virtutumque omnium laurea eſt inſignitus. Etiamſi ſenex refloruit in ſpiritu, imo & in ingenio: unde ultra ſanctimoniæ odorem, quem ubique ſex annis ſuæ religioſæ vitæ effudit, hoc quoque ipſis acrioribus ingeniis difficile opus conſcriptum reliquit, quod a prælis cito expectatur.

Parafraſi ſopra il Salterio di Davidde in verſi Italiani di vario metro, tom. 2. in fol.

HIEROTHEUS CONFLUENTINUS, Rhenanæ Provinciæ filius & illuſtrator. Omnem quippe gradum honoris ab illa obtinuit, nempe Lectoris, Guardiani, Definitoris, Cuſtodis, & etiam iterato Provincialis: omnemque ipſe gradum moribus & prudentia decoravit. Denique veluti gratias omnes rependens, quæ tamen ſuorum meritorum fuerant munera, librum digeſſit, in quo quidquid ad illius Provinciæ ſuorumque alumnorum decus, & eruditionem pertinet, diligenter conſcripſit. Is autem illius libri eſt titulus.

Provincia Rhenana Fratrum Minorum Capuccinorum a fundationis ſuæ primordiis uſque ad annum 1735. in quinque libris fideli narra-

tione

tione vulgata. Lat. in 4. Moguntiæ 1735. ap. Mayerianum.

HILARION MEDIOLANENSIS, in illa Provincia Concionator ingenio & ſcientia ſubtilis, eruditione & eloquin ſatis elegans. Concinnavit, & æneis laminis excudi curavit

Elogia, & Icones plurium virorum illuſtrium, qui in Ordine Minoritanc ante reaſſumptam a Capuccinis veriorem Habitus formam eodem induti floruerunt. in fol. Mediolani 1664.

HILARION NOLEYTA (*de Noley*) natione Burgundus, Provinciæ Lugdunenſi adſcitus ad ea animi incrementa devenic, ut doctrina & morum gravitate ſimul & pietate vir in domo Dei ſpectatiſſimus, Concionator piiſſimus, & in regimine Guardianus omnibus acceptus & proficnus evaſeric. Publico jure unum tantum impertitus eſt opus, nempe:

La Gloire du Tiers Ordre de ſaint Francois, ou l'Hiſtoire de ſon Etabliſſement, & de ſon progrez, diviſée en deux Partie, avec des reflexions morales ſur chaque partie. in 4. Lugduni 1694. apud Jo. Bapt. & Nicolaum Deville.

HILARIUS FRIBURGENSIS, Provinciæ Helvetiorum Concionator doctus, ac religioſis virtutibus cumulatus. Scripſit Latine opuſculum ſub titulo:

Manuductio ad Meditationem. Sed necdum hoc opus luci eſt datum.

HILARIUS LANDISHUTANUS, Bavarus, Concionator acceptiſſimus, edidit ſeparatim

Orationes plures Panegyricas, tum Auguſtæ, tum Dilingæ impreſſas.

HILARIUS A POPHIS in Romana Provìncia ſpiritu & ſtudiis enutritus, ſimulque Concionator & Lector factus, opuſcula hæc evulgavic:

Chiara e diſtinta notizia dell'Anno Santo, e modo di conſeguirle. Romæ 1725. apud Bernabò.

Tromba della fama, e ſia Raccolta de' Miracoli più pellegrini della Madonna. Romæ 1725 ap. HH. Corbelletti.

HIPPOLYTUS AVEROLDUS, Brixienſis, in eam Provinciam ex illuſtri ſtipite traductus, ſactus eſt Divini Verbi Declamatnr egregius, ac Theologus ſubtilis. Ingenio profundus ſacile plures penetravit obtinuitque ſcientias, imo & propterea in abditiſſima Apocalypſis Myſteria penetrare, ſecumque alios trahere & detinere eſt delectatus. Qua de re ſcripſit, & effinxit

Icones nonnullas ad pleniorem Apocalypſis intelligentiam, cum elegantiſſimis Commentariis in Loca difficiliora. Brixiæ 1638.

HIPPOLYTUS A MEDIOLANO, ibi ex nobili de Allegris familia natus, ejuſdemque Capuccinorum Provinciæ ſactus alumnus, zelo Dei zelavit pro regulari obſervantia ut Guardianus, concionando autem uſque ad recuperandos perfidiores animos, dum edidit

Il modo di ritrovare il Meſſia propoſto agli Ebrei nel Duomo di Aleſſandria in occaſione del Batteſimo di Abramo Vitale Ebreo. Alexandrię 1717. ap. Jo. Bapt. Tavennam.

HONORATUS PARISIENSIS, ex percelebri familia Bouchart de Champigni, viſus eſt a primis uſque annis inter ampliſſimas divitias neſcire typhum, & humilitati inhærere: unde adoleſcens titulis, honoribus, & divitiis poſthabitis ad Chriſti ſectanda veſtigia cucurric in noſtra Pariſienſi Provincia. Nihil eſt virtutis, quod de illo prædicari non poſſit. Quippe qui ad omnem apoſtolicæ vitæ rationem fuit compoſitus, modeſtię dictus eſt ſimulacrum, & humilitatis archetypum. Silentii eximius cultor factus eſt Myſteriorum divinorum contemplator: & altiſſimę Paupertatis ęmulator ſtrenuus potuic & pro Religione fieri murus & antemurale. Inter hunc ſpiritus ſervorem protulit & miram in agendis prudentiam, doctrinæ eruditioniſque prędſtantiam, ſed maxime zelum in animarum ſalutem: qua de re non in tota Gallia ſolum, verum & in Chriſtiano nrbe communem obtinuic venerationem. Ordo in primis ejus virtutes eſt ęmulatus. Nam ſua Pariſienſis Provincia ter eum ſibi in Patrem delegit: Lotharingia per triennium in Miniſtrum habuit, deinde bis in Viſitatorem Generalem; quod poſtremum munus ſemel quoque in Lugdunenſi & Turonenſi, ſicut & in Belgio ſemel atque iterum exercuit. Ordo poſtea totus in Definitorem Generalem anno 1618. frequentibus votis aſſumpſit. Quindecim annis ante, ſuæ mortis pręnunciatn loco & die, curſum vitę peregic devotiſſime in noſtro Conventu Calvomontis in Baſſiniaco, Provincię Lotharingiæ anno ętatis ſuę 58. Chriſti vero 1624. ſexto Kal. Octobris: Inquiſitio virtutum & miraculorum hujus ſervi Dei auctoritate Apoſtolica anno 1626. demandata eſt: & Illuſtriſs. Lingnnienſis Antiſtes Dux & Paris Galliæ anno 1637. illam perfecit. Dedic exinde pro ejus inter Beatos conſcriptione Chriſtianiſſimus Rex Gallię Ludovicus XIII. litteras tum ad ſummum, Pontificem Urbanum VIII. tum ad Dominum d'Etrè Gallię Mareſchallum Oratoremque ſuum Extraordinarium in Curia Romana annn 1637. die 6. Julii, uti videri poteſt in Libello Lutetię edito anno 1638. ap. Clau-

dium Calleville. Iterum quoque idem negotium eſt pertractatum ab eodem Rege & a Regina per litteras ad Summum Pontificem ſub datum 26. & 30. Aprilis anno 1639. Tanta hujus viri fuit virtus & fama. En autem eximiæ ejus pietatis veſtigium aliquod, quod in opuſculo reliquit inſcripto

Academia Evangelica pro Juventutis Religioſæ ſpirituali inſtitutione. in 8. Pariſiis 1622. ap. Nicol. Buon.

* Hujus vitam mirabilem deſcripſerunt Henricus Caletenſis Capuccinus anno 1650. Pariſiis impreſſam: & magis compendioſe Marcellinus de Piſe tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum 1624. P. Joſaphat Rothomagenſis in illius obitu edidit Orationem, quæ ſuo loco notatur. De eo etiam agunt Joannes Baptiſta a Peruſio in Præludio ad vitam S. Felicis a Cantalicio, Martyrologium Franciſcanum die 26. Septembris, Waddingus de Scriptor. Franciſcanis, Corbinius l. 8. Franciſciad. pag. 190. ubi copioſa illius miracula verſibus Gallicis concinit, Sauſſavus in Martyrologio Gallicano die 26. Septembris. Sub ejus effigie hoc legitur Teraſticon:

Dum mundi vanos humilis faſtidis honores,
Divino es factus dignus honore coli.
Nomen Honoratus prædixerat: addita virtus
Id meruit, quod nunc gloria jure dedit.

HONORIUS ANNANIENSIS, in Provincia Stiriæ optimus Moderator, ſibi & omnibus proficiendi cupidus vel in ipſo ludendo voluit ad Deum animos revocare. Unde hoc anno 1745. typis committit Germanico ſermone hoc opuſculum:

Urna ſortis fortuitæ ſpiritualis,

HUGO AQUENSIS, ſeu ab Aquis Sextiis, Provinciæ S. Ludovici alumnus. Patre ſenatore progenitus, dum eſſet Henrici IV. in Prætoria cohorte miles, Capuccinorum Religionem, ut Deo felicius ſub S. Franciſci vexillo militaret, ingreſſus eſt anno 1596 ætatis ſuæ 26. Verus Chriſti miles effectus ſibi hoſtes humanos abſtinentia vere ſingulari ſubjecit. Hinc Dei amore potuit accendi, & ita reipſa inflammari, ut ipſo brumali tempore ſimplici & lacera procederet veſte. Omnium illius ſermonum argumentum erat idipſum, quod profunde ſovebat in corde, nimirum Dei amor: ut ſic in aliis quoque hunc cœleſtem ignem accenderet. Obiit Salonii in ſua Provincia anno 1620. Scripſit quod ſuum nimirum erat negotium, hoc inquam opuſculum.

Flammæ Divini Amoris, quibus per plures Orationes Jaculatorias cor noſtrum ad Dei dilectionem excitatur. Gallice, Toloſæ & Aquis Sextiis ſuppreſſo ejus nomine.

HUMILIS CLIVENSIS, in Colonienſi Provincia proficuus alumnus, quippe qui Concionator, Lector Theologus, Definitor, & Vicarius Provincialis; ſed pro tuenda Catholica fide & ſanctis promovendis moribus invictus propugnator, unde & ſequentia inter alia typis commiſit opera.

Caſtrum inexpugnabile S. Romanæ Eccleſiæ contra Pſeudo-Philaletem. in 8. Coloniæ 1714.

Catholicus per totum, ubi reconciliatio cum Deo & Proximo inſinuatur. Lat. in 8. Coloniæ 1712.

Verſio ex Flandrico in Germanicum idioma Expoſitionis Regulæ S. P. Franciſci compoſitæ a P. Bernardino Gandavenſi. Coloniæ 1720.

HYACINTHUS AB ALENCONIO (vulgo *de Alençon*) Provinciæ Normanniæ Concionator, clarus doctrina, & morum venuſtate decorus. Scripſit Latine hoc opus:

Idea Concionatorum, ſive Methodus conficiendi ſermones. Pariſiis 1659. apud Dionyſ. Thierry.

HYACINTHUS AMBIANENSIS, Pariſiorum Provinciæ Declamator celebris. Ingenium habuit eruditione cumulatum, nec minori pietate vitæque perfectione ornatum animum. Hæc duo opuſcula patrio edidit idiomate:

Imago Animæ morientis in doloribus Jeſu Chriſti. in 8. Pariſiis 1632. apud Dionyſ. Thierry.

Imago Animæ viventis in gloria Jeſu Chriſti. ibid. 1635. apud eumdem.

* De eo meminit Waddingus libro de Scriptor. Ord. Minorum.

HYACINTHUS AB AVENIONE, in S. Ludovici Provincia Lector S. Theologiæ & Provincialis, vix ſui pretioſi calami hoc reliquit munus.

Vie de la Rev. Mere Agnes d'Aguillerqui ancienne Abbeſſe des Capucines de Marſeille. in 8. Avenione 1740. apud Marc. Chauve.

HYACINTHUS BRUSSOTUS, a Foro Caſſii, (vulgo *Vetralla*) Provinciæ Romanæ Concionator, ac pluries Definitor. A ſummo Pontifice & a Sacra Congregatione de Propaganda fide Miſſionarius Apoſtolicus in Regnum Congi ſpecialiter deſtinatus, eo in munere ſolicitus & invictus magno Charitatis ardore converſioni & ſaluti Infidelium inſudavit. Alios quoque Miſſionarios his juvit opuſculis.

Doctrina Chriſtiana ad profectum Miſſionis totius Regni Congi in quatuor linguas diſpertita,

tiva, ſcilicet Latinam, Italicam, Luſitanicam, & Congicam. in 4. Romæ ſumptibus Congreg. de Propaganda.

Regulæ quædam pro difficillimi Congenſium Idiomatis facillimo captu ad Grammaticæ Regulas redactæ. in 8. ibid. 1659. ſumptibus ejus ſacræ Congr.

* De hoc Auctore meminit Laſor in Deſcrip. Orb. v. Congum.

HYACINTHUS A DRAGINA, (vulgo *Troina*) Meſſanenſis Provinciæ Concionator, Lector, Definitor & Cuſtos ad Comitia Generalia, aliarumque plurium Provinciarum Commiſſarius ſeu Viſitator Generalis, vel etiam Apoſtolicus. Omnibus his in muneribus non tam ingenii, quam cordis virtute emicuit; juſtitiam & pacem ubique circumferens, & quod juriſprudentia non poterat, charitate certe devincens. Nnn defuerunt etiam poſteris ſuæ pietatis argumenta, quæ ſunt

Iſtruzioni familiari nella via dello Spirito. tom. 3. in 12. Meſſanæ 1733. apud Placid. Grillum.

Vita di S. Silveſtro di Troina Monaco dell' Ordine di S. Baſilio Magno con molte rifleſſioni ſopra la divina Grazia. ibid. 1734. ap. eumd.

HYACINTHUS GRÆCENSIS, Provinciæ Stiriæ Concionator, ac Sacræ Theologiæ Profeſſor. Ingenii ſubtilitate omnes invicto ſtudio percurrit ſcientias, & moribus vitæ compoſitus cæteris poſitus eſt in inſtructionem.

Varia Opuſcula ſcripſit ex Angelico Aproſio in ſua Bibliotheca, ſed necdum ſcimus titulos.

HYACINTHUS KERVER Pariſienſis, in ea Provincia Concionator magni nominis, ſtrenuus Acatholicorum impugnator, & Academiæ Controverſiarum per plurimos annos Pariſiis congregatæ promotor. Dedit illi Deus præter inſigne doctrinæ & ſapientiæ donum, ut virtutum quoque omnium excellentia præcelleret. Plura nobis ſui ingenii monumenta ille reliquit, in quibus eruditionis æque ac pietatis ſuæ ſpecimen effulget. Ea ſunt:

Tractatus de Paſſione Domini noſtri Jeſu Chriſti. in 8. Pariſiis 1624. apud Dionyſ. Thierry.

Articuli Catholicæ Fidei Sacræ Scripturæ textibus confirmati. in 8. ibid. 1638. apud eumd.

Catechiſmus ſuper omnes Articulos Profeſſionis fidei Catholicæ. in 8. ibidem 1638. apud eumd.

Collectio, ſeu Dictionarium præcipuorum S. Scripturæ locorum pro omnibus Fidei Catholicæ Romanæ Apoſtolicæ articulis intelligendis. in 4. ibid. 1644.

Catechiſmus ſive inſtructiones ſuper ſacroſanctum Miſſæ ſacrificium cum explicatione omnium cæremoniarum ab Eccleſia in ſacri Myſterii celebratione ordinatarum: adhibita reſponſione ad omnes objectiones adverſariorum hujus auguſtiſſimi ſacrificii. in 8. ibid. 1645. apud Ludov. Boulanger.

Motiva Converſionis Domini de Claromonte de Amboyſe Dom. de Garland. ibidem 1646. apud eumdem.

Contradictiones evidentes, quæ in Pſalmis Precibuſque eccleſiaſticis, & in forma adminiſtrandi ſacramenta ſuper eſſentialia fidei puncta a prætenſis Reformatis admittuntur. in 4. ibid. ap. eumd.

Controverſiarum volumina tria ad revocandos Hæreticos ad cognitionem veritatis catholicæ. In primo *agit de impia doctrina prætenſorum Reformatorum multas blaſphemias continente*. Secundum *demonſtrat, prætenſos Reformatos eſſe extra eccleſiam, & novas veritates a Miniſtro Molinæo recognitas communi ſuæ ſectæ doctrinæ eſſe contrarias*. In tertio *oſtendit Miniſtrorum prætenſæ Religionis reformatæ mendacia adverſus Sacram Scripturam*. in 4. ibidem 1646. apud Dinnyſ. Thierry.

* De hoc illuſtri viro meminit Waddingus de Scriptorib. Ord. Minnrum.

HYACINTHUS NATTA CASALENSIS, vir doctrina, concionandi munere, prudentia in arduis, zelo pro fide cathnlica, & omni demum titulo vere magnus. A Patria, ubi ortus eſt anno 1575. die 21. Januarii, ad ſcientias conquirendas primn acceſſit ad Papienſem Academiam, deinde ad Salmanticam, & poſt biennium Bononienſem convenit: ubi inter ſapientes Doctor in utroque Jure frequenti plauſu eſt renunciatus. Legalibus diſciplinis Poeſim adjecit, & inter Poetas Latinos & Italos ea ætate florentes inſigne nomen eſt adeptus. Virtutis ſemitam ille tamen in meliorem commutavit, cum Venetiis anno ætatis ſuæ 25. noſtrum Seraphicum profeſſus eſt inſtitutum. Studiorum ſacrorum illi exinde paratus eſt curriculus, in quibus adeo profecit, ut famam cito ſibi doctiſſimi, ac erudiriſſimi inter eruditiores Theologos comparaverit. Illum cnncionantem Roma, Mediolanum, Venetiæ, Neapolis, Genua, Bonnnia, Florentia, Placentia, aliæque Italiæ non modo celebriores urbes audierunt, ſed tota fere Germania & Hiſpania, ipſique Imperatores, ac Rex Catholicus cum tota Nnbilium aula tamquam alterum Apoſtolum exceperunt, & ſunt demirati. Quod concinnando ille ab audientibus lucrabatur, non in cordium tantum finibus abſcondi poterat, ſed

erumpebat in apertum. Hinc fletus proinde & ejulatus ad illius verba, hinc mala parta reſtituta, pacis promiſſiones, veneris probra ejurata, hinc denique quidquid in Ninive olim Propheta intonante viſum eſt. Pro fide Catholica tuenda & Militem & Ducem & Heroem ipſi Pontifices Paulus V. Gregorius XV. & Urbanus VIII. ſunt experti. Hæreticos ſæpe tum privatis colloquiis cum publicis diſputationibus laceſſivit. In Comitiis Imperialibus ſtrenue laboravit, ut Imperatoris electio reſideret apud Catholicos; Ducique Bavariæ oratione ad Principes habita obtinuit Electoris dignitatem, denegandam Comiti Palatino in fide perduelli. Ad ſanciendum inter Germaniæ Principes fœdus illum ad Reges Galliæ, & Hiſpaniæ, atque ad alios Principes Legatum ſummi Pontifices adhibuerunt: ſemperque ille rem geſſit in magnum eccleſiæ commodum, licet propriis magnis incommodis. Honore propterea ob res ſemper feliciter geſtas & Pontifices, & Imperatores, & Reges, & Principes illum frequenter ſunt proſecuti. Paulus V. per litteras in forma Brevis ſæpe ei gratias dicere eſt dignatus, affirmans ſibi gratiſſima fuiſſe illa Charitatis officia, quibus ipſe malis Europæ impendentibus occurrit. Mathias Imperator æſtimationem in illum oſtendit pluribus ſacris donis, & præſertim inſigni SS. Crucis fruſto, quod tamen Auſtriacæ Domus fuerat a ſummo Pontifice factum munus & ornamentum. Ægrotantem Viennæ Auſtriæ Ferdinandus ſecundus Imperator inviſit, & aliquandiu in ſua ſecum cellula familiariter colloqui non eſt dedignatus. Rex Ludovicus XIII. illo Pariſiis ſplendide & humaniter ita eſt uſus, ut optionem illi dederit ſibi deligendi quidquid foret charius in regio ſuo prædivite ſacello. Tantæ etiam apud Regem Catholicum fuit auctoritatis, ut quidquid Legatus apud ipſum ille peteret, concederet: nefas ratus illum in re ulla repudiare, quem orantem videbat plenis gratiis a Deo cumulari. Demum ejus virtus, modeſtia, & pietas ipſorum hoſtium animos ad venerationem uſque devicit: nam cum in Germania de rebus maximi ponderis contra Hæreticos nomine Pontificis ageret, factum eſt, ut ipſi Hæretici illum non ſecus ac Catholici colerent, iiſdemque viri ſane Apoſtolici celebrarent encomiis. Ita piiſſimis laboribus pro gloria Chriſti, Eccleſiæ exaltatione, Populorumque beneficio privatim & publice glorioſe emenſis, plenus vir iſte magnis meritis & virtutibus, ornatuſque a Deo miraculorum gratia atque prophetico ſpiritu, finem juſtorum invenit in civitate Caſalenſi anno 1627. ſeptimo Idus Januarii ætatis ſuæ 53. & Religionis 27. Scripſit Hyacinthus aliqua opuſcula, quæ ſunt ſequentia:

Orazione Panegirica in lode di S. Carlo Borromeo recitata nella metropolitana di Milano li 3. Novembre 1612.

Avviſi importanti e neceſſarj a diverſi ſtati e gradi di perſone raccolti e ridotti a ſuoi capi dal P. Teodolo dell' iſteſſo Ordine, in 12. Brixiæ 1617. ap. Franc. Marchettum.

Trattato della Povertà Religioſa, in 8. Mantuæ 1622. ap. Aurel. & Ludov. Oſanna.

Cenſor Chriſtianus. Ital. in 8. Brixiæ 1626. ap. eumd. Marchettum. Hic liber verſus eſt in Gallicum idioma, & impreſſus Pariſiis 1629. ap. Joan. Favet.

Mirabili Conſiderazioni per abborrire il peccato, accomodate per i giorni della ſettimana. in 12. Neapoli 1626. ap. Secundinum Roncalium.

* Ejus geſta deſcribuntur a Matiſconenſi tom. 3. Annal. Capuccinor. & de illo honorifice ſcribunt Waddingus de Scriptorib. Ord. Minor. Roſſottus in ſyllabo Scriptorum Pedemontis, Gravina l. 4. in voce Turturis, ubi de Capuccinis, Octavius Rubeus in ſuis epiſtolis collectis & impreſſis Brixiæ per Bartholom. Fontanam 1621. pag. 190. eum præclare commendat. Et Ardinghellus lib. Congeminatæ vocis Turtur, ſive in Append. oſtenſione 4. ſic habet:

P. F. Hyacinthus Caſalenſis a Gregorio XV. ad omnes Chriſtiani Orbis Principes Nuncius deſtinatus, illud aſſecutus eſt a Cæſare, ne ullo modo Pax cum Palatinatu concluderetur. Inde tot præclare reportatæ Victoriæ, inde Calviniſmi ex Imperio expulſio,

HYACINTHUS OLPENSIS, Provinciæ Cataloniæ Concionator, & in facultate philoſophica atque theologica Lector & cultor maxime S. Bonaventuræ. Editus proinde ab illo fuit

Curſus Philoſophicus ad mentem S. Bonaventuræ, tom. 3. in 4. Barcinone 1691.

HYACINTHUS MARIA GENUENSIS, in ea Provincia Sacerdos, & ob vitæ honeſtatem atque probitatem ſæpe ad Conventus moderandos præfectus. Erga ægrotos & morti proximos charitate incenſus, in eorum gratiam & opem ex multis collegit & concinnavit opuſculum valde pium hoc titulo:

Il Criſtiano Infermo. in 8. Genuæ 1688. ap. Ant. Georg. Franchellum.

Digitized by Google

I

IACOBUS BOLDUCIUS Pariſienſis, in ea Provincia pluries Definitor & ſacræ Theologiæ Explanator doctiſſimus. In Dei verbo declamando cum primis ſui temporis conferri potuit: in perſcrutandis S. Scripturæ ſenſibus & myſteriis viſus eſt ſingularis: & quam eruditionem alii vix delibarent, ille profunde & abunde poſſedit. Clarus denique meritis, virtutibus, & ſanctis operibus cumulatus in ſenectute bona quievit in Domino Pariſiis anno 1650. ætatis ſuæ 75. & Religionis 58. En autem vel ex ipſo ſuorum Librorum titulo, quæ de ejus ſapientia prædiximus.

De Eccleſia ante Legem libri tres. In quibus demonſtratur, quis a mundi principio uſque ad Moyſen fuerit Ordo Eccleſiæ, quæ feſta, quæ Templa, quæ ſacrificia, qui Ritus & Ceremoniæ & alia multa arcana ex fontibus præſertim ſacri ſermonis exhauſta. tom. 1. in 4. Lugduni 1626. ſumptibus Claudii Landry, & ſecundo Pariſiis 1630. ap. Joſeph Conterau.

De Eccleſia poſt Legem liber unus analogicus. In quo oſtenditur quanta ſit ſimilitudo inter Legem Naturalem & Legem Evangelicam. tom. 1. in 4. Pariſiis 1630. ap. eumd.

De Orgio Chriſtiano libri tres. In quibus declarantur antiquiſſima ſacroſanctæ Euchariſtiæ typica myſteria: quæ in frumento ab Adam inſtituta, deinde in Noe additione vini illuſtrata, & per totum Orbem pie celebrata, ſenſim apud Gentiles in Orgiorum vocabulo horrendas in ritibus fœditates contraxerunt. tom. 1. in 4. Lugduni 1640. ap. Laurent. Aniſſon.

Expoſitio in Epiſtolam B. Judæ Apoſtoli, in qua ſimilia ſecundæ B. Petri Apoſtoli verba pariter expenduntur. in 4. Pariſiis 1630.

Commentaria in Librum Job. In quibus præmittuntur Hebræi idiomatis accurata verſio, ac brevis paraphraſis, variæ etiam tum editiones tum lectiones cum vulgata collatæ expenduntur, nec non idiotiſmi, phraſes, ac ſingula textus vocabula potiſſimum hebraica diligentiſſime explanantur, ut ex eis omnibus genuinus ſenſus, ac primarius litteræ tandem eruatur. tom. 2. in fol. Pariſiis ſumptibus Laurentii Aniſſon, primus anno 1631. ſecundus 1638.

* De eo meminit Waddingus de Scriptor. Ord. Minorum. Ejus autem opera a Scriptoribus ſatis celebrantur.

De ejus quippe libris *de Eccleſia &c.* Joannes Andreas Ramirez Pinti Soc. Jeſu l. 2. in Cantic. c. 1. v. 6. fol. 168. tanta æſtimatione effatur: *Compoſuit nuper aureos libros de ſtatu eccleſiæ Jacobus Bolducius Capuccinus, ſcriptor ſane genii & ingenii longe felicioris, & reconditioris longe diſciplinæ. Lege, & mirare novas abſtruſæ Sapientiæ aurifodinas apertas.*

Similiter *Commentaria in Job* ſic efferuntur a Jacobo Saliano Soc. Jeſu tom. 5. ſuorum Annalium in prologo: *In illo porro Jobo* (ſcribit contra quemdam ſuorum Annalium calumniatorem) *non eſt quod a me expectes, ut excutiam quæ reprehendenda videantur: ſive quia id cumulate atque erudite factum iri ſperamus a R. P. Jacobo Bolduc viro in religioſa Capuccinorum familia doctiſſimo, in egregio illo Opere, quod de Jobo conſcribit.*

Sin-

Singulari tandem encomio celebratur Auſtor iſte a Sacra PP. Carmelitarum Excalceatorum Religione in quodam Libello, quem ipſa ſupremo fidei Tribunali in Hiſpania porrexit in defenſionem Hiſtoriæ Propheticæ.

JACOBUS DE BORDES Conſtantienſis ex nobiliſſima, & antiquiſſima illius urbis familia, Provinciæ Normanniæ Concionator inſignis, ſacræ Theologiæ Profeſſor, ac pluries Definitor, Virtutum æque ac litterarum eminuit lumine, Illinc ideo ad Novitios in via Seraphica inſtituendos triginta & amplius annorum curriculo eſt præfectus: hinc autem Poſteritatem ſelectis libris ipſe ditavit. Illius inſtitutionis fructum adhuc ejus Provincia ſentit, poſtquam obierit ipſe in Domino anno 1669, ætatis ſuæ 76. ubi autem ejus cum pietate doctrinam quilibet ſentire poſſit, tali catalogo nos hic innuimus.

Concordantia Breviarij Romani, ubi omnes materiæ prędicabiles in ſolo Breviario contentæ rediguntur & indicantur. in 8. Pariſiis 1656.

Liber Controverſiarum contra Janſeniſtas. in 4. ibid. 1658. ap. Cramoiſy.

Elucidatio Paraphraſtioa ſuper Apocalypſim B. Jo. Apoſtoli, cum adnotationibus permultis ad loca difficiliora, tom. 2, in fol. ibidem apud eumd. Primus 1658. Secundus 1659.

Explicatio omnium figurarum Apocalypſis.

Conceptus Concionatorii in 22. Apocalypſis capita. Gall. in fol. ibid. 1660.

Sylva Sacrorum multiplicis argumenti Theologiam continens de Chriſto, de B. Virgine Maria, de Sanctis, & de quacumque materia prædicabili. in fol. ibid. 1661.

JACOBUS BURDIGALENSIS, Provinciæ Aquitaniæ Concionator, ac Sacræ Theologiæ Profeſſor, doctrinæ & pietatis varietate amictus omnibus placuit, defuit nemini. Quam poſſederat linguæ ſanctæ peritiam, in hoc oſtendit opuſculo Latino:

De Elementis linguæ Hebraicæ ſacri eloquii Profeſſoribus in utilitatem, Pariſiis 1646. apud Cramoiſy.

* De eo meminit Waddingus de Scriptor. Ord. Minor.

JACOBUS DE CHEVANES, Auguſtodunenſis, in Provincia Lugduni Concionator & Scriptor egregius, Ingenio ſolido elegans in eo ſapientia fuit conjuncta; vitæque integritati & ſanctæ converſationi addidit ipſe pro tuendo Religionem catholicam & Sacros Ordines zelum ferventiſſimum. Hinc vel ab ipſis inimicis veneratio & timor in illum ſunt comparata. En porro quid ex eo in lucem prodierit:

L'Amour triomphant des impoſſibilitez de la Nature & de la Morale: ſeu ſermones de Auguſtiſſimo Euchariſtiæ Sacramento. in 4. Lugduni 1653. ap. Jo. Molin.

Les Entretiens curieux d'Hermodore, e du Voyageur inconnù pour le Sieur de ſainct Agnon. Eſt Apologia acutiſſima pro Ordinibus Religioſis, & maxime FF. Minorum contra libros famoſos Jo: Petri Camuſii Pariſienſis. in 4. Lugduni 1634. ap. Jo. Caſſium proprio ſuppreſſo nomine.

La Conduite des Illuſtres, ou les Maſſimes pour aſpirer a la gloire d'une vie heroique & Chreſtienne, Pariſiis 1647. ap. Jo. Puget.

L'Incredulité ſçavante, & la Credulité ignorante au ſujet de Magiciens & Sorciers: avec la reponſe a un Livre intitulé, Apologie pour tous les grands Perſonages, qui ont eſté accuſez de Magie. in 4. Lugduni 1671. apud Jo. Molin.

Juſtæ expectationes noſtræ ſalutis oppoſitæ deſperationi ſæculi. In quo Opere ſolide rejiciuntur & deſtruuntur pernicioſa nonnullorum hujus temporis circa Gratiam, & alia utriuſque Theologiæ tum Scholaſticæ tum Moralis dogmata ad fidelium conſolationem. Lat. in 4. Lugduni 1649. ſumptibus Laurentii Aniſſno.

JACOBUS A CORELLA, Provinciæ Navarræ Lector & Definitor, ſed ſimul in tota Hiſpania conſpicuus Concionator & Miſſionarius. Mira ſunt, quæ dixit, ſcripſit, & fecit, mirabiliora, quia ad ætatem tantum 42. annorum vitam ille traduxit. Solus converſationem habuit in cœlis meditando, & ſpiritui Seraphico enixe ſtudendo. Coram hominibus, bellum aſſiduum geſſit in peccata, docendo, concionando, & maxime Miſſiones exercendo. Quot præcipue in illis regionibus extant civitates, tot æmulatæ ſunt, ut ſibi in Concionatorem illum obtinerent: quot vero Miſſiones ejus excepere, præ aliis quaſi ducebant triumphum. Ipſe Rex Hiſpaniarum Carolus II. ſibi in Concionatorem illum delegit, ejuſque verbis adeo fruebatur, ut ſemel eo concinnante de Paſſione Domini, in admirationem actus teſtatus ſit, ſibi cor rapi, neque hos impetus ab alio ſenſiſſe umquam. Inter doctos vero pluſque viros hanc illi Concionanti Cæſarauguſtæ Archiepiſcopus rependit laudem: ſi Paulus & Corella ſimul prædicarent, tunc libenter relinquerem Corellam propter Paulum, ſed etiam Paulum propter Corellam. Vas quippe electionis & ille ad portandum nomen Domini in populis viſus & dictus eſt tum a doctis, tum a piis Animabus. Præcoce morte tranſiit ad laborum ſuorum quietem in odore juſtitiæ, & ſub protectione Virginis Mariæ, cui ſemper obſequentiſſimus fuit, anno 1699. in Conventu Arcnbrigæ ſeu Los Arcos. Opera, quæ typis mandavit, pretioſa adhuc ſunt toti Hiſpaniæ, eaque ſunt

Methodus, qua piiſſime fiat exercitium viæ ſacræ cum precibus & conſiderationibus ſatis efficacibus. in 16. in Civit. S. Sebaſtiani 1689.

1689. apud Franciſc. Zabala.

Clavis Cœli per generalem Confeſſionem, & ſanctam Converſationem. Hiſpan. in 16. ſepties Pampelone liber hic editus, & poſtremo 1694. ap. Ant. Zabala.

Praxis Confeſſionarii cum explicatione propoſitionum ab Alexandro VII. & Innocentio XI. damnatarum. Hiſpan. in fol. liber hic vigeſies & quater impreſſus eſt Matriti, & poſtremo ibid. 1742. ap. Jo. Garçiam Infanzon.

Collationes Morales ad praxim ordinatæ. Hiſpan. tom. 3. in fol. decies tria hæc volumina ſunt cuſa Matriti ap. Anton. Roman, & omnium manibus protrita, vocanturque a noſtro P. Torreçilla Encyclopedia omnium ſcientiarum.

Sermones plurimi. Pampelone ap. Ant. Greg. Zabala.

Quadrageſimale, Sermones Miſſionum, item de Virgine Maria, & de Sanctis ob Auctoris mortem, cum ad prælum pararentur, inedita remanſerunt.

JACOBUS A FORO SARSINIO, quod eſt oppidum prope civitatem Sarſinæ intra Provinciæ Bononienſis ambitum. Vir profecto admirandæ virtutis, puritate animæ decorus, ſimplicitate cordis ingenuus, profunda ſublimis humilitate, paupertatis evangelicæ obſervator, totus Deo addictus, & cœleſti contemplatione effervens æque ac zelo in animarum ſalutem. In principibus Italiæ civitatibus ingenti gloriæ Divinæ incremento plures ad Populum Quadragenas tonciones habuit. Dum ex ejus ore Divina inſonabant eloquia, rapiebantur corda, animi cedebant demulſi, atque ſpiritus ejus fervore tenebræ mortis excutiebantur, & cunctis ad ſalutem aperiebatur iter. Pro Religione noſtra inter primævos præcipuoſque ſanctiſſimos Patres fuit, qui illam fundarunt foveruntque: unde pluribus dignitatum emenſis gradibus tandem Miniſter Generalis eſt denunciatus. Hoc in munere commiſſum ſibi gregem feliciſſima prudentiæ, zeli, & ſolicitudinis dexteritate moderatus eſt: præclariſque vitæ exemplis præcellens nominis immortalitatem virtute & rebus ſapientiſſime geſtis ſibi comparavit. Plenus dierum & operum bonorum, mortis ſuæ præſcius, ſeptuagenarius & amplior piiſſimum ſuum Creatori reddidit ſpiritum Genuæ in noſtro Conventu S. Barnabæ anno 1586. decimo ſexto Kal. Januarii, tertio ſui Generalatus anno nondum expleto. Scripſit

Epiſtolam ſatis eruditam & prolixam ad univerſos noſtræ Religionis fratres pro bono regimine ejuſdem Religionis, & perfecta Seraphicæ Regulæ obſervantia, & præſertim altiſſimæ Paupertatis. Romæ 1584. die 28. Auguſti.

* Vitam ejus deſcribit Boverius tom. 2. Annal. Caputcinor. ad annum prædictum, quo obiit.

JACOBUS MEDIOLANENSIS, ex preclara Juſſanorum familia, & in ea Provincia Miniſter Provincialis. Nihil in eo vulgare, omnia in admirationem uſque ſunt deducta. Virtutibus & moribus præfulſit, oratione & charitate fuit attenſus, manſuetus in omnes ſibi ſoli numquam pepercit, fortis ad patientiam, ſtrenuus in agendis, in judicio certus, pœnitentibus clemens, & omnibus comis placuit Deo & hominibus. Illo humaniter uſus fuit S. Carolus Borromæus, imo ejus opera & conſilio in graviſſimis eccleſiæ ſuæ rebus, & præcipue pro reformandis Mediolani Virginum Monaſteriis, atque eo tempore, quo diriſſima peſtis totum Mediolanentem agrum occupaverat. Hinc ajus audita morte (quam piiſſime ille oppetiit Mediolani anno 1584. die 4. Auguſti) non potuit quin collacrymans ille ſanctus Antiſtes diceret: *Doleo magnopere, quandoquidem magnus Dei Servus nobis eripitur, & fideliſſimum in onere mihi commiſſo cooperatorem amitto*. Ab illo ſcripta recenſetur

Chronologia fundationis Provinciæ Mediolanenſis, & rerum memorabilium, uſque ad annum 1580.

* Vita illius deſcribitur a Boverio tom. 2. Annal. Capuccinorum ad illius mortis annum.

JACOBUS MELPHICTENSIS Neapolitanæ Provinciæ, vir ſanctitate vitæ, doctrinæ eruditione, in rebus fidei pertractandis, atque in ſacris explicandis Scripturis admodum præſtans: vel conſilio, prudentia, obſervantiæ regularis zelo, patientia & fortitudine pariter in Religione ac in ſæculo profecto magnus. Evangelicæ prædicationis munus ardentiſſime & apoſtolico ſpiritu proſecutus, innumeros Ferrariæ. Venetiis, Neapoli, ac in aliis præcipuis Italiæ civitatibus ad pœnitentiam provocavit. Urbem Forolivii nonnihil tabe infectam hæretica tum publicis ſermonibus tum privatis diſceptationibus ab omni errore vindicavit. Hinc tanta fuit in illum populorum æſtimatio, ut Reſpublica Raguſiæ in Epiſcopum a Summo Pontifice Paulo IV. enixis precibus eum poſtularit. Veritas autem in ejus ſemper ore familiaris odium ei e contra peperit, ideoque a Prorege Provinciæ Hydruntinæ relegatus eſt Meſſapiam. In hac civitate ſenio confectus placidiſſime quievit in Chriſto anno 1561. eaque fuit apud Populos illius ſanctitatis fama, ut eadem in civitate ſtatua illi publice fuerit erecta. Nonnulla piiſſima ſcripſit opuſcula devotione & doctrina referta, eaque ſunt:

I Divini Precetti dall'Angelo a Moiſe divinamente dati, e per il Verbo Incarnato Gesù figliuolo di Dio apertiſſimamente dichiarati, e dalla Chieſa Santa Cattolica approvati e confermati. in 16. Venetiis 1543. ap. Nicolinos ibid.

Commentaria in Pſalmum 14. Domine quis habitabit, *in modum Dialogi, interlocutoribus Davide & Salomone, hoc interrogante, reſpondente illo*. Incipit: *Cœlorum ambitus &c.*

Opuſculum in ſymbolum fidei cum Commentariis.

De Præceptis Eccleſiæ.

Tractatus de Mortificatione carnis.

De Immaculata Virginis Mariæ Conceptione.

Conciones diverſæ. Omnia ſunt impreſſa Venetiis annis 1535. 1575. & 1578. ap. Cominum da Tridino.

* Ejus geſta inſignia deſcribuntur a Boverio tom. 1. Annal. & de eo meminerunt Waddingus de Scriptor. Ord. Min. Poſſevinus in Apparatu Sacro, Gonzaga lib. Seraph. Relig. Toſſinianus in Hiſtor. Seraph. & Nicolaus Toppius in ſua Bibliotheca Neapolitana.

JACOBUS RAGGIUS *Genuenſis*, ejuſdem Provinciæ Concionator & Definitor, Octaviani Cardinalis Raggii germanus frater, atque Laurentii itidem Card. Raggii Ravennæ olim Legati Patruus. Sanguinis ſui claritatem clariorum forma virtutum auxit, & in Divinis litteris ſtudioſiſſime verſatus Philoſophiæ ſimul & Theologiæ factus eſt ſingularis nominis explanator. Plura ſcripſit tum Theologica, cum Moralia, quæ inabſoluta reliquit peſte correptus, ſepultuſque eſt in noſtro Genuæ Conventu Immaculatæ Conceptionis ætatis 66. annorum, & Religionis 49. Edita hæc ſunt ab eo.

Dubiorum Centuria de Regimine Regularium in tres partes diſtributa. In prima Parte incommoda electionum, quæ inter Regulares oriri poſſunt, quæque uſque huc non fuerant prælo ſubjecta, enucleantur. In ſecunda aſſignantur remedia. In Tertia nonnulla ſelecta elucidantur. Hoc opus prodiit primum anagrammatico nomine Giragi in eorum venerationem, de quibus ſcribebat, & impreſſum eſt in 4. Lugduni 1647. ſumptibus Petri Proſt, Philippi Bordè, & Laurentii Aniſſon. Sed cum & docte & caute ſatis conſcriptus celebraretur, prodiit iterum aperto Auctoris nomine in fol. Genuæ 1653. ap. Benedict. Guaſcum. Omnibus hinc Regularibus factum eſt familiare, imo & Scriptoribus auctoritate dignum; unde inter cæteros quidam inſignis Theologus Hiſpanus in ſuo opuſculo 1670. edito, & inſcripto *Breve Reſumen de viente Reſoluçiones Morales tocantes el Eſtado Regular* &c. omnem auctoritatem ſibi a noſtro Raggio adſciſcit.

Monita neceſſaria Confeſſariis tempore Peſtis ad Sacramenta miniſtranda, ne morbo afficiantur, in ſummum animarum bonum. in 12. Genuæ 1657. ap. Guaſcum.

* De illo meminerunt Waddingus in Append. Scriptor. Ord. Minor. ſub Françiſci nomine, quo audiebat in ſæculo, Juſtinianus, & Sopranis de Scriptor. Liguribus, Torreçilla in ſpeculo Apologetico, & Ferdinandus Ughellus in Italia Sacra tom. 7. ubi de Epiſcopis Alerienſibus ad Octavianum Raggium S. R. E. Cardinalem. Joannes Cinellus poſtremum opus commemorat in ſuo Libro inſcripto *Biblioteca volante. Scanzia ſeconda.*

JACOBUS SALINARIUS a Francavilla, Provinciæ Hydruntinæ Concionator non ignoti nominis, ac in variis ſcientiis non vulgariter eruditus. Scripſit Italice

Opuſcula varia, & Hiſtorica, ſicut

* De illo meminit Andreas de la Monaca l. 1. c. 4. Mem. Hiſtor, Brunduſinæ.

JACOBUS DE SCALVO, ex præclara Albiciorum familia Brixienſis Provinciæ alumnus. Celebris vitæ ſanctitate fuit, & Seraphicæ Paupertatis zelo. Totam illam Provinciam ſuis concionibus ac piis charitatis operibus ad ſanctiorem vitam excitavit. Cum invicte nullis parcens laboribus contagio infectis Sacramenta adminiſtraret, translatus eſt ipſe ad præmium in oppido Cluſonii anno 1630. Compoſuit Italice

Expoſitionem ſuper Regulam FF. Minorum: quæ habetur MS. in noſtro Conventu Soveri.

* De eo mentionem facit Marcellinus de Piſe tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum præfatum.

IDELPHONSUS A CASCANTO, in Provincia Navarræ quantum vitæ exemplis & doctrina proficuus, tantum adverſa valetudine præpeditus, ne majora redderet. Lector Theologus dimiſit onus, quod ægritudo ferre non ſinebat, & a ſecretis Provinciæ eſt factus, & tandem quinquagenario minor Tubale 1702. ceſſit languoribus. In Regulæ Seraphicæ peritia fuit celebris, unde ad fratres de illa ſuperiorum juſſu frequenter verba faciebat: imo ut ſemper faceret, reliquit MS. opus, quod manibus omnium illius Provinciæ eſt protritum, nempe

Expoſitionem in Caput Quartum Regulæ FF. Minorum.

IDELPHONSUS DE LERENA Bæticus, Concionator eruditus & Apoſtolicus, Guardianus, Definitor, ad Comitia generalia Cuſtos, ac S. Inquiſitionis Qualificator, publici juris fecit patrio idiomate

Orationem funebrem in Exequiis ſolemnibus F. Franciſci a Lorca Laici Capuccini ſanctitate admirabilis. Gadibus 1703.

JEREMIAS PANORMITANUS, illius Provinciæ doctus & eruditus Concionator, ac ſacræ Theologiæ Lector. Scripſit

Elogia varia, & Epigrammata lepida & ingenioſa. Panormi 1673.

Digitized by Google

JESUALDUS DE BONONIIS Panormitanus, ejuſdem Provinciæ Concionator, ac S. Theologiæ Profeſſor illuſtris. Fuit quoque Emin. Hieronymi Columnæ Theologus, & S. Officii Regni Siciliæ Qualificator. Doctus & eruditus Religioſus, qui candorem doctrinæ & eruditionis cum ſplendore virtutum optime conjunxit. Inter plura ſui ingenii monumenta hæc typis tantum receoſentur commiſſa.

Integer Curſus Theologiæ moralis tribus Tomis in folio comprehenſus. Panormi 1646. ap. Alphonſum de Iſola. Deinde Venetiis 1649. ap. Juntas & Franciſc. Baba.

De Horis Canonicis. Tractatus 1.

De Electionibus Canonicis. Lib. 1.

De Clauſura Monialium. Lib. 1.

De Simonia. Lib. 1.

Diſquiſitiones in Formalitates Scoti Doctoris ſubtilis, in 4. Panormi 1651. typis Nicolai Bua.

* De hoc Auctore meminerunt Torrecilla & Waddingus lib. de Scriptor. Franciſcanis.

JESUALDUS A JACIO, Meſſaneoſis Provinciæ, humanioribus litteris quibuſque ornatus, eloquentia maxime valens, ideoque ab Academiis honore exceptus: ſed præſertim ſcientiis omnibus ſacris inſtructus is evaſit Concionator & Miſſionarius, ut frequentes animarum fremente Averno a corporibus obſeſſis, & Cœlo plaudente etiam quibuſdam ſignis, triumphos retulerit. Omnibus acceptus; nulli oneroſus, ſibi parcus & deſpectus, Deo devotus, Virgini Mariæ obſequeos Taurominii, concione in primo fundamenti lapide Conventus Pedemontis abſoluta, Sacramentis refectus in Domino placide obdormivit anno 1730. die 21. Novembris, nempe in feſto Præſentationis Virginis Mariæ, per quam creditur laborum & meritorum ſuorum lauream accepiſſe æternam. Plura ſunt, quæ ſcripſit, quam quæ typis dedit. En aliqua collectio.

Carro Miſtico della gloria di Dio, a ſia Orazione Panegirica per la elezione del Sommo Pontefice Benedetto XIII. recitata in Jaci Reale nella Chieſa de' PP. Domenicani. Meſſanæ 1723. ap. Victorin. Maffei.

Fœnoris Nautici Canonico-Moralis Trutina. Opus poſthumum, in fol. Meſſanæ 1732. ap. Placid. Grillum.

Labyrinthus Metricus Clementi XI. Pontifici Maximo dicatus, & oblatus perpolito charactere.

Anagrammaton in funere Joannis Wenceslai Comitis de Galaſſo Neapoli Pro-Regis, & Romæ Legati Imperialis, præſentatum optime MS. preclaræ Dom. Mariæ Erneſtinæ de Comit.

Declamationes in præcepta Decalogi.

Brevis Notitia Dolorum Virginis. Quæ omnia MSS. reſervantur in noſtra Meſſanæ Bibliotheca.

JESUALDUS PANORMITANUS, Marchionis de Madonia germanus frater, Concionator, ſacræ Theologiæ Profeſſor, ac in illa ſua Provincia Definitor. Non minus ſanguinis, quam doctrinæ titulis eſt perornatus. Deſcripſit

Vita del Ven. F. Bernardo da Corleone Cappuccino, &

Elegia atque Epigrammata plurima in ejus honorem. Panormi 1680.

IGNATIUS AB APIRO, Picenæ Provinciæ alumnus, genio & ingenio pene admirabilis. Nihil in eo niſi ſanctum & pium. Omnium ingenuarum artium, præſertim Græcæ & Hebraicæ linguæ peritiam aſſecutus, non ſolum multos Græcorum & Hebræorum interpretatus eſt libros, verum etiam in illis idiomatibus Verbum Dei diſſeminavit. Ea de cauſſa in Cretam Inſulam a Patre Mario a Foroſarſinio tunc Ordinis Miniſtro Generali Commiſſarii Generalis munere auctus eſt tranſmiſſus. Ibi tamquam alter Apoſtolus (ut ab illis reipſa appellabatur Incolis) & præclariſſimis vitæ exemplis illuxit, & totam fere Inſulam ſuis concionibus ad chriſtianam pietatem compoſuit. Mortale tandem depoſuit corpus in Inſula Caneæ anno datæ ſalutis 1569. multiſque ac maximis miraculis poſt mortem coruſcavit. Scripſit & elimavit

Quadam Hebraici & Greci ſermonis Opera, quorum titulum nedum habemus.

* Videatur Boverius tom. 1. Annal. Capuccinor. ad annum prænotatum, in quo ejus geſta præclariſſime deſcribuntur.

IGNATIUS A CARNAGO, Provinciæ Mediolanenſis devotis ac religioſis moribus venerandus filius, atque concionandi munere celebris Declamator. In Beatiſſimam Virginem Mariam maximo devinctus eſt affectu, atque ejus gloriæ cultuſque præſertim Immaculatæ ejus Conceptionis propagandi fervido incenſus ſtudio. Hinc ſemper idcirco Maria in ejus ore, in calamo, vel certe in corde. En reipſa quid ab ejus prodierit pietate:

Città di Rifugio a Mortali, che contiene le Divozioni all'altiſſima Signora Madre di Dio, e Vergine Immaculata, praticate da' ſuoi Servi; e ricavata dai ſanti e divoti Dottori. Ital. in 4. Mediolani 1655. ap. Ludov. Monzam.

De Excellentiis B. Virginis Mariæ liber unicus. in 4. ibid. 1656.

Manuale de' Servi di Maria Madre di Dio per onorarla. in 8. ibid. 1656. & Cremonæ 1658.

Paradiſo ſpirituale, Vita de' Religioſi, o ſingolar-

golarmento de' Frati Minori , ove ſi tratta della vanità , ed infelicità del Mondo , della felicità della Religione , delle Virtù Religioſe , e Criſtiane , e della Perfezione Evangelica : in tre parti . in 4. Mediolani 1663, ap. Ludov. Monzam.

Turris ſacra , erecta ſupra firmam petram auctoritatum Divinæ ſapientiæ ad gloriam magnæ Matris Dei , omnium infirmitatum & malorum Medicæ cæleſtis , & ſupernæ Curatricis. ibid. 1666.

* Meminit hujus Auctoris Abbas D. Philippus Picinellus in Athenæo Scriptor. Mediolanenſium . In ejus vero laudem Auguſtinus Terzagus in ſuis Epigram. in ſol. 44. ſic cecinit:

Æmula dona nitent radiis Ignatius & Sol:
Hic flagrat flammis, alter amore calet.
Sol cæli influxu violas & lilia gignit,
Ille uberi eloquio cælica dona pluit.

IGNATIUS A CISNAGO ſeu *Caſnigo*, in Brixienſi Provincia Concionator pietate, ac ſalutis animarum zelo vehementer accenſus. Primus hic fuit, qui ex illa Provincia arduum Miſſionum opus in Rhętia tentarit, & iter aperuerit Capuccinis ibi contra Sectarios Catholicæ fidei deſertores pugnaturis. Ad ejus ſanctitatis aſpectum ſtupuere vel ipſi Hæretici , imo primarii inter ſectarios fateri ſunt coacti non poſſe erroribus obnoxiam eſſe illam fidem , quæ tanta vitę auſteritate , puritate , virtutibuſque omnibus erat ornata . Exemplo ſic præeunte eloquia inde fiebant efficaciora, ut omnes ille veritate imbueret, converteretque plurimos. Res tamen eſt acta aſſiduis improbiſque laboribus maxime in Valletellina: quibus tandem fractus ad præmium evolavit in noſtro Conventu Tirani anno 1630. ingenti poſt mortem ſui relicto in illis Gentibus deſiderio . Illi exequiæ ſolemnes a Populis ob devotionem ſunt exſolutæ. Scripſit

Opuſculum ad modum Catechiſmi pro erudiendis & inſtituendis rudibus in myſteriis ad fidem catholicam ſpectantibus : quod fuit impreſſum ſuppreſſo Auctoris nomine.

* De illo vide Marcellinum de Piſe in Annal. Capuccinor. ad annum datum.

IGNATIUS DE COMBIS Rheginus in Calabria, ejuſdem Provinciæ Concionator , Theologus , atque in poetica facultate ſuo tempore inſignis . Hinc Poema ſacrum , & heroicum in S. Mariæ Magdalenæ præconium viginti in libros diſtributum edidit hoc titulo:

La Maddalena liberata. in 8. Venetiis 1673. ap. Paulum Balleonium.

La Lira Sacra di varie corde poetiche , ordinata in due claſſi .

IGNATIUS RHENOFELDENSIS, Provinciæ Auſtriæ Anterioris Concionator , in Helvetia apud Hæreticorum partes Miſſionarius Apoſtolicus ſtrenuus , & in exercitu Germanico-Veneto adverſus Turcas Miſſionarius Caſtrenſis . Victoria in hoſtem parta, Loca ſacra Jeroſolymæ ipſe pro triumpho petiit , & devote luſtravit, Jeruſalem cœleſtem exinde reportatus in Provinciam petiturus octogenario major Lauffenburgi 7. Februarii anno 1702. Suæ peregrinationis hoc reliquit certum monumentum:

Itinerarium Jeroſolymitanum , cum deſcriptione omnium Miſſionum Apoſtolicarum Ordinis Capuccinorum. German. in 4. Friburgi Briſgoviæ 1666. & poſtremo Auguſtæ Windelicorum 1699. typis M. Magdalenæ Utzſchneiderin,

ILLUMINATUS FRIBURGENSIS, Concionator , bis Theologiæ Lector, ſæpius Guardianus , atque Definitor & Cuſtos Provinciæ Helveticæ. Vir vere doctus & devotus appellatus , omnibus proficuus , & ſine querela in domo Dei converſatus. Doctrinę & pietatis hæc reliquit argumenta.

Expoſitio Regulæ S. P. Franciſci in modum Dialogi. German. in 8. Solodori 1736. apud Urſum Heuberger.

Vita B. Joſephi a Leoniſſa , & B. Seraphini a Monte Granario Capuccinorum . German. ibid. 1737.

ILLUMINATUS MESSANENSIS, illius Provinciæ Theologus eximius , & doctrina atque eloquio Concionator ſui ævi celebris. Omnes in ſua Provincia dignitatum gradus conſcendit : & Commiſſarius ac Viſitator Generalis ſactus in Regnis Caſtellæ munus omnium plauſu obivit. Edidit

Orationem de Immaculata Virginis Mariæ Conceptione , quam habuit Romæ anno 1618. *coram Sanctiſſimo Pontifice Paulo V. atque Eminent. Cardinalibus , omnibuſque S. R. E. Præſulibus.*

ILLUMINATUS DE ODDIS a Colliſano, Provinciæ Meſſanenſis filius, & doctrinæ præſtantia ſatis notus . Plurium annorum curriculo Ariſtotelem in noſtro Meſſanenſi Conventu eſt interpretatus , duce ſibi aſſumpto Joanne Duns Scoto. Hæc ab eo ſunt edita:

Integer Curſus Philoſophicus ad mentem Scoti , in quo Subtilis Doctoris doctrina declaratur , defenditur , & roboratur . tom. 4. in 4. Panormi 1664. 1665. & 1667. apud Petr. de Iſola.

La vera Pace del cuore . in 12. Meſſanæ 1676. ap. de Amico.

ILLUMINATUS A PANORMO , ex nobiliſſima Marinorum familia , in ſæculo

ob

ob ſuam virtutem ad munus uſque Vicarii Generalis Archiepiſcopi Panormitani; in Religione vero ob morum integritatem vitæque innocentiam ſingulari cum doctrina conjunctam plùries ad ſuæ Provinciæ Panormitanæ, & ſemel ad totius Ordinis Definitoratum eſt evectus. Vir ſane non otioſus, ſed qui nulla ad prælum ſua opera deducere valuit. Plura quippe ſcripſit Theologica luce digniſſima, ſed quæ ſunt diſperſa: hæc inſuper concinnata ab eo ſunt, ſed relicta MSS.

Compendium Annalium Card. Baronii cum Adnotationibus & Gloſſis. Servatur in noſtra Bibliotheca Panormitana.

Annales Eccleſiaſtici in duodecim Tomos in folio diſtributi. Hoc opus ad iſtar Baronii confectum examinatum & approbatum ſub prælo erat Mediolani; ſed propter Auctoris obitum ineditum ibi remanſit, & ſervatur MS. in noſtra Panormitana Bibliotheca.

* Hujus Auctoris meminit Auguſtinus Inveges lib. nobilitatis Siciliæ.

INNOCENTIUS DE LA NEUFUILLE, Provinciæ Campaniæ Concinoator cum ſacra cum profana perpolitus eruditione. Scripſit opus in quatuor partes diſtributum hoc appoſito lemmate:

Symbolica Prælati Generalis Idea Rmo P. Bernardo a Portu Mauritio Ord. FF. Minor. Capuccinorum Generali Miniſtro oblata. tom. 2. in fol. & habetur MS. in noſtro Conventu Genuenſi.

JOACHIMUS BANZIUS Bononienſis, in ea Provincia tam generis nobilitate, quam gravitate morum, auctoritate veneranda, ſolido judicio, prudentia in agendis, ac ſermonis ſuavitate ſatis probatus. Suo ævo Concionator fuit præclari nominis. Provinciam ſuam non modica ſapientiæ ac benignitatis laude prudenter adminiſtravit. E vivis ceſſit in oppido S. Joannis Bononiæ 1682. Cum in periniſigni S. Petronii Baſilica Bononiæ quadrageſmas haberet conciones, ſibi ad illius diei Evangelium propoſito hoc themate, *nemo Propheta acceptus eſt in Patria ſua*, hanc dixit, ediditque Orationem, quam ſic inſcribere voluit.

La Patria ſpatriata, Panegirico in lode della B. Catterina da Bologna. in 4. Bononiæ 1565. apud Joan. Baptiſtam Ferronium.

* Illum recenſet Peregrinus Orlandus in notitiis Scriptor. Bononienſium.

JOACHIMUS A MONTEFALISCO, Romanæ Provinciæ Sacerdos, in otio, quod a regulari vitæ exercitiis ſibi ſuperfuit, hoc elaboravit opus:

La Penitenza trionfante nella vita di S. Guglielmo Eremita, Duca d'Acquitania e Conte di Poitier. Romæ 1700. ap. Cajet. Zenobium, & Georg. Plachium.

Vita di S. Margherita Vergine e Martire. in 8.

JOACHIMUS RAPPERSWILLANUS, vel in ſeculo Theologus laureatus, & in Provincia deinde Helvetica Religioſus non minus doctrina quam moribus inſignitus. Neſciit ille ingenium & manum continere ab inſequendis eccleſiæ hoſtibus, neſciit & in cæteris otiari. Quod ſcivit, quodque fecit en pauca veſtigia:

Vita S. Felicis a Cantalicio P. Maximi a Valentia in Germanicum idioma converſa. Solodori 1713.

Reformatio difformis & deformis Hæreticorum Novatorum. tom. 3. in 4. Argentorati 1726. ap. Theodoric. Lerſe.

JOACHIMUS A SORANEA, in Lombardiæ Provincia omni cum ſacræ tum profanæ eruditionis ornamento conſpicuus, & proficuus. Ore & opere multa præclare geſſit. Hebraica lingua, quam optime callebat, non ſibi tantum Scripturæ profundam comparavit intelligentiam, ſed vel ſermonibus vel colloquiis obduratos exagitans Judæos ad eccleſiæ ſinum plurimos pertraxit & deduxit. In rebus gerendis mentem perſpicuam, conſiliumque promptum mirum in modum præſetulit. Hinc Provincialis, Commiſſarius & Generalis Viſitator eſt aſſumptus, & demum Definitor Generalis in toto Ordine eſt electus. Animarum zelo multa ſcripſit & dixit in Concionibus; & Religionis noſtræ conſervandæ ſtudio plura alia ſcripta illuſtria reliquit. Typis, præter Orationes Panegyricas hic illicve impreſſas, ubi ſunt recitatæ, has duas ſacras Hiſtorias datas novimus:

Vita del P. Bonaventura Bevilacqua da Modena Cappuccino adorno di virtù eroiche &c. in 4. Parmæ 1692. apud HH. Galeatii Roſati.

Memorie del Ven. Servo di Dio P. Franceſco da Bagnone Cappuccino. in 4. Parmæ 1703. apud Albertum, & Paulum Monti.

JOANNES AB ALBINTIMELIO, inter Romanæ ac Genuenſis Provinciæ fratres cooptatus, eaſdem quoque ſub Vicarii Provincialis titulo per ſexennium & amplius gubernavit. Domino ſemper intima cordis pietate eſt famulatus, tam cum inter PP. Obſervantes enumeraretur, quam cum Capuccinus vixit. In eo vitæ ſanctitas, prædicatio evangelica, doctrina, prudentia, atque regularis obſervantiæ zelus omnium admirationem & plauſum alliciebant. Plenus tandem dierum ac meritorum Crucifixo innixus ſpiritum Deo reddidit in noſtro Cœnobio

M

nobio S. Barnabæ, dum ibi eſſet Guardianus anno 1650. Scripſit Italice librum

De Septem Tribulationibus Ordinis S. Franciſci, quem vertit ex Originali MS. P. Angeli a Cingulo ſeu a Calvaſio ab anno 1521. die 24. Julii, quod aſſervatur in Conventu FF. Minorum de Obſervantia loci Clavari Provinciæ Genuenſis.

* De eo meminit Boverius tom. 1. Annal. Capuccinor. ad annum 1543.

JOANNES AMIGONI a Coneliano, genere illuſtris in ſæculo, & in noſtra Venetiarum Provincia pietate & aſcetica ſcientia illuſtrior. Magiſter Novitiorum ad veram evangelicam normam filios Ordini enutrivit: ſed & extra clauſtra plures animas in via Domini direxit, & acquiſivit. Sui muneris monumentum in hoc, quem edidit, libro reliquit:

Pratiche dimeſtiche, Conferenze di virtù e perfezione al novello Religioſo Profeſſo. in 4. Tarviſii 1698. ap. Gaſp. Pianta.

JOANNES AB ANTIQUARIA, in Betica Provincia factus Concionator doctus & eruditus, Theologus profundus, & apprime ſtudioſus in Sacris Scripturis, Elaboravit

Commentaria Moralia ſuper Jonam Prophetam. tom. 3. in fol. Quod opus commemorat Torrecilla lib. de Excellentia Seraph. Religionis, ubi de Capuccinis, & recentiores notitiæ illius quamdiligentis Provinciæ dicunt MS. in noſtra Bibliotheca Hiſpalenſi ſervari cum licentiis & approbationibus. Ab aliquibus vocatur etiam Joannes Franciſcus.

JOANNES BELLOTUS a Romano, Brixienſis Provinciæ Concionator magni æſtus, hinc & Miſſionarius Apoſtolicus in regionibus Congi, Angolæ, & Braſiliæ. Ibi laboravit impatiens, certavit invicte, & fructus retulit plenos animarum pro Chriſto & eccleſia. Quædam opuſcula ſatis animabus utilia compoſuit, eaque ſunt:

Elettuario al Peccatore (poſtea titulo mutato) *Tromba ſonora al Peccatore, con figure terribili, ed ardenti eſclamazioni*. Venetiis 1668 ſub nomine *ſervi Dei*.

Avvertimenti neceſſarj ai Miſſionarj Apoſtolici. Hunc librum dicavit Sac. Congregationi de Propaganda fide.

Le Appoſtoliche giornate, ubi ſuos ex parte labores deſcribit in Miſſionibus ad Barbaros elucrandos.

Cantica Evangelica, ſeu Conſiderationes in Magnificat, Benedictus, & Nunc dimittis. tom. 3. in 4. Additur in fine & hoc opuſculum.

Decachordum Beatiſſimæ Virginis.

JOANNES A BELVEDERIO, in Piceni Provincia Religioſus morum integritate, obſervantia regulari, ſimul & ſcientiis, præcipueque jure civili & criminali ornatus & illuſtris. Edidit

Riflesſione Iſtorica ſopra la Vita e le geſta del Servo di Dio Fr. Giuſeppe da S. Anatoglia il giovane Laico Cappuccino, in 4. Piſauri 1723. ap. Nicol. Degni.

JOANNES BRIXIENSIS, ejuſdem Provinciæ Concionator, qui ignem rurſus veniſſe mittere in terram nomine Chriſti eſt viſus. Quippe qui inter innocentem ſanctamque vitæ rationem tanto in ſe æſtuabat Divinæ charitatis ardore, ut ſemper veluti inter flammas incendiumve appareret: tanto inde concionando effervebat æſtu, ut ejus eloquia vel flammæ eſſent, quæ corda accenderent, vel certe fulmina, quę concuterent obduratos. Immodici hinc fletus, frequentes Pœnitentium proteſtationes, & in pluribus volatus ad Dei amorem. Multa feciſſe perhibetur, plura & ſuſtinuiſſe, uſquedum meritis cumulatus feliciſſime decubuit Brixiæ anno 1632. Scripſit Latine & Italice

Volumen Orationum Jaculatoriarum ad excitandum in ſe Divinum Amorem: quo procandi genere ille familiariter utebatur. Pluries impreſſum Brixię, Bergomi, & Bononiæ ſub nomine cujuſdam Religioſi Servi Dei.

JOANNES BURDIGALENSIS, Provinciæ Turoniæ alumnus, doctrina & eruditione decorus. In Verbo Dei declamando, in Theologiam edocendo, atque in linguæ Hebraicæ inſtitutione laudem ſibi comparavit, Proximis autem ſimul cum doctrina ſalutem. Eſt ab eo edita

Synopſis Inſtitutionum Hebraicarum. Pariſiis 1646. ap. Maturinum & Jo. Henault.

* De eo meminit Waddingus in lib. Scriptor. Ord. Minor. & Laſor in deſcrip. Orb. v. Judæi.

JOANNES COMPOSTELLANUS, Beticæ Provinciæ alumnus in Dei contemplatione ſatis verſatus, ideoque Novitiorum Magiſter factus, & Scriptor experimento edoctus. Prodiit namque ab eo hoc opus poſthumum.

De Arte Moriendi.

JOANNES A CROPANO, Rhegienſis Provinciæ profundus Philoſophus & Theologus, ideoque Cathedræ utriuſque illuſtrator, celebris quoque in ſuggeſtibus fuit Concionator in animarum bonum. Provinciam ſuam juvit, ut Guardianus, Definitor, & tandem Provincialis; Panormitanam vero, ut Commiſſarius Generalis. Cropani ſpiritum Deo reddidit anno 1683. die 5. Decembris, ætatis anno 61. Religionis autem 45. Poſteris vero hæc ſequentia reliquit.

Ca-

Calabria Illuſtrata . Opera varia iſtorica . Parti due

Calabria Fortunata .

Calabria dichiarata con Iſcrizioni , e Medaglie . in fol. figur. Neapoli 1691. ap. Dominic. Ant. Parrinum .

La Sacra Baſilica Lateranenſe cadente ſoſtentata dalle ſpalle Franceſcane . tom. 1. in fol.

Prediche Quareſimali . tom. 1.

Prediche per tutte le Domeniche dell' Anno . tom. 3.

Plauſus doctrinæ Seraphicæ illuſtrium Scriptorum ſubſcriptionibus conclamatus . tom. 1. in fol.

Commentaria in S. Bonaventuram , tom. 2. in fol.

Curſus Philoſophicus , tom. 3. in fol.

JOANNES DE DEFONT , Normanniæ Provinciæ , Concionator ſcientiis fere omnibus ornatus . Scripſit Latine opus , cujus hic eſt titulus :

Scientia Principis Chriſtianiſſimi lib. 10.

JOANNES ERGHOSTEMUS , patria ex Beuren , Provinciæ Auſtriæ Anterioris Definitor , pietate ac religioſis moribus illuſtris in vita , felixque in morte , quam oppetiit anno 1633. Edidit

Exercitia pro Novitiis Capuccinorum . in 8.

JOANNES A FANO ex illuſtri Piliorum familia, Provinciæ Piceni alumnus. Multum naturæ ille debuit , a qua egregia indole , præſtanti forma , atque animi magnitudine fuit inſtructus . Plura Deo , qui ultra hæc naturalia donum addidit , ut mundana contemneret ad ſpiritum Dei concipiendum : quem ille quæſiturus inter PP. Obſervantes adſcribi voluit . Ibi ejus ingenii granditas facile ad facultatum theologicarum , & prædicationis apicem illum evexit : prudentia vero & dexteritas in agendis ad Definitoris & Miniſtri Provincialis gradum . Hoc nimirum cum in munere eſſet , cacozelo percitus in noſtram tunc naſcentem Capuccinorum Congregationem inſurrexit & concertavit , omnium factus acerrimus impugnator . Cum triumphum agere putaret , afflatu ipſe actus ſuperno manus dedit omnes , & ſibi triumphum glorioſiorem parare eſt ratus inter Capuccinos cooptari . Mirum non modo quam cito animi ſui in contrarium facta ſit mutatio , ſed quam ſtudioſe Religionem hanc novam coluerit , & omni virtute ornarit . Loca petiit ab humano conſortio ſemotiora, ut ibi extremam experiretur paupertatem . Vili & hiſpido contectus habitu vitam uſque in finem egit in jejuniis & lacrymis , quæ tamen ſanctitate ſatis fuit ſublimis . Prædicationis munus ſanctiſſime quoque exercuit, atque in eo inſudans ſpiritum Deo placidiſſime reddidit in Civitate Durantii anno 1539. ætatis ſuæ 70. Multa ſcripſit, hæc tamen ſola vel inter Obſervantes , vel inter Capuccinos typis data noſcuntur:

Dialogus ſalutis inter fratrem ſtimulatum , & fratrem rationabilem circa Regulam FF. Minorum adverſus Capuccinos . Anconæ 1523. ap. Bernard. Vercellenſem . Quod opus ille poſtea aperto calamo retractavit , & ſe deſperare poſſe ſalutem dictitabat , niſi publice palinodiam de eo cecinſſet , & ſe totum pro pœnitentia in Capuccinorum Religionem dediſſet ad tot impietatis faſciculos diſſolvendos .

Incendio delle zizanie Luterane , cioè contro la pernizioſiſſima Ereſia di Martin Lutero . in 8. Bononiæ 1532. ap. Jo. Bapt. Phaellum . Romæ 1535. & Antuerpiæ 1589. De hoc ita F. Leander Albertus Inquiſitor Bononiæ in facultate ad Auctorem : *Egiſti tu pro Republica noſtra , non minus quam illi priſci Romani & Græci pro ſua : cum te Luthero ac Sectatoribus ſuis validiſſimis rationibus ſtrenue objeceris . Demum illum proſtraveris , ut amplius ei ſurgendi copia minime detur &c.*

Tractatus de Paupertate FF. Minorum , in quo agitur de Recurſu ad pecuniam , ad Miniſtros pro ſpirituali Regulæ obſervantia . Romæ 1555. & Antuerpiæ 1589.

Commentaria in Regulam FF. Minorum. Romæ 1589. & 1635.

Ars unionis cum Deo conſequendæ per triplicem viam ſpiritus , nempe per Purgativam , Illuminativam , & Unitivam . Brixiæ 1565. & alibi multoties

Hiſtoria de S. Joſepho , & de ejus interceſſione , quæ citatur a Piſtorienſi Corona 3. c. 53. p. 716.

* Ejus geſta fuſe deſcribuntur a Boverio tom. 1. Annal. Capuccinor. Et de illo agunt Marcus Ulyſſiponenſis p. 3. Chron. FF. Minor. l. 11. c. 15. Gonzaga in Hiſtor. Seraph. Relig. p. 2. Toſſinianus in Hiſt. Seraph. l. 1. & 2. Villotus in Athenis orthodoxis v. Joannes, Rapinæus in Hiſtoria Recollectorum Decade 6. §. 11. Gravina in voce Turturis l. a. Poſſevinus in apparatu ſacro litt. I. Waddingus de Scriptorib. Ord. Minor. Elias tom. a. Legat. Eccleſiæ Triumph. in Indice Auctor. & Martyrologium Franciſcanum tertio nonas Martii .

JOANNES FASSATIUS Mediolanenſis, ex Sacro PP. Prædicatorum Ordine ad noſtrum in illa Provincia tranſvectus ingenio claruit, doctrina fuit ſublimis ; & ſpiritu labiorum in Dei verbo declamando evaſit ſui temporis facile princeps . Suam Provinciam ſæpius maxima prudentiæ & ſanctitatis fama eſt moderatus , & Evangelici Patris nomen ſibi comparavit . Suæ integerrimæ vitæ finem ſimilem habuit inter Crucifixi amplexus divinas laudes decantando anno ſalutis 1565. ſexto Kal. Martii . Aliqua fertur ſcripſiſſe

Opuſcula, quorum tamen hæc ſola adhuc certa ſunt extare MSS.

Quæſtiones aliquæ in Regulam FF. Minorum.

Tractatus de Oratione & Meditatione.

* Ejus Vita deſcribitur a Boverio tom. 1. Annal. Capuccinor.

JOANNES A FOROSEMPRONIO, ex Picena in Genuenſem aggregatus Provinciam pluries in hac fuit Definitor. Piiſſime vixit, moribus maxime placuit compoſitus, & probatiſſimæ vitæ exemplis Proximos inſtruxit. Ceſſit e vita eodem, quo vixerat, probitatis ardore in noſtro Conventu Genuenſi Immac. Conceptionis anno 1646. ætatis ſuæ 71. Hæc ab eo MSS. ſunt relicta in dicti Conventus Bibliotheca aſſervata:

Tractatus de tota Vita, & Paſſione D. N. Jeſu Chriſti ad formam meditationum. Ital. in 8.

Tractatus de Caſibus reſervatis, & aliis rebus moralibus. Lat.

Paraphraſes ſuper Pſalmos. Lat. in 8.

Tractatus de libro Vitæ, de Beatitudine, de Angelis, & de Demonibus. Lat. in 8.

Tractatus de Ventis, & Meteoris. in 8.

De tribus Mundi Partibus. in 8.

De admirabili & Divina Hominis ſtructura,

Compendium de Mundi theatro Abrahami Ortelii.

JOANNES GUBITOSA a Caſtroneto, in Provincia Hydruntina Concionator eruditus, nec minoris nominis Theologus. Hæc ab eo edita feruntur:

Avvento, Novena, e Diſcorſi de' Santi per il medeſimo tempo. in 4. Neapoli 1668. ap. Hiacynth. Paſſerum.

Tre Novene per la Natività del Signore. tom. 1.

Prediche Quareſimali. tom. 1.

Panegirici Sacri. tom. 1.

Prediche della Paſſione del Signore. tom. 1.

Prediche della Immaculata Concezione. tom. 1.

Sermoni del SS. Sacramento. tom. 1.

Sermoni dell'Anime del Purgatorio. tom. 1.

Sermoni dei quattro Noviſſimi. tom. 1.

Vita di S. Margherita Regina di Scozia, tom. 1.

I Trionfi del Divino Amore. tom. 1.

JOANNES A MAJORICA, in Valentina Provincia ſingularis doctrinæ Concionator, & ob ſatis notam prudentiam Secretarius Generalis. Scripſit

Tractatum de Paupertate FF. Minorum, ſeu Expoſitionem litteralem, & practicam in cap. quartum & ſextum Regulæ S. P. Franciſci. Opus ſane omnibus illam Regulam profitentibus ſatis utile, ſed præmatura Auctoris morte ineditum, protritum tamen in ea Provincia manuſcriptum.

JOANNES MORIUNDUS a Montecalerio Provinciæ Pedemontanæ, vir doctrina inſignis, prudentia excellens, ſtrenuus in agendis, charuſque Principibus, a quibus ideo ad difficiliora abſolvenda non ſemel fuit vocatus. Eluxit in eo quoque mirum in modum dicendi gravitas, maturitas in judicando, morum compoſitio, candor ſapientiæ, animique ſingularis ingenuitas: quæ dotes aut ornamenta non ſolum variis in Religione dignitatum honoribus illum fecere dignum, verum etiam ad Generalatus apicem facillime evexere in Comitiis Romæ habitis anno 1637. Roſſottus lib. de Scriptor. Pedemontanis illum refert mortuum in Conventu ſuæ Patriæ anno 1654. ætatis ſuæ 76. relictis feliciſſimi ſui ſpiritus & religioſæ vitæ monumentis æternis. Porro hæc monumenta ſunt ſuæ cum pietate conjunctæ doctrinæ

Epiſtola Paſtoralis ad univerſos Religionis noſtræ fratres, in qua eos ad obſervantiam Seraphicæ Regulæ adhortatur. Laureti 1641.

Chronographica deſcriptio Provinciarum & Conventuum Inſtituti Capuccinorum. Romæ 1643. & iteram Taurini 1649.

Memoriali ai Prelati per profittevole ammaeſtramento de' Sudditi. in fol. Taurini 1654. ap. HH. Joan. Domin. Tarini.

Epiſtola eruditiſſima ad noſtræ Religionis fratres; quæ habetur in principio primi Tomi Annalium Boverii in verſione Italica P. Benedicti a S. Benedicto Mediol.

Epiſtola Dedicatoria ad Em. S. R. E. Cardinalem Antonium Barberinum: quæ habetur in principio ſecundi Tomi Annal. Boverii.

* De eo meminit Waddingus de Scriptoribus Ord. Minor. & Roſſottus in Syllabo Scriptor. Pedemont.

JOANNES PATONUS a Grabellona, factus ex illuſtri ſtipite humilis S. Franciſci filius inter Capuccinos Provinciæ Mediolanenſis, eo devenit, ut virtute & doctrina illuſtrior Provinciam ſuam in Guardiani & Definitoris munere ſit moderatus; in concionibus vero frequentes animarum triumphos duxerit, dictus propterea maxime in Valliſtellinæ ditione Apoſtolus. Inedita Manuſcripta non pauca reliquit. Edidit autem proprio ſuppreſſo nomine

L'Orazione delle ſante Quarant'ore: cioè il ſignificato, l'iſtituzione, ed il frutto, con alcune divote preci &c. in Milano 1731. ap. Carol. Joſeph. Gallum.

JOANNES ROMÆUS a Terranova, Rhegienſis Provinciæ, imo totius Religionis non minus filius, quam Pater. Quippe qui in primordiis noſtræ erumpentis Congregationis ad

Digitized by Google

ipſam ex PP. Obſervantium inſtituto traductus, eam inſtituit vitæ Seraphicæ rationem, ut tamquam Cedrus Libani in domo Domini plantata in omnium virtutum excreverit propagines, reliquoſque fratres exempli odore non inſtruxerit modo, ſed ad eamdem vivendi rationem attraxerit. In Prædicatione poſtea Evangelica ſuperno fuit unctus ſpiritu, ſeu ſatius æſtu: unde tanta populos vi & virtute agebat, ut nullus tam fero aut ferreo corde erat, qui eo audito lachrymas non redderet; ſibique ſtatueret a vitiis abſtinendum, Non defuit pariter & pro fide catholica pugnare: nam Sectarios verbo & ſcripto palam exagitavit, eo præſertim tempore, quo nonnullæ Italiæ Urbes hæreſis venenum ebiberant. Hac porro de cauſſa a Sacra Eminentiſſimorum Inquiſitorum Congregatione egregias laudes ſæpe eſt conſecutus. Clarus denique miraculis ac prophetico ſpiritu ad Dominum migravit in Conventu noſtro Galatri anno 1573. ætatis ſuæ 70. Multa ſcripſit opuſcula, ex quibus tamen hæc ſola a temporis injuria noſcuntur vindicata:

Tractatus de recta in Deum fide. Venetiis 1566.

Hiſtoria de Origine & progreſſu Congregationis Capuccinorum in Provincia Piceni, & Calabriæ, continuata uſque ad annum 1571. & Em. Car. Julio Sanctorio Ordinis Protectori dicata.

* Ejus Vita recenſetur a Boverio tom. 1. Annal. ad annum prædictum. Et de eo meminit Gualterius.

JOANNES A S. JACOBO, Aragoniæ Provinciæ alumnus, deinde cum duodecim ſociis Capuccinis Miſſionarius Apoſtolicus deſtinatus ad Regnum Congi fide Catholica imbuendum. Perfecit ille opus ſuum glorioſe, & reverſus ſua facta poſteritati in exemplum reliquit in hoc opere, quod in Aragoniæ Provinciæ Archivio MS. pergrate cuſtoditur.

Breve Relacion de lo Sucedido a doce Religioſos Capuchinos, que la Santa Sede Apoſtolica embio por Miſſionarios al Congo, y deſcripcion de eſto Reyno. Inſcribitur opus P. Innocentio a Calatajerone tunc Miniſtro Generali, & Hiſpaniarum Provincias viſitanti, eique pro ſingulari præconio inter cæteras virtutes tribuitur ſtudium fidei propagandæ inter Infideles.

Recuerdo de Dormidos, y ſoccorſo de Agonizantes. Matriti 1672.

JOANNES A SESTOLA, Provinciæ Bononienſis Definitor, Ser. Claudię Medices Archiduciſſę Auſtrię a confeſſionibus & Concionator. Illum ad hæc munera evexit doctrina, vitæ integritas, ſpirituſque fervore & evangelicis inſignitus virtutibus. Ab eo iſta prodierunt:

Orazione Panegirica in lode di S. Carlo Borromeo recitata in Faenza nella Cattedrale li 4. di Novembre. Ibid. 1627.

Orazione Panegirica in lode di S. Apollinare Veſcovo e Martire Protettore della Città di Ravenna. Ravennæ 1635.

Iſtruzione al ben morire piena di Documenti, Eſempj, Scritture &c. in tre parti. in 4. Œniponti 1632. ap. Dan. Agricolam.

Il Cappuccino d'Eſte, o ſia la Vita del P. Giovanni Batiſta Eſtenſe Cappuccino già Duca di Modena, e della ſua moglie Iſabella figlia del Duca di Savoja. in 4. Mutinæ 1646. ap. Bartholom. Solianum.

* De hoc piiſſimo viro meminit Waddingus de Scriptor. Ord. Minor. Exprimit & ejus piam ſapientiam inter alia hoc Epigramma, quod illius libro præparationis ad mortem apponitur, & id eſt:

Qua pugiles animos ſupremo occurrere fato
Vi deceat, mira pluribus arte præis.
Felix, qui gemino lauri donandus honore
Nunc ſcribenda facis, nunc facienda doces.
Nos quoque felices, quorum mens ſi ſapit, uno
In te quod ſtupeat, quodque imitetur, habet.

JOANNES A SYDERNO, Provinciæ Rhegii in Calabria. Omni in munere omnibus numeris claruit. Sive enim ſcriberet, doctus & eruditus conſpiciebatur: ſive diſputaret, Theologus conclamabatur inſignis: ſive laboraret eloquio, multo nomine dicebatur Concionator: ſive tandem ſibi otiari vellet, & ad ſuæ Provinciæ regimen ſupremum eſt evocatus & evectus. Hoc ab eo tantum editum occurrit:

Directorium Theologicum, ſive Apologia contra errores hæreticales Armenorum. Meſſanæ 1645. apud HH. Petri Breæ.

* De eo ſcribit Waddingus in libro de Scriptor. Ordinis Minorum, & Laſor Deſcript. Orbis. v. Armenia.

JOANNES ZUAZE, a Metymna-Campeſtri, quod eſt Regni Caſtellæ Oppidum & Emporium. Hunc deduxit Dominus multas per vias rectas ad oſtendendum illi regnum ſuum. Quippe qui nobiliſſimo ſatus ſanguine a Mundi tramite cito deflectens Religionem FF. Minorum de Obſervantia in Conventu Valliſoletano eſt ingreſſus & profeſſus: ibique dum curreret, ut altius pertingeret, ad Reformatos Obſervantes in eadem Provincia ſe contulit, inter quos ſex duxit annos vita pene cęleſti. Rurſus ardentiori percitus fervore in Provincia S. Gabrielis Excalceatorum adnumerari voluit. Spiritus autem, qui ubi vult ſpirat, & neſcis quò vadat, Italiam illum properantem aperta reve-

latione ad noſtrum Capuccinorum arripiendum Inſtitutum anno 1539. deduxit. Viſus eſt tunc quieſcera penitus : nam in Provinciam Tuſciæ miſſus in Conventu Montis-Politiani totus ſolitudini, ſilentio, jejuniis, lachrymis, ac Divinis meditationibus ita ſe addixit, ut mente & corde ſemper in Deum erectis Angelus diceretur potius quam Homo. At ecce in eo novum Dei conſilium, & munus. Nam anno 1550. accepta a P. Bernardino Aſtenſi tunc Ordinis Generali facultate mare transfretavit, unaque cum F. Joanne Appulo Laico vitæ ſanctimonia claro Terram Sanctam totam eſt perluſtratus, profectuſque Memphim ſeu Cairum. Ibi cum cœpiſſet Barbaris illis fidem Chriſti apoſtolico æſtu enunciare, ſimul cum Socio comprehenſus & flagellis cæſus in carcerem perpetuum ſine cibo & potu detruſus eſt : ubi pro Chriſti nomine ſunt ſame & ſiti ambo necati anno 1551. Æſtimata eſt afflictio exitus illorum, & quod a nobis eſt iter, exterminium, illi autem ſunt in pace. Porro Joannes cum eximia ſanctitate eſſet calebris, jam ſub expreſſo S. Obedientiæ præcepto compulſus fuerat a P. Franciſco Æſino Generali, ut ſcriberet, ſicut reipſa ſcripſit

Revelationes plures, quas a Chriſto accepit in noſtro Conventu Montis-Politiani, quæ ad Religionis ſtatum declarandum pertinent. Habentur impreſſæ in tom. 1. Annal. Boverii ad annos 1543. §. 30. & 1544. §. 1.

* De eo agunt Marcus Ulyſſiponenſis part. 3. Chron. FF. Minorum l. 9. c. 32. Baratius ibid. p. 4. l. 2. c. 18. Gonzaga p. 3. Orig. Seraph. Relig. Picquetus in Catalogo viror. Illuſtr. Ord. Minor. ad ann. 1551. Waddingus tom. 1. Annal. ad ann. 1548. §. 24. Marianus l. 4. Chronic. Minor. ſtrictior. Obſerv. Refor. c. 28. Rapinæus in Hiſtor. Generali Recollector. Decade 7. p. 2. Daça p. 4. l. 3. c. 43. Salazar l. 2. Chron. Minor. Prov. Caſtellæ c. 12. Marieta l. 17. Hiſtor. Eccleſiaſt. SS. Hiſp. c. 31. Molez in Memoriali Prov. S. Gabrielis, & fuſius omnibus Boverius tom. 1. Annal. 1539. & 1551. ex pluribus MSS. Hinc corrigendus eſt Goſſancourt tom. 2. Martyrol. Equitum Melitenſ. fol. 234. qui illum vocat Joannem Suarez, & obiiſſe ſcribit Alexandriæ.

JOANNES ANGELUS SERRA, a Ceſena, Bononienſis Provinciæ Concionator, quin & Sacræ Eloquentiæ Lector. Cunctas, quas attigit, ſcientias aſſuetus funditus vellicare, ut primum artem dicendi pertentavit, non potuit, quin methodum communem illam ſcholaſticam, ut fractam detegeret, aptiorem ex potiorum Oratorum ſontibus meditaretur, & ſatis luculenter proponeret, imo demonſtrationibus exhiberet. In tam protrita artis dicendi ſemita novus attamen ille Præceptor apparuit, & a gravioribus litteratis viris adeo proclamatus, ut ex ejus methodo & obſervationibus deinceps tutius Diſcipuli ſtuderent, cultiuſque docerent ipſi Magiſtri. Ita Dn. Præpoſitus Ludovicus Muratorius in epiſtola ad eum data, & Rmus P. Paulinus a S. Joſeph Lector Eloquentiæ in Sapientia Romæ in epiſtola altera; quorum poſtremus & in eo admiratur raram peritiam in Ciceronianis phraſibus & elegantiis traducendis pari nervo aut colore in Italicum idioma. Ingens ille facinus adorſus in Ciceronis Orationibus annos tantum præſtolatur, qui ſuo reſpondeant labori, quoſque reipſa quilibet litterariæ Reipublicæ cultor amanter deprecatur. Quæ huc uſque typis ille conceſſit, ſunt:

Compendio della Rettorica, nel quale ſi dà un nuovo, facile, e utiliſſimo metodo d'inſegnare l'Arte Oratoria. Pars prima edita per Can. Cajetanum Maradium. in 8. Faventiæ 1737. ap. Archium. Pars ſecunda edita per Doct. Carolum Serram Auctoris fratrem. in 8. ibid. 1741. ap. eumd.

Opera Analitica ſopra le Orazioni di M. T. Cicerone, nella quale ſi diſcuoprono tutte le finezze dell'Arte, sì per quello, che riguarda all'interna e forte condotta degli Argomenti, come pure per quello, che concerne all'eſteriore abbellimento e veſtito. Tom. primus editus per Doct. Carolum Serram in 8. Faventiæ 1739. ap. Archium. Tom. ſecundus ibidem 1745. ap. eumd. Hoc opus multiplicandum promittitur forte in ſexdecim Tomos. Cui & Praxis adjicietur pro Diſcipulis in Arte oratoria inſtituendis. Meditatur quoque Auctor idem Analyticum opus in 12. celebriores Demoſthenis Orationes, & in totidem P. Segnari Conciones, & alia hujus generis plura.

Delle Controverſie Oratorie, che riguardano più da vicino le Materie Legali Trattato unico. in 8. Faventiæ 1744. ap. Archium.

JOANNES ANTONIUS CAVATIUS a Montecuculo, a ſua Bononienſi Provincia in regnum Congi & Matambæ miſſus eſt Sac. Congregationis facultata Miſſionarius Apoſtolicus. Plura ille perpeſſus in longa navigatione, vires tamen invicte retinuit ad illorum Barbarorum ſalutem omnibus modis curandam. Plurium annorum curriculo laboravit, ſed plurimarum obtinuit reipſa fructum animarum. Deſertas illas plagas anxius luſtrabat, gentem illam inertem in Dei fide ſatagebat vivificare, & vel docendo vel miniſtrando ſacramenta etiam in terra deſerta invia & inaquoſa regnum Dei apparere & axurgere effecit. A Superioribus tandem in Italiam revocatus deceſſit Genuæ anno 1638 Deſcripſit iter ſuum ad regnum Congi, & compilavit

De-

Deſcrizione Iſtorica delli tre Regni, Congo, Matamba, e Angola, ſituati nell'Etiopia inferiore Occidentale. tom. 1. in fol. MS. in noſtra Bononienſi Bibliotheca. Hoc opus ſuſiori & elegantiori ſtylo editum eſt a P. Fortunato a Bononia, de quo ſuo loco eſt dictum. Videnda ibi ſunt aliqua honoris teſtimonia.

JOANNES ANTONIUS A FLORENTIA ex Senatoria Federighi ſtirpe, in ipſo ſpectatiſſimæ juvantutis flore Capuccinus factus in Tuſciæ Provincia eam vivendi tenuit rationem, qua ſive animi ſive ingenii dotibus omnibus præſtaret. Multum naturæ ille debuit, plurimum ſuæ induſtriæ in virtutibus omnibus ſibi comparandis. Exinde propterea Lector, exinde Definitor, & bis Moderator ſuæ Provinciæ. At non uni parti, ſed toti ſufficiebat Ordini ejus unctio. Qua de re & Generalis Definitor, & Curiæ Romanæ Procurator, & tandem Miniſter Generalis eſt electus. Oneri vero honores iſti ſuę humilitati & devotioni obvenerunt: unde emenſo biennio Miniſterium Generalis dimiſit in ſolitudinem convolaturus pro morte accuratius attendenda, quam revera feliciter oppetiit in parvo Conventu Florentiæ 27. Septembris 1733. Quod in primis celebrem intra & extra Italiam illum reddidit, fuit concionandi donum vera ſingulare. Nemo forte eo acutior in ſeotentiis, oemo vivacior in eloquio, nemo in verbo & exemplo magis conſonus. Illum proinde acciere hinc & illinc Populi ad meſſem Domino referendam, illum Priocipes æmulati ſunt ut audirent, illum ipſe Leopoldus I. audivit, delegitque ſpecialiter in ſuum Concionatorem. Et tamen tanto urgeote plauſu, imo & Cardinalium Principumque hortatu numquam adduci potuit, ut publici juris faceret omoes quas dixerat Cooctiones. Tantæ humilitatis erat vir taotus. Fortuito, ut ita dicam, hæc pauca ad typum exciderunt.

Predica della Paſſione detta in S. Marco di Venezia. Hæc Concio ad noſtra uſque tempora Venetiis cuditur & recuditur, atque ſingulis annis per Plateas venditur.

Il Giuramento di fedeltà dato a Ceſena nella mano ſiniſtra del Gran Pontefice S. Gregorio: Predica detta nella Cattedrale della detta Città il giorno della Feſta. ibid. 1687. ap. Petr. Paul. Riceputi.

Aliæ quoque aliquæ Conciones ſparſim editæ feruntur.

* De eo liber inſcriptus *Biblioteca volante Scanzia* 19. ubi vocatur Orator primarius poſt Cardinalem Franciſcum Mariam Caſinum. Celebre adhuc in ipſum amoris & æſtimationis Leopoldi Imperatoris extat monumentum, cum poſt ejus auditas Concioœs Imaginem S. Franciſci in pergamena venuſte depictam, quæ ejus nomen (ut tunc putabat) exprimeret, pro munere dignanter obtulit, his e facie converſa additis verſibus Acroſtichis ab eodem Imperatore compoſitis:

ReVerenDI PatrIs
JoannIs FranCIsCI
à FLorentIa
ProVInCIaLIS TVsCIæ
VerbI DeI
PræConIs egregII
& eLoqVeotIs
FerVore pLenas oratIones
LeopoLDVs
IMperator AVgVstVs
SIbI
VoVet, exoptat.

At proprio nomine Joannis Antonii percepto, errorem amanter & benigne correxit, aliud adjuogens munus, nempe ſimilem S. Antonii Imaginem, his aliis verſibus.

ReVerenDI PatrIs
IoannIs AntonII a FLorentIa
CapVCInI
ProVInCiaLIa TUsCIæ
VerbI DeI
PræConIs egregII
et eLoqVentIs
FerVore pLenas OratIones
NIaqVe SVffragIa
LeopoLDVs IMperator AVgVſtVS
exoptat.

Has duas Imagines cum iſtis verſibus manu propria Imperatoris exaratis retinet ut pretioſum monumentum Auctoris nobilis Familia, in unum pretioſum redacta corniculum.

JOANNES AUGUSTINUS OLDOINUS a Spedia, Genuenſis Provinciæ alumnus, & S. Theologiæ Profeſſor. Ingenii ſui elegaotia multarum diſciplinarum & doctrinæ uberioris varietate eſt ornatus: eloquii vero ſui efficacia Concionator omnibus acceptus, magnique nominis evaſit: vel demum probitate morum Deo & hominibus factus eſt dilectus. Hinc illum in ſuum Moderatorem ejus Proviocia delegit, & delegiſſet etiam totus Ordo in ſupremum caput ſuffragiis plenis, & plauſu Urbis ipſius, ni morbo ille diſtractus ad morti occurrendum ſe iocluſiſſet in Conventu Spediæ, ubi reipſa fortiter in Domino oppetiit die 2. Auguſti anno 1710. Hæ ſunt ſui otii lucubrationes ſatis proficuæ, librorum nempe meliorum ex Gallico verſiones.

Filoſofia Criſtiana, ovvero Perſuaſioni potenti per diſpregiare la vita: Opera del P. Zaccaria da Leſſieux Cappuccino. in 4. Genuæ 1690 ap. Anton. Mar. Scionicum.

L'Anima al Tribunale di ſe ſteſſa. Quod eſt Com-

Compendium confectum ex ſecundo Tomo Theologiæ naturalis noſtri P. Ivonis Pariſienſis, & ideo editum hoc nomine angrammatico *Del P. Gio. Andrea Vediripe*, quod idem eſt ac *Del P. Ivone da Parigi*. in 8. Genuæ 1694. ap. Jo. Bapt. Scionicum.

Specchio delle vanità delle Donne mondane, Opera del P. Lodovico de Boüin Cappuccino.

Criſtiano del Tempo, Opera del P. Franceſco Benal Minor Oſſervante. tom. 1. in ſol. in partes 4. Servatur MS. in noſtra Bibliotheca Genuenſi.

JOANNES BAPTISTA ABRINCENSIS, Provinciæ Turoniæ alumnus. Græcam linguam ab ipſa adoleſcentia perfecte adeptus id obtinuit Romæ degens, ut Clemens VIII. qui ejus ingenii felicitatem probaverat, illum Ceoſorem crearet librorum Græcorum Bibliothecæ Vaticanæ, atque inter ſuos Domeſticos vellet enumerandum. Grandi hinc pelliciebatur ſpe in dignitates eccleſiaſticas aſſurgendi, frequenſque illi fiebat plauſus. At in hot ipſo incepto volatu en licentiam diſcedendi petit a Pontifice, obtinet, in Galliam revertitur, & Pariſiis Capuccinorum humile amplectitur inſtitutum. Mirati ſunt homines ſingularem hunc mundi deſpectum: ſed majorem exhibuit ille admirationem in ſua vitæ ratione, quam omni virtutum genere contexuit, & ornavit. Vere apoſtolicus vir eſt effectus, & præ omni ideo virtute zelum in animarum ſalutem excoluit. Decem annos in Miſſione Pictavienſi inſumpſit, fere quotidie Hæretitorum Miniſtros impugnans, imo & noctes aliquando ſine ſomno totoſve dies ſine cibo percurrens, cum animarum emolumentum aliquod inſtaret: & eo quidem eventu, ut ſeptem millia Sectariorum ad eccleſiæ Romanæ gremium adduxiſſe ex ſedeli relatione dicatur. Alios quoque magni nominis Hæreticos, qui ceteris obſtiterant, ſuis perſuaſionibus evicit: quos inter recenſentur Dux Trimolius, & illuſtris Matrona Mater epiſcopi Pictavienſis, qui fruſtra pro ejus converſione omnem ioduſtriam contulerat. In quo extremas ille ſuas exerebat vires, erat Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum: unde ejus cultum in Gallia, & præcipue in Urbe Turonenſi mirifice propagavit. Gratia illi quoque ſingularis eſt addita animos reconciliandi, etiamſi profundis odiis obduratos: nam vel ipſo aſpectu duriora corda frangebat, & eloquio emolliebat, quantum vellet ad amorem. Digna tantæ vitæ mors illi contigit in noſtro Conventu Parthenaici anno 1629. eique pia ſuffragia in animi grati argumentum a pluribus Galliæ civitatibus publice ac ſolemniter ſuerunt perſoluta: clarius vero nonnullis prodigiis mortem noo ſecus ac vitam ſuam ipſe illuſtravit. Plura ſcripſiſſe contra Hæreticos fertur, & præcipue

Libros duos Controverſiarum de SS. Euchariſtia Sacramento, de Primatu Summi Pontificis, & de aliis materiis ad fidem ſpectantibus: qui tamen ob immaturam Auctoris mortem non ſuerunt impreſſi.

* Videatur de iſto viro tom. 3. Annalium Capuccinorum ad annum 1629. §. 72.

JOANNES BAPTISTA ANDEGAVENSIS, Turoniæ Provinciæ Concionator. Juventutis in limine viſus eſt Mundi fortunam & beatitatem arripuiſſe. Nam gratia a natura inſita omnium illi facile devinciebat animos, nobilitas cum opibus contulerat & obſequia, egregia forma amorem, & ſupra hæc doctrina inſignis auctoritatem cum admiratione comparaverat, unde Senatoria Toga fuit inſignitus. Nexus hos tamen ille in ipſo ardentiori animi fervore diſrupit, nam novemdecim annos natus omnia abjiciens ſolam Chriſti Crucem in Religione noſtra eſt amplexus. Novum ibi vitæ genus, & eo amplius illuſtre in virtutum ſemita inſtituit, & cito perfecit. Ingeoii granditas præclarum io Theologica facultate Lectorem effecit: unde ex ejus Schola viri in omni Religionis gradu illuſtres prodiere; vel certe ut quis celebrari poſſet in probitate & doctrina, Joannis Baptiſtæ fuiſſe Diſcipulum dicere ſatis erat. Luxit tamen ejus Provincia, cum præcoce morte illum ſibi ſenſit ereptum, nam obiit ille aooo 1620. ætatis ſuæ 38. Et noxam certe nos quoque patimur, nam ſolum multa præclara quidem, ſed imperfecta & inedita reliquit in noſtro Pictavienſi Conventu aſſervata MSS.

De Sacra Theologia, & ad alias ſacras ſcientias ſpectantia.

* Ejus geſta recenſentur a Matiſconenſi tom. 3. Annal. Capuccinorum ad anoum prædictum.

JOANNES BAPTISTA BITURICENSIS, Provinciæ Turoniæ Coocioo ator, pluries Definitor, ac Provincialis Miniſter. Parem ad hæc muoera animum ille habuit, ingenium ad doctrinas inſtructiſſimum, imo mirum in modum locupletatum, & denique in horum omnium incrementum mores religioſæ vitæ probatiſſimos. Inter alios ſuos labores calamum exereuit io Adverſarium eccleſiæ Romanæ inſenſiſſimum quibuſdam opuſculis, quæ ſic inſcribuntur.

Reſponſiones ad objectiones a quodam Excucullato contra fidem Catholicam propoſitas.

Iterata Reſponſio, qua Excucullati pertinacia retunditur.

Galli cantus, ſive Reſponſio ad aliam Epiſtolam Excucullati. Quæ opuſcula Turonibus prodierunt apud Petr. Grippon. Edidit quoque

L'Eloge funebre de Madame la Ducheſſe de Vendome. Aureliani 1669. ap. Ægid. Hothot.

JOAN-

JOANNES BAPTISTA CANTONUS, Mediolanenſis, in ea Provincia prædicationis munere ſatis clarus. Singulari quoque profundi ingenii laude Noſtris Theologiam plurium annorum curriculo expoſuit. Et demum ob conſpicuam in rebus agendis prudentiam ad Provincialis munus eſt aſſumptus eo regularis obſervantiæ emolumento, quod omnium reipſa erat in expectatione. Ejus opus fuit

Declaratio omnium Myſteriorum, quæ continentur in Sacroſancto Miſſæ Sacrificio. Mediolani 1642.

* De eo meminit Waddingus lib. de Scriptoribus Ord. Minor.

JOANNES BAPTISTA DE CASSALET Murmuraeenſis, Provinciæ S. Ludovici Concionator. Theologus quoque non vulgaris notæ eſt probatus, & non minus in Divinis, quam in humanis rebus eruditum ſe oſtendit in hoc, quod edidit, opere:

Les Heureux Augures du Triomphe de Louis XIV. Roy de France & de Navarre ſour tous les Roys du Monde: ou l'on voit les noms des Patriarches, des Roys, & des Monarques, qui ont donnè commencement aux ſept aages, & aux quatre Monarchies du Monde enfermez avec les noms de leurs Royaumes dans ſon auguſte nom. Et les veritables images d'Anne d'Auſtriche, de Marie Tereſe d'Auſtriche Reynes de France & de Navarre, & de Monſeigneur le Dauphin: avec un abregé de l'Hiſtoire generale du Monde. in fol. Pariſiis 1665. ap. Gilles Temperre.

JOANNES BAPTISTA A CASSINIS, Provinciæ Mediolanenſis Concionator non poſtremi nominis, qui & in ipſo concionandi munere vitam amiſit, vel felicius recuperavit. Omni eruditionis genere fuit auctus, & præcipue in Geographia: unde reliquit delineatos Orbes duos, Terreſtrem nempe & Cœleſtem in Bibliotheca Capuccinorum Immac. Conceptionis Mediolani. Edidit vero, ſeu ſuper Moderniorum obſervationes recudit, quæ antea plurium Capuccinorum ſtudio & labore delineata & impreſſa fuerat,

Chorographicam Deſcriptionem Provintiarum, & Conventuum FF. Minorum Capuccinorum. Mediolani 1712. delineante Durello.

JOANNES BAPTISTA ESTENSIS, olim Alphonſus III. Dux Mutinæ, Cæſaris Eſtenſis & Virginiæ Mediceæ filius, de quo ſatius eſt ſepulchralem hanc incidere memoriam, ſicut ita circiter in ejus Exequiis Carolus Bertacchius J. U. D. lugendo concinnabat.

Define quiſquis ades,
Et humili in Sarcophago reductam reſtitum refractum
Alphonſum III. Ducem Mutinæ, Regii &c.
Introſpice, Mirare.
Ne lugeas quaſi ad nihilum redactum Heroem.
Mundi Heros erat, ſed Mundo calcato
Iſ Heros eſt factus,
Qui nihil poſſet perdere, cum ipſe morte eſt perditus.
Primum quippe
Sereniſſimo ESTENSIUM ſanguine ſatus
Gladium Sceptrumque verſare didicit, vel alios docuit.
Pari junctus Matrimonio
Cum Ser. Iſabella Caroli Emmanuelis Sabaudiæ Nata
Felices in propagines abiit,
Ser. Franciſcum, Opicium, Cæſarem, Carolum, Alexandrum,
Rinaldum & Philibertum, Margaritam, & Annam Beatricem
Filios ſuſcipiendo
Domus & Parentum ornatiſſimum incrementum.
Quid inſtructius pro gloria & beatitate illâ etiam capeſſenda?
Quid ſublimius illemet parare poterat?
Attamen vel in ipſo culmine
Hunc videas
Vere Sereniſſimum Feliciſſimumque virum
Alta inopinate faſtidire, Solii tædere, Aulam dimittere, fugere,
Et quo?
An more Majorum inter Exercitus ad Victorias parandas?
Aut novas Nuptias, ſibi, jam demortua Conjuge, conquirendas?
Non ita ſane.
En ab Aula ad Cœnobium, a Purpura ad Cilicium, a Solio ad Crucem currit;
Et qui magnus Dux fuerat, humilis efficitur Capuccinus
Marani in Tyrolo florenti ætate 38. annorum,
Salutis anno 1629. Sexto Idus Septembris,
F. Joannes Baptiſta dictus.
O inveſtigabiles vias Domini, quis vel fuiſſet commentus!
Fecit tamen, calcavit, protrivit ita Mundum
Novus iſte factus Heros.
Fecit, & hinc exultavit vere ut Gigas ad currendam viam Domini,
Ut nihil eo humilius, nihil ſanctius.
Pallebant ora jejuniis, rigebat pellis hiſpida ſub cilicio,
Et Cythara in luctum verſa erat lachrymarum;
Atque lachrymæ interim ad Chriſti oſcula & amplexus ducebant,
Cum jugiter in meditatione cordis ejus arderet ignis.
Ad imperandum natus
Obedire Fratribus, Proximorum inſervire
ſa-

ſaluti, Peſteque infectis obſequi
In deliciis habuit,
Gloria iterum illum laceſſivit ad Dignitates
ſaltem Eccleſiaſticas,
Cui iterum & ipſe reſtitit fortiter
In laboribus, in Paupertate, & in Oratione
victurus,
Animo contentus quia omnia contemnens:
Et hinc placide obiturus in nidulo ſuo
Conventus Caſtrinovi Carfagnanæ, quem
ipſe fundarat,
Mortis ſortem habuit, & in morte ſortem
altiorem obtinuit
Octavo Kal, Maii anno 1644. ætatis annor. 53.
Numquam antea feliciori & illuſtriori ſorte
potitus.
Diſce, qui legis, in hoc viro
Quid ſpernas, quid ames, quid quæras,
quid obtineas,

Hoc pretioſum Religionis noſtræ germen ad hanc Bibliothecam revocavimus, quoniam omnium noſtrorum ſcriptorum nimis dignus vir iſte eſt, ut exerceat calamos. Nonnihil tamen ad noſtrum pertinens inſtitutum ab eo prodiit, quod inſtar lapidis pretioſi eſt hic inſerendum, ſcilicet

Epiſtolæ Spirituales miram redolentes devotionis fragrantiam. Inter has Epiſtola reperitur MS. in noſtra Bononienſi Bibliotheca ad Populum Mutinenſem ad eum avartendum a Bacchanalium ſolatiis ad Communionem generalem die Purificationis B. V. Mariæ.

Faſciculus ſpiritualium Orationum ſeu Precationum.

JOANNES BAPTISTA FAVENTINUS, Provinciæ Bononienſis præſtantiſſimus alumnus. Vir fuit proceræ ſatis ſtaturæ, ac magnarum virium, ad arma ideo aptiſſimus, & reipſa ſub Urbinatum Duce Magiſter militiæ, deinde ſub Clemente VII. & Paulo III. Dux Cohortis creatus plurimam in bello laudem ſibi comparavit. Audax factus ad facinora quoque prorupit, & avitæ virtutis oblitus vitiorum omnium cœno eſt disjectus. Perierat, cum repente ſuperna perfuſus luce periculum animæ ſuæ proſpexit, timuit, horruit. Cito veteris pertæſus vitæ, & deteſtatus, pœnitentiam excogitavit in ſalutem. Selegit ad id Capuccinorum inſtitutum anno ætatis ſuæ quadrageſimo; aggreſſus eſt & ita proſecutus, ut certe non aerem verberarit, ſed in omnem redegerit corpus ſervitutem, totumque animum ad Dei obſequium. Cilicio ſemper indutus pedibuſque nudis incedebat ſolo pane & aqua victitans: aſperrimis flagellis ſe cœdebat ad ſanguinis uſque effuſionem, & in Paſſione Domini meditans miſericordiam ſibi deprecabatur vigiliis prolixioribus. Uſque adeo in ſeipſum factus eſt infenſus, ut aliquando ex violentia ſanguinem eructarit, quem manu ſuſcipiens Crucifixi imagini exhibuit, quid pro ſuo amore ſuſtinuiſſet illi oſtendens. Cui & Chriſtus in illa imagine: Vide & tu Baptiſta (ait proprias indigitans plagas), qualia ego pro te ſuſtinuerim. Hæc Crucifixi ideo imago adhuc in noſtra Faventina eccleſia frequenti populorum concurſu colitur. Ita tamquam aurum igne purgatus pœnitentiæ, Deoque probatus, præſcius mortis ſuæ feliciter obdormivit anno 1562. Scripſit ad Concives ſuos

Epiſtolam, in qua magno ſpiritus fervore illos invitat ad recolendam Paſſionem Domini noſtri Jeſu Chriſti. Quæ typis data eſt Faventiæ & Bononiæ 1603. & 1608. & Mutinæ 1648. ap. Bartholom. Solianum.

* Ejus vita & geſta deſcribuntur a Boverio tom. 1. Annal. Capuccinorum ad annum datum.

JOANNES BAPTISTA HOSTIENSIS, Romanus, ejuſdem Provinciæ ſacri eloquii Interpres, & Evangelii fervidus Declamator. Ob ſingularem ejus prudentiam, obſervantiæ regularis zelum, morum integritatem, vitæque perfectionem pluries fuit Guardianus, ac Definitor. In omnium religionis augmentum hoc elaboravit opus:

Flammigera & erudita Angeli & Hominis Dialexis, in qua Divinus amor in utriuſque Naturæ conditione & reparatione oſtenſus mirifice declaratur, & commendatur, in quatuor libros diſtributa. In primo *agitur de multiplici earumdem Naturarum dignitate*. In ſecundo *de incomparabili B. Mariæ Virginis excellentia*. In tertio *de ſtatu Eccleſiæ Militantis*. In quarto *de ſtatu Eccleſiæ Triumphantis*. in 4. Romæ 1634. ap. Steph. Paulinum.

Vita B. Felicis a Cantalicio Capuccini, Card. Antonio Barberino dicata. Lat. Romæ 1641. ap. Bartholom. Ciacconium.

* Deo eo meminit Waddingus de Scriptoribus Ordinis Minorum.

JOANNES BAPTISTA A MONTEFORTI, Provinciæ Neapolitanæ Theologus, & Concionator eruditus, compoſuit, & typis ſubmiſit hoc opuſculum:

Miſtica Iſtruzione fatta alla Signora D. NN. nella quale ſi ſcuoprono i Divini attratti, e le intime operazioni della Divina Grazia. in 8. Neapoli 1669. ap. Hyacinth. Paſſerum.

JOANNES BAPTISTA A MURCIA, Valentinæ Provinciæ filius, & deinde ſuis operibus illuſtrator, vel tandem Definitoris, & Cuſtodis gradibus veluti parens. Quam animo inſitam gerebat pietatem, quamque concionando & ſcribendo tenebat eloquentiam, ſequentibus expreſſit operibus patria lingua impreſſis.

De Patrocinio Patriarchæ S. Joachim cum ejuſdem

dem præcellentiis expoſitis. in 16. Valentiæ 1706. ap. Joſ. Garaia. Ter reimpreſſus hic liber ap. Anton. Valle.

Monita & advertentiæ pro Miſſæ ſacrificio rite peragendo. in 4. Valentiæ 1708. ap. Vincentium Cabrera.

Stemmata variæ familiæ ſacræ, ſeu Sermones SS. Patriarcharum Joachim, Joſeph, & glorioſæ S. Annæ. in 4. Valentiæ 1710. ap. Ant. Bordazar.

Lux Seraphica pro Fratribus Tertii Ordinis de Pœnitentia S. P. Franciſci. in 16. Valentiæ 1718. ap. Vincent. Cabrera.

Exercitia ſpiritualia decem dierum pro quolibet hominum ſtatu. in 8. Valentiæ 1725. ap. Ant. Valle.

Sermones pro ſingulis anni Dominicis, & pro feriis majoribus Quadrageſimæ & Hebdomadæ ſanctæ: cum ampla ſatius Doctrinæ chriſtianæ expoſitione. tom. 3. in 4. Valentiæ 1727. ap. Anton. Valle.

Tuba evangelica panegyrica, ſeu Centuria Sermonum pro omnibus anni feſtivitatibus Chriſti, Mariæ, & aliorum Sanctorum. tomi 2. in folio Valentiæ 1732. ap. Vincent. Cabrera & Ant. Valle.

Memoriale Paſſionis & Mortis Chriſti, juxta textum Evangeliſtarum, hiſtorice, myſtice & moraliter acceptum, in 52. praxes pro qualibet ſexta feria anni. in 4. Valentiæ 1737. apud Ant. Valle, & tandem Barcinone 1743. apud Paul. Campin.

S. Thomas de Villanova illuſtratus in ſuo Valentiæ Collegio cum invocatione S. Mariæ ad Templum. in 4. Valentiæ 1739. ap. Thomam Lucar.

Compendium Legis Divinæ Eccleſiaſticæ, & Civilis. Opus morale. in fol. Valentiæ 1742. ap. Hieron. Conejos.

Patrocinium S. Antonii Patavini. ibid. 1743 ap. Joſeph Thomam Lucar.

JOANNES BAPTISTA PINARDUS, a Colleveteri, in Provincia Romana Concionator & pluries Definitor. Religioſa pietate & doctrinæ varietate ſatis fuit commendatus. Deſcripſit

Vita del Ven. P. Franceſco Paſſeri da Bergamo Sacerdote Cappuccino della Provincia Romana, Religioſo ſegnalato nelle virtù e nei miracoli. in 4. Romæ 1647. & Bergomi 1649. ap. Marc. Anton. Rubeum.

* De eo meminit Waddingus lib. de Scriptor. Ordinis Minor.

JOANNES BAPTISTA PISONE, Sambucenſis, Panormitanæ Provinciæ, ſuavioribus ac gravioribus diſciplinis excultus Provinciam ſuam ornavit Lectoris ac Concionatoris laboribus, ornatus & ipſe a ſua Provincia Guardiani ac Definitoris gradibus. Uſque huc typis dedit Italico ſermone

Quadrageſimale. Panormi 1740. ap. Stephan. Amato.

JOANNES BAPTISTA PIZZATI, a Pontremulo, in Genuenſi Provincia curſum incepit ardenter, perfecitque glorioſe. Animum pietate non mediocri, ingenium ſtudiis cujuſque eruditionis, hominem exteriorem modeſtia, & interiorem meritis bonorum operum coluit & inſtruxit. Ad Cathedras proinde Philoſophiæ, & Theologiæ eſt electus, ad ſuggeſtus ut Concionator fervidus eſt expetitus, ad Conventuum præfecturas aſſumptus, ad ulteriores quoque gradus eſſet ſublimatus, ni morte præoccupatus in cælum ad triumphos ſublimiores evolaſſet. Ejus laborum fructus ſunt

Avvertimenti Rettorici ſacri, che comprendono il Metodo di predicare appoſtolico. in 8. Placentiæ 1719. ap. Zambellum.

Novena per le Anime del Purgatorio, e altra Novena di Paſſione per le 40. ore della Settimana ſanta: coll'aggiunta d'alcuni Diſcorſi recitati in varie funzioni. in 8. Genuæ 1730 ap. Franchellum.

JOANNES BAPTISTA a S. ANIANO, Gallus, Provinciæ Turonenſis filius. Ingenium ejus promptum, & doctrina præſtans. Præfectus Miſſionum Paleſtinæ, Syriæ, & apud Maronitas in laboribus & periculis plurimos duxit annos ad commodum & incrementum chriſtianæ fidei. Varia ſcripſit Arabico idiomate ad profectum illarum Nationum, eaque ſunt:

Dialogi de Religionis Catholicæ Myſteriis,

Catechiſticæ Lectiones pro erudiendis Infidelibus,

Meditationes variæ ſpirituales pro Monialibus Maronitis ſub Regula S. Claræ,

Officium B. Virginis lingua Syriaca, cum aliis Precibus & Orationibus ad uſum earumdem Monialium,

Regula S. Claræ cum Expoſitione, & Adnotationibus.

JOANNES BAPTISTA TRAMONTANUS, a Peruſio, in Umbriæ Provincia Concionator, & Theologus eruditus. Vir fuit vere evangelicus, religioſa pietate compoſitus, & ad Seraphicam perfectionem totus intentus. Edidit

Rime diverſe ſacre e Morali. Romæ 1625.

Vita di S. Felice da Cantalice Cappuccino. in 8. Romæ 1626. ex Typograph. R. Cameræ Apoſtol. in Gallicum tranſlata idioma prodiit Lugduni 1628.

* De eo meminerunt Waddingus de Scriptor. Ordinis Minor. & Jacobillus de Scriptoribus Umbriæ.

JOANNES BAPTISTA VERSOLIENSIS

SIS in Pedemontana Provincia Seraphicæ Regulæ apparuit ſtudioſiſſimus, regularis diſciplinæ integerrimus zelator, ſimulque eluxit ut Theologus & Concionator valde doctus. In Miſſionibus Subalpinis apoſtolico muneri deputatus, Proximorum ſaluti ſolicite ſtuduit vel in Concionibus habendis, vel in publicis exercendis diſputationibus contra Pſeudominiſtros. Eventus ſæpe illi fuerunt felices, multoſque ideo ex Sectariis ad Romanæ eccleſiæ fidem attraxit. Scripſit

Manuale Controverſiarum ad commodum & uſum Miſſionariorum Capuccinorum. Habetur MS. in Bibliotheca Montis Regalis.

JOANNES CHRYSOSTOMUS A BETHUNIA, Provinciæ Pariſienſis Concionator & Guardianus. Hic pietatem ad ſtudia, & ſtudia ad pietatem ſemper cumulavit: quoſque ex utriſque ſibi comparaverat fructus, in commune Proximorum ſaluti, ſive concionando, ſive ſcribendo, conferre eſt gaviſus. En aliqua hujus generis:

Paraphraſes ſur le Pſeaume 118. *ou Reflexions morales d'une Ame, qui s'eleve a Dieu achaque verſet de ce beau Cantique, pour entrer dans le veritable ſens, & s'en faire a ſoy meme une application ſalutaire*. in 12. Pariſiis 1736. ap. Valeyre. Verſum hoc opus eſt in Italicam linguam a P. Joſepho M. a Florentia Capuccino.

Paraphraſes ſur les Pſaumes de la Penitence, ou Reflexions moral d'une Ame, qui s'efforce a la vue de ſes egaremens d'en concevoir un vif regret, & d'entrer dans les voyes ſalutaires de la Penitence. in 12. ibid. 1742. ap. eumd.

JOANNES CHRYSOSTOMUS A BONONIA, in ea Provincia ob morum & prudentiæ ſingularem præſtantiam ad præſidendum ſæpe aſſumptus, ſæpiuſque deſideratus. Multa illi Provincia debet in Guardiani & Definitoris munere, quod exercuit, pluraque etiam debuiſſet, ni importuna morte Miniſter Provincialis factus prereptus fuiſſet in Terra S. Joannis anno 1731. Diu ejus memoria in Italia vigebit, cum ille in celebrioribus ſuggeſtibus Verbum Domini pleno fructu & plauſu declamaverit. Ejus tamen doctrinæ & profundæ eloquentiæ hæc tantum ſunt monumenta:

Panegirico di S. Emidio Protettore della Città di Aſcoli, predicando ivi nella Cattedrale. in 4. Aſculi 1721.

Panegirico in lode di S. Roſalia Vergine Palermitana recitato in Palermo nel corſo Quareſimale. in 4. Panormi 1724. ap. Vincentium Toſcanum.

Panegirico in onore di S. Filippo Neri recitato in Palermo nel corſo Quareſimale. in 4. ibid. eod. anno ap. eumd.

JOANNES CHRYSOSTOMUS BRIXIENSIS, in ea Provincia ſacerdos moribus religioſæ vitæ zelum in aliorum commodum & ſalutem in ſe adjunxit. Triennio ad oras barbaricas Tuneſini regni Miſſionarius in animarum lucrum eſt operatus. In Provinciam regreſſus hos tractatus ad electiorem meſſem obtinendam evulgavit.

Le virtù de' ſacri Paſtori poſte in eſercizio nel grande impegno di governare e ſalvar le Anime, ponderate in Lezioni morali. Commendatur hoc opus tamquam numeris omnibus abſolutum in Relationibus Reipublicæ Litterariæ Venetiarum 23. Auguſti 1732.

La Vocazione Religioſa poſta in bilancio al giuſto peſo de' ſuoi obblighi. ibidem 1733. ap. eumd.

Il Penſa bene per un eſatto apparecchio alla Morte. Brixiæ 1737.

L'Occhio dell' Anima in veglia per non perderſi. Imprimitur hoc anno 1745.

JOANNES CHRYSOSTOMUS BURRENSIS, Helveticæ Provinciæ, cum alteri Auſtriæ Anterioris erat conjuncta. Teutonico ſanguine prodiit ex Alberto Joanne Schenbechk de Caſtell, & Anna Barbara Braiten Landenbergica. In ipſo ortu manus Dei ſe mirabilem in iſto viro oſtendit, nam diu e ventre expectatus, & ſemivivus egreſſus, cum Baptiſmi aquis eſt regeneratus, tunc florentiſſimus infantulus evaſit. Digna perfecto Religioſo ea ſunt, quæ pietatis & amoris in Deum enarrantur in ejus pueritia. Ab illis primis annis affectum in Jeſum Infantem ita profunde concepit, ut iſtæ ſemper ejus deliciæ & amores ad ſenectam uſque extiterint. Se Deo vovit in Ordine noſtro, cum vigeſimum ageret annum, & non minus glorioſe incepit, quam complevit religioſæ vitæ curriculum. Quidquid virtutis in moribus ſparſim conſpicitur, in eo undique cumulatum ſuſpiciebatur. Ea propter ad inſtituendos Novitios Provincia illum aſſumpſit: & reipſa hoc in munere ille ſuum orationis ſtudium, obſervantiæ regularis rigorem, moreſque denique Seraphicos in omnes diffudit. Definitor quoque illi præfuit Provinciæ. Totus in Deo & ad Deum, a Deo quoque veluti amoris pignora in mirabilibus patrandis accepit. Diſcretio namque ſpirituum, penetratio cordium, prophetia, imperium in animalia, & gratia ſanitatum illi ſæpiſſime ſeruntur collata. Mortem Juſtorum jam ſibi præviſam Delemonti oppetiit illius Conventi Guardianus anno 1634. die 5. Novembris, cum ibi peſtis graſſaretur. Odor tamen ejus ſanctitatis, & frequentia prodigia populos attraxerunt, in ejus funere ad plaudendum magis, quam ad lachrymandum. Scripta ab eo ſunt

Exercitia Spiritualia, quibus non ſolum fratres Novitii, ſed univerſi Provinciæ alumni bo-

hodiedum ad religioſam inſtituuntur vitam. Lat. & German. primum Conſtantiæ apud David Haut, deinde pluries typis variis exculſa in 12.

JOANNES CHRYSOSTOMUS A FLORENTIA, nobili Gallori ſtipite ortus, diu Lector & Guardianus in Tuſciæ Provincia. Pietatis affectu percitus ante ſuam mortem, quæ contigit 18. April. 1731. in commune bonum ex Gallico in Italicum idioma vertit

La Penitenza illuſtre di Biſiers del Terz' Ordine di S. Franceſco. Ovvero Iſtoria ammirabile della nobiliſſima Dama Baſcelier. in 8. Florentiæ 1700. apud Michael. Neſtenus.

JOANNES EVANGELISTA ANICIENSIS, pius & eruditus Concionator a ſua Lugdunenſi Provincia exhibetur. Quippe qui ſcripſit

Sermones de Purgatorio, Lugduni 1684.

JOANNES EVANGELISTA SYLVADUCENSIS, natione Belga, Provinciæ Flandriæ Definitor, Guardianus Lovanienſis, Novitiorum Magiſter & apoſtolicæ prædicationis Operarius eximius. Vere Seraphici Patris filius, qui abſtinentiæ & paupertatis gloriabatur anguſtiis, ſomni quietem ad duas vix horas capiebat, reliquum diei & noctis meditationi daturus: totus propterea myſticus & extaticus factus, atque Taulero & Rusbrochio non impar dictus. Obiit Lovanii 2. Novemb. 1635. En vero quæ ejus teſtentur pietatem volumina.

Tractatus de Regno Dei in Animis. Belgice, Lovanii 1637, ap. Jo. Meſſium. Antuerpiæ 1639. in 8. & ſæpius reimpreſſus. Germanice translatus & editus Francofurti 1665. 1690. & 1692.

Praxis exercenda ante & poſt Communionem, & celebrationem ſacroſancti miſſæ ſacrificii. Belgice Lovanii 1645. apud Jo. Meſſium; Gallice verſa & edita eſt Bruxellis 1662.

Diviſio Animæ ac Spiritus, ſive Enagogicus Sponſæ ad oſculum Sponſi per caſti amoris ſcalas aſcenſus. Lovanii 1646. Hunc librum ab ipſo Auctore amice acceptum Libertus Fromondus S. Theol. Doctor Lovanienſis ſuo in Cantica Canticorum Commentario annexuit, & notis illuſtravit.

De eo Waddingus de Scriptor. Franciſcan. Imo ipſis Acatholicis adeo eſt in honore, ut iidem ſuorum Operum recuſionem iterato curarint tum Amſtelodami, tum Friſingæ anno 1666.

JOANNES FRANCISCUS BENIGNI, de Pratalbano, quem Provincia Brixienſis ſenſit tum Concionatorem doctum, cum regularis obſervantiæ æmulatorem, edidit Italice Tabulam, quam inſcripſit,

Proſpettiva Emblemmatica di Perfezione Criſtiana. Mediolani apud Jo. Bapt. Malateſtam.

JOANNES FRANCISCUS DE BOURDEMARE, Normannus, Provinciæ Pariſienſis Sacerdos. Poſt aliquos conjugii annos genus ſuum perilluſtre, divitias, & honores abjecit, atque anno 1593. ætatis ſuæ 27. ad Chriſti ſectanda veſtigia inter nos acceſſit. Vel in ipſo ſęculo vitæ a peccato fugientis laudem obtinuit; ſed in Religione deinde virtutum omnium ſpecimen illuſtrius præſetulit. Rara quippe in eo humilitas, cæca obedientia, paupertas Seraphica, & mortificationis ſtudium aſſiduum. Æſtuabat hinc amore non minus in Deum, quam in Proximorum ſalutem: unde factum eſt, ut ad Indos Braſilienſes transfretaret. Senſit illud regnum ejus amorem, cum ibi ille docendo & catechizando omnes ardentiſſime informavit ad ſalutem. Ob eximiam vitæ ſanctimoniam Regi Catholico Philippo III. maxime fuit acceptus, qui ideo ob ſingularem æſtimationem non raro in privatis colloquiis eo benigne uſus eſt. Vigiliis, laboribus, & jejuniis fractus Matriti obiit anno 1618. Ab eo typis eſt conceſſa

Relatio de Populis Braſilienſibus, & de aliis rebus pluribus ad mores & ritus illarum Regionum ſpectantibus. Matriti 1617.

* De eo meminit noſter Matiſconenſis tom. 3. Annalium ſub nomine Franciſci.

JOANNES FRANCISCUS BRIXIENSIS, illius Provincię alumnus ſatis illuſtris. Animum ſublimem ex genere ſublimi hauſit, ingenium apertum, geniumque acceptiſſimum. Noſtræ Religionis ſemitam eſt aggreſſus anno 1580. ætatis ſuæ 18. Progreſſus eſt deinde tam perfecte, ut cito virtutibus omnibus cumulatus apparuerit: & perfecit demum tanto omnium plauſu, ut facili greſſu ad præcipuas ſuæ Provinciæ dignitates, Guardiani ſcilicet, Definitoris, Provincialis, ac Viſitatoris Generalis pervenerit. Elegans ejus facies & angelica dicta, compoſitus homo exterior modeſtia & comitate, vel certe Divini Spiritus unctio ſuaviſſima omnium animos alliciebat, imo componebat. Meliora tamen in ejus corde latebant: quæ & erumpebant maxime inter concionandum, Divini ſcilicet amoris ſcintillę, quibus & auditorum animi accendebantur. Præſules & Magnates ipſi illum vel in amore vel in æſtimatione habuerunt, nunc virum ſanctum, nunc magnum, nunc aliis illum vocitando titulis. Paulus a Cæſena Generalis noſter illum in ſuum Conſultorem delegit, & faſſus eſt, majus fuiſſe rumore accepto experimentum virtutum illius. Nemo denique de hoc viro niſi laudes contexuit, quia in omnes ipſe ſemper charitati

eſt actus : unde & in ipſo Fratrum regimine benignitate ſemper potius eſt uſus & manſuetudine , quam & cæteris Prelatis libro ad id compoſito ſuadere quæſivit . Obiit ſanctiſſime Brixiæ anno 1620. cordis deliquio oppreſſus , dum concionem ad populum haberet : illiuſque exequias frequentiſſimus gentium concurſus decoravit . En liber , quem nuper dicebamus.

De Regimine Regularium . Opus vere aureum , quod tanti fecit Cocinus olim S. R. Rotæ Decanus , ut io reverentiæ ſignum illud ſæpius capiti ſuo impoſuerit . Sic & Cardinalis Bellarminus encomium tanto Auctore dignum illi operi addidit.

Oratio in funere V. P. Matthiæ Bellintani a Salodio Capuccini . Brixiæ 1611.

* Vide tom. 3. Annal. Capuccinorum ad annum 1620. §. 39. & Leonardum Cozzandum in Bibliotheca Brixienſi p. a.

JOANNES FRANCISCUS CÆSENAS ex Comitibus Pilaſtriis, Booooienſis Provinciæ filius, & deinde moderator . Virtutem in ſe non tantum amavit excolere , verum in aliis omnibus. Hinc cunctis proficuus iis omnibus ſtuduit , quæ ceteris prodeſſent . Cæſenæ obiit anno 1679. In illius Conventus Bibliotheca pretioſum hoc ipſius aſſervatur MS.

Notizie intorno le virtuoſe azioni di Monſignor Flamminio Marcellini Veſcovo di Ceſena dall'anno 1655. ſino all'anno 1677.

Prediche Quareſimali, in noſtra Bibliotheca Forolivienſi MSS.

JOANNES FRANCISCUS CALARITANUS, in Sardiniæ Provincia eximiæ doctrinæ Concionator , & S. Theologiæ Profeſſor . Quia in eo quoque ſingularis in agendis prudentia conſpiciebatur , & obſervantiæ regularis æmulatio , pluries in Guardiani & Definitoris munus eſt delectus. Scripſit plura Theologica, inter quæ ſequentia hæc ſunt :

De SS. Trinitatis Myſterio , Libri 3. in fol.

Quæſtiones de Prædeſtinatione , *de Angelis* , *& de Incarnatione*. Libri 3.

Quæſtiones Morales de Sacramentis . Reſervantur MSS. in noſtra Bibliotheca Conventus Calaritani , quoniam mors Auctoris ulteriorem ſortem prohibuit,

JOANNES FRANCISCUS CERUTI, a Romano Brixienſis Provinciæ, vario ornatus ſpiritu . Quippe qui in Religioſa pietate dignus fuit , ut Magiſter deligeretur Novitiorum: in dicendi arte Concionator acceptus eluxit : & tandem pietate & litteris factus eſt pius ſimul & ſuavis Poeta . Nonnulla reliquit hujus generis MSS. & edidit ſolum

Poema ſuper Reſponſorium S. Antonii de Padua,

JOANNES FRANCISCUS DIEPPENSIS, in Normanniæ Provincia Concionator, ſuæ doctrinæ nihil nobis teſtatum , ſed ſolum devotionis argumentum reliquit , dum edidit

Vitam S. Felicis a Cantalicio Capuccini . Gall. in 12. Rothomagi 1714. ap. Jacobum Joſeph le Boulenger.

JOANNES FRANCISCUS DE LEONIS , a Carpo, in Lombardiæ Proviocia Theologiæ juriſque Canonici Profeſſor , Concionator ſimul inſignis , & Ser. Ducis Mantuæ Theologus. Nihil ei otii contigit umquam , nihil niſi egregium in labore protulit . Domeſticis proinde ſimul & exteris in veneratione, parvis & magnis acceptus & proficuus , Eo vero ſuæ doctrinæ monumenta,

Flores Decretalium Regularium , *ſeu brevis Compilatio eorum omnium* , *quæ quoquomodo ex libris Decretalium ad ſtatum Regularem deduci poſſunt* , in fol. Mantuæ 1699. ex Typograph. S. Benedicti ap. Albert. Pazzonum,

Criminalis artis Anatomia pro Juſtitiæ Cultoribus præſertim Regularibus , in 4. Mutinæ 1694. ap. Olannas.

Enucleatio totius Theologiæ ex fundamentis S. Bonaventuræ , S. Thomæ , & Jo. Scoti . *Dicata Chriſtinæ Alexandræ Svecorum Reginæ* . in 24. Venetiis 1685. ap. Ant. Poſium.

JOANNES FRANCISCUS A LONDRONIO, Hiſpanus, ex illuſtri Comitum Londronii ſtirpe , & in ſæculo rerum geſtarum nomine præclarus . In expeditione Luſitana ſub Catholico Rege Philippo II. Tribuni Equitum munus tam accepte obivit , ut ab eo ioter S. Jacobi Equites ſit cooptatus . Prudentiam vero in agendis patefecit , cum primo Cæſarei Oratoris Viennæ, & deinde Romæ apud Pontificem miniſterium ſuſtinuit ; Inter hujuſmodi gloriæ mundanæ ſtrepitus audivit ille vocem Domini illum ad ſe vocantis, eique profunde obtemperavit : nam Conjuge demortua voluit & ipſe mundo commori cum Chriſto , Capuccinorum Religionem in Provincia Brixienſi aggreſſus , Qui magnus in omnibus ſuerat, & magnum eſſe ſcivit in humilitate ſuique contemptu uſque ad mortem, quam oppetiit Tridenti anoo 1612. ſancti viri fama ſibi comparata . Scripſit ille

Manuale plurimarum Orationum de Paſſione Domini, & de B. V. Maria . Remanſit MS.

JOANNES FRANCISCUS A PORTICU, Provinciæ Bononienſis alumnus . Animarum ſalutem exquiſivit impenſe, & id ſibi propoſuerat in habendo Conciones , ut memoriam populis perpetuam præſtaret , qua vel ſuorum dictorum ſervaretur fructus, vel ad Deum quiſque compelleretur . Cum Regii in Lombardia quadragenas proſequeretur Concioоes anno 1573. inſtituit Societatem SS. Sa-

cra-

Digitized by Google

cramenti, quæ exponendo & ſuppliciter circumgeſtando Sacram illam Hoſtiam memoriam in omnibus & honorem in tantum Donum excitaret. Suam Provinciam recte adminiſtravit, & ad Dominum evolavit anno 1603. Bononiæ. Reperitur in hac noſtra Bononienſi Bibliotheca ejus opus morale non vulgare ſic inſcripum:

Summa Summarum. tom. 1. in 4.

JOANNES FRANCISCUS RHEMENSIS, quem Pariſienſis Provincia Concionatorem eximium, inter Religioſos prudentem Præſulem & Definitorem, ſimulque in Theologia Myſtica Magiſtrum magni nominis concelebrat. Ejus quippe virtus multiplex fuit, & vita præclaris perfectionis ornata exemplis: unde illum ſæpiſſime Animæ ſpiritui addictæ conſulebant, ut ab eo in via ſpirituali dirigerentur. Felici morte ſublatus eſt anno 1658. in noſtro Conventu Pariſienſi S. Honorati, dum Opus conſeriberet ſpirituale, quod ideo imperfectum reliquit. Hæc tamen ſatis perfecta ab eo ſunt typis commiſſa:

Director Pacificus conſcientiarum in duas partes. In prima *impedimenta tolluntur ad affectum Sacramenti Pœnitentiæ ſentiendum*. In ſecunda *Anxietates in examine conſcientiæ inſtructionibus impediuntur*. tom. 2. in 8. Pariſiis 1638. & 1643. ap. Samuel. Thibouſt.

Vera Perfectio hujus Vitæ in exercitio Præſentiæ Dei. Pariſiis 1646. apud Vid. Nicolai Buon. Deinde ibidem 1648. & tandem Lugduni 1649.

* Waddingus in lib. de Scriptorib. Ord. Minor. de eo meminit.

JOANNES FRANCISCUS ROMANUS, in ea Provincia pietate, & animarum zelo præclarus. A Sac. Congregatione de Propaganda ad Regnum Congi Miſſionarius Apoſtolicus deſtinatus, eo ſemel & iterum profectus eſt in ſummum illarum regionum bonum. Obtinuit tandem & animam ponere pro fratribus ſuis, nam Romæ anno 1646. dum peſte infectis magno charitatis ardore Sacramenta miniſtraret, eodem morbo eſt ſublatus. Edidit

L'Iſtoria della Miſſione dei Cappuccini nel Regno del Congo, colla deſcrizione Geografica di quel Regno, e con altre notizie dei coſtumi e dei riti di quella Nazione ad Sac. Congregationem de Propaganda Fide. in 4. Romæ 1646. & Neapoli 1646. & 1647. Parmæ 1649. apud Viott. & pluries in aliis Civitatibus.

* De eo Alphonſus Laſor Deſcript. Orb. v. Congum.

JOANNES FRANCISCUS A RUPE, (vulgo *la Roche*), Provinciæ S. Ludovici Definitor, & in Corſica Commiſſarius Generalis. Edidit

Vie du B. Fidele de Sigmaringue Capucin, & Martir. in 8. Avenione 1729. ap. Paul. Obbrai,

JOANNES FRANCISCUS SCOTI, a Placentia, Bononienſis Provinciæ alumnus. In ea fuit tempeſtate, cum Italiam peſtis depopularetur: & magno charitatis æſtu ipſe Placentiæ cum aliis Sociis Capuccinis inſervivit populo illi atrociſſima lue dejecto. Superſtes poſt tantum facinus vitam Domino reddidit Ferrariæ anno 1652. Opellam piiſſimam MS. in Bononienſi noſtra Bibliotheca reperimus, quæ ſic inſcribitur:

Breve Compendio dell'Arte di ſervire a Dio estratto da' libri, che ſopra ciò mirabilmente ha ſcritto il P. Gio: Franceſco da Piacenza Predicatore Cappuccino, Hi autem libri, qui hic memorantur, nobis non occurrunt.

JOANNES FRANCISCUS TURRIUS, Lucenſis, Etruriæ Provinciæ Definitor, ac Vicarius Provincialis. Nobilis genere æque ac virtutibus, Declamator Verbi Dei fervidus, & regularis diſciplinæ ſtudioſus eam vitam inſtituit, cui vivere Chriſtus eſſet, & in Chriſto omnes ſibi ingenii & animi virtutes maxime in aliorum profectum cumularet. *In exaltationem Immaculatæ Conceptionis Virginis Mariæ Matris Dei*, (utor verbis Hippolyti Maracii in Pſalterio Anagrammatico pag. 14.) *quam ſingulari cordis affectu venerabatur, deprompſit*

Anagrammata Virginea pura prorſus omnia, & ſingula, ex iiſdem Angelicæ ſalutationis verbis Ave Maria gratia plena, Dominus tecum. *Et quod eſt valde mirum, magna ex parte metro ligata, nempe in Carmina hexametra, pentametra, & ſpondaica redacta. Quæ ab Auctore ſui modeſtia tenebris damnata, vir clariſſimus Joannes Turrius Patritius Lucenſis, ejuſdem P. Jo. Franciſci ex fratre Nepos in publicam utilitatem & admirationem, nec non in gloriam ejuſdem Beatiſſimæ Virginis excudi curavit*. Lucæ anno 1664. apud Hyacinthum Paci.

JOANNES FRANCISCUS DE VELASCO Hiſpalenſis, primum inter Redemptionis Captivorum fratres 26. annis diverſatus, & deinde in Provincia Valentina Capuccinus anno 1589. Quaſi hac in Religione evangelicum theſaurum inveniſſet, nihil ſe fore credidit, niſi totis viribus perfectionem compararet. Vidiſſes ideo hominem illuſtri prognatum ſanguine, probatum in regulari diſciplina, & cæteris jam factum exemplar ita hoc arripere inſtitutum, ut nemo eo paupertatis ſtudioſior, nemo humilior, nemo in carne maxime edomanda ſeverior. Nuda

humus illi pro cubili ſemper fuit, nudis pedibus abſque ſandaliis etiam in qualibet temporum injuria ſemper inceſſit. Quotidie totum ſuum corpus flagellis cædebat, atque nodoſis funibus & ſpinarum aculeis laniabat. In pavimento ſæpius volutabatur crebris teſtarum fragmentis ſtrato: ſagulum fibulis ferreis, loricamque nexilibus anulis contextam ſemper die ac nocte detulit in carne. Et tantus demum pro Chriſto patiendi ei ardor inceſſerat, ut ab omnibus deſpici, contemni, conculcari, imo laniari, & in fruſta ſcindi Deum aſſidue exoraret. Hinc aſcenſiones in Deum factæ ſunt in ejus corde, hinc ultra morem efficacia ſermonis ad omnes Deo lucrandos. Verus quippe Apoſtolicus Concionator Verbum Dei imperterrita libertate intonabat, vitiaque carpebat vehementiſſime, vel eo Divini amoris æſtu, ut non plures tantum de populo, ſed integræ Communitates ad hujus vocem loquelæ grandis in luctum verterentur, mores projicerent perditos, turmatimque ad Sacramenta atque ad omnia pœnitentiæ ſigna proſilirent. At melius fructum illius Concionum ſic expreſſit nobilis Canonicus Alphonſus Lopez, qui in proceſſu de ejus vita interpellatus ſic reſpondit: *Non credo, B. Paulum Apoſtolum Spiritus Sancti tubam, ac prædicationis evangelicæ Magiſtrum plures concionando animas ad virtutum omnium ſtudium, quam Servus Dei Franciſcus, induxiſſe.* Inter hujuſmodi fructus enumerandæ ſunt plures Congregationes & ſodalitates, quas in multis Hiſpaniæ Civitatibus, & præſertim Valentiæ & Alonæ inſtituit, in quibus Immaculatæ Conceptionis V. Mariæ cultum mirifice, & magno animarum emolumento propagavit. Ita virtutibus & meritis cumulatus, atque prophetico clarus ſpiritu animam ſuam inter Divinas laudes ſuo reddidit Creatori in civitate Antiquariæ 1615. die 27. Decembris B. Joanni Apoſtolo ſacra, quem vivens ſumma devotione coluerat. Vixit annos 57. Compoſuit, & edidit

Regulas & Conſtitutiones pro Congregatione Pietatis ab ipſo inſtituta ad viſitandos Ægros, Pauperes & Afflictos, eoſque ſublevandos, Valentiæ 1608.

Regulas & Conſtitutiones pro Congregatione illibatæ Conceptionis Deiparæ, quam Auctor inſtituit in eccleſia PP. Minorum de Obſervantia. Ibid. 1610.

Ejus vita deſcribitur copioſe tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum præfatum §. 77. ſub nomine Franciſci, eamque collegit ex MSS. Provinciæ Valentiæ, & ex Proceſſu pro ejus Canonizatione fabricato, ſicuti & ex quodam libro in eadem civitate impreſſo, cujus titulus eſt: *Vida y predicaçion &c. del P. F. Franciſco de Sevilla Predicador Capuchino.*

JOANNES FRANCISCUS ZACER, Matritenſis, in Caſtellæ Provincia, imo & facile in tota Hiſpania eruditione, ſapientia, ſed maxime concionandi munere celebris: Semper cum pietate conjuncta ejus enituit doctrina, & cum Apoſtolici Viri ſtemmate ejus probata eſt prudentia. Hac de cauſa S. Officii Conſultor eſt adhibitus, & a Rege Catholico Philippo IV. ſuæ Aulæ Concionator aſſumptus. Evulgavit Hiſpanico idiomate ſermones plures de Sanctis, inter quos extat

Concio eruditiſſima ab eo habita in Civitate Murciæ in die Aſcenſionis D. N. Jeſu Chriſti. Orimbellæ 1632. apud Vincent. Franciſcum.

JOANNES GASPARUS MERGENTHEIMENSIS, Scriptor pius æque eruditus ac doctus Provinciæ Franconiæ, in qua & ut Lector Theologus, Concionator ordinarius, Guardianus & Definitor claruit. Varia evulgavit opera, quæ ſunt:

Supplices Libelli fidelium Animarum in Purgatorio detentarum. German. in 12. Bambergæ 1677.

Saltus Gigantis, ſive Meditationes de vita & Paſſione Chriſti. Lat. Wirceburgi 1674. & German. prodiit Bambergæ 1682.

Neo-Confeſſarius, ſive Inſtructio incipientium Confeſſariorum. Lat. Wirceburgi 1683.

Hebdomades, ſeu Exercitia Euchariſtico-Mariana. Lat. Wirceburgi 1686.

Prælibanda Euchariſtica ad majorem excitandam devotionem, deſiderium & amorem erga SS. Euchariſtiam, tum in ſacro faciendo, tum in Sacra ſumenda ſynaxi, & demum ad exhortationes efformandas pro Confraternitate SS. Corporis Chriſti, & ad alias habendas conciones idonea. Lat. ſimul &

Octena Mariana, ſive in octo coronas ſydereas diſtincta encomia B. V. Mariæ. Lat. Wirceburgi 1696. Antea hic libellus ſejunctim fuerat editus,

Recenſiti quoque ſunt alii ejuſdem libri; qui forte MSS. ſunt relicti, nam ipſa Franconiæ Provincia editionem ignorat,

Novenale Marianum.

Scrupuli Fœminarum putative nuptarum Sacerdotibus & Religioſis a S. Fide Catholica Apoſtatis circa earum Matrimonium.

Libellus Confraternitatis Marianæ.

Sermones de B. V. Maria

Conciones in feſtis totius anni.

JOANNES LUDOVICUS AMBIANENSIS, Pariſiorum Provinciæ Concionator, & facultatis Aſtronomicæ, Geometricæ, & Chronologicæ peritia vir ſatis inſignis. Elaboravit hæc ſane ingentia opera ſic inſcripta:

Atlas Temporum in quatuor libris. Primus

nun-

nuncupatur *Periodus Ludovica ex Aſtrorum conſideratione*, & dat Chronologiæ principia cum omnibus Cyclis & annorum characteribus uſque ad Chriſti adventum. Secundus inſcribitur *Chronologiæ nova methodus Calendario Eccleſiaſtico, aſtronomiſque regulis ſuſtentata*: ubi per Cyclos atque per ſeſta Mobilia præterita & ſutura ſecernitur a ceteris vera Chronologia. Tertius eſt *Chronologia Sacra, quæ omnes veteris Teſtamenti ſolvit controverſias*: ubi tamen & generalis & ſpecialis, & ſacra & proſana in ſuis Tabulis Chronologia exhibetur. Quartus dicitur *Chronologia nova ex textibus canonicis deducta*: ubi mira æque ac juſta explicatur computatio annorum omnium ſæculnrum per ſabbata, Sabbaticas hebdomadas, & Jubilæos, donec Chriſtiannrum Dominica Sabbatn Judaico ſuccedat. Pariſiis 1685.

Epitome Hiſtoriarum omnium a Chriſto nato ad octogeſimum annum ſupra milleſimum ſexcenteſimum, cum omnibus characteribus uſque ad conſummationem ſeculi, in ſol. ibid. 1685.

JOANNES MARIA HIERACENSIS, Provinciæ Meſſanenſis miniſter Provincialis, & Panormitanæ Generalis Commiſſarius, Philoſnphicam & Theologicam facultatem profeſſus eſt, & ſatis verſatum ſe probavit. Scripſit

Diſputationes varias Theologicas & Morales: quibus tamen præ humilitate typos prohibuit.

Il Carro d'Elia. Meſſanæ 1620.

* De eo meminit Torreçilla l. de excellentia Seraph. Relig. ubi de Scriptor. Capuccinis.

JOANNES MARIA A NOTO poſt alinm ſuum Cnntribulem, ideſt Clementem a Nnto, noſtræ Religionis Miniſter Generalis anno 1625. electus. Dignus ſane, qui ſuper omnes eveheretur, cum inter omnes animo, ingenio, moribus & zelo ſemper eminuerit. Syracuſanam ſuam Provinciam primo ut Definitor & Miniſter Provincialis rexerat & inſtruxerat. Sed cum deinde toti Ordini eſt præfectus, tntum quoque Ordinem florenti Seraphicæ Regulæ obſervantia ſervare fnliciтus ſtuduit, & invictus obtinuit. Nullus illi labor mnleſtus, nulla aſpera difficultas. Quod verbo nnn poterat, hoc exempln ſane adipiſcebatur. Jure comparatus eſt illis primævis Franciſcanæ Religionis Heroibus. Hanc vivendi ratinnem in Chriſti, Eccleſiæ, & Ordinis gloriam ſecuta eſt mors æque ſelix Neapoli 1631. die 4. Februarii, ætatis ſuæ 68. Plura ſcripſit, quæ tamen non omnia ad nos ſunt deducta, ſed hæc tantum

Annotationes in VIII. Libros Phyſicorum Ariſtotelis.

Annotationes in libros Metaphyſicorum.

Annotationes in 4. Libros Sententiarum.

Epiſtola ad univerſos Religionis noſtræ Fratres: in qua de obſervantia altiſſimæ Paupertatis, & de Regula Minoritana luculenter diſſerit. Romæ 1628.

* Ejus vita deſcribitur a Marcellino de Piſe tom. 3. Annal. Capuccinor.

JOANNES MARIA SONEGIENSIS, apud ſuam Vallonicam Provinciam adhuc in memoria eſt, ut vir altiſſima decoratus doctrina, & vitæ ſanctitate pariter ſublimis. Guardianus ideo & Definitnr ibi eſt aſſumptus, dieſque clauſit anno 1684. Non ita vivit illius operum memoria, ſed ſic tantum confuſe nobis enarrantur ab eo hæc edita:

Sermones plurimi de Tempore. tom. 2.

Opera quædam ſpiritualia maxime de Præſentia Dei. Perperam hic Auctnr in veteri Bibliotheca dicebatur Franciſcus Maria.

JOANNES MARIA TISSANENSIS, a ſua Panormitana Provincia Sanctorum greſſibus ad omnes tum Provinciæ cum totius Ordinis gradus conſcendit. Humilitatem præmiſit, nec prætermiſit umquam vel inter ipſos ſui ingenii doctrinæque plauſus. Orandi ſtudium familiare habuit, dieſque nocteſque in vigiliis ducere tenuit pro deliciis. Unde facilis illi aditus ad ſupernorum contemplationem, facilis & a ſupernis in ejus cor gratiarum omnium deſcenſus: quibus ideo vel ſui admiratinnem pariebat in prodigiis & prophetiæ ſpiritu; vel is certe ſemper erat, qui ad demulcendos, commovendos, & emolliendos animos virtutem in concionando poſſideret. Hi greſſus, inquam, quibus omnium plauſu ejus Provincia & altera S. Angeli in Miniſtrum Provincialem illum vocavit, & totus deinde Ordo in Procuratorem, ac tandem in Miniſtrum Generalem anno 1581. aſſumpſit. Vitæ hujus ſanctiſſimæ terminum ille invenit annn 1584. Romæ ultimo ſui Generalatus anno, obtenta prius a Gregorio XIII. qui eum pluris ſaciebat, remiſſione & benedictione. Scripſit doctiſſimo calamo

Expoſitionem, ſive Commentaria ſuper Regulam FF. Minorum. tom. 1. in 8.

* Ejus vitam deſcripſit Boverius tom. 2. Annal. Capuccin. ad annum prædictum. Et de eo meminit Toſſinianus in Hiſtnr. Seraphica l. 1. pag. 107. ubi de illo ſic loquitur: *Pater Joannes Maria Tiſſanenſis, vir eruditiſſimus, Pontificii Juris non ignarus, vitæ exemplo præſtans, jejuniis deditus, ſolo pane & aqua contentus, hoc anno 1584. obiit Romæ, ob cujus mortem omnes ingemuerunt*.

JOANNES MARIA ZAMORA, Utinenſis, Venetiarum Prnvinciæ egregius Verbi Dei Declamator, & in Provincia Bohemiæ, quo miſſus eſt ad Religionem propagandam, Commiſſarius Generalis, virtute & doctrina fuit eximius. Ingenium coluit ſanctæ contemplationis lumine, & præſertim circa Do-

mini Jeſu Paſſionem, in qua inſomnes noctes inter lachrymas & ſuſpiria ducere viſus eſt. Meditationem ſovebat vitæ auſteritate, & carnis maceratione. Qui in Deum totus erat, totus quoque in celebranda ejus Matre V. Maria fuit, a qua cæleſtibus favoribus dicitur inſignitus. Obiit Veronæ anno 1649. ætatis ſuæ 70. & Religionis 52. magna doctrinæ & ſanctimoniæ fama Poſteris relicta. Porro en ſui profundi æque, ac pii ingenii monumenta.

De Eminentiſſima Deiparæ Virginis Mariæ Perfectione libri tres. In quibus primo agitur generatim de ejus Perfectione, deinde ſingillatim de ipſius virtutibus donis & privilegiis juxta vitæ ſeriem ab æterna Prædeſtinatione ad Deſponſationem uſque diſſeritur. Venetiis 1629. apud Nicol. Miſſerinum. Quod opus ab Auctore elucidatum & locupletatum poſtea eſt, & auctum his quatuor aliis libris,

De Deſponſatione, Angelica Salutatione, Divinique Verbi Conceptione, De Viſitatione, & de iis omnibus, quæ ad ejus poſt partum Purificationem acciderunt. De fuga in Ægyptum, & de reliquis omnibus, quæ evenerunt uſque ad ejus feliciſſimam mortem. De feliciſſimo ejus tranſitu, Reſurrectionis gloria, Aſſumptione & Coronatione in gloriam æternam. Opus ſane tum Theologiæ ſtudioſis, cum Concionatoribus ſatis opportunum.

De originali Virginis Mariæ Innocentia, & ab Originalis peccati maculæ immunitate, & exemptione, ex S. Scripturæ teſtimoniis.

De vera & germana SS. Patrum priſcorumque Doctorum de Sancta & Immaculata Deiparæ Virginis Conceptione mente & ſententia.

De vera itidem S. Thomæ Aquinatis de eadem Conceptione mente & ſententia.

De Facilitate, Decentia, & Neceſſitate dirimendæ terminandæque Controverſiæ de ſancta & immaculata Conceptione a communi & univerſali peccati lege.

De perfecta & abſoluta Deiparæ Virginis Immunitate & exemptione a communi lege peccati. Hi ſunt libri de Deipara, Sequentes controverſias inter S. Bonaventuram, S. Thomam, & Scotum dirimunt.

Diſputationes Theologicæ de Deo Uno & Trino ad Card. Ludovic. Ludoviſium.

De Deo ut Principio, & de ipſius præſtantia. lib. 1.

De rerum Creatione, & Conſervatione. lib. 1.

De Divina Providentia. lib. 1.

De Libero Arbitrio, de Actibus humanis, & eorum differentiis.

De Concurſu Dei cum voluntate creata ad actus naturales. lib. 1.

De Peccato, & de ejus Cauſis. lib. 1.

De naturali Hominis facultate. lib. 1.

De Auxiliis Divinæ Gratiæ ad opera ſupernaturalia.

Compendium Metaphyſicæ. Quæ Opera omnia impreſſa ſunt Venetiis 1626. ap. Jacob. Sarzinam.

* De illo meminerunt Waddingus l. de Scriptor. Ord. Minor. Pagnotius de Maria Triumphante, Maraccius in Bibliotheca Mariana, & Lucretius Trejus, Monumenta Prov. fori Julii, ubi de Capuccinis.

JOANNES PETRUS A BUSTO-ARSITIO, Provinciæ Mediolanenſis, imo & totius Ordinis eximium decus. Ingenii omne ornamentum ab ipſa juventute aſſecutus videbatur, nam præter Gallicam, Hiſpanicam, & Germanicam linguam peritia Græcæ & Hebraicæ excellebat: deinde Philoſophicam & Theologicam facultatem adeo obtinuit, ut eas per aliquos annos e Cathedris ſumma cum laude explanarit, Morum ſimiliter ac pietatis in Deum culmen conſcendit; unde a Provincia magno ſui proventu ſæpe ad Guardiani, Definitoris, ac Provincialis munus eſt adſcitus. Ordo vero totus, ut tanti viri virtute & zelo frueretur, plenis ſuffragiis in Miniſtrum Generalem elegit Romæ anno 1698. At mors præripuit uberiores fructus, dum anno 1700. in viſitatione Ordinis obiit Genuæ inter Virginis Immaculatæ laudes, cui erat addictiſſimus, & pro ejus defenſione multa fuerat perpeſſus. Vel unum nobis tanti viri remanet virtutis fragmentum, nempe

L' Idea del buon governo. Diſcorſo al Senato di Lucca, predicando ivi nella Quareſima. in 4. Lucæ 1693. ap. Hyacint. Paci & Dominic. Giuffetti.

JOANNES RAYMUNDUS HISPALENSIS, Bæticus, Concionator apud ſuos celebris, edidit Hiſpanice

Orationem funebrem in Exequiis Reginæ Hiſpaniarum Mariæ Emmanuelæ de Sabaud. Malacæ 1714. ap. Jo. Vaſquez.

Orationem de SS. Eucharistiæ Sacramento in Viſitatione Infirmorum. Malacæ 1724.

JOANNES THOMAS BRAYDENSIS, Pedemontanæ Provinciæ Concionator & Lector eminenti eruditione conſpicuus. Philoſophiam & Theologiam geminato ſeptennio Noſtros edocuit. Virtutibus quoque & religione probatus in Provinciæ commodum ſæpe ad Guardiani & Definitoris gradus eſt aſſumptus. Piiſſime obiit in ſuæ Patriæ Conventu anno 1669. dum ſequentia Opera ad prælum pararet, quæ ideo ibi relicta ſunt MSS. Hæc ſunt:

Integer Curſus Philoſophicus.

Integer Curſus Theologicus ſecundum mentem Scoti pluribus noviſſimis quæſtionibus illuſtratus.

JOAN-

JOANNES THOMAS GENUENSIS, illius Provinciæ Coocionator eruditione varia inſignitus, & quia ſimul religioſæ vitæ virtutibus decorus ſæpius io ſua Provincia Guardianus, atque in Corſica Miniſter Provincialis: quo in munere ibi obiit anno 1681 Hoc item fuit in cauſſa, cur ſequens opus prælo paratum relinqueret MS.

Genova ſollevata con i Ricordi di S. Bernardo Abbate, dedicata alla Ser. Repubblica di Genova. Servatur in noſtra Genuenſi Bibliotheca.

JODOCUS BREMGARTHENSIS, Helveticæ Provinciæ Concionator & Lector, io Germanicæ nationis utilitatem tranſtulit ex Italico idiomate, ediditque

Expoſitionem P. Sanctis Romani ſuper Regulam FF. Minorum. Lucernæ 1675. apud Godefrid. Hautt.

JORDANUS ANNANIENSIS, nobili genere oatus, Provinciam Tyrolenſem illuſtrioribus decoravit virtutibus. Ingenii felicitas, ingenuitas morum, profunda doctrina, & eloquii fœcunditas eum virum effecere, ut Archiepiſcopus Salisburgenſis ad Aulam Cæſaream ita teſtari potuerit: *Talis omnino, qualem fortaſſe neminem Germania nunc habere videatur*. Conſummatus in brevi explevit profecto tempora multa: & ex multis, quæ paraverat, reliquit tantum prælo

Annuale Concionum. in fol. Auguſtæ Windelic. 1724. ap. Joſeph. Grueter.

JORDANUS WASSERBURGENSIS, Bavaricæ Provinciæ, imo Ordinis totius ſingulare ornamentum. Nullum fuit ſtudiorum genus, in quo ſui admirationem non pareret: nulla animi virtus, pietas, vel religio, quæ io illo non reniteret ampliſſime: nullus fere denique honoris gradus, ad quem ejus Provincia, imo & totus Ordo eum non extolleret. In ſtudiis quippe id certe obtinuit, ut a celebrioribus Bavariæ Concionatoribus & Magiſter & veluti Parens prædicaretur. In moribus illud præſertim portentum charitatis io Proximum adhuc in ore omnium verſatur, quod Landishuti violenta in expugnatione ipſe per circumjactatos igniteos globulos humi repens ad vulneratos feliciter penetraret, eos ad confeſſionem hortando, & ad ſalutis portum diſponendo. In honorum culmine Guardianus, ter Provincialis, Conſultor, & Definitor Generalis regulari præfuit diſciplinæ: quo poſtremo in munera Romæ obiit ſingulari pietatis fama. Vir pretioſus a ſua Provincia habitus: eximius in ſpiritu Seraphico a Romana Curia celebratus: integerrimus & fideliſſimus Coadjutor a Reverendiſs. P. Hartamaſio Generali dictus: ad magna, imo ad omnia natus ab exteris nationibus. Tanti viri monumenta ejus Provincia collegit, quæ ſunt

Fluenta Jordanis, ideſt Concionum extraordinariarum Centuria. Opus poſthumum Germ. tom. 1. Landishuti 1742.

Fluenta Concionum Feſtivalium & Dominicalium. Germ. tom. 2. Straubingæ hoc anno 1745. prodibunt.

Conciones honorificæ & funebres ſparſim et variis in locis impreſſæ.

Annualia alia plura Concionum.

Sermones ad Fratres, & ad Moniales.

Tractatus prædicabiles, morales, & aſcetici de variis Ordinibus Regularium.

Tractatus morales de ſingulis ſtatibus hominum cujuſcumque conditionis, artis, ætatis, & profeſſionis.

Tractatus de quatuor nationibus Europæ.

Tractatus de ſtudioſa Juventute juxta Scholas & Claſſes.

Tractatus de Candidatis ad Ordinem, & de Profeſſis in Religione.

Tractatus de Adoratione perpetua SS. Eucharistiæ ſacramenti.

Exercitia ſpiritualia ad Philotheam animam Religioſam per Sermones Aſceticos, ſervata triplici via. Quæ omnia MSS. cuſtodiuntur a ſua Provincia, ſi quando meliora affulſerint tempora, ut typis donari poſſint.

JOSAPHAT ROTHOMAGENSIS, Normanniæ Provinciæ alumnus, doctus, eloquens, & religioſis ornatus moribus. In præcipuis Galliæ Civitatibus munus prædicationis præclariſſime exercuit. Præfuit quoque ſuæ Provinciæ ut Moderator ſatis prudens, & proficuus. Edidit Gallice

Orationem in funere R. P. Honorati Bouchart de Champigni Capuccini, viri ſanctitate & miraculorum gratia illuſtris. Pariſiis 1624.

JOSEPH DE ARAZENA magnum adeptus eſt nomen in ſua Bætica Provincia cum in Theologiæ Cathedris & in inſignibus ſuggeſtibus, tum io regulari regimine, quod & Guardianus & Definitor exercuit. Prodiit ab eo io lingua Hiſpana

Oratio panegyrica de S. P. Franciſco. Cordubæ 1704.

JOSEPH BARCINONENSIS, ex Petro Rocaberto Baronum Ordinis, Caprariæ Dynaſta, & ex Anna Gualdeſia piiſſima Matrona progenitus, primo Clericalem adoleſcens attigit militiam, in Complutenſi Academia ſtudiis feliciſſime vacans; deinde PP. Obſervantium adjunctus eſt numero, & tandem vitæ auſterioris ſtudio inter Capuccinos Provinciæ Cataloniæ eſt conſcriptus. Vir evaſit gravis, & prudens, qui ſtudium in ſervanda innocentia, & amorem in ſui contemptu, in paupertate, atque in oratione adhibuit. Porro ad Dei Verbum diſſeminandum miram habuit ſpiritus & eloquii effica-

ca-

caciam. Primus ex noſtris fuit, qui in Hiſpania Orationem 40. Horarum ſuis ſermonibus celebrarit, illudque exercitium ita eſt proſecutus, ut populum ubique ad commotionem provocarit, & undique deportarit Animas ad Deum. Diutino phthiſicæ febris morbo probatus ad juſtorum præmia evolavit Barcinone anno 1584. ætatis ſuæ 58. De eo hæc nobis tantum ſuggeruntur.

Opuſcula aliqua ſpiritualia, quæ ejus ſuppreſſo nomine ſunt impreſſa.

Liber ſermonum de Tempore, qui aſſervanvantur in noſtro Barcinonenſi Montis Calvariæ Conventu MS.

* Ejus vitam ſcripſit Boverius tom. 2. Annal. Et præclarum de eo evulgavit encomium P. Sebaſtianus Verdejus Ordinis Minorum de Obſervantia in ſuo libro, qui inſcribitur: *Inſtructio ad Officium de S. Cruce rite perſolvendum*, ab eo Hiſpanice conſcripto.

JOSEPH BAYRMUNCHENSIS, Bavarus, antea Parochus, & in Religione Concionator. Quæ ipſe fuerat adeptus, omnia aliorum juris fecit. Et hæc ſunt:

Modus bene meditandi.

Inſtructio Clericorum circa Altaris miniſterium,

Chorus Arithmeticus. Quæ omnia forte adhuc ſunt MSS.

JOSEPH BILINENSIS, Provinciæ Bohemiæ Concionator in animarum lucrum pervalidus, Penitentiarius indefeſſus, & ſingularis B. Virginis Mariæ cultor, imo & ejuſdem cultus Promotor aſſiduus. Factum proinde eſt, ut anno 1696. frequentiſſimis populi votis Cuſtos & Sacriſta fieret celeberrimæ S. Domus & eccleſiæ Lauretanæ Pragæ. Reſpondit ille eo in munere tum ſuæ cum omnium expectationi, dum Confraternitatem Lauretanam ibi erectam, maxime in uberius Defunctorum ſuffragium, ampliſſime per totam Germaniam extendit: & cum ad pietatem omnium in illam Virginem Mariam exercendam edidit librum affectibus piiſſimis refertum, qui eſt inſcriptus:

Hortus florum Lauretanus. German. & Bohem. in 8. Pragæ 1700. & aliàs, ſæpe vel totus, vel per partes is liber eſt reimpreſſus.

Libellus Confraternitatis Lauretanæ Pragenſis celeberrimæ. Eidem volumini in fine adnexus,

JOSEPH BRISACENSIS, Auſtriæ Anterioris Concionator, Animarum curæ addictus omnibus prodeſſe ſtuduit, & orationem commendare voluit hoc opere, quod inſcripſit:

Spiritualis Aurifodina. German. in 12. Conſtantiæ 1741. ap. Leonard. Parcus.

JOSEPH A CANNOBIO, Mediolanenſis Provinciæ Concionator celebris, & totius Ordinis Annaliſta. Utriuſque muneris uſque huc monumenta dedit non exigua, ampliora daturus, ſi nobis illum ſoſpitet Deus. Quæ igitur ad hanc diem typis commiſit, ſunt

Vita del B. Giuſeppe da Leoneſſa Cappuccino e Compendio della ſteſſa vita. Milano 1737. ap. Carol. Joſ. Quintum.

L'intera Idea dell'ottimo Governo di una Criſtiana Repubblica. Diſcorſo detto nella Sala del Senato di Lucca. in 4. Lucæ 1735. apud Dominic. Ciuffettum.

Orazione Panegirica di S. Margherita da Cortona. Peruſii 1737. ap. Conſtantinum.

Orazione Panegirica del B. Giuſeppe da Leoneſſa. Mediolani 1738. ap. Carol. Joſ. Quintum, & in Collectione Orator. Capuccinorum Venetiis 1745. ap. Coronam decade prima.

Appendice al Toma Terzo degli Annali de' Cappuccini, tradotta dal Latino e accreſciuta, in fol. Mediolani 1744. apud Petr. Anton. Frigerium,

JOSEPH A CAPRIOLA, Umbriæ Provinciæ alumnus, & in mechanicis artibus valde peritus, Evulgavit idcirco hoc opuſculum:

La Miſura del Tempo &c. In quo agitur de modo fabricandi Horologia ex rotis compoſita cujuslibet generis, iam grandia quam parva, & etiam ſine rotis cum aqua ſolum. Patavii 1663. apud Andream Gattellum.

JOSEPH A CARABANTES, ex Aragoniæ Provincia, tamquam prodigium factus eſt multis, & Dominus ejus Adjutor fortis. Vere a ſummo ad ſummum egreſſio & occurſus illius ſemper fuit. In ſæculo ab anno 1628. quo in lucem prodiit, uſque ad ejus in Religionem ingreſſum, & Scholarum ſtupor in ingenii granditate, & converſationis ſanctæ prototypus in morum ſanctitate viſus & concelebratus eſt. Capuccinus factus, Seraphicus eſt dictus: adeo in ipſo ſcientia cum charitate eſt elevata, & charitas ad omne virtutum & bonorum operum genus illum accendit & impulit. Vas deinde electionis ille fuit ad portandum nomen Dei coram Gentibus, cum Miſſionarius Apoſtolicus eſt electus. Incępit ab Hiſpania, progreſſus eſt in America, & in Hiſpania denuo rem complevit egregie. Illum propterea Hiſpania, & America ut ſuum Apoſtolum æmulantur. Quæ in Miſſionibus egit, quas devoravit ærumnas, quotque in immenſum animarum victorias retulerit, non brevi calamo poteſt exponi. In ſignis & prodigiis non ſecus, ac cum Dei Verbo omne egregium facinus eſt aggreſſus, & ſemper eſt aſſecutus. Quas plagas deſertas Gen-

geſ.

teſque efferatas ferrum domare non potuit, ille penetravit, devicit, & ſubjecit fidei & Catholicis Principibus: Provincias nempe Cumanam, Carcas, Cerças, populos Guamentejos, Caymos, Tapias, Azaguas, Cuacas, Coreos, Caribbas, Pyritos, alieſque nationes, quas nonniſi Barbarus enumeraret. Patronem præprimis tenuit Virginem Mariam, cujus cultum maxime in SS. Roſarii myſteriis percenſendis ſimul cum fide dilatavit, imo & ad dilatandam fidem habuit in emolumentum. Qui ejus geſta ſcripſere, vix methodum inveniunt coatiendi omnia ab eo glorioſe facta in fidei & animarum lucrum: tantamque ejus Vita deſcripta admirationem effecit, ut merito illum Apoſtolici muneria prodigium & portentum populi conclament. Laboribus tandem, imo & inter ipſos Apoſtolicos labores vere fractus ad coronam juſtitiæ emiſit ſpiritum in Villa Lemus anno 1694. die 11. Aprilis, ætate annorum 66. Tanti viri monumenta ejus piis ſtudiis reſpondentia hæc ſunt:

Ars addiſcendi, atque docendi Idiomata pro Miſſionariis ad converſionem Indorum abeuntibus. Matriti.

Lexicon, ſive Vocabularium verborum, adverbiorum, conjunctionum & interjectionum, ad meliorem intelligentiam ſignificationemque Indorum. Ibid.

Practica de Miſiones, Remedio de Pecadores, ſacado de la Divina Eſcritura, y de la enſennanza Apoſtolica, aplicado en el exercicio de una Miſion, fundada en los motivos mas poderoſos para reducir a las Almas. Tomus primus in 4. in Civit. Legionenſi 1674. ap. Viduam Auguſtini de Palderieſo.

Segunda parte del Remedio de Pecadores, hallado en las Eſcrituras ſagradas, aplicado en la ſegunda Miſion, diſpueſta con veinte y quatro Sermones, fundados en motivos eficaces para reducir y adelantar las Almas. Tomus ſecundus Matriti 1678. apud Andr. Garcia.

Platicas Dominicales, y Lecciones doctrinales de las coſas mas eſſenciales ſobre los Evangelios de las Dominicas de todo el anno, para deſemperio de Parrocos, y aprovechamiento de Feligreſes. Volum. primum in 4. Matriti 1686. apud Melchior. Alvarez. Secundum ibid. 1687. ap. eumdem. Hos libros Ill. & Reverendiſſ. Michael de Fuentes Epiſcopus de Lugo in Gallecia commendavit & præcepit, ut in omnibus Paræciis non ſecus ac Conſtitutiones ſynodales legerentur, imo & legentibus & audientibus Indulgentiarum munus attribuit: ut conſtat ex ejus Decreto in Viſitatione 4. Julii 1687.

Jardin florido del Alma, cultivado del Chriſtiano, con el exercitio del Roſario, Via Crucis, y de otras muchas Devociones, y obligaciones, regalado del Cielo con tiernos Elamamientos de Chriſto para ſacar al Pecador de la culpa, y encaminarle a la Gloria. in 8. Matriti 1677. ap. Andr. Garçiam.

* Hujus apoſtolici viri geſta & vita a pluribus noſtris Scriptoribus, ut liquet in hac Bibliotheca, ſunt deſcripta: & ex aliena D. Didacus Gonzalez de Quiroga Judex Eccleſiaſticus, & Parochus S. Eulaliæ in Villa de Monforte de Lemus.

JOSEPH LE CLERC DE TOMBLAY, Pariſienſis, vir generis nobilitate, doctrinæ præſtantia, pietate animi, & eximiis factis apud Gentes & Reges profecto magnus. In ſua Pariſienſi Provincia ſæpe Guardianus & Definitor eſt adhibitus: & in Turonenſi Provincia pluribus annis Magiſter Novitiorum, & Provincialis Miniſter. Miſſionum omnium tam Orientalium quam Occidentalium contra Infideles, & Pictavienſium contra Hæreticos Inſtitutor fuit, ideoque a S. Sede Apoſtolica cum ampliſſima facultate Commiſſarius Generalis eſt ſpecialiter delegatus. Fundator quoque & Auctor Monialium Benedictinarum ſub titulo Montis Calvariæ. Invictiſſimi ac juſtiſſimi Ludovici XIII. Regis Chriſtianiſſimi, ac Emin. Card. de Richieliù a ſecratiſſimis conſiliis, & ab illis ſumme dilectus: quippe qui in rebus perarduis prudens, fortis & facilis. Eo Conſultore & auctore idem Rex Chriſtianiſſimus datis ad Turcarum Imperatorem litteris Sepulchrum Chriſti e Græcorum & Armenorum manibus vindicavit, ut a Catholicis ſervaretur & retineretur. Fidei & Religionis Catholicæ vindex, cum intelligeret ex munitiſſima arce Rupellenſi hæreſum virus ebullire, & in univerſam Galliam diffundi in eccleſiæ & Regiæ Majeſtatis injuriam, orationem ad id habuit in regio conſeſſu tanto eloquentiæ ac rationum pondere, ut Regem devinxerit ad egregium arduumque facinus aggrediendum illam Arcem expugnendi. Præmiſit ille in Inſulam Regiam Capuccinos, ad Milites obſtringendos in Regis obſequium, ſine quo & inſula in hoſtium jus ceſſiſſet, & incaſſum evaniſſet arcis obſidio. Cecidit illa Babylon magna, & Joſeph noſter in Conſilio Regio iterum perorans id obtinuit, ut Rex locum illum tamquam hæreſeos caput, fomitem rebellionis, Regni dedecus, atque Divinæ Regiæque Majeſtatis injurium æterno damnaret excidio. Demum in perenne ſuæ pietatis & doctrinæ monumentum hæc ab eo typis ſunt conceſſa Gallico idiomate:

Introductio ad Vitam ſpiritualem facili quadam Orationis methodo pro Anima devota & religioſa. tom. 2. in 8. Pictavii 1626. apud Franciſc. Lucam. Deinde tom. 1. in 4. Pariſiis 1630. ap. Jo. Fovet.

Sexaginta Monita ad Moniales Benedictinas ſub

ſub titulo Montis Calvariæ, in 4. Pariſiis 1632.

De Perfectione Seraphica, ſive de Felicitate admirabili Servorum Dei ſub forma Coronæ myſticæ expreſſa: quam omnibus Divinorum ſuorum mandatorum & conſiliorum veris obſervatoribus Dominus tribuit, & ſpecialiter Religioſis S. Franciſci. in 4. ibid. 1634. ap. Sebaſtianum Cramoiſy,

Praxis interior præcipuorum vitæ Chriſtianæ exercitiorum juxta methodum Orationis mentalis, traditam in Introductione ad vitam Spiritualem, in 8. ibid. 1638,

Tractatus de tribus generibus Vitæ ſpiritualis, & de tribus Votis viri Religioſi, in 8. Nioſti, 1646,

Epiſtolæ Spirituales, & alia Opuſcula edita a P. Franciſco Andegavenſi Concionatore Capuccino,

* Qui ejus quoque vitam & geſta luculenter deſcripſit. De eo meminerunt quoque omnes, qui de rebus Gallicis ſcripſerunt ſub Ludovico XIII. & Waddingus de Scriptor. Ord. Minor. Joannes de la Haye illi dicavit Tomum Tertium ſuper Geneſim, & Tomum ſecundum ſuper Exodum,

JOSEPH A COLLEAMATO, Picenæ Provinciæ & totius Religionis alumnus unus ex primis. Decimum octavum agebat annum, cum divino actus ſpiritu veſtibus detractis & calceis, tamquam verus S. P. Franciſci imitator, nudus coram F. Ludovico a Foroſempronio comparuit petens, & ſtatim accipiens Religionis habitum. Secundus ille ſæcularis fuit, qui ad noſtram tunc primo convenerit Congregationem. Is evaſit, qui Poſteris merito normam daret Regulæ Seraphicæ ſervandæ, religioſeque vivendi. Carnis macerationem, omneſque vitæ auſteritates vehementer excoluit. In Oratione fuit aſſiduus, & prolixas in ea nocturnas ducebat vigilias, brachiis in Crucis modum ſemper protenſis. Demum humilitatem raro ſuo exemplo Ordinem edocuit, vitæque perfectionem hæreditariam reliquit. Obiit ſanctiſſime Foroſempronii anno 1557. Scripſit

Hiſtoriam de Origine & progreſſu Reformationis Capuccinorum in Provincia Marchiæ. MS.

* De eo Boverius tom. 1. Annal. Capuccinor. & Martyrologium Franciſcanum die 28. Junii.

JOSEPH DONDORIUS, Piſtorienſis, Provinciæ Etruriæ alumnus, & Concionator. Scripſit Latine libros quatuor ſub titulo:

De Pietate Piſtorienſium &c.

* De eo meminit Pagnotius de Maria Triumphante Corona prima c. 8. & Cor. 3. c. 18. in quibus ejuſdem Auctoris libros ſæpius citat.

JOSEPH DRUJENSIS, (vulgo *de Dreux*) Provinciæ Pariſienſis Concionator exquiſitæ eruditionis, & vitæ integritate, virtutumque omnium, quæ Religioſum decent virium, ornamento decorus. Illius hæc ſunt opuſcula:

Oratio, ſeu Concio in funere P. Joſephi de Morlais Concionatoris Capuccini ab ipſo habita die 7. Octobris 1662. in noſtra Eccleſia Montis Calvariæ Pariſiorum. Pariſiis 1662. ap. Dionyſ. Thierry.

Thronus Dei in anima Juſti, ſeu Idea perfectæ Abbatiſſæ in vita ſancta & præclaris geſtis Domnæ Magdalenæ de Sourdis Abbatiſſæ Regii Monaſterii S. Pauli Bellovacenſis. in 8. Pariſiis 1668,

JOSEPH FERNENSIS, Provinciæ Mediolanenſis filius, in Bononienſi vero Vicarius Provincialis, ac totius Ordinis Definitor Generalis electus anno 1552. Exemplar fuit perfectionis eximiæ, & in contemplatione ſublimis Magiſter. Seraphicam Regulam enixe coluit, unde arctiſſimus in paupertate, ſævus in ſuæ carnis maceratione, & in omnium virtutum ſtudio ſolicitus vitam duxit perfectione evangelica ſatis eminentem. Congregationes S. Pauli Decollati, & Clericorum Regularium de Somaſcha magnopere ſua prudentia adjuvit. Earum enim Præfecti in Viſitationibus illo utebantur, nec quidquam ſine ejus conſilio agebant. Eximius quoque ac vere Apoſtolicus fuit ſua ætate Concionator. Is fuit Auctor & Inſtitutor illius ſancti Exercitii, quod vocant Quadraginta Horarum in SS. Euchariſtiæ Sacramenti cultum, & animarum lucrum ſermonibus, qui intermiſcentur. Sic autem ipſe incepit, ut mirum in modum præoſtenderit quid valeret, cum præſertim Mediolani, Ticini, Senis, Biturgiæ, Eugubii, & in aliis Italiæ Civitatibus innumeros animarum fructus retulit. Clarus miraculis, & laboribus conſumptus maxime pro animarum converſione, ad præmia evolavit Mediolani anno 1556. Quod ipſe inſtituerat, hoc idem edocuit in hoc opuſculo:

Methodus ſive Inſtructio celebrandi devote, & cum fructu Orationem 40. *Horarum*. Mediolani 1571. & alibi ſæpe.

* Ejus geſta copioſe deſcribuntur a Boverio tom. 1. Annal. Capuccinor. ad annum prædictum ex MSS. Petracii, Salodienſis, Monteflorum, Provinciæ Mediolanenſis, & Brixienſis. De eo etiam meminerunt Auctor Manipuli FF. Minor. in c. 7. Regulæ S. Franc. Martyrologium Franciſcanum Nonis Januarii. Spondanus vero in Continuatione Annal. Eccleſ. Baronii tom. 3. ad annum 1556. ſic de eo ſcribit: *Mortuus eſt hoc anno Mediolani Joſephus Fernenſis Capuccinus, Vir Theologis apprime excultus, quem Auctorem & Inſtitutorem fuiſſe volunt utiliſſimæ Orationis* 40. *Horarum*,

rum. Cum urbs Mediolanenſis, ob graſſantia Cæſaris & Regis Francorum bella, maxime conſternata jaceret, in ea Joſephus prædicationi vacans civibus perſuaſit Orationem inſtituere, ex qua futurum pollicebatur, ut ab hujuſmodi ærumnis liberarentur. Quare communi Urbis conſilio ea primo in Eccleſia Cathedrali, deinde in aliis per totum anni circulum inſtituta fuit: unde poſtea hæc pia inſtitutio in univerſum Chriſtianum Orbem diffuſa fuit. Hæc ille.

JOSEPH DE GRAUX, Hiſpanus, Provinciæ Aragoniæ Miniſter Provincialis, & Commiſſarius Generalis. In omnibus ſe præbuit exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate. Unde ejus Conciones certum a ſæculo referebant fructum, inter Fratres adminiſtratio componebat omnes, & ejus ſcripta nunc uſque Poſteros in perfecta Regulæ obſervantia continent. Scripſit enim

Commentaria, ſeu Expoſitionem in Regulam a S. P. N. Franciſco Fratribus Minoribus præſcriptam. Hiſpan. in 8. Cæſarauguſtæ 1652.

JOSEPH HISPALENSIS, in Provincia Caſtellæ S. Theologiæ Profeſſor, & Concionator Regius. Claruit enim tum doctrinæ eloquentiæ & eruditionis, cum Religioſæ vitæ ſingularibus ornamentis. Edidit

Sermones varios tam de Sanctis, quam de aliis materiis. tom. 3. in 4. Matriti 1685. & 1686.

JOSEPH AB ITRO, Neapolitanæ Provinciæ Concionator, Lector, Definitor, ac demum Miniſter Provincialis. His in muneribus eximia ſunt, quæ in aliorum profectum ipſe contulit, excellentia adhuc quæ in ſe pietatis ac veræ Seraphicæ vitæ exempla protulit. Quæ omnia ut jugiter in omnium inſiderent animis, ſingulare hoc edidit opuſculum:

Compendio delle coſe più eſſenziali per l' eſſervanza della Minorica Povertà ſecondo la dichiarazione di Niccolò III. e di Clemente V. in 12. Neapoli 1723. apud Dominic. Roſelli.

B. JOSEPH A LEONISSA, jam ad aras evectus a Clemente XII. & brevi in ſanctorum albo declarandus, utpote virtutis & ſanctitatis non exemplum modo, ſed & prodigium. Benedictionem dedit illi Dominus, unde ivit de virtute in virtutem, & aſcenſiones mirabiles diſpoſuit in corde ſuo. Ut pignus electum a Deo ſignificatum eſt Matri, cum ei colaphum eſt impactum noctu a manu inviſibili, dum negligentius agens circa puellum prope eſſet ut interficeret; & cum illa ceſſante, cuna ſine manu agitabatur ad ſomnum infanti conciliandum. Ut ſervum Dei electum ſe præbuit ille ſtatim in primis annis: nam vix rationis uſum attigit, ut ſtatim modeſtiæ abſtinentiæ & virtutum omnium, quibus excelluit deinde, ſe ſtudioſum præbuerit. Vincebat omnes æquales moribus & ingenio Viterbi ſub Ludimagiſtro Patruo ſuo, qui ejus factus eſt Tutor pro Parentibus, qui cito obierunt. Vincere illum voluit idem ipſe Patruus, cum nuptias felices & paratas illi obtulit: quas tamen ille ſimul cum aliis mundi oblectamentis rejecit, victor factus, cum noſtrum inſtitutum in Provincia Umbriæ aggreſſus eſt, quod accidit anno 1552. Novum facinus adorſus idem Patruus ei palmam detrahere contendit. Nam ad Novitiatum turbam Amicorum & Conſanguineorum miſit, qui precibus, minis, & violentia ad ſæculum reducere illum tentarent: ſed eo eventu, ut victoriam geminaret Joſephus, cum illos omnes vacuos, imo lachrymis & ſuſpiriis humiliatos dimiſit. Pace a ſæculo accepta, bellum ille ſibi ipſi indixit, mercede ſua ſeu corona in Deo ſibi tantum propoſita. Stupere omnes, vel in ipſo exordio quanta ſævitie ſuam carnem ille cæderet; deſperarunt poſſe imitari quotquot etiam ferventiores in illum deinde defigebant oculos. Jejunia aſſidua fruſto aliquo tantum fracta, vel cibo & potu infecto deturbata in ſervitute continebant corpus: flagella, cilicia, & ingenioſa ſimilia aſperrima inſtrumenta, ut reum jugi ſupplicio puniebant. Amavit hinc virtutes illas præcipue, quæ ſibi plus mortificationi quam delectationi forent: humilitatem nempe, paupertatem, ſolitudinem, ſilentium, in quibus proinde verus factus eſt Heros. Sed amavit eum Dominus, & illis omnibus aliis virtutibus ornavit eum, quæ hominem vel in ipſa Terra ſolent pace ſive gaudio ſuperno donare. Virum idcirco utique externe & pœnitentia & laboribus diſcerptum vidiſſes ore angelico dies & annos imperterrita patientia ducere, lætitia inter ipſas lachrymas dilatari, nihil niſi ſanctum protendere auribus aut oculis, & præ omnibus æternæ Charitatis flamma ſemper ardere, creſcere, excedere. Oratio namque illi aſſidua erat, & in oratione cordis, imo & quandoque corporis elevatio per extaſes, & raptus. Cedebat ſomnus noctu, cedebant & cætera in die ejus in Deo quieti & ſopori. Hinc autem & ardor ille ſummus, quo ad Proximorum ſalutem exæſtuavit ut Apoſtolus alter, imo & omnium indigentium Pater. Animas ſane deperibat, quærebat, ſectabatur dulcis fortis, comis & fervidus, dummodo lucriſaceret. Cum facta eſt illi poteſtas ad Turcas proficiſcendi, dici non poteſt, quanto æſtu quantaque libertate voluerit illis efferis Gentibus Chriſtum dare. Omnes lucrari poſſe uno ictu eſt ratus, ſi

Tur-

Turcarum Imperatorem ad fidem deduceret. Ad Regiam proinde ſe confert, Palatium penetrat intrepidus, & intimiora contendebat cubicula: cum Cuſtodes in eum inſurgunt, rapiunt, detrudunt in Carcerem, & ex Judicis ſententia læſæ majeſtatis damnatur ad ſupplicium Unci: quod nimirum duobus uncis, veluti duplicata harpagine, corpus Damnati ſuſpenſum tenet, uſque dum dolore & inedia agat animam. Stetit ille in hoc ſupplicio tres dies, Deo reddens gratias & laudes ob martyrium conſecutum. Verum ab Angelo ſolvitur poſt illos dies & reficitur, & monetur, ut in Italiam repetat non ad ſanguinis, ſed ad charitatis martyrium. Deo obſecutus redit, & ſane ſi umquam antea, tunc quanta affectus eſſet charitate, in concionando exploratum fecit. Nemo tam vecors, qui illum auſcultando in Deum non accenderetur: nemo tam durus, qui non emolliretur ab ejus cœleſti eloquentia. Cedebant odia etiamſi profundiſſima, choreæ & ſpectacula exſuflabantur, sacramenta fiebant in deliciis, & ipſi quidam Latrones a ſceleribus & armis diſceſſerunt. Fieri non poteſt, ut compendio omnia dicantur. Illud ſit ratum & repetitum, omnia ad admirationem uſque in eo perveniſſe; & eo amplius excreviſſe admirationem, quia quaſi familiariter ad manus habebat miracula, cordium penetrationem, & ſpiritum propheticum. Demum morte Sanctorum donatus eſt in noſtro Conventu Amatricis anno 1612. decimo tertio Kal. Januarii ætatis ſuæ 58, tanta prodigiorum ſerie ſubſequente, ut facili greſſu fabricati ſint proceſſus pro ejus Canonizatione. Virum tantum omnibus Annalibus dignum ad nos etiam revocavimus, quia & ſcripſit

Præparationes ad bene moriendum, Romæ 1602.

Opuſculum de Proteſtationibus frequenter faciendis ab iis, qui ad piam mortem obeundam ſe præparant. Circumfertur in calce libri Paradiſi Interioris a P. Paulo Manaſſeo compoſiti Brixiæ 1610. & alibi diverſis temporibus,

* Illius vitam admirandam deſcripſerunt Boverius tom. 2. Annalium, qui ejus obitum ponit pridie Nonas Februarii; & Jo. Baptiſta Manzinus Bononienſis Patritius Bononiæ 1647. & alii plures, qui in hac ipſa noſtra Bibliotheca citantur. Franciſcus Cultellus Advocatus Conciſtorialis orationem de eo habuit in publico Conciſtorio anno 1643. De eo etiam meminerunt Ardinghellus in Append. Congeminatæ vocis Turturis Oſtenſ. 4. Jo. Baptiſta a Peruſio in Prologo ad Vitam S. Felicis, Valerianus Magnus lib. 3. Reg. credendi, Martyrologium Franciſcanum die 20. Decembris, & Waddingus de Scriptorib. Ord. Minorum.

JOSEPH MATRITENSIS, Provinciæ Caſtellæ Lector Theologus, & demum Provincialis Miniſter, atque etiam S. Inquiſitionis Qualificator *ex munere*. Concionator ſui temporis facile princeps, & in tota Hiſpania Verbi divini præco celebratus eo devenit, ut Caroli ſecundi & Philippi Quinti Hiſpaniarum Regum eligeretur Concionator ex munere, Virtutibus omnibus ornatus, Deo & Hominibus factus eſt dilectus, imo in Matritenſi Aula omnibus Proceribus & ipſis Regibus charus, & veneratione exceptus. Ejus laborum fructus hi ſunt:

Sermones plures de Sanctis. Hiſpan. Matriti 1669. & 1672, apud Antonium Bedomarum,

Oratio Panegyrica in Canoniz. S. Petri de Alcantara. Hiſp. in 4. ibid. 1673.

Epicedium Sacrum in regalibus Exequiis Ser. Claudiæ Felicis Auſtriacæ Imperatricis celebratis coram Rege Catholico Carolo II. Hiſpan. in 4. ibid. 1676. ap. eumd.

Orationes aliæ funebres duæ. Hiſp. ibid. 1678.

Oratio Panegyrica in ſolemni feſto B. Virginis Mariæ vulgo de los Deſamparados. Hiſp. in 4. ibid. 1686.

Annalium FF. Minorum Capuccinorum P. Marcellini de Piſe Tomus Tertius in Hiſpanicum idioma converſus, cum nonnullis additionibus rerum geſtarum Provinciæ Caſtellæ. tom. 3. in fol. Tom. primus Matriti 1690. apud Bernard. de Villadiego. Secundus ibidem 1691.

Oratio Panegyrica in Canonizatione S. Joannis de Deo. Hiſp. in fol. ibid. 1693. ap. Bernard. Garçia.

Triſte Epicedium, & doleroſa Parentatio in regalibus Exequiis Caroli II. Hiſpaniarum Regis Catholici. in 4. Matriti 1700.

Sermones 40. in Pſalmum Miſerere. MSS.

* Illius meminerunt Biblioth. Franciſcana tom. 2. pag. 275. & Torreçilla tom. 5. conſult. pag. 164.

JOSEPH MONACHENSIS, Bavarus, Guardianus & Definitor, ſed totus ad verbum Dei in animabus inſerendum compoſitus & addictus: adeout parvulos ipſos in concionando ad Miſericordiam Dei ſecum conclamandam ingenti ſpirituali fructu aſſuetos fecerit: & demum concionando Monachii in Oratione 40. horarum pleuritide actus obierit. Edidit tantum

Orationes duas Panegyricas. Unam Monachii 1678. alteram Saliſburgi 1698.

JOSEPH DE MORLÆO, in Britanniæ Provincia, præter multiplicis doctrinæ præſtantiam, ob concionandi munus tam eloquenter quam efficaciter ſatis commendatus, Omne datum optimum ſibi a Deo in Animarum commodum & emolumentum retulit,

ut

ut in iſtis conſtat acceptiſſimis opuſculis.

Dialogue & Entretien d'un ſolitaire & d'une Ame damnée ſur les verites effrayantes de l'Eternitè malheureuſe, & de ſes tourments. in 12. Dinanii 1703. ap. Jo. Bapt. Huard cum approbatione Hieronymi Rouſſel Sorbonæ Doctoris.

Nouveaux Reglements pour les Miſſions, & Avis tres importants pour les Predicateurs, Confeſſeurs, & Penitents dans l'adminiſtration des Sacraments de Penitence & d'Euchariſtie. in 12. Morlæi 1706. typ. Sieur de 70. loesquallec. Cum ejuſdem approbatione

Methode d'Oraiſon tres ſure, agreable & facile pour toute ſorte de perſonnes & de conditions, in 12. Dinanii 1712, apud Jac. Aubin.

Preparatio ad ſanctam Mortem, in 8.

Oratio in funere Dominæ de Jeinville, in 4.

JOSEPH A MUTILIANA, Bononienſis Provinciæ Concionator, Definitor, bis Provincialis Miniſter, & noſtro ævo unum ex præcipuis ſingulare decus. Delectat illum pingere, quem nobis anteceſſorem & exemplar in noſtra Theologica Cathedra Bononienſi viginti duorum annorum curriculo fuiſſe gratanter gloriamur. Quinque annisquoque Ferrarienſem illuſtravit. Verum religioſa virtus ea fuit, quæ magis illum fecit conſpicuum. Quædam Columbæ puritas in eo nitebat, nitorque rigore abſtinentiæ in jejuniis aſſiduis elucebat ſacratius: meditatio Divinorum ad celeſtem converſationem reddebat faciliorem, quam ad terrenam: & ſpiritus Dei ſimul cum omni litteratura compoſitus admirabilem prædicabat. Hinc hominem vidiſſes veluti e Celitibus erumpentem & proſilientem toto æſtu in peccata & peccatores: nunc ſecreto meditantem & ſcribentem contra omne hoſtium genus: nunc palam clamantem voce tamquam multitudinis in populis, in templis, aut in plateis. Sentit adhuc & noſtra Provincia commodum tum in regulari obſervantia cum in litteris ab ea relatum: ſentient & Animæ plurimæ perpetuum fructum, quem ipſe in eis ad pœnitentiam excitavit. His ornamentis ut ornamentum addidit ſingularem in Virginem Immaculatam cultum & pietatem. Antequam poſtremum Provincialis curſum abſolveret, in pervigilio Nativitatis Domini anno 1715. ætatis 71. & religionis 51. vocatus eſt ad præmium Forolivii, poſtquam meritorum cumulo tranſitum hunc ſibi paraſſet. Ploratus ubique in ea civitate eſt editus, & undique populi facta eſt frequentia ad poſtrema officia illi præſtanda, vel etiam ad ejus exuvias pia cupiditate ſuffurandas. Dolemus pro hoc Opere, virum hunc potius ad ſcribendum, quam ad ſcripta edenda fuiſſe proniorem. Scimus enim, in immenſum excreviſſe ejus Manuſcripta, tum ad ſcholaſticas diſputationes, cum ad Conciones ſpectantia. Hæc autem ſunt ſelecta:

Motivi e Conſiderazioni per non peccare. Bononiæ 1702, ap. Mandeſſi.

Pedagogia, ſeu Pedagogus Chriſtianus pro Concionibus conſtruendis.

Idolum Aaronis, ſeu diſcurſus centum pro bono Regimine.

Vita dell'ammirabile ſerva di Dio ſuor Agneſe Agnilenqui d'Aix in Provenza Religioſa Cappuccina del Monaſtero di Marſiglia. in 8.

Lo ſtato d'un' Anima fedele, che travaglia per la virtù, opera della detta ſuor Agneſe diviſa in tre Trattati. Hæc duo poſteriora opuſcula ſunt verſiones ex Gallico idiomate. Poſtremum brevi ad typos expectatur

Liber contra Hebræos, quod inabſolutum Auctor reliquit, ſed ſatis eruditum etiam ex ipſis fontibus hebraicis; nam linguam hanc Auctor egregie poſſidebat, unde Hebræis fidenter & luculenter non raro concionabatur.

JOSEPH DE NAXERA, Provinciæ Caſtellæ filius, ac Miſſionarius Apoſtolicus in Regnum Ardenſe, quod eſt in Africa, deſtinatus. Eo in munere pluribus annis ad animarum ſalutem incumbens non ſine uberi fructu inſudavit, dum Infidelium multitudinem non paucam ad Chriſtianam fidem reduxit. Scripſit

Eſpejo Myſtico &c. in 8. Matriti 1672. ap. Antonium de Bedemar ſumpt. Matthæi de Baſtida.

* De eo Torreçilla lib. de Excellentia Seraph. Relig. ubi de Scriptor. Capuccinis.

JOSEPH NEBRIXENSIS, ſeu a Lebriſa, Bæticus, Miſſionarius Apoſtolicus in populis, & domi ſolitarius atque inter libros conſeneſcens. Libros ſuppreſſo aut ſuppoſititio nomine, nec paucos, nec contemnendos, edidit, qui nedum nobis ſunt enumerati. Opus ſolum unum patefecit, nempe

De Excellentiis SS. Patriarchæ Joſeph, cui titulus *Aquila coronata*. in 4. Hiſpali. 1721. ap. Didac. Lopez.

JOSEPH A NOVIS, Concionator Provinciæ Genuenſis, qui & ob morum compoſitionem ad plurium Cœnobiorum regimen deputatus Religioſis alumnis laudabiliter præfuit. Edidit

Metodo, e ſia Regola chiara, diſtinta, e neceſſaria per far bene l'Eſame della Coſcienza, sì per le Confeſſioni particolari, sì per le generali. in 8. Genuæ 1686.

Il Confeſſore Novello iſtruito, quod opus compoſitum Latine fuit a P. Jo. Gaſparo Mergentheimenſi Capuccino: additis aliis tractatulis de Scrupulis, Indulgentiis, & Propoſitionibus a pluribus Pontificibus damnatis uſque ad Alexandrum VIII.

JOSEPH AB OSSERIA, in Valentiæ Provincia illuſtris alumnus. Lector namque Theologus fuit & Definitor, ſicuti & tanta ſanctitatis ſama celebris, ut adhuc poſt ejus mortem perſeveret. Suæ nimirum doctrinæ & pietatis hoc pro monumento reliquit:

Hagiographa Prolegomena, ſeu Proœmialia in univerſam Sacram Scripturam. in fol. Valentiæ 1700. apud Vincentium Cabrera.

JOSEPH OXIBIENSIS, (vulgo *d'Oneglia*) in Genuæ Provincia multarum virtutum & præſertim humilitatis, abſtinentiæ, atque mentis ſimplicitatis ornamento inſignitus, Eo quoque Orationis ſtudio erat incenſus, ut longas in illa noctis vigilias ducere conſueverit, Hac autem mediante apoſtolicum conſecutus ſpiritum, verba Dei ore habere, imo & Deus per os ejus loqui viſus eſt, cum conciones habebat ad populum; unde uberes ſemper animarum fructus reportavit. Sanctimoniæ apud omnes ſama clarus, poſt prolixæ ægritudinis patientiam piiſſime obiit Genuæ in Conventu S. Barnabæ anno 1591. ut ex MSS. Provinciæ Genuæ conſtat. Nonnulla piiſſima ſcripſit opuſcula, eaque ſunt.

Tractatus de Triumphanti Reſurrectione D. N. Jeſu Chriſti in tres partes diſtributus. tom. 1. in 8.

De ſacro Monte Alverniæ Tractatus [*unicus in tres partes diviſus: in quo ad formam meditationum agitur de Sacris Stigmatibus S. P. N. Franciſci*.

* Boverius de eo meminit in Annal. Capuccinorum, ſed mendoſe ejus mortem refert ad annum 1589.

JOSEPH A PANGUESSA, Navarrus, in Provincia Caſtellæ moribus, prudentia, & eloquio conſpicuus. Factus proinde illius Provinciæ Miniſter Provincialis, ſupremi Tribunalis Inquiſitionis Qualificator ex munere, & Regius Concionator. Edita tantum eſt ab eo

Oratio Panegyrica in ſolemni triduo Beatificationis B. Camilli de Lellis. Hiſp. in 4. Matriti 1742.

JOSEPH TABERNA, SEU DABERNA, (Waddingus Perna) a Camerata, Provinciæ Panormitanæ Sacerdos, evangelicæ vitæ exemplis & cordis puritate commendatus, denique familiare dictus Sanctitatis ſimulachrum. Annos ſuos abſtinentia, paupertate, cilicio, & pœnitentia aſſidua conſumpſit, translatuſque eſt ad præmium Panormi anno 1677, ætatis ſuæ 78. Religionis vero 60. Hæc ejus ſunt opera

Tractatus de Arte bene moriendi. in 8. Meſſanæ 1652. ap. Petrum Bream.

Symphonia ſacræ lectionis, ſive de ſacrarum Dictionum prolatione. in 8. Meſſanæ 1656. ap. HH. Petri Breæ. Rhegii & Peruſii eod. anno. Mediolani 1657. ap. Impreſſ. Cameral.

Tractatus de Sacris Ritibus tam ad celebrationem Miſſæ, quam ad recitationem Divini officii, & ad alias functiones Eccleſiaſticas ſpectantibus. in 4. Panormi 1669. ap. Dominic. de Anſelmo

Il Vocabolario Toſcano. tom. 1. in 4.

Lo Sperone del Peccatore. tom. 1. in 8.

Viaggio al Calvario. tom. 1. in 8.

Compaſſio Dolorum V. Mariæ, quæ eſt ſub hoc titulo; *Il Peſami, che i Divoti della Vergine vanno a darle per la morte del ſuo amatiſſimo figliuolo*. in 12. Quarta editio Panormi 1706. ap. Dominic. Corteſe.

JOSEPH ARCHANGELUS ROMANUS, in ea Provincia Definitor, ac Romæ ter Guardianus, olim magiſter Novitiorum, iſtud ferventi ſpiritu deſcripſit opus, & humilitate ſua ſuppreſſo nomine evulgavit:

Eſercizj ſpirituali da praticarſi nei Noviziati de' Frati minori Cappuccini. Viterbii 1727.

JOSEPH MARIA A CASTANEA in Aprutii Provincia ingenio, eloquio, & regimine conſpicuus. Quæ a natura perceperat, dona ita excoluit & ornavit, ut vel omnes ab eo documenta doctrinæ audire æmularentur; vel certe Provincia tota ejus cum prudentia conjunctum ingenium experiri voluerit, ſuum Moderatorem in eligendo. Porro non magis ille mentis aciem & ornamenta exercuit, niſi in quod ſancte totum devoverat animum, in cultum nempe B. Virginis Mariæ. Mirum proinde quot ille de Deipara canebat verſus, quot conſcribebat, quot in parietibus depingebat. Aliqui adhuc ejus Provinciæ extant Conventus, talibus pietatis monumentis præditi, imo ubique tam in domeſticis, quam in ſacris laribus repleti, Ne vero ſuis tantum, ſed omnibus quoque Virginis excellentiam, imo & Sanctorum gloriam jucunde commendatam relinqueret, hæc ſatis ingenioſe & erudite typis conceſſit:

Sacra & Arithmetico-Anagrammatica opuſcula in tres partes diviſa. Quarum prima de B. V. Mariæ Faſtis: Secunda de Apoſtolicæ Coronæ laudibus: & tertia de Sanctorum celſitudine agit. Neapoli 1710. apud Joan. Roſellium.

JOSEPH MARIA A CENTO, Bononienſis Provinciæ alumnus, in Arithmeticis, Aſtronomicis, & Mathematicis facultatibus ſatis verſatus, Mirandulæ obiit anno 1682. Edidit hæc proinde:

Memoriale Geometrico, nel quale ſi contiene quanto ſi può deſiderare, per ſapere miſurare ogni data Quantità continua, lineale, ſuperfiziale, e le diſtanze &c. Mantuæ 1664. apud Andr. Caſſianum.

Ret-

Retta linea Gnomonica, ovvero Breviſſima eſtenſione iſtruttiva fra due punti di chiarezza, e di facilità, per delineare Orologi orizontali, verticali, e rifleſſi. in 4. Forolivii 1667. ap. Jo. Cimattum.

Riſtretto Aritmetico, nel quale con brevità e chiarezza ſi truova tutto quello ſi vede ſparſo per gli Autori, e quanto ſi può deſiderare per conteggiare, non ſolo nella quantità razionale, ma ancora nelle quantità irrazionali pertinenti alla ſcienza maggiore. in 4. ibidem eodem anno.

JOSEPH MARIA A CLUSIO, in Provincia Mediolanenſi ſpiritu apoſtolico ductus totam ſuæ vitæ rationem Concionibus & Miſſionibus addixit. Potens cum verbo tum opere uberes fructus retulit, imo ſignis & prodigiis veluti violenter ab obſtinatioribus Peccatoribus extraxit. Multa quoque ſcripſit, inter quæ opuſcula ſequentia ſaltem pietate commendanda prælo ſubmiſit:

Condotta diurna per le Anime illuminate nell' appoſtolica Miſſione. Milano 1713.

Savie ponderazioni ſovra il gran peſo delle colpe leggieri per le dette Anime. Milano 1714.

Lodi ſpirituali ſopra la Confeſſione, il Sacramento Eucariſtico, e la SS. Vergine: col Compendio della Dottrina Criſtiana, Atti di dolore, Ricordi Criſtiani ad uſo della Santa Miſſione, e colla nota delle Indulgenze. Milano 1720.

JOSEPH MARIA EMATTINGANUS, Bavarus, ex Baronibus de Schrenck ortus, dum hæres ex aſſe ingentium divitiarum futurus erat, Minoricam paupertatem amplexus in thesauris ſcientiæ & ſapientiæ Dei dives fieri elegit. Hinc revera magni nominis Concionator evaſit verbo & exemplo plures lucrans animas; hinc Guardianus & Provincialis magnos regularis obſervantiæ proventus ſuæ Provinciæ obtinuit. Ea memoria donatum ajunt, ut quod ſemel legiſſet, numquam ei excideret; ea in omnibus præſtantia, ut nemo niſi magnum Virum illum appellarit. Morte præreptus tantum typis conceſſit

Orationes duas Panegyricas. Unam Monachii 1723. alteram Friſingæ 1725.

JOSEPH MARIA A FERRARIA, Cathedram & ſuggeſtus digne conſcendit, & adhuc in Bononienſi Provincia viget ingenio acri, & ad omnia aptiſſimo. Hoc tantum adhuc typis ceſſit.

Oratione Panegirica in lode del B. Fedele da Sigmaringa Cappuccino. In Collectione Oratorum Ord. Capuccinor. edita Venetiis 1745. ap. Coronam. Decade prima. Prodierat quoque Bononiæ 1740.

JOSEPH MARIA A FLORENTIA poſt labores, quos diu a Secretis Reverendiſſ. P. Procuratoris in Curia Romana fuerat emenſus, in ſuam Etruſcam regreſſus Provinciam pro requie aſſumpſit aliqua opuſcula pietatis ex Gallico in Italicum idioma convertere. Quæ omnia quidem ad prælum expetita ſunt, ſed cum anno 1742. 18. Martii morte ille fuerit præoccupatus, nonniſi hæc ſunt data.

Pratica di divoti affetti ſulla Parafraſi del Salmo CXVIII. già compoſta dal P. Gian-Griſoſtomo da Betune Cappuccino. in 16. Lucæ 1740 ap. Mareſcandoli.

Parafraſi ſovra i Salmi delle Ore Canoniche, già compoſte dai PP. Pacifico da Calais, e Gian-Griſoſtomo da Bettune Cappuccini in 4. Florentiæ. 1742. ap. Tartini e Franchi.

Regolamento della Vita ſpirituale contenente tuttociò, che dee farſi dopo la Converſione. Opera de' Cappuccini Miſſionarj tradotta dal Franceſe. Venetiis 1742. ap. Jo: Bapt. Recurti.

JOSEPH MARIA A LEUCA, Provinciæ Hydruntinæ Definitor, omne tulit ſcientiæ & prudentiæ punctum in hoc, quod edidit, opere.

Le maſſime di ben vivere per chi governa, e per chi è governato. in 4. Aletii 1730. ap. Maſſei.

JOSEPH MARIA A MAJORICA, Aragoniæ Provinciæ acceptiſſimus alumnus: quippe qui tum nobilitate generis, tum virtutum ſplendore, & ſcientiarum omnium, præcipue vero Mathematicarum effulſit. Lector quoque Theologiæ, & ſæpe Guardianus Religioni ſatis profecit. Edidit opuſculum, quod inſcribitur:

El Bien honeſto, util, y deleytable dela Sabiduria del Iluminado Dot. y Martir de Chriſto el B. Raymundo Lulio. in 4. Palmæ. 1734. ap. Viduam Guaſp.

JOSEPH MARIA MASSOTTUS, Utinenſis, Venetæ Provinciæ Concionator & Miſſionarius fervens, eloquens, atque ita invictus, ut vel ſemper paratus ad dicendum, vel eodem die ſexies & amplius concionando ſit auditus. Prælo tamen hæc tantum commiſit.

Due Panegirici dell' Immacolata Concezione di Maria V. detti in Venezia. Utini 1736.

JOSEPH MARIA MOZZARELLUS, Ferrarienſis ſanguine nobilis, primo inter PP. Societatis Jeſu aliquibus annis commoratus, poſtea Capuccinorum profeſſus inſtitutum Bononienſem Provinciam illuſtravit. Fuit enim pluries Guardianus & Definitor, Verbi Dei Declamator eloquentiſſimus, Philoſophiæ ac Sacræ Theologiæ ingenuus Profeſſor, ſingularique apud omnes doctrinæ opinione præfulſit. Obiit devotiſſime in Conventu Fontis-vivi Territorii Parmenſis anno 1659. ætatis ſuæ 59. Hæc ab eo typis ſunt data.

Oratio in funere P. Joannis Baptiſtæ Eſtenſis Capuccini, olim Ducis Mutinæ. Mutinæ 1644.

Volumen ſatis copioſum eruditarum Concluſionum ad Philoſophiam ſpectantium. Romæ 1662 ap. Anthæum Viottum.

Orationes & Sermones alii ſeparatim impreſſi.

* De hoc viro meminit D. Antonius Libanorus Abbas Ord. Ciſtercienſis lib. de viris illuſtribus Ferrarienſibus.

JOSEPH MARIA A NOVARIA, Mediolanenſis Provinciæ Concionator, diligens ſuæ Patriæ ſcrutator rerum antiquarum, ſimulque ſcientia & eruditione æque ac regularis obſervantiæ diſciplina Religioſus ornatus. Quæ prælo ſubmiſit, hæc ſunt:

Vita S. Gaudentii Epiſcopi Novarienſis. Venetiis 1678. Edita ſub nomine Philippi Bagliotti.

Vera Idea Sacerdotis Apoſtolici expreſſa in vita S. Laurentii Presbyteri & Martyris.

Deliciæ Seraphicæ Sacri Montis Ortenſis S. Franciſci,

JOSEPH MARIA A S. STEPHANO, Gallus, in Provincia Lugdunenſi Concionator, ac Miſſionarius Apoſtolicus ſalutis Animarum ſatis ſtudioſus, Edidit duo hæc Volumina:

L'Adorateur parfait de Jeſus repoſant dans le tres-Saint Sacrament de l'Autel.

Memorial Spirituel de les Regles principales neceſſaires a la ſalut. Lugduni 1683.

JOSEPH MARIA A SAORNIANO, dignus, qui in Veneta Provincia ad efformandos alumnos ſit electus; qui Cœnobia ut Guardianus, Provinciam ut Definitor, & tandem ut Moderator ſummus ſit aſſumptus; dignuſque præterea, qui in Oratorum ſelectorum collectione ſit cooptatus hac, quam coram Exc. Veneto Senatu habuit, Oratione:

Diſcorſo del SS. Sacramento recitato il primo giorno dell'anno 1746. nella Chieſa di S. Marco in Venezia. In Collectione dicta eodem anno ibid. impreſſa ap. Coronam. Et antea ibid. eod. anno ap. Thom, Bettinelli

JOSEPH MARIA A SAXULO, in Lombardiæ Provincia moribus, prudentia, & doctrina præclarus. Scientias è Cathedris ingenti Auditorum profectu edocuit, Dei Verbum in celebrioribus ſuggeſtibus diſſeminavit, neſcias an majori plauſu, an fructu, Regiminis diſtentus curis ingenium retinuit, quo Poſterorum proficeret utilitati. Reliquit hæc ideo

Gesu-Griſto Traſfigurato in gloria Idea di vera Libertà, Diſcorſo detto alla Sereniſs. Repubblica di Lucca in occaſione di predicare ivi la Quareſima.

Altro Diſcorſo del Volto Santo in quella Cattedrale pure recitato. in 4. Lucæ 1724. apud Ciuffettum,

Il Cavaliere veramente Criſtiano eſpreſſo nella vita del March. Girolamo Carandini Modeneſe Terziario Cappuccino. in 8. Regii 1731, ap. Vedrottum.

Vita di F. Franceſco Antonio Muzzarelli Romitto nell'Eremo di Saſſomaſſiccio, Dioceſi di Modena, e Terziario Cappuccino. in 8. ibid. 1733. ap. eumd.

Lezioni Morali ſopra il Voto della Povertà profeſſata da' FF. Minori Cappuccini del P. S. Franceſco. in 8. ibidem 1744. ap. eumdem,

JOSEPH MARIA A TIBERIACO, (vulgo *Bagnacavallo*) Provinciæ Bononienſis Guardianus & Concionator impiger & induſtrius. Obiit Comacli 1742. Edidit

Orazione Miſtico-Panegirica in onore di S. Carlo detta in Modena. in 4. Mutinæ 1726. ap. Bartholom. Solianum,

Vita della Serva di Dio Suor Lucrezia Michelini Terziaria Carmelitana. in 4. Mutinæ 1726, ap. Bartholom. Solianum.

IRENÆUS AVALONENSIS, Burgundus, in Provincia Lugdunenſi Concionator magni nominis, & in Provincia S. Ludovici, in qua habitum Religionis induit, pluribus annis Superior Apoſtolicarum Miſſionum contra Hæreticos. Doctrina, animi magnitudine, pietate, & ſanctis moribus excelluit. Catholicæ fidei zelo ardentiſſime incenſus adverſus Sectarios, & præcipue Calviniſtas, verbo & calamo decertando eos perterruit, eorumque neſaria dogmata ad Inferos uſque dejecit. Plura ſcripſiſſe eſt exploratum, ſed hæc tantum prælo fuerunt commiſſa:

Liber Apologeticus, in quo explicat rationes, quæ moverunt Dominos de Paſſades & de Mazel nobiles Gallopolitanos, & alios viros illuſtres ad veritatem & fidem Catholicam in ſuis manibus publice profitendam, ejurata primum hereſi Calviniana. Acceſſerunt etiam *Propoſitiones ejuſdem Irenæi*, *Reſponſiones cujuſdam Miniſtri Heretici & Contrareſponſiones ejuſdem Auctoris*. in 4. Rueſſii apud Stephan. Andream.

Libri tres Controverſiarum contra Calviniſtas, Hugonotos, & Anabaptiſtas. tom. 3. in 4. Lugduni 1628.

* Sic etiam commemorat Waddingus l. de Scriptor. Ord. Minor.

ISAAC OSTOVIENSIS, natione Francus, ſed Bavaricæ Provinciæ illuſtris Alumnus, Vitam duxit morbis fere aſſiduis obnoxiam, quam tamen ejus in Deum amor ad ſuavitatem ducebat, vel piis ille ſolabatur laboribus. Concionator æque ac Theologus eximius in eo, quod dixit vel ſcripſit, utique ſemper eluxit. Prudentem ſimul ac proficuum

in

in Guardiani & Definitoris munere eum Provincia ſenſit. Morte non ſublatus, (quia præter omnium judicium illam ipſe præſcivit) ſed exceptus eſt Monachii anno 1708. die omnium Sanctorum. En vero quinam ex ejus laboribus fructus ſint collecti:

Vita S. Sebaſtiani Martyris per emblemmata, una cum documentis moralibus. Auguſtæ 1693.

Conſultationes Theologicæ prædicabiles de Exiſtentia & Attributis Dei. Lat. Bambergæ 1701.

Litaniæ Lauretanæ, ſeu Tituli honoris B.V. Mariæ in Concionatorum pro ejuſdem Virginis feſtis utilitatem. Germ. Wirceburgi 1703.

Verſio Conſultationum Theologicarum noſtri P. Ludovici Argentanenſis in Latinum idioma. Auguſtæ 1726. *Et in Germanicum* ibid. 1736.

ISIDORUS HISPALENSIS, magni nominis Concionator, in litteris divinis perquam verſatus, & Miſſionarius Apoſtolicus ferventiſſimus. Plura obivit munera; nec tamen ſibi, Proximis, & Poſteritati prodeſſe oblitus eſt. Chronologus ſuæ Bæticæ Provinciæ, Guardianus, ac invictus Operarius in vinea Domini extitit. Hiſpali fundator fuit celebris Congregationis B. Mariæ Virginis, (vulgo) *dela Paſtora*. Quin erga eamdem Virginem eo amore & pietate urgebatur, ut pluſquam millies feratur de ea ſermones habuiſſe ad populos, & flammeo quidem ſpiritu. Quæ autem poſteritati tamquam ſuæ doctrinæ & ſpiritus monumenta donavit, ſunt

Corona florida imperialis magnæ Reginæ Angelorum & Hominum Virginis Mariæ. in 8 Gadibus 1698.

Vita V. P. Pauli Gaditani, titulo, Nubes Occidentis. in 4. Gadibus 1702. ap. Chriſtoph. Requena.

Novenarium S. Felicis de Cantalicio. in 8. Hiſpali 1720.

Novenarium S. Barbaræ Virginis & Martyris. in 8. Hiſpali 1720.

Fuente delas Paſtoras, ſeu Oratio de origine Imaginis B. V. Mariæ dela Paſtora. Hiſpali 1722. ap. Franc. Sanchez.

Phœnix Hiſpalenſis, ſeu Oratio de S. Hermenegildo Rege & Martyre. Hiſpali 1725. ap. Jo. Franc. Blaſ.

Vita S. Mariæ Magdalenæ. in 8. Hiſpali 1726. apud Didacum Lopez.

Clamores Cœli ad Peccatores Terræ. in 8. Hiſpali 1733. ap. Viduam de Hermoſilla.

Vita & Virtutes Servi Dei F. Franciſci de Lorca Laici Capuccini. in 4. Gadibus 1734. ap. Petrum Gomes de Requens.

De Beatiſſima Virgine Maria dela Paſtora. in fol. Hiſpali 1738. ap. Didacum Lopez.

Panegyris in Beatificatione B. Joſeph a Leoniſſa Miſſionarii Capuccini. Hiſpali 1738.

Oratio funebris in ſolemnibus Exequiis, quas P. Ludovico Ovetenſi Miſſionario Capuccino celeberrimo ſingularis ſanctitatis Viro celebravit Archiepiſcopus Hiſpalenſis Ludovicus Salzedo, qui eo uſus erat a Confeſſionibus. Hiſpali 1740 ap. Michaelem Gomez.

Vita ejuſdem P. Ludovici. Hiſpan. in 4. ibid. 1742. typ. de los Recientes.

ISIDORUS LEGIONENSIS, Caſtellæ Provinciæ filius vere pius æque ac doctus, & inter probatiſſimos Myſticæ Theologiæ Magiſtros merito reponendus. Non ſegnius quippe exemplo quam verbo multos ad perfectionis faſtigium promovit. Hoc opus proinde Poſteritati commiſit:

Myſtico Cielo, en que ſe gozan los bien de l' Alma, y vida de la Verdade, y ſe ha la Teorica, y la Practica de las tres vias de l' Eſpiritu, y ſe comprende la ſuſtançia de toda la Myſtica Theologia. tom. 3. in 4. Matriti 1687. ap. Rochum Rico de Miranda.

ISIDORUS NIOSTENSIS, in Provincia Turonenſi Sacræ Theologiæ Profeſſor, pietate & integritate morum Religioſus ſingularis, & præcipue in agitandis contra Hæreticos Controverſiis Operarius Apoſtolicus. Suam quoque Provinciam Turonenſem magno regularis obſervantiæ incremento prudentiſſime adminiſtravit. Edidit

Le Miſſionaire Controverſiſte. Eſt Curſus integer Controverſiarum contra Novatores tom. 3. in 4.

ISIDORUS FRANCISCUS BRUXELLENSIS, cujus memoria in ſua Bætica Provincia in benedictione adhuc eſt, illam Provinciam adminiſtravit ſingulari prudentia, atque Catholici Regis auctoritate factus eſt Miſſionum Occidentalium Commiſſarius Generalis, Ejus pietatis & doctrinæ extat argumentum, nempe:

Oratio Panegyrica in Comitiis Provincialibus de Immaculata Mariæ Conceptione. Hiſpali 1684.

JULIANUS BISUNTINUS, Burgundus, Provinciæ Comitatus Eccleſiaſtes. Fertur pius, nec vulgari præditus ſacrarum Litterarum cognitione. Collegit, & dedit typis

Librum Miraculorum Beatiſſimæ Virginis, cujus Image eſt poſita in Eccleſia noſtra civitatis Graycenſis, tom. 1. in 8.

JULIUS A VESUNTIONE, Burgundus, ſuæ Provinciæ Definitor, ac ſacræ Theologiæ Profeſſor. Præter litterarum ſacrarum præſtantiam vitæ integritas, gravitas morum, animi candor, & non vulgaris in Deum pietas illum ornarunt, & commendarunt. Edidit hoc opuſculum, quod adhuc ſingularem obtinet venerationem; & inſcribitur:

Les Meditations deſja faites, Veſuntione 1688

JUNIPERUS a BARGA, in Bononienſi Provincia Capuccini habitum 1645. die 29. Octobris aſſecutus, & in Tuſciæ Provincia deinde adſcriptus, & factus Concionator exemplo plus etiam quam verbo. Quippe qui totus Deo dicatus & deditus virtutum omnium ſpecimen exhibuit, & pluſquam imitatione, dignus ſtupore in vitæ auſteritate. Omnium animos ſibi conciliaverat: unde Liburni defunctus 23. Januarii 1709. concurſum & plauſum totius populi pro funere habuit. Opus ſuæ pietatis dignum compoſuit, quod ſuæ familiæ conſanguineo Presbytero Dominico Ceſtoni dono dedit, ut ſuo nomine typis daret, & inſcribitur:

I Nomi di Gesù e di Maria, i due gran Luminari del miſtico Cielo di Chieſa Santa. Luce 1696. ap. Hyacinth. Paci & Dominic. Ciuffetti.

IVO EBROYCENSIS, (vulgo *d'Eureux*) Provinciæ Normanniæ Concionator, atque in nova Gallia Americæ Miſſionarius Apoſtolicus. Annos plurimos ihi deiudavit in fidei catholicæ promovendæ bonum, & reipſa ingentem Animarum numerum Eccleſiæ catholicæ adjunxit. Reliquit ſui operis teſtimonium, quod eſt

Relatio ſui itineris & navigationis, ſociorumque Capuccinorum ad Regnum Marangani: addita Hiſtoria de moribus illarum Nationum, in 4. Rothomagi 1654.

IVO PARISIENSIS, illius Provinciæ lumen, imo inter illuſtriores noſtræ Religionis Viros recenſendus, quin & totius Galliæ ſua ætate communiter appellatus Phœnix. Sublimi & perſpicaſſimo pollens ingenio totus fuit ad ſcientias ſibi omnes cumulandas: unde quibuſcumque poſthabitis in Religione honoribus & muneribus, ſolitudinem amavit ſtudiorum non minus, quam innocentiæ amicam. Studia ejus ſemper a vanitate abhorruerunt. Litteras ſacras tantum petebant, & quidquid hinc in hominum, Religionis, & eccleſiæ commodum poteſt derivari. Numquam defuit, quod diceret aut ſcriberet, & lingua ejus vere fuit calamus Scribæ velociter ſcribentis. Quod primo inter ejus opera occurrit, fuit concertatio contra quemdam Epiſcopum Gallum, qui peſſimam hanc occupationem longa annorum ſerie delegerat, ut in Religioſos & maxime in Franciſcanos ſuis ſcriptis inveheret: quamvis a Romana Sede non ſemel admonitus fuerit, & aliquot ejus libri proſcripti. Contra hunc igitur pro negotii dignitate & neceſſitate inſurrexit Ivo iſto vere aureo libro omnibus cordatis viris probato:

Felices eventus Pietatis, ſeu Triumphus Vitæ Religioſæ adverſus illam impugnantes. Gall. in 4. & in 8. Pariſiis 1628. & pluries ſequentibus annis in 8. & in 16. in 2. Tom. *Contra hunc librum* (ut ſcribit P. Arturus Monaſteriensis in Prol. ad Martyrologium Franciſcan.) *inſurrexerunt quidam Neoterici illum impugnantes, qui quemadmodum Patres eorum converſi ſunt in arcum pravum, & in vanum laboraverunt. Arcus quippe eorum confractus eſt: librorum & argumentorum vis ſuis enervata, perittque memoria eorum cum ſonitu. E contrario autem veritas ſtetit, & tempus omne nubilum diffugit per ejuſdem Patris Ivonis Declarationem*: quæ eſt ſequens

Declaratio quarumdam propoſitionum ex prædicto ſuo Opere non tam ingenue erutarum, in 4. Pariſiis 1630.

Nihilominus duo Scribillatores contra illam inſurgere ſunt auſi anno 1633. Unus librum evulgavit hoc titulo: *Examen Prologui libri P. Ivonis Pariſienſis Capuccini*: & veritus eſt ne ſuum quidem nomen effingere, imo ut ubi & a quo & quorum licentia, ſeu approbatione ſit ejus impreſſus liber, inmerec & merito, nam ultra indecentia convicia, detractiones, & falſitates Lemaricum ſubdolet odorem Gherardi de S. Amore, Gyraldi de Abbatis-Villa, ſicuti & Richardi Armachani patrocinium ſuſcipit, eorumque jam ab eccleſia profligatum errorem recudere conatur. Alter ementito nomine Matthæi de Plis ſimilem protulit librum inſcriptum: *Triumphus virtutum ſuper vitia*: qui quidem Triumphus nimirum evenit, ſed contra ipſum procacem Auctorem. Nam Ivo hoc eodem anno ſuum Opus denuo imprimi fecit, & illi duo Libelli Decreto Senatus-conſulti Regii publice fuerunt proſcripti. Nova prælia adhuc intentarunt illi hoſtes, & P. Ivo quarto ſuum Opus recudebat, cum Rex Chriſtianiſſimus litem ad ſe vocavit, imo commiſit Almæ Pariſienſi Univerſitati, ut quid ex illa tres Theologi dicerent, & deciderent, eſſet auctoritate regia ſemper firmum & inconcuſſum. Porro en illorum Theologorum publico Inſtrumento confectum teſtimonium.

Nos ſubſignati Doctores, ac Profeſſores Regii in Theologica facultate Pariſienſi ex mandato ſpeciali nobis expreſſe a ſua Majeſtate facto legendi, matureque inſpiciendi librum P. Ivonis Pariſienſis Concionatoris Capuccinorum Ordinis intitulatum: Felices ſucceſſus, ſeu vitæ Religioſæ Triumphus: *quarta editione impreſſum, omnibus & ſingulis, ad quos ſpectat, certificamus, ipſum ſerio examinaſſe, nihilque in eo reperiſſe, quod non ſit Eccleſiæ Catholicæ Apoſtolicæ Romanæ, vel bonis moribus conſonum. Quinimo in eo quamplura obſervavimus cunctis fidelibus, maxime vitam Religioſam profitentibus, ſeu profiteri cupientibus valde utilia: ut ab optimis laudatiſque eorum deſideriis haud retardentur vel impediantur ob fucatas prætenſaſque rationes, quas nonnulli in contrarium producere valerent. In quorum fidem his noſtrum appoſuimus manuale apographum hac 3. die Novembris anni 1633.*

A. du

A. du Val. N. Iſambert,
I. L. Eſcot.

Hinc ſilentium factum eſt Adverſariis, & P. Ivoni gloria aucta, & auctoritas publica, ut tuto deinde hominum utilitati ſuas lucubrationes exponeret, quæ ſunt ſequentes.

Theologiæ Naturalis Tomi quatuor. In primo agit *de Exiſtentia Dei & de Creatione Mundi*. In ſecundo *de Immortalitate Animæ, de Angelis & Dæmonibus*. In tertio *de Perfectionibus Divinis in particulari, de Providentia Dei & Juſtitia*. In quarto *de Religione, quod Chriſtiana Religio ſit vera, & de ejuſdem myſteriis*. in fol. Pariſiis 1638. ap. Dionyſ. Thierry.

Moralis Chriſtianæ Tomi quatuor. In primo *de Morali Chriſtiana univerſim, & in particulari de Officiis hominis erga Deum*. In ſecundo *de Directione vitæ ſingularis*. In tertio *de vita publica, œconomica, & politica*. In quarto *de Uſu bonorum & malorum: ubi etiam agitur de Gratia contra Novatores*. in 4. Pariſiis 1638. ap. eumd.

De Poteſtate Romani Pontificis adverſus Lutheranos, Calviniſtas, & alios Hæreticos. tom. 2. in 4. ibid. 1643.

Progreſſus Divini Amoris Tomi quatuor. In primo *agitur de Divino Amore naſcente*. In ſecundo *de Divino Amore patiente*. In tertio *de Divino Amore operante*. In quarto *de Divino Amore fruente*. in 8. ibid. 1644.

Tractatus de indifferentia humanorum actuum. tom. 1. in 8. ibid. 1645. ap. eumd.

De Agente Dei in humanis, qui cenſuram exercet in rebus eccleſiaſticis, œconomicis, & politicis. tom. 1. in 4. ibid. 1646.

De Perfectione Religioſa. tom. 2. in 4. ibid. 1649. ap. eumd.

De Operibus Miſericordiæ in genere, & in ſpecie, tom. 2. in 4. ibid. 1650. ap. eumd.

De Inſtitutione & Officiis viri Religioſi. tom. 1. in 8. Rhedonis 1653.

Tractatus de neceſſitate, in quo demonſtratur ab omni neceſſitate morali expedita libertas. tom. 1. in 8. ibid. 1654.

Inſtructiones Religioſæ ex Chronicis & Annalibus FF. Minorum excerptæ. tom. 1. in 4. Pariſiis 1661.

De vanis Peccantium excuſationibus, quæ omnes ſingillatim diſſolvuntur. tom. 1. in 4. ibid.

De Principe & viro Nobili Chriſtiano. tom. 1. in 8. ibid. 1679.

Pœnitens Chriſtianus. Ibid. 1680.

Maximes morales avec leurs exceptions. in 8. Pariſiis 1687. ap. Dionyſ. Thierry.

Le Magiſtrat Chreſtien. in 8. Pariſiis 1688. ap. Padeloup.

Les Fauſes opinion du Monde. t. 1. in 8. Pariſiis 1688. ap. Sim. Langrognes

Hæc omnia recenſita opera Gallice ſunt edita, & ab Auctore poſtea in Latinum verſa annis 1675. & 1676. atque typis data Pariſiis 1677. ap. Thierry. Plura alia Latine ſunt ab eodem compoſita & prælo commiſſa, nempe:

Fatum Mundi, ſeu totius Orbis Horoſcopus. tom. 1. in fol. Rhedonis 1656.

Digeſtum Sapientiæ, in quo habetur Scientiarum omnium rerum Divinarum & humanarum nexus, & ad prima Principia reductio ſub combinatis terminis artis Lullianæ: ſub quibus omnes quæſtiones Morales, Politicæ, & Theologicæ. Opus in quatuor magnos Tomos in folio diſtributum. In primo *continentur omnia Principia abſoluta*. In ſecundo *omnia Principia relativa*. In tertio & quarto *habetur ſupplementum omnium materiarum, quæ deſunt in prioribus Voluminibus ſeparatim*. Tres primi Tomi fuerunt impreſſi Pariſiis 1658. & 1659. ap. Dionyſ. Thierry. Iterum ibidem 1660. & 1661. editione locupletiori, & addito Indice copioſiſſimo ad Concionatorum commodum. Quartus Tomus fuit editus Lugduni 1672. ap. Laurent. Aniſſon.

Jus Naturale rebus creatis a Deo conſtitutum. Opus intentatum, in quo leges naturales ab omnibus creaturis obſervatæ recenſentur, & explicantur. tom. 1. in fol. 1658.

Diſſertatio de libro, cui titulus eſt: Aſtrologiæ nova methodus ad ampliſſimos viros Senatus Britanniæ Armoricæ. tom. 1. in fol. Pariſiis 1659.

* De hoc Auctore honorifice meminerunt omnes fere Scriptores Galli circa illa tempora. Et a Petro Daviſio in ſua Mundi Hiſtoria recenſetur inter eloquentiſſimos, & eruditiſſimos Scriptores, & linguæ Gallicæ peritiſſimos. Inter celebriores autem noſtræ Congregationis Scriptores illum enumerat Abbas Bacchinus in Ephemeride ſexta anni 1692. De eo etiam Waddingus lib. de Scriptor. Ordinis Minor. Laſor in Deſcrip. Orb. v. Romana Eccleſia.

IVO TRECORENSIS, Provinciæ Britanniæ Concionator, & Miſſionarius Apoſtolicus in Palæſtina & Syria. Ibi inter aſperrimos labores operatus eſt, atque reipſa utilis operarius multos Infidelium & Schiſmaticorum Chriſto & eccleſiæ aggregavit. Scripſit Arabico idiomate libros ſub infra poſitis titulis:

Flores Hiſtoriarum ex omni materia, & ex omnibus Myſteriis fidei noſtræ ad convincendos & convertendos Hæreticos, Schiſmaticos, & Turcas. tom. 1. in fol.

Reſurrectio Peccatorum modo prædicabili. tom. 1. in 4.

Conciones modo catechiſtico contra peccata, quæ committuntur paſſim in Syria ac Palæſtina, cum Catecheſi facienda Populo omni tempore a Paſtoribus & Miſſionariis. tom. 1. in 4.

Duodecim Portæ, in quibus dignoſcitur & oſtenditur quæ falſa ſunt a creatione mundi ad iſta uſque tempora: & quæ ventura ſunt in judicio & poſt judicium. tom. 1. in fol.

Me-

Meditationes Chriſtianæ pro quolibet die menſis. Additur in fine *Tractatus de moribus Chriſtianorum*, tom. 1. in 4.

Tractatus de Peccato mortali. tom. 1. in 8.

Ampla Doctrina S. Caroli Borromæi illuſtrata exemplis modo prædicabili. tom. 1. in 4.

Nutrimentum Animæ expreſſum ex Viſitatione Terræ Sanctæ. tom. 1. in 8.

Conciones pro tempore Adventus. tom. 1. in 4.

Conciones pro tempore Quadrageſimæ. tom. 1. in 4.

Conciones de Sanctis Apoſtolis. tom. 1. in 4.

Conciones de Beatiſſima Virgine Maria. tom. 1.

JUSTINIANUS TURONENSIS, Provinciæ Turoniæ filius. Doctrina & in arduis expediendis conſilio ſatis eſt commendatus, ſed apoſtolica charitate ſatius eſt factus illuſtris. Quippe qui viginti annorum ſpatio Miſſionarius Apoſtolicus inter populos Palæſtinæ, Syriæ, Armeniæ, & Græciæ ad animarum ſalutem incubuit, & plurimos e tenebris & umbra mortis ad viam pacis cum Chriſto & Eccleſia catholica reduxit, & direxit. Scripſit idiomate Latino, Arabico, & Armeno

Librum Controverſiarum ad convincendos Infideles & Schiſmaticos.

Catechiſmum, ſive Doctrinam Chriſtianam idiomate Arabico.

Teatro della Turchia, dove ſi rappreſentano i diſordini di eſſa, il genio, la naturalezza, ed i coſtumi di quattordici Nazioni, che l'abitano. Quod opus prodiit in lingua Italica ementito nomine D. Michaelis de Febure. in 4. Mediolani 1681. ap. HH. Antonii Malateſtæ, cum prius valde diminutum impreſſum fuiſſet Romæ 1657. ap. Tinaſſium.

JUSTINUS CONFLUENTINUS, in Provincia Rhenana ſpiritu Seraphico adeo imbutus, ut exemplar devotionis & orationis ab omnibus ſit conſideratus. Dulcedine ſuperna allectus noctes inſumebat vigilando, hocque tempus divinis percipiendis afflatibus opportunius Clericis ſuæ curæ commiſſis ſuadebat. Innocens tamen corpus ſerreo cingulo aliiſque aſperitatibus edomabat. Concionatoris, Lectoris & Guardiani munera perſolvit virtute ſingulari, magnoque profectu. Litteratus, maturus, ac diſcretus plurima de ſe præbuit experimenta: & ipſe probatus a Deo prolixiori morbo e vivis deceſſit 9. Januarii 1703. Singulari præditus eſt gratia in confeſſionibus excipiendis, unde & in ſuorum Pœnitentium commodum edidit

Inſtructiones ſpirituales. German. Moguntiæ 1700.

De eo P. Hierotheus Confluentinus in Prov. Rhenana l. 3. c. 1. ubi inter ſanctitate celebres enumerat et. c. 3.

IUSTINUS A NURSIA, Provinciæ Umbriæ. Primævo noſtræ Congregationis tempore floruit, Deo & hominibus amabilis, animi ingenuitate, morum elegantia, ac humilitate cordis apprime decoratus. Patientia quoque, paupertate, abſtinentia, aſſiduaque oratione præſtitit: unde Magiſter factus Novitiorum diu exemplo & verbo efficere potuit, ut niſi plantis electis hæc vinea Domini vireret & ſuccreſceret. Miraculis & ſpiritu prophetico illuſtris obiit Ameriæ in Umbria anno 1594. Scripſit aliqua opuſcula Spiritualia, inter quæ extat libellus

De Oratione mentali. Venetiis 1593. ſuppreſſo Auctoris nomine

* Ejus vitam deſcribit Boverius tom. 2. Annal. Capuccinor. ad annum prædictum.

JUSTUS BONAFIDES, a Sancto-Juſto in Piceni Provincia. Genus ſuum illuſtre præcipuarum virtutum cumulo adauxit; ſed præſertim inſigni pietate erga Beatiſſimam V. Mariam, ejuſque Immaculatam Conceptionem: quam multis obſequiis quotidie excoluit, cultumque ipſius in omnium corda ingerere ſummopere ſtuduit. Viri hujus meritum vel ex Præfecturis & dignitatibus, quas pluribus in locis omnium plauſu ſuſtinuit, exploratum eſt. Sex enim annorum ſpatio ſuam Picenam Provinciam, ut miniſter Provincialis ſanctiſſime gubernavit: ut Commiſſarius poſtea Generalis quinquennio præfuit Provinciæ Styriæ, & deinde etiam Aprutii magna ſanctitatis laude, & obſervantiæ regularis incremento: & demum in Hungaria multa ſuæ charitatis, prudentiæ, & doctrinæ ſpecimina exhibuit. Suæ vitæ finem ſanctiſſime habuit in noſtro Conventu Firmano, ubi erat Guardianus, anno 1631. ejuſque funera ab illius Civitatis Archiepiſcopo, Cleri & Nobilium ingenti caterva ſtipato, decorata fuere. Evulgavit duo ſequentia opuſcula ſub nomine Bruti Bonafides ſui fratris, iique ſunt

Tractatus de Sacramento Pœnitentiæ, quo inſtruuntur fideles, ut Sacramentum hoc cum fructu recipiant: ad Archiep. Firmanum Jo. Bapt. Rinuccinum. in 16. Maceratæ 1626. apud Jo. Carbonum.

Soliloquia Sacra & devotiſſima. in 16. ibid. 1626.

Piccoliſſimo Tributo offerto alla Sovrana Regina dell'Univerſo: quod opus Timaleo Bonafides ejus nepos Paduæ excudi curavit anno 1661. in 4.

* Ejus geſta deſcribuntur a Matiſconenſi tom. 3. Annal. ad annum prædictum §. 36. De eo quoque Maraccius in Appendice Biblioth. Marianæ pag. 74.

JUSTUS A MONTE ULMO, in Picena Provincia Theologus profundus, verſatuſque in ſacris litteris, Concionator fervidus, & vir demum eloquii efficacia ſimulque ſuavitate,

te,

te, prudentia in agendis ac conſilio maxime præcellens. Pluries ideo in ſua Provincia fuit Moderator, & poſtea totius Ordinis Definitor Generalis. Seraphicæ Regulæ maxime ſtuduit, paupertatem enixe voluit ſervandam, & pari denique eminuit apud omnes pietate & auctoritate. Scripſit

Expoſitionem in Regulam FF. Minorum.

Hymnos Sacros in laudes B.V. Mariæ, & S. Joſephi ejus Sponſi, adjunctis aliis devotis orationibus. Venetiis 1629.

* De eo meminit Pagnotius lib. de Maria Triumphante Corona 3. cap. 65.

JUVENALIS ANNANIENSIS, in Tyrolenſi Provincia vir omni acceptione dignus, omnique exceptione major. Quippe qui vel a prima juventute ad ultimam uſque ſenectam tanta ſemper ſupra ætatem proficiebat pietate, ſapientia, & gratia apud Deum & Homines, ut omnium officiorum & graduum apicem attigerit, & ſine querela converſatus fuerit. Concionator, Magiſter Novitiorum, Philoſophiæ ac Theologiæ Lector, Definitor, quater Provincialis & Commiſſarius Generalis in Belgio, Exteris admirationi & profectui, Fratribus vero ſtimulo & ſpeculo perfectionis ſemper affuit. Communi propterea Univerſitatis Œnipontanæ teſtimonio etiamnum perſonante *Sanctus, vere Doctus, ſimul atque Humilis* publice celebratus: & a doctiſſimis piiſſimiſque viris in conſilium perſæpe adhibitus. Hoc itaque Auctore in lucem prodiere Latino idiomate

Manuductio Neophyti, ſeu clara & ſimplex Inſtructio Novelli Religioſi. in 8. Auguſtæ Windelic. 1680. ap. Simon. Utz Schneider.

Neceſſaria Defenſio contra injuſtum Aggreſſorem, nempe contra Libellum Joannis Scheibleri Prædicantis in Haſſia, nitentis evertere miraculorum veritatem. in 4. ibid. 1684.

Solis intelligentiæ lumen indeficiens, ſeu immediatum Chriſti Crucifixi internum Magiſterium. in 4. ibid. 1686. ap. eumd.

Breviſſimus Nucleus Theologiæ Moralis practicus. in 4. ibid.

Artis Magnæ ſciendi Synopſis, ſeu Mentis humanæ ſecundum Commonisorium ad inveniendum & diſcurrendum. in 4. Salisburgi 1689. ap. Jo. Bapt. Mayr.

Theologia Rationalis ad hominem & ex homine, quæ per argumenta naturalia res theologicas pertractat. in 4. Auguſtæ Wind. 1703.

Typis quoque evulgavit piiſſimi F. Thomæ a Bergomo Laici Capuccini opera, quæ ſub Auctoris nomine a nobis recenſentur.

L A.

L

LACTANTIUS AB INTERAMNA, ex nobili Mazzancoliorum familia, Umbriæ Provinciæ alumnus. Jugum Chriſti florenti 20. annorum ætate ibi ſuſcepit, & ita detulit, ut de ſummo ad ſummum conſcendiſſe ſemper ſit viſus. Mente & corde puriſſimus nihil affectavit, quam ſui ipſius contemptum: igne Divini amoris accenſus vix charitatis verba audiebat, ut totus ſtatim dulcedine liquefieret, & in lachrymas ſolveretur. Hujus erat in cauſſa ſemper Deum præ oculis habere, & in meditatione veteraſcere: nam hinc Deus ab oculis, Deus a corde, Deus a toto homine nequibat recedere. Cum negotium agebat animarum, nemo illo eloquentior, nemo efficacior; unde certos habebat ictus, certam & copioſam animarum prædam. Longa & ſæviſſima infirmitate probatus, a qua ideo ſanari renuit, ut Chriſto ſuo latius conformaretur, feliciſſime obdormivit in Domino in noſtro Conventu Tuderti anno 1619. ætatis ſuæ 76. Scripſit

Volumen Epiſtolarum Moralium & Spiritualium varii generis. Habetur MS.

* Ejus vita deſcribitur a Matiſconenſi tom. 3. Annal. Capuccinorum ad annum datum.

LADISLAUS EMATTINGANUS, Bavarus, altum ſuum genus ex alto contempſit, & in ipſa Religione nonniſi coacte Guardianum ſe fieri eſt paſſus. Rigidæ obſervantiæ fuit cultor, rigidior temporis exactor; at ſuaviſſimus in B. V. Mariæ cultu, adeo ut epiſtolam non ſcriberet, quin aliqua illius Deiparæ laude exornaret. Prælo dedit

Concionem unam. Euſtadii 1727. Ad prælum autem paraverat

Tractatus de laudibus V. Mariæ.

Opuſcula quædam in Seraphicam Regulam. Sed hæc MSS. latent.

LAMBERTUS MASPURGENSIS, Bavarus, Definitor, Concionator proficuus, & in Controverſiis fidei ac ſacrarum Litterarum intelligentia apprime verſatus. Hinc ab eo typis ſunt dati

Controverſiarum contra Lutheranos & Calviniſtas Libri quinque. Monachii 1684.

LAURENTIUS HISPALENSIS, Bæticus, Theologiæ Profeſſor peracutus, Examinator Synodalis Cordubenſis Epiſcopatus, & S. Inquiſitionis Reviſor. Prælo dedit

Apologiam de re medica contra quemdam Medicum. in 4. Cordubæ 1714.

LAURENTIUS AURELIANENSIS, Concionator Provinciæ Turoniæ, Confeſſarius Capuccinarum Aurelianenſis Monaſterii, & ubique devotis inſtructus moribus. Hoc eſt pretioſum ejus opuſculum:

Mors Myſtica, ſeu Mors vitæ propriæ Animæ per voluntariam ipſius demiſſionem in manu Dei. Par. 3. Pariſiis 1684.

LAURENTIUS A BRUNDUSIO, quem Venetiarum Provincia ad habitum recepit, eadem

eadem & Genuenſis & Etruſca obtinuit in Moderatorem, Colonienſis & Bohema in Viſitatorem ac Commiſſarium Generalem, totus deinde Ordo Miniſtrum Generalem elegit Romæ 1602. die 4. Maii, & nunc totus Chriſtianus populus expectat ad Aras. Vir dilectus Deo & hominibus, cujus memoria in benedictione eſt. Prævenit eum Dominus in benedictionibus ſuis: unde ingenium illi felix, ſtatimque fœcundum, quo proinde ſcientias præcipuas, doctrinam, eruditionem, linguaſque fere omnes, & præcipue Hebraicam ſibi cumulare valuit. Morum elegantia ea inſuper illi eſt addita, & ſpiritus alacritas atque penetratio, ut quibuſcum uteretur ſtatim fieret charus, quaſque res perarduas aggrederetur, vel reſolveret facile, vel ne ſentiret quidem nexus. Hinc in amore & in honore ipſis præcipuis Orbis Regibus & Principibus, atque iiſdem Chriſti Vicariis. Major tamen unctio ornavit eum in iis, quæ ſunt ſpiritus Dei. Angelus in carne dictus eſt ob innocentiam, puritatem, animique ad cęleſtia aſſiduam elevationem. Inter ipſa aſperiora negotia totus ad Deum, totuſque in Deo eſt ſemper viſus. Brevis hora illi ſufficiebat pro expediendis rebus quibuſque, nullum tempus erat ſatis, ut meditaretur in lege Domini, in Chriſti Jeſu Paſſione, in obſequiis Virgini Mariæ præſtandis, & præ omnibus in Altaris Sacramento venerando. Miſſæ quippe Sacrificium tanto Divini amoris incendio celebrabat, ut in dulces copioſaſque abiret lacrymas; hinc extaſes pateretur & raptus divinos, atque amore languens communiter ad quatuor, aliquando ad ſex, & octo, & etiam ad duodecim horas in illo Sacrificio perſeveraret. Charitate poſtea non ſolum ardens, ſed fide elucens multa dixit, ſcripſit, & fecit pro Catholica tuenda Religione. Senſit Lutherus ejus in ſacris litteris & theologicis dogmatibus profundam experientiam, cum deturbatam & proſtratam ſuam Sectam hic & illic ab eo proſpexit. Senſit & Imperium ab eo commodum & utilitatem. Sic igitur in omnibus, quæ ad fidei vel Animarum utilitatem faciebant, totus erat Laurentius, & vel eloquio, aut exemplo, aut certe prodigiis, quibus affluebat ubique, palmas colligebat, & contra aſtus tartareos canebat victorias. Triumphum ſanctorum ille tandem feliciter invenit in morte, quam Ulyſſipone oppetiit, dum apud Regem Catholicum res ageret graviſſimas, anno 1619. die 22. Julii circa Solis occaſum, ætatis ſuæ 62. Defunctus magis in omnium æſtimatione, amore, ſimul & honore fuit, dum tanta fuit miraculorum copia, ut undique illi tribuerentur plauſus, & de Urbani VIII. Summi Pontificis mandato juridica ad proceſſum formandum facta ſit perquiſitio, quæ noſtris modo temporibus ſpem ampliorem tribuit citioris ejus Canonizationis. Ejus funera in omnibus fere Europæ Civitatibus ob tanti viri meritum celebrata fuere, & Veronæ præſertim, ubi die anniverſaria Depoſitionis illius ingenti populorum concurſu per plures annos ſolemni officio ſunt repetita. Multa ejus ſcripta, & devota, & gravia, & ſapientiſſima. Hic eſt elenchus eorum, quæ Romæ aſſervantur examinata & recognita a Sac. Congregatione.

Adverſus Layſerum, & Lutherum. tom. 1. in fol.

Reſponſio ad Libellum Layſeri. tom. 2. in fol.

Quadrageſimale in duas partes. tom. 2. in fol.

Adventus Conciones. tom. 2. in fol.

Dominicale. tom. 3. in fol.

Annuales Conciones ſuper Evangelia. tom. 1. in fol.

Sanctorale. tom. 1. in fol.

Sylva Iſagogica in Conciones. tom. 1. in fol.

Explanatio in Geneſim. tom. 1. in 4.

In veteri Bibliotheca hæc inſuper recenſebantur:

Expoſitio in Prophetam Ezechielem.

Epiſtolæ quatuor, quas ad totum Ordinem, cum eſſet Generalis, miſit pro perfecta Seraphicæ Regulæ obſervantia.

Tractatus de modo concionandi, quo inſtruuntur novi Concionatores.

* Ejus vitam luculenter deſcripſit Marcellinus de Piſe tom. 3. Annal: Capuccinor. ad annum præfatum, aliique. De illo quoque cum honore meminerunt Lopez l. 13. Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ, Gravina in voce Turturis ubi de Capuccinis, Ardinghellus oſtenſione 4. Coriolanus in Breviario Chronologico, Martyrologium Franciſcanum 11. Kal. Auguſti, Jo. Bapt. a Peruſio in Prologo ad Vitam S. Felicis a Cantalicio, Thielmans tom. 1. Vitarum SS. Seraphici Ordinis. Accipe autem quid hiſtorice & cum præconio de eo ſcribat Idelphonſus Fernandez in ſua Hiſtoria Eccleſiaſtica l. 3. c. 3. *Pater Laurentius Brunduſinus, qui fuit Generalis Capuccinorum, & Commiſſarius Alemaniæ multum fructum attulit Eccleſiæ Hæreticos debellando ſuis ignitis ſermonibus. Ejuſdem P. Laurentii opera Liga Catholica in Imperio ſtabilita inter Cæſarem, Hiſpaniarum Regem, & Ducem Bavariæ. Hinc propulſatus Palatinus ante vigintiquatuor annos circiter, demum ignominioſe profligatus: & noviſſima hac victoria Religio Catholica in Germania propagata, cujus progreſſus, inſtigante Sathana, funeſtis his bellis noſtris peccatis exigentibus, tantiſper retardatus. Hujus viri magis excrevit fama poſt mortem, ut pro vita & ſignis examinandis jam formari proceſſus cęperit, & præ lætitia geſtio, quod Neapoli in Proceſſu auctoritate ordinaria fabricato, Romamque tranſmiſſo, judex in accipiendis atteſtationibus aſtiterim*. Quod autem Verona in devoti animi argumentum funus perſolvit dictum ſuperius, ſic in præconium æternum defixit

fixit

fixit Claudius..... J. C. Veronenſis nomine totius civitatis hoc Epitaphio ad tumulum appoſito.

Laurentium Brunduſinum
Divini Eloquii Concionatorem
ex Ordine Seraphico
Capuccinorum
Noſtra tempeſtate primarium,
Nihil terreni habentem
In terris commorantem aſpeximus.
Ad Cęlum nunc translatum intueamur:
Cujus intaminati mores,
Vita irreprehenſibilis,
Mors religioſiſſima,
Innumera miracula,
Fama Sanctiſſima
Sunt in cauſſa, ut Paſtor Summus
Inquiſitione non levi præambula
Palam profiteatur
Ejus nomen inter Divos referre:
Quod numquam tam cito eveniſſe
Nos monumenta docent.
Hunc itaque Patronum apud Deum
eligamus,
Ut petitionum noſtrarum
Compotes fieri certo certius ſperare
Poſſimus.

LAURENTIUS LUCENSIS, perſpicaci & accurata ingenii præditus induſtria, qui ideo in ſua Etruriæ Provincia Concionator, & Definitor, ac S. Theologiæ Profeſſor ſingulari in æſtimatione fuit. Utinam ſæculum felicius pro eloquentia illi contigiſſet. Doctrinæ præſtantiam morum integritati ſemper conjunctam habuit. Edidit

Il Santta Sanctorum, Diſcorſo per la prima Meſſa di un novello Sacerdote. Lucæ 1671. ap. Hyacinth. Paci.

Metafore Sacre, o ſieno Prediche Quareſimali. in 4. Florentiæ 1676. ap. Hippolyt. della Nava.

Sermoni dello Quarant' Ore, e Prediche per tutti i Sabbati di Quareſima.

LAURENTIUS A MONTE-POLITIANO, Etruriæ Provinciæ alumnus, & in Provinciis Umbriæ atque Aprutii Miniſter Provincialis. Optima decorus fuit indole, mira animi benignitate, ſuavitateque morum. Forti ſimul præditus eſt animo ad maximas quaſque res pertractandas, & ad acriores ſedandas inimicitias. Vitæ demum innocentia puriſſima, perfecta Regulæ obſervantia, aſſiduæ Orationis ſtudio, profunda humilitate cordis, omniumque evangelicarum exemplis virtutum illuſtris & celebris, magna ideo ſanctimoniæ fama vitæ curſum abſolvit in civitate Pennæ Aprutiorum anno 1611. ſexto menſe; antequam e vivis excederet, die ſui obitus prænunciato. Scripſit ad Novitiorum inſtructionem, quorum educationi & ædificationi pluribus annis præfuit,

Tractatum de externa hominis compoſitione, & hominis interioris abnegatione ex S. Bonaventuræ opuſculis extractum. Extat MS.

* Videndus Boverius, qui de eo ſcribit tom. 2. Annal. Capuccinorum ad annum prædictum.

LAURENTIUS PARISIENSIS, in ea Provincia Concionator, ac pluries Definitor. Vitæ ſpiritualis magiſterium prætulit in factis, dictis, & ſcriptis: quippe qui ſanctitatis refertus emolumentis Deo ipſe ſervivit, & aliis, ut Deo ingenue ſe dederent, tamquam myſticæ Theologiæ Doctor egregius præfuit. Apoſtolicum quoque munus in Verbo Dei diſſeminando præcipuis in Galliæ Civitatibus exercuit eo eventu, ut uberrimos animarum fructus retulerit, & quamplurimos reddiderit filios Chriſto & Eccleſiæ. Hæc ſunt ejus ſcientiæ & experientiæ felicia monumenta.

Palatium Divini Amoris inter Jeſum & Animam Chriſtianam: in quo quævis perſona tam ſæcularis quam religioſa videre & invenire poteſt regulam Deum & Proximum perfecte amandi. in 4. Pariſiis 1614. ap. Carol. Cuſtellanum, deinde ibid. 1626. ap. Dionyſ. de la Novè.

Periſtromata Divini Amoris, ſeu Paſſio & Mors Domini N. Jeſu Chriſti ſecundum Hiſtoriæ Evangelicæ veritatem in quatuor libros diviſa: dolores Chriſti internos centum & quatuor contemplationibus comprehenſos continentia. tom. 4. in 16. Pariſiis 1631. ap. Viduam Nicolai Buon.

* De eo meminit honorifice Em. Cardinalis Bona de myſtica Theologia c. 5. & ſeq. Waddingus quoque de Scriptor. Ord. Minorum.

LAURENTIUS DE PERTUSIO, Gallus, Provinciæ S. Ludovici filius, in litteris & prudentia nomen habuit. Suam ideo Provinciam per integrum ſexennium ſapienter moderatus. Scripſit Gallice

Vitam Ven. Servi Dei F. Bernardi a Corleone Capuccini maxima ſanctitatis fama illuſtris. Pariſiis 1684.

LAURENTIUS VERONENSIS, Venetiarum Provinciæ Concionator tanto animarum zelo plenus, ut totam ſuam vitam quotidie concionando inſumpſerit. Hinc par fructus, frequentes nempe animæ a peccati tramite diſtractæ, frequentes quoque utriuſque ſexus ad Religionis portum deductæ. Ad id cor ſuum mirum in modum inſtruxerat. Quippe in meditatione aſſidua exardeſcebat in Deum, humilitate ſingulari dona Spiritus alte amplexabatur, & ut in ſpirituali ſtaret ſublimitate, dies nocteſque carnem ſuam cędebat diris flagellationibus magna cum

ſan-

ſanguinis effuſione, & jejuniis demum rigidiſſimis omne renuebat ſolamen. Quem ideo viribus deſtitutum crederent omnes, vivacior in ſuggeſtu apparebat tum in fervore loquendi, cum in vocis fragore: itaut mirarentur omnes, pleniuſque illi cederent peccatores. Obiit devotiſſime Veronæ anno 1631. Typis ſunt ab eo dati

Sermones aliquot de Sacramento Euchariſtiæ, & Conciones aliæ, quæ abſque ejus nomine circumferuntur.

Sermones alii de Tempore aſſervantur MSS.

* Ejus geſta deſcribuntur a Matiſcnnenſi tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum prædictum §. 102.

LAURENTIUS EX SCHNYFIS, olim in ſæculo inſignis Poeta & Muſicus variam expertus fortunam, eccleſiaſtica deinde donatus hierarchia, ſed demum ſorte altiori inter Capuccinorum cooptatus cœtum Provinciæ Auſtriæ Anterinris. Vitam ex tunc ita compoſuit, ut nemini ſecundus, tum in virtutibus colendis, cum in muneribus Provinciæ ſelectioribus exequendis. Poeſeos ingenium retinuit, ſed ſimul ſacris inſtructus litteris ſacravit, & vel in Dei laudem vel in Proximorum exemplum compoſuit. Vir ſane in hac arte apud ſuos celebris, & in religioſa ſimul pietate illuſtris. Obiit ſenex Conſtantiæ 7. Januarii 1702. Nomine *Martin*, quo in ſæculo vocabatur, anagrammatice in *Mirant* translato, hæc edidit opuſcula.

Mirantis ad beatam ſolitudinem aſpirantis mirabiles anfractus: ſeu Hiſtoria de ſua ipſius converſione, partim ſoluta, partim ligata oratione. Germ. in 8. Conſtantiæ 1675. typis Embſianis

Monaulum Miranticum tres Animæ penitentis detegens, & ſimul ſuadens vias. Metro German. in 8. Conſtantiæ 1682. ap. David Haut.

Mirantica Gingriua ad reperiendam & ſeſtandam veram Sapientiam. Rythmo Germ. in 8. ibid. 1686. ap. eumd.

Fiſtula Mirantica in laudibus B. V. Mariæ cantandis. German. in 8. Dillingæ 1692. ap. Gaſp. Bencard.

Crembalum Miranticum, quo pretium & cultus Virtutum, Amoriſque Divini theſaurus continuo verſu ſuadetur. German. in 8. Conſtantiæ 1696. ap. Leonard. Parcus.

Involucrum Crembali Mirantici, quoſtultitiæ hujus ſæculi exſibilantur. Metro partim Latino, partim German. in 8. ibid. 1698. ap. eumd.

Ephebia Mirantica, qua Alearum cujuslibet generis luſu vitia profligantur. Quod opus poſthumum & imperfectum P. Electus Conſtantienſis Concinnator perfecit, & in vulgus promovit. Metro German. in 8. ibidem 1713. ap. eumd.

Vita S. P. Franciſci, & S. Antonii de Padua cum æneis figuris, & rythmo Germanico. in 4. Auguſtæ Vindelic. 1699. ap. Gaſpar. Beneard.

Clavis Cœli, ſeu liber Precum Imperatrici Eleonoræ inſcriptus. German. in 8. ibid. 17.0 ap. eumd.

LAURENTIUS MARIA GENUENSIS, ejuſdem Provinciæ alumnus, & doctrina, eloquio, atque religioſis moribus factus Concinnator celebris Romæ, Venetiis, Florentiæ, Urbini, Lucæ, Maceratæ, ac in aliis Italiæ civitatibus. Eodem doctrinæ emolumento potuit inter noſtros Philoſophiæ & Theologiæ laudabiliter Cathedram tenere. Potuit & multarum virtutum præſidiis Guardiani, Definitoris, & denique per ſexennium Miniſtri Provincialis munera in ſuæ Provinciæ ingens commodum obire modeſte, ſapienter peragere, & complere glorinie. Cum Lucæ quadrageſimales baberet enneinnes, hanc edidit, quam coram illo ſenatu recitavit:

Il Volere Divino vera corona dei Principi. Lucæ 1670. ap. Hyacinth. Paci.

LEANDER DIVIONENSIS, in Provincia Lugdunenſi Definitor. Profundum illi ingenium a natura, & a proprin opere doctrina pleniſſima. Theologus fuit inſignis, & Concionator diſertiſſimus. Præſulſit quoque raris vitæ exemplis, ut non tantum homn in terra elaboratus, ſed datus de cælo apparuerit. Hæc, quæ ſcripſit, reipſa probant:

Veritates Evangelicæ, in quibus continentur Myſteria vitæ Jeſu Chriſti, Veritates fidei catholicæ, Perfectiones Deiparæ V. Mariæ, & ſanctorum, Miracula Sanctiſſimæ Euchariſtiæ, ſecreta ſublimiora vitæ myſticæ, & materiæ ad mores ſpectantes cum exemplis, reflexionibus, moralitatibus practicis, & affectibus devotis. tom. 3. in folio Pariſiis 1659. apud Dionyſ. Thierry.

L'Idée parfait de l'Amour Divin exprimée dans l'intelligence du Cantique des Cantiques. tom. 2. ibid. 1661.

Commentaria in Epiſtolas omnes S. Pauli Apoſtoli. tom. 2. in fol. ibid. 1663. ap. eumdem.

Diſcurſus Prædicabiles in aureas ſententias Doctoris Gentium, in duas partes diviſi. in fol. ibid. 1665. ap. eumd.

LEANDER MEDIOLANENSIS, ejuſdem Provinciæ alumnus, Theologus, & Concionatnr hoc edidit opus;

Compendio della Vita e morte della Ven. M. Veronica Calcaterra Fondatrice del Collegio delle Vergini della Preſentazione di Maria Vergine ſotto il titolo di S. Filippo Neri nella Città di Milano. in 4. Medinlani 1673. ap. Ludov. Mnnzam.

LEANDER MONTATUS DE MURCIA, Provinciæ Caſtellæ Miniſter Provincialis, Cath. Majes. Philippi IV. Concionator, ac Supremi Senatus S. Gen. Inquiſitionis totius Regni Hiſpaniarum Qualificator. Vir fuit in ſacris Litteris ſatis eruditus, verſatus eximie in utroque jure, in Divini Verbi prædicatione diſertus, & in tota Hiſpania ob doctrinæ gloriam percelebris. Multa ſcripſit, eaque doctiſſima, & ſunt

Liber Apologeticus in defenſionem aliquarum Propoſitionum, quas expoſuit quidam Concionator in ſuis Sermonibus habitis in Eccleſia Cathedrali Segorbienſi anno 1642.

Apologia in defenſionem Annalium Capuccinorum P. Zachariæ Boverii.

Memoriale Apologeticum pro Miſſione Capuccinorum in Provinciam de Caraças.

Memoriale alterum Apologeticum, in quo probatur: quod Patres Provinciales Hiſpaniæ convocati ad Capitulum Generale anni 1643. *non tenerentur in conſcientia ire Romam, ubi erat celebrandum.*

Memoriale ad modum Diſputationis moralis tranſmiſſum ad Reverendiſs. P. Joannem a Montecalerio Miniſtrum Generalem, in quo repræſentantur inconvenientia, quæ neceſſario exoriri debebant in executione ejuſdam novæ Conſtitutionis.

Manifeſtum in defenſionem Seraphicæ noſtræ Religionis contra calumnias aliquorum adverſus eam malignantium.

Expoſitio, ſive Commentaria in Regulam FF. Minorum. Matriti 1645. ap. Idelphonſ. a Paredes.

Quæſtiones Selectæ Regulares. in fol. ibid. 1646. ap. eumd.

Commentaria litteralia & moralia in librum Eſther. in fol. ibid. 1647. ap. eumd.

Expoſitio ſuper Bullam Cruciatæ. ibidem 1648.

Quæſtiones ſelectæ Morales. in fol. ibidem 1649. ap. eumd.

Llave Maeſtra, y Eſcudo de la verdad. Quod opus in duas partes dividitur. In prima continetur *Explicatio Bullarum Innocentii X. in quibus ſuſpendit omnes Indulgentias & Facultates abſolvendi a Caſibus reſervatis, durante anno Sancti Jubilæi* 1650. In ſecunda continetur *Apologia in defenſionem Seraphicæ Religionis Capuccinorum contra P. Martinum a S. Joſeph.* tom. 1. Matriti 1650. apud Gregor. Rodriguez.

Diſquiſitiones Morales in Primam Secundæ S. Thomæ, in quibus quamplurimæ novæ difficultates reſolvuntur. tom. 2. in fol. Primus tomus 1653. Secundus 1660. Matriti ſumptibus Antonii Rierii.

Apologia in defenſionem ſuorum Operum, præſertim Quæſtionum Selectarum contra Anonymum. Matriti 1655.

Expoſitio ſuper Regulam Clariſſarum a P. N. Franciſco illis præſcriptam. Matriti 1658. ap. Gregor. Rodriguez.

Reſponſiones ad objectiones aliquas cujuſdam Viri docti ſupra Expoſitionem prædictam in Regulam S. Claræ.

Reſponſio Apologetica contra R. P. Chriſtophorum Delgaldillum contendentem, quidquid in Regula S. Claræ continetur ne obligare quidem ad peccatum veniale. Quæ quidem Delgaldilli ſententia obtinuerat a quamplurimis Hiſpaniæ Doctoribus approbationem, & ab ejus Auctore typis erat data Matriti 1666. & ter etiam Hiſpali recuſa.

* De hujus Scriptoris eruditione tam Scholaſtici & Morales, quam Scripturales Doctores ubique meminerunt. Inter quos Waddingus tom. 8. Annal. FF. Minorum, & lib. de Scriptor. ejuſdem Ord. Antonius Diana in 9. & 10. tomo ſuorum Operum Moralium, Amadæus Ximenius in ſuo libro Apologetico tract. de Jejunio n. 4. pag. 178. Matthæus de Moya in quæſtionibus ſelectis tr. 7. de Pœnit. diſp. 1. q. 7. Octavius Worſt Capuccinus tom. 2. Controv. Jacobus Raggius tom. 1. de Regim. Regular. Joannes Caramuel in Theol. Fundamentali & Morali, Celada in lib. Eſther, Hieronymus Garzia de Politica Regulari, Leander de SS. Sacramento lib. de 5. præceptis Eccleſiæ, Martinus a S. Joſeph in Summa, Joannes de Soria in Theol. Morali, Jo. Rodriguez Soborco lib. de 3. Ordine, Auguſtinus Barboſa in ultimis Operibus ſelectis impreſſis Lugduni, Nicolaus Antonius Hiſpalenſis Eques S. Jacobi tom. 2. de Scriptor. Hiſpanis, & alii plures.

LEO VANNETENSIS, (vulgo *de Vannes*) quem Pariſienſis Provincia ſuum fecit alumnum, & tamquam eximium Concionatorem doctrina atque eruditione ſublimem, Religioſumque in Regula & ſpiritu Seraphico probatum nobis commendat. Edidit devotiſſimum opus ſub hac epigraphe:

Secunda Nativitas D. N. Jeſu Chriſti complementum primæ, ideſt Converſio Animæ formata ſuper exemplar Verbi Incarnati. tom. 3. in 8. Nannetæ 1635. & Pariſiis 1637. apud Robert. Bertrandum.

* De eo Waddingus lib. de Scriptor. Ordinis Minorum.

LEONARDUS AQUENSIS, ſive Aquiſgranenſis, quam eloquentiam natura & arte pro animarum lucro ſibi compararat, atque in ſua exercuerat Colonienſi Provincia, poſteritati prodidit in libris, qui inſcribuntur

Propria perfecti Superioris delineatio in vita piiſſimæ memoriæ B. Matris Mariæ Joannæ Franciſcæ Annunciatarum Celeſtinarum Duſeldorphenſium Prioriſſæ, hiſtorice & moraliter

ex-

exhibita. German. Coloniæ 1683.

Apis argumentoſa, ſeu *Conciones pro Dominicis & Feſtis anni*. German. in 4. Coloniæ 1693.

LEONARDUS PARISIENSIS in ea Provincia devotam & ſanctis moribus ornatam converſationem habuit, & evangelica paupertate vitæque apoſtolicæ exemplis venerandus omnibus profuit, & Tertiariis Sæcularibus S. P. Franciſci præfuit ad directionem. Ab eo proinde eſt edita

La Regle du Troiſieme Ordre de S. François avec une Expoſition, & Exercice journalier pour les Freres & Soeurs du dit Ordre. in 12. Pariſiis 1651, & 1700. ap. Couterot.

LIBERATUS MAGATTUS a Scandiano, Bononienſis Provinciæ alumnus. In Sæculo ad Profeſſoris Medicinæ gloriam conſcenderat, unde Piſis & Ferrariæ ſingulari doctrinæ & profundi ingenii fama profeſſus eſt, & expoſuit facultatem hujuſmodi doctiſſime. Altiorem deinde æmulatus profeſſionem Capuccinorum amplectitur inſtitutum, & toto conatu iter perfectionis arripit, proſequitur, & etiam in aliorum exemplum glorioſe perficit. Multa ſcripſit Opera ad Medicinam ſpectantia, quæ circumferuntur ſub nomine Jo. Baptiſtæ Magatti ſui fratris, & multa alia morte præpeditus inabſoluta reliquit. Hoc opus ſub nomine Cæſaris Magatti, quo ille audiebant in ſæculo, nobis notatur:

De rara medicatione Vulnerum, ſeu de Vulneribus raro curandis in duobus libris diſtributum: in quibus tutior & felicior methodus ad vulnerum curam traditur. in fol. Venetiis 1616. apud Ambroſ. Dei.

LUCAS CALEXBITANUS, Siculus, Provinciæ Meſſanenſis alumnus doctrina & vitæ integritate commendatus. Ejus eſt

Summa Lucana, ideſt Summa de Caſibus Conſcientiæ compilata anno 1653. tribus in tomis in 8. & aſſervatur MS. in noſtra Genuenſi Bibliotheca.

LUCAS TERMINI A CALATANIXETA, ſuavioribus litteris a juventute ornatus, eas gravioribus diſciplinis in Panormitana Provincia perfecit & auxit. Concionator harum experimentum graviter exhibuit, Guardianus regiminis moleſtiis non illas faſtidivit, imo in aliorum documentum typis conceſſit Italico idiomate

Riſtretto dell'arte di predicare. in 4. Panormi 1738. ap. Stephanum Amato.

L'Arte del ben dire, in tres partes, quarum prima Rethoricam in communi, Oratoriam artem altera, & tertia de Poeſi tractatum continet. Adhuc ad typos deſideratur.

LUCAS MECHLINIENSIS (vulgo *de Malines*) Provinciæ Flandriæ Concionator, cui ſingularis vitæ probitas, morum compoſitio venuſta, perfecta Regulæ Seraphicæ obſervantia, & in arte Poetica elegantia non vulgare in ſua Provincia nomen acquiſiere. Edidit

Epigrammatum, Madrigalium, & Cantionum Spiritualium libros duos in 8. Antuerpiæ 1631. ap. Henric. Aertſens.

* De eo Waddingus lib. de Scriptor. Ordinis Minorum.

LUCAS PARISIENSIS, Concionator eruditus ac eloquens illius Provinciæ. Edidit

La Vie du Bien-heureux Felix. tom. 1. in 4.
Le Heros du Siecle. tom. 1.
Le Panegirique de Trajan, tom. 1.

LUCAS ROTTENFELSENSIS, in Franconiæ Provincia impiger Operarius. Ea quippe ſcripſit, dixit, & fecit, ut ſibi quis alius forte non ſuffeciſſet. Cathedram ſuſtinuit Lector Theologus, Suggeſtus fere protrivit, Regulari familiæ præfuit Guardianus, Provinciam moderatus eſt Definitor, ter denique illi præfuit Miniſter Provincialis; & hæc ſuarum elucubrationum edidit monumenta, tria nempe Annualia, & Quadrageſimale multiplex, quæ ſic inſcribuntur:

Depicta Veritas. German. Wirceburgi 1716.

Igneum Verbum Dei. German. Wirceburgi 1720.

Verbum Dei abbreviatum. German. ibid. 1722.

Fructus Spirituales ex Horto Gethſemani pro novem Quadrageſimis. German. Norimbergæ 1726.

LUCIANUS BRIXIENSIS, illius Provinciæ Sacerdos animarum levamini & lucro ſtudens hanc edidit opellam

Il Lume acceſo ad un Moribondo. Brixiæ 1621. ap. Jacob. Turlinum, & aliàs ſæpe apud eumd. & ap. Rizzardum.

LUCIANUS MONTIFONTANUS, Provinciæ Auſtriæ Anterioris Guardianus, Definitor, Provincialis, & Commiſſarius Generalis in Vallonia. Vir utique ſcientia, pietate, & laboribus ſublimis. Primis ſpiritui dicatis curis, quod reliquum erat, in ſtudio ſemper tempus omne inſumere conſuevit. Præter Philoſophicam & Theologicam, Arithmetica quoque, Mathematica, Aſtronomica, Geometrica, Geographica, & Chronologico-hiſtorica facultate fuit auctus & ornatus. Romam deportatus omnes in via luſtravit Bibliothecas ingenti eruditionis emolumento, ut ipſe faſſus eſt. Concionator poſtea fuit celeberrimus, imo & Miſſiona-

tius inter Hæreticos magno Animarum fructu. Plurima ad ſtuporem uſque ſcripſit, quæ tamen vel in bonum Provinciæ privatum ſunt repoſita, vel aliis impedimentis ſunt a typis diſtracta, Inter hæc ſunt ſuæ Provinciæ Acta: De hujus Provinciæ ab Helvetica ſeparatione: De Viris illuſtribus & de factis præclaré geſtis ante & poſt ſeparationem: Omnium Conventuum monumenta in ordinem redacta, ut facilè poſſint ſucceſſivam obtinere proſecutionem: Annales domeſtici Provinciæ ab anno 1668. uſque ad 1682. quibus uſus eſt R. D. Franciſcus Petrus Canonicus Regularis in ſua Svevia Eccleſiaſtica grata & obſequenti in Auctorem recordationa cumulatiſſima: MSS. Polemica typis vere cedenda: demum dun Proceſſus in cauſſa Beatificationis B. Fidelis a Sigmaringa, & alia in ejuſdem Martyris honorem. His igitur aſſiduis exercitus laboribus, qui pietati non detraxerunt modo, ſed maxime profuerunt, vitam tandem reddidit Deo ad mercedem accipiendam Brigantii 4. Martii 1716. Quæ autem typis ſunt conceſſa, operum en Elenchus.

Manuductio ad delicias Hortenſes. German. in 12. Conſtantiæ 1670. ap. David Haut.

Probatica ſacra Ciſarulana, ſeu Vita & Martyrium B. Fidelis a Sigmaringa Capuccini, Lat. & German. in 12. ibid. 1674. ap. eumd.

Vita Patrum Archangelorum Gordonii, & Leslæi Scotorum Capuccinorum Miſſionariorum, German. in 8. ibid. 1677. ap. eumd. Denuo elegantiori adhuc ſtylo recuſit in 12. ibid. 1712. ap. Leonard. Parcus.

Æra Minuta duo, ſeu Dominicale & Quadrageſimale primum. Lat. in 4. Campiduni 1688. ap. Michael. Franz.

Æra Minuta duo, ſeu Conciones de Sanctis, & Quadrageſimale alterum. Lat. in 4. ibid. 1688. ap. eumd.

Æra Minuta duo, ſeu Dominicale alterum cum tertio Quadrageſimali. Lat. in 4. ibid. 1689 ap. eumd.

Æra Minuta duo, ſeu alteræ Conciones de Sanctis cum quarto Quadrageſimali, Lat. in 4. ibid. 1689. ap. eumd.

Luſus Puerorum, ſeu Conciones Catechiſticæ, in quibus omnes Catechiſmi P. Caniſii materiæ & capita exponuntur. tom. 4. German. in 4. Conſtantiæ 1707. ap. Leonard. Partus. Quod opus, utpote Parochis nimis accómmodum, brevi ut recuderetur in fol. eſt obtentum.

Eccleſia inter Eclypſes numquam deficiens. Opus ſatis eruditum & commendatum, tom. 3. Lat. in 4. ibid. 1709. ap. eumd.

Catechiſmus primævæ puræ Eccleſiæ in tres partes: quarum tamen prima tantum pars ad lucem emerſit. Lat. in 4. 1715. typis Salemitanis ap. Jacob. Millerum.

LUCIANUS SONCINUS, Brixienſis, in ea Provincia Sacerdos, & qui prius nobiliter claruerat generis, in humilitate & vitæ ſanctimonia proficere omni conatu ſtuduit. Hac de re in obſervantiæ regularis incrementum præpoſitus eſt ille integro triginta annorum curriculo ad Novitios inſtituendos, ſæpiſſime quoque inter Provinciæ Definitores eſt cooptatus. Meritorum non ſecus ac dierum plenus ad præmia evolavit in noſtro Conventu Brixienſi anno 1618. ætatis ſuæ 78. & Religionis 60. Scripſit

Exercitiorum Spiritualium librum unicum: quæ Exercitia in Provincia Brixienſi paſſim ſiunt. in 8. Brixiæ 1610.

LUCIUS MOSPURGENSIS, Bavarus, Concionator, Lector, Guardianus, & Definitor, genere ex Baronibus Pforen, virtutibus & doctrina clarus. Ex ejus pluribus, quæ perdita ſunt, operibus remanet,

Concio una. Monachii 1684.

LUCIUS SAXOREGIANUS, in Provincia Rhenana celebris Concionator, Magiſter Novitiorum, & Guardianus, ſuæ eloquentiæ ſimulque zeli monumentum in hoc, quod edidit, opere reliquit.

Opus Concionatorium, cui eſt titulus: *Lux in tenebris*. German. Auguſtæ 1696.

De eo P. Hierotheus Confluentinus in Prov. Rhenana l. 3. c. 3.

LUDOVICUS AB ANTIQUARIA, Bæticus, ingenii claritate, religioſæ vitæ conſuetudine celebris, quique ſibi ideo in Theologia & in Concionibus illuſtre nomen fecit, Opera, quæ ſermone Hiſpano evulgavit, ſunt

Capuccinus Inſtructus. in 4. Gienni 1675. & Hiſpali 1680.

Sermo in ſolemnibus Exequiis, quæ in Capitulo ſuæ Provinciæ pro Religioſis fratribus ſunt habitæ. Malacæ 1677. ap. Mattheum Lopez.

Oratio de SS. Euchariſtiæ Sacramento in viſitatione Infirmorum, Hiſpali 1678. apud Jo. Cabezas.

LUDOVICUS AVENIONENSIS, Provinciæ S. Ludovici Concionator pius, ac religioſis ornatus moribus, Scripſit Gallice

Theatrum Epidemicum, in quo egregia deſcribuntur facinora, & beneficia a Capuccinis Provinciæ S. Ludovici præſtita in variis locis tempore peſtis graſſantis anno 1630. tom. 1. in 8.

LUDOVICUS BALDUS, Panormitanus, ejuſdem Provinciæ Concionator egregius, Sac. Theologiæ doctiſſimus Profeſſor, atque in ſacris Scripturis inſigniter verſatus, Scripſit

Commentaria varia in Sacram Scripturam, Neſcimus titulos notare.

* Citatur tamen talis ſcriptor a Thoma Ca-

Digitized by Google

Calona Capuccino ejus concive in lib. Judic. c. 1. a. 24. §. 1. & a Torreçilla in Speculo Apologetico de excellentia Seraph. Religion. ubi de Scriptor. Capuccinis.

LUDOVICUS A BONONIA, in ea Provincia adhuc florens. Nihil eſt, quod ab ejus ingenio expectari nequeat. Mens prompta, ſpiritus hilaris, rarum acumen, meditatio vehemens illum parant ad omnia. Hinc florentiſſima ejus eloquentia, qua nullam ſapidiorem & efficaciorem ſimul forte expectares. Ad Poeſim quoque vivaciſſimus, ſed non addictus ille eſt. Cathedram conſcendit, & Cęnobia eſt moderatus. Populos illuſtriores Concionibus ſuis interim ille inſtruit, quas dehinc Poſteritas ſibi vendicare ad typos ſane curabit. Interim hæc ab eo ſunt evulgata:

Panegirico de' Santi Ilario Veſcovo d'Aquileja e di S. Taziano ſuo Diacono Martiri, Protettori di Gorizia. in 4. Utini 1737.

Panegirico in lode di S. Emidio Protettore della Città di Aſcoli, predicando ivi nella Quareſima. in 4. Aſculi 1745. ap. Angel. Antonium Valenti.

Panegirico del Prezioſiſſimo Sangue di N. S. Gesù Criſto, detto in Mantova nell' Arciducale Chieſa di S. Andrea, ivi predicando la Quareſima dell' Anno 1740. Prodiit hoc anno 1745. Venetiis in Collectione Orationum Capuccinorum ap. Joſeph. Coronam.

LUDOVICUS BOVINIACENSIS, (vulgo de *Bovignes*) Valloniæ Provinciæ Concionator, pluries Definitor, & etiam Miniſter Provincialis. Auſteritatis, obſervantiæ regularis, & paupertatis Seraphicæ fuit amantiſſimus: ſimul & purioris ex ſacris litteris doctrinæ extrahendæ apprime ſtudioſus, atque ad veritatem aliis communicandam in Dei verbo declamando plane apoſtolicus Miniſter. Idcirco fidei Catholicæ dilatandæ, animarumque habendæ ſalutis factus zelator omne impendit ingenium, omnem & cordis impetum tum in ordinariis Concionibus cum in Miſſionibus ad Baptiſmum pęnitentiæ prædicandum, atque ad conterendos Hæreticos. Factumque eſt revera, ut uberes profligatæ impietatis manubias Chriſto & Eccleſiæ reddiderit. Porro en ſui ſpiritus teſtimonia ſane egregia.

Le Miroir de l'Ame Religieuſe. tom. 1. in 8.

Le Miroir de l'Ame Chriſtienne. tom. 3. in 8. Namurci 1674.

Le Miroir de la vanité des Femmes mondaines. tom. 1. in 8. ibid. 1675.

Volumen ingens Concionum tam de Tempore, quam de aliis materiis ad mores ſpectantibus, quod Concionatoribus & Animarum Paſtoribus eſt perutile. tom. 3. ibid. 1676.

LUDOVICUS CASPENSIS, qui & Aloyſius Cæſarauguſtanus, Provinciæ Aragoniæ Miniſter Provincialis, ac totius Ordinis Generalis Definitor. Præclaris naturæ dotibus exornatus in tota Religione præfulſit doctrina, eruditione, religioſa pietate, ac compoſitis moribus. Mirum ejus ingenium in philoſophica & theologica facultate, atque in ſacris Canonibus, ſicuti ejus teſtantur volumina. Obiit in noſtro Cæſarauguſtano Conventu anno 1647. ætatis ſuæ 61. & Religionis 45. Hæc ejus ſunt opera:

Curſus integer Theologicus amplectens præcipuas materias, quę in Scholis tradi ſolent juxta ordinem S. Thomę. tom. 2. in fol. Primus tom. Lugduni 1642. & ſecundus ibid. 1643. ap. HH. Gabrielis Boiſſat, & Laurentii Aniſſon eorum ſumptibus. Secunda editio ſatis eſt locupletata & elucidata ibid. 1666. ſumptibus ejuſdem Aniſſon.

Curſus integer Philoſophicus ſecundum eumdem ordinem. tom. 2. in fol.

Apologia in defenſionem Annalium Zachariæ Boverii. Cæſarauguſtę 1645.

* Illius meminerunt Waddingus lib. de Scriptor. Ord. Minor. Torreçilla ubi ſupra, & Nicolaus Antonius Hiſpalenſis tom. 2. Biblioth. Hiſpan.

LUDOVICUS DOLANUS, Provinciæ Comitatus Burgundiæ doctiſſimus Theologus, & Concionator magni nominis. In Conventu Dolano pluribus annis philoſophicas, & theologicas facultates noſtris eruditiſſime eſt interpretatus, & ad ſuæ Provinciæ miniſterium aſſumptus præfuit & profuit, vere tamquam lucerna ardens & lucens. Famam habet in Scholis ob ſententiam quamdam ſingularem de Concurſu Dei ad Creaturarum actiones, cui quidam credunt, quidam vero inſultant. Adverſarios elegit, quos plaudenter oppugnaret, ſed illius opinionis ductu, quæ plures inveniret laudatores, & impugnatores plurimos. Lis ſub judice ſit: cæterum hoc fuit ejus eruditum opus.

Diſputatio quadripartita de modo conjunctionis Concurſus Dei & Creaturę ad actus liberos ordinis naturalis & maxime pravos, adverſus Prędeterminantium & Scientię medię Aſſertorum opiniones. In primo libro oſtenditur, *Pręcipuas Mediiſtarum & Prędeterminantium controverſias ortum habuiſſe ob exiſtimatam a pleriſque eorum immediationem, identitatemque realem concurſus Dei & Creaturę*. In ſecundo, *Non poſſe defendi concurſum Dei proximum, immediatum, & identificatum ad ſingulos actus noſtros bonos ac malos beneficio Scientię Medię*. In Tertio, *Deum non concurrere nobiſcum ad actus ordinis naturalis pręſertim pravos Prędeterminatione phyſica, ac inſuper concurſu identificato & ſimultaneo*. In Quarto, *Concurſum generalem Dei ad actus ordinis naturalis pręſertim pravos non eſſe proximum, immediatum,*

 & iden-

& identificatum, ſed remotum, mediatum, & ab actu Creaturę ex natura rei diſtinctum: idque ex Concilio Tridentino ſeſſ. 6. can. 6. videri definitum. Opus iſtud dicatum ſuit Seren. Ferdinando Hiſpaniarum Infanti Archiduci Auſtriæ S. R. E. Cardinali, ac Philippi IV. Regis Catholici fratri unico. tom. 1. in 4. Lugduni 1634. ap. Jac. & Petr. Proſt.

* De eo meminerunt Waddingus & Torreçilla libris ſæpe citatis. Omnes quoque fere Doctores ad hæc uſque tempora illum citant vel ut propugnent, vel ut impugnent.

LUDOVICUS FLANDRENSIS, ingenio rarus, doctrina cumulatus omni, eloquio potens, & moribus doctaque conſuetudine Valentinæ ſuæ Provinciæ non modo, ſed & totius Hiſpaniæ jucundum factus ſpectaculum. Ad omnem graduum apicem ſua Provincia illum evocavit, nempe Lectoris Theologi, Cuſtodis, Definitoris, & Provincialis: quin & S. Inquiſitionis Tribunal Valentinum, Murcienſe, & Majoricenſe ad Qualificatoris munus veluti æmulando tantum virum repetiit. Ad omne interim ille tamen ſcribendi genus quaſi tot oneribus non oneratus manum ſemper admovit. Illi novæ ſententiæ Emin. Cienfuegos de intima unione Animæ Chriſti cum digne Communicante etiam Euchariſticis deſtructis ſpeciebus, quæ ægre ſequaces invenit, ſcivit ille votum ſuum addere, & Anonymum refellere Adverſarium. In abdita Raymundi Lullii tuto penetravit, illuſtravit, omnibus patefecit. Quia adhuc vivit, aliqui ejus ingenii partus ad lucem ſunt tantum parati, vel alii in dies expectantur, & expetuntur. En quos ſcimus.

Oratio evangelica & panegyrica in celeberrima feſtivitate habita, quam in honorem Immaculatæ Conceptionis Virginis Mariæ conſecravit Regimentum Infantariæ Hiſpalenſis, & Marchioni de Gaana ſimul & eius Officialibus nuncupata. Hiſpan. in 4. Valentiæ 1721. ap. Ant. Bordazar.

Catechiſmus theologicus in praxi, una cum Doctrinæ Chriſtianæ Summa. Hiſpan. in 4. Oriolæ 1726. ap. Jo. Diaz.

Vita B. Fidelis a Sigmaringa Capuccini ex Italico in Hiſpanum idioma converſa, & ad Concionatorum uſum accommodata proprio ſuppreſſo nomine. Valentiæ 1730. ap. Jo. Garzia.

Cæremoniale Capuccinorum Provinciæ Sanguinis Chriſti, ſeu Valentiæ, ab alio compoſitum, ſed ab iſto Auctore erudite auctum. Hiſpan. in 4. Valentiæ 1731. ap. Joſ. Dolz.

Varii Dialogi & Catecheſes de intima, reali, & mutua conjunctione digne communicantis cum Anima Chriſti Domini, etiam deſtructis ſpeciebus Euchariſticis. Lat. in 4. Valentię 1735. ap. Joſ. Stephanum Dolz.

Oratio parętnetica & panegyrica in celeberrima ſolemnitate, quam 30. Junii 1737. ſuo Heroi & Martyri B. Raymundo Lullio conſecravit Civitas Palmæ Regni Majoricenſis caput. Hiſp. in 4. Majoricæ 1737. ap. Viduam Guaſp.

Tractatus & Summarium de Chaos Lulliano, Hiſp. in 8. Majoricæ 1740. apud Petr. Ant. Capò.

Kalendarium Sanctorum Militarium Militię Majoricę nuncupatum. Hiſp. ibid. 1740. apud Viduam Guaſp.

Praxis Communionis & Unionis Euchariſticę, proprio ſuppreſſo nomine. Hiſpan. Majoricæ 1741. ap. Ant. Capò. Valentiæ vero cum ejus nomine 1743. ap. Joſeph. Dolz.

Tractatus de theologico ſyſtemate Lulliano cum expoſitione figurarum & elementorum ad tuto percurrenda opera ſapientiſſimi Magiſtri, & Doctoris illuminati B. Raymundi Lullii. Hiſpan. Majoricæ 1741. ap. Pet. Ant. Capò.

Antiquus Academicus contra modernum Scepticum rigidum aut moderatum. Hiſp. in 4. Opus in quatuor tomos diſtributum.

Primus Tomus editus eſt Matriti 1743. in typographia Regni: & per varios diſcurſus hęc in eo tractantur & abſolvuntur. 1. *Defenſio Phyſicę Pythagoricę, & præſertim Medicinę*, 2. *Defenſio altera Phyſicę, & de Ignis ſphęra*. 3. *De Antipariſtaſi*. 4. *De Sympatia & Antipatia*. 5. *De exiſtentia Lapidis Philoſophici*. 6. *De Scepticis*. 7. *Contra modernos Philoſophos & Medicos, qui diſcedunt a ſyſtemate Raymundi Lullii*.

Secundus Tomus editus eſt ibid. anno 1744 in ead. typograph. & varia præjudicia per varios diſcurſus tollit. 1. *De Scepticiſmo rigido & moderato*. 2. *De immoderato Scepticiſmo, & defenſio ſcientię Mathematicæ*, 3. *De Sceptica ſophiſtica*, 4. *De Scepticiſmo Philoſophico*, 5. *De Planta elementali*. 6. *De Philoſophia Moderna*. 7. *De merito & ſorte Ariſtotelis, ſuorumque ſcriptorum*. 8. *De novo Axe Phyſonomico*. 9. *De Fabula & Hiſtoria*. 10. *Contra exiſtentiam Vacui*. 11. *De nova cautela contra Alchimiſtas*. 12. *De Summulis*,

Tertius Tomus editur ibid. anno 1745. in ead. typographia: & hæc alia præjudicia tollit. 1. *Contra P. Benitam Hieronymum Heypò de iis, quę in Logica & Phyſica ſunt tractanda*, 2. *De eo, quod idem dicit de Phyſica*. 3. *De Philoſophia moderna mediante declaratione Chaos Lulliani*. 4. *De Phyſica moderna pręſertim Atomiſtica ex inconvenientia ad ſyſtema Lullianum*. 5. *De eadem quoad figuras geometricas*. 6. *De doctrina Medicinę*. 7. *Diſcurſus Scholaſticus de univerſali Platonico*.

Quartus Tomus continebit ſyſtema generale Raymundi Lullii methodo Ariſtotelica.

Tractatus de neceſſariis ſuppoſitionibus ad magnę artis Lullianę ſapientiam acquirendam, viris doctis qualibet in Schola liberales artes, vel ſacram Theologiam profitentibus valde proficuus, Lat. tom. 2. in 4. . . . .

Editio

Ed[illegible] libri Raymundi Lullii, quem ab originali Lemovicenſi in Hiſpanum vertit idem Auctor, & inſcribitur: El libro Feliz. tom. 1. in fol. . . . .

Hæc duo poſtrema opera prælo tantum ſunt promiſſa.

LUDOVICUS A GALATENA, Provinciæ Hydruntinæ Concionator eloquio ſatis facundus, & ingenii felicitate probitateque vitæ ſatius efficax. Edidit

Orazione Panegirica in lode di S. Carlo Borromeo da lui recitata nella Metropolitana di Milano li 4. Novembre. Mediolani 1642. ap. Jo. Bapt. Cardum.

LUDOVICUS LUCERNENSIS, in Helvetica Provincia Concionator, & S. Theologiæ Profeſſor. Inſignis in omnibus fuit, quæ virum decent religioſum: nimirum in pietate, in doctrina, & in obſervantia regulari. Inſignitus ille eſt proinde totius Provinciæ præfectura, quam ſanctiſſime exercuit. Edidit Latino ſermone opuſculum inſcriptum:

Corona Lauretana ſanctiſſimę Domus Nazarenę, nunc Lauretanę, Jeſu Marię Joſeph Divina myſteria & privilegia repręſentans per Ave Maria triginta, quinque Pater noſter, & unum Credo: ad majorem Jeſu Marię Joſeph honorem, laudem, & cultum compoſita anno 1656.

LUDOVICUS AB OLIVADO, in Rhegina Provincia adhuc florens, & illi proficiens. Cathedram ita plaudenter conſcendit, & tenuit, ut ejus lectiones ſibi vendicare conetur poſteritas, & uti ſperamus, obtinebit, vel ſane detorquebit. Definitoris, & nuper Vicarii Provincialis munere ſuæ prudentiæ deſiderium omnibus attulit. Quæ parat ad typum, vel certe erunt etiam proxime paranda, hæc ſunt.

Vita del P. Antonio dell' Olivadi. Neapoli hoc anno 1745.

Curſus Philoſophicus.

Curſus Theologicus & Moralis.

Rhetorica. Vel proximo, vel non remoto anno prodibunt Neapoli.

LUDOVICUS PANORMITANUS, in ea Provincia Concionator & Miſſionarius tum conſpicuus, cum proficuus. Philoſophiæ quoque & Theologiæ Cathedram pari cum laude pluribus annis conſcendit. Provinciam demum & Guardianus & Cuſtos & Definitor, & bis Provincialis omnium plauſu eſt moderatus. Plurimum laboravit ad V. F. Bernardi a Corleone Capuccini canonizationem promovendam, pro qua ideo Procurator in Sicilia eſt electus. Quæ inter tot munia ſcripſit, typiſque dedit, hæc ſunt:

Miracoli del V. Servo di Dio F. Bernardo da Corleone Cappuccino, proprio ſuppreſſo nomine in ejuſdem Venerabilis vita a P. Benedicto Sanbenedicto ſcripta, & recuſa in 4. Panormi 1700. typis Felicis Marini.

Modo pratico dato dal Patriarca S. Franceſco per applicarſi nel tempo della ſolitudine agli Eſercizj ſpirituali. Panormi 1711. ap. Dominic. Cortele.

La Infelicità Dominante, ibidem 1712. apud eumd.

Vita del Servo di Dio P. Biagio da Caltaniſſeta Cappuccino. in 4. ibid. 1714. apud eumdem.

Vita del P. Salvatora dalla Pantellaria Cappuccino. in 8. Panormi 1714. apud Jo. Bapt. Aiccardum.

LUDOVICUS PARISIENSIS, in ea Provincia ſacræ Theologiæ Profeſſor, ac ſæpius Definitor. Doctrina æque, ac integritate excelluit; ſtuduit præſertim obſervantiæ regulari & Seraphicæ paupertati in ſe & in aliis excolendæ. De tota ſua Provincia ob ardua negotia feliciter in illius commodum geſta optime eſt meritus. Hæc aurea ſunt ejus opera:

Expoſitio litteralis in Regulam Fratrum Minorum juxta mentem P. N. S. Franciſci ab omnibus Gallię Provincialibus approbata & commendata. Gall. in 16. Pariſiis 1622. ap. Renatum Goffert. Iterum ibid. 1623. apud Joan. Fovet. Et tertio Lugduni 1631. & 1633.

Methodus facilis ad acquirendam Perfectionem. in 16. Pariſiis 1626. ap. Nicol. Buon.

* De illo meminerunt Waddingus de Scriptor. Ord. Minor. & Jo. Card. Bona de Myſtica Theologia c. 5. & ſeq.

LUDOVICUS DE REYN DUNKERCANUS, in Provincia Inſulenſi tum in animarum lucrum Concionator perdoctus, cum in hæreſum exterminium ſcriptor pervalidus. Eorum quę geſſit, hæc nonniſi opera nobis referuntur; quæ ſunt:

Speculum abominationum, ſeu Epitaphia omnium Hęreſiarcharum a temporibus Apoſtolorum ad uſque modo, proſa præeunte, metro expreſſa. Enucleatur etiam ſeries Romanorum Pontificum, nec non Conciliorum tam Generalium, quam particularium. Et Hæreſiarcharum mores, errores, & acta in primis proponuntur. Ipris 1701. ap. Jo. Bapt. Moerman.

Antidotum adverſus hæreſum venena, ſive, *Praxis peculiaris multiplex convincendi Heterodoxos Romanę Eccleſiæ adverſarios. Opus bipartitum. In quo enucleantur acta Martini Lutheri, ac Joannis Calvini. Inſuper anatome ſectarum omnium modernarum, earumque ſtatus hodiernus, & tandem ſyſtema præſens S. Catholicæ & Apoſtolicæ Eccleſię Romanę per quatuor mundi partes exhibentur.* Audomari 1716. ap. Martin. Dominic. Fertel.

LUDOVICUS SANGUINETUS, nobilis Theatinus, J. U. Doctor egregius, ac inter-

ter noſtros deinde Provinciæ Aprutii Concionator fervidus, & pietate atque Seraphico ſpiritu inſigniter clarus. Obiit 1635. Scripſit

De rebus ſpiritualibus plura volumina, quę ſine ejus nomine circumferuntur.

* Teſtatur tamen Nicolaus Toppius in ſua Bibliotheca Neapolitana ſe ea omnia vidiſſe.

LUDOVICUS VERUCCIUS a Nurſia, Provinciæ Umbriæ Concionator omni inſignitus eruditione, & florentiſſimi ingenii felix Poeta. A ſæculi curis ad Religionis quietem vocatus, tamquam majori indutus virtute ex alto, quidquid erat quidve obtinuerat, ad vitæ apoſtolicæ vel obtinendæ, vel perficiendæ impenſius contulit: factus proinde nexu eleganti auſterus ſuaviſque Religioſus. Sacri ſui ſpiritus hæc ideo reliquit monumenta:

L'Eremita Antonio, quod eſt Poema Heroicum in 25. libris, omnibus ſui ævi Poetis probatum; dicatum Cardinali Ubaldino. in 4. Venetiis 1625. & 1626. & Fulginii 1677. ap. Auguſtinum Alterium.

Ecloga plures Paſtorales de Nativitate Domini N. Jeſu Chriſti. Venetiis, & Fulginii 1629. & 1630.

Poemata ſacra & varia de B. V. Maria, de S. P. Franciſco, de S. Joanne Baptiſta, de Paſſione Domini, & de aliis. Fulginii 1630.

* De hoc Auctore meminerunt Waddingus de Scriptoribus Ord. Minor. Ludovicus Jacobillus de Scriptor. Umbriæ, & Jo. Baptiſta Lallius Poeta inſignis in prologo ſuorum Operum.

LUDOVICUS FRANCISCUS ARGENTANENSIS, Provinciæ Normanniæ Concionator egregius, pluries Definitor, ac Miniſter Provincialis. In ſacris ſcripturis, in ſcholaſtica & Myſtica Theologia fuit diligens inquiſitor; unde commiſſum ſibi gregem ſanctiſſime direxit. In dicendo & ſcribendo facilis & inſigniter gravis, ſed in vitæ probitate & virtutum ſplendore felicior & illuſtrior. Hæc ab eo ſunt typis data:

Le Chreſtien Interieur, ſive, *Conformitas interior, quam debet habere Chriſtianus cum Jeſu Chriſto*. tom. 2. in 16. Primus Tomus Pariſiis 1659. & 1664. ap. Dionyſ. Thierry. Secundus Rothomagi 1677. ap. Franc. Waltier. Verſum eſt hoc opus in Italicum idioma a D. Joanne Cenamo Priore Eccleſiæ S. Alexandri civitatis Lucenſis, & editum in 12. Venetiis 1666. ap. Combi. Et a P. Antonio a Rapallo Capuccino in 12. Venetiis 1684. ap. Nicol. Pezzanam.

Les Exercices du Chreſtien Interieur. tom. 2. in 8. Pariſiis 1662. ap. Sebaſtian. Cramoiſy. P. Antonius a Rapallo hos libros lingua Italica donavit, ut dictum eſt ſuo loco.

Les Conferences Theologiques & Spirituelles du Chreſtien Interieur ſur les grandeurs de la tresſaincte Vierge Marie Mere de Dieu. tom. 2. in 4. Pariſiis 1670. apud Viduam Steph. Martin.

Les Conferences Theologiques & Spirituelles du Chreſtien Interieur ſur les perfections de Jeſus Chriſt. tom. 2. Pariſiis 1671. & Rothomagi 1675.

Les Conferences Theologiques & Spirituelles du Chreſtien Interieur ſur la grandeur de Dieu. ibid. 1675.

MAR-

M

MARCELLINUS BAVESIPONTIUS, (Waddingus & Roſſottus de Ponte Beavveſino) Gallus Allobrox, Lugdunenſis Provinciæ alumnus, regulari obſervantia plurimum præſtans, evangelica ſublimis prædicatione, veritatis catholicæ zelator fervidus, & errorum, Sectarum, atque hæreſum infenſus hoſtis. His ideo pro extirpandis a vinea Domini verbo & ſcripto Miſſionarius Apoſtolicus ingenti labore, preſſuris, & ærumnis fideliſſime inſudavit. Virtutibus & meritis lucupletatus corporis exuvias depoſuit Gratianopoli anno 1623. dum converſioni Acatholicorum actu incumberet, ætatis ſuæ 58. Data ſunt ab eo typis ſequentia:

Reſponſio ſelidiſſima adverſus quamdam narrationem Miniſtri Gratianopolitani Calviniſtæ circa Collationem inter ſe habitam die 19. Novembris anno 1614. de Sacroſancto Euchariſtiæ Sacramente, aliiſque fidei Myſteriis & Controverſiis. in 4. Gratianopoli 1615. ap. Gulielm. Verdier.

Fallaciæ Miniſtrorum Hereticorum, & falſitas Religionis Calviniſticæ, & veritas ſimul Catholica a Domino de Paſthee nobili Delphinate cognita. in 8. Lugduni 1620. ap. Ludovic. Muguet. Auctoris nomen, quod in fronte deſideratur, apponitur poſt præfationem.

Sermones habiti in Civitate Lugdunenſi de Auguſtiſſimo Euchariſtiæ Sacramento. in 8. Lugduni 1610. ap. Jo. Lautret.

* De eo Waddingus lib. de Scriptor. Ord. Minorum, & Roſſottus in Syllabo Scriptór. Pedemont.

MARCELLINUS DE PISE, Matiſconenſis, Provinciæ Lugdunenſis Definitor. Is fuit, qui pancos haberet pares in ingenio, pauciores in excolendis ſcientiis ſeu doctrinis, & ſorte nullos in mentis cumulo & opulentia. Eloquio eminuit, unde facundiſſimus erat Concionator. Mira ejus quoque in ſcribendo facilitas & felicitas, ſicuti teſtati ſunt plures viri doctiſſimi, qui in uno homine ſtupuerunt tantam eruditionis & ſcientiarum ſupellectilem. His accedit ſolidum ejus in rebus agendis judicium, morum decor, & religioſæ converſationis ſuavitas, ob quæ maxime ſpectabilis & charus omnibus habebatur. Porro ipſa ſua opera teſtatum faciunt, quod de tanto viro nos delibavimus, & hæc ſunt:

Moralis Encyclopedia, ideſt ſcientiarum omnium chorus expendens ſacroſancta Dei Evangelia. Opus ingens in 4. Tomos in folio diſtributum, & ut promittit titulus, omnia complens. Primus Tomus expendit *Evangelia omnia de feſtis Domini, & B. V. Mariæ, & quæ leguntur in Dominicis totius anni.* Prodiit primo in 4. Venetiis 1634. Et ab Auctore valde locupletatus recuſus eſt in fol. Pariſiis 1645. ap. Jo. Toſt, ſeu Joheſt.

Secundus Tomus agit *de feſtis omnium ſanctorum, ac cum Homiliis pro Quadrageſima omnium ſcientiarum nexu contextis.* Venetiis 1637 Additæ ſunt deinde *Homiliæ de Defunctis, de Inſtitutione feſtorum, de eccleſiis conſecratis, de Imaginibus, de Reliquiis Sanctorum, de Peregri-*

grinationibus , de Proceſſionibus , de Flagellis Dei, de Jubilæo, de Indulgentiis , & de Confeſſione. in fol. Pariſiis 1644. ap. eumdem.

Tertius Tomus expendit moraliter *Evangelia totius Quadrageſimæ, præmiſſo ſenſu litterali, qui ad trutinam vocatur SS. Patrum, conſultis textibus Hebræis, Chaldæis, Syriacis, & Græcis*, in fol. Pariſiis 1640. apud eumdem.

Quartus Tomus exponit litteraliter & moraliter, *Evangelia Quadrageſimæ, quæ ſuperſunt, & in tertio Tomo deficiunt : additis* (ſicut in primis tribus Voluminibus) *omnium fere nationum ritibus antiquis ad mores componendos opportunis, ſcilicet Hebræorum, Chaldæorum, Syriorum, Perſarum, Medorum, Scytharum, Ægyptiorum, Arabum, Græcorum, & Romanorum*, in fol. Lugduni 1656. ſumptibus Laurentii Aniſſon.

Vita & geſta Urbani VIII. Summi Pontificis, in 4. Romæ 1645. ex Typograph. R. Cameræ Apoſtolicæ.

Vita & geſta P. Hieronymi Narnienſis Vic. Generalis Capuccinorum, & Sac. Palatii Apoſtolici Concionatoris, in 4. Romæ 1647. apud Manelfum Manelfi.

Commentaria litteralia & moralia in Evangelium S. Matthæi, in fol. Lugduni 1656. ap. Laurentium Aniſſon.

Commentaria litteralia & moralia in Evangelia S. Marci, S. Lucæ, & S. Joannis. tom. 3. in folio. Verum hi tres tomi ob Auctoris mortem ad prælum tantum parati ſervantur in noſtra Lugdunenſi Bibliotheca.

Annalium Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum Tomus tertius ab anno 1612. excluſive ad annum uſque 1684. incluſive. Lugduni 1676. ſumptibus FF. Aniſſoniorum, & Jo. Poſuel.

Genius Chriſtianus, quomodo ſcilicet Spiritus Chriſti influat in omnes homines Chriſtianos. Opus bipartitum, ubi primo de Eccleſiaſticis, & de Laicis deinde agitur, & fit veluti ſpeculum Eccleſiam repræſentans ſine ruga & macula, quatenus a ſummo Pontifice ad Mendicum uſque informat omnes Chriſti ſpiritu, omnium ſcientiarum ſolito præſidio & eruditione.

De Virtutibus in univerſum, & in ſpecie, eadem eruditione & doctrina. Hæc duo Volumina in folio promittuntur in calce poſterioris Tomi Encyclopediæ, ſed neſcimus, an typis ſint reddita.

* De hoc eruditiſſimo Scriptore præter Waddingum lib. de Scriptor. Ord. Minor. cum laude & elogiis præclariſſimis meminerunt omnes fere Theologi univerſitatis Pariſienſis, ſicut teſtatur P. Leander Divionenſis in approbatione Tomi Quarti Encyclopediæ. Eadem etiam encomia illi tribuerunt Doctores Hiſpani, inter quos Gregorius Garcia in ſua Politia tom. 1. tr. 2. diffic. 4. n. 1. eum vocat ore pleno virum doctiſſimum & eruditiſſimum Scriptorem. Vide Torrecillam de Excell. Seraph. Relig. ubi de Capuccinis.

MARCELLUS A CALVOMONTE, Provinciæ Campaniæ Theologus, ac doctus Concionator. Edidit opus hoc titulo

Le Bouclier de la Foy Catholique. tom. 1. in 4.

MARCELLUS REGIENSIS, Gallus, Provinciæ S. Ludovici Concionator & Definitor. Ingenio fuit profundus, Theologiæ propterea egregius explanator maxime in Seraphici Doctoris ſententia, in Hæreticos vero Miſſionarius vere Apoſtolicus. Multa ſunt, quæ in Hæreticorum partibus dixit, diſputavit, & fecit, & multa quoque, quæ invicte eſt perpeſſus & ſuſtinuit, ſed ſemper in animarum ſalutem, & fidei Catholicæ incrementum. Opus, quod a pluribus tentatum, ſed a nemine abſolutum fuerat, ab eo prodiit omnibus Theologiæ ſcholis plaudentibus, & hoc fuit

Summa Seraphica, in qua S. Bonaventuræ Doctoris Seraphici doctrina per ejus diſperſa libros in Magiſtrum ſententiarum dilucide eſt enodata, & accurate redacta in ſcholæ methodum. Dicata Rever. Laurentio Lomellino Prolegato Avenionis. tom. 2. in fol. Maſſiliæ 1669. ap. Carolum Brebint, & Jo. Pennot.

MARCUS DE AVIANO, Provinciæ Venetiarum Guardianus & alumnus, ſanctitate vitæ, ſpiritu apoſtolico, gratia curationum, rebuſque ad animarum ſalutem præclare geſtis factus toti Orbi notiſſimus. Greſſus ejus Evangelizantis pacem, Evangelizantium bona : quare ad eum currebant populi, vel ut ad eos ipſe curreret, a remotioribus acccerſebatur. Neminem a ſuis concionibus volebat dimitti inanem. Proinde in cujuslibet ſermonis termino contritionis actum populo proponebat, & veluti invehebat. Hinc ſuſpiria, hinc lacrymæ, hinc demum populorum omnium commotio, & plurimorum converſio. Porro quod non obtinerent verba, ſane prodigiorum virtus, quibus affluebat ubique, efficaciſſime præripiebat. Tanta ex his percrebuit hujus viri fama, ut piiſſimus Auguſtus Leopoldus Imperator in deſiderium & amorem actus illum apud ſe Viennam in Auſtria vocarit ſæpe, & dimiſerit ſemper invitus. Illi circumſtantes commendavit populos, illi civitates, pagos, & rura commiſit : & reipſa floreſcentes mores fidemque catholicam firmatam ab ejus opere vidit. Illi Imperium ſuum Deo commendandum ſæpiſſime committebat, & ex mille calamitatibus ereptum ejus precibus potuit credere. Illi denique bella, copias, milites, prælia, remque totam bellicam maxime contra Turcas, veluti Tutori, Fautori, atque

Ex-

Excitatori in manus demiſit: & tot ipſe re-vera facinora peregit, totque ſæpiſſime prodigioſa intermiſcuit ſacta, ut Turcas propulſatos ab Viennenſi obſidione, aliaſque profligatos, imo palmas & coronas omnes, quas toties ex præliis invictus ille Imperator retulit, ab ejus vigili tutela apud Deum recognoverit. Hinc in deliciis ad extremum uſque diem illum tenuit, & voluit ſimul cum piiſſima ſua Auguſta in ejus Cellula adſtare, uſque dum animam efflaret, quam reddidit ipſe in omni ſanctitatis odore Viennæ in Auſtria 13. Auguſti anno 1699. ætatis 67. Religionia vero 51. Solemnia illi perſoluta ſunt funera, adſtante illis ad finem uſque Imperatore & Auguſta ſua cum tota Aulæ nobiliſſima caterva. Cadaver in Arca cupreſſina Imperator juſſit reponi, & ornavit ipſe Epitaphiis. Porro religioſiſſimus iſte vir ſcripſit Italice & Galliee opuſculum ſub hoc titulo:

L'Enormità del peccato mortale. Pariſiis 1680. ap. Egmund. Canterot.

Prediche Quareſimali. Quæ Conciones MSS. ſervantur cum veneratione in noſtro Venetiarum Conventu. Ibidem conſpexi ego Chronologicum Elogium compoſitum, & manu propria exaratum a piiſſimo Imperatore Leopoldo, quod ſculptum in lamina ſtamnea capiti ejus eſt affixum. Id autem eſt:

✠

Patri Marco ab AVIano
CapVCIno
ConCIonatorI EVangeLICIs VIrtVtIbVS
EXornato.
VIennæ AVſtrIæ
In OsCVLo DoMInI SVI
SVaVIter EXpIrantI.
LepoLdVs AVgVſtVs
AVgVſta SVa
FILIIqVe SVi
MæſtI posVere

Ad Pedes vero altera ſimili lamina:

PatrI MarCo De AVIano
Vero JesV SerVe
ReqVIes & LVX perpetVa.

* Hujus viri merita in funere ipſius enarravit brevi calamo Epiſcopus Brixinenſis Princeps S.R.I. tali Epitaphio;

Beata Mors P. Marci talem præſentiam merebatur.
Omnes lugent, quem omnes amabant.
Pluribus annis Cæſareis Caſtris benedixit,
Nunc pace ſecuta valedixit.
Apud Auſtriacos requieſcit Auſtriacis chariſſimus.
Jacet apud Regnantes, qui verbo & opere docuit,
Deo ſervire regnare eſſe.
Glorioſum Principem dixerim humilem Marcum Avianum:
Quem enim in vita dilexerat, in morte Aſſiſtentem habuit Maximum Leopoldum.
O pretioſa Mors!
Privilegium Aviani eſt,
Non dabitur alteri:
Nec ſimilem habuit, nec habebit ſequentem.
Exhauſtus viribus, plenus meritis in Cœlum abiit;
Qui in vita plus in cœlis quam in terris habitabat.
In ipſo feſto S. Patroni mei Caſſiani
In Cœlum ſuſceptus a Salvatore audiit:
Pax tibi
Marce Aviane.
Sic Mori
Vivere eſt.

MARCUS A BAUDUNIO, in Provincia S. Ludovici alumnus, & ubique doctrina & ſapientia inſigniter notus. Quippe qui Concionatoris munus Evangelici plauſu communi, Philoſophiæ & Theologiæ Cathedram ſingulari magiſterio, & Definitoris atque Miniſtri Provincialis dignitates ſumma prudentia peregit, præclariſque virtutibus illuſtravit. Videas hominem in omnibus Scholis ita verſatum, ut de omnibus judicet, & vel ipſas interminatas controverſias componere valeat. Hinc ejus fuerunt talia opera:

Paradiſus Philoſophicus unius ac trium Doctorum, Angelici, Seraphici, & Subtilis, horumque Conciliatoris fonte irriguus. in fol. Maſſiliæ 1654. apud Claud. Barin. Denuo in 4. ibid. 1664. ap. Claud. Garçin.

Paradiſus Theologicus unius ac trium Doctorum &c. tom. 2. in fol. Primus Lugduni 1661. ap. Jo. Molin. Poſterior ibid. 1663. ap. eumd.

Compendium Paradiſi Theologici. tom. 3. in 12. Lugduni 1673. ap. Jo. Molin.

La Vie admirable de la tres illuſtre & vertueuſe Dame Marthe Doraiſon Barone d'Allemagne, Viconteſſe de Valenes. in 8. Lugduni 1661. ap. eumd.

La Vie admirable & les heroiques vertus de la Ven. Mere Agnes d'Anguillonque d'Aix en Provence, Religieuſe Capuccine au Monaſtere de Marſeille. Maſſiliæ 1673. apud Claud. Garçin.

MARCUS ANTONIUS GALITIUS a Carpenedulo, Brixienſis Provinciæ Concionator, Philoſophicæ ac Theologicæ facultatis excultor maxime juxta mentem Seraphici Doctoris, Conſultor S. Romanæ Inquiſitionis, totius Ordinis Definitor, deinde in Romana Curia, ſummo Pontifice annuente, duodecim annis Procurator Generalis, & demum Romæ in Comitiis anno 1662. ſuffragiis omnium Generalis Miniſter electus.

Mi-

Miratus quiſque eſt ſemper in illo ingenium excellens & vitæ ſanctimoniam parem, animi magnitudinem cum humilitate pariter nexam; unde tam doctum quam pium, tam litteris quam ſpiritu ſuavem & ſublimem appellare, excipere omnes delectabantur. Frequentiſſimus proinde populi erat concurſus in Germania, Hiſpania, Flandria, & Gallia ad ipſum videndum & venerandum, cum illas Provincias ille viſitavit. Romæ vero, cum ipſius induſtriæ ardua ad fidem ſpectantia negotia fuiſſent commiſſa, & ab eo abſoluta feliciter, paſſim alter Cajetanus dicebatur. Pro Eccleſia demum & Religione inſudans, deſecit mundo præmium expetiturus anno 1665. ſexto Kalendas Auguſti in Civitate Niciæ, cum ibi Provinciæ Pedemontanæ viſitationem incœpiſſet, ætatis ſuæ anno 65. & Generalatus quarto. Luxit populus cum Religione, & turmæ ideo ad Eccleſiam confluxerunt ad venerationem tanti viri teſtandam, & ad exuvias illius in ejus memoriam potendas, imo devote rapiendas, & concidendas. Multa ſcripſit vir iſte, & en elenchus:

Integer Curſus Artium liberalium ex Seraphici Doctoris S. Bonaventuræ Operibus deprompius, & in quinque volumina diſtributus in 4.

Primum volumen continet *Dialecticam*. Romæ 1634. apud Andream Phæum. Secundum & tertium *totam Phyſicam*. ibid. 1635 ap. HH. Jacobi Maſcardi. Quartum eſt *de Anima*. ibid. 1636. Quintum continet *Metaphyſicam*. ibid. 1636.

Novum de Immaculata Virginis Conceptione Encomium. in 4. Venetiis 1636. ſumptibus Marci Antonii Brogioli.

Dilucidatio Speculi Apologetici R. P. Jacobi de Ridere, ſive Propugnaculum Hiſtoriæ Annalium P. Zachariæ Boverii. in 4. Antuerpię 1633. ap. Franciſc. Fichaert.

Commentaria copioſiſſima in 4. lib. Sententiarum S. Bonaventuræ Doctoris Seraphici. tom. 1. in fol.

Quæſtiones Morales, & Regulares. tom. 2. in fol.

De Præceptis Decalogi. tom. 2. in 4.

De Judicus Regularium. tom. 2. in 4.

De Immunitate Eccleſiaſtica. tom. 1. in 4.

De Sacramentis in genere. tom. 1. in 4.

De Sacramentis Euchariſtiæ & Pęnitentiæ. tom. 1. in 4.

De Peccatis in genere & in ſpecie. tom. 2. in 4.

Quæſtiones Legales, & Juris Canonici. tom. 3. in fol.

Conſulta varia Moralia, & Legalia. tom. 1. in fol.

Philomena, ſive Canticorum ſpiritualium. tom. 1. in fol. Quæ poſtrema opera ſine Typorum nota ſervantur MSS. in noſtra Brixienſi Bibliotheca.

* De eo meminit Waddingus lib. de Scriptor. Ord. Minorum, aliique plures ampla encomia de eo pronunciant.

MARIANUS ALCAMENSIS, Panormitanæ Provinciæ Concionator, Magiſter Novitiorum, Definitor, ac S. Inquiſitionis in Siciliæ regno Qualificator: vir & ſpiritu, & laboribus Apoſtolicis orbi conſpicuus. Sanguinem enim daturus aut veritatem Germaniæ plagis remotioribus hæretica labe infectis, illuc quo æſtuabat ardore cucurrit, & diſputationum doctrinis, concionum nervo, vel certe probatiſſimæ ſuæ vitæ exemplis luem illam multis de locis profligavit, ſidemque ita reſtituit orthodoxam, ut nemini ſic antea contigerit. Multum illud ut lucraretur, plurimum ipſe ab Hæreticis eſt perpeſſus. Spoliis itaque frequentibus ditatus in Provinciam ſuam regreditur, ejuſque Miniſterium ſubire cogitur. Grege alio ſibi ſuffecto, aliam quoque ipſe induit perſonam: nempe ut forma fieret gregis ex animo, & Seraphicæ perfectionis ſemitam verbis cæleſtibus & efficacioribus exemplis cunctis patefaceret. Diem extremum feliciter obiit in noſtro Conventu Alcami anno 1621. Dei Genetricis Virginis Mariæ fuit cultor eximius, ejuſque cultum tum Panormi, tum in toto Siciliæ Regno mire propagavit. Illius propterea in honorem aliqua edidit piiſſima opuſcula, præter ea, quæ aliis de materiis inedita reliquit. Hæc porro ſunt

Modus contemplandi Coronam Beatiſſimæ V. Mariæ in ſtellario Gaudioſo. in 12. Panormi 1608. ap. Jo. Anton. de Franciſcis.

Officium parvum Stellarii Gaudioſi, Doloroſi, & Glorioſi Beatiſſimæ V. Mariæ. in 12. ibid. 1615. apud Ang. Orlandum, & Decium Grillum.

Labyrinthus Beatiſſimæ V. Mariæ. in 12. ibid. ap. eoſd.

Poemata varia & piiſſima in laudem ejuſdem B. V. Mariæ. ibid. 1612.

Plures palmulæ in folio, & alia diverſa Opuſcula ſacra carmine & proſa. ibid. 1613.

Elucidatio in Primam partem S. Thomæ, quæ aſſervatur MS. in noſtra Bibliotheca Genuenſi manu propria Auctoris exarata.

In Orationem Dominicam, ſeu Mare Oceanum Concionatorum pauperum. MS. tom. 3. in fol. in variis illius Provinciæ Bibliothecis aſſervati.

* Hujus viri geſta deſcribuntur compendioſe in tomo 3. Annal. Ord. De eo etiam meminerunt Hippolytus Maraccius de Scriptor. Marianis, Pagnotius de Maria Triumphante c. 6. ubi aſſerit, illum ſine interruptione per quatuor menſes ex auctoritate D. Michaelis Carneſii in Eccl. Metrop. Panormi conciones habuiſſe de prędicto Stellario, & de Conceptione B. V. Mariæ.

MA-

Digitized by Google

MARIANUS GENUENSIS, ejuſdem Provinciæ filius ob virtutem & Regulæ obſervantiam perfectam inſignis. Ejus ſtemma præcipuum fuit humilitas, paupertas, abſtinentia, carnis maceratio, & oratio aſſidua. Hinc vero ejus ardens animarum zelus, quas concionando & piis operibus laborando ſolicitus & invictus proſequebatur magno eccleſiæ lucro. Doctrinæ Chriſtianæ uſum ad puerorum & rudium inſtitutionem omnibus locis fecit ſamiliarem. His ſanctis laboribus conſpicuus, ſed tandem etiam conſumptus ad mercedem conſcendit Genuæ in Conventu S. Barnabæ anno 1585. Scripſit ex mandato Ill. & Rever. Cypriani Pallavicini Archiepiſcopi Genuenſis

Doctrinam Chriſtianam pro pueris & idiotis in fide inſtruendis. Genuæ 1580. apud Bellonium.

* Vide Boverium tom. a. Annalium Capuccinorum ad annum prædictum,

MARIANUS MULLENBORNENSIS, inter Provinciæ Rhenanæ viros pietate illuſtriores enumeratus, Chriſtum Crucifixum vere induit: unde illum diu noctuque meditari in deliciis habuit, vel aliorum cordibus imprimere anxie ſategit. Quaſdam piiſſimas de Chriſto Litanias compoſuit, quas nonniſi lacrymarum cenſu in ſe & in adſtantibus recitabat. Ad aram Chriſtum Patri in ſacrificio incruento offerens tunc ſane lacrymis etiam atque etiam diffluebat, quibus ideo ſe & altaris linteamina madefaciebat: quod tamen ſpectaculum vel ne ſuæ humilitati officeret, vel aliis ob nimiam moram moleſtiæ eſſet, illum impulit, ut celerior deinceps, quantum fas eſſet, in ſacro illo miniſterio evaderet. Correptus infirmitate, quod habuit in votis, obtinuit, ut nimirum die Purificationis Mariæ animam Deo redderet, ſeu cum Simeone Deum amplecteretur: quare & morti proximus id repetebat: *Cupio diſſolvi, & eſſe cum Chriſto*. Obiit autem anno 1679. die nunc dicto. Vir fuit etiam religioſis muneribus conſpicuus, nempe Concionator, Magiſter Novitiorum, & Guardianus. Sui tamen nomen in hoc ſolum expetiit, ut Chriſtus in ſe, Chriſtus in omnibus permaneret, unde & librum poſteris reliquit, cui fecit titulum

Chriſtus, ſeu Meditationes de tota vita Chriſti, & modus meditandi ejus ſacratiſſimam Paſſionem. Coloniæ 1565. & aliàs ſæpe.

MARIANUS NEBIENSIS, eximius Verbi Dei Declamator, ac Provinciæ Corſicæ Fundator. Primum namque totam illam Inſulam, ut filius tonitrui per aliquot annos evangelica prædicatione percurrit, & efferos ipſos animos ad arma & vindictas procaces domuit voce grandi, vel inter ipſa odia ut filius columbæ pacem & concordiam invexit, Deinde ut ſocios & poſteros haberet, qui ſuum opus proſequerentur, Conventus noſtri Ordinis variis in locis illius Regni ædificavit, quibus ſuum legavit ſpiritum. Hæc ſummis ab eo peracta ſunt laboribus, qui eo efficaciores fiebant, quo imprætermiſſæ obſervantiæ regularis norma, & virtutum omnium fulgore ornabantur: & eo glorioſiores, quo frequenti animarum augebantur fructu. Floruit vir iſte anno 1540. ſub Paulo III. & Carolo V. & in eodem Corſicæ regno maximo totius illius nationis dolore moriens ad præmia evolavit. Plura ſcripſiſſe fertur ad inſtitutionem fidelium neceſſaria, quæ tamen necdum ſunt nobis notata præter hoc MS.

Narrazione della fondazione della Congregazione de' Cappuccini nella Corſica ſcritta da me indegno Servo di Criſto F. Mariano da Nebbio.

* Videndus Boverius tom. 1. Annal. Capuccinorum ad annum prædictum.

MARIANUS ŒNIPONTANUS, in Viennenſi Provincia verbo & opere effulgens, e ſublimioribus ſuggeſtibus Verbum Dei diſſeminavit, & regulari obſervantiæ præfuit Guardianus, Definitor, & Cuſtos. Ab eo ſunt edita

Vita S. Felicis di Cantalicio Capuccini. Germ. in 12. anno 1712.

Vita S. Joannis Eleemoſynarii. Lat. & Germ. in 12. anno 1731.

Vita S. Eliſabeth Reginæ Hungariæ. Germ. in 12. anno 1740.

Conciones Morales pro diverſis Anni Feſtivitatibus ſanctorum, ſimul & ſermones tempore 40. Horarum, & Novennarum. Germ. in fol. Auguſtæ Windelic. 1742.

Conciones Morales 121. *pro Quadrageſimæ*. Pars prima. Germ. in fol. ibid. 1742.

Conciones Morales pro ſingulis anni Dominicis. Pars ſecunda. Germ. in fol. ibid. 1742.

MARIANUS PANORMITANUS, in ea Provincia Lector, quam docuit Theologiam Moralem, in quibuſdam opellis omnibus teſtatam reliquit. Hæ ſunt

La Povertà induſtrioſa circa le Indulgenze. Panormi 1712.

Il Traffico innocente delle Indulgenze. in 16. ibid. 1713.

Lezioni Morali ſopra la Giuriſdizione del Sacramento della Penitenza per i Cappuccini. MS. in noſtra Panormitana Biblioth.

MARIUS BIGNONUS, Venetus, in ea Provincia varia inſignitus eſt doctrina, Theologicam facultatem eſt profeſſus, ubique vero tum loquendo cum ſcribendo eloquentiam ſui ſæculi pro ſacris Concionibus exercuit, ſed melius etiam morum compoſitionem exhibuit. Venetiis obiit anno 1660. ætatis ſuæ 63. inſignibus relictis in diutino podagræ lan-

guore patientiæ documentis. Typis conceſſit ſequentia.

Splendori Serafici, ovvero Prediche per tutta la Quareſima. in 4. Venetiis 1649. apud Juntas.

Elogi Sacri, cioè Panegirici per le Feſte dei Santi di tutto l'anno. io 4. ibid. 1652. apud Franciſcum Storti.

Prediche per le Domeniche dopo Pentecoſte, e per l'Avvento. io 4. ibid. 1656. ap. Juntas, & ibid. 1661. apud Franciſc. Storti. Quæ opera omnia io Latinum ſermonem ſunt verſa a quodam Patre de Obſervantia, & illis hunc præfixit titulum: *Encycopledia P. Marii Bignoni Capuccini*.

* De eo meminit Waddingus in lib. de Scriptor. Ord. Minor.

MARIUS A FOROSARSINIO (quod eſt oppidum Sarſinæ proximum) Provinciæ Piceni alumous. In Ordine S. Auguſtini primum profeſſus, & ob ingenii profunditatem in Philoſophicis & Theologicis facultatibus Doctoratus & Magiſterii lauream conſecutus, deinde arctioris vitæ ſtudio Capuccinorum Congregationi anno 1536. ſe adjunxit. Ex eo tempore apoſtolicum virtutum curriculum, quem in priori Religione inſtituerat, tanto eſt ardore proſecutus, ut omnibus io vitæ auſteritate, paupertate, patientia, animi manſuetudine, & in omni denique regulari obſervantia factus ſit exemplar. Quare cum ita in ceterorum normam ac magiſterium datus videretur, non ſolum Concionatoris eſt ei commiſſum munus, ſed etiam facile io ſua Provincia & in aliis ad ſupremas vocatus eſt dignitates. In his autem cum magis ejus humilitas, ſingularis prudentia ac vitæ ſanctitas eluceſcerent, primum ad Definitoris Generalis, exinde ad Generalis Procuratoris in Romana Curia, & demum anno 1567. ad Miniſtri Generalis gradum & apicem eſt aſſumptus. In grege tuendo, & a perſequentium infeſtationibus liberando vigil & ſolicitus ſuit: in Seraphica obſervantia ubique ſtatuenda & illuſtraoda egregiam navavit operam. Numquam ira aut amor ejus turbavit judicium, nec turbatus ipſe eſt a dignitatibus, nam illis imo addidit ipſe modum & decus. Fide clarus denique, ſpe evectus, ignituſque charitate in Deum dies plenos habuit prodigiis & donis divinis notatos: quos aono ſuæ ætatis ſeptuageſimo Sacramentis munitus, & Virgiois Mariæ atque S. Mariæ Magdalenę, quas maxima ſemper devotione coluerat, viſitatione conſolatus feliciſſime complevit in noſtro Tolentini Conventu anno 1591. Multa ſcripſiſſe ferunt, eaque doctiſſima, pietatemque redoleotia ſingularem, temporis injuria exeſa. Superſunt hæc tantum:

Poemata duo valde pia & erudita. Unum de Vita B. V. Mariæ, & alterum de S. Mariæ Magdalenæ Converſione in ipſius encomium. Venetiis 1586. & alibi.

Chronographicum Volumen egregium, quod Religionis Capuccinorum exordia, & quæ graviora in ea acciderunt uſque ad annum 1570. ſatis accurate delineat: Eminentiſs. Julio Sanctorio Card. S. Severinæ & Religionis Protectori dicatum. Aſſervatur MS. in 4. io noſtra Bibliotheca Bononienſi.

* Ejus vitam deſcripſit Boverius tom. 2. Aooal. Capuccioor. & illius reminiſcuotur Waddingus de Scriptor. Ord. Minor. Coriolanus in Breviario Chronologico, ubi de Generalibus Capuccinor. & alii.

MARTIALIS BRIVATUS, Petragoricenſis, quem ſua Aquitaniæ Provincia nobis depixit illuſtrem in genere, in Concionibus diſertiſſimum, erga Deum religioſa pietate aptiſſime compoſitum, ornatumque denique io omnibus liberalibus diſciplinis, & præcipue in Poeſi. Scripſit ideo Gallico idiomate dulciter non minus, quam graviter & argute

Poemata varia ſacra, & feſtiva, tom. 2, io 8. Burdigalæ 1650. typis Bergerianis.

* De eo Waddingus in Appendice de Scriptoribus Ordinis Minorum.

MARTIALIS STAMPENSIS, Lutetiæ Provinciæ Sacerdos divino amore repletus, & laboribus, patieotia, humilitate, ſuique deſpectu clariſſimus, Sicut regularem obſervaotiam virtuteſque vitæ apoſtolicæ enixe ſemper excoluerat, ita Novitiorum ioſtitutioni triginta & amplius annos eſt præfectus, & factus etiam ſanctimonialium Capuccinarum Pariſiis & Ambiaoi Director atque Confeſſarius. Plura piiſſimus Vir iſte ſcripſit, ſed gloriam dedignatus humanam, vel typis denegavit, vel conceſſit proprio ſuppreſſo nomine. Hæc ſunt

Crux Spiritualis. Pariſiis 1634. apud Nicolaum Fremiot.

Tractatus de Oratione mentali, & de exercitio ſilentii. ibid. 1635. ap. eumd.

Tractatus de Perfectione Religioſa. in 4. ibid. 1635. ap. eumd.

Exercitium trium Clavorum amoris & doloris ad noſmetipſos uniendos Chriſto Crucifixo. ibid. 1635. ap. eumd. Opuſculum aureum, & tanto Religioſo dignum.

* De eo meminit Waddingus l. de Scriptorib. Ordiois Mioor.

MARTINUS DE CALVACESIO, in Brixienſi Provincia Definitor, ac Magiſter Novitiorum non verbo ſolum, ſed maximæ virtutis & perfectionis exemplis. Ob ſuam quoque prudentiam ſingularem ac præcipuum catholicæ fidei zelum viſitator Apoſtolicus fuit conſtitutus io Miſſionibus Rhetiorum & Helvetiorum. Compoſuit & Latinis prælis dedit

Vi-

Digitized by Google

Vitam D. N. Jeſu Chriſti in triginta lectiones diſtributum. io 4. Brixiæ 1639.

MARTINUS COCHEMENSIS, Sancti Turonenſis ad inſtar, nec labore victus nec morte vincendus finem orandi & bene agendi oumquam inveniſſe viſus eſt. Ejus Rhenana Provincia ad Lectoris cathedram primo aſſumpſerat, ſed contagione exorta ſolitarius io cella manum ad libros evulgandos coovertit, qui maxime homines quo ſimpliciores eo proniores in viam Domioi revocarent: & illo quidem felici eventu, ut ob fructuum copiam cathedram in Scriptoris munus ſibi commutandam eſſe & Hominum & Dei ſuaſu ſenſerit. Brevi vir magni nominis factus a Moguntino & Trevirenſi Præſulibus pro aſperioribus ſimul & deſperatioribus ſuarum Diœceſum plagis Viſitator eſt exoptatus & aſſumptus. Hæc arena fuit, in qua ſui zeli, pietatis, charitatis, virtutum denique omnium arma exemit, ſeu glorioſos duxit triumphos. Invicta patientia inter ſylvas montes valleſque innumeras aſſidue devoravit ærumnas, hilariterque excepit; adeout aliquando in nives torrenteſque prolapſus ſocium ad ſecum laudes Deo decantandas invitaret. Tuguriola cupide luſtrabat, ut rudiores conquireret & lucraretur: deſerta loca Oratoriis & Eccleſiis ornavit, quo ad ſacra & preces canendas omnes facilius convenirent. Hæreticorum Miniſtros vix detegebat, ut ad illos viocendos aggrederetur: de iis porro victoriam præ cæteris amare videbatur, quos in B. V. Mariam blaſphemare audiret. Sui tameo contemptor vel quaſi inutilem ſe dictitabat, vel deflebat quaſi impium: cui ideo ſe mirari teſtabatur, quod cœlo tonante fulmina parcerent. In fratrum contubernio aliis effulſit radiis, ſed noo minoribus detentus laboribus. Erga Euchariſtiæ Sacramentum affectu percitus viginti annnrum curriculo viſus eſt totam diei partem, in qua Miſſarum ſacrificia habebaotur, piiſſime in eccleſia impendere. Vigil ad Matutioas horas cum aliis canendas, deinde ad pagos vicinos concionibus vel catechiſmis inſtruendos percurrebat: redux vel tempus ad Confeſſiooes excipiendas, vel ad ſuos proſequendos libros partiebatur: & tot laborum veluti inſcius id demum ſibi pro ſolatio reſervabat, ut a carnium piſciumque eſu abſtioeos ſolis leguminibus herbiſque victitaret. Laboribus denique potius quam morbo conſumptus, *Martinus hic pauper & modicus Cœlum* (prout pie credimus) *dives ingreditur* 10. Septem. 1712. En vero ſuorum operum catalogus.

Doctrina Chriſtiana, ſeu Catechiſmus facili methodo pro erudienda Juventute. Coloniæ 1666.

Vita Chriſti, & B. Virginis Mariæ, & ejus ſacræ Familiæ. Germao. tom. 2. Fraocofurti ad Mœnum 1691. iterum Francofurti & Auguſtæ 1708. 1710. & aliàs ſæpe ob libri utilitatem.

Hiſtoriæ & Exempla, ſive narrationes 120. *de mirabilibus Dei judiciis, & Infidelium converſione aliiſque ſingularibus eventibus*. German. tom. 4. Dilingæ 1693.

Hiſtoria Eccleſiaſtica juxta methodum Baronii Bzovii & Raynaldi uſque ad annum milleſimum & centeſimum. German. tom. 2. Dilingæ 1693.

Myrrhatum ſuaveolens de Paſſione Domini. German. Coloniæ 1693. & aliàs ſæpe.

Libellus de Indulgentiis. German. Dilingæ 1693. & 1715.

Liber Exorciſmorum, & pro Infirmis. German. & *Latine*. Francofurti 1695. & 1707.

Aurea cœli Clavis. German. Francofurti 1695. 1701. & 1710.

Affectus in Miſſa eliciendi. German. Auguſtæ 1697.

Libellus precum pro Militibus. German. Auguſtæ 1698.

Expoſitio Miſſæ. German. Auguſtæ 1698.

Preces ſub Miſſa dicendæ. Germao. Auguſtæ 1698.

Lilietum, German. Coloniæ 1699. 1706. 1715.

Medulla Miſſæ, ſive fuſior explicatio præſtantiæ & fructuum SS. Miſſæ Sacrificii. Lat. Coloniæ 1699. 1716.

Cordiale. German. Coloniæ 1699. 1710.

Liber precum pro ſacris temporibus. Germ. Auguſtæ 1704.

Miſſale ſæcularium in quorumlibet profectum. Coloniæ 1704. & aliàs ſæpe.

Exercitia Spiritualia decem dierum pro ſæcularibus. Germao. Auguſtæ 1705.

Legenda Sanctorum, & ſelectæ varioreſque Hiſtoriæ eouſque idiomate Germanico non commiſſæ. German. Auguſtæ 1705. & 1715.

Tractatus de Excellentiis & Attributis divinis. German. Moguntiæ 1707.

Cardiacum. German. Moguotiæ 1707.

Arboretum ſpirituale. German. Moguntiæ 1709. Heidelbergæ 1711.

Preces SS. Gertrudis & Methildis. Germao. Moguntiæ 1709. & 1711.

Novem myſticæ Aurifodinæ. Germao. Moguotiæ & Coloniæ 1709.

Liber Exemplorum in ordinem Alphabeticum redactus moralibus doctrinis refertus. Germao. Auguſtæ 1712.

Preces ad S. Antonium Patavinum. German. Coloniæ 1715.

MARTINUS CONSTANTIENSIS, Gallus Normannus, ejuſdem Provinciæ Eccleſiaſtes ſervidus, & erga SS. Euchariſtiæ Sacramentum ardentiori zelo affectus. Ad ipſius idcirco venerationem, & ad Communionem frequentem omnes Chriſti fideles magis magiſque incendere ſategit hoc volu-

mine, quod Gallico idiomate evulgavit:
De Amore affectivo erga Sanctiſſimum Eucharistiæ Sacramentum.

MARTINUS A LEODIO, qui in Leodienſi Provincia Concionator eximius eſt habitus, pietatem quoque ſuam perſpectam fecit in libro a ſe edito
De ſacra Communione, ac de modo illa utendi. in 8. Leodii 1713.

MARTINUS LUCERNENSIS, in Helvetica Provincia Concionator inſignis, Lector Philoſophiæ & Theologiæ, atque demum Guardianus. Doctrina omnium ore valde excelluit, ſed elegit ipſe alterius doctrinam notiorem orbi facere, dum librum R. P. Pauli Lugdunenſis Capuccini, *Lettres Instructives ſur les erreurs du Tems*, purgatæ Latinitati donavit ſub hoc titulo:
Janſenius exarmatus. tom. 3. in 4. Solodori 1720. & Badæ ap. Joſeph. Ludov. Buldinger. Ab eo quoque prodiit
Concio Dogmatica de Reali præſentia Corporis, & Sanguinis Christi in Eucharistia. Badę Helvet. 1721.

MARTINUS DE TORRECILLA, Hiſpanus, Provinciæ Caſtellæ Provincialis Miniſter, ac totius Ordinis Definitor Generalis anno 1678. die 27. Maii electus. Ingenii ſui fama adeo in tota Hiſpania percrebuit & reipſa effulſit, ut doctioribus venerationi, & omnibus aut conſultationi, aut ſane admirationi ille eſſet. Utraque perfectus litteratura fere de omnibus diſputavit, venuſtate ſimul & profunditate mentis auctus difficiliora facillime expoſuit. Theologus ſummus propterea habitus, & in ſupremo S. Inquiſitionis Tribunali Qualificator *ex munere* adhibitus. His ingenii virtutibus totidem morum, prudentiæ, & in rebus agendis firmitatis ſuaviſſimas dotes cumulate oſtendit; unde vir magnus in Domo Dei vere haberetur & eſſet. Ferunt, non eſſe modo in Hiſpania Doctorem, qui ejus ſale non condiatur. Laborum & meritorum plenus diem habuit extremum in Conventu Matritenſi S. Antonii 1709. die 27. Decembris. Elenchus ejus operum hic eſt.
Curſus integer Philoſophicus juxta Ariſtotalem *in tres diſtributus Tomos.* in 4. Tomus primus Matriti 1667. ap. Didacum Diaz. Secundus ibid. 1668. ap. eumd. Tertius ibid. 1671. ap. Joan. Fernandez de Buendia.
Regla de la Tercera Orden, ubi additur in fine appendix de origine & excellentia Religionis Seraphicæ & de quibuſdam ſcitu dignis ad Capuccinos ſpectantibus. in 4. Matriti 1672. typis Regiis ſumptibus Matthæi de la Baſtida.
Ventilabro formal, legal, apologetico, y Seraphico: in quo jus pro Capuccinis propugnatur ad ſeculares in Tertium Ordinem admittendos. in 4. ibid. 1685. ap. Rochum Rico de Miranda. Poſtea inſertum in quarto tomo Conſultation. Moral. ibid. 1699. ap. Viduam Matthæi de Llanos.
Examen & Obiſpos, in quo agitur de auctoritate Epiſcoporum in communi, & in ſpecie de Regularibus & Titularibus. in fol. Matriti ap. Joan. Garcia Infanzon. Et iterum ibid. cum additionibus 1693. ex officina Antonii Garcia de Reyer.
Propoſiciones condenadas, idest illa ab Alexandro VII. & Innocentio XI. Agitur etiam de Maleficiis & Incantationibus, & de ſupremo Tribunali fidei. in fol. Matriti 1693. ap. Joan. Garcia Infanzon, & ſexies opus hoc recuſum.
Summa de todas las Materias Morales, arregladas alas condenaciones de nueſtros mui SS. Padres Alexandro VII. y Innocentio XI. tom. 2. in fol. Matriti 1691. ap. Matthæum de Llanos. Iterum locupletior ibid. 1696. ap. Ant. Roman.
Conſultas Morales varias. tom. 6. in fol. hoc ordine.
I. *Conſultas, Alegatos, Apologias, y otros tratados, aſſi Regulares como de otras Materias Morales.* Matriti 1694. ap. Ant. Roman.
II. *Conſultas, Apologias, Queſtiones, Tratados Morales, y Confutacion de la Doctrina del impio Hereſiarcha Molinos, y un Defenſorio del S. Tribunal de la fè contra las iniquas pretenſiones de los Chriſtianos nuevos de Portugal.* Matriti 1694. ap. Matth. de Llanos, iterum ibid. 1702. ap. Hieron. de Eſtrada.
III. *Alegatos, Privilegios de los Señores Obiſpos, de los Miſſionarios Apoſtolicos, y de los Regulares, Cenſuras, y modo de procedere en imponerlas.* ibid. 1697. apud Ant. Roman.
IV. *Apologia copioſiſſima ſobre la Bulla de la Cruzada, ſus Privilegios, gracias, indulgencias. Otra ſobre la Tercera Orden Seraphica, y varias Conſultas Miſcelaneas.* ibid. 1699. apud Viduam Matth. de Llanos.
V. *Eſpejo, y excelencias de la Religion Capuchina.* ib. 1673. Locupletius iterum ibid. ap. Viduam Anton. Roman. Hic Tomus prodiit Taurini ſub titulo: *Apologema de Dou Fermin.*
VI. *Conſultas Morales, reſpondeſe a una Apologia del R. P. F. Ivan del Olmo de la Regular Obſervancia ſobre los caſos reſervados, y ſe explican graves doctrinas y la Bulla de Innocentio XII. en quanto a elegir Confeſſor en virtud de la Bulla de la Cruzada,* ibid. 1705. ap. Hieron. Eſtrada.
Propugnaculum Orthodoxæ fidei adverſus quoſdam veritatum catholicarum hoſtes. in fol. 1698. ap. Anton. Roman.
Encyclopedia Canonica, Civil, Moral, Regular, y Orthodoxa, diſpueſta per el Alpha-

bero. Opus poſthumum. tom. 2. in fol. formis Blaſii de Villanueva.

Curſus Theologicus videlicet de ſcientia Dei, de Controverſiis fidei generatim, de ſenſibus Sac. Scripturæ, & due Defenſoria ſuæ doctrinæ. MS. in tres Tomos in 4. ſervatur in noſtra Bibliotheca Matritenſi.

Controverſiæ adverſus Gentiles, Judæos, & Hæreticos. Item *de ordine judiciorum Regularium. De Regulis & Materiis pro Qualiſicatoribus S. Officii*. Hæc omnia ab Auctore ſunt promiſſa, teſte Dupin ſæc. 17. Sed intermixta ſunt in ſex Tomis Conſultationum.

MASSÆUS ANNANIENSIS, Tyroli Provinciæ in ſacra Theologia Profeſſor, & Provincialis Miniſter. Prudens, docta, & religioſa pietate ornatus non obſcurum in ſuo ſæculo nomen obtinuit. Edidit Germanice

Initium & decurſus Ordinis Capuccinorum. in 4. Salisburgi 1679. ap. Jo. Mayrum.

MATHIAS BALBANUS, Hydruntinus, ex ea Provincia vitæ ſanctimnniam, virtutea evangelicas, apoſtolicumque concionandi modum Italiæ toti exhibuit, ſeque imitandumque propoſuit. Quippe qui illuſtrinres illius civitates concionando percurrit, & hinc admirationem, illinc plauſum, undique vero animarum lucrum ad mortem uſque invicte obtinuit. Scripſit Italice

Tractatum de Paſſione Domini, & præcipue de ejus crudeliſſima flagellatione. Hunc tractatum in Gallicum idioma vertit Antoniua Gazæus Medicinæ Doctor, atque Epiſcopi Pactenſis Hæreticæ pravitatis Inquiſitoris Generalis recognitor librorum in urbe Aurica: & ibidem impreſſit anno 1550.

* De eo meminit Waddingus lib. de Scriptor. Ord. Minorum.

MATHIAS BALDI, Venetus, in ea Provincia alumnus pius & humilis, moribus devotus, atque erga Beatiſſimam Virginem Dei Genitricem Mariam maxima veneratinne affectus. Edidit proiode

Eſercizio di Lodi divotiſſime in forma di Salutazioni: ovvero Colloquj da effrirſi alla gran Madre di Dio, ed al glorioſo Patriarca S. Giuſeppe: aggiuntivi trenta Eſercizj dell' Amor di Dio. in 8. Venetiis 1664. ap. Franciſc. Bodium.

Giardino fiorito di Maria in due Libri, e in quattro parti diviſe, e diſegnate altresì e compartito in cento Soliloquj. in 4. Venetiia 1634. ap. Jo. Franc. Valvaſenſem.

MATHIAS BELLINTANUS, Salodienſia, Brixiæ Provinciæ illuſtris filius, inter Præcones Verbi Dei ſua tempeſtate facile princeps, & Religioſæ vitæ puriſſimum exemplar. Ab ipſa pueritia ſæculum ejuſque oblectamenta ſpernere didicit, ſenſuum mortificationi diviniſque rebus ac præſertim meditationi ſtudere eſt aſſuetus. Hinc alacris ad religinſam capeſſendam vitam nnſtrum Ordinem eſt ingreſſua ætatis anno decimoſeptimo, & ita quoque eſt aggreſſus, ut vitæ innocentiam, quam attulit, ad mortem uſque nnn modo non perdiderit, ſed inſigninribus auxerit virtutibus, doctrinaque præclara cumulaverit. Vir erat ſane honeſtus, moribus, verbis, vultu, habitu compoſitus, humilitatis non cultor tantum ſed conquiſitor, ſui inimicus ad ſanguinis uſque efſuſionem per cilicia & flagella, lætus & comis ad Proximum, & totus denique ad Deum & in Deo. Ingenio quoque mirifice excelluit, eloquin, & prudentia. Hinc Theologua egregius plures Auditores habuit, qui ſcientia & prædicatione in Ordine floruerunt. Hinc & Concionator præcellens, qui pares erudiret, populos lucrifaceret, hoſteſque eccleſiæ dejiceret vel convinceret. Hinc demum ob ejus ſpectata merita Mediolanenſem & Brixienſem aliquando moderatus eſt Provincias, & Ordinia Definitor Generalis Romæ frequentibus ſuffragiis eſt electus. Utpote cęleſti perſuſus ſapientia prius in Galliam ad Pariſienſem Provinciam ſua auctoritate ſtabiliendam tamquam Commiſſarius eſt miſſua: deinde a P. Laurentio a Brunduſio tunc Generali Miniſtro eodem charactere & poteſtate in Germaniam remiſſus, eamdem obtinuit ſelicitatem & laudem: eo vel maxime cum in Urbe Pragenſi illuſtriores viros hæreſi inſectos ad fidem adduxit Cathnlicam. Vixit in Religinne annos 60. quorum quinquaginta (res forſitan inaudita) inſumpſit in Dei Verbo prædicando. Italiæ & Germaniæ Urbes fere omnea, & nonnullæ etiam Galliæ ejus ſanctitatis, doctrinæ, & in concionando efficaciæ notitiam & memoriam habuere: dum eum apud ſe converſantem vel concionantem ſunt admiratæ. Vita tandem eſt ſunctus anno 1611. tertiodecimo Kal. Auguſti, ætatis ſuæ 77. & poſt plurimos annos in ejus corpore de terra eruto pollex, quo ita devote docteque ſcripſit, lingua, quæ eloquia Dei tam egregie diſſeminavit, & cerebrum meditationibua cœleſtium aſſuetum, reperta ſunt ita recentia & integra, ac ſi eſſent adhuc viventia hominis. Multis celebratur Operibus præclare ſeriptis, quorum aliqua ipſo adhuc ſuperſtite prodierunt, alia jam deſuncto, & plura adhuc MSS. jacent. En elenchus.

Trattato della S. Orazione delle 40. Ore, nel quale ſi contengono l'origine di eſſa Orazione, alcuni Eſercizj da farſi in quella, e gli Ordini, che egli tiene a farla. Venetiis 1586. & Brixiæ 1588. ap. Vincent. Sabbium in 16.

Introductiones Spirituales in Sermones D. Bonaventuræ Doctoris Seraphici, & in omnia

Evangelia a Dominica in Albis uſque ad Adventum Domini excluſive. tom. 2, in 4. Venetiis 1588. ap. Miſſerinum.

Meditationes, ſeu Coronæ de Vita & Paſſione Jeſu Chriſti D. N. juſſu S. Caroli Borromæi compoſitæ, & ab eodem poſtea in ſuæ meditationis uſum adhibitæ. Bononiæ 1570. ap. Bartholom. Cochium & Mediolani 1614.

Oratio funebris in obitu Alexandri Luzalii nobilis Brixienſis. Brixiæ 1594.

Sermones octo de Doloribus D. N. Jeſu Chriſti, adjunctis aliis Concionibus. Bergomi 1596.

Hiſtoria Salodienſis, & Patriæ Adriani VI, ſummi Pontificis. Brixiæ 1599.

Pratica dell' Orazione Mentale. tom. 4. in 12. Quæ poſtea ex Italico idiomate tranſlata eſt in Gallicum, & ex Gallico in Latinum ab Antonio Vulmaro Salsburgenſi Monacho Carthuſiano Monaſterii Athemienſis. Prodiit primo Venetiis 1588. ap. Petr. Duſinellum 1593. 1607. & Mediolani 1615. Deinde Latine Conſtantiæ Helvetiorum 1617. typis Nicolai Kvult tom. 2. in 8. & ab eodem interprete Ser. Principi Maximiliano Archiduci Auſtriæ dicata, & his elegantibus commendata verſiculis.

Decreſcit pietas, Librorum gloria creſcit,
Exiguumque labor maximus edit Opus,
Unicus at poſtquam recte Liber iſte legatur,
Augeſcet pietas, deficientque libri.

Iſti quatuor libri verſi ſunt etiam in idioma Hiſpanicum a quodam noſtro Sacerdote Provinciæ Caſtellæ, qui ſe nominare humiliter detrectavit, & impreſſi Matriti 1625. dicatique P. Seraphino a Politio.

Præparationes ad Miſſam, & Meditationes de Paſſione D. N. Jeſu Chriſti, Mediolani 1610.

Utili Ricordi e Rimedj per quelli, che dalla Giuſtizia ſono condannati alla morte. in 16. Salodii 1614. ap. Lantonium.

Teatro del Paradiſo, ovvero Meditazioni della celeſte Gloria. tom. 2. in 8. ibid. 1620. ap. eumd.

Exaggerationes Morales pro Concionatoribus. in 8. ibid. 1623. ap. eumd.

Conciones Quadrageſimales quadruplices ſecundum Ritum Ambroſianum, ad uſum tamen Romanum accommodatæ. tom. 2. in 8.

In primo Tomo continentur *Conciones a Dominica prima, quæ dicitur* in Capite, *uſque ad quartam Dominicam, quæ dicitur* de Cæco.

Secundus vero continet *Conciones a dicta Dominica uſque ad feriam tertiam Paſchæ incluſive*. Lugduni 1624. ſumptibus Antonii Phillehotte & Jo. Caffin. Card. Antonio Barberino dicatæ.

Hiſtoria Religionis Capuccinorum, quam complexus eſt uſque ad annum 1597.

Expoſitio admirabilis & profundiſſima in librum Apocalypſis B. Joannis Apoſtoli, ab omnibus viris doctis, & præſertim a Sum. Pontifice Clemente VIII. tunc regnante maxime commendata, cujus originale conſervari juſſit in Bibliotheca Vaticana.

Conciones Quadrageſimales ſecundum ritum & ordinem Eccleſiæ Romanæ. tom. 5. in 4.

Sermones pro ſolemnitatibus 40. Horarum, tom. 2. in 4.

Sermones de Paſſione & Morte D. N. Jeſu Chriſti. tom. 1. in 4.

Conciones & ſermones quadruplices pro tempore Adventus, tom. 2. in 4.

Sermones pro omnibus feſtis B. Virginis Mariæ. tom. 2. in 4.

Catena Conceptuum extracta ex operibus SS. Auguſtini, Gregorii, Cypriani, & aliorum SS. Patrum. tom. 4. in 4.

Vita B. Felicis a Cantalicio Capuccini. in 4.

Vita B. Angelæ a Deſenzano fundatricis Monaſterii Virginum Urſulinarum in Civitate Brixiæ. in 4.

Extant alia ejus Opera, quæ uſque ad quadraginta volumina aſcendunt, eorumque titulum hic non ponimus, cum ſit nobis ignotus. Aſſervantur tamen MSS. in noſtra Brixienſi Bibliotheca.

* Hujus viri geſta copioſe deſcripta ſunt a Boverio tom. primo & ſecundo Annal. Capuccin. ad annum, quo obiit. Et de illo elogia extant virorum eminentiorum in ſanctitate & doctrina. Inter hos præcipue enumeratur S. Carolus Borromæus, qui ejus deguſtato ſpiritu, illum aperte virum ſpiritu Dei plenum vereque Apoſtolicum commendavit. Fridericus itidem S. R. E. Cardinalis & Archiep. Mediolanenſis ita Mathiæ ingenium & doctrinam ſuſpiciebat, ut de illo aliquando aſſeruerit, quod S. Auguſtinus de ſuo Adeodato dicere ſolebat: *Ingenium illud mihi terrori eſt*. Et in ſuo egregio opere, quod de ſacris Oratoribus compoſuit, l. 3. pag. 119. ingenii ac doctrinæ illius excellentiam ſic admiratur. *Mathias Belintanus Capuccinus vim & ubertatem inventionis etiam in præcipiti ſenecta retinuit raro exemplo, cum ætas illa infelix omnem ex animo noſtro dicendi vim & copiam exhaurire videatur. Magna res eſt, & fortaſſe altra quam credi poſſit, inventio: cum pauciſſimi inveniantur ex omni memoria, qui meruerint eam laudem: cumque appareant ingentia volumina, quæ circumferuntur magno nomine & fama, vix quidquam habitura de proprio & ſuo, ſi ſuccus inventionis ex illis exprimeretur. Nihil tamen umquam dixit Belintanus, quod abditum magnopere & exquiſitum non eſſet: eratque non tam copia magis & ubertate, quam excellentia & acumine inventionis admirandus. Acceſſerat ad eam inveniendi facilitatem labor aſſiduus & incredibile ſtudium tanto progreſſa, ut cum ſcripta quædam illius minime vulgari doctrina vir inſpe-*

xiſſet,

xiſſet, *admiraretur novum in homine Divinarum litterarum uſum*, *infinitomque memoriam*; *atque inciperet ſuſpicari nequaquam uti naturæ muneribus eum*, *ſed aliquid profectò majus & excelſius habere*. Hæc ille

Philippus Spinellus S. R. E. Cardinalis tantopere Mathiæ doctrinam & ſanctimoniam venerabatur, ut cum apud Germanos Legati munere fungeretur, pictam Mathiæ imaginem in ſuo cubiculo haberet, ſeque illius orationibus ſæpiſſime per litteras commendaret.

Robertus Cardinalis Bellarminus, cum hujus viri miracula, quæ poſt ipſius obitum a Deo patrata fuerunt, percepiſſet, dixit: *Non utique hæc Mathiæ miracula admiror*, *vir enim fuit quaſi Oliva fructifera in Domo Dei & in Eccleſia Chriſti*. Franciſcus quoque Panigarola Epiſcopus Aſtenſis & Concionator celeberrimus exiſtimabat, *Mathiam inter Sanctos Eccleſiæ Patres annumerari poſſe*.

· Alii quoque piiſſimi & doctiſſimi viri, ut encomia Mathiæ componerent, illum acumine meditationis Aquilam, eloquii dulcedine Cycnum, operiſque conſtantia Leonem vocitarunt. Inſuper in virginitate, cognitione, & amore Dei Diſcipulum quem diligebat Jeſus, in doctrina S. Paulum, in fervore operis S. Petrum, & in tota ſua vita verum Apoſtolum aſſerere non dubitarunt.

De eo etiam honorifice meminerunt Franciſcus Gonzaga l. 1. de Orig. Seraph. Relig. ubi de Scriptor. FF. Minor. Willotus in Athenis orthodoxis lit. M. Waddingus de Scriptor. Ord. Minor. Ardinghellus in Append. Congemin. vocis Turturis oſtenſ. 4. ubi de Capuc. Carolus de Arembergh in Flor. Seraph. tom. 1. Joannes Baptiſta a Peruſio in præludio ad vitam S. Felicis a Cantalicio, Benedictus a Scaptinea l. de Fructib. Seraphicis, Torreçilla de Excellentia Seraph. Religion. Octavius Rubeus in Epiſtolis, & Martyrologium Franciſcanum ad diem 26. Aprilis.

MATHIAS FERRERIUS, a Caballo-Majori, Pedemontanæ Provinciæ Sac. Theologiæ Profeſſor, Concionator, ac Definitor. Ob vitam probatam, ſingularem doctrinam, zelumque Catholicæ fidei Miſſionarius Apoſtolicus in vallibus Subalpinis ſpecialiter eſt deputatus. Eo in munere innumeros pro orthodoxa veritate & fide tuenda & dilatanda perpeſſus labores id obtinuit, ut plurimos utriuſque ſexus tum concionibus cum diſputationibus a Calviniſtica perfidia Eccleſiæ Romanæ conciliaret. Quam egregie pertractaverat, hanc rem expoſuit in hoc opere ſic inſcripto

Jus regnandi Apoſtolicum per Miſſiones Eccleſiaſticas Religioſorum totius Ordinis Hierarchici ab initio Eccleſiæ: ſive, *Rationarium Chronographicum Miſſionis Evangelicæ ab Apoſtolicis operariis*, *præſertim Capuccinis*, *pro Eccleſiaſtico Catholico Regno propagando in quatuor Mundi partibus*, *ad Alexandrum VII. Pontificem Maximum*. tom. 2. in fol.

Primus Tomus complectitur *Monaſticorum & Mendicantium Ordinum varias Miſſiones*, *ſimulque Eccleſiaſticæ Miſſionis doctrinam epitomatico ſignat*, *communeſque Capuccinorum in ſæcularem & ſpiritualem poteſtatem præſtitas proviſiones*. Auguſtæ Taurinorum 1659. ap. Carol. Janellum.

Secundus Tomus calculat *Actus Apoſtolicos ab Apoſtolis*, *eorum Diſcipulis*, *Martyribus*, *Pontificibus*, *Epiſcopis*, *Doctoribus*, *Monachis*, *& Mendicantibus*, *Religioſis Operariis*, *præcipue Capuccinis Pedemontanæ Provinciæ pro fide catholica propugnanda*. ibid. 1659. ap. eumd.

* De hoc Opere Andreas Roſſottus in Syllabo Scriptorum Pedemontii teſtatur, illud eſſe maxime curioſum, utile, & dignum, quod legatur: tum ut Capuccinorum deprehendatur zelus in fidem Catholicam; tum ut illi confundantur, qui Sac. Congregationem de Propaganda fide minus ſolicitam putant ad procurandam Hæreticorum converſionem.

MATHIAS GRANATENSIS, Bæticæ Provinciæ Concionator pius, Seraphicæ Regulæ ſtudioſus, moribuſque compoſitis decorus. Scripſit

Annotationes in Rubricas Miſſalis, *Breviarii*, *& Martyrologii Romani*. Hiſpali 1669.

* De eo meminit Torreçilla lib. de Excellentia Seraph. Relig. ubi de Scriptor. Capuccinis.

MATHIAS A PARMA, Bononienſis Provinciæ alumnus, Sacerdos piiſſimus, probatus virtute, ac ſalutis animarum zelo fervidus. Scripſit Italice opus ſub titulo:

· *Viaggio dell'Anima per andare a Dio guidato dalla Divina volontà e Vita ſpirituale*, *per ſantificar tutte le Anime*: *diviſo in tre vie o Vite*, *cioè in Purgativa*, *Contemplativa*, *ed Unitiva*,

MATTHÆUS DE ANGUJANO, Caſtellæ Provinciæ alumnus, factus deinde Miſſionarius Apoſtolicus in Indiis Occidentalibus. Pluries Guardianus, & ſuæ Provinciæ Procurator. Ubique laboris patiens, & proficuus omnibus. Non parum ſane, ut inter tot munera ediderit ſequentia, quæ patrio ſcripta ſunt idiomate.

Diſciplina Religioſa, *ſeu Cæremoniale ad inſtituendos juvenes Provinciæ Caſtellæ*. in 4. ibid. 1677. apud Jo. Garcia Infanzon.

El Capuchino Eſpañol, *ſive Vita V. Servi Dei F. Franciſci Pampelonenſis Capuccini Laici*, *qui fuit primus Miſſionarius ad Regnum Congi in Africa*, *quique in ſæculo Eques fuit S. Jacobi Dux Militiæ ex perilluſtri familia* Rhe-

Rhedin in regno Navarræ. in 4. ibid. 1685. ap. Laureot. Gareia, & iterum 1706.

Miſſio Apoſtolica Macacaytenſis, *ſimul cum Vita & geſtis V. F. Gregorii de Ibi Capuccini*. in 4. ibidem 1702. ap. Joſeph. Rodriguez.

De Miſſionibus Inſulæ Trinitatis, *ſimul cum geſtis & agonibus ſervorum Dei Stephani a S. Felice*, *Raymundi de Figuerola*, *ac Marci de Viquo Capuccinorum*. in 4. ibid. 1702.

Compendio Hiſtorial de la Rioja, *ſive de Sanctis & Sanctuariis Hiſpaniæ Provinciæ*, *quam Rioja appellant*. in 4. Matriti 1704. typis Anton. Gonzalez de Reyes.

Epitome Hiſtorial de los Abiſſinos, *ſive ſpiritualis expugnatio Imperii Abiſſinorum in Æthiopia per Miſſionarios Capuccinos*. in 4. ibidem 1706. apud Anton, Goozalez de Reyes.

La nueva Jeruſalem, *vel Hiſtoria fundationis regii Conventus Matritenſis de la Paciencia*, *& Imaginis Salvatoris ibi a Judæis probris affectæ*. in 4. ibidem 1709. ap. Eman, Ruiz.

El Parayſo en Deſerto, *ſive Hiſtoria Conventus Regalis del Pardo prope Matritum*, *& relatio miraculorum Imaginis Salvatoris in ſepulchro ibi ſervatæ*. in 4. ibid. 1713. ap. Anton. Fernaodez.

Hiſtoria & prodigia Imaginis B. V. Mariæ vulgo de los Lomos de Orsos in Provincia Riojæ. in 4. ibid. 1722. typis Blaſii de Villanueva.

* De eo Torreçilla tom. 5. Conſult. pag. 185. Bibliotheca Franciſcana tom. 2. pag. 341.

MATTHÆUS BURGUNDUS, Neapolitanæ Provinciæ Concionator, & Sacræ Theologiæ Lector, ut patrios fructus faceret Italiæ communes, vertit in Italicum idioma

Diſcorſi Morali contro gli abuſi de' SS. Sacramenti della Penitenza e dell'Eucariſtia compoſti in Franceſe dal P. Niccolò da Dyon Cappuccino. io 8. Neapoli 1701. ap. HH. Michael. Monachi.

MATTHÆUS A MONTESECURO, Aquitaniæ Provinciæ Profeſſus, in timore Domini volens oimis, ægram ob ſcrupulos ad octogenariam uſque ætatem vitam traduxit, & ſpectatæ pietatis morte perfecit. Quæ dignitatis erant, ne ſuæ humilitati officerent, exhorruit. Quæ virtutis continebant ſpecimen, diligenter excoluit. Subtiliſſimo præditus ingenio ſcientiæ & littaraturæ ornamentis evaſit inſignis. Lector quoque Provinciam edocuit, & tam ſcribeodo quam concionando ſuavis atque elegantis eloquentiæ obtinuit laudem. Sibi ipſe contentus pauca ſuæ virtutis poſteritati reliquit: & hæc ſunt, quæ typis mandata inveniuntur.

Vita S. Felicis a Cantalicio Capuccini. Gall.

Vita P. Du Vergier de barbe Societatis Jeſu odore ſanctitatis defuncti. Gall.

MATTHÆUS QUINTANENSIS, in Pariſiorum Provincia doctrinæ laude, & Concionatoris eruditi nomine floruit. Deſcripſit

Tabellam Eccleſiæ, *in qua ipſius ſtatus ſecundum varias ætates depictus cernitur*. tom. 1 in 8.

MATTHÆUS A SANCTO MARTINO, Provinciæ Calabriæ Coocionator, ex illis primis, qui io ea Proviocia vitæ ſanctitate floruerunt. Scripſit Italice, ut refert Paulus Gualterius in ſua Bibliotheca,

Chronologiam de Origine & de rebus geſtis Capuccinorum in Calabria.

MATTHÆUS SILVESTRIUS a Leoniſſa, Umbriæ Provinciæ, & inter primævos noſtræ Religionis filios nobile germen. Dei præoccupatus gratia vel ipſam pueritiam compoſitam gravemque moribus habuit; unde verbis parcus alliceret exemplo ad virtutem, ſtudiis humanis & philoſophicis addictus totum ſtare io Deo ooo ignoraret. Adoleſcens ob præclaram præſtantiam ingenii conſecutus lauream Doctoris Medici, & in Patria conductus optimo oexu orationem, lectionemque librorum ſacrorum cum illis ſtudiis contexuit: & honeſtum illum laborem honeſtiori Divinorum exercitatione Medicus ſimul & Tertii Ordiois S. P. Franciſci habitu indutus mirabilibus curationibus illuſtravit. Anno 1539. ætatis ſuæ 28. Romæ a P. Bernardino Aſtenſi io noſtræ Religionis conſortium exceptus, quæ retro ſuot obliviſcens ab bravium cucurrit ſupernæ vocationis, hoc ſibi veluti ſtimulo infixo: nimirum ſe mortuom mundo ſolo obedientiæ & humilitatis ſpiritu vivere debere. Reipſa quæ carnis erant ita ſemper eſt perſecutus, ut corporis maceratione & jejuniis ſolis enutriri videretur. Dominicam Paſſionem hinc mente & corde proſequens, io ipſo profundo noctis ſileotio poſt longam corporis flagellationem trabem ſibi in humeris impouebat, talique gravatus onere ſuum Redemptorem tamquam ad Calvarium cum Cruce aſcendentem gemitibus ioenarrabilibus, & amantiſſime ſequebatur. Ita ſibi mortuus & ſoli vivens Deo, ut ab iniqua peccatorum morte animas detraheret, invicte quoque laboravit. Mira ejus in concionando efficacia, & in agendo ſuavitas, nam omnibus ſe omnia faciens ita prævalebat eloquio, ut oullum pectus non emolliretur, nullæ inimicitiæ aut lites, quæ non haberent finem. Meritis proinde factus dives, pœnitentia clarus, glorioſus miraculis & ſpiritu prophetico, ad præmium in morte

te properavit, quæ ei contigit in Civitate Aquilana anno 1553. die 24. Junii, ætatis ſuæ 43. & Religionis 13. Aliqua ſcripſiſſe fertur de Paſſione Dominica, & extat adhuc

Opuſculum devotiſſimum in forma meditationis & colloqui de pœnis, tormentis, & vulneribus Jeſu Chriſti. Venetiis 1586. ap. Juntas, & deinde ibid. 1601. ſub nomine Religioſi S. Franciſci.

* Ejus vitam admirandam deſcripſit Boverius tom. 1. Annal. Capuccinor. De eo etiam Martyrologium Franciſcanum.

MAURITIUS GAMBORINUS, Sabaudus, patria a Mora, Provinciæ Genuenſis alumnus. Vir mitis, humilis, pacificus, & longanimis in malis tolerandis, fortis quoque & conſtans ad egregia aggredienda & abſolvenda facinora. Cum eſſet ſacræ Paginæ, & geminæ facultatis Poſitivæ, & Scholaſticæ Profeſſor ſublimis, ſimul & potens eloquio atque animarum zelo accenſus, plurimos glorioſe inſumpſit annos in regionibus Subalpinis, ac Helveticis ad Hæreſes impugnandas, multoſque ex Nobilioribus & Miniſtris Prædicantibus ad fidem Romanam adduxit. Præterea de mandato Summi Pontificis Clementis VIII. Tononeſi Miſſioni in Sabaudia præfectus, ibidem ardentiſſimi ſui zeli uſque ad mortem altiſſima monſtravit exempla. Obiit devotiſſime in noſtro Conventu S. Joannis de Moriana in Sabaudia 1613. Scripſit & typis dedit juſſu ejuſdem Clementis VIII. Italico idiomate

Catechiſmum ſeu Doctrinam Chriſtianam & Catholicam. Agitur ibi *de Articulis veræ fidei, de Sacramentis, de celebratione feſtorum, de ſanctorum invocatione & interceſſione, & de variis Scripturæ locis a Novatoribus doloſe expoſitis.* Taurini 1601. & denuo 1607. Opus a Sapientioribus & Eminentiſſimis Cardinalibus Aſculano & Bellarmino examinatum, & communi plauſu & profectu comprobatum, oblatumque non Archiepiſcopo ſolum Taurinenſi, ſed & ipſi Pontifici Romano.

Commentaria in quatuor libros Sententiarum Seraphici Doctoris S. Bonaventuræ ab eodem compilata & expoſita Genuæ in Conventu S. Barnabæ anno 1565. Et aſſervantur MSS. in noſtra Bibliotheca Genuenſi Immac. Conceptionis.

* Ejus vita deſcribitur in Appendice tom. 3. Annal. Capuccinor. par. 1. De eo quoque meminerunt Waddingus l. de Scriptor. Ord. Minorum, Franciſcus Auguſtinus ab Eccleſia Epiſcopus Salutienſis, & Andreas Roſſottus itidem in ſyllabo de Scriptor. Pedemontii, qui poſtremus de prædicto Catechiſmo ſic effatur: *Opera che può chiamarſi Antidoto contro i peſtiferi Catechiſmi di Ginevra e de' Calviniſti.*

MAURITIUS NATTENHUSANUS, Svevus, Provinciæ Tyrolenſis, Prædicationis miniſterio perquam celebratus, prudentia, morum ſuavitate, & doctrina ſingulari omnibus fuit ævi acceptiſſimus. Eas edidit Conciones efficaces, quæ Lectorum non ſecus, ac olim Auditorum animos ad Deum devinciunt, hoc facto titulo,

Homo ſimplex, ſive Conciones ad hominem, in 4. Auguſtæ Vindelic. 1711. ap. Georg. Schlitter, & Martin. Happach.

MAURITIUS TOLONENSIS, Provinciæ S. Ludovici alumnus, Sacerdotio fuit venerandus, ac religioſis decorus virtutibus. Charitatis autem in Proximos, qua majorem nemo habere poſſit, ſingularia dedit exempla. Quippe qui in pluribus Galliæ atque Italiæ civitatibus & locis, præſertim Genuæ anno 1657. morbo peſtis graſſante ſpiritualia & temporalia populis infectis ſolicito charitatis æſtu miniſtravit, adjuncto ſibi P. Alexio Brincolenſi & aliis ſociis ex Gallia. Alia quoque in Genuenſis Civitatis commodum reliquit monumenta. Obiit Toloni anno 1668. Ejus opera ſunt

Tractatus de ordine ſervando in civitatibus, & aliis locis tempore Peſtis, dum morbo epidemico vexantur: addita methodo ad conficiendas ſuffumigationes & alias purificationes neceſſarias.

Libellus Apologeticus adverſus impugnantes ſuffumigationes, quæ neceſſario ſunt faciendæ tempore Peſtis.

Narratio compendioſa de FF. Capuccinis, qui in civitate Genuenſi & Suburbiis peſte infectis miniſtraverunt anno 1656. & 1657. & pro fratribus ſuis animas poſuerunt. Tractatum hunc in Italicum vertit, & locupletavit P. Ambroſius a Genua, de quo ſuo loco ſcripſimus, edititque tom. 1. in 4. Genuæ 1661. ap. Petr. Jo. Calenzanum.

Le Capucin charitable enſeignant le methode pour remedier aux grandes miſeres, que la Peſte a couſtumè de porter avec ſoy parmy les Peuples. in 8. Pariſiis 1662. apud Vid. Dionyſ. Thierry.

MAURITIUS TUGIENSIS, Provinciæ Helveticæ Concionator, quantum ingenii & amoris in ſe retinebat, totum in Virginis Mariæ cultum promovendum & augendum impendit. Hinc ut Mariam ſuaviores voces undique reſonarent, cantiones in ejus honorem patria lingua compoſuit & typis dedit, quibus hoc fecit nomen:

Philomela Mariana. in 8. Tugii 1713. ap. Carol. Haberer.

MAURUS A GRIESKIRCH, in Provincia Tyroli ob eximiam ejus doctrinam, ſalutis animarum zelum, atque apoſtolicum con-

concionandi ſpiritum maxime commendatus. Edidit

Duplex Horologium Excitatorium : ideſt Conciones tam pro Dominicis, quam pro feſtis anni. German. tom. 4. io 4. Auguſtæ Wind. 1684 Salisburgi 1690. 1691. & 1692. ap. Jo. Bapt. Mayr.

MAURUS A VALENTIA, illius Provinciæ Coocionator magni nominis, eloquens, & eruditus, atque ſacræ Scholaſticæ Facultatis Profeſſor egregius. Diligens quidem fuit litterarum, ſed diligentior evangelicarum virtutum cultor, Ab eo ſunt typis data idiomate Hiſpanico ſequentia:

Sermones varii de Sanctis, & præcipue de S. Thereſia, & aliis quatuor Beatis], ſcilicet Ignatio, Franciſco Xaverio, Philippo Nerio, & Iſidoro a Sum. Pont. Gregorio XV. in SS. numerum relatis. Matriti 1625.

Oratio in funere Ser. Margaritæ de Auſtria. ibid. 1626.

Conciones Quadrageſimales valde eruditæ & morales. ibid. 1637.

* De eo memioit Waddingus l. de Scriptor. Ord. Minor. & Nicolaus Antooius Hiſpalenſis par. 2, Biblioth. Hiſpanicæ,

MAXIMILIANUS DEGGENDORFENSIS, io Tyrolenſi Provincia Concionator, S. Theologiæ Lector, Novitiorum Magiſter, atque in ſingulis his omnibus muneribus numeris omnibus abſolutus. Verbo & exemplo ad pietatem fuit compoſitus, virtuteſque excoluit egregie. Typis ab eo ſunt commiſſa.

Flores Roſarum & Lilia convallium, ideſt Exercitia ſpiritualia. Lat. Monachii in Bavaria 1658. & Salisburgi 1661. ap. Jo. Bapt. Mayr. in 8.

Epitome Annalium FF. Minorum Capuccinorum P. Zachariæ Boverii idiomate Germanico. in 4. ibid. 1654.

MAXIMINUS AQUENSIS, in Provincia S. Ludovici Sac. Theologiæ Lector. Ejus io ſacro Textu peritia valuit ad turbam Viatorum diſſipandam, moreſque ipſius candidi viriari non potuerunt ab illorum dicteriis. Exitus pro illo gloriam peperit, & pro Adverſariis commune vituperium. En ejus opus ſatis notum:

Reflexions ſur lés Verites Evangeliques contre les paſſages, que les Traducteurs de Mons ont corrumpu dans le Noveau Teſtament. in 4. Trevoltii 1681. ap. Jo. Molin.

MAXIMINUS DE GUECHEN, Lugduoenſis Provinciæ Sacerdos in Geometricis ac Mathematicis fscultatibus valde peritus. Juſſu P. Josnnis a Montecalerio tunc Miniſtri Generalis uoa cum FF. Bernardino Burdigalenſi & Ludovico a Monteregali in eadem arte verſatis delineavit, ſculpſit, ac typis commiſit

Chorographicam Deſcriptionem omnium Provinciarum ac Conventuum Religionis Capuccinorum ſecundum veram illorum diſtantiam, ſervata etiam Climatum conſtitutione. tom. 1. in fol. Romæ 1643. & Taurini 1649.

MAXIMUS BERTANA, patria Valencianus a Palea, provincia Mediolanenſis, vir ingenio ſelix, Concionator eloquio facundus, & io omni ſcribendi genere Scriptor egregius. Hujus argumenta ſunt, quos edidit, libri, nempe:

Vita e Canonizazione di S. Felice Cappuccino. in 8. Mediolaoi & Bononiæ 1712. & alibi ſæpe.

Annali de' FF. Minori Cappuccini Tomo Terzo, Parte Terza. Milano 1714. preſſo Giuſ. Pandolſo Malateſta.

Vita di S. Maſſimo Veſcovo di Pavia, e Protettore di Valenza. Milano 1716.

Lezionario Catechiſtico, utile non tanto a chi ha cura d'Anime, ma anche a qualunque fedele. Hic liber utilitate nimirum & facilitate ſæpe eſt impreſſus. Secunda editio foit 1717. & tertia 1739. Mediolani apud Joſeph. Vigonem & Fratres.

MEDARDUS COMPENDIENSIS, Gallus, Provinciæ Pariſienſis Concionator, titulis doctrinæ, & religioſæ vitæ ornatus. Scripta ab eo eſt Gallice

Hiſtoria ſacræ Imaginis B. Mariæ Virginis ſub titulo Dominæ Pacis, quæ colitur in ſacello majoris Eccleſiæ noſtri Conventus Pariſienſis. Pariſiis 1659. ap. Dionyſ. Thierry.

MELCHIOR AB ORIOLA, Joannis Garziæ Epiſcopi Oriolenſis germanus frater, & noſtræ Valentinæ Proviociæ filius. Didicit in ipſa adoleſcentia generis ſplendorem in lucem filiorum Dei commutare; nam Ordinem noſtrum ingreſſus vitæ apoſtolicæ faſtigium ſolicitus cootendit & obtiouit. Admirabilis fuit humilitatis, paupertatis, & abſtinentiæ; Orationem incunctanter coluit, qua mediaote & apoſtolicum coocionaodi adeptus eſt ſpiritum. Cum enim prius in conciooando ex populi aſpectu vileſceret, & mutus atque elinguis repente io eloquendo factus e ſuggeſtu deſcendere cogeretur, die octava S. Joannis Baptiſtæ io virum alterum eſt mutatus. Hinc enim tanta memoriæ felicitate, vocis conteotione, atque animi promptitudine concionari cœpit, ut vel alter Joannes Baptiſta io Pœnitentiæ baptiſmo prædicando, vel in animarum converſione & ardore Paulus Apoſtolus alter a perſonantibus populis fuerit celebratus. Obiit ſanctiſſime in Conventu Albaydæ, in quo

erat

erat Guardianus, aono 1614. Typis dediſſe ferunt

Sermones aliquot de Paſſione Domini, & de Beatiſſima Virgine Maria. Valentiæ 1610.

MELITON PERPINIANENSIS, in Toloſaoa Provincia a primis uſque annis pietati æque ac litteris addictus. Is evaſit, ut fere omni ſacultate & præſtaotia fuerit auctus. Concionator ſervidus ſæculum erudivit. Guardiaous, Novitiorum magiſter & Definitor propriam inſtruxit Religionem. Quod io philoſophicis, theologicis & mathematicis diſciplinis vel docendo vel ſcribendo eſt aſſecutus, vere ſuit egregium; unde Toloſanæ Scientiarum Academiæ ſocius eſt adſcriptus, atque Regiæ Pariſienſis factus Reſpondeos. Cum adhuc vivat, forte noo totus hic eſt ejus operum index:

Piæ Conſiderationes & preces per uovem dies a feſto Expectationis Partus Virginis ad diem Nativitatis Domini. Item ſimiles Conſiderationes & preces per novem Sabbata ad Deiparæ patrocinium promerendum, ad petitionem Confraternit. Virginis Mariæ Bonæ Spei. Gall. tom. 1. in 8. Perpiniani 1710. ap. Franciſc. Viger.

Tractatus de Laterculis bicoloribus linea diagonali bipartitis, methodum aſtruens, qua inter varias at pene infinitas ichnographias poſſibiles ſeliguntur elegantiores. Opus a Regalibus ſcientiarum Academiis Pariſienſi & Montispeſſulana approbatum & proclamatum, & facultatibus ad impreſſionem neceſſariis munitum: attameo ob multas ichnographias ſumptu non mediocri noſtræ Paupertati non congruo exculpendas impeditum ab Auctore, ne in lucem prodiret. Unum Manuſcriptum ſervatur Pariſiis in Bibliotheca Regia, & aliud io Conventu noſtro Perpiniani, tom. 1. in 4. an. 1724.

Gregorianæ Epactæ illuſtratæ, & a conviciis vindicatæ. Ubi impugnato novo Epactarum ſyſtemate a F. Hugone Perriu Lyraci ſolitario commento, Gregorianæ Correctionis principia explanantur, ejus Epactæ dilucidantur, propugnantur, & extenduntur a Creatione mundi ad decimum anuorum milliarium poſt adventum Chriſti, pro annis centeſimis & aliis intermixtis. Lat. & Gall. in 12. Toloſæ 1738. ap. Joſ. Kellier.

Gregoriana Correctio illuſtrata, ampliata, & a conviciis vindicata. Ubi omnium primus novum ſtylum ſæculis præteritis, Eccleſiæ & Synagogæ computo retrogrado luculenter applicat. Novos Cyclos Solarem atque Lunarem iiſdem accommodat. Noviluniorum Epactis a Correctoribus adhibitis oovas alias Pleniluniorum nuncupatas ſubſtituens, novam Correctionis Gregorianæ adhibeodæ rationem, novumque Calendarium Summo Pontif. Benedicto XIV. oblatum commentatus eſt. Præterea receotiores Tabulas Aſtronomicas Hyræaoas ſcilicet & Caſſinianas ad calculum reducens, coaptat ad eundem novum ſtylum præteritis extenſum. Imo Creationis Epocham, inconſultis Hiſtoricis tam ſacris quam profanis, eodem novo ſtylo definire contendit. tom. 1. in 4. Coloniæ 1743. Et venit Toloſæ ap. Gaſpar. Henault.

Apologia Correctionis Gregorianæ, operiſque a P. Melitone Perpinianenſi Capuccino editi adverſus Jacobum Bettazinm Pratenſem. in 4. Coloniæ 1745. ſumptibus Societatis.

MICHAEL DE BAGNONES, Gallus, Provinciæ Pariſieoſis alumnus & Concionator edidit

La vie de Madamoiſelle Marguerite de Meſples ſuperioure de les Orphelines de la Ville de Puy, ou il eſt traictè de ſa converſion, & do la conduite de ſon vie ordinaire. in 8. 1688.

MICHAEL CADOMENSIS, in Provincia Normanniæ inſigniter eloquentia, theologica facultate, & ſimul zelo inſigoitus prelo diſpoſuit opus ſane eruditum, quod ſtatim ad lucem expectatur. Sic autem inſcribitur.

Diſſertations Theologiques ſur pluſieurs points de doctrine contre les erreurs du temps.

MICHAEL A CASTROFRANCO, Gallus, Provinciæ Aquitaniæ alumnus. Vir fuit in humanis & ſacris litteris abunde verſatus, in Concionibus ardens eloquens & eruditus, in re autem theologica inſigniter doctus. Catholicæ fidei zelo percitus omne hujuſmodi ſuum ingeoium adhibuit ad Hæreſes gliſcentes ſupprimendas, protereodoſque Hæreticos. Aſſidua ejus pugna fuit aut verbo aut ſcripto, aſſidua & ejus iocommoda, quio & aliquando pro veritate tuenda vitæ periculum. Præclara illius ſuot opera, quorum aliqua lucem jam ſunt adepta, aliqua alia adhuc expectant. Hic eſt index.

Antidotum contra Janſeniſmum. tom. 3. in fol.

In primo Tomo exhibetur *Hiſtoria ſatis copioſa Janſeniſmi uſque ad Pontificatum Clementis X. ejuſque Confutatio in genere, quin & aliarum, quæ concordarent, Hæreſum*.

In ſecundo Tomo reſutatur *Doctrina Janſenii, & ſingillatim quiuque ejus Propoſitiones omnibus theologicis armis, & præcipue doctrina S. Auguſtini & S. Thomæ*.

In tertio Tomo continetur *Reſponſio ampla & confutatio contra Janſeniſtarum reclamationes, objectiones, & pretextus, firmata Pontificis auctoritate infallibili in quæſtionibus juris & facti*.

De ſanctitate imaginaria Janſenii & Janſeniſtarum, & de vera ſanctitate Catholicorum, & Sanctitate eminenti Religioſorum. tom. 1. in 4.

Tra-

Tractatus contra petentes Concilium Generale, & appellantes a Papa ad Concilium.

De ſuprema auctoritate S. Petri, & Summorum Pontificum ſucceſſorum ejus. tom. 1. in fol.

De Infallibilitate ſummi Pontificis in rebus Fidei definiendis & terminandis. tom. 1. in 4.

Falſum Evangelium Genevenſe renovatum in Traductione facta in Civitate Montis Hanoniæ, quod convincitur falſitatis ex textu Græco & Latino veri Evangelii Jeſu Chriſti, ex doctrina S. Eccleſiæ & SS. Patrum. tom. 2. in 4.

Refutatio Libri de frequenti Communione Arnaldi Janſeniſtæ, in quo innumeri errores continentur contra uſum Sacramenti Euchariſtiæ et Pœnitentiæ. tom. 1. in 8.

Refutatio libri de Perpetuitate fidei ejuſdem Arnaldi. tom. 1. in 8. & in 4.

Triumphus Jubilæi, cum confutatione cujuſdam Catechiſmi, in quo traditur quædam doctrina S. R. Eccleſiæ contraria. tom. 1. in 4.

Defenſio Privilegiorum Regularium ad Confeſſionem Paſchalem ſpectantium. tom. 1. in 8.

Hiſtoria Generalis omnium Conciliorum a S. Petro uſque ad noſtra tempora: in qua confirmatur præcipue ex eiſdem Conciliis auctoritas Summi Pontificis, & confutatur quidam liber de vita S. Athanaſii noviter impreſſus, erroribus non paucis repletus auctoritatem ejuſdem ſummi Pontificis minuentibus. tom. 6. in 4.

Refutatio omnium Articulorum Confeſſionis fidei Calviniſticæ profeſſioni fidei ſacri Concilii Tridentini contrariæ. tom. 1. in 8.

Sermones de SS. Euchariſtiæ Sacramento, in quibus de realitate & tranſubſtantiatione ejuſdem Sacramenti luculentiſſime diſſeritur. tom. 2. in 4.

Sermones varii de Tempore, de Sanctis, & præcipue de B. V. Maria. tom. 2. in 4.

Tractatus varii Philoſophici, & præſertim de Metaphyſica. tom. 2. in 4.

Tractatus de Cambiis, Contractibus, & uſuris. tom. 1. in 4.

MICHAEL DE CEPEDA, in Provincia Caſtellæ ob morum præſtantiam Magiſter Novitiorum, ob ſpectatam prudentiam ſæpe Guardianus, Cuſtos, & Definitor, & ob ingenii elegantiam & vaſtitatem Regius Concionator *ex munere*, & Archiepiſcopatus Toletani Examinator ſynodalis, aliqua ſui ingenii monumenta reliquit, quæ ſunt:

Oratio funebris in Exequiis Ser. Ducis Parmenſis Franciſci Farneſii ad Collegium Maximum, & Communitatem Complutenſem habita. Hiſpan. in 4. Compluti 1727. apud Joſeph. Eſparteſa.

Oratio Panegyrica SS. Aloyſii Gonzagæ & Stanislai Koſtka in ſolemni eorum feſto Canonizationis ap. Imperiale Colleg. Soc. Jeſu Matritenſe habita. Hiſpan. in 4. Matriti ap. Didac. Martinez Abad.

Oratio Panegyrica in ſolemni feſto Tranſlationis ad novum tabernaculum B. V. Mariæ, vulgo S. Maria de Jeſus. Hiſpan. in 4. Compluti 1729.

MICHAEL HISPANUS, Provinciæ Neapolitanæ Concionator. Ingenii magnitudine, præclara doctrina, morumque ſuavitate ac ſanctimonia eminuit, & multo tempore Noſtros docens philoſophicas & theologicas facultates, plures noſtræ Religionis Verbi Dei Præcones doctrina & pietate inſignes ſui imitatores progenuit. Odore perfuſus eſt Sanctitatis tum in vita, cum in morte, quam oppetiit anno 1585. Adhuc extat illius MS.

Tractatus de Prædeſtinatione ad gloriam, & de Auxiliis Divinæ Gratiæ.

* De ejus geſtis aliqua narrantur a Boverio tom. 2. Annal. Capuccinor. §. 53.

MICHAEL DE LYMA, in Provincia Caſtellæ Lector Theologus, & Cuſtos ad Comitia Generalia. Adeo ingenio, moribus, & eloquentia præſtitit, ut Caroli ſecundi Hiſpaniarum Regis Concionator ſit aſſumptus: quin & a Leopoldo Imperatore Viennam Auſtriæ poſt Generalia Comitia vocatus, coram illo quoque 24. Orationes habere eſt juſſus, & nonniſi honoribus ſingularibus eſt dimiſſus. Elegantis ſui ingenii en monumenta:

Poemata varia tam Hiſpanica quam Latina, & frequenter Acroſtica, Chronologica, & Anagrammata puriſſima. in fol. Matriti 1690. & 1691. ap. Bernard. de Villadiego. Iterum Ibid. 1696. ap. Anton. Roman.

Poemata Leopoldo Imperatori, & Eleonoræ Auguſtæ, & Ser. Filiis honoris ergo ſacra. in fol. Viennæ Auſtriæ 1698. ap. Joan. Van Ghelen.

Oratio funebris in regiis Exequiis Caroli Secundi Hiſpaniarum Regis Catholici. Hiſpan. in 4. Matriti 1701. ap. Franciſc. Laſſo.

Hymnodia Sacra pro Officio Patris Æterni, quod Dom. 5. poſt Paſcha recitatur. Alia quoque vel munere præpeditus, vel præoccupatus morte immatura reliquit.

* De eo agit Torreçilla tom. 5. Conſult. pag. 188. & Biblioth. Franciſcana tom. 2. pag. 373.

MICHAEL DE MAJOLANDA, Hiſpanus, Provinciæ Caſtellæ Concionator, ac Theologus valde doctus & eruditus. Scripſit patrio idiomate ac evulgavit

Sermones diverſos de Sanctis. in 4. Matriti 1659.

MICHAEL NEAPOLITANUS, ex ea Provincia Religioſus virtutibus & morum ſanctitate illuſtris. His adjuncta ingenii præſtantia, eruditio ſingularis & doctrina, aliæque animi egregiæ dotes inter principes noſtri

ſtri

Digitized by Google

ſtri Ordinis Apoſtolicos Prædicatores merito conſtituere. Sanctis operibus dives deceſſit devotiſſime Camerini anno 1580. dum ibi in eccleſia Cathedrali Quadrageſimæ haberet Conciones. Poſteris reliquit

Annotationes ſuper Prophetas Majores, & *præcipue ſuper Ezechielem*.

Sermones plurimos diverſi generis. Quæ omnia MSS. aſſervabantur in Bibliotheca Ducis Urbini.

* De eo meminit Boverius tom. 1. Annal. Capuccinor. ad annum ſignatum.

MICHAEL EX OUDENBOSCH, in Flandrobelgica Provincia ſemel & iterum Moderator, & pietatis in omnibus cupidiſſimus opuſculum Belgico idiomate evulgavit, cujus hic eſt titulus:

Brevis Methodus pro Religioſis, aliiſque ad vitam ſpiritualem vocatis, ut omnia ſua opera inſigni perfectione exequantur. in 8. Antuerpiæ 1711.

MICHAEL TUGIENSIS, in Helveta Provincia primum Philoſophiæ & Theologiæ Lector, deinde Romæ a Secretis Reverendiſſ. P. Generalis aſſumptus, ibique moratus toti Ordini inſudans prodidit uſque hue ad lucem

Bu Larium Ordinis FF. MM. S. P. Franciſci Capuccinorum variis notis & Scholiis elucubratum. in fol. Tomus primus Romæ 1740. apud Jo. Zempel, Tomus ſecundus ibid. 1743. ap. eumd.

MICHAEL A VALENTIA, ex nobiliſſima regni Hiſpaniæ familia, quam *de los Eſcrivanos* vocant, gloriam ſecuturus ampliorem, Religionem SS. Trinitatis eſt ingreſſus, & ita excoluit, ut Doctoris ac in Theologia Magiſtri lauream ſit adeptus. Verum non ea, quam quærebat, perfectione inſtructus, hanc inter Noſtros Provinciæ Caſtellæ obtenturus eſt conatus eo evento, ut brevi in perfectionis nimirum apice ab omnibus conſpiceretur. Gloria ejus in humilitate, & contra omnem gloriam eſt repoſita: unde ab ejus ore nihil umquam, quod vel ejus genus ſublime, vel doctrinam redoleret, eſt auditum. Humilitatem Paupertate cumulavit: quippe qui habitu incedebat protrito, ſegmentiſque undique conſuto, nihil cupiebat, nihil imo volebat, niſi quod in Regula eſſet expreſſum. Mundo ſibique hinc mortuus regularem diſciplinam maxime coluit, ſilentium perpetuum ſibi indicens cum ſuis maxime propinquis & cognatis, auſteritatem vitæ amanter proſecutus & orationem, cui plures diei horas quotidie donabat. Tanto denique virtutum ac gratiarum ſplendoribus emicuit, ut omnium opinione perfecti S. P. N. Franciſci Imitatoris nomen ſibi comparaverit. Hoc nomine & omine piiſſime obiit Valentiæ anno 1680. poſt peracta in ſua Provincia duo Provincialatus triennia. Scripſit

Expoſitionem ſuper Regulam Fratrum Minorum, quam MS. reliquit in noſtro Conventu Valentiæ.

* Vide de illo Matiſconenſem tom. 3. Annal. Capuccinor.

MICHAEL ANGELUS ARIMINENSIS, quem nobilis *Diotallevi* familia genuit, regeneravit autem Provincia Bononienſis. Decimo octavo ſuæ ætatis anno viam Domini currere incępit, perfecitque anno ſeptuageſimo ſeptimo. Vir eſt conſpectus magnæ perfectionis & charitatis, amantiſſimus ſilentii & orationis cultor, omniſque regularis obſervantiæ ſtudioſus. Hæc propterea inſignibus intermixta ornamentis ingenii, prudentiæ, & manſuetudinis ſpectatum ita illum omnibus effecere, ut Ordinis Provinciæ certatim ſuo ſe committerent regimini. Ejus Bononienſis Provincia bis illum ſui Moderatorem voluit, ſemel Brixienſis: Etruriæ conceſſus eſt in Commiſſarium Generalem, & Galliæ omnium Provinciarum illi cura eſt demandata, quas omnes Miniſtri Generalis vices gerens magna cum prudentiæ laude viſitavit. Inde in Italiam reverſus, Definitor Generalis eſt electus, & poſtea Procurator Generalis in Romana Curia tanto virtutis fulgore, ut dignus diceretur, qui altius in candelabrum reponeretur. Bononiæ demum Deo ſpiritum reddidit anno 1625. poſt 55. Religionis annos in omni perfectionis genere peractos. Scripſit Latine

Reſolutiones quaſdam Morales & Regulares.

Tractatum de Electionibus Regularibus. Quæ omnia MSS. remanent.

* Ejus geſta a Marcellino de Piſe deſcribuntur tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum prædictum §. 83.

MICHAEL ANGELUS DE BERGON, Lugdunenſis, cauſſarum forenſium quondam Patronus egregius, cum ex Italicis verſibus Capoleonis Guelfuccii vitam & regularem Capuccinorum diſciplinam in Gallica carmina convertiſſet, dediſſetque prælo, incenſus eſt tanto erga hoc Inſtitutum amore, ut illud poſt annum alterum profeſſus ejuſdem ſit factus optimus Religioſus. Demum Theologus & Concionator declaratus piiſſimam occupationem habuit ex Italico vertendi in idioma Gallicum opera quædam P. Alexii Segalæ, eaque ſunt

Praxis ſingularis & utiliſſima virtutum, quæ faciliter hominem ad veram perfectionem ducunt. Lugduni 1615. apud Ludovic. Muguet.

Ars amandi & colendi Beatiſſimam Dei Genetricem Mariam. ibid. 1616.

Iter, ſeu via facilis & tuta ad Paradiſum. ibid.

ibidem eodem anno, & iterum Pariſiis 1620.

Triumphus Animarum exiſtentium in Purgatorio. Lugduni 1616. & Pariſiis 1620.

Corona cæleſtis, ſive Meditationes pro omnibus feſtis B. Mariæ Virginis. Lugduni 1625.

Horologium ſpirituale, ſive Meditationes pro ſingulis feſtis D. N. Jeſu Chriſti, & Beatiſſimæ V. Mariæ, quod erat opus Italicum P. Franciſci a Coriolano, Lugduni 1629.

* De hoc Auctore meminit Waddingus lib. de Scriptor. Ordinis Minor.

MICHAEL ANGELUS CASSINA, Mediolanenſis, ejuſdem Provinciæ Definitor Religioſam diſciplinam zelatus eſt, ſingulari doctrina, eruditione & eloquentia Conciones indefeſſe eſt proſecutus, unde multos vecordes ſpiritu & a via veritatis errantes ad Chriſti ſemitas perduxit. Quam habuit in Metropolitana Mediolanenſi die 4. Novembris, hanc Orationem ſtatim edidit ſub hoc titulo:

Il Martirio di S. Carlo Borromeo Arciveſcovo di Milano. in 8. Mediolani 1623. apud Jo. Bapt. Bidellum.

MICHAEL ANGELUS GUATTINI, Regienſis, Lombardiæ Provinciæ alumnus, & ad Regnum Congi fervidus & diligens Miſſionarius, Deſcripſit

Itinerarium ad Regnum Congi, quod inſeritur in libro P. Dionyſii de Carolis, ut ibi notatum eſt ex nona Ephemeride Romana Franciſci Nazàrii anno 1677. & recenſetur quoque a Laſor in Deſcript. Orb. v. Congum.

MICHAEL ANGELUS DE GUEREN, ſeu Guereten, Pariſienſis, ejuſdem Provinciæ ſacerdos probitate, humilitate, charitate, atque præſertim orationis frequentia præclarus & venerandus. In Theologia myſtica factus eſt Doctor egregius, atque ad animas dirigendas valde peritus. Duo piiſſima ſcripſit opuſcula, quorum hic eſt titulus.

Pietas Ægroti Chriſtum ſequentis in Hortum, in Prætorium, & in Montem Calvariæ, in 8. Ambiani 1639.

Greſſus tres Animæ Chriſtianæ: quorum primus illam ſupra mundi vanitates extollit, ſecundus ſupra corpus ad patiendum, & tertius a Sathanæ inſidiis ad cœleſtem gloriam introducit, in 8. Pariſiis 1644. apud Nicol. Gobert.

* De eo Waddingus lib. de Scriptor. Ord. Minorum.

MICHAEL ANGELUS A RAGUSIO, in Piceni Provincia profeſſus, & Ordini atque Orbi virtutis ſpectaculum. Nobili ſatus ſanguine ingenium, animum, dotes, & dona tam luculenter præſetulit, ut hinc non unus, ſed plures effici poſſent viri conſpicui. Quoddam ſuperius in eo elucebat, quo certe a vanitate ulla non poſſet capi, & quod virtutis eſt poſſideret veluti cum dominio. Eloquentia, quæ ab aliis ſcribendo & ſtudendo comparatur, in eo naturæ videbatur proprietas; unde imparatus ad eloquendum, & concionandum tanta inſurgebat facundia, quanta poſt longum ſtudium alii. Nexus & complicationes, quæ in agendis alios defatigant, ille hilari & facili conſilio ſemper ſolvebat. Vivus idcirco ſemper in eo ſermo & efficax, & penetrabilior gladio ancipiti: quippe qui non a ſolo naturæ dono, ſed a charitatis divinæ, quæ jugiter in ejus vigebat corde, procedebat. Ut de illo Alexandro magno olim dictum eſt, ſic & de iſto dicebatur Viro: Parvus nempe corpore, ſed animo maximus. Semel eum novi, & quod rumor afferebat, veriſſimum perſpexi: illum nempe verum Seraphici P. S. Franciſci filium, præ cæteris duplici imbutum ſpiritu, gloriæ contemptorem, Deo famulantem corde, ſpiritu, & totis viribus. Hinc propterea univerſus Ordo in Generalem illum ſibi delegit, & Ordini tanta ſapientia, charitate, & prudentia ille reſpondit, ut unus ex primævis Patribus, qui Ordinem fundaverunt, reipſa videretur. Virginem Mariam ſingulari affectu coluit, & enixe in aliis cultum augere ſtuduit. Aſceticus Theologus, Concionator & Conſiliarius ſimul omnibus elucebat; unde cuilibet hominum generi acceptus, & ipſis Magnatibus atque Principibus charus & venerabilis. Deceſſit tandem, cum poſt Generalatus abſolutum munus in ſua Provincia quietem in omni humilitate & devotione coleret. Parum eſt illud, quo illum ad Bibliothecam hanc noſtram vendicamus, ſed ex viri magnitudine clarum, & maximum eſt, nempe

Breve metodo per fare con profitto gli Eſercizi ſpirituali. in 24. Mediolani & Bononiæ 1705. ap. Benaccium.

MICHAEL ANGELUS A RASENNA, Romanæ Provinciæ Definitor, is Concionator celebris eſt factus, ut ubique ejus Conciones ad auditum expeterentur, poſt ejus vero mortem ad oculos ſint optatæ & revocatæ hoc titulo:

Quareſimale del P. Michiel-Angelo da Raſenna. Romæ 1694. ap. Franciſc. Lazarum.

Diſcorſo recitato nella Sala del Senato di Lucca, predicando ivi nella Cattedrale. Lucæ 1671 ap. Hyacinth. Paci

MICHAEL ANGELUS REGIENSIS, Provinciæ Lombardiæ in alumnum, deinde in Lectorem, & tandem in Moderatorem da-

tus;

tus; Populis Italiæ illuſtrioribus in Concionatorem miſſus, imo æmulatione expetitus; demum a Sum. Pontiſ. Benedicto XIV. feliciter regnante in Concionatorem Sacri Palatii aſſumptus, & plaudentiſſime acceptus. Adhuc ſacrum illud Collegium Verbi Dei doctrinaque eminenti ille colit, ſuſtinentque populi, ut eorum jactura editione Concionum, in quibus nunc detinetur, aliquando compenſetur. Interim vero tanti viri monumenta hæc aliqua ſunt, quæ Rempublicam litterariam ornant & inſtruunt:

Due Orazioni dette nella Sala della Sereniſs. Repubblica di Lucca in due volte, che ivi predicò la Quareſima. in 4. Lucæ 1725. & 1737. ap. Ciuffetti.

Panegirico del ſantiſſimo Anello ſpoſalizio della B.V. conſervato in Perugia, predicando ivi la quareſima. in 4. ib. 1728. ap. Conſtantinum.

Panegirico in lode del glorioſo S. Gennaro, predicando nella Cattedrale di Napoli. in 4. ibi 1729. ap. Franc. Ricciardum.

Panegirico di S. Vigilio detto in Livorno nel quareſima 1732.

Panegirico di S. Anſelmo Veſcovo predicando nella Cattedrale di Mantoa. in 4. ibi. 1733.

Panegirico del Volto Santo di Lucca detto nel Duomo la ſeconda volta che ivi predicò. in 4. Lucæ 1737. ap. Franc. Mareſcandolum.

MICHAEL ANGELUS ROTHOMAGENSIS, Provinciæ Normanniæ alumnus, quem natura affabilem, ars Concionatorem illuſtrem, & gratia moribus piis fecit conſpicuum. In vinea Dei Operator aſſiduus Hæreticorum converſioni maxime ſtuduit: unde cum illis ſæpe diſputationibus eſt congreſſus, & revera multos ſua doctrina, ſermonibus, ſcriptis, ac præcipue apoſtolicæ vitæ exemplis ad fidem Catholicam convertit. Molinæus Acatholicorum Magiſter illi ſuccubuit, ejuſque glorioſus factus eſt triumphus. Scripſit duo volumina Gallico idiomate ſub hac epigraphe.

Agatha Myſtica cæleſtis Pyrrhi. in 8. Rothomagi 1657. ap. Jo. de Bouleger. Eſt liber totus de Controverſiis ad fidem Catholicam ſpectantibus.

Veritas fidei Catholicæ. in 8. ibid. 1659. ap. eumd. Qui liber adeo Catholicis fuit acceptus, ut ſolo trium hebdomadarum ſpatio ejus exemplaria ad duo millia fuerint ſummo pretio expedita.

MICHAEL ANGELUS SUITENSIS, Helveticæ Provinciæ Guardianus & Definitor. Famam in concionibus ſimul cum animarum lucro comparavit, quod ut amodo proſequeretur, typis conceſſit idiomate Germanico hæc, quæ ſequuntur.

Tuba Verbi Dei Evangelica, ſeu Conciones in honorem B. V. Mariæ. in 4. In Eremo Sacra B. V. M. vulgo Einſidlen 1710. apud Henr. Eberbach.

Hortus ſurculorum ſylveſtris, ſeu Conciones in laudem ſanctorum. in 4. ibid. 1711.

Spiritualis Arbor ſylveſtris, ſeu Conciones pro Dominicis totius anni. in 4. ibid. 1712.

MICHAEL ANGELUS TAPIN, Cabilonenſis, in Lugduni Provincia Concionator doctus fervidus & eloquens, Prælatus ſingulari manſuetudine ac prudentia inſignitus, & animarum zelo cæteriſque virtutibus Religioſus ſatis commendatus. Scripſit & evulgavit Gallice

Rituale ſacrarum Ceremoniarum pro Capuccinis Lugdunenſis Provinciæ, additis documentis plurimis ad moram politiam ſpectantibus, proprio ſuppreſſo nomine, Lugduni 1639. ap. Ludov. Muguet.

Librum Officiorum a Sodalitate Pænitentium SS. Sacramenti ſolemniter decantandorum, additis diuturnis pietatis officiis. ibid. 1646. apud eumd.

Exercitia devotionis pro directione animarum. ibid. 1646. ap. eumd.

Statuta & Regulas pro eadem Sodalitate SS. Sacramenti Pænitentium, ibid. 1646.

Methodum bene confitendi peccata, & devote atque utiliter Sacram Eucharistiam ſumendi, ibid. 1648.

* De eo meminit Waddingus l. de Scriptor. Ord. Minor.

MICHAEL ANGELUS VENETUS, illius Provinciæ Moderator. Concionandi munere maxime excelluit tum verbis, cum maxime apoſtolicæ vitæ exemplis: unde vix ad civitates appropinquabat, ut turmatim illi occurrerent populi, & cum Clero Epiſcopus: cum autem verba Dei e ſuggeſtu diſſeminabat, lacrymæ illi reſpondebant clamoreſque pœnitentium. Virginis Mariæ cultor fuit eximius, cunctoſque voluit populos, quibus verba faciebat, illius devotione inſigniri. Romæ, cum in Eccleſia S. Laurentii in Damaſo quadragenas haberet conciones, inſtituit Sodalitatem Puritatis ejuſdem SS. Virginis, Regulamque pro Confratribus compoſuit. Venetiis anno 1612. inter Beatiſſimæ Virginis laudes ſanctiſſime obiit, ejuſque innocentia poſt ipſius obitum a Deo fuit miraculo illuſtrata. In ſuæ Dominæ honorem plura compoſuit opuſcula, quorum hæc ex temporum injuria ſunt nobis vindicata:

Faſciculus Myrrhæ quadraginta meditationum de doloribus Jeſu Chriſti, & B. Virginis Mariæ ejus Matris. in 12. Venetiis 1608. ap. Marcum Guariſcum

Faſciculus Roſarum variorum Exercitiorum Spiritualium. in 8. ibid. 1610.

* De eo Boverius tom. 2. Annal. Capuccinor. & Waddingus l. de Scriptor. Ord. Minor.

MODESTUS ROMANUS, ejuſdem Pro-

vin-

vinciæ Concionator, Definitor, & Conventus Romani Goardianus. Hæc illi ſunt munera commiſſa ob pietatem, & obſervantiæ regularis ſingulare ſtudium. Vertit ex Latino in Italicum idioma opuſculum P. Benedicti Canfeldenſis, cujus eſt titulus:

Regola di Perfezione, ridotta ad un ſol punto della Volontà Divina. in 3. parti, Romæ 1650. typis Maſcardi.

De eo ſic quoque ſcribit Proſper Mandoſius in Centuria 7. Biblioth. Romanor. Scriptor. pag. 97. *Modeſtus Romanus &c. doctrina non minus quam animi pietate laudibus cumulandus. Anno 1682. hunc ipſe inviſi, & opera ſequentia ab eo elaborata ac proprio charactere conſcripta oculis hauſi. Litteris namque omnibus deditus eſt, & numquam a ſtudio disjunctus.*

Aurelii Theophraſti Paracelſi principalium operum Compendium, in quatuor Tomos diſtributum.

Joannis Baptiſtæ Van-Helmont Opera in Compendium redacta, & in duos Tomos diſtributa.

Alia præterea Volumina patrio idiomate elucubravit de Medicina pertractantia a variis Auctoribus ſelecta, ad uſum atque utilitatem valetudinarii Conventus Capucc. SS. Conceptionis de Urbe. Refert deinde verſionem præfatam ex Gallico, quam dicit editam anno 1667.

MODESTUS WASSERBURGENSIS, Bavaricæ Provinciæ ſacerdos ſuam erga Angelorum Reginam pietatem patefactam voluit in quatuor libris, quos inſcripſit

Bavaria Sancta, ideſt Hiſtoria de Imaginibus B. V. Mariæ, quæ per Bavariam ob varia beneficia celebriores habentur. MS. non tacendum.

MUTIUS CAVENSIS, Provinciæ Neapolitanæ Magiſter Novitiorum. Vir ſane ob fervorem ſpiritus, vitæ innocentiam, perfectam compoſitionem morum, Seraphicæ Regulæ obſervantiam, aliarumque virtutum exempla venerandus. Italico idiomate hoc titulo ſcripſit opuſcula:

Declaratio de Divinis Officiis & de Cæremoniis, quæ fiunt in Exequiis Defunctorum, ibid. 1612. ap. Jac. Maſcardum.

Tractatus de ſignificatis ſacroſancti Sacrificii Miſſæ. Romæ 1626. ap. Ludov. Grignanum.

* De eo meminit Waddingus de Scriptor. Ord: Minor.

NA-

N

NATALIS TAILLEPIED, Gallus, multos annos inter Patres de Obſervantia verſatus Philoſophicas & Theologicas facultates publice ita eſt profeſſus, ut Doctor Pariſienſis ſit renunciatus, Verum a ſcientiis ad ſpiritus fervorem altius conſcendere amans, inter Capuccinos cooptari voluit. Re autem vera ita in Dei famulatu laboravit, ut pari ſanctimoniæ & doctrinæ lumine noſtræ Religionis exordia decorarit. Obiit Andegavi in Provincia Turonenſi anno 1589. ſepultuſque fuit in Ædicula ſancto Spiritui ſacra intra ejuſdem Urbis muros, eo quod nondum abſoluta eſſet Conventus Capuccinorum ſtructura. Hęc ab eo feruntur ſcripta:

Vita Martini Lutheri, Andreæ Carloſtadii, & Petri Martyris. Pariſiis 1557.

Commentarius in Threnos Jeremiæ. ibidem 1588.

Tractatus de anno Jubilæi, & de Indulgentiis. ibid.

Antiquitates Rothomagenſes. ibid.

Theſaurus Eccleſiæ Catholicæ.

Vita Druidarum, Eubaſiorum, Sarroidarum &c.

* Narrant de eo Waddingus lib. de Scriptor. Ordinis Min. & Joannes Hiret de Antiquitatibus Andegavenſibus fol. 510.

NAZARIUS SILESIUS, Bohemicæ Provinciæ Miniſter Provincialis, vir ingenii ſublimitate, doctrinæ Scholaſticæ peritia (quam multis annis profeſſus eſt), regularis obſervantiæ zelo, & in arduis expediendis dexteritate ſeu magnanimitate omnibus conſpicuus. Multa typis paraverat opera, maxime ſcholaſtica, ſed unum Aſcetico-morale (cum omnibus Provinciæ Senior octogenarius eſſet) elegit & prælo commiſit, quod doctis & indoctis, Religioſis & Chriſtianis omnibus prodeſſet. Id autem eſt

Plana & brevis ſemita, quæ ultra ambages ad obtinendas & augendas virtutes, & perfectionem chriſtianam, & tandem certam beatitudinem ducere poteſt. German. in 4. Brunę in Moravia. 1729.

NICANDER GARRIGA, a Venafro, Provinciæ S. Angeli alumnus divino clarus eloquio, Obiit 1649. die 13. Novembris in Conventu S. Nicandri, Scripſit Italice

Meditationum ſpiritualium Volumina plura.

* De eo Toppius in ſua Bibliotheca Neapolitana,

NICEPHORUS DE PONTE, Gallus, Provinciæ Pariſiorum alumnus & Concionator. Hoc edidit opuſculum:

Methode très facile de faire l'Oraiſon mental. tom. 1. in 8.

NICOLAUS AMERFFORTIUS, Flandro-Belgicæ Provinciæ alumnus, & rerum Ordinis Seraphici diligentiſſimus cultor, hoc opus patrio evulgavit idiomate:

Chronicon ac Genealogia Seraph. P. S. Franciſci, ejus continens vitam, ac duodecim Sociorum ejus, ſicut & ſeptuaginta unius Diſcipulorum: Ordinis quoque originem, & progreſ-

ſum deſcribens. io fol. Bruxellis 1655.

NICOLAUS ASBOLDUS, Hibernus, Miſſionarius Apoſtolicus. Ingenii robore, fervore ſpiritus, atque animarum zelo totus fuit ad veritatem inter Erroœum turmas propugnandam, impugnandoſque errores. Quot habuit pugnas, 101 obtinuit victorias, manubiaſque pleoas profligatæ impietatis Chriſto, & Eccleſiæ reportavit. Nomen ejus proinde in Anglia & Hibernia, ubi eſt verſatus, obcæcatis terribile, gratum vero pleriſque etiamſi adverſariis. Doctrinæ juocta pietas hoc effecerat. Ultra vigintiquinque volumina tam Latino quam Anglico idiomate edidit, quorum plura extant apud Capuccinos Miſſionis Hiberniæ. Hæc nobis tantum ſunt nota:

Annales Miſſionis Capuccinorum in Anglia et in Hibernia. Lat. tom. 2. in fol.

De Poteſtate & Auctoritate Summi Pontificis adverſus Proteſtantes. tom. 2. in 4.

Stellio ad Stellam: opus valde ingenioſum de ſuis congreſſibus contra Hæreticos. tom. 1. in 4.

De doctrinis præcipuis ab Hæreticis controverſis. tom. 2. in 4.

Conciones Catechicæ. tom. 3.

Poemata varia Sacra & Moralia. tom. 2.

NICOLAUS AB AUXIMO, Picenæ Provinciæ Concionator, deinde Lector, Definitor, & poſtremo acceptiſſimus Moderator. Proprio ſuppreſſo nomine edidit in poſterorum documentum

Vite de' due Servi di Dio F. Giuſeppo Seniore, e F. Giuſeppe Juniore da S. Anatolia, Laici Profeſſi Cappuccini della Provincia della Marca. tom. 1. in 4. Æſii 1736. apud Jo. Bapt. de Juliis.

NICOLAUS BARSOTTUS, Lucenſis, Provinciæ Bohemiæ alumnus. Ingenii profunditate peperit ſui admirationem, probitate vitæ imitationem allexit, & Verbi Divini præconio lucratus eſt animas. Doctrina ejus ſingularis fuit in Theologicis, Philoſophicis, Mathematicis, Arithmeticis, Aſtronomicis, ac Poeticis facultatibus: quas ideo in laudem maxime impendere ſuæ præcipuæ Patronæ Beatiſſimæ Virginis Mariæ eſt delectatus. Operum ejus hic eſt elenchus.

Spirituale humanæ ſemper peregrinæ mortalis vitæ Remigium, habens portum ſuum immortalem æternam vitam. Italice primum, & demum ſtrictius Latine prodiit Viennæ Auſtriæ 1647. Fere circa idem tempus prodiit Germanice cum ingenti utilitate.

Cynoſura, ſeu Maria Stella Polaris duodecim diffuſa radiis, ſeptenîſque ſphærica planitie circumplexa orbibus, rutilans Mariæ Nomen verſibus 361184624640. eundo a Stellæ Radiis ad extimum orbem, totidemque redeundo; hoc eſt Carminibus 722, 369, 249. 280. Dico: *Septingentis viginti duobus millibus, trecentis ſexaginta novem millionibus, ducentis quadraginta novem millibus, ducentis & octoginta longius, latius, pleniuſque explicans & illuſtrans univerſis præcelſum Mariæ Nomen pie colentibus ad ſpectandum & obſervandum, delineata, propoſita, & oblata ab omnium infimo tantæ Reginæ Cliente Nicolao Lucenſi Concionatore Capuccino anno MarIæ DeI parentIs feLICI*. Ad Ser. Leopoldum I. Hungariæ Regem in fol. Viennæ Auſtriæ 1655. apud Jo. Jac. Kurner.

Hoc opus ſane laborioſum & admirabile ad excitandam non tantum in Auctorem æſtimationem, ſed devotionem maxime in omnibus erga tantam Virginem, mire auctum & locupletatum eſt ab eodem Auctore, editumque ſub hoc titulo:

Cynoſura, ſive Maria Stella Polaris Chriſto Jeſu Solo amicta, exornata, illuſtrata: quæ ſeorſim ſumpta Diſtichis 69, 902. 227. 514. 327. 040. *eundo, & quia retrograda totidem redeundo, hoc eſt Carminibus* 279. 608, 910, 057. 308. 160. Dico: *Ducentis ſeptuaginta novem millibus, ſexcentis & octo millionum millionibus, nongentis quoque & decem millibus quinquaginta ſeptem millionibus, & inſuper trecentis & octo millibus, centum & ſexaginta. Sol Jeſus Chriſtus itidem ſeorſim ſumptus totidem plane, ut Cynoſura, numero Carminibus conſtat. Si vero Cynoſura unita Soli accipiatur, numero propemodum ineffabili & incomprehenſibili*. Ad Exc. Equitem Joannem Baptiſtam Nanni Oratorem Venetæ Reipub. apud Cæſarem. ibid. 1657. ap. eumd.

Sermones Evangelici pro Quadrageſima & Adventu. in 4. ibid. 1667. ap. eumd.

Sermones de Sanctis per annum occurrentibus. in 4. ibid. 1668. ap. eumd.

Paradiſus interior olim Italice a P. Paulo Manaſſei editus, cum additione quorumdam Opuſculorum, & aliorum Exercitiorum Spiritualium. Germ. in 8. Prodiit jam quinquies, bis Coloniæ Agrippinæ, & ter Viennæ Auſtriæ.

* Hunc Auctorem cum laude commemorat Illuſtr. & Rev. Caramuel par. 2. Metremetricæ Apolline circulari, Muſa 2. Cruce cœleſti pag. 67. ubi loquendo de Capuccinis, qui in variis ſcientiis floruerunt, de Nicolao Lucenſi ſic proſequitur: *Ergo tempori & loco ſtylum attemperans, omiſſis cæteris, quos alii digne celebrent, P. Nicolai Lucenſis mentionem faciam. Eſt ille eximiorum virorum ſententia Lucæ celeberrimæ Civitatis gloria, Seraphicique Ordinis decus, optimus Theologus, & ſeveris ſcientiis erudite verſatus. Cum magno applauſu & fructu Conciones Evangelicas habet, & a claris & illuſtribus viris collaudatur. Sublimiores ſcientias Charitatibus Caſtaliis exornat: & quia veteres noſtras Ideas novis verſibus*

bus exornari dignatus eſt, volui ſuo labore, & ingenio Cœleſtem hanc Muſam honorare. Scripſit, ut ſuperius me aduotaſſe memini, Marianam Cynoſuram, in qua quam ſit ingenioſus Poeta, & quam ſubtilis Mathematicus, tota Schola videt & applaudit.

Hippolytus Maraccius Lucenſis in Pſalterio Anagrammatico Mariæ Immaculatæ a R. P. Joanne Baptiſta Agnenſe compoſito, in ep. ad Lectorem de noſtro Auctore ſic habet: *P. Nicolaus Barſottus Lucenſis Concionator Capucinus, vir doctrina, pietate, prudentia, omnique plane virtutis lumine clarus, ob Cynoſuram ſive Marianam ſtellam Polarem Jeſu Chriſto Sole amictam, quam ipſe feliciſſime ingenio, atque admirabili prorſus arte compoſuit, ac Viennæ Auſtriæ, ubi degit, in lucem evulgavit, a Marianis Cultoribus non parum amandus & prędicandus &c.* Præclaro etiam elogio illum decorat in Appendice Bibliothecæ Marianæ littera N.

NICOLAUS DIVIONENSIS, ex Lugduni Provincia Sacræ Theologiæ Profeſſor, & in ſacris Concionibus ita facundus & felix, ut multas Galliæ civitates ſua prædicatione ad juſtitiam erudierit, inſtruxeritque ad eloquentiam ſacram. Acceſſit in eo rara prudentia, & ad res peragendas vigilantia, diligentia, & efficacia ſingularis: unde Miniſtri Provincialis munere per novennium præclariſſime eſt functus. Sunt ab eo hæc typis plauſu communi conceſſa;

Pharaon Reprovè, ou l'Advocat de la Providence de Dieu ſur la reprobation des Peſcheurs. Sunt ſermones 24. pro Adventu. in 4. Lugduni 1685.

Sermones pour tous les Evangiles du Carême. in 8. tom. 3. ibid. 1687. ap. Joan. Bapt. de Ville, & denuo 1692. ap. eumd.

Sermons pour la S. Vierge Marie. tom. 2. in 8. ibid. 1687. ap. eumd.

Panegyriques des Saints. tom. 2. in 8. ibid. 1689. & 1693. ap. Thomam Amaulry.

Spiritus Chriſtiani, Eccleſiaſtici, & Religioſi efformatus ſuper ſpiritum Jeſu Chriſti. in 12. tom. 3. ibid. 1688. ap. Jo. Bapt. de Ville. Miram redolet hoc opus pietatem, & cunctis utilitati eſſe poteſt.

Lettre Curieuſe a un Amì, dans la quelle on fait l'Analiſe de la nouvelle Theologie miſtique du Docteur Molinos. in 8. Divioni 1688. ap. Joan. Reſſayre. Opus ſingulare inter ea, quę contra eumdem ſunt edita.

Sermons de 40. Heures contre l'abuſe du Sacrament de la Penitence & Euchariſtie. in 4. ibid. 1690. ap. eumd. Verſio facta eſt in Italicum a P. Matthæo a Burgundia in 8. Neapoli 1701. ap. HH. Michael Monachi.

Sermons ſur les Evangiles de tous les Dimanches de l'Année. tom. 3. Lugduni 1694. apud Thom. Amaulry.

Sermons pour des Vêtures & Profeſſions Religieuſes ibidem 1695. apud eumdem.

Sermons de l'Octave des Morts. ibid. 1696. ap. eumd.

* Relationes Reipublicæ Litterariæ 20. Januarii 1731. Venetiis referunt hujus Auctoris Conciones Quadrageſimales in Italicum idioma verſas tom. 2. Venetiis 1730. ap. Franciſc. Storti, & hoc adjungunt encomium: *Præfatio, quæ operis fronti eſt inſcripta, eruditionem habet; optimaſque regulas pro concionandi arte. Conciones doctæ, eruditæ, & recte diſpoſitæ. Verſio ex melioribus eſt, quæ apud nos legantur.* Sermones quoque de veſtitionibus ad eamdem verſionem ſunt revocati ibid. 1733. apud Jo. Bapt. Regozzam.

NICOLAUS MAJORICENSIS, poſt factis pinguis patrimonii Canonicatuſque a Patruo oblati contemptum, humilis in Aragoniæ Provincia Capuccinus effectus, virtutum omnium culmen pertingere eſt viſus. Suaviorum litterarum ornamento, eloquentięque in concionibus nervo fuit inſtructus; ſed opere magis claruit. Ejus ſola præſentia ad mores componendos valebat, ejus verbum in fide ad ſæpiſſime Dęmones expellendos ab Energumenis, ejus denique zelus ad rapiendas a Dęmone Peccatorum animas, & maxime malarum fęminarum: quas poſtea ut retineret, vel cibo ſibi ſubtracto, vel piorum eleemoſynis a ſe mendicatis ſuſtentabat. Operarius denique a mane uſque ad veſperam, & ubique in vinea Domini extitit: & ſexagenario major anno 1736. in Domino obdormivit. Quos autem poſteritas ſui laboris fructus poſſidet, ſunt

Novenarium in honorem magni eccleſiæ Doctoris S. Auguſtini, in devotionis gratiam compoſitum Monialium Conceptionis Majoricæ. Hiſpan. in 16. Palmæ Balearium 1718. Typis regalis Conv. S. Dominici.

Quadrageſimales Conciones in Cathedrali Palmæ Balearium habitæ, & impreſſæ. in 4. 1726.

Arcus Iridis Euchariſticus. Hiſpan. Palmæ 1730. ap. Ant. Capò.

Diſcurſus Panegyricus de S. Cajetano. Hiſpan. in 4. Majoricæ 1730. apud Petr. Anton. Capò.

Oppoſitio Gratiæ cum Peccato, in triplici Chriſti tentatione expoſita, ſimulque compoſita ad exponendas Indulgentias, quas poſſidet, & eleemoſynas, quibus indiget Hoſpitale Palmæ. Hiſpan. in 4. Majoricæ 1734. ap. eumd.

Quatuor Marianæ Jeſuiticæ Scholæ in Mariæ SS. gloriam congregatæ pro feſto celebrando Incarnationis Filii Dei in ejus utero virgineo, habito reſpectu ad ejuſdem Conceptionem in gratia. Hiſpan. in 4. Majoricæ 1734. typis Conv. S. Dominici.

Vita & virtutes M. Franciſcæ Mulet Religioſæ Carmelitæ Diſcalceatæ in Monaſterio S. Thereſiæ Palmæ Regni Majoricenſis. Hiſpan. in 4. ibid.

Poe-

Poemata varia Latino & Caſtellano idiomate, tom. 1. in 4.

Pſalterium Marianum ſymbolicum, panegyricum & morale, expoſitum in quindecim Myſteriis SS. Roſarii. tom. 5. in 4. Prælum adhuc non invenit.

Conciones pro tota Quadrageſima, Hiſpan. tom. 1. in 4.

Sermones varii, Hiſpan. tom. 2. in 4.

Praxes variæ Morales. Hiſpan. tom. 1. in 4. Quæ poſtrema opera, cum inedita Auctoris eſſent, nunc prælo parantur.

NICOLAUS RANDERSAGERANUS, ſelectus Franconiæ Provinciæ alumnus & Pater. Theologiam profeſſus illam in Cathedris edocuit, Concionator effectus eam ſui peperit admirationem, ut a Celſ. & Reverendiſs. Principe atque Epiſcopo Wirceburgenſi Concionator Aulicus ſit adhibitus: & virtutem in ſe exercens in Moderatorem eſt electus a tota Provincia. Edidit librum huncce:

Selectum & bonum ſemen in omnes Dominicas & feſta per annum, German. Wirceburgi 1725.

NICOLAUS SPEDIENSIS, in Genuenſi Provincia Concionator ſervidus pro animarum ſalute, & pro ſe ipſo ad religioſos comparandos mores ſolicitus. Obiit Genuæ anno 1644. Paratum ad typos habebat

Opus Philoſophicum compendioſe elaboratum, quod MS. remanſit in noſtra Genuenſi Bibliotheca.

NICOLAUS ANGELUS A S. ANGELO, natione Picenus, Provinciæ Romanæ alumnus, Concionator eruditus, & clariſſimo pollens ingenio in Poeſi admodum excultus. Scripſit Italico carmine heroico

L'Amor felice del felice Amante, ovvero i ſacri ampleſſi del B. Felice da Cantalice Cappuccino, diſtribuito in dodeci Interlocuzioni. Romæ 1632. Originale ſervatur in noſtra Genuenſi Bibliotheca dicatum P. Franciſco de Nigro, tunc Religionis Commiſſario Generali,

OBI-

O

OBITIUS BRIXIENSIS, ejuſdem Provinciæ ſacerdos ſingulari pietate venerandus. Inter Canonicos Regulares B. Laurentii Juſtiniani ab ipſa adoleſcentia cooptatus, verſatuſque plures annos probatæ vitæ exemplis conſpicuis, admonitus eſt viſione cœleſti, ut humili Capuccinorum Inſtituto ſubjiceretur. Hoc ingreſſus eam quoque aggreſſus eſt perfectiorem vivendi rationem, ut obedientia, paupertate, humilitate, patientia, oratione, atque angelicæ vitæ puritate & innocentia, omnibus veræ perfectionis exemplar ſit factus. Famam habuit æqualem merito, & vitam mortalem cum immortali commutavit in noſtro Conventu Brixienſi anno 1599. Se æmulum eſſe ſanctitatis hoc quoque, quod evulgavit, oſtendit opere:

Vitæ & Geſta Sanctorum Eccleſiæ Brixienſis cum plurium figurarum ornatu. Brixiæ 1589. ap. Marchettum. Addidit in patrii amoris argumentum

De nobilitate Brixienſi. MS.

* De illo meminit Boverius tom. 2. Annal. Capuccinor. ad annum prædictum. Et Leonardus Cozzandus in Biblioth. Brixienſi p. 2.

OCTAVIUS AMSTELODAMENSIS, Provinciæ Flandro-Belgicæ alumnus Doctis ſatis notus edidit

Opuſcula plura Aſcetica, Concionatoria, ac Theologica. Ita Du-Pin in ſua Bibliotheca, ſed quænam iſta fuerint opera, nota nobis facere nemo ſcit, ajuntque ſolum illum obiiſſe Brugis 22. Novemb. 1671.

OCTAVIUS WORST, ab Amſtelodamo, Provinciæ Flandriæ alumnus, Concionator fervidus in Verbo Dei declamando, in fidei controverſiis valde eruditus, atque in Theologica facultate longa annorum ſerie verſatus. Æqua in eo cum ingenio pietas, & æquus cum pietate ſpiritus pro Eccleſia catholica tuenda, proterenda autem hæreſi quacumque. Numquam ſatis illi fuit dicere vel ſcribere præſertim ad Romani Pontificis primatum Hæreticis ſuadendum. Plura in hoc habuit certamina, ſed totidem enumeravit victorias. Obiit vir doctiſſimus Antuerpiæ anno 1670. ætatis ſuæ 75. Opera, quibus ſe præſentibus & poſteris memorabilem fecit, hæc ſunt:

Summum & Infallibile Orbis Chriſtiani in rebus fidei & morum decidendis Tribunal. Ex quo nihil unquam erroneum in fide & moribus definitum proceſſit, nec procedet, nec procedere poteſt. A quo in prædicta materia appellare etiam ad Concilium Generale legitime congregatum, non ſolum periculoſum in fide temerarium & ſcandaloſum, ſed hæreticum quoque eſſe comprobatur. In quo nullus Hæreticus ſedit, nec unquam ſedebit, tom. 1. in fol.

Vindiciæ Auguſtinianæ Catholicæ, ſeu vera Demonſtratio Operum S. Auguſtini, quæ Theologi Lovanienſes typis mandarunt annis ſalutis 1566. 1567. & 1658. Lugduni, & Pariſiis 1614. 1626. 1637. 1651. & ſub fuco adulte-

rinæ

Google

rinæ emendationis depravarunt , tom. 1. in fol.

Apologia Sacra, in qua Summi Romani Pontificis juriſdictionis Primatus, ſicut & illius Infallibilis in controverſiis fidei decidendis Auctoritas ex ſolo ſacro Textu comprobatur. tom. in 4.

Sol in Eclypſi, ſeu S. Auguſtinus in Cornelio Janſenio, tom. 1. in 4.

Calvinus Pelagianus redivivus, ſeu Auguſtinus Cornelij Janſenii. tom. 1. in 4.

Panoplia S. Auguſtini, ſeu Doctrina S. Auguſtini adverſus Auguſtinum Cornelii Janſenii Anti-Auguſtini. tom. 1. in 4.

Jonas in ſuggeſtu, ſeu Conciones quadraginta Morales, quæ tempore calamitatis publicæ, vel orationis 40. Horarum declamari poſſunt. tom. 1. in 4. Bononiæ 1669. ap. Jo. Bapt. Ferronium.

Chriſtus liber ſignatus ſigillis ſeptem, ſeu ſeptem Expoſitiones Morales & Scholaſticæ ſuper ſeptem feſta Chriſti principalia in anno occurrentia. Quibus additæ ſunt aliæ Conciones, veluti folia hujus libri, ſuper feſta SS. Trinitatis, & ſacratiſſimi Nominis Jeſu. tom. 1. in 4. Romæ 1666. apud Philippum M. Mancinum.

Maria liber ſignatus ſeptem ſigillis Apocalypſis c. 5. ſive ſeptem Expoſitiones Morales, & Scholaſticæ ſuper ſeptem feſta principalia B. Mariæ Virginis in anno occurrentia. Quibus acceſſerunt aliquæ Expoſitiones Morales de Feſto Sanctiſſimi Roſarii, ac de Sanctiſſimo Nomine Mariæ. tom. 1. in 4.

Franciſcus liber ſignatus ſeptem Sigillis, ſeu ſeptem Expoſitiones Scholaſticæ & Morales ſuper feſta principalia Ordinis Seraphici per annum occurrentia; ut feſtum S. P. N. Franciſci, S. Claræ, S. Antonii de Padua, S. Bonaventuræ, S. Ludovici, S. Bernardini, ac S. Didaci. Quibus additæ ſunt aliquæ Morales Expoſitiones ſuper feſta aliquorum Sanctorum Martyrum & Confeſſorum, qui huic libro ſe inſcripſerunt. tom. 1. in 4.

Triumphus S. R. Eccleſiæ ſuper omnes principales hæreſes Calviniſtarum, quæ in Hollandia, Anglia, Germania, & Gallia graſſantur: in quo eorum errores ex propriis illorum principiis convincuntur: ideſt ex Sacra Pagina, quam ſolam ut Judicem controverſiarum admittunt, Ex illis Sanctis Patribus, quorum doctrinam ſe ibidem recipere teſtantur. Ex confeſſione Articulorum fidei, & ex Catechiſmo, quæ duo vocant fundamenta ſuæ Religionis, ut dicunt, Reformatæ. Ex quatuor primis Conciliis, quæ in Confeſſione Articulorum admittunt: Ex propriis denique ſuorum principalium Prædicantium principiis veritas & doctrina Catholica Romana demonſtratur, tom. 1. in fol.

Manipulus, ſeu Compendium Controverſiarum fidei pro uſu eorum, qui in Miſſionibus occupantur. tom. 1. in 8.

Flores Paradiſi, ſeu Conciones Morales de Sanctis totius anni, tom. 2. in 4.

Faſciculus myrrhæ, ſeu Conciones Morales de Paſſione D. N. Jeſu Chriſti, & de Compaſſione B. Mariæ Virginis. tom. 1. in 4.

Quadrageſimales Conciones. tom. 2. in 4.

Dominicales Conciones pro reliquis anni Dominicis. tom. 2. in 4.

Adventus Conciones viginitres. tom. 1. in 4.

Sermones de Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento. tom. 1.

Anaſtaſis Æternitatis, ſeu de Animæ rationalis immortalitate, beatitudine, & pœna, tom. 1. in 4. Romæ 1665. ap. Philip. Mancinum.

Sepulchrum Synagogæ Hebræorum, ſeu Adventus Meſſiæ, qui eſt Chriſtus Jeſus tom. 1. in 4.

Satyra Hollandica fidei monſtroſæ Hæreſum multarum, quæ in ſola Hollandia vigent. tom. 1. in 4.

Curſus Philoſophicus breviter, ſed clare traditus. tom. 3.

Curſus Theologicus breviter, ſed clare traditus. tom. 4.

Horum Operum alia impreſſa ſunt Romæ, alia Bononiæ, alia vero ob Auctoris mortem adhuc lucem deſiderant.

* De eo Dn. Foppens in Supplemento ad Myræum de Scriptoribus Belgicis, citatque etiam Du-Pin de eo loquentem.

OGERUS FLOCKIN, Leodienſis, Provinciæ Valloniæ Concionator, edidit in honorem Beatiſſimæ Virginis Mariæ, erga quam fuit ſingulariter affectus,

Opuſculum rythmice compoſitum de Immaculata Virginis Mariæ Conceptione, cujus initium eſt: Lauda Sion Plebs Mariam.

* Habetur hoc apud Alvam in Militia colum. 1117. Memoratur quoque a Maraccio in Appendice Bibliothecæ Marianæ.

ONESIMUS IPRENSIS, (alii de Kien) Flandro-Belgicæ Provinciæ alumnus, Concionator, ac Definitor. Vir florens ingenio, vigens eloquio, ſpiritu fervens, fidei catholicæ zelator, ſalutis animarum ſolicitus, ac vitæ integritate commendatus. Tranſtulit ex Hiſpanico in Latinum idioma, ac valde locupletavit

Homilias in Evangelia quadrageſimalia, de Sanctis, & de Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento. Item *Medullam Cedri Libani ſuper Dominicas & feſta anni*, Quorum auctor fuit Reverendiſſ. P. Hieronymus Bapt. de la Nuza. in fol. tom. 4. Antuerpiæ 1649. apud Gulielmum Leſteenium, item ibidem 1650. 1653.

Triumphum Jeſu Chriſti Dei & Salvatoris noſtri. Sive *Diſcurſus prædicabiles in ejus ſolemnitatibus & feſtis R. P. Jo. de Mata Ord.*

Ord. S. Dominici . in fol. Antuerpiæ 1653.

Paradiſum Virginalem , ſive *Conciones de feſtis ſemper Virginis Dei Genitricis Mariæ ejuſdem Auctoris* . tom. 2. ibid. 1652.

* De eo meminit Waddingus de Scriptor. Ord. Minor. & Maraccius in Append. Bibliot. Marianæ.

OTHMARUS TRAJECTENSIS , Provinciæ Colonienſis Concionator, Sac. Theologiæ Lector , ac Definitor . Zelo in Seraphica promovenda obſervantia , & piorum morum ſingularitate claruit . Conceſſit ideo omnium utilitati hæc , quæ ſequuntur:

Methodus compendioſior meditandi Paſſionis Dominicæ myſteria , ex ſacris litteris conquiſita . Lat. Paderbonæ 1671. proprio ſuppreſſo nomine . Et ibidem 1687. appoſito nomine .

Devoti Chriſtiani ſpirituale Speculum in Paſſionem Domini , in quo docemur qualiter ipſum ſequi , vitamque perfectam inſtituere oporteat , adjunctis aliis ſpiritualibus exercitiis . German. Coloniæ 1674. & iterum ibid. 1680. ap. Wilhelmum Friſenſ.

Itinerarium mentis in Deum . Lat. in 16. Coloniæ 1689.

P A-

P

PACIFICUS CALETENSIS, (*de Calais*) Provinciæ Pariſieoſis Lector Theologus, & demum Proviocialis, ingenio ſublimis, & a ſublimitate ad hominum captum revocans altiora myſteria. Nihil ei difficile ad pietatem, nihil impervium ad proximorum profectum: ſicut hæc teſtantur opera.

Paraphraſe ſur les Heures Canoniales. in 12. Pariſiis 1738. ap. Jo. Bapt. Coignard.

Traitè du Sacrifice de Louvanges etablì par David ſous la Loy par ſes Cantiques, ſanctifiè & continuè par Jeſus Chriſt ſous l'Evangile. io 12. Aveoione 1740. ap. Fortunat. Labaye.

PACIFICUS PORTELLIUS, Pariſienſis, ejuſdem Provinciæ Concionator, ac ſæpius Definitor. In eo erat vitæ innocentia, elegans morum compoſitio, quæ intuentes alliceret: humilitas quoque, patientia, & abſtinentia, quæ allectos ſui imitatores ſaceret. Dignus propterea, qui Novitiorum educationi & ædificationi præficeretur, ſicut reipſa perſecit rara charitatis, manſuetudinis, atque prudentiæ cum laude. Dignus quoque, qui ad Virgines Moniales Capuccioas in Civitate Pariſienſi daretur Confeſſarius & Moderator. Eo ejus characteris veſtigium aliquod ab illo relictum.

Praxis Animæ devotę, in qua varia Pietatis exercitia recenſentur. in 8. Pariſiis 1657. ap. Dionyſ. Thierry.

PACIFICUS A' PROVINO, Pariſienſis, ejuſdem Provinciæ filius. Veri Apoſtoli inſtar vitam duxit, laboreſque perſenſit. Quippe Miſſionarius Evangelicus ad Perſas, Ægyptios, Thraces, alioſque Infideles ſe traduxit, regioneſque barbaras Orientis & Occidentis penetravit Chriſti vexillo, fideique catholicæ documentis. Ivit, redivit, laboravit, certavitque ioter aſſiduas ærumnas, ſed numquam incaſſum: nam plenam undique ad Catholicam Eccleſiam retulit meſſem. A Rege Perſarum humaniſſime fuit exceptus, & ab eodem ad Chriſtianiſſimum Regem Ludovicum XIII. adhibitus eſt Legatus. Poſtremam navigationem ſuſcipiens ad plagam Auſtralem Americæ, ibi meritis & virtutibus plenus pro Animarum ſalute e vivis exceſſit anno 1653. Suorum laborum hæc ſunt monumenta:

Relatio hiſtorica ſuæ Peregrinationis ſeu Miſſionis ad Terram Sanctam, Ægyptum, & Perſidem. io 8. Pariſiis 1648. apud Dionyſ. Thierry.

Relatio vera & Deſcriptio Inſularum S. Chriſtophori in America & Guadalupi. in 8. ibid. 1648. ap. eumd.

Liber Apologeticus in defenſionem B. Raymundi Lullii Martyris. Sic eoim refert & citat Compendium Vitæ ejuſdem Raymundi evulgatum, ubi hæc verba appoountur: *Martyrizatus eſt Bugiæ in Regno Tunetano in Africa anno 1315. ætatis ſuæ 45. ſecundum hiſtoſtoriam a R. P. Pacifico Capuccino Miſſionario Apoſtolico, factam per auctoritatem Regis Chriſtianiſſimi, & Congregationis Cardinalium de Propaganda fide, impreſſam Pariſiis anno* 1645.

De

* De hoc Auctore & de ejus ſcriptis honorifice meminerunt Arturus in Annotationibus ad Martyrologium Franciſc. & R. P. Maurus de Guadalaxara, y Savier par. 5. Hiſtoriæ Pontificalis l. 18. c. 11. litt. D. Waddingus de Scriptor. Ord. Minor. Laſor in Deſcript. Orb. v. S. Chriſtophori Inſula Guadalupia, & Palæſtina.

PACIFICUS SCALIGERUS, natione Gallus, Provinciæ Aquitaniæ Concionator, ac Præfectus Miſſionum Capuccinorum Perſidis & Armeniæ. Vir pius, doctus, ſanctis moribus decorus, ac ſalutis animarum zelo fervidus. Ejus ſunt

Litteræ annuæ de progreſſu Miſſionum in Imperio Othomano, & in aliis Regnis Ultramarinis. Pariſiis, Mediolani, & Papiæ 1638.

PACIFICUS TONNAYENSIS, in Provincia Turoniæ virtute, pietate, & regimine conſpicuus alumnus. Quippe qui eloquio claruit, animarum ſalutem vehementer excoluit, & ſuam moderatus eſt Provinciam. Vix ab ejus humilitate hæc excerpſimus deſignata opuſcula:

Meditationes de Paſſione Chriſti Domini Monialibus quibuſdam datæ, & ab illis typis conceſſæ anno 1717.

- *Orationes duæ funebres*.
- *Carmina quædam*.
- *Le Novice Interieur*.

PACIFICUS A VENETIIS, in ea Provincia ita animum ad mores ſtudiaque compoſuit, ut ad decrepitam uſque ætatem paralyſi affectum & centum ex apoplexia contractis morbis eumdem virum compoſitum, & calamo libriſque aſſiduum omnes ſunt demirati. Illius prudentia & virtute uſa eſt Provincia, dum illum habuit Guardianum & Definitorem, voluiſſetque ſane & Moderatorem ſupremum, ni ab illius morbis inopinato eſſet deturbata. Quam adhibuit eloquentiam & zelum in concionando, teſtatam omnibus reliquit in his libris.

Prediche Quareſimali per tutti i giorni. in 4. Patavii 1722. ap. Jo. Manfrè.

Prediche Quareſimali per tre giorni della ſettimana. in 4. Venetiis 1726. apud Joſeph. Coronam.

Panegirici e Sermoni. in 4. ibid. 1728. ap. eumd.

PALÆMON QUINTOPOLITANUS, Pariſienſis Provinciæ Concionator ſingularis nominis. Ita enim erat ejus eloquium ignitum, ita & efficax, ut mirabiles in Peccatorum cordibus excitaret motiones, innumeraſque eorum converſiones efficeret. Quotidie invictus Caſtella & Vicos peragrabat, ut Pauperculis & Idiotis Verbum Dei miniſtraret, Sæpiſſime tres vel quatuor Conciones habebat ad Populum. Quam autem pœnitentiam cæteris intonabat, hanc in ſemetipſo præſeferebat: ſiquidem inter hos labores ſemper jejunus perſeverabat, & quantavis æſtuaret ſiti, numquam vel unicum aquæ hauſtum ſumpſit. Doctus & eruditus erat, ſed nihil magis attentius quæſivit, quam vitæ perfectionem, & nihil in perfectionis ſemita amavit ardentius, quam quæ charitatis in Proximum erant. Hinc inter ſupremæ charitatis ardorem ſpiritum dedit, nam ſublatus eſt in Oppido Bononienſi, dum inibi peſte laborantibus inſerviret anno 1625. Omnium deſiderium & mœrorem hæc mors peperit, illique ſoli, ut credimus, fuit in gaudium. Scripſit Gallice opuſculum, quod fuit impreſſum abſque ejus nomine, ſub hoc titulo:

Inſtructiones ad bene vivendum pro diverſis Perſonarum ſtatibus. in 12. Pariſiis 1625.

* De illo vide tom. 3. Annal. Capuccinorum.

PAULINUS AMBIANENSIS, Provinciæ Pariſiorum Definitor, ac Miſſionarius Apoſtolicus. Eminuit inter domeſticos regularis obſervantiæ diſciplina, inter exteros autem Verbi divini prædicatione, ac Religionis catholicæ zelo. Multum quoque ſacrarum litterarum eruditione valuit, quibus & ad cæteros inſtituendos eſt uſus. Edidit Latine

Manuale Miſſionariorum, ſeu Methodum, quam tenere debent Miſſionarii Capuccini ad confirmandos Catholicos, & convincendos Hæreticos, in 8. Pariſiis 1656.

PAULINUS BELLOVACENSIS, in Pariſiorum Provincia ingenio, doctrina, ſcholaſticis facultatibus, & oratoria arte conſpicuus. Edidit librum

De Viſitatione Sanctiſſimi Euchariſtiæ Sacramenti. in 8.

Orationem funebrem de laudibus Ludovici XIII. Galliarum Regis Chriſtianiſſimi. in 4. Pariſiis 1644.

* De eo Waddingus libro de Scriptoribus Ord. Minor.

PAULINUS CALDARENSIS, Provinciæ Tyroli, perfectionis dedit experimentum in jugi carnis mortificatione; charitatis vero argumentum in Confeſſionibus magno cum profectu excipiendis; item & in conciones habendo perquam efficaces; & demum in cura vere ex corde ſuſcepta ad ſublevandas Purgatorii Animas: quibus ut etiam defunctus aliorum commiſeratione prodeſſet, breves de iiſdem in ſingulos anni dies diſtributas conſcripſit hiſtorias, una cum Appendice *Aurifodinæ Spiritualis*, & *Annuli Memorialis* ſub hac Epigraphe:

Calendarium Animarum Hiſtorico-Morale. in 4. Brixinæ 1691. & 1727. ap. Joſ. Scherecheger.

PAULUS ASTIGITANUS, Bæticus, ingenii animique ſingulari præſtantia omnibus conſpicuus, atque ab omnibus laude & honoribus cumulatus. Quippe qui S. Theologiæ Lector, Nunciaturæ Hiſpaniarum Theologus & Conſultor, Guadicenſis & Granatenſis Diœceſum Synodalis examinator, Concionator Catholici Regis, ejuſque Regalis ſupremi Concilii Generalis Inquiſitionis Qualificator, omnium Bibliothecarum Reviſor regni Granatenſis, atque in ſua Provincia Chronologus, Guardianus, & Cuſtos. His oneribus adhuc quaſi minime preſſus, calamum ad manum frequenter revocavit, ut in omni fere ſacro ſcribendi genere poſteritati prodeſſet. Veneratione percitus erga Ven. M. Mariam a Jeſu de Agreda, veluti pro muro ſe interpoſuit, ut illam ejuſque libros ſatis notos contra obtrectantes defenderet, propugnaret. Ejus operum editorum en Catalogus.

Oratio dogmatica coram ſacro Inquiſitionis Tribunali recitata, cujus titulus eſt: *Spiritus Chriſtianiſmi*. Granatæ 1731. ap. Joſeph la Puenta,

Eſcudo Apologetico, contra Innominatum pro tuenda doctrina Ven. Mariæ a Jeſu de Agreda, Chriſti Domini Conceptionem in Immaculatæ Virginis utero exponente. Prodiit primo Granatæ 1732. ex Offic. Joſeph dela Puenta: deinde Matriti cum additionibus ipſius Auctoris eod. anno in Typograph. Seraphica cauſſæ Beatificationis ejuſdem Ven. Mariæ de Agreda.

Oratio dogmatica coram ſacro Inquiſitionis Tribunali, quæ inſcribitur: *Defenſio Cathedræ S. Petri*. Granatæ 1734. apud Joſeph dela Puenta,

Oratio Panegyrica in ſolenni translatione Corporis S. Joannis de Deo. Matriti 1734. apud Emman. Martinez.

Sacer inexpugnabilis Murus Myſticæ Civitatis Dei, ſeu Epitome Hiſtoricum, Theologicum, Panegyricum & Apologeticum pro tuendis libris Ven. M. Mariæ a Jeſu de Agreda: dicatum Reginæ Catholicæ Hiſpaniarum. in fol. Matriti 1735. in typograph. Ven. M.

Oratio Panegyrica de S. Raphaele Archangelo. Granatæ 1736. apud Joſeph dela Puenta.

Horologium ſacrum, ſeu vita panegyrica Ven. Mariæ a Jeſu de Agreda, quam manuſcriptam reliquit idiomate Latino Reverendiſs. P. Antonius Arbiol: ornata pluribus citationibus & ſupplemento Auctorum, qui pro libris dictæ Ven. Matris calculum dedere; & tandem relatione inventionis illius Scripturæ multo tempore ignotæ. Granatæ 1738. ap. Joſeph dela Puenta. Deinde Matriti eod. anno ex Typograph. ejuſd. Ven. M.

Catalogus elogiorum B. Virginis Mariæ a Ven. Maria a Jeſu de Agreda ſapientia cœleſti elaboratus. Orationi conjunctus panegyricæ. Granatæ 1739. ap. Joſeph dela Puenta.

Dictamen Hiſtoricum Panegyricum in honorem Archiepiſcopi Granatenſis Petri de Caſtro, & Quinnones, Reliquiarum ſacri Montis Illipulitani Inventoris, & illius ſanctuarii Fundatoris, in fol. Granatæ 1741. in Typograph. Regia,

Relatio Originis, & Miraculorum Imaginis B. V. Mariæ vulgo de los Milagros y Miſericordias, quæ colitur in Conventu Monialium Excalceatarum Immacul. Concept. Villæ de Agreda, quem fundavit, & rexit V. M. Maria a Jeſu. Matriti 1743. in typograph. ejuſdem V. M.

La Nueva feniz de las obras de Dios Maria SS. N. Sennora, in 8. Matriti 1745. typis M. Mariæ a Jeſu de Agreda.

* Hujus Scriptoris memoriam cum laude habet Bibliotheca Seraphica, & Generalis tom. 3. in Appendice,

PAULUS A CÆSENA, Provinciæ Piceni datus alumnus, & ab ea toti Ordini datus Generalis Miniſter. Ex patritia Angelini familia in ſæculo lauream utriuſque juris obtinuerat, atque in plurium civitatum exercuerat guberoio: in Religione vero duplicis ſpiritus illum fecit Dominus, ut in ejus manu ſalus omnium dirigeretur. Ingenium in eo eminens, mores ad cæteros componendos præſtantiſſimi, prudentia ad ſtuporem uſque. Si Sacræ Scripturæ eruditionem, ſi Theologicam facultatem, ſi oratoriam & litterarum denique genus omne in eo expetas, in cunctis ille fuit eximius. Verſatus autem in Domo Dei illuſtrior adhuc in humilitate, in Seraphicæ paupertatis obſervantia, & in cæteris, quæ ſanctum decent Religioſum, virtutibus, Tentavit eum Provincia in arduis, tentavit & Ordo: atque ille in omnibus animo ſuperior facili negotio difficultates ſolvit, nemini defuit conſilio, omnes rexit prudentia. Dignus propterea, qui pluries a ſua Provincia in Moderatorem aſſumeretur, bis a toto Ordine in Definitorem Generalem, & dignus tandem, qui Generalis Miniſter eligeretur Romæ anno 1613. Annales noſtri narrant miram hujus Paſtoris vigilantiam in regendo & tuendo grege, ſed ampliora enarrari poſſe adhuc arbitramur. Illud præclarum fuit ejus dictum, cum dimiſit Epiſcopatum Callii ſibi oblatum ab Urbano VIII. ſatius nempe eſſe, Religionem noſtram a dignitatibus Eccleſiaſticis removeri, ſeque nolle Poſteris hanc exempli noxam inferre. SS. Carolo, Philippo Nerio, & Felici a Cantalicio fuit notus & charus. Diem extremum feliciter obiit Trajanæ 13. Decembris anno 1638. ætatis 82. & Religionis 57. Quod noſtrum ſpectat ad inſtitutum, ſcimus, a viro hoc plura ſcripta fuiſſe tum ad Conciones tum ad Theologiam ſpectantia, inter quæ extat Volumen originale MS. in quo habetur

Conciones Quadrageſimales doctiſſimæ, & eruditæ, quas habuit Romæ anno Jubilæi 1600.

in ec-

in eccleſia S. Laurentii in Damaſo ſub Clemente VIII. Conſervantur in noſtra Bibliotheca Portus Mauritii Provinciæ Genuenſis.

Poema in 24. Cantus diſtributum, ubi laudes Mariæ Virginis dulciſſime celebrantur.

PAULUS CALANNA, natione Italus, Provinciæ Romanæ, ſive potius Umbriæ, Concionator genere, doctrina, & religioſa virtute illuſtris. Primus in Compendium Italico ſermone reduxit, ae typis dedit

Manuale Martini Azpilcuetæ Doctoris Navarri. tom. 2. in 8. Venetiis 1610.

PAULUS GADITANUS, celebris Miſſionarius, & vere Apoſtolicus, Epiſcopo Gaditano Joſeph de Barzia chariſſimus, floruit ſapientia & ſama ſanctitatis, & ſapientiam & Pietatem ornavit tenerrimo eultu, quem in B. V. Mariam adhibuit, pro cujus recitando Roſario innumeras ille erexit Confraternitates. Edidit Hiſpanice

Speculum Animæ.

Panegyrim in Canonizatione S. Joannis de Deo. in 4. Gadibus.

Methodum recitandi Roſarium B. V. Mariæ.

* Hujus vitam ſeripſit P. Iſidorus Hiſpalenſis.

PAULUS GRANATENSIS, Provinciæ Bæticæ Concionator, & Theologus valde eruditus: qui ſuam Provinciam doctrina non ſolum, verum etiam multarum virtutum bono odore reſperſit. Edidit librum, eujus hic eſt titulus:

Cauſa, y Origen de las felicidades des Eſpanna, y Caſa d'Auſtria ſobre el Pſalmo 19. Exaudiat te Dominus in die tribulationis. in 8. Matriti 1652. ap. Greg. Rodriguez.

* De hoe Auctore Waddingus lib. de Script. Ord. Minor. Nicolaus Antonius Hiſpalenſis tom. 2. Bibliothecæ Hiſpanicæ, & Laſor Deſcript. Orb. v. Auſtraſia, & Hiſpania.

PAULUS LANTINIACUS, Gallus, Pariſienſis Provinciæ filius. In pluribus verſatus, ſpiritum in omnibus exhibuit non doctrina tantum ſed pietate præcellentem. Miſſionarius Apoſtolicus deputatus eſt in Orientalibus regionibus, & quantum eloquio & zelo valeret, glorioſe monſtravit. Pariſiis hinc Monialium Capuccinarum Confeſſarius & Director eſt creatus: iſque Magiſter Theologiæ Myſticæ viſus eſt, qui nemini ſecundus. Magiſter denique Novitiorum in ſua Provincia eſt adhibitus, & non verbo aut ſcriptis tantum, ſed integerrimæ vitæ exemplis quænam recta via eſſet Domini oſtendit, & exhibuit. Remanent hæ ſui ſpiritus argumenta Gallice conſcripta, utinam nobis ipſe remanſiſſet.

Canones Divini Amoris. in 8. Pariſiis 1659. ap. Dionyſ. Thierry.

Tractatus de duplici ſpiritu Eliæ. in 8. ibid. 1659. ap. eumd.

Introductio ad Vitam Activam, & Contemplativam. in 12. ibid. 1659. ap. eumd. Verſa eſt in Italicum a quodam Anonymo ſacerdote Mediolani 1719. ap. Dominic. Bellagatam. in 16.

Les Meditations Religieuſes diſpoſées pour touts les jours de l'année ſour touts les eſtats de la vie de noſtre ſeigneur, & ſour les feſtes de noſtre Dame, & de touts les ſaints, qui ſe celebrent avec plus de veneration dans l'Egliſe. Et ordonées en faveur des Predicateurs, qui trouveront dans chaque meditation l'introduction, la diviſion, la matiere, & la morale neceſſaire pour compoſer un Sermon. tom. 2. in 4. ibid. 1660. ap. eumd.

L'Ideé parfaicte de Religieux proposée par Chriſt dans la Regle des freres Mineurs. in 8. ibid. 1661. ap. eumd.

Le Chemin abregè de la Perfection Chreſtienne dans l'exercice de la volontè de Dieu. in 8. ibid. 1662. ap. eumd.

Exercice Methodique de l'Oraiſon Mentale en faveur des les Ames, qui ſe trouvent dans l'etat de la vie purgative: ou la maniere de s'y pouvoir utilement & aſſeurement conduire, lour eſt amplement exposée, in 4. ibid. 1659. ap. eumd.

La Pratique de bien mourir, ou les moyens ſalutaires pour ayder les Malades a rendre leurs infirmitez meritoires, & les Morbondes a faire une bonne fin. tom. 2. in 4. 1663. ap. eumdem.

In Pſalm. 71. Deus judicium tuum &c. *Commentaria*.

PAULUS LUGDUNENSIS, tum Ordini, tum Eeeleſiæ datus in præſidium & decus. A natura illuſtre ingenium animumque ampliſſimum eſt ſortitus; ex induſtria mores, pietatem, doctrinam omnem ipſe ornatiſſime elaboravit. Suæ Lugdunenſi Provinciæ in philoſophica, & theologica facultate promovenda, ſeu magis in ſpiritu Seraphico firmando Lector, Guardianus, & Definitor inſervivit. Deo in celebrioribus Galliæ civitatibus concionando operarius eximius animarum fructus quæſivit & attulit. Eccleſiæ denique ſingulariter obſecutus eſt, dum omni nervo & doctrina gliſcentes errores & Errones eſt inſecutus. Vir, quem in Eeeleſia Præſides commendarunt, mirati ſunt amici, hoſtes timuerunt. Aſſiduis detentus laboribus multa ſcripſit, plura dixit, plurima ſecit. Hæc autem profundæ eruditionis ſuæ monumenta præcipua poſteritati ſunt data:

Lettres Inſtructives ſur les erreurs du tems. tom. 1. in 12. Lugduni 1716. ap. Jacob. Lion. & Aloyſ. Bruyſet. Hic liber Latinitati eſt

datus a P. Martino Lucernenſi ſub titulo: *Janſenius exarmatus*,

I. *Lettre, ou l'on explique les veritez, que l' egliſe nous oblige de croire.*

II. *Lettre, ou ſe fait ſur trois colonnes le parallele de la doctrine de Janſenius avec celle de S. Auguſtin, & de Calvin.*

III. *Lettre, ou l'on explique les paſſages de S. Auguſtin, qui paroiſſent opposés aux deciſions de l'egliſe,*

IV. *Lettre, ou l'on reſpond a toutes les objections, que l'on peut fair contre la Conſtitution* Unigenitus,

Les Ennemis declarez de la Conſtitution Unigenitus *privez de toute la juriſdiction ſpirituelle dans l' Egliſe*. in 12. Nancæi 1720. apud Jo. Bapt. Barbier.

Anti-hexaples, ou Analiſe des cent & une propoſition du nouveau Teſtament du P. Queſnel, condannées par noſtre S. P. le Pape Clement XI. Pour ſervir de reponce aux Hexaples, ou Ecrit a ſix Colonnes ſur la Conſtitution Unigenitus. tom. 2. in 12. Lugduni 1721. apud Fratres Bruyſet.

Difficultè propoſée a M. l'Eveque de Soiſſon ſur la lettre a M. &c. reponce a la Diſſertation de l' Auteur des memoires de Trevoux, in 12, 1723.

Totius Theologiæ ſpecimen ad uſum Theologiæ Candidatorum, ſcholaſtica methodo delineatum, tom. 6. in 12. Lugduni 1734. ap. FF. Bruyſet. Theologia ſcholaſtica recuſa eſt Venetiis tom. 1. in 4. ap. Recurti. Moralis ibid. tom. 1. in 4. ap. Balleonium.

PAULUS LUNATUS, Aquenſis, in Genuæ Provincia Concionator, Definitor, & Provincialis Miniſter. Mirati ſunt in eo omnes cum ſanctiſſimis moribus conſuetudinem ſuaviſſimam, expertique ſunt in ejus regimine nexum jucundiſſimum prudentiæ, & manſuetudinis, imperii & charitatis, vel demum quidquid virtutis bonus odor eſſe poteſt. Defecit e vivis anno 1608. cum eſſet Guardianus in noſtro Conventu Aquenſi, non defecturus in amore & deſiderio Confratrum. Scripſit aliqua opuſcula ſpiritualia, inter quæ hæc recenſentur impreſſa.

Exercitium Orationis Mentalis & Vocalis. in 12. Alexandriæ 1601. apud Herculem Quintianum.

Septem Exercitia magnæ devotionis diſtincta per dies totius hebdomadæ. ibidem 1602. ap. eumd.

PAULUS MANASSÆUS, quod nobile genus Interamnæ Civitatis ſemper noſtræ Congregationi fuit proficuum, & hodie quoque non diſparem priſcis Reverendiſſ. P. Joſephum Mariam Generalem nobis peperit & donavit. Umbria Provincia illum habuit alumnum. Vir maximæ pœnitentiæ fuit ac vitæ auſteritatis, tantoque Divini amoris ardore plenus & æſtuans, ut quoties de Deo ac de cœleſti gloria aliquid audiret, mox in vehementes clamores erumperet, & aliquando deficeret in deliquia. Hujus ignis eſca erat meditatio, in qua aſſidue detinebatur erecta ſemper facie, genibus flexis, corpore immobili, amplexus Divinos provocans vel experiens. Hinc & in eo martyrii ingens deſiderium eſt excitatum, propter quod a Paulo V. Pontifice Maximo obtinuit benedictionem, & auctoritatem apoſtolicam proficiſcendi in Rhetiæ Miſſionem. Ibi non ad corporis, ſed ad cordis menſuram laborans creditu vix dignum videri poteſt, quantum ad Hæreticos lucrandos, vel firmandos Catholicos dixerit & fecerit. Timoris neſcius, imo cupidus mortis pericula, inſidias, ærumnas facile tranſigebat, dummodo lucraretur animas. Diu ſuſtinuit Operarius iſte invictus, & vix aliquid ſe feciſſe ille arbitrabatur. At viribus tandem fractis ad laborum ſuorum mercedem vocatus a Deo extremum diem omnium maximo dolore obiit anno 1620. Drugoli (quod eſt oppidum in Provincia Brixienſi) charitatis ſuæ æternum poſteris nomen relinquens. Porro vir iſte piiſſimus altiſſimam aperuit ad Myſticæ ſapientiæ praxim, Cruciſque veram mortificationem in illo opuſculo vere aureo, quod hortatu P. Hieronymi Narnienſis tunc ſac. Palatii Concionatoris, atque etiam juſſu ſuæ Provinciæ Miniſtri conſcripſit hoc titulo:

Paradiſo Interiore, ovvero Corona Spirituale, nella quale con trentatre eſercizj ſi praticano tutte le virtù per arrivare alla criſtiana perfezione. Sæpius prodiit Brixiæ, Venetiis, Bononiæ, Mediolani, & in aliis civitatibus. Continet in fine Proteſtationes B. Joſephi a Leoniſſa, de quo ſuo loco.

* Vita illius deſcribitur a Matiſconenſi tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum præſignatum §. 11. & de eo meminit Waddingus lib. de Scriptor. Ord. Minor. & Jacobillus de Scriptoribus Umbriæ.

PAULUS MASSILIENSIS, quem S. Ludovici Provincia habuit Concionatorem, Definitorem, & Generalem Commiſſarium. In eo experta eſt doctrinam, & prudentiam ſimul cum manſuetudine, & obſervantiæ regularis zelo, atque demum virtutum omnium exemplum, ſuique incrementum perſenſit. Omnes vero ejus devotiſſimum experiuntur ſpiritum in hoc, quod evulgavit, opere:

Les Flammes de l'Amour Divin. in 8. Maſſiliæ 1659. ap. Gueirin.

PAULUS A NOCETO, (vulgo *Noyers*) Provinciæ S. Ludovici Concionator non minus verbo & calamo elegans, quam devotus: hæc vertit ex Italico idiomate, & edidit:

La Vie du Ven. Serviteur de Dieu le P. Laurent de Brindiſi ancien General de l' Ordre des Capucins. in 12. Avenione 1737. apud Joſ. Franc.

Franciſc. Offray.

La Vie du Bien-heureux Joſeph de Leoniſſe Capucin Miſſionaire Apoſtolique. in 12. ibid. eodem anno ap. eumd.

Le Religieux en Retraite, ou Retraite ſpirituelle de dix Jours pour toute ſorte de perſonnes Religieuſes. in 12. ibid. 1737. ap. eumd.

PAULUS A MONTEACUTO, natione Gallus, Provinciæ Turoniæ alumnus. Concionator fuit ſelectæ eruditionis, & Theologus profundi ingenii. Quoddam in ejus mente robur conſpectum eſt, quod nihil difficile pertimeſceret, ardua explanaret. In animo quoque morum præſtantia ſatis eluxit. Doctiſſimum hoc in ſuæ ſapientiæ argumentum ab eo prodiit opus.

Les Jours Divins, dans les quels ſont expliquées les oeuvres de la nature, de la Grace, & de la Gloire ſelon l'ordre, qu'elles ont eſtè productes de Dieu dans les primiers Jours de la Creation du monde, dans les derniers de la Redemption des hommes, & qu'elles doivent eſtre conſommée dans le grand Jour de l'Eternité. tom. 8. in 8. Pariſiis 1680. apud Dionyſ. Thierry.

PAULUS AB OFFIDA, Picenæ Provinciæ Concionator, pluries Definitor, ac in variis Provinciis Commiſſarius Generalis. Ejus præclara inſignia vitæ integritas, & ſapientia fuere. Noſtris proinde maxime profuit in Theologiam ſacraſque litteras exponendo. Plura ſcripſit, quæ ad prælum quoque erant parata, ſed ejus morte lucem non obtinuerunt. Hæc præter Moralia & alia ad ſcripturam ſpectantia, ſunt MSS. nobis nota:

Diſputationes Logicæ complectentes libros Prædicamentorum, & Univerſalium Porphyrii, Analyticos Ariſtotelis, ac etiam librum Formalitatum juxta mentem Scoti. tom. 1. in 4.

Diſputationes Phyſicæ complectentes libros de Generatione & Corruptione, de Cœlo & Mundo, & de Elementis. tom. 1. in 4.

Diſputationes in libros Ariſtotelis de Anima, & de ejus potentiis. tom. 1. in 4.

Diſputationes de Ente Metaphyſico, & de ejus proprietatibus. tom. 1. in 4.

Diſputationes Theologicæ complectentes totum Curſum Theologicum ſecundum mentem Scoti. tom. 3. in 4.

Diſputationes de Auxiliis Divinæ Gratiæ. tom. 1. in 4.

PAULUS VITELESCUS, a Fulginio, Provinciæ Umbriæ Concionator & Theologus eximius, in Divinis interpretandis ſcripturis, in Hiſtoriis & Eccleſiaſticis antiquitatibus enodandis inſignis, & ſuper hæc virtutum ornamentis effulgens. Obiit in ſua Patria anno 1629. Scripta eſt ab eo

Chronica FF. Minorum Capuccinorum ab anno 1525. uſque ad annum 1626. unde plurima Zacharias Boverius collegit, & in ſuos retulit Annales.

* De hoc Auctore meminit Jacobillus lib. de Scriptoribus Umbriæ.

PAULUS FIDELIS DE BURGOS, Provinciæ Caſtellæ Cuſtos, Catholici Hiſpaniarum Regis Orator *ex munere*, Regii Infantis Cardinalis Toletani & Hiſpalenſis Archiepiſcopi Conſultor, in Conſiſtorio Theologus, & Apoſtolicus examinator, atque in celebri Hiſpanorum Geſtorum Gymnaſio Academicus. Vir utique doctrina, eruditione, ſimul & pari fama floreſcens, qui hæc aliqua Hiſpanice edidit, plura impoſterum editurus, ab omnibus enixe poſtulata.

Corona laureada, in Imaginis Jeſu Nazareni repoſitione apud P. P. Trinitar. Excalc. Matritenſes. Eſt Poeſis. in 4. Matriti 1737. typis Anton. Marin.

Oratio Panegyrica Immac. Conceptionis Virginis Mariæ. in 4. Matriti 1739. ap. Viduam Pet. de Enguera

Deſcriptio vera Tridui feſtivi, in celebratione Beatificationis B. Joſephi a Leoniſſa Capuccini in Eccleſia S. Antonii Matritenſis. in 4. Matriti 1738. ap. Anton. Sanz.

Triſte Epicedium in exequiis Exc. Nicolai a Cordova, Cerda, Aragon. &c. Ducis de Medinaceli. in 4. Matriti 1739. apud Anton. Sanz.

Oratio Panegyrica in celebritate SS. Euchariſtiæ Sacramenti Segoviæ habita in feſto vulgo Catorcena. in 4. ibid. 1739. ap. eumd.

Oratio funebris in Exequiis Exc. Sor. Mariæ a S. Joſepho Abbatiſſæ in Monaſt. Diſcalceatar. Matritenſium coram Hiſpaniæ Magnatibus, & Religionum ſuperioribus. in 4. Matriti 1742.

Luctuoſum Epicedium in regiis Exequiis Ser. Reginæ Viduæ Hiſpaniarum Mariæ Annæ de Neoburg &c. coram Hiſpaniarum Magnatibus, Epiſcopis, Religionum Prælatis, & Regiis Oratoribus anno 1741. Prope eſt ut typis detur.

PAULUS JOSEPH HISPALENSIS, Bæticus, fervidus Americæ Miſſionarius in lucem exhibuit Hiſpanica

Clamores Capuccini Infirmi. in 4. Hiſpali 1724. ap. Didacum Lopez de Haro.

PAULUS MARIA ASTENSIS, in Genuæ Provincia alumnus. Doctrina ac vitæ probitate fuit in Domini vinea operarius ſtrenuus, & invictus. Maxime in Verbo Dei diſſeminando præcelluit virtute & efficacia. Hæc duo evulgavit opuſcula.

Sette pungenti ſtimoli poſti ai fianchi de' Peccatori, per ſpingerli a far penitenza de' loro peccati, e molto utili per fare un buon appare-

ſbio per l'Orazione delle 40. Ore. in 16. Brixiæ 1618. ap. Franc. Marchettum, & Ravennæ 1618. ap. Petr. de Paulis.

Sette gagliardi Freni poſti alla bocca dell'Anima convertita a Dio, acciochè non ricada in peccato. Aggiuntivi nove ſoſpiri molto divoti ed affettuoſi, per più degnamente accoſtarſi alla Sacra Communione. ibidem 1618. apud eumd.

PAULUS MARIA A GENUA, illius Provinciæ ſacerdos humanis litteris, & Poeſi non mediocriter ornatus. Philoſophicas quoque, & Theologicas facultates junior delibaverat; ſed urgente Phthiſi mentem a ſeverioribus his diſciplinis abſolvere eſt coactus, Attamen inter diutinas recrudeſcentis morbi moleſtias penitus feriari noluit, uſquedum prædicto morbo conſumptus obiit quadragenarius in noſtro Conventu Genuæ anno 1735. En autem quos, licet adverſa valetudine, nobis ſuorum laborum reliquit fructus.

Sacra Liguſtici cœli ſydera Sanctitate, Pontificia dignitate, Religionumque præfectura Generali clariora, in ſeptem capita chronologice demonſtrata. in 4. Genuæ 1732. ap. Jo. Bapt. Caſamaram. Editum eſt hoc opus ſub nomine Bartholomæi Montaldi, quod erat auctoris nomen & cognomen in ſæculo.

PAULUS MARIA PHILIPPINUS, a Bononia, illius Provinciæ doctus alumnus, quippe qui a ſæculo lauream in utroque jure detulerat, in Religione vero laureolam in Theologia obtinuit, & eo amplius pietate ornavit. Bononiæ defecit e vivis anno 1676. Hæ ſunt ejus pretioſæ elucubrationes MSS. in noſtra Bononienſi Bibliotheca ſervatæ.

Diſputationes in quatuor libros ſententiarum, tom. 3. in 4.

Annotationes plurimæ in Jus Civile, & Criminale. in 4. & in 8.

PAULUS MARIA RIVAROLA, a Clavaro, Genuenſis Provinciæ. Sex menſes poſt Profeſſionem in Religione ille menſus fuerat, cum infirmitate correptus in ſurditatem incidit, obſtinateque ad mortem uſque remanſit; unde ad ſacros Ordines juxta Canones inhabilis eſt factus. Clericus ergo ſimplex remanens totum manuum labori, totum & lectioni & ſcriptioni ſe dedit. Præfectus noſtræ Genuenſi Bibliothecæ, eam per triginta & amplius annos non tantum ſua induſtria ex Benefactorum eleemoſynis auxit, verum mente penitus poſſedit, & in ſummum adhibuit profectum. Siquidem aſſiduo & fere improbo labore undique ex Scriptura & ex Sanctis Patribus collectiones ſententiarum confecit, quæ alium quemlibet operis granditate deterrerent. Præſertim labores ſuos in honorem B. V. Mariæ ſacratos voluit, congerendo omnes figuras, ſimilitudines, & elogia, quæ de ea umquam fuerint dicta. Opera ſane egregia, quæ merito conquerimur nondum typis fuiſſe commiſſa. Ea autem ſic inſcribuntur.

Alphabetum Marianum, in tres Tomos in folio diſtributum.

Virgo Deipara ſub multiplici Figurarum, ſimilitudinum, & elogiorum ſerie a ſanctis Patribus repræſentata. Opus ingens ordine alphabetico digeſtum, & in 8. Tomos in folio dipartitum

Amalthea Mariana aureis undique fructibus, floribuſque ex Heſperidis Sacræ Scripturæ, Catholicæ Eccleſiæ, ſacrorumque Doctorum exerptis, affatim repleta. tom. 9. in fol.

Index Auctorum, qui in univerſa Biblia, vel generatim, vel ſingulatim etiam in verſiculos data opera ſcripſerunt: juxta eorumdem Bibliorum ordinem diſpoſitus. tom. 2. in fol. Quorum Primus continet *Scriptores in vetus Teſtamentum*. Secundus vero, *qui in novum Teſtamentum ſcripſerunt*. Cui additæ ſunt *Auctoritates omnes utriuſque Teſtamenti expoſitæ a S. Anſelmo Cantuarienſi, Euſebio Emiſſeno, Hugone Victorino & Theodoreto: eo quia in eorum operibus non habentur Tabulæ locorum Sacræ Scripturæ*.

PETRUS DE ABION, Aragoniæ Provinciæ alumnus, Aſcenſiones ſibi diſpoſuit in aſſiduo & perfecto Dei cultu cum in ſe, tum in aliis omnibus promovendo. Hinc præfectus eſt directioni Divini Officii & cultus eccleſiæ: hinc & Concionator, & hinc demum ſuæ Provinciæ Definitor. Ejus pro divino cultu diligentiam teſtatam faciunt hæc ſequentia opuſcula.

Sagradas Ceremonias de la Miſſa, con algunas de las Repreſentationes y Miſterios, que en ella ſe contienen: Deſtierro de algunos abuſos, de los que ſe cometen en la celebracion de tan ſanto y Divino ſacrificio, con otras advertencias y modo de ofricerlo. in 8. Cæſarauguſtæ 1726. ap. Petr. Carreras.

Advertencias y notas pertenecientes a las Rubricas del Brebiario y Miſſal Romano con algunos Decretos, y de los abuſos, que deben corregirſe y enmendarſe. in 8. ibid. 1724. apud eumdem.

PETRUS DE ALAXIO, Provinciæ Genuenſis Concionator. Ejus ingenium fuit ad virtutes religioſas ſibi comparandas, ad lectionem, & ſcriptionem aſſiduam ſacrorum librorum, & ad quidquid eſt bonarum litterarum. Quod autem ſic ſtuduit, hoc egregie habuit: & quidquid habuit in honorem maxime Virginis Mariæ, cujus erat cultor ſingularis, contulit. Hoc eſt, quod ſuorum ſcriptorum nobis enarratur:

Sanctiſſima Virgo Deipara Maria in libro Ge-

neſis

neſis figuris aperta, & ſimilitudinibus adornata: quam variæ eruditiones produnt venuſtiorem. tom. 1. in fol.

PETRUS DE ALIAGA, Concionator & Magiſter Novitiorum Provinciæ Aragoniæ. Si ingenium, ſi animum, ſi mores petas, in omnibus virtute præcelluit. Sane & ita illum prædicant hæc pauca, quæ poſteris commiſit.

Modo de bien obrar, praticado en el dia del Capuchino. in 8. Cæſarauguſtæ 1684. ap. HH. Didaci Dormer.

Clara Luz, con la qual podrà ver el Hebreo ſu falſa eſperanza, y el Chriſtiano ſu obligacion. in 8. 1688. & in 4. Majoricæ 1689. ap. Petr. Frau.

Lucerna Catholica ad Mahometanorum & Hebræorum illuminationem, conſolationemque fidelium. tom. 1. in noſtra Bibliotheca Cæſarauguſtana MS. Agit in prologo de ſtatuenda Congregatione Oratorii.

PETRUS ALENCONIENSIS, Turoniæ Provinciæ alumnus. A generis nobilitate ad virtutis faſtigium cito conſcendit, & ex virtutibus ea, in qua magis eminuit, fuit Charitas. Hæc illum Concionatorem effecit ardentem, hæc impulit eum ad Miſſiones in Regno Marochii, tantoque Martyrii exagitavit deſiderio, donec illud reipſa experiretur. Illuc quippe a P. Joſepho Pariſienſi tunc Provinciæ Turonenſis Miniſtro miſſus ſimul cum P. Michaele de Veſino, in animarum ſalutem laborabat, cum juſſu Regis ſimul cum ſocio in dirum carcerem eſt detruſus. Ibi quatuor integros annos & menſes fame & ſiti crudeliter eſt maceratus, commeantibus ſquallore, vermibus, fœtore, Infideliumque maledictis ad tam longum martyrium. Exiit, ſed ut altiori adhuc charitatis martyrio coronaretur, nempe in ſervitio infirmorum epidemico morbo laborantium. Siquidem cum horum obſequiis totus occuparetur, eodem morbo ipſe correptus ad coronam eſt vocatus anno 1629. die 22. Martii in eadem Marochii civitate. Ejus in Gallia morte divulgata, luxere Fratres Religionis jacturam, quam in hujus viri præcoce fato erat perpeſſa, quaſi neminem illo ardentiorem fidei zelo, & facinorum animo haberet ſuperſtitem. Ejus ſcripta hæc ſunt.

De Mortificatione Hominis interioris ad vitæ ſanctitatem conſequendam neceſſaria. Lugduni 1625.

Epiſtolæ miſſæ P. Joſepho Pariſino, & P. Hieronymo Flexienſi Turonicæ dehinc Miniſtro, quibus ærumnas ſui carceris & preſſuras enarrat. Scriptæ Marochii 5. Octobris anno 1628. Deinde Lugduni impreſſæ.

* Ipſius vita & geſta deſcribuntur a Mariſconenſi tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum 1629. §. 35.

PETRUS BERGOMENSIS, Concionator Brixienſis Provinciæ. Vitam evangelicam, quam ſemel fuerat profeſſus, ad extremum uſque fideliter ſervavit. Quod operatus eſt, vel ingenii proprii fuit incrementum, vel aliorum ſpiritualis inſtructio. Ad immortales conſcendit coronas in noſtro Conventu Brixiæ anno 1619. ætatis ſuæ 82. magnum ſui relinquens deſiderium. Scripſit Italico ſermone

Commentaria doctiſſima ſuper Regulam a S. P. Franciſco Fratribus Minoribus præſcriptam, & ſecundum mentem ejuſdem Seraphici Patris.

PETRUS BESSONIUS, Drocenſis, Provinciæ Pariſinæ Concionator. Vitam ſuam inſtituit ad omne opus bonum, quæ ſibi eſſet incommodo, Proximo autem utilitati. Virum proinde vidiſſes in puritate, humilitate & oratione vere evangelicum, in ſui mortificatione & vitæ auſteritate ſibi inimicum; in Proximorum poſtea curanda ſalute amicum & zelotem. Hinc præmium, quod ſibi propoſuerat & popoſcerat, vitam erat in aliorum bonum, vel pro Dei honore effundere. Contigit illi utriuſque experimentum. Diffuſa enim peſtis labe ſæviſſima, Fratribus ſuis in noſtro Rothomagenſi Conventu inſervivit, aliorum ſolicite quærens ſalutem, ſuam vero animam ponere pro amicis deſiderans. Hinc digreſſus, cum Aureliano Lutetiam Pariſiorum proficiſceretur, & in quamdam divertiſſet oraturus eccleſiam B. Virgini dicatam, ab Hæreticis diſtrictis impetitur gladiis: & ex his alter elato enſe caput illi diffindit, alii vero totum ejus corpus transverberant, ſpiritumque ejus ad coronam evolare compellunt. Contigit hoc anno 1589. Corpus ejus paulo poſt Aurelianum delatum, cum ſeptimum poſt annum e terra fuiſſet effoſſum, tam integrum, incorruptum, & ſanguine rubente conſperſum eſt repertum, ac ſi eodem die fuiſſet tumulatum. Ad hanc Bibliothecam illum vendicamus, quia licet temporum injuria enumerare neſciamus, ſcimus tamen, quæcumque illa ſint, ex certa relatione & fama illum ſcripſiſſe

Opuſcula quædam.

* Vita ejus deſcribitur a Boverio tom. 2. Annal. Capuccinor. ad annum prædictum.

PETRUS CALARITANUS, Concionator Provinciæ Sardiniæ multæ eruditionis nomine commendatus. Sacram Theologiam ſumma cum ingenii & doctrinæ laude pluribus annis eſt interpretatus. Ad Miniſtri Provincialis dignitatem aſſumptus, conſilio, prudentiæ, obſervantiæ Seraphicæ zelo, præclariſque

riſque

riſque vitæ exemplis munus illud adminiſtravit. Ingenti confecit ſtudio

Commentaria ſuper quatuor libros ſententiarum S. Bonaventuræ Doctoris Seraphici: parata quidem ad prælum, ſed Auctoris morte relicta MSS. in noſtro Calaritano Conventu.

PETRUS A CALATIA, Provinciæ Neapolitanæ Concionator facundus, doctus, atque etiam Poeta eruditus. Typis permiſit

Epigrammata varia Moralia, & alia Carmina. Neapoli 1648. ap. Octavium Beltramum.

PETRUS DE CAMPIS, Ambianenſis, alumnus Provinciæ Pariſiorum. Inter Patres Obſervantes ſemel profeſſus vitam ſuam reformare volens, noſtram Congregationem Romæ eſt ingreſſus. Re autem vera perfectiſſimam inſtituit & proſecutus eſt vivendi rationem, virtutibus omnibus pariter eminenter acquiſitis, vel inter eas ſupereminente charitate. Evangelicæ prædicationis munus ſpiritu vere Apoſtolico ſemper exercuit. Hæreticos ubique & acerrime eſt inſectatus, ut eorum falſa dogmata extirparet. Bis ad ſepulchrum Domini Jeroſolymam tum a Rege Chriſtianiſſimo Henrico III. tum a Ludovica Henrici regia Uxore miſſus fuit: & in illis peregrinationibus multa ab Infidelibus eſt perpeſſus, ſed plurimos quoque eorum ſua patientia & piis exhortationibus ad fidem Chriſti eſt lucratus. In Galliam regreſſus non timuit in ſupradicti Henrici III. Bleſis acta ſuis concionibus acriter invehi. Conquiritur proinde ad necem Hæreticorum conſpiratione, qui Regis partes tuebantur. Declinat ille juxta Domini conſilium eorum furorem, & cum in Belgium ſe contuliſſet, lethali morbo corripitur, atque Bruxellis ſupremum diem feliciter abſolvit anno 1589. Scripſit

Volumen de Controverſiis Catholicæ fidei contra Calviniſtas.

* Vide Boverium tom. 2. Annalium Capuccinor. ad annum prædictum.

PETRUS CITUS, a Martina in Apulia, Provinciæ Hydruntinæ Concionator ſua prædicatione celebris. Ingenium eruditione ditavit, vitam vero omnem religioſis ornavit moribus. Poeſis cæterarumque artium liberalium ſplendore etiam enituit. Data ſunt ab eo typis

Poema ſacrum de Doloribus Beatiſſimæ Virginis Mariæ. in 8. Licii 1643. ap. Petr. Michel. & Nicol. Franc. Bruſtum.

Hiſtoria B. Mariæ Hydruntinæ nuncupatæ, Rythmis Italicis & carminibus exornata. ibid. 1645. ap. eumdem.

* De eo meminerunt Hippolytus Maraccius lib. de Scriptor. Marianis, & Waddingus de Scriptor. Ord. Minor.

PETRUS CHAMPOLINUS, Gallo-Forenſis, in Provincia Aquitaniæ vir magni nominis. Eluxit quippe in eo veri Fratris Minoris norma, atque ab eo in cæteros tum documentis cum exemplis eſt derivata. Humilitatem ideo & paupertatem præprimis eſt proſecutus: deinde ferventiori adhuc æſtu Catholicæ fidei zelum fovit, & ut omnes lucrifaceret, concionandi munus inſigniter eſt profeſſus. Celebris illius eſt

Expoſitio in Regulam Fratrum Minorum juxta mentem Seraphici P. N. Franciſci, & totam ſuam perfectionem. in 8. Rueſſii 1646. ſumptib. Clauſtrianis. Deinde Pariſiis 1651.

* De illo meminit Waddingus libro de Scriptor. Ord. Minor.

PETRUS GIANNOLIUS, a Mutina, Bononienſis Provinciæ Concionator. Prudens promptumque in eo conſilium, doctrina præſtans, vitæ morumque veneranda integritas. Hinc Ser. Franciſco Eſtenſi Duci Mutinæ intime fuit familiaris, & a Confeſſionibus. Calamum non habuit otioſum, & typis hæc conceſſit:

Vita del B. Contardo Confeſſore della Famiglia Eſtenſe, il di cui Corpo giace in una Terra del Ducato di Milano. in 4. Mutinæ 1648. ap. Julian. Caſſianum.

Raccolta di varie Lettere sì Morali come ſpirituali di qualumque materia. in 4. Parmæ 1649. ap. Marium Vignam.

Idea dei Principi Criſtiani eſpoſta nella Vita e nelle geſta della B. Beatrice Eſtenſe, dedicata a S. M. la Regina delle Spagne. in 4. 1650 apud Julian. Caſſianum.

PETRUS A MURO, opere & verbo in Aragoniæ Provincia celebris. Profuit quam maxime Ordini in Lectoris & Guardiani munere, ſed pro deperditis ſæculi animabus numquam laborare & prodeſſe ceſſavit, uſquedum anno 1719. e vivis eſt ſublatus. Suæ pietatis & doctrinæ monumenta Hiſpanico idiomate hæc reliquit:

Vitam & miracula S. Felicis de Cantalicio Capuccini. in 8. Majoricæ 1712. ap. Michael Capò.

Novenarium in honorem Patriarchæ S. Joſeph Sponſi Virginis Mariæ. in 16. Majoricæ 1717. ap. eumd.

Artem conſtruendi Horologia ſolaria. Sed hic liber auctoris morte lucem adhuc non obtinuit.

PETRUS A NICEA, Genuenſis Provinciæ alumnus progenie, virtute, & ſapientia illuſtris. Quæ virum Evangelicum maxime componunt, humilitas nempe & paupertas, in

in ejus quoque maximo erant amore. Hinc & patientia invicta, qua forti ſemper diutinos nimis ſtomachi ſuſtinuit dolores. Porro in oratione delicias invenit, quibus ideo contentus & ab ipſo converſationis levamine aufugiebat, ut Deo ſoli vacaret. Hæc ejus vita in doloribus ſimul & in cœleſti conſolatione traducta, quam non ſine prodigiorum plauſu feliciter complevit in Conventu S. Romuli anno 1631. Solitarius ſedens & tacens potuit Theologiæ Myſticæ abdita penetrare, quæ & aliis patefecit, cum ſcripſit

Tractatum piiſſimum & eruditiſſimum de myſtica Theologia.

* Agitur de eo in Appendice Tom. 3. part. 2. Annal. Capuccinorum ad annum præfatum n. 15.

PETRUS DE ORBASSANO, Pedemontanus, illius Provinciæ alumnus doctrinæ laude commendatus. In facultatibus maxime Aſtronomicis, & Geometricis fuit peritiſſimus, unde magno elaboravit ingenio hæc duo opuſcula:

Altipolario con dimoſtrazioni dell' immobilità della Terra. tom. 1. in 4.

Nuovo Baſtone Geometrico, e ſue dilettevoli operazioni, tom. 1. in 4. Aſſervabantur originalia apud doctiſſimum & clariſſimum virum Julium Turrinum nobilem Taurinenſem.

* De eo meminerunt Auguſtinus ab Eccleſia Epiſcopus Salutienſis, & Andreas Roſſottus in ſyllabo de Scriptor. Pedemont., teſtaturque & hic poſtremus ea opuſcula aſſervari.

PETRUS PICTAVIENSIS, Turoniæ Provinciæ Concionator. Inſignis in omnibus virtutibus ille fuit, & omnes in eo virtutes fuere inſignes: unde non minus pius, quam doctus celebratus eſt Religioſus. Philoſophiæ, ac Sacræ Theologiæ ſingularis fuit Profeſſor. Sæpius in ſua Provincia electus eſt Definitor, deinde Provincialis, ac demum Romæ anno 1671. Definitor Generalis. Præter philoſophicas & theologicas ſuas lucubrationes, aliaque opera prælo digniſſima, evulgavit ſolum egregium hoc opus de Myſtica Theologia:

Le Jour Myſtique, ou Eclairciſſement de l' Oraiſon, & Theologie Myſtique. tom. 4. in 8. Pariſiis 1671. ap. Dionyſ. Thierry.

In primo agitur: *De Natura Myſticæ Orationis, & de exceſſiva activitate vel proprietate Imaginum*.

In ſecundo. *De nuda Fide tam Divina quam humana, & de ejus affectibus*.

In Tertio. *De ſubjecto remoto, & proximo Myſticæ Orationis*.

In Quarto. *De Oratione quietis Myſticæ ſaporoſa, & non ſaporoſa*. Verſum eſt hoc opus in Italicum idioma a P. Seraphino a Burgundia, & editum Romæ 1675. ſumptibus Angeli Tinaſſi.

PETRUS DE PODIO, Provinciæ Turoniæ filius. Hoc habuit ſpeciale, quod eſt totum viri ſapientis, ingenium nempe expeditum ad omnem eruditionem & litterarum ornatum, animum autem pietati pronum & addictum. Hinc celebris fuit verbi Divini Declamator. Edidit hoc opus:

L' Advocat de la Juſtice Divine, tom. 4. Toloſæ 1640. ap. Philip. Boude.

* De eo ſcribit Waddingus lib. de Script. Ord. Minor.

PETRUS QUINTINOPOLITANUS, Pariſienſis Provinciæ alumnus doctus, & in ſacris ſcripturis eruditus. Nomen ſibi fecit evangelica ſua prædicatione operarii in Domini vinea ſatis proficui. Gallice hæc ab eo ſunt evulgata.

Speculum Oriniacenſe, in quo deſcribitur vita S. Benedictæ, & multa recenſentur de Monaſterio Oriniacenſe. in 4. Quintinopoli 1646.

Vitæ SS. Martyrum Domicii & Vulſi, qui Ambiani coluntur, in 8.

PETRUS DE REYNOSA, in Caſtellæ Provincia Lectoris, Guardiani, & Concionatoris munere celebris, & in ſcribendo eloquentia, & eruditione auctus. Scripta hæc ab eo ſunt Hiſpanico idiomate:

Oratio funebris in Exequiis Exc. DD. Ducum del Infantado. in 4. Compluti 1692.

Oratio funebris in obitu Caroli ſecundi Hiſpaniarum Regis Catholici. in 4. Toleti 1701. ap. Auguſtinum de Salas Zazo.

Oratio de Nativitate B. V. Mariæ in Veſtitione Marchioniſſæ de Canales in Monaſt. Valliſoletano Ciſtercienſ. Excalceatarum. in 4. Valliſoleti 1717.

Oratio altera de Nativitate in ejuſdem Profeſſione. ibid. 1718.

Vita & Miracula S. Caſildæ Virginis Reginæ Toleti. in 4. Matriti 1717. apud Laurent. Moyados.

* De eo Bibliotheca Franciſcana tom. 2. pag. 468.

PETRUS ROTA, a Martinengo, Provinciæ Brixienſis Miniſter Provincialis. Mores in eo ſuaves, judicium maturum, & pro conſiliis expeditiſſima prudentia. His naturæ donis addidit Gratia divini honoris zelum, animarum amorem, & vitam omni perfectione illuſtrem. Tanto præſidio inſtructus non mirum, ſi in declamando Dei Verbo ſervidus fuerit, imo ut omnes declamarent fervide, plura in Concionatorum commodum conſcripſerit. Obiit devotiſſime in noſtro Conventu Brixiæ anno 1667. En illius operum elenchum.

Giar-

Giardino fiorito di varj Concetti ſcritturali e Morali per i Vangeli di tutto l'anno. tom. 6. in 4.

Primus Tomus continet *Conciones a Circumciſione Domini uſque ad Dominicam ſeptuageſimæ*. Venetiis 1664. apud Paul. Balleonium.

Secundus Tomus exhibet *Conciones a Dominica ſeptuageſimæ uſque ad Dominicam in Albis excluſive*. ibid. 1665. apud eumd.

Tertius Tomus *a Dominica in Albis uſque ad Dominicam ſecundam poſt Pentecoſten*. ibid. 1665.

Quartus *à Dominica ſecunda uſque ad duodecimam incluſive*, ibid. 1665.

Quintus *a tertiadecima uſque ad decimam octavam*. ibid. 1668.

Sextus *a decima octava uſque ad ultimam*. ibid. 1669.

Sermones octoginta de Auguſtiſſimo Euchariſtiæ Sacramento pro tempore Orationis 40. Horarum, Em. Card. Barbadico dicati. in 4. Brixiæ 1666. ap. Ricciardum.

Giardino Fiorito di varj Concetti ſcritturali, e Morali ſopra le Feſte di tutti i Santi principali, che ſi celebrano nel corſo di tutto l' anno. tom. 2. in 4. Mediolani 1672. apud Anton. Malateſtam.

Sermones duplices, & Conciones ſuper omnia Evangelia totius Quadrageſimæ. tom. 2. in 4.

Conciones ſuper Evangelia Adventus Domini. tom. 1. in 4.

PETRUS A SANCTO SEVERINO, Picenæ Provinciæ Concionator eruditione, non ſecus ac vitæ integritate venerandus. Evulgavit ſermones aliquot de ſanctis, inter quos extat

Oratio panegyrica de S. Anſovino Epiſcopo Camerinenſi. Camerini 1641. ap. Franc. Ghiſlerium.

PETRUS TRIGOSUS, de Calatajud in Aragoniæ Regno. Primum inter Patres Societatis Jeſu profeſſus aliud religioſæ vitæ genus, divino ſpiritu afflante, inter Capuccinorum inſtitutum amplecti voluit. Quem antea inceperat, perfectionis curſum hic omnibus viribus proſecutus eſt, & omnibus abſolvit numeris. Nomen illi merito eſt factum viri pietate & doctrina percelebris. Theologiam noſtris expoſuit, & hanc noſtram Bononiæ Cathedram tenuiſſe anno 1584. gratanter ob tantum Anteceſſorem percipio ex memoriis, quæ ſunt ad manus noſtras. Deo charus, & Angelis atque Hominibus ſpectabilis ob vitæ ſuæ innocentiam, ad ſuorum laborum præmia pervenit in noſtro Conventu Neapolitano anno 1593. ætatis ſuæ 68. Multa ſcripſit Philoſophica ac Theologica, quorum hæc ſunt nobis nota.

Commentaria in quatuor libros Sententiarum S. Bonaventuræ, ſeu ſumma Theologica ad mentem Seraphici Doctoris. tom. 4. in fol.

In primo Tomo diſputat *de Deo ſecundum ſe, quatenus eſt unus & Trinus*.

In Secundo *de Deo, ut Creaturarum principio*.

In Tertio *de Verbi Divini Incarnatione, & de Redemptione noſtra*.

In Quarto *de Sacramentis, quibus ad æternam Gloriam pervenire poſſumus*. Opus in æſtimatione habitum, cum non ingenium tantum exerceat, ſed ſcripturæ & Patrum ſenſa apte aperiat. Tomus primus vivente adhuc Auctore editus eſt Romæ 1593. in Typographia Vaticana, deinde Lugduni 1616. Clementi VIII. Pontifici Maximo dicatus. Reliqui Tomi etiamnum lucem deſiderant.

* De eo meminerunt Zacharias Boverius tom. 2. Annal. Capuccinor. & Carolus de Arembergb in Flor. Seraph. ad annum, quo obiit, Waddingus de Scriptor. Ordinis Minor. D. Michael Martinez lib. de Patronatu Calatajudenſi impreſſo Neapoli, Nicolaus Antonius Hiſpalenſis in ſua Biblioth. Hiſpanica, Gonſalvus Ponce de Leon Archidiaconus Talaverenſis in Eccleſia Toletana, qui in laudem hujus piiſſimi & doctiſſimi Auctoris hoc compoſuit epigramma,

Noſſe & amare Deum Vitæ hæc eſt ſumma Beatæ;
Hoc majus quando continet illa nihil.
Unus Trigoſus vitam dedit ergo Beatam:
Namque illud ſcriptis, moribus hoc docuit.

PETRUS BENEDICTUS ab URBINO, ex nobili Giovannini familia adeo doctrina illuſtris, ut antonomaſtice Theologus diceretur, ut prodigium quoque Concionatorum habebatur, quippe qui turmatim populos in ipſis Italiæ celebrioribus civitatibus ad ſe traheret, & Chriſto devinciret. Principum in æſtimatione fuit, & Clementi XI. P. M. in amore. Ejus Piceni Provincia in majoribus detinuit gradibus, quibus ita facile ille ſatisfecit, ut paſſim locus ſibi vel Miſſionarii vel Concionatoris munus exercendi ſupereſſet. Vitæ Spiritualis egregius fuit Magiſter non verbo ſolum, ſed opere plurimo. Tot laborum præmium invenit anno 1709. ætatis 63. & Religionis 46. Omiſſis ejus pluribus ſcriptis, edidit

Vita Religioſa nello ſtato ſecolare. tom. 4. Urbini 1691. apud Mazzantinos, iterum ibid. 1696. ap. Steph. Leonardi, & 1697. ap. Jo. Bapt. Buſti.

Vita del B. Serafino da Monte Granaro Cappuccino. Urbini 1709. ap. Ang. Ant. Monticellum.

Varia Exercitia ſpiritualia, typis data Bononiæ, Venetiis, Romæ, Urbini, dum conciones haberet.

Variæ Conciones panegyricæ, pluribus in locis prælo commiſſæ ab ipſo Populo, ſicuti fuit Placentiæ, Tridenti, Laureti &c.

* Recenſetur hic Auctor in Ephemeride anni 1697. Abbatis Bacchini, & in Ephemeride Dandi Forolivienſis 1702. menſe Aprilis.

PETRUS CALIXTUS CAMPETTI, natione Gallus, patria a S. Severo, Provinciæ Aquitaniæ filius. Doctiſſimus fuit Verbi Dei Declamator ſervenſque in animarum ſalutem, decuſque, quod a generis nobilitate hauſerat, ſcientiarum & perfectionis religioſæ decore cumulavit. Obiit devotiſſime Burdigalæ anno 1670. Tres ſequentes libros evulgavit, quæ omnium ſenſu & plauſu præcipua inter hujuſmodi opera recenſentur: eaque ſunt:

Paſtor Catholicus, ſive Theologia Paſtoralis in tres partes diſtributa: ſcilicet in Catechiſticam, Moralem, & ſacramentalem, in quibus rudimenta fidei, & ea, quæ ad bonos mores pertinent, plenius explicantur. in ſol. Lugduni 1668. ſumptibus Philippi Bordè.

De Præceptis Decalogi & Eccleſiæ. in 8. ibid. 1669. ap. eumd.

De Peccatis ſeptem mortalibus & Cenſuris Eccleſiaſticis. in 8. ibid. 1669. ap. eumd.

PETRUS FRANCISCUS A NOVOCOMO, factus Genuenſis Provinciæ alumnus ita animum in omni virtute excoluit, ut ad Religioſi vel perfecti, vel docti, vel prudentis normam nihil ei defuiſſe omnes conſenſerint. Intermixtam ideo vitam agere, petente Provincia, eſt coactus. Nam qui orationi & ſolitudini totus erat addictus, ad Lectoris, Guardiani, Definitoris, & Provincialis peragenda munera conſcendit. Dum hæc in clauſtris ageret, ad animas ſæculi lucrandas vocatur ſuo vere ſingulari zelo in concionando. Rurſus dum vel ſæculi fit Correptor, vel Provinciæ ſupremus Moderator, deinde ad Novitiorum curam & inſtitutionem aſſumitur. Ad ſeptuageſimum uſque annum onus hoc diei & æſtus detulit, & Genuæ demum anno 1735. in paupertate, quam enixe ſemper coluit; in charitate, qua Deo ſemper & Hominibus placuit; & demum in ſanctitatis odore plenus laboribus & meritis dies ſuos clauſit. Junior ſtudio omnium conſcientias facilius juvandi in Italicum idioma tranſtulit

Pratica del Confeſſionario del P. Giacomo da Coreglia Cappuccino. in ſol. Genuæ 1705. ap. Ant. Caſamaram. Tertia editio Parmæ 1708. ap. Paulum Montium in 4.

PETRUS MARIA LUCENSIS, Provinciæ Etruriæ diu datus in ſelectiſſimum Lectorem, Concionatorem, & Definitorem, deinde pro totius Ordinis emolumento Conſultor, Definitor, & Procurator Generalis aſſumptus, & omnium affectu atque æſtimatione acceptus. Verus Minorita inter honores & labores ſpiritum orationis ſuper omnia retinuit, & ita reipſa patefecit, ut in Curia Romana nonniſi de ſe bene & optime audiret. Ingenio ſuit æque ac pietate præſtantiſſimus, plura ſuæ virtutis monumenta relicturus, ſi alia vivendi ratio ei obtigiſſet; relinquens tamen ſequentia duo opuſcula, quæ ad prælum jam ſunt parata & proxima, Defecit in labore ſpiritus ejus Romæ anno 1741. die 22. Octobris: ſui exemplum Fratribus, & Exteris magnam æſtimationem etiam decedendo producens; unde & ejus Imagines impreſſæ circumferuntur. Hæc igitur ſunt opuſcula.

Pratica di Preparazione alla Morte.

Pratica di Meditazioni per le Novene alle Feſte della SS. Vergine.

PERFECTUS CONSTANTIENSIS, inter perfectiores Provinciæ Auſtriæ Anterioris (etiam cum Helveticæ erat conjuncta) omnis perfectionis religioſæ norma & exemplar. Mortificationis ſtudio, orandi gratia, vitæ innocentia, manſuetudine, cæteriſque virtutibus omnibus vir vere Seraphicus eſt compoſitus. Imo ejus interceſſione, vel prophetico ejus ſpiritu nonnulla eveniſſe prodigia feruntur. In ſermonibus & Concionibus eximia præſtitit ſacundia, in qua ſpiritus ſancti unctio prodebat ſe manifeſte. Provinciam rexit duodecim interpolatis annis tanto rei religioſæ proventu, ut eo Præſide cuncta ſemper æquo proceſſerint pondere. Plus materiam aliis de ſe ſcribendi relinquere, quam ſua ſcribere manu ſtuduit. Sanctam vitam ſancto fine complevit Wangiæ 20. Junii 1704. nonagenario major. Hoc tantum eſt ejus pretioſum monumentum:

Rituale Eccleſiaſticum Regulare, & Oeconomicum ad uſum Provinciæ Auſtriæ Anterioris. in 8. ſed nedum impreſſum.

PHILADELPHUS AQUENSIS, Colonienſis Provinciæ Concionator, quam erga Infirmos animo conceperat charitatem, ut aliis inſinuaret, evulgavit

Modum Infirmis aſſiſtendi. in 8. Coloniæ 1711.

PHILIBERTUS DE BONEVILLE, ſuo ævo Concionator egregius vereque apoſtolicus, atque in Sabaudiæ Provincia ſæpius Definitor ac Miniſter Provincialis. Hanc Provinciam quindecim annos omni ſtudio, doctrina, prudentia, & regularis obſervantiæ zelo ſanctiſſime direxit. Sane inter noſtri Ordinis Theologos, & ſcholaſticæ diſciplinæ Profeſſores facile fuit princeps. Hinc S. Franciſcus de Sales Epiſcopus Genevenſis, qui hunc virum ob eximiam ejus doctrinam,

ele-

Digitized by Google

elegantiam morum, & vitæ ſanctimoniam ſibi in Confeſſarium delegerat, familiarique devinxerat neceſſitudine, de ipſo dicere ſolebat: *Quod ſi Samma S. Thomæ eſſet deperdita, tota in capite P. Philiberti Capuccini recens & integra reperiretur*. Multa ſcripſit Theologica & de Controverſiis fidei, quæ necdum nobis ſunt notata. Hæc oobis certo conſtant.

Vita S. Franciſci de Sales Epiſcopi Genevenſis. in 4. Lugduoi 1623. ap. Simon. Rigaud. Recudi autem ille curavit ſub hoc titulo:

Le Soleil des parfaits & vertueux Prelats de ce Siecle le Bien-heureax Francois de Sales Eveſque & Prince de Geneve. Lugduni 1625. ap. eumd.

* De hoc doctiſſimo viro meminerunt Franciſcus Auguſtinus ab Eccleſia Epiſcopus Salutienſis, Andreas Roſſottus, uterque in lib. de Scriptor. Pedemontis, & Waddingus de Scriptor. Ord. Minor.

PHILIBERTUS PARISIENSIS, ejuſdem Provinciæ Guardianus, prælo commiſit

Vie de S. Felix de Cantalice. io 12. Pariſiis 1713. ap. Dubois.

PHILIPPUS DE BICTIS, a Camerino, Provinciæ Piceni Concionator, ac pluries Definitor. Olim in ſæculo egregius, ac magni nominis Doctor V. J. valuit in ſua Provincia ſemel & iterum Cathedram Philoſophiæ & Theologiæ conſcendere, & laude viri probatiſſimi tenere. Quos verbis doctrina imbuit, eos ad pietatem exemplis inſtruxit. Suæ in Jure peritiæ hoc argumentum ſane non vulgare nobis reliquit:

Epitome, ſeu Compendium Theoricæ & Praxis Cauſſarum Judicialium, in duas partes diſtributum: in quo Judicibus, præſertim Regularibus, ſolide omnibus prius ad rem pertinentibus theorice explanatis quæſtionibus, formulis poſterius practicè adamuſſim ſingulis fabrefactis, Judicialibus in cauſſis via ſatis plana oſtenditur. in 4. Venetiis 1652. ap. Franc. Baba. Deinde locupletatum Bononiæ 1660. ex Typographia Ferroniana.

* Hunc auctorem commemorat Ludovicus Jacobillus in Bibliotheca de Scriptor. Umbriæ.

PHILIPPUS A CIVITATE-NOVA, Piceni Provinciæ florentiſſimus Orator. Videns proinde illuſtriores populos in æmulatione, ut illum ſibi advocent, & obtineant. Cathedram non minus egregie ornavit: & ejus Provincia ad Definitoria gradum ipſum accivit, ut hinc & illam totam, vel Ordinem ipſum deinceps illuſtret. Parce typis cedit, unde hoc tantum ejus eloquentiæ monumentum dare poſſumus:

Orazione Panegirica in lode di S. Roſalia recitata in Palermo. In Collectione Oratorum Capuccinorum Venetiis 1745. ap. Coronam Decade prima.

PHILIPPUS ENGOLISMENSIS, Provinciæ Pariſienſis ſacerdos devotiſſimus, io Myſtica Theologia valde eruditus, & totus ſpiritualibus rebus addictus. Hinc Mariæ Mediceæ Reginæ Chriſtianiſſimæ Confeſſarius, & ob ejus ſingularem animi puritatem vitæque innocentiam illi apprime charus, ſummaque habitus in veneratione. Varia ſcripſit opuſcula ſuum redolentia ſpiritum, eaque ſuot.

Septem fontes Meditationum ſuper Divina Attributa. in 8. Lugduni 1620.

Florentius ad pie vivendum converſus, ubi deſcribitur vanitas ab amore Divino devicta, in 8. Pariſiis. 1626.

Occupatio continua devotæ Animæ Deo ſpiritualiter unitæ in actibus quotidianis. in 8. Lugduoi 1628.

Aſpirationes Amoris ſacri ex Canticis Canticorum. in 12. Pariſiis 1629. & Lugduni 1632.

Novitiatus Hermogenis pro Novitiorum inſtitutione. in 8. Pariſiis 1633.

Triumphus Amoris Divini in converſione Hermogenis, ubi repræſentantur variæ pugnæ ſpirituales, quas experiuntur vocati ad Religionem. tom. 2. in 8. Pariſiis 1635.

Seminarium Hermogenis in, quo agitur de Virtutibus religioſis, quibus pervenitur ad ſanctam mortem. in 8. Pariſiis 1637.

Regii & Divini Amoris Jeſu Chriſti & animæ Hermogenis propoſitus ad meditandum: ubi de præcipuis Redemptionis noſtræ Myſteriis agitur. in 8. Pariſiis 1638.

Tractatus devotiſſimus directionis ad Gratiam ad Hermogenem. in 8. Pariſiis 1638.

* De hoc Auctore meminit Waddingus lib. de Script. Ord. Minorum.

PHILIPPUS A FAVENTIA, in Bononienſi Provincia morum probitatem aliorum inſtitutioni ut Magiſter Novitiorum præpoſitus, atque regularis obſervantiæ zelo ſæpe in Guardianum, & Definitorem aſſumptus. Faventiæ obiit anno 1739. Senio confectus, & poſtrema ætate ſcripſit

Vita del P. Carlo Girolamo Severoli da Faenza Cappuccino illuſtre in ſantità di Vita. in 4. Faventiæ 1733. apud Carol. Ant. Marantum.

PHILIPPUS A FULGINIO, Provinciæ Umbriæ alumnus, Divini Verbi Eccleſiaſtes non ignoti nominis, Theologus inſignis, obſervantiæ regularis ſtudioſus, ac evangelicæ Seraphicæ Paupertatis zelator acerrimus. Eam Provinciam magna cum ſapientiæ, & prudentiæ laude, præclariſque vitæ puriſſime exemplis Moderator ſupremus ſolicite guberna-

navit. Obiit anno 1653. Scripſit Latino idiomate

De obligatione Fratrum Minorum Capuccinorum ratione ſuæ Profeſſionis, Lectiones vigintiſeptem. Habetur Originale in noſtra Fulginii Bibliotheca.

PHILIPPUS MALACITANUS, tam doctrina, quam religioſis moribus compoſitus, & ornatus, Bęticæ Provinciæ Cuſtos & Definitor, typis Hiſpanice commiſit, dum ibi eſſet Guardianus,

Relationem felicis tranſitus P. Feliciani Hiſpalenſis Capuccini in hac Bibliotheca inſerti. Granatæ 1721. in Typograph. SS. Trinit.

PHILIPPUS RIBOTTUS, a Pancalerio Pedemontanus, & Genuenſis Provinciæ alumnus. Omni inſignitus eſt doctrina, omni & efficacia in Verbo Dei declamando. In Miſſionibus Subalpinis contra Hæreticos Commiſſarius Apoſtolicus a Summo Pontifice Clemente VIII. deputatus, & Vicarius S. Inquiſitionis inſtitutus, Catholicam fidem mirifice in illis regionibus promovit, innumeras inde ſcelerum ſpinas evulſit, duriſſimos impiorum contrivit animos, & de lapidibus filios Abrahæ ſuſcitavit. Solo trium annorum ſpatio ad mille & trecentos Calviniſtas, atque ex his plurimos non vulgares, ad Eccleſiam ſua doctrina & religioſæ vitæ exemplis reduxiſſe conſtat. Suum nomen pretioſum in his reliquit opuſculis.

Diſcurſus ad modum diſputationis habitus inter ipſum & David Roſtagnum publice in Oppido S. Germani de SS. Euchariſtiæ Sacramento, & de ſacrificio ſacroſancto Miſſæ; quo mediante ipſemet Roſtagnus Hæreticorum Miniſter convictus ſuccubuit, & cum plurimis aliis nobilioribus Calviniſtis Eccleſiæ nomen dedit. Editus ab ipſo Auctore juſſu R. P. Bartholomæi Rocchæ Inquiſitoris Generalis in toto Dominio Pedemontano, Taurini anno 1598. in 4.

Expoſitio ſuper Orationem Dominicam in quatuor partes diſtributa ſecundum quatuor Divinæ Scripturæ ſenſus. in 8. Taurini 1714. ap. Ludov. Richimilium.

Expoſitio Salutationis Angelicæ. ibid. 1614.

* De eo meminerunt honorifice Auguſtinus ab Eccleſia Epiſcopus Salutienſis in Catalogo Scriptor. Pedemont. Waddingus de Scriptor. Ord. Minor. Andreas Roſſottus in ſyllabo Scriptor. Pedemont. & Mathias a Caballo-Majori Capuccinus par. 1. Rationarii Chronographici Miſſionum Evangelicarum.

PIUS A CRUCE, Mediolanenſis Provinciæ alumnus ex multis, quæ conſcripſit, uſque modo hæc tantum prodidit ad lucem:

Memorie de' Grandi, Principi, Signori, ed illuſtri Guerrieri eſtinti in queſt' ultime guerre nelle glorioſe impreſe del Ser. Princ. Eugenio di Savoja dopo la morte di Carlo II. Monarca delle Spagne, ſeguita al 1. di Novem. 1700. Mediolani 1716. apud Marc. Anton. Malateſtam.

Memorie delle coſe notabili ſuccedute in Milano intorno al mal contagioſo l'anno 1630. e del ricorſo fatto a Cappuccini per il governo del Lazaretto. ibid. 1730. apud Joſ. Maganzam.

PIUS SALISBURGENSIS, Viennenſis Provinciæ nomine & omine vere pius Religioſus, qui aliquando Lector fuit Theologię Moralis, deinde Guardianus, diutius vero Concionator. Ita ſibi & aliis proficiens piam duxit vitam ad ſenectam uſque, in qua eo ferventius cum Fratrum ſuorum magno exemplo ad mortem ſe accinxit, quam & feliciter Viennæ oppetiit 18. Auguſti 1701. annorum 78. Suos labores ita edidit ſub hoc titulo.

Pius Concionator, ideſt Conciones pro omnibus anni Dominicis, feſtis anni mobilibus & immobilibus. Et Mariale. Lat. tom. 4. in 4. Viennæ in Auſtria 1697.

PLACIDUS ETTELBRUCKENSIS, Concionator Seraphico zelo, ſermone gravi, plurimoque fructu celebris, quem ejus Rhenana Provincia 16. Januar. 1720. Treviris amiſit, opus concionatorium edidit, cui titulum fecit.

Pons myſticus, ideſt, *Ars facilis evadendi omnes Diaboli laqueos, in Dominicis & feſtis per ſelectiores diſcurſus expoſita*. German. Francofurti ad Męnum 1699.

* Hunc P. Hierotheus Confluentinus in Prov. Rhenana l. 3. c. 2. inter celebriores Concionatores illius Provinciæ enumerat, & c. 3. inter Scriptores.

PROBUS MONACHENSIS, Bavaricæ Provinciæ Concionator, Guardianus, & per annos plures Magiſter Novitiorum. Ejus geſta prodigiis intermixta referuntur, inter quæ illud evulgatum adhuc remanet, quod ſacerdoti ex morbo cæcutienti benedictione viſum reſtauraverit. Ejus ſcripta ſuæ religioſiſſimæ vitæ odorem præſeſerunt, & hæc ſunt:

Tractatus de Capuccino bene inſtituendo.

Concio una. Monachii 1672.

PROCOPIUS TEMPLIUS, Brandeburgenſis, Provinciæ Viennenſis alumnus. Dedit illi Dominus, ut hæreſim, in qua natus fuerat, adoleſcens ejuraret, addidit & gratiam, ut noſtram aſſumeret Religionem annos natus 18. Dei donis uſus eſt ille, ut Evangelii Præco ſublimis fieret. Quippe ſtatim abſolutis ſtudiis illuſtriores circuivit Germaniæ civitates concionando, & quos ver-

borum virtute non poterat, certe patientiæ, humilitatis, & probatæ Apoſtolicæ vitæ exemplis lucrabatur. Multa illi encomia, ſed plura & gratiora animarum emolumenta ſunt reddita. Verum fidei Catholicæ rem miſere in illis regionibus deperditam commiſeratus petiit a Superioribus, ut Miſſionarii titulo ad fidem propugnandam exiret. Obtinuit, & fortis atque zelotes vicos, Caſtella, & Oppida Provinciarum Auguſtiſſimæ Domus Auſtriacæ impavidus peragravit. Conciones aut Catecheſes ubique agebat, vel Hæreticorum miniſtros diſputationibus confutabat. Hinc hæreſis protritæ ubique cernebantur cervices, Fidei autem Catholicæ veritas ubique evecta, & a plurimis agnita & profeſſione acceptata. Quod verbis autem & factis obtinuerat, volens & ubique tentare cum ſcriptis, plura edidit, quæ ad cor omnium eſſent voces exhortationis, vel demonſtrationes veritatis Catholicæ. Prodeſſe maxime curavit animarum Paſtoribus, ut his illuſtratis totus grex reformaretur. Id dolendum, quod Latinitate ejus opera non ſint donata. Sublatus eſt in odore ſanctitatis, & in ſenectute bona Lincii anno 1680. Re autem vera ita hujus Auctoris ſcripta allexerunt animos, ut non minus Catholici quam Eterodoxi illius libros ſibi avide compararent. Horum titulos hic apponimus, & præter alia opera ſi Conciones, & ſermones recenſeas, ipſe numerus quemlibet etiamſi aſſiduum ſcriptorem terret. Sunt enim numero 2617.

Prædeſtinationale. Eſt opus de Prædeſtinatione, Juſtificatione, Gratia, & Libero arbitrio, continens 30. Conciones.

Eucharistiale. Eſt liber de Auguſtiſſimo Eucharistiæ Sacramento continens Conciones 26.

Pœnitentiale, ſive de Pœnitentiæ Sacramento & Confeſſione Conciones 25.

Orationale, ſive de Exercitio S. Orationis Conciones 36. Quatuor iſti Tomi prodierunt Salisburgi 1653. & Monachii 1665. in 4. & in 8.

Decalogale. Eſt liber continens 32. Conciones in decem præcepta Decalogi.

Conjugale. Eſt liber continens 30. Conciones de Sacramento Matrimonii

Juventutale, ſive de bona educatione filiorum & Juventutis Conciones 30.

Threnale, ſive in Threnos Jeremiæ Prophetæ Conciones 26. Quatuor iſti Tomi in editione ſecunda Salisburgi 1665. in 4. & in 8.

David Propheta & Pœnitens, ſive in Pſalmum Miſerere mei Deus *Conciones 37.*

Magdalenale, ſive in vitam S. Mariæ Magdalenæ Conciones 30.

Homo moriens. Eſt liber continens 24. Conciones de felici & infelici hominis morte.

Judiciale, Purgatoriale, & Infernale. Eſt liber continens 30. Conciones de Judicio extremo, de Purgatorio, & de Inferno. Quatuor iſti in prima editione Salisburgi 1665. in 4.

Hi inquam duodecim Tomi primum editi Salisburgi raptim ſunt diſtracti. Propter quod ſtatim Monachii facta eſt ſecunda editio in 4. tribus in Tomis Principi Electori Archiepiſcopo Moguntino dicata. Tertia quoque facta eſt editio, ſed eo ſemper eventu, ut ſtatim & raptim divenderentur, licet ad plura millia eſſent exemplaria.

Mariale Feſtivale, & Mariale Dominicale, ſeu de Beatiſſima Virgine Dei Genitrice Mariæ Conciones 160. Editum in 4. Salisburgi 1653. Deinde Monachii 1655. & iterum Salisburgi 1667. dicatum Epiſcopo Eſtudienſi S. R. I. Principi,

Sanctorale, ſeu de Feſtis Sanctorum totius anni Conciones 215. Impreſſum Salisburgi 1654. & Monachii 1659. & iterum Salisburgi 1668. in fol. Archiepiſcopo Salisburgenſi dicatum.

Prodromus Meſſiæ, ſeu de S. Joanne Baptiſta Conciones 30.

Deus infans incarnatus, ſeu de Incarnatione Domini noſtri Jeſu Chriſti Conciones 18.

Deus Infans natus, ſeu de Nativitate D. N. Jeſu Chriſti Conciones 40. tom. 1. in 8.

Epiphaniale, ſeu de Feſto Epiphaniæ Conciones 18. Quatuor iſti Tomi ſub uno titulo *Deliciæ ſpiritus Hybernales* primum prodierunt Monachii 1666. in 4.

Dominicale Triennale continens 156. Conciones. Salisburgi 1676. in fol.

Dominicale in Paſchate & Pentecoſte Conciones 100. continens. tom. 4. in 4. Primus *inſcribitur Chriſtus triumphans de Morte & Lupo infernali,*

Secundus *Deliciæ Vernales.*

Tertius *Chriſti ad cœlum aſcenſus.*

Quartus *De conſolatione S. Spiritus*, Salisburgi 1667.

Dominicale alterum in Paſchate & Pentecoſte penitus novum Conciones 100. *continens*, Salisburgi in 4.

Dominicale ſimile novum 100. *habens Conciones*. ibid. 1669. in 4.

Dominicale Feſtivale 100. *conſtans Concionibus*. in 4. partibus Salisburgi 1667.

Quadrageſimale & Paſſionale, Conciones 100. Salisburgi 1666. in 4.

Mariale Dominicale, & Feſtivales partes duæ, Conciones 100. *de B. V. Maria*. Salisburgi 1665.

De Sanctis Patronis Eccleſiarum Conciones 100. Salisburgi 1674. tom. 2. in 4.

Sanctorale ſeu Feſtivale Conciones 174. Salisburgi 1666. in 4.

Funerale, in quo continentur 150. *Conciones pro occaſione ſepulturæ Defunctorum, ſicut moris eſt in tota Germania*, tom. 4. in 4. Salisburgi 1670.

Encæniale, continens 100. *Conciones pro Feſtis Dedicationis Eccleſiæ, quæ in Germania ſolemniter celebrantur*. tom. 2. in 8.

Sermones 300. *ſemihorales de Doctrina Chri-*

ſtia-

Digitized by Google

ſtiana. tom. 6. in 8. Opus juſſu Archiep. Salisburgenſis editum uſque ad decem millia exemplaria, & ab eo per totam ſuam ampliſſimam Diœceſim diſtributa, vel ob ſummam operis opportunitatem ſtatim divendita

Sermones 200. *in Cantica Canticorum, qui dicuntur ſermones pomeridiani pro Confraternitatibus: & ex iis centum fuerunt pro Confrat. SS. Sacramenti, alii vero centum pro Archiconfrat. SS. Roſarii, ſcapularii, Duci Bavariæ dicati*. tom. 2. in 4. Monachii 1669. Tria millia fuerunt exemplaria impreſſa. Deinde ibid. 1678.

Deliciæ Hybernales, Vernales, Æſtivales, & Autumnales. tom. 2. in 8. eſt opus ſacrarum Cantionum in honorem B. Virginis, & Sanctorum, quarum uſus in illis regionibus eſt frequens. Paſſavii 1660.

Hymni de B. V. Maria Auxiliatrice. in 8. Paſſavii 1659.

Speculum virtutum Sanctimonialium, ideſt Tractatus de Vita S. Ebrentrudis. in 12. Sulzbachii 1679.

PROSPER RUTHENENSIS, Provinciæ Toloſanæ Concionator. Bonas litteras colere eſt delectatus, atque ex actibus publicis priſciſque memoriis rem genealogicam enucleare: cui ideo multum deferre debent illi, qui hujuſmodi ſtudia ſunt proſecuti. Hi ſunt illius operum tituli:

Hiſtoire Genealogique de toutes les Maiſons Souveraines de l'Europe avec le Blaſon de leurs Armoiries expliquè, e raiſonnè. tom. 1. in fol.

Hiſtoire Genealogique de toutes les Ducs & Paris de France avec le Blaſon. tom. 1. in fol.

Hiſtoire de toutes les Maiſons principales de France avec le Blaſon de leurs Armoiries. tom. 2. in fol. MSS. hæc in Toloſana Provincia aſſervantur.

R

RAPHAEL ASTENSIS, in Provincia Genuenſi alumnus, & Definitor. Viſus eſt ſanctis compoſitus moribus, ingenuus regularis obſervantiæ zelator, ſanctæ defenſor Paupertatis, & virtutum ſpecimine ornatus. Obiit devotiſſime Genuæ anno 1595. die 28. Auguſti, ætatis ſuæ 79. & ſcripſerat Italice anno 1572. hanc Regulæ expoſitionem in formam Dialogi ſub hoc titulo:

Lima S. Franciſci & Summorum Pontificum, addito in calce Teſtamento S. Patris propria manu conſcripto pro præparatione ad ſanctam mortem. Servatur Originale MS. in noſtra Genuenſi Provincia.

RAPHAEL CASSINA, Mediolanenſis, in illa Provincia doctrina, eruditione, ac eloquio clarus, morum tamen integritate præclarior. Inter cæteras Conciones de Sanctis ab eo editas bæc notatur:

Panegirico in lode di S. Carlo Borromeo da lui recitato nella Metropolitana di Milano li 4. Novembre 1618. Mediolani 1622. ap. Jo. Bapt. Bidellum.

* De eo Abbas Picinelli in Athenæo Scriptorum Mediolanenſium.

RAPHAEL DE CLAYES, Marchionis de Clayes natus, & in noſtra renatus Provincia Normanniæ. Animi granditate virtutum apicem tentavit, & reipſa Concionator evaſit magni nominis, in ſacris litteris inſigniter eruditus, atque pietate tam ſingularis, quantum ſua ſcripta ſunt teſtata: ex quibus tamen hoc unum typis permiſit, & ſic inſcribitur:

Sublimes & profundæ Theologicæ, ac Morales veritates de Auguſtiſſimo Euchariſtiæ Sacramento ſuper quatuor tranſcendentia Entis, Unitatis, Veritatis, & Bonitatis, quæ in ſublimi hoc Myſterio eluceſcunt. tom. 4. in 4. Rothomagi 1649. Abrinciis 1653.

RAPHAEL DIEPPENSIS, ex Normanniæ Provincia factus omnibus ubique conſpicuus, & proficuus. Linguas difficiliores, Græcam nempe, Arabicam, & Hebraicam perfectiſſime poſſedit. Nationes etiam remotiſſimas Americæ Miſſionarius Apoſtolicus inviſit, & cujuſque ideo Sectæ inimicos Chriſto reddidit & Eccleſiæ. Quippe inter domeſticos Catholicos ferventibus concionibus Peccatores non raro lucratus eſt, in Gallia ingentem Hæreticorum numerum, vel publicis ſermonibus, vel colloquiis convicit, in India autem turmas Infidelium ad Ovile Evangelii reduxit. Vir iſte omni ſcientiarum genere, omni victoriæ titulo, omnique demum virtutum fructu celebris Eccleſiæ Operarius, laboribus conſumptus, meritiſque cumulatus ad immortalitatem conceſſit in Miſſionibus novæ Galliæ in America anno 1648. ætatis ſuæ 60. cunctis proinde ſui deſiderium & luctum relinquens. Gallice ſcripſit ſequentia:

Metode tres facile pour convaincre toute ſorte d'Heretique, & particulierement les Modernes Rothomagi, & Pariſiis 1640. 1646. 1652. 1663. atque Lugduni 1669. & 1671. Opus tam frequenter reimpreſſum, quia magni

eſt

eſt ponderis, & id profecto quod nullus Hęreticus legerit, qui ſaltem ad reſipiſcendum non fuerit motus.

Compendium earundem Controverſiarum. Rothomagi & Pariſiis 1645. 1652. 1661. &c.

* De eo meminit Waddingus lib. de Scriptor. Ordinis Minorum.

RAPHAEL GINDINGANUS, Bavarus, Concionator, Lector, Guardianus, & bis Proviocialis, vir magnæ prudentiæ & auctoritatis, ſeu juxta apoſtolicam phraſim poiens exhortari in doctrina ſaoa, in omnibus ſeipſum præbens exemplum bonorum operum, io doctrina, in integritate, io gravitate; verbum ſanum, irreprebenſibile, ut qui ex adverſo eſſent, nihil malum habereot dicere de illo, ſed vel obedirent inviti, & ad ejus bumilem piatatis normam ſuaviter corrigerentur. Potius opere quam ſcriptis claruit, unde tantum evulgavit

Concionem unam. Monachii 1690.

RAPHAEL AB HERISSONIO, in Lugduni Proviocia, quidquid a docto, & religioſo viro poteſt expeti, ſingularitate prætetulit. Si enim petas ſtudia, Theologus ipſe fuit in Scholaſtica, Polemica & Morali facultate ſatis fundatus: ſi prudeotiam & munera attendas, is fuit, qui Guardianus Conventibus pręficeretur, & Novitiorum inſtitutioni Magiſter: ſi genium, & ingenium, totum ſe Divinis addictum, totos & alios ad Deum elevare ſe velle teſtatus eſt in hoc, quod elaboravit, opere:

Manuductio ſacerdotis ad primum ejus & præcipuum officium: ſive explanatio ſacroſancti Miſſæ Sacrificii juxta Romani Miſſalis præſcriptum. in 4. Lugduoi 1690. apud Petrum Valſray.

RAPHAEL MELITENSIS, Syracuſanæ Provinciæ Miniſter Provincialis, Meſſanenſis vero, ac Panormitanæ Commiſſarius Generalis. Omnis in eo pietas, omnis & doctrina eluxit. Vita ejus juge fuit jejunium, aſſidua Paſſionis Chriſti meditatio, atque in omnes perfecta charitas. Viginti annos Noſtris in ſua Provincia ſacram Theologiam Divinaſque litieras expoſuit. Dum ſano corpore in Choro cum fratribus pſalleret in Conventu S. Philippi in ſua Provincia, raptus eſt a corpore ad æternitatem. Multa de illo & pręcipue Theologica parata erant ad prælum, ſed vix hæc MSS. io ſua Syracuſana Provincia recenſentur.

Lectiones in libros Sententiarum ad mentem Scoti: aliæque Lectiones tam Scholaſticæ quam Morales viris doctis ſatis probatæ.

RAPHAEL NANNETENSIS, Provinciæ Britanniæ Concionator fervens & devotus: quippe qui doctrina ſimul, & ſpiritu Dei ſingulariter fuit imbutus. Hoc edidit opuſculum.

L'Exaltation de la Couronne de noſtre ſeigneur Jeſus-Chriſt. in 8. Rhedonis 1638.

* De eo Waddingus lib. de Script. Ord. Minorum.

RAPHAEL DE SURDIS, Caſalenſis, in Provincia Genuæ alumnus. Illius celeberrimi Juriſconſulti fuit filius, cujus Conſiliis Legalis Academia decoratur. Vir ad omnia rite formatus, & in omnibus illuſtris effectus. Inſignis quippe in eo animi magnitudo, doctrinæ præſtantia, ſcientiarum fere omnium ſupellex, dicendi facuodia, emioentia in concionando, religioſitas morum, conſuetudinis ſuavitas, & in agendis rara & exquiſita prudentia. Hinc ab eo commodum Ordo reipſa ſenſit ſingulare; Præfectus quippe eſt & ſuæ Genuenſis Rhegienſiſque Provinciæ magno cum regularis diſciplinæ emolumento. Aſſumptus deiude a Reverendiſs. P. Joanne a Montecalerio in Conſultorem ea dedit ſuæ virtutis & dexteritatis argumenta, quæ nomen illi graode fecerunt. Obiit in noſtro Cooventu Vulturii S. Nicolai Provinciæ Geouenſis anno 1650. ætatis ſuæ 63. Religionis 44. die 6. Aprilis. Multa ſcripta illius digna calamo, quę ſub fictitio nomine fueruot evulgata. Inter ea ſunt

Paraphraſis doctiſſima in Pſalmos,
Conſulta varia Legalia, & Regularia,
Poemata diverſi generis, & Epigrammata.

RAPHAEL A TUSCULO, in Romana Provincia Lectoris & Definitoris munere auctus, hunc ſuæ in ſtudiis & bonis moribus exercitæ vitæ rependit fructum:

Reſolutiones Practico-Morales in Decalogi Præcepta, & Eccleſię Sacramenta in tres partes diviſæ in 4. Romæ 1741. Tomus primus ap. Komarek. Secundus eodem anno apud HH. Ferri. Tertius ibid. 1743. ap. Octav. Puccinellum.

RAYMUNDUS AVENIONENSIS, Provinciæ S. Ludovici Miniſter Provincialis. Ea præditus eſt virtute, ut nihil io eo deſideraretur. Ingenio quippe vivaciſſimo doctrinam ſibi variam comparavit, religioſa profeſſiooe pietatem excoluit, & ad aliorum ſalutem obſervantiam promovit maxime Seraphicam. Hæc illius ingenii ſunt monumenta:

La Politique de la Cour &c. in 8. Lugduni.

Virgilius Chriſtianus. Opus per modum Centonum ex verſibus Virgilianis in tres partes diſtinctum. Prima pars iotitulatur *Chriſtus patiens*. Secunda *Mulier fortis*, ſeu *Magdalena pugnans in Spelunca Maſſilienſi*. Tertia *Paſtor illuſtris*, agitque de miraculoſa Pontis conſtructione, facta Avenione a S. Be-

nedicto Paſtore , & de ejuſdem corporis translatione ibidem habita in Eccleſia Patrum Cœleſtinnrum annn 1675. tom. 1. in 4.

REINARDUS LINCENSIS, Concionator, pietate maxime & meditationis dono noo tantum in ſua Viennenſi Provincia , ſed & apud eos, qui foris ſunt , vir magni nominis. Adverſa fere ſemper laborans valetudine , non tamen a piis abſtinuit laboribus , imo & diutius Juniorum inſtructionem ſuſtinuit . Veritus quam minimam temporis jacturam, rariſſime etiam inter Confratres eſt verſatus . Addictiſſimus B. V. Mariæ mortem ſuaviſſime inveoit in ejus Aſſumptionis feſto 1707. Viennæ, cum eſſet ætatis 65. aonorum. Doctrinam aſceticam , ſeu Domioi ſpiritum , quo imbuebatur , oſtendit in his ſequentibus libris Germanice cooſcriptis.

Sacroſaucta Germanica Theologia , *hoc eſt Duplex Scala Cæli ad agnitionem*, *& amorem Dei pertingendum*. in 4. tom. 2. Pars prima Lincii 1692. Pars ſecunda ibid. 1693.

Nova Schola Cœleſtis Communicantium , *ſeu Inſtructio quomodo quis præparetur* , *ſumat* , *& gratias reddat in S. Communione* . io 8, Liocii 1686,

Acceptiſſimum Deo Patri Memoriale , *ſeu Expoſitio & declaratio in Orationem Dominicam*. in 8. Viennæ 1695.

Clavis adamantina ad hauriendos omnes gratiarum Theſauros cœleſtes: *hoc eſt*, *expoſitio in ſalutationem Angelicam*. io 8. Lincii 1690.

Aurea Domus a devota Anima per ſacrum tempus Adventus ſuo amanti Jeſu extructa. in 12. Liocii 1697.

Brevis Præparatio pro die Nativitatis D. N. J. C. in 12. Vieonæ 1697.

Victuarium Spirituale fructibus Paſſionis Dominicæ refertum pro tempore Quadrageſimæ . in 12. Liocii 1697.

Arca cibo Animæ infirmæ plena. in 8. Styrii 1700.

REINARDUS MONACHENSIS, Bavarus, Concionator , Lector, Guardianus , & Definitor, plura de re ſcholaſtica , politica, & aſcetica præbuit experimeota; ſed publico uſui nonniſi reliquit

Orationem unam panegyricam , Dilingæ 1710.

REMIGIUS BERGOMENSIS , in Brixienſi Provincia alumnus . Fuit in vitæ auſteritate rigidus , animi manſuetudine acceptus, demiſſus auſteritate , divinis ſublimis meditationibus , atque Dominicæ Paſſionis invictus cootemplator . Quia vero ſiogularis in diſcernendis Spiritibus elucebat in eo penetratio , magno reipſa Provinciæ emolumento Novitiorum Magiſterio eſt præfectus. Obiit ſanctiſſime in noſtro Conventu Cremenſi anno 1610. Scripſit

Expoſitionem doctiſſimam ſuper Pſalmum 118 Beati immaculati in via : *quem admirabili pietate ad D. N. Jeſu Chriſti vulnerum ſenſum tranſtulit*.

* De eo agit Boverius tom. 2. Annal. Capuccinor. ad an. prædictum.

REMIGIUS A BOZOLO, Proviociæ Tyrolenſis alumnus, Concionator fuit eruditus, ſæpius Definitor , apoſtolicis decorus virtutibus , atque obſervantiæ regularis laude ſpectatus. Hoc edidit opuſculum:

Roſetum Seraphicum fragrans floſculis , *hoc eſt præcipuarum hiſtoriarum figuris* , *quæ circa præclariſſimum Myſterium impreſſionis Stigmatum Seraphici P. N. Franciſci contigerunt* , *cum Elogiis ipſius S. Patris*. Prodiit primum Italice io 8. Monachii 1622. ſumptibus Petri Koving. Deio ab Auctore in Latioum, & Theutooicum idioma verſum , denuo eſt impreſſum ibidem 1626. & 1627.

* De eo meminit Waddingus lib. de Script. Ord. Minor.

REMIGIUS A SANCTO ROMULO , natione Ligur, & Provinciæ S. Ludovici factus alumnus , anno 1596. Religioſus fuit piiſſimus, quippe humilitate , ſenſuum mortificatione præcelluit . Deo autem ita adhærens, ut jugiter in rerum cœleſtium contemplatione & amore conquieſceret . Orator agnitus eſt eloquentiſſimus , & ſpiritu cœleſti fervens , unde certam animarum habebat victoriam . Poeta denique ornatus & ſacer . Ioter quæ cecinit dulciſſime, extat Poema Latinum heroicum, hoc eſt:

Vita Seraphici P. N. S. Franciſci in libros duodecim diſtributa. io 8. Avenione 1628.

REMIGIUS A VARISIO, Proviociæ Mediolanenſis Concionator per plura illuſtria Italiæ loca eloquens, & fervidus : Guardianus quoque in ſuæ Provinciæ bonum . Edidit

Panegirico di S. Giovanni Batiſta. Novaræ 1733. ap. HH. Caccia.

Panegirico di S. Emidio Veſcovo , *e Protettore d' Aſcoli* , ibid. apud Philip. Lazzarioum.

Panegirico di S. Margherita da Cortona , Peruſii ap. Cooſtantini.

RENATUS COLONIENSIS , (quem tum ſua Rhenana Proviocia, tum Bohemia, in quam a Comite de Globen ſecum eſt deportatus, inſignem dicendi gratia Concionatorem eſt admirata) manum in omni ſcribendi genere non inerudite exercuit . Bohemiæ ſolum cœlo eum tranſmiſit apud Waldſchium 9, Martii 1730. Ipse poſteris hæc ſua monumenta reliquit.

Nemus Spirituale . German. Moguntiæ 1715.

Li.

Liber precum pro plebe ruſtica . German. Moguntiæ 1715.

Hiſtoriæ de locis ob prodigia inſignioribus B. Virginis. Moguntiæ 1716.

Refutatio Jubilæi Lutherani , ubi Lutherana dogmata ut nova, ideoque a Chriſti , & Eccleſiæ doctrinis aberrantia demonſtrantur. German. Raſtadii 1717

Complementum Hiſtoriarum P. Martini Cochemenſis (de quo ſuo locn eſt ſermo) cum ille morte præoccupatus ultimum finem non impoſuerit.

* De eo P. Hierotheus in Provincia Rhenana l. 3. a 2. & 3. agendn de celebrinribus illius Provinciæ Cnneinnatoribus.

RICHARDUS HIBERNENSIS , patria Lagenienſis, Concinnator in Divinis Scripturis, & quæſtinnibus Theologieis admodum verſatus, atque in fidei Controverſiis enodandis elaro & ſubtili ingenii acumine præditus ; pietate quoque præſtans & virtutibus religioſis. Diu Apoſtolici Miſſionarii munus in regnis Angliæ & Hiberniæ fideliſſime ſuſtinuit non ſine uberi animarum fructu . Confecit ingens volumen Latine conſeriptum,

De rebus Hibernicis ad Catholicam fidem ſpectantibus: Opus antea incboatum ab Illuſtr. Joanne Baptiſta Rinuccino Archiep. Firmano , & in Regno Hiberniæ Sedis Apoſtolicæ Nuncio . Opus cum Auctore lucem amiſit , nec ubi ſervetur ſatis deprehendimus.

ROBERTUS CAMERACENSIS , Provinciæ Inſulenſis Concinnator , quam inſtituerat religioſam vitam , enixe ſimul ſtudiis addixit , ſicut ejus teſtantur npera , quæ improbo labore collegit : & hæc ſunt

Aurifodina Univerſalis Scientiarum Divinarum atque humanarum , ex fontibus aureis SS. Patrum , Conciliorum , Doctorum , necnon Paganorum fere ducentorum , tam in Theologia quam in Philoſophia , per ſententias pluſquam 80000. *ſub titulis* 700. *ordine alphabetico diſtributa*. In fol. tom. 2. Pariſiis apud Egdemond. Cauterot 168n. & Colnniæ 1700. ap. Vilhelm. Matternich.

Aurifodina univerſalis Scientiarum Divinarum ex fontibus aureis utriuſque Teſtamenti erutatum per ſententias pluſquam 18000. *ſub titulis* 920. *ordine alphabetico , & in viginti libros diſtributa* . Inſulis 1696. apud Franc. Fievet.

ROBERTUS HIBERNENSIS , patria Mommonienſis, prædicti P. Richardi ſocius in Miſſinne , in virtute , in fidei zelo, atque in regularis obſervantiæ diſciplina . Volumen & ipſe ad prælum paratum habuit ſic inſcriptum:

Veritatos Orthodoxæ contra errores Hæreticorum noſtri temporis . Dolet & ipſa Hibernenſis Provincia non potuiſſe ſibi hoc npu. vendicare.

RODULPHUS SVITENSIS , Helveticæ Provinciæ ſervidus Concinnatnr , Confeſſarius , & ſæpe Guardianns ; ſed in Hæreticos acerrimus hoſtis , quos ideo verbo , aut ealamo aureo ſimul , & ferreo exagitare numquam deſtitit . Operum , quæ evulgavit , en Catalogus.

Provocatio Atheiſtarum Pſeudo - politicorum Macchiavelliſtarum &c. in certamen particulare rationis , in tres partes diviſa . in 8. Tugii 1686. 1687. & 1688.

Pretioſus Theſaurus , ſeu quindecim Conſilia veri Amici Evangelicorum Glaronenſium uti vocantur in 8. ibid. 1695.

Perſpicilia ad videndum Orthodoxæ Fidei veritatem Joanni Henrico Faſi Miniſtello Acatholico impoſita . in 8. ibidem 1696.

Refutatio Litterarum contra Auctorem impreſſarum a quodam Hæretico . in 8. ibidem 1696.

Claudius Schobinger ter in conflatorio examinatus . in 8. ibidem 1696.

Principalis quæſtio , utrum in Controverſiis fidei Verbum Dei , vel Eccleſia Chriſti ſit judex. ibid. 1698.

Refutatio Extremæ Unctionis , quam Præco Acatholicus Auctori dare voluit , ibidem 1701.

Catechiſmus Concionatorius continens Conciones in quatuor capita R. P. Petri Caniſii, S. J. ibid. 1704.

Sol veritatis , opus Polemicum . in 4. ibidem 1706.

RODULPHUS MARIA A FOROSEMPRONIO , Picenæ Provinciæ Concinnator, prælo enmmiſit

Vita di S. Aldebrando Veſcovo , e Protettore della Città di Foſſombrone . Fani 1705. apud Franc. Gandentium.

ROGATIANUS PARISIENSIS , illius Prnvinciæ Concionator , & Profeſſor ſacræ Thenlogiæ . Portentum ingenii ab ipſa pueritia eſt dictus , nam vix nctndecim annos natus ſummi Theologi famam ſibi conciliavit : ac S. Auguſtini ſimul & S. Thnmæ Opera tanta mentis tenacitate ſibi in mente impreſſerat , ut ennvenirent nmnes , illorum Doctnrum remanere poſſe Opera in eo, etiamſi eorum libri deperderentur . Religinni adſcriptus pietatem cæteris omnibus antepoſuit ; unde nbſervantiam regularem , paupertatem , & humilitatem veluti deperire eſt viſus . In materiis ſcholaſticis , quas diu docuit , plurima ſemper , quæ ad Dei amnrem Auditores deducerent , immiſcebat. Ad eum tamquam ad Divinum Oraculum certatim confluebant & Concinnatores , & Theo-

Theologi : illudque reportabant , ut ignitia ejus eloquiis & mens & cor illuſtraretur . At virum hunc doctiſſimum atque piiſſimum charitatis aſſuetum operibus rapuit præcoci fato peſtis diriſſima Pariſiis efferveſcens anno 1622: cum vix decennium in Religione ille abſolviſſet , Ingemuere omnes ob hanc mortem illius Provinciæ Fratres , P. Honoratus Pariſienſis , de cujus eminentia ſuo loco pauca attigimus, plorans dixit ; *In Rogatiano corruiſſe columnam Provinciæ , quæ ideo in hoc Servo Dei extincto magnam patiebatur jacturam* , Et Andreas Wallius Theologorum facile Princeps inter Doctores Pariſienſes dicere ſolebat ; *Se in Rogatiano nactum fuiſſe virum , in quo ingenii præ aliis defæcati ſublimitas inuſitato modo cum ſuppari pietate coierat*.

Plura ſcripſit , ut ejus teſtatur Provincia ; ſed peſte depopulante , & Auctor & ſcripta & Scriptorum tituli ſunt nobis prærepta.

ROGERIUS LABACENSIS , in Stiriæ Provincia alumnus, eloquentia, & ſcripturarum meditatione in dicendo & ſcribendo Concionator facundus , Quod alii evitarunt , ille eſt aggreſſus , feliciterque non ſine morum correctione , complevit , dum edidit Carniolico idiomate

Palmarium Empyreum , ſeu Conciones 126. *de Sanctis totius anni , & præcipue de nonnullis extraordinariis , quorum feſta in aliquibus locis celebrantur , quorumque laudes nedum ab aliis ſunt factæ* . Pars prima uſque ad Menſem Julii prodiit in 4. Clangefurti 1731. apud Jo. Fridericum Kleinmayr. Secunda pars reliquos menſes continet , & prodiit in 4. Labaci 1742. ap. Adam Frideric. Reichart.

ROGERIUS MANASSÆUS, nobilis Tiphernenſis , Provinciæ Romanæ & Umbriæ Miniſter Provincialis . Hæc ejus conciſa delineatio . Vir præclaris omnium virtutum ornamentis illuſtris , Divinorum totus intentus contemplationi , undique actus Divini amoris flammis , erga Deiparam Virginem ſumma devotione affectus, in corporis maceratione nutritus , æſtuans in proximos charitate , in ſeipſum ſæviens deſpectu & aſperitate , patientia invictus , Deo denique totus vivens , & Mundo totus crucifixus . Laboribus fractus , & meritis evectus tranſiit ad mercedem æternam Romæ anno 1610. ætatis ſuæ 85. Religionis vero 62. Aliqua ſcripſit Opuſcula Spiritualia , inter quæ extat

Tractatus de doloribus Jeſu Chriſti , & Beatiſſimæ Virginis Mariæ ad modum Coronæ , & meditationum .

* Ejus Vita deſcribitur a Boverio tom. 2. Annal. Capuccinorum ad annum prædictum . Hujus Servi Dei effigiem conſueverunt omnes Provinciæ tam in Italia , quam ultra Montes exponere in Clauſtris inter celebriores Religionis viros , illique hanc apponere inſcriptionem;

R. P. Fr. Rogerius Tiphernas Sacerdos
Pauper , humilis , devotus , & Vigilans

Digna quæ ſcirentur ſcribebant ,
Et quæ ſcriberentur

Digna operabatur .
Animam Deo Creatori reddidit
Romæ anno 1610.

ROMANUS A S. BRIOCO , natione Gallus, alumnus Provinciæ Pariſienſis . Claruit doctrina , & fervore in Dei Verbo declarando . Tamquam fidei Catholicæ propugnator eſt concelebratus a Catholicis, atque ab Hæreticis tamquam hoſtis cum timore eſt habitus . Hoc edidit ſingulare opus.

Defenſio Kalendarii Romani Gregoriani adverſus Hæreticos , & Schiſmaticos : in qua eruditiſſime demonſtratur, hujuſmodi Reformationem omnium Conciliorum , præſertim Nicæni Decretis conformem eſſe. in 4. Pariſiis 1547. ap. Dionyſ. Thierry.

* De eo meminit Waddingus libro de Script. Ord. Minor,

ROMUALDUS OENIPONTANUS , in Viennenſi Provincia Definitor non Ordini proprio tantum verbo , & virtute profecit , ſed alteri quoque in hoc , quod edidit , opere;

Regula & Vita Pœnitentium Tertii Ordinis S. P. N. Franciſci , & de Gratiis , Privilegiis , atque Indulgentiis dicto Ordini conceſſis. in 8. Presburgi 1733.

ROMUALDUS PARMENSIS , qui a Provincia Lombardiæ religioſa indumenta obtinuit , eidem tum in evulgandis ſcientiis, tum in augenda regulari obſervantia pluries Definitor , & Provincialis omne ornamentum reſtituit . Vir eloquio & calamo gravis , concionando vero ut alter Apoſtolus dictitatus . Ad ſenectam nunc annos traducit , interimque hæc pauca nobis reliquit .

Due Diſcorſi Politici Morali fatti nella Sala del Senato di Lucca nelle due volte , che prediçò in quella Cattedrale . Primus Lucæ 1707. & ſecundus ibidem 1719. apud Ciuffettum , Sic refert Jo. Cinellus in libro inſcripto Bibliotheca volante Scanzia 15.

ROMUALDUS TAURINENSIS , in Genuæ Provincia alumnus . Theologicæ facultatis , ac Litterarum Divinarum dictus

eſt

Digitized by Google

eſt Theſaurus : adeo in eo plene & perfecte inſidebant . Non ſecus autem animi virtutibus eſt cohoneſtatus . Quippe qui morum in eo perpetua fuit gravitas , integritas vitæ , Seraphicæ Paupertatis cultus , amor ſimplicitatis , præſcriptorumque Religionis ad apicem obſervantia . Hæc illum ad Miſſiones in regionibus & vallibus Subalpinis pro Dei & Eccleſiæ honore adegerunt , hæc & Catholicis amabilem , Hæreticis ipſis admirabilem effecere . Non ſine magno animarum lucro ibi ille laboravit , & inter has non paucæ , quæ vel ob nobilitatem , vel obſtinationem illuſtriores redderent victorias . Obiit Vercellis anno 1616. Scripſit

Diſputationum Theologicarum lib. 2. in 4.

Adnotationes in Sacram Scripturam. tom. 3. in 4.

Manuale præcipuarum Controverſiarum Catholicæ fidei ad uſum , & commoditatem Miſſionariorum. tom. 1. in 4.

ROMUALDUS STOCKACENSIS, Provinciæ Auſtriæ Anterioris proficuus alumnus . Quippe qui Lector doctrinæ, Guardianus diſciplinæ , & Annaliſta ejus decori inſervivit , & profuit . Ejus labores ſuperſunt adhuc , cum vivat ſane non otioſus . En autem quid uſque huc luci protulerit .

Vita B. Fidelis a Sigmaringa Capuccini ex Italico in idioma Germanicum verſa . in 8. Conſtantiæ 1729. ap. Joſ. Ant. Labhant .

Ennarratio ſolemnitatis Triduanæ Feldkirchii in Beatificatione B. Fidelis Martyris anno 1729. a toto Capitulo Provinciali celebratæ cum ejuſdem Auctoris emblematica Poeſi . Lat. in 4. Brigantii 1729. Typis Schiſslerianis .

Officiolum , & Litaniæ B. Fidelis Martyris. Lat. & German. in 16. iiſdem typis .

Hiſtorica Narratio de ortu , progreſſu , & miraculis Peregrinationis ad B. V. Mariam Auxiliatricem in Monte Italico prope Millheimb ad Danubium : Germ. in 8. Conſtantiæ 1737. ap. Leonard. Parcus .

Vernatio Spiritualis , ſeu Exercitia Spiritualia ad 8. dies P. Ludovici Argentanienſis ex Gallico in Latinum traducta . in 12. Rhenodelgii 1736. ap. Valentin. Ulrich.

Hiſtoria de inventione , & reſtitutione SS. Sanguinis Chriſti in Monaſterio Augiæ - divitis Ord. S. Benedicti per 100. annos deperditi . German. in 8, Conſtantiæ ap. Leonard. Parcus .

Concio de eadem hiſtoria . German. in fol. ibidem eodem anno apud eumdem .

Textus Germano - Rhytmicus pro Melodrammate in Conſecratione Celſ. & Reverendiſſ. Epiſcopi Conſtantienſis . in fol. Conſtantiæ 1744. ap. eumdem .

Opus Hiſtoricum de Provincia Auſtriæ Anterioris adhuc ſub Auctoris manu , luci tamen concedendum , & fiet tom. 1. in fol.

Annales Provinciæ ab Anno 1719. uſque ad 1740. MSS.

ROSARIUS MARIA DE AMICO , Panormitanus, in ea Provincia ſpectatæ eloquentiæ Concionator , & ſingularis doctrinæ ſimulque eruditionis ſacræ Lector , brevi curſum perfecit glorioſum . Invenit tamen quo Provinciæ prodeſſet tum in cœnobiis moderandis , tum in Provinciæ Annalibus dirigendis ; & quo ſimul omnibus eſſet exemplo , opera varia ſcribendo, vel typis dando , eaque ſunt .

I Dolori di Maria appiè della Croce . in 12. Panormi 1726.

Il Cava a ſorte per l'eſercizio cotidiano della Virtù. in 24. ibid. 1732.

Il Simulacro delle Maraviglie divine eſpoſto nella Chieſa de' Cappuccini dopo il Tremuoto dell' anno 1726. in 4. ibid. 1737. ap. Angel. Felicellam .

Notizie della carità praticata da' Cappuccini in occaſione del Contagio nella Città , e Provincia di Palermo MS.

Clypeus ſororum Bizzocharum Ordinum Regularium Mendicantium . Typis approbatus, ſed ob mortem Auctoris ineditus,

RUFINUS ERENDIGANUS , Helvetus , morum ſanctitate celebris , & ſuæ Provinciæ ſæpius Definitor , & bis Provincialis , quam maxime proficuus . Nihil in eo fuit , quod non militaret ad pietatem , nihil pietatis ; quod in aliorum non converteretur profectum . Edita ab eo ſunt propterea hæc , quæ ſequuntur .

Manuductio Sacerdotis ad SS. Miſſæ Sacrificium juxta ritum S. R. Eccleſiæ offerendum . in 12. Lucernæ 1694. ap. Felicitat. Hautti Vid.

Calendarium ſpirituale SS. Gertrudis & Mechtildis in omnes totius anni dies diſtributum . ibid. 1698.

Compendium Revelationum S. Birgittæ pro omnibus totius anni feriis & feſtis . ibid. 1699.

Speculum Animarum Thomæ de Kempis in totum annum diſtributum. ibidem 1699.

RUFINUS A S. GAUDENTIO , Concionator Provinciæ Panormitanæ, Deo devotus, & erga Beatiſſimam Virginem Mariam enixe addictus. Scripſit proinde

Volumen Exercitiorum ſpiritualium pro ſalutanda Beatiſſima Virgine Maria .

* Citatur a Pagnotio lib. de Maria Triumphante Corona Tertia c. 47. pag. 683.

S

SALVATOR MONTALBANUS, Sambucenſis, in Provincia Panormitana ingenio & morum gravitate ſingulariter excelluit. Theologicam facultatem ita obtinuit, ut quæſtiones nonniſi profundiores ad manum revocarit. Vir ideo ab omnibus doctrina & eruditione ut eximius Theologus commendatus. Ejus vero allecta Provincia ad ſui commodum omni illum gradu decoravit, nempe Guardiani, Cuſtodis, Definitoris, & demum Provincialis. En autem quæ prælo poſteritati donavit:

Sambuca rationalis Euchariſtico certamini adhibita, ut oſtendatur, formulas licet oblatas in Miſſa, non tamen fieri conſecratas, ſi in actu conſecrationis illas obliviſcatur Sacerdos. in 4. Panormi 1701. apud Jo. Gramignani &c.

De Immunitate B. V. Mariæ ab omni debito tum contrahendi Originale peccatum, tum ipſius fomitem incurrendi. in fol. tom. 3. Panormi 1733. ap. Gaſp. Bayona.

SALVATOR PARMENSIS, Provinciæ Lombardiæ Concionator & Annaliſta, in Burgo S. Domnini inter ſolemnes Exequias habuit, & edidit

Orazione Funebre per la morte del Ser. Duca Franceſco I. di Parma, Piacenza &c. in 4. Parmæ 1727. apud HH. Pauli Monti.

SALVATOR SARDUS, Picenæ Provinciæ alumnus. Profeſſione fuit Laicus, & litterarum imperitus, ſed tot a Domino donis & illuſtrationibus unctus, ut de Philoſophicis, & Theologicis rebus altiſſime diſſereret. Viri ipſi doctiſſimi rapiebantur in admirationem, atque ad eum tamquam ad doctrinæ theſaurum & miraculum conveniebant, atque concurrebant. Vitæ ergo ſanctitate eminuit, revelationibus & prophetiæ donis fuit conſpicuus ad ætatem uſque 70. annorum, migravitque ad Dominum anno 1596 in noſtro Conventu Erapuli. Præter alia luculentiſſima ſuæ pietatis argumenta in Beatiſſimam Virginem Mariam, quam ſibi in Patronam tenerrime advocarat, ſcientiæ ſuæ cœleſtis hoc evulgavit monumentum:

Coronæ plures ſpirituales in honorem Immaculatæ Virginis Mariæ: quas P. Hieronymus a Monteflorum tunc Generalis Miniſter approbavit.

* Vitam ejus deſcripſit Boverius tom. 2. Annal. Capuccinor. ad annum præfatum. De eo meminerunt Waddingus lib. de Script. Ord. Minor. & Hippolytus Maraccius de Script. Marianis.

SANCTES THESAURUS, Romanus, ejuſdem Provinciæ Concionator, ac totius Ordinis Definitor Generalis. Eluxit in eo verus Seraphici P. N. Franciſci ſpiritus, unde Paupertatis Evangelicæ admodum fuit ſtudioſus, cunctiſque imbutus virtutibus, quæ virum religioſum conſtituunt. Cum pietate ad ſcientiæ quoque apicem conſcendere valuit: idcirco ad Theologiæ cathedram evectus noſtros non littera ſed ſpiritu inſtituit, quoſque verbis accendebat, apoſtolicæ

vitæ

vitæ firmabat exemplis. Scripſit in Regulas Fratrum & Monialium S. P. Franciſci, ejuſque doctrina præ aliis Doctoribus noſtram potuit uſque huc continere Congregationem io ea obſervaotia, quam Deo dante proſequitur.

Dichiarazione ſopra la Regola de' Frati Minori del P. S. Franceſco. in 4. Romæ 1614. ap. Ægidium Spadam.

Dichiarazione ſopra la Regola di S. Chiara. in 12. Venetiis 1621. ap. Evangeliſt. Deuch.

* De eo meminit Waddingus lib. de Script. Ord. Minor.

SCHOLASTICUS CASTILIONEUS, oatione Gallus, patria Brannovius, Provinciæ Lugdunenſis alumnus, Parentes ei cum ſaoguinis claritate & opulentia Hæreſim Calvinianam dederunt: deteſtatus ille & errorem & honorem quemcumque, dedit nomen Eccleſiæ Catholicæ, & deinde Capuccinorum Religioni. Ibi ſpiritus fervorem vitæque ſanctimoniam, cum ſumma Philoſophicæ & Theologicæ facultatis eruditione conjungens, Conciooatoris ſerventis, Theologi eximii, noo ſecus ac Religioſi perfecti ſortitus eſt famam, Animarum perditarum ſaluti totus fuit intentus, & Catholicæ fidei dilataodæ. Hinc verba, colloquia, & conciones taoto ſpiritus ardore faciebat, ut eum veluti cæleſtem & Apoſtolicum virum Catholici exciperent, Hæretici vero vel timerent, vel plurimi ex iis ejurarent Calvinum, Romanam vero Eccleſiam amplecterentur. Prælo ſobmiſit ſub nomine Domioi de Channean

Diſceptationem publice ac ſolemniter ab Auctore habitam de licentia Epiſcopi Nivernenſis contra quemdam præcipuum Miniſtrum Calviniſtam Monſenglar nuncupatum, quem de Hæreſi & multis erroribus convicit. io 8. Nivernis 1630. ap. Jo. Millot.

* De eo commemorat Waddingus lib. de Script. Ord. Minor.

SEBASTIANUS AQUENSIS, in Colonienſi Proviocia virtutum notis ornatus, virtutis quoque præmia eſt adeptus, nempe Concionatoris, Lectoris, Definitoris, Cuſtodis, Viſitatoris Provinciæ, & Proviocialis. Charitate adactus in Energumenis liberandis maxime laboravit ſimul & enituit. Mira ſuot quæ in hoc genere de eo enarrantur; ſed Dæmonis viodictam, ſive ſuæ patientiæ a Deo experimeotum ſenſit, cum Maleficæ cujuſdam aſpirantis halitu eſt infectus, ut calvus, & imberbis deio permanſerit uſque ad mortem: quam pleous dierum & meritorum devote oppetiit Aquiſgrani 1718. Hujus viri hæc ſunt edita opera:

Spiritualis Renovatio pro decem dierum Exercitiis ſpiritualibus. German. in 8. Coloniæ 1686.

Meditationes, ſeu additio ad Librum Meditationum P. Alphonſi Zuſmerhauſani de preparatione, adventu, & operatione Spiritus Sancti. in 4. Coloniæ 1686. 1712.

SEBASTIANUS MALACITANUS, Concionator, ac io ſua Bætica Provincia ſacrorum Rituum celebris Expoſitor, cui nimirum, ut magis prodeſſet, edidit

Cæremoniale Romanum Seraphicum. Hiſpan. Granatæ 1720.

SEBASTIANUS MAURIANENSIS, Sabaudus, in ea Proviocia Conciooator. Potuit & iſte Veoator Animarum dici. Dies enim iotegros ſine cibo & potu præteribat, ut io campis & vineis rudes homunciones myſteria fidei doceret, vel io iis firmaret. Videns autem Gebeonæ virus illud peſtiferum toti illi regioni intuliſſe ooxam, ut tempeſtivam indigenis ferret opem, quorum ſalutem Hæretici io diſcrimen adduxerant, univerſum agrum Geneveoſem prædicando luſtravit. Saturatus opprobriis agreſtis & iocultæ plebis, marcido ſæpius pane depaſtus, & noctes io fœdis porcorum ſtabulis ducere coactus, ab opere tameo numquam invicte defecit. Qua de re afflaote Dei gratia, quamplurimas errantes oves in caulam Eccleſiæ reduxit, præſertim in Oppido S. Mauritii: ubi unico ſermone qoindecim familias a Calvini tenebris ad fidei lucem deduxit. Obiit devotiſſime io Cooventu ſuæ Patriæ anoo 1634. ætatis ſuæ 63. Aliqua ſcripſiſſe feruot, ſed hoc tantum oobis enarratur opuſculum ab eo impreſſum.

Catechiſmus Catholicus, in quo traduntur ea, quæ neceſſaria ſunt ad erudiendam Plebem in fide Catholica, & errores plurimi Hæreticorum refelluntur.

* Ejus vita compendioſe traditur a Matiſconenſi tom. 3. Annal. Capuccinorum.

SEBASTIANUS SYLVANECTENSIS, (vulgo *de Senlis*) Pariſienſis Provinciæ Sacerdos. Vita & mores puriſſimi eoitebaot in illo. Perfectus factus eſt Seraphicæ Regulæ cultor, & in Myſtica Theologia Magiſter. Labor ejus aſſiduus, vel in Sacrorum librorum lectiooe & ſcriptiooe, vel juxta Seraphici Patris inteotum in officiis erga infirmos. Devotiſſima ſcripſit Opuſcula, quæ ſunt:

Philoſophia Contemplantium, quæ continet omnes lectiones fundamentales vitæ activæ, contemplativæ, & ſupereminentis. Gall. io 4. Prima editio Pariſiis 1618. ex Typograph. Nicol. Buon. Secunda ibidem apud Michael Soly.

Hiſtoria de Vita & geſtis B. Coletæ Virginis Reformatricis Ordinis Sanctæ Claræ. in 8. Pariſiis 1619.

Vita B. Paſſiteæ fundatricis Monialium Capuc-

puccinarum in Gallia. in 8. ibid. 1625. apud Vid. Nicol. Buon.

Pax Juſti pro directione ſpirituum ſublimium, in qua agitur de variis rebus moralibus. tnm. 2. in 4. ibidem 1642. ap. eamdem.

Epiſtolæ Morales, in quibus ſeminæ illuſtres, quæ ad Paradiſum aſpirant, non ſolum aulam Sanctam inveniunt, ſed etiam Clauſtralem. ib. 1644. ap. Michael Soly.

Occupatio veri Sapientis, ubi plurima veri Sapientis axiomata ſolide exponuntur. in 4. ibid. 1645.

* Memoratur a Waddingo lib. de Script. Ord. Minor.

SEBASTIANUS TUGIENSIS, Helveticæ Provinciæ Concinnator egregius, & ſæpe Guardiaous, ex Italica in Germanicam linguam tranſtulit

Vitam, & Geſta V. P. Joſeph a Carabantes Capuccini Miſſionarii. Tugii 173n. ap. Leont. Schall.

SERAPHINUS A BURGUNDIA, Provinciæ Romanæ Concionator, & olim P. Simpliciani Medinlanenſis Miniſtri Generalis a Secretis. Ex Gallico vertit in Italicum idioma opus P. Petri Pictavienſis, quod ſic inſcribitur:

Il Giorno Miſtico, ovvero dilucidatione dell' Oratione, e Teologia Miſtica all' Eminentiſs. Card. Paluzzo Altieri Camerlengo di S. Chieſa. in 4. Romæ 1675. ap. Nicol. Angel. Tinaſſium.

* Memoratur hic liber in Ephemeride 13. anni 1676. ejuſdem Tinaſſii.

SERAPHINUS ESQUIROS, Calaritanus, ejuſdem Prnvinciæ Concionator, & Definitor. Diu noſtros Theologiam edocuit doctrinæ ſingularis laude: & non ſine etiam obſervantiæ regularis emolumento ſuam Provinciam adminiſtravit. Hunc edidit librum:

Sanctuario de Caller, y verdadera Hiſtoria de la Invençion de los Cuerpos Sanctos hallados en la dicha Cindad, y ſu Arçobiſpado. Par. 2. Derigidas a el Illuſt. y Reverend. D. Franciſco d' Eſquivvell Arçobiſpo de Caller. in 4. Calari 1624. ex officina Doct. Ant. Galcerini ap. Jo. Polanum.

SERAPHINUS DE FIGUERAS, Provinciæ Catalnniæ Miniſter Provincialis. Non tantum prudentiam in regimine, & pro nbſervantia regulari ſolicitudinem teſtatam fecit, ſed probitatem in moribus, ſingularemque in doctrinis & eruditione peritiam. Hoc ſcripſit Apologeticum opuſculum:

Luces claras, que das vaneçiendo errores eſtableçen verdades. Gerundæ 1673. ap. Hieron. Palol.

SERAPHINUS A S. PHILIPPO, Provinciæ Cataloniæ alumnus, & Guardianus. Cor ſuum tradidit diluculo in obſequium erga Deiparam Virginem, & ſui amoris atque ingenii fructum hunc tandem obtulit;

El Imperio de Maria. in 4. Palmæ 1742. ap. Michael Cerdà.

SERAPHINUS A LENDINARIA, quem Veneta Provincia, ut ſui ornamentum ſemper cnluit, ſæculum a primis uſque annis graviſſimum Concionatorem celebravit, & viri litterati in celebrioribus ſuggeſtibus ob ingenii & eloquentiæ præſtantiam ſunt demirati. Provinciæ huc uſque in Guardiani munere nbſervantiæ regularis emnlumentum reddidit, ſeculo animas retribuit juſtificatione donatas, & litteratis viris hæc eſt elargitus, plura impoſterum etiam daturus:

Tre Deche di Panegirici. tom. 2. in 8. Decas prima Venetiis 1739. ap. Angelum Paſinellum. Secunda ibidem 1741. ap. Jo. Baptiſtam Regozzam. Tertia ibidem 1744. apud eumd.

SERAPHINUS A MELATIO, Meſſanenſis Provinciȩ Concinnator, & ſæpius Definitor. Pius, doctus, & religioſa conſuetudine decorus placuit, & prnfuit. Hoc edidit ſpirituale Opuſculum.

Viaggio del Cielo. in 8. Meſſanæ 1673.

SERAPHINUS A PARISIIS, illi Provinciæ non tantum in decus, verum & Exteris eminentioribus illius Regni in admiratinnem factus. Guardianus Obſervantiæ profuit regulari, Concionator vero ad id conſcendit, ut Regis Concionator evaderet. Ejus doctrinæ & eloquentiæ hi ſunt fructus.

Homelies ſur les Evangiles des 4. Dimanches de l'Avent.

Homelies ſur les Dimanches de Careme.

Homelies ſur tous les Dimanches de l'année.

Homelies ſur les Evangiles, & ſur les Epitres des Myſteres, & des fetes des Mois Janvier, Fevrier, Mars, Avril, Novembre, e Decembre. Omnia in 12. Vnlum. in 12. Pariſiis 1695. ap. Couterez.

SERAPHINUS ROTHOMAGENSIS, Provinciæ Normanniæ Concionatnr. Scientias omnes ille pervaſit, & poſſedit. Imo in linguis Orientalibus, ideſt in Græca, Hebraica, & Syriaca ita fuit eruditus, ut plures annos in ſua Provincia publice multis illarum linguarum arcana expoſuerit. Non minus vero religioſam vitam edidit illuſtrem. Auſteritatem ſummopere eſt proſecutus, nam omnes gulæ illecebras adverſatus, pane tantum & pulmento uſque ad vitæ extremum corpus ſuum infirmum ſuſtentavit. Divina accenſus charitate facis ad inſtar verba po-

pu-

pulis faciebat, quæ audientes illuſtrarent & accenderent. Præſertim autem ad Catholicam fidem tenendam, promovendam, & contra Novatores propugnandam exarſit. Hinc frequentia illi colloquia, fervidæ Conciones, & diſputationes acerrimæ contra Rebelles; hinc & plenæ victoriæ etiam eorum, qui inter Hereticos cenſebantur Nobiliores, & Prędicantes. Diem extremum habuit in noſtro Conventu Lexovienſi anno 1631. quarto Kal. Auguſti ætatis ſuæ 65. ejuſque funera ob ſanctitatis odorem, quem effuderat, maximo populorum concurſu honorata fuere. Scripſit, & edi permiſit

Tractatum de Elementis Linguæ Hebraicæ,

Diſputationem, quam publice habuit in civitate Cadomenſi cum quodam miniſtro Hæretico: in qua manifeſte probat ex Sacræ Scripturæ textibus, Calviniſtarum & aliorum Hereticorum fidem pravam & ſpuriam eſſe: adeout illemet Miniſter convictus turpi fuga ex illo Congreſſu ſibi conſulere coactus fuerit. Cadomi 1631. abſque nomina Auctoris.

* De eo meminit Marcellinus de Piſe tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum prædictum.

SERAPHINUS ALTER ROTHOMAGENSIS, ejuſdem Provinciæ Normanniæ alumnus. Si morum ſanctitatem, ſi doctrinam ſpectes; ſi ignem in animarum ſalutem, vel in Dei amore attendas; ſi denique petas religioſam humilitatem vel deſpectum: ille ſane inter illuſtriores Religionis noſtræ viros eſt enumerandus. Laboribus ipſe magis quam Typis ſtuduit, unde & inter labores vita brevi functus pro ſuo monumento tantum reliquit

Conciones, & Controverſias.

* In ejus funere perenni & gratulanti affectu huic Diſcipulo amantiſſimo ſic parentavit P. Amadeus Bajocenſis.

Venerandus Pater Seraphinus Rothomagenſis
Prædicator Capuccinus
Deſiit in terris vivere, ut in Cælis
vivere inciperet,
Lugente ſolo, Polo ridente.
Ne mireris.
Oppoſiti æmulantium affectus in commune
lucrum diverſimode conſpirabant.
Commodatum Terræ Seraphim, a Terra
repetit cum uſura Cælum.
Hinc illius dolor ex abluto pignore: hinc iſtius
gaudium ex fœnore ſublato.
Novum attende Myſterium.
Dubitaſſes forte utrius eſſet iſte communis
Terræ Polique fœtus.
Ex carne ſuum Tellus, ex ſpiritu ſuum
Polus contendit.
Dubium litemque ſolvit famoſum iſtud
ſapientiſſimi Judicis Oraculum.

DIVIDATUR.

Mortalem illa, Immortalem iſte parturiit, neuter
utrumque vendicabit.
Illic cineres carnis exuviæ, iſthic ſpiritus,
donec iſte illi reviviſcant,
Reponantur.
O nimis æqua, & nimium adæquata diremptio.
Interim ſedata lite, liceat mihi pro utraque
parte Seraphino
ſic parentare.

ÆTERNITATI.

Quem Neuſtria peperit, aluit Rothomagus,
ſacravit Capuccinorum Ordo,
Erudivit Fides, Spes ſuſtentavit, aſſumpſit
Charitas, Cælum coronavit,
Hic jacet.
Poſt feliciter exactos in Polemicis pro fide
Concionibus, & Congreſſibus
Tum privatis tum publicis, annos ſupra
quatuor & decem:
Poſt reſtitutos Eccleſiæ Catholicæ Acatholicos
ſuper ter Mille, reconciliatos Deo
Peccatores, & firmatos in fide nutantes
ſupra numerum:
Poſt exhibitam indeſeſſo quibuslibet Afflictis,
Infirmis, Moribundis, Miſeris
Deſperatis, Reis ſalutarem opem:
Poſt impenſa diu noctuque in aſſiduo pietatis
miniſterio ſacræ vitæ
Apoſtolicæ momenta:
Tandem vocante Deo, applaudentibus Angelis,
Civitate plangente
Collacrymantibus Fratribus, ipſo feſtive animam
inter ſacramenta exhalante

SERAPHINUS

Rothomagi moritur, febris igne minus quam
charitatis ardore abſumptus,
Anno ætatis ſuæ 46. Religionis 28. die
Decembris 2.
Anno Repar. Sal. MDCLXXIV.
Sic vere Seraphicis Chriſtus eſt vita, mors
lucrum, Mundus nihil, Deus omnia.
Sic iſte Seraph omnibus omnia pro Chriſto
factus, omnium vota meruit.
Tua etiam merentur.
Tu vero de pari ſorte monitus, pejorem time,
parem ſpera, meliorem deſidera.

SERAPHINUS A VICENTIA, religioſæ vitæ elegantia, mira ingenii perſpicuitate, atque eloquentia ſpectatiſſima in Veneta Provincia adhuc florens. Munere concionandi vix attacto inſigniores allexit civitates, ut ſibi in Concionatorem illum deligerent; Rempublicam litterariam devinxit, ut ab eo typis evulgatas ſuas Orationes expoſceret, quibus reipſa illam abunde ditavit. Animus in eo ſerenus,

mens promptiſſima, ingenium penetrans, quidquid aggreditur facile parant, egregiumque ſemper perficiunt. Quod reliquum eſt, vel quod in dies ille magis proferet, ipſius Famæ committitur. A calamo ſtatim quoque ejus Provincia ad regularia obſervantiæ regimen Guardiani & Definitoris munere avocavit, verum non deturbavit. Ejus operum en Catalogus, qui in dies uberior adhuc promittitur.

Orazioni Sacre diſtribuite in ſei Deche. tom. 6. in 8. Venetiis ap. Jo. Baptiſt. Regozzam. Decas prima 1735. ſecunda 1736. tertia, & quarta 1737. quinta 1738. ſexta 1739. Recuſum hoc opus eſt in 4. ibidem ap. eumdem. Tertio recuſum & auctum eſt ibidem 1744. ap. eumdem. Impreſſum quoque Mediolani in 4. tom. 2. 1743. & Neapoli.

Ragionamenti morali, tom. 3. in 8. Venetiis ap. Jo. Bapt. Regozzam. Pars prima 1738. ſecunda 1739. tertia 1740. Recuditur ampliatum hoc opus anno 1745. in duobus tomis, quorum ſinguli 40. diſcurſus continent.

Novena per il B. Fedele da Sigmaringa Martire Capuccino, ſuppreſſo Auctoris nomine in 8. Venetiis 1729. ap. Jo. Bapt. Regozzam.

Novena per il B. Giuſeppe da Leoneſſa Capuccino, proprio prætermiſſo nomine in 8. Venetiis 1737. ap. eumd.

SIGISMUNDUS DE FEDERICIS, Bononienſis, ejuſdem Provinciæ Concionator. Lauream in ſæculo J. U. obtinuerat, nomen & rem viri perdocti; ſed omnia, ut Chriſtum lucrifaceret, perdere elegit, cum Religionem eſt amplexus. Non perdidit tamen, ſed in melius commutavit. Is enim eſt efformatus, ut Religioſus pius humilis & ingenuis compoſitus moribus celebraretur ab omnibus: is quoque, qui admirationem ſui pareret in Canonum peritia & eruditione. Scripſit quippe de re electionis ſuo tempore parum agitata, & tanto rerum & ſententiarum pondere, ut ab eo hanc ſcientiam quicumque ſint mutuati, qui materiam hanc deinde illuſtrarunt. Deceſſit Tergeſte anno 1652. Sic igitur ejus liber inſcribitur.

Tractatus de Electione, ac poteſtate Prælatorum, ac aliorum Officialium Regularium. in fol. Bononiæ 1626. ap. HH. Petri Rubei, ſub nomine Jacobi Federici, quod ſuum erat in ſeculo nomen: nam hoc opus editum eſt ab eo, cum adhuc in ſeculo degeret. Obtinuit deinde ab Urbano VIII. per ſuum Breve *Cum ſicut* anno 1626. cit. in noſtro Bullario tom. 2. ut ſub nomine Sigiſmundi imprimeretur: & impreſſum eſt Mediolani in 4. 1628. ap. HH. Pacifici Pontii.

* De eo meminit Waddingus lib. de Script. Ord. Min. Donatus, Rotarius, Reinfeſtuel, cæterique poſteriores Canoniſtæ illum citant: Bumaldus quoque & Orlandus de Script. Bononienſ.

SIGISMUNDUS FORESTIUS, Brixienſis, quem nobilem a ſuo genere accepit, virtutum incremento in illa Provincia comparatus ampliſſimum prætulit animum. Fuit quippe perfectus Seraphicæ Regulæ obſervator, & eo morum candore ornatus, ut omnium, quibuſcum ageret, ſua puritate affectus alliceret, & ſibi devinciret. Unctionem quoque Gratiæ omni in actione protendit, virtutis atque ſanctimoniæ fragrantiam: unde omnium hæc una erat vox, illum prædilectum Dei ſervum poſſe appellari. Obiit in Conventu ſuæ Patriæ anno 1614. ætatis 60. Religionis 41. Edidit

Librum Exercitiorum ſpiritualium, Brixiæ 1612. abſque nomine Auctoris.

* Ejus geſta habentur tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum ſupra ſignatum §. 152. De eo Bibliotheca Brixienſis p. 2.

SIGISMUNDUS A S. MAURITIO, Sabaudus, & in illa Provincia alumnus. Pauca de eo dicuntur, ſed quæ omnium ſummam referunt: probatiſſimæ ſcilicet vitæ fuiſſe Religioſum, & variæ Doctrinæ inſignitum ornamentis. Nomen ſuum, & Patriam delectatus eſt ſic illuſtrare in his, quæ ſcripſit, opuſculis.

Vita S. Sigiſmundi Regis Burgundiæ Fundatoris antiquiſſimæ, & celeberrimæ Abbatiæ S. Mauritii olim Agauni nuncupatæ.

Vita S. Mauritii & Sociorum Martyrum, & de eorum Sacrorum Oſſium miraculoſa inventione, & magnifica tranſlatione.

SIGISMUNDUS A MEDIOLANO, ex perſpicua Familia Pori, illam Provinciam ingenio, & virtute illuſtravit. Bis Lectoris curriculum glorioſe confecit, civitates Italiæ ampliores concionando inſtruxit, & Guardiani, Definitoris denique, & Provincialis Miniſtri munere regularem obſervantiam auxit. Uſque huc ejus, quæ extant edita opera, ſunt

Il Principato, che pretende ſiſſare, e dividere Tabernacoli in terra. Diſcorſo detto al Senato di Lucca. in 4. Lucæ 1727. ap. Dominic. Ciuffettum.

Scuola de' Principi aperta da Chriſto trasfigurato ſul Tabor. Altro diſcorſo detto al Senato di Lucca. ibid. ap. eumd.

SILVERIUS ABBAVILLÆUS, Pariſienſis Provinciæ, in id omnes contulit vires, ut verus & proficuus evaderet Concionator. Reipſa ille fuit, qui non minus verbo, quam religioſæ vitæ exemplo docuit, æſtimationem doctrinæ ſuæ æque ac veritatum ſuaſionem obtinuit, atque plauſu ſimul cum fructu aſſiduo animas eſt lucratus. Scripſit Gallice proprio ſuppreſſo nomine

Vi-

Vitam B. Coletæ Reformatricis Ord. S. Claræ. Pariſiis in 8. 1628.

SILVESTER DRAGHETTA, Mediolani conſpicuo genere ortus, ibique inter Capuccinos cooptatus. Ajunt, ejus adoleſcentiam niveo candore veluti primævi aurei ſeculi præfulſiſſe, juventutem autem & virilitatem ingenua majeſtate ſuperindutam. Annaliſta Ordinis electus, quæ hiſtorici nimirum muneris erant, frequenter evulgavit, aliam autem ingentem Manuſcriptorum molem præcoce fato peremptus incommunicatam reliquit. Edita ergo typis ſunt

Vita de' SS. Geneſio Notaro, e Geneſio Comico. Mediolani 1722. ap. Joſ. Malateſtam.

Vita del gran ſervo di Dio il P. Ignatio Carcano da Milano Cappuccino. ibid. 1723. apud eumd. biſque denuo habetur impreſſa.

Vita del gran Servo di Dio il P. Gian-Pietro Recalcati da Milano Cappuccino, ibid. eod. anno ap. eumd.

Vita, virtù, predicazione, e prodigj del Ven. P. Giuſeppe da Carabantes Miſſionario Apoſtolico Cappuccino. in 8. Mediolani 1727, ap. Joſeph. Malateſtam.

Vita del B. Serafino da Montegranaro Cappuccino. in 8. Bononiæ 1722. ap. Longum. Mediolani 1728. & 1730. ap. Joſ. Pandulph. Malateſtam.

Vita del B. Fedele da Sigmaringa Miſſionario Cappuccino. Mediolani 1729. & 1731. ap. Carol. Joſeph Gallum, Venetiis 1729. ap. Jo. Bapt. Regozzam.

Vita B. Fidelis a Sigmaringa Suevi Miſſionarii Capuccini. Mediolani 1730. ap. Joſeph Pandulph. Malateſtam.

Vita di F. Franceſc' Anton-Maria da Milano Cherico Cappuccino, figlio dell'Ecc. Marcheſe D. Ceſare Viſconti, morto con ſtrepito di Santità. in 8. Mediolani ap. Joſeph Malateſtam.

Novena ad onore del B. Fedele da Sigmaringa Cappuccino. Mediolani.

Appendix ad Tomum III. Annalium FF. Minorum Capuccinorum. Pars I. & II. in duo volumina diſtributa. Mediolani 1737. ap. Carolum Joſ. Quintum.

SILVESTER LAVALLENSIS (vulgo *de la Val*) Britannus; Provinciæ Pariſienſis Concionator. Mire ejus indoles & vita fuit contexta. Quippe acumen ingenii cum morum ſuavitate, eruditionis ſtudium cum ſanctimoniæ cultu, in ſeipſum aſperitas & in alios jucunda conſuetudo illum depingebant omnium admirationi & amori. In Conventu Pariſienſi primo Philoſophiam, & deinde per aliquot annos Theologiam doctiſſime expoſuit. A Cathedra ad Miſſionum campum deſcendit, in quibus quantum ſcientiæ charitatiſque haberet adhibuit, obtinuitque revera multos ex Hæreticis ad Catholicam fidem amplectendam. At veritas odium peperit, & odium coronam illi tandem paravit. Siquidem ob odium Orthodoxæ fidei venenum illi in potione eſt exhibitum, quo interemptus ad prœmia evolavit anno 1616. Scriptis tamen ſuis poſt mortem etiam contra Hæreticos pugnavit, eaque ſunt.

Juſtę Amplitudines Eccleſiæ Romanæ contra impietatem illorum, qui ſummum Pontificem vocant Antichriſtum. Gall. in 4. Pictavii 1612. ap. Anton. Muſnier.

Correctio Chriſtiana contra errores Viguerii apud Bleſenſes Hæreticorum Miniſtri. Gall. in 4. Aureliani 1608. & Pariſus 1610.

* Refert hunc Auctorem Waddingus lib. de Script. Ordinis Minor. & Laſor in deſcrip. Orb. v. Romana Eccleſia.

SILVESTER A PLACENTIA, Provinciæ Genuenſis alumnus. In ſanctis moribus nomen præcipue habuit. Omnes enim in eo conſpiciebantur virtutes evangelicæ, Seraphicæ regulæ & obſervantiæ diſciplinæ ardor, ſtudium Orationis & pietatis, unde omnibus erat in exemplum. Meritis dives vitam cum morte feliciter commutavit Papiæ anno 1619. ætatis ſuæ 71. Scripſit

Inſtruzione, o ſia metodo per prepararſi a ricevere la ſacra Eucariſtia colla dovuta intenzione. in 12. Mediolani, Bononiæ, & Taurini 1612.

SILVESTER ROSCIANENSIS, Coſentinæ Provinciæ ex primævis germen illuſtre. Religionem ingreſſus ætatis ſexdecim annorum, ita laboravit, ut ſtatim poſt ſtudiorum curriculum & perfectus Religioſus, & Concionator celebris ſive alter Apoſtolus fuerit concelebratus. Hinc uberrimum undique Animarum intulit fructum, prout Roma, Venetiæ, Neapolis, aliæque illuſtriores Italiæ civitates ſunt expertæ. Ardentiſſimus quippe ejus ſpiritus turbas ad pœnitentiam commovebat, vitiorum extirpabat zizania, & pro ſcandalis Xenodochia ac pietatis domos erigi faciebat. Anno 1565. Florentiæ Quadrageſimali tempore in Verbo Dei laborans Confraternitatem Sanguinis D. N. Jeſu Chriſti omnium plauſu & gaudio fundavit; & primus, qui in ea conſcribi voluit, fuit ipſe magnus Dux Etruriæ Franciſcus: quem Nobilium turba ſecuta ſocietatem illam ſatis illuſtravit. Verum ejus prudentiam, doctrinam, & religioſam ſeveritatem æmulata religio, illum ad ſuæ Provinciæ, & ad aliarum regimen voluit aſſumptum: voluit & totus Ordo ſui Procuratorem Generalem. In hoc munere cum doctrinæ & ſanctitatis lumen Romæ effunderet, primo æſtimationem, deinde amorem Gregorii XIII. uſque ad id obtinuit, ut eum in Melitenſem epiſcopum Pontifex

Digitized by Google

deſtinaris. Territus onere & honore humilis Dei Servus renuit, reſtitit, dimiſit, docens univerſos, Paupertatem Seraphicam ipſis dignitatibus ampliſſimis eſſe gratiorem, & pretioſiorem. Tandem Uſſugii ſeu in Urbe Montis alti in Calabria, dum aono 1596. cociones Quadrageſimales haberet, tamquam Operarius impiger & aſſiduus in vioea defecit e vivis, ut pretium laboris a Domino reciperet ætatis ſuæ anno 68. Quadraginta annis in ſudore pro Dei ſervitio, & Proximorum utilitate perſeveravit. Tanti viri funera Clerus, & Populus ooo ſine lacrymis celebrarunt. Scripſit Italice

Tractatum de duodecim effuſionibus Sanguinis D. N. Jeſu Chriſti. Floreotiæ 1573. typis Jo: Mareſcotti. Ejus Vitam ſignis & miraculis a Deo comprobatam deſcripſit Boverius tom. 2. Anoal. Capuccio. ad annum prædictum §. 37. Et de eo meminerunt honorifice Toſſinianus lib. 3. de Script. Minoritanis pag. 33. Gonzaga part. 1. de Orig. Seraph. Relig., & Waddingus de Script. Ord. Minor.

SILVESTER A SANCTO ANIANO Coocioaator Provinciæ Turoneoſis, & quadragiota annorum ſpatio in Syria, & Paleſtina Miſſionarius Apoſtolicus. Spectatiſſimæ virtutis fuit, & religionis pretioſiſſimæ: unde omnium vel amicæ, vel ioimicæ gentis animos ſibi conciliabat. Humilitas in ore, charitas io opere, & patientia in labore aſſiduo illum omnibus præponebant, & commendabaot. Ubi fidei utilitas, ibi totus erat: ubi Aoimarum ſalus, noo dedignabatur rudes & parvulos: unde fructus noo exiles cumulare potuit. Obiit Aleppi io Syria aooo 1671. & propter ejus deceſſum indoluere universi Natioaum ordioes, hac una communi querela: *Luctuoſum annum duris calamitatibus ſibi accidiſſe*. Tanta gentium frequeotia, tantaque celebritas ejus funera conſociarunt, quantam numquam ſe vidiſſe civitas teſtaretur. Clerus quinque Nationum, Latioæ ſcilicet, Græcæ, Armenæ, Syriacæ, & Arabicæ cum tribus Patriarchis, & octo Epiſcopis convenit univerſus: magnoque doloris ſenſu viciſſim ſingulæ Nationes ſtatutis horis illi parentarunt. Patriarcha Aotiochenus piiſſimi viri deſiderio io lacrymas & ſuſpiria profuſus ad populum pari mœrore dejectum funebrem io ejus encomium orationem habuit. Tanta erat hujus præſtantiſſimi Miſſionarii teſtata virtus, & communis æſtimatio. Scripſit idiomate Arabico plura opuſcula, eaque ſunt

Dialogi de Religionis Myſteriis,

Theſaurus Doctrinæ Chriſtianæ,

Diſputationes variæ contra errores Græcorum

Conciones plurimæ per totum anni decurſum accommodatæ. tom. 3.

Manuale Sacrarum Orationum,

Catechiſmus pro inſtruendis Catechumenis.

SIMON DE BOURG, Blenſenſis, Provinciæ Pariſinæ alumnus doctrina & eruditione celebris, Verbi Dei prædicatione ſatis notus, pietate ac in ſanctæ Orationis ſtudio non perfectus tantum Religioſus, ſed aliorum quoque Magiſter, ſcripſit hoc myſticum opus:

Les ſainctes Elevations de l' Ame a Dieu par tous les degrez d'Oraiſon, ou ſont contenues des tres devotes, & naives explications de tous les Myſteres de la Theologie Myſtique. tom. 2. in 4. Pariſiis 1656. ap. Dionyſ. Thierry. Iterum ibidem 1658. apud eumdem. Et tertio Avenione 1661. apud Jacob. Bremereau.

SIMON A NEAPOLI, io ea Provincia Definitoris, ac Provincialis gradibus cumulatus, ſed ingenii animique virtutibus longe ipſe cumulatior. Nervos omnes ad Animas Chriſto lucrandas concionando adhibuit: omnem vero affectum in meditanda & deſleoda Chriſti paſſione exercuit, repetiit, defixit. Ut autem ſui cordis profectus omnibus prodeſſet, prælo ſequentia ſubjecit.

Orologio della Paſſione di Geſu Criſto ſecondo le 24. Ore, nello quali patì: diſtinto in diſcorſi iſtorici, rifleſſivi, e meditativi. in 4. Neapoli 1719. ap. Felic. Moſcam ibid. 1722. ap. Dominic. Roſſellum.

Dolori Mentali di Gesù-Criſto. in 4. ibidem 1717. apud Roſellum, ibidem in 4. 1721 ap. eumdem.

SIMON UBERLINGANUS, Provinciæ Auſtriæ Aoterioris Philoſophiæ & Theologiæ egregius Lector, & ſæpe Guardianus, Cum adhuc ſit io vivis, ſolum hoc recenſendum nobis exhibet ſancto zelo compoſitum opuſculum:

Annotatio Epitametica in Cap. 4. Regulæ Seraphicæ S. P. N. Franciſci. Lat. in 12. Brigantii 1738. Typis Annæ Barbaræ Schuſſlerin.

SIXTUS PARISIENSIS, illius Provinciæ Theologus & Concionator deſcripſit Gallice

La vie de Frere Bernard de Corleon Laic Capucin. tom. 1. in 8.

SPIRITUS DE BALMA, Provinciæ Lugduneoſis illuſtris alumnus. Verus Seraphici Patriarchæ fuit filius in Orationis ſtudio, vitæ auſteritate, ac perfecta regularis diſciplinæ obſervantia: verus quoque Apoſtolus in Evangelio promulgando & declamando. Cum præſtaret quoque prudentia & conſilio, aſſumptus eſt ad ſuam informandam Provinciam, ut Miniſter Provin-

cia-

cialia . Sed ejus opus , & virtutem æmulatus ſummus Pontifex , illum Miſſionarium Apoſtolicum anno 1589. miſit in Sabaudiam . Erat tunc regio illa propter bellorum tumultus variis inſecta corruptelis, debacchante undique Hæreticorum furore. Perrexit ille ad ſacinus , aggreſſus & tanto æſtu eſt proſecutus , ut colloquiis tum privatis cum publicis , vel etiam ſignis & prodigiis vitia exterminarit, plurimoſque etiam ex ipſis principibus Hæreticis ad fidem deduxerit Catholicam amplectendam , Lugdunum reverſus , ibi ſenio & labore confectus feliciſſime & piiſſime diem extremum obiit anno 1602. ætatis ſuæ 76. Aliqua ſcripſit opuſcula , quæ temporis decurſu interierunt, vel MSS. in noſtro Lugdunenſi Conventu fuerunt ſervata . Nobis tantum eſt præſto

Catechiſmus pro Inſtructione Juventutis & Plebis in fide Catholica. Lugduni 1593.

* Ejus geſta recenſentur a Boverio tom. 2. Annal. Capuccin. ad annum prædictum §. 22.

SPIRITUS DE BOSCOROGERIO , (vulgo *de Boiſroger*) inter illuſtriores Provinciæ Normanniæ Patres prædicationis fructu merito commendatus . Illam quoque ſuam Provinciam in Provincialis munere magno prudentiæ , doctrinæ , ac virtutum ſplendore ſolicitus adminiſtravit . Edidit librum hoc titulo :

Pietas afflicta &c. ubi diffuſe tractat ac diſſerit de Obſeſſis a Dæmone, & de hujus generis aliis. in 4. Rothomagi 1659.

SPIRITUS SABBATHERIUS , patria Ivoico - Bituricenſis, Provinciæ Pariſiorum Concionator . Mens illi ampliſſima , ingenium penetrans , & labor invictus ſolidiſſimam paravit doctrinam , imo & illum paratum effecit de omnibus ad diſputandum , & cunctis in ſcientiis cæteros ad inſtituendum . A Deo ſemper auſpicatus ad Deum quoque omnia ſua ſtudia reducere ſategit . Denique virtutis & ſcientiæ fons ille fuit , a quo quidquid petunt cuncti repetere poſſunt . En autem reipſa illius præclarum opus, omnibus probatum , & ſapientioribus admirationi ſactum .

Idealis Umbra ſapientiæ Generalis : qua tum Scientiarum , & omnium Artium Principia in unam generalem diſciplinam , aut ſaltem ad unicam & uniformem Methodum cunctis accommodatam revocantur : tum quidquid in earum univerſitate continetur , in certas claſſes diſtributum claro & naturali digeſtum ordine , geminis & amenis in grandiori tabula ſymbolis habetur expreſſum . Quo fit , ut mira intelligibilium notitia viſibilibus quibuſdam formis per oculos & phantaſiam facilius ac citius , Chriſto Duce , ac clara luce , valeat in mentem aſcendere . Cum duabus explicationis Tabulis , Gallica nempe & Latina : quæ in unum codicem in 8. compingi poſſunt .

Opus hoc dicatur *Derelicto Deo Chriſto Jeſu , Pontifici , ac Regi* . Prodiit in lucem poſthumam Pariſiis anno 1678. ſatagente , ac promovente opus P. Franciſco Maria Pariſino ejuſdem Provinciæ Concionatore Auctoris obſervantiſſimo apud Dominam de Jablier ſororem ejuſdem P. Franciſci Mariæ , quæ & omnes hujus operis ſola ſuſtinuit ſumptus .

Illud notatu eſt dignum , a die 13. Januarii anno 1670. per biennium explicationem hujus tanti operis publicam ſingulis ſabbatis fuiſſe factam ab inclito viro Domino de Fontenais erudito & ſubtiliſſimo Matematicarum & Philoſophiæ omnigenæ Profeſſore : qui novam adhuc meditabatur & parabat ejuſdem operis explicationem . Typis tamen eſt commiſſa præcitati Franciſci Mariæ Pariſienſis dilucidatio duobus Tomis , ut ſuo loco eſt a nobis notata .

STEPHANUS ARELATENSIS , Provinciæ S. Ludovici Concionator doctus & eruditus , atque Poeta venuſtus . Hoc poema compoſuit .

Le Char de Triomphe de Louis XIV. Roy de France & de Navarre. in 4. Maſſiliæ 1673 ap. Carol. Brebin .

STEPHANUS A CÆSENA, in Provinvincia Bononienſi adhuc inſigniter florens . Vel enim virtutem recenſeas , & ille eſt , qui ſibi totus in oratione vacat , Proximo laboribus & charitate aſſidua ſtudet , Deo autem ſamulatur religione , pietate , & ſanctis moribus . Vel ingenium petas , & ſi ita loqui fas eſt , aureum eſt atque ſublime . In ſcribendi & dicendi genere nihil ab eo cultius , nihil eloquentius exigi poteſt . Hinc concionando tanta pollet efficacia , ut omnium cujuſque generis hominum ſibi Deoque conciliet animos . Demulcet quippe delectatione , ſuaſione convincit quam maxime , & vehementia flectit . Quot ideo habet auditores , tot admiratores obſequentes obtinet . Modo a nobis diſceſſit , Piceni civitates & pagos Miſſionarius peragrando, reſtiturus nobis , ut confidimus, ſaltem ſuorum laborum gloriam , Poſteris autem daturus in ſcriptis ſuis ſcientiam & timorem Domini . Hæc interim ab ejus moderatione detorta potius, quam obtenta prælo ſunt commiſſa .

Ringraziamento alla Città di Rimini coll' occaſione del Capitolo Provinciale de' Cappuccini ivi celebrato li 24. Aprile 1740. in 4. Piſauri 1740. ap. Nicol. Gavellum . Et in Collectione Oratorum Capuccinorum Decade ſecunda Venetiis 1746. ap. Coronam.

Orazione Panegirica in lode di S. Carlo Borromeo. Impreſſa eſt in Collectione Orationum Capuccinor. tom. 1. Decade prima 1745. Venetiis ap. Joſ. Coronam.

STEPHANUS CLARAMONTIUS, a Cæſena, Provinciæ Bononienſis ornamentum, quin & Ordinis totius decus. Gloriamur cum rubore, Anteceſſorem noſtrum moderatum eſſe hanc noſtram Theologiæ Bononienſem Cathedram ab anno 1651. Et in faſtis Provinciæ hujus glorioſe conſcribitur ab anno 1658. miniſter Provincialis, D. Aurelius Maſini in Relatione Familiarum Cæſenatum ſublime illius ſamiliæ ex Gallia deductæ genus oſtentat. Nos virtutis ſplendorem, quem in Ordine effudit, reminiſcimur. Monumenta enim adhuc extant, quę illi ſupparem non tam facile expectari poſſe teſtantur. Grandis animus religioſa ſimul humilitate imbutus, ſanctorum gravitas morum inter cathedræ & ſuggeſtus eruditionem illum delinearunt. Fatebantur hinc omnes, unctionem in eo adeſſe Divini Spiritus, qui ei ſervidum daret cor, ubi Dei & Religionis bonos urgebat; prudentiam & conſilium in his, quæ terrebant cæteros, & miram ſuavitatem in regendo & moderando ſubditos. Senſit hæc noſtra & etiam Helvetica Provincia, cum ad hanc miſſus eſt Generalis Commiſſarius: ſenſit & demum univerſus Ordo, unde in Miniſtrum Generalem illum delegit anno 1671. Tempora ſub eo habuit Religio noſtra ob ejus virtutem pacata, tempora ſanctitatis & ſcientiæ, quæ Poſteros in ęmulationem adducant. Plura vir tantus ſcripſit, inter quæ hæc nobis recenſentur.

L'Argine dell' Innocenza contro l'onde impetuoſe del Fiume del Terreſtre Paradiſo del Dottor Catalano. tom. 1. in 4. Eſt opus Apologeticum ſub nomine D. Comitis Claramontii ejus ex fratre nepotis.

Il Campione della Verità in difeſa degli Scritti del P. Zaccharia Boverio Cappuccino, tom. 1. in 4.

Iſtruzioni per i Miſſionarj Cappuccini, quæ citantur a noſtro P. Dominico de Sancte a Francavilla in ſuis Sacris Vigiliis par. 2. pag. 183.

Quareſimale, e Panegirici varj.

Curſus Theologiæ, in noſtra Bononienſi Bibliotheca ſervatus.

Regole ed Eſercizi per le Monache Converti, te nella Città d'Imola.

Inſtructiones aliquæ pro recta Regulæ Obſervantia ad Provinciam Helveticam, quæ uſquemodo ab ea Provincia publice leguntur.

Plura ſcripta pro Canonizatione S. Felicis a Cantalicio Capuccini.

STEPHANUS DENTIS, Taurinenſis, quem ſua Pedemontana Provincia virum generis nobilitate, doctrina, eruditione, moribus egregiis, ac præcipue humilitate evangelica ſublimem ſatis commendat. Obiit Vercellis anno 1630. plura ſui ingenii monumenta relinquens, quæ cum ob humilitatem typis commendare detrectarit, in oblivionem abiere, his tamen memoriæ noſtræ commiſſis.

Orazione funebre nella morte di Catterina d'Auſtria figlia di Filippo Secondo Rè di Spagna, e Ducheſſa di Savoja. Taurini 1628.

L'Ebreo convinto. in 8. Vercellis 1675. ap. Gaſpar Martham.

* De eo meminit Andreas Roſſottus in ſyllabo Scriptor. Pedemont. qui eum vocat Linguæ Sanctæ Profeſſorem, & zelo converſionis Hebręorum illuſtrem.

STEPHANUS A GOMBOLATO, Pedemontanus, & alumnus Provinciæ Genuenſis. Prudens, providus, & diſcretus ad quælibet difficiliora expedienda plurimum valuit: Theologus ac ſervens eloquenſque Concionator ingentes ac pene prodigioſas in populis commotiones effecit. Plures annos in Miſſionibus ſubalpinis laboravit eo ſervore & fructu, ut plurimos non ex vulgaribus tantum, ſed etiam ex proceribus, doctioribus, ac nobilioribus Hæreticis Eccleſiæ Catholicæ reſtituerit. Qui de eo ſcripſerunt, non ſine admiratione ejus extulerunt efficaciam. Boverius citandus affirmat, unico ſolum quadrageſimali congreſſu a Stephano primum ſexaginta, deinde quingentos, poſtremo cunctos oppidanos Demontii, qui a fide deſciverant, ad reſipiſcendum fuiſſe converſos. Simile aſſerit Dominus Laurentius Lucernenſis, nimirum ſeptingentos rebelles redactos ad Ecclęſiam a F. Stephano. Tandem P. Alexander Cherienſis ſic Boverio ſcribebat anno 1651. de hoc Apoſtolico viro. *Anno 1596. F. Stephanus de Gombolato miſſus fuit Draconerium ad annuales hujus, & quadrageſimales ſequentis anni conciones habendas: quod & viriliter perfecit non mediocri cum Eccleſiaſtici Regni proventu. Nam intra non multos menſes reduces errantes Hæreticos circa ducentos Eccleſiæ reconciliavit, plures vacillantes Catholicos confirmavit, & adverſus quotidianas oblatrantium Sectariorum acerrime in orthodoxas veritates inſurgentium infeſtationes valide præmunivit*, Obiit Panormi in Sicilia anno 1617. Scripſit

Librum Controverſiarum Catholicæ Fidei, quem reliquit MS.

* De illo meminit Zaccharias Boverius tom. 2. Annal. Capuccinor.

STEPHANUS NEOPHORENSIS, Bavarus, animum eximium, quem ex nobili genere fuerat ſortitus, totum ad pietatem maxime erga Chriſti paſſionem convertit,

aſe

Digitized by Google

atque ad redimendas concionando, & confeſſiones excipiendo de poteſtate tenebrarum animas Peccatorum. His operibus delectatus ſolum edidit

Concionem unam. Monachii 1710.

STEPHANUS TENDENSIS, in Genuę Provincia Concionator. Par in eo corporis & ſpiritus robur, non diſpar ingenii & ſanctæ converſationis ſoliditas. Miſſionarius in Subalpinis regionibus Apoſtolica auctoritate deputatus, mira ſunt quæ dixit & effecit in Catholicæ Eccleſiæ incrementum. Angelicam ſpeciem in ore & opere præſeferens, aſperrimam hinc victus & veſtitus rationem exhibens, aliquid ſupra hominem in ſe continere amicis & inimicis videbatur. Nulla unquam temporum inclementia a verbo Dei diſſeminando detinebatur, quin nudis pedibus nives, glacies, & dumeta premens non ſanguinis effuſionem, non obrigeſcentes artus, non deliquia ipſa, quibus quandoque deſtituebatur, curabat, ut veritatem deferret ad Gentes, & fructum referret. Ignis in ejus ardebat pectore, ideſt in Deum & proximum charitas ferventiſſima: quare in hoc aſperrimo vivendi genere per totum decennium perſeverare potuit, demirantibus omnibus, & Eccleſia gaudente, quæ propterea innumeros rebelles filios ad ſuum ſinum reduces gratanter recipiebat. Plenus tandem dierum, ſed magis bonorum operum ad ſuorum laborum mercedem pervenit in noſtro Conventu Salutienſi anno 1617. ejuſque obitu omnes illius regionis populi profuſis lacrymis ingemuere. Hujus viri ſanctitatem, religionis zelum, ſpiritum Apoſtolicum, evangelicos labores Principes tum Eccleſiæ, cum ſæculi magnopere ſunt venerati. Nam ex Eccleſiaſticis Gratianopolitanus, Ebredunenſis, & Salutienſis Epiſcopi, quin & Taurinenſis Nuncius, & ipſa Romana EE. DD. Cardinalium Curia, & tandem idem ſummus Pontifex ſpecialibus favoribus, facultatibus, conceſſionibus, & gratiis illum ſunt proſecuti. Ex Temporalibus vero Ser. Dux Sabaudiæ, Regni Galliæ Proceres & Magiſtratus, imo & ipſe Rex Chriſtianiſſimus illius poſtulationibus benigne annuentes ſenatus conſulta & ſententias in fidei Catholicæ favorem ad petantis votum ſæpe pronunciarunt. Porro Stephanus ſcripſiſſe fertur

Varia ad Fidelium inſtructionem, & contra Hæreſes. Quorum ne titulus quidem temporis injuria extat.

* Monumenta Provinciæ Genuenſis ſic de hujus præſtantiſſimi Miſſionarii efficacia eloquuntur. *In Miſſione Caſtri Delphini uberrimos pro Dei Eccleſia proventus Noſtri retulerunt in publico hæretico exercitio eliminando: et quod a Galliarum Regibus nullus uſquam et unquam, etiam Maximus Eccleſiaſticus Præſul, obtinere valuit, pauperculus frater modicus & deſpectus, ſcilicet F. Stephanus Tendenſis obtinuit. Qui pro remuneratione exantlatorum laborum acerbiores perſecutiones ſuſtinuit: & cujus operationes carpere non valebant, intentionem perſcrutari, & calumniari tentabant: quod familiare & proprium ſervorum Dei donum prædicatur.*

STEPHANUS A TUBALA, Cuſtodiæ Navarræ Lector, Definitor, Commiſſarius Generalis, ſeu melius factus in lapidem, ut illa erigeretur in Provinciam, cujus ipſe poſtea fuit tertius Provincialis: imo & Provinciæ Valentinæ Viſitator Generalis. Ad hæc evectus ille fuit ſingulari doctrinæ & pietatis ornatibus, unde & ab illis muneribus facile in auxilium ſeu conſilium cujuſque deſcendebat. Octogenarius vitam finivit Tubalæ anno 1701 Paratæ ab eo fuerant merito ad prælum, ſed immerito MSS. remanſerunt,

Conſultationes Canonico-Morales de caſibus non fictis, ſed factis, & ab Auctore reſolutis. Reſervatæ in noſtra Bibliotheca Pampelonenſi, & ſufficiunt ad tom. in fol.

STEPHANUS ZAGRABIENSIS, in Stiriæ Provincia alumnus, & ſæpe Guardianus, ita laboribus evangelicis, ſtudiis, & ſcriptioni operam ſtrenue navavit, ut tandem orbatus oculis evaſerit. Quinque evulgavit libros idiomate Croatico Pabuli ſpiritualis nomine inſcriptos, iique ſunt

Conciones pro totius anni Dominicis. in 4. Zagrabiæ 1715. ap. Wenceslaum Heivvel.

Conciones Panegyrico-morales pro ſingulis anni feſtis tam communibus quam particularibus. in 4. Clagenfurti in Carinthia 1718. ap. Matth. Cleinmayr.

Quadrageſimale de præparatione ad mortem: additis Concionibus SS. Patronorum pro diverſis mortis periculis, Adnectitur quoque: *Inſtructio pro recta ægrotorum aſſiſtentia ad mortem*. in 4. Zagrabiæ 1723. ap. Jo. Bartholom. Pallas.

Conciones pro Dominicis ab Adventu uſque ad Pentecoſten, adjunctis aliis Concionibus, quæ occurrunt de Primitiis, Dedicatione, Indulgentiis &c. in 4. ibid. 1727. ap. eumdem.

Conciones pro Dominicis a Pentecoſte uſque ad Adventum: additis 24. *Concionibus catechetics de Præceptis Decalogi*. in 4. Zagrabiæ 1738. ap. Jo. Weitz.

SYLVIUS AB HOSTABICH, Hiſpanus, Provinciæ Cataloniæ Concionator. Virtute magnus, ac perfectus Evangelii obſervator vitæ auſteritatem, humilitatem, & aſſiduitatem Orationis omnibus in exemplum, & admirationem prætulit. Floruit religioſa pietate uſque ad venerabile ſenium, obiitque Barcinone anno 1586. ætatis ſuæ 82. Scripſit opuſculum

De Oratione Mentali.

* De eo meminit Boverius tom. 2. Annal. Capuccinorum.

THEO-

T

THEOBALDUS CONSTANTIENSIS, Concionator Provinciæ Auſtrię Anterioris. Suggeſtum non cooſcendit ob vocis exilitatem, tamen Operarius ſatis ille fuit proficuus in Confeſſionibus excipiendis. Pietas illi in amore, meditatio ad pietatem fovendam familiaris. Viſus eſt autem potiores ſibi feciſſe delicias in B. V. Marię obſequinm. Huic aoimum, ingenium, calamum dicavit, & dulciſſima cecinit poemata, additis muſices notis, ut a cæteris eædem conciperentur deliciæ. Obiit ſub tantæ Patronæ auſpiciis Cellæ 4. Februarii 1723 En illotum Poematum, aſceticam & Theologicam doctrinam ſatis redolentium, enarratin:

Pomarium Marianum, ſeu de Gaudioſis B.V. Mariæ Myſteriis. Ode Germao. in 8. Conſtantiæ 1689. ap. David Haut.

Deſertum Marianum, ſeu de doloroſis B. V. Mariæ Myſteriis. Ode German. in 8. ibid. 1699. ap. Leonard. Parcus.

Triumphus Marianus, ſeu de Glorioſis B. V. Mariæ Myſteriis. Ode German. in 8. ibid. 1699. ap. eumd.

THEODORUS BERTET a Taraſcone, in S. Ludovici Provincia non minus ad normam Cuſtos, quam ad cæterorum inſtructionem Concionator eloquens, & acceptus. Edidit

Sermons prechès pendant l'Octave des morts. in 8. Lugduni 1693. apud Aniſſon, & Poſuel.

Sermons prechès pendant l'Octave du Saint Sacrement. ibid. 1694. ap. eoſd.

THEODORUS BRIXIENSIS, illius Proviociæ Concinnator in animarum ſalutem efſervens, & pietate ac doctrina inſignitus. Scripſit Italice, & evulgavit

Monita neceſſaria pro diverſis ſtatibus perſonarum, collecta ex concionibus P. Hyacinthi a Caſali, & ad ſua capita redacta. in 12. & in 16. Brixiæ 1616. ap. Franciſcum Marchettum.

THEODORUS BRUNOVIENSIS, (vulgo *de Breunna*) Provinciæ Bavariæ Definitor, Concinoator eruditus, piiſque exornatus moribus. Edidit patrin idiomate.

Convivium animæ Chriſtianæ in duas partes diſtributum. tom. 2. in 4. Monachii 1656.

Conciones Quadrageſimales per annum, & de Sanctis. tom. 2. ibid. 1688.

THEODORUS FORESTIUS, Bergomenſis, in Brixiæ Provincia Moderator, ac totius noſtri Ordinis Definitor Generalis. Longa ejus in ſacris excolendis litteris peritia, par & in perficieodis moribus diligentia. Obiit vir præclariſſimus Bergomi, multis ſuo calamo MSS. relictis. Quod noſter P. Petrus Trigoſius iochnaverat, & iocompletum reliquit, hoc ex commiſſione Capituli Generalis abſolvendum eſt aggreſſus hic Auctor: ut ſcilicet mentem Seraphici Doctoris in doctrina de SS. Trinitatis Myſterio

rio exponeret. Re autem vera uberrime rem explevit in hoc opere ſic inſcripto:

Paraphraſes, Commentaria, & diſputationes de Almæ ac Sanctiſſimæ Trinitatis Myſterio juxta mentem S. Bonaventuræ, conciliatam ubique cum S. Thomæ ſententia, & ſcripturæ ac Patrum aſſertis illuſtratam. Addito in fine Tractatu de modis loquendi in hoc Divino Myſterio. in fol. Romæ 1633. ap. Jac. Maſcardum. Eminentiſs. Antonio Barberino dicatur.

* De illo meminerunt honorifice Waddingus lib. de Script. Ord. Minor. & Donatus Calvus in ſua Scena Litteraria Script. Bergomenſium. Ad ejus ſepulchrum appoſitum Epitaphium ſic illum graphice delineat.

Quiſquis aſpicis, mirare iſtius Patris
Doctrinam inſignem cum pari humilitate
Conjunctam.
Quadraginta pene annis Seraphicæ Theologiæ
Operam dedit.
Supraque 306. Prædicatores Religioni & Eccleſiæ
Peperit:
Simulque de Trinitate Opus in lucem dedit.
Eminentiſſimi Barberini Theologus
& Confeſſor,
Urbano Octavo familiaris;
A Quo
Et Viſitator Apoſtolicus, & Reformator electus,
Pluraque alia officia conſecutus eſt.
E Suggeſtu alter Paulus Apoſtolus
audiebatur,
Sæpe Provincialis, & Generalis Definitor.
Obiit Bergomi anno Domini 1637.
Ætatis ſuæ Septuageſimo ſecundo,
Religionis vero 55.
Sui deſiderium omnibus relinquens.

THEODORUS A ROCHEFORT, ſeu Bleſenſis, Provinciæ Turoniæ, in Theologia nomen habuit, dum e Cathedra illam edocuit. Calamum deinde exercuit in deſcriptionibus hiſtoricis, quæ non minus communem obtinuere plauſum. Omni denique dicendi genere ſpectatum ſe fecit. Hæc uſque huc ab eo prodiere.

L'Hiſtoire de la Ville de Rochefort. in 4. Bleſi 1733. ap. Joſ. Maſſon.

L'Hiſtoire de la Marine, contenant ſon origine chez touts les peuples du mond, ſon progres, ſon etat actuel, & les expeditions maritimes anciennes & modernes. tom. 1. in 4. Pariſiis 1744. ap. Prault & Boudet. Duo alii Tomi dehinc ſubſequentur.

Conſiderationes in Regulam FF. Minorum. Sunt approbatæ, ſed nondum typis datæ.

Carmina cujuſque generis, quorum majorem partem Litterati obtinent in Diariis periodicis, quæ ſingulis menſibus prælo committuntur.

THEODORUS TICINENSIS, in Genuæ Provincia converſationis exemplo, & Seraphicæ obſervantiæ zelo conſpicuus, celebris quoque Concionator, ac ſacræ Theologiæ Profeſſor eximius. Animarum ſalutis æſtu Miſſiones ſubalpinas coluit, quotidianas in Calviniana Dogmata e Suggeſtu conciones habens: & ita demum catecheſibus, colloquiis, aut certe illuſtrioribus exemplis laborans, ut Eccleſiam auxerit Catholicam, minuerit Hæreſim ac peccatores. Obiit Papiæ 1625. Scripſit

Volumina quatuor quæſtionum ſcholaſticarum & Moralium de Eccleſiæ Sacramentis, & precipue de Sacratiſſima Euchariſtia.

THEOPHILUS BRUNUS, Veronenſis, Provinciæ Venetiarum ſacerdos, in diſciplinis Aſtronomicis & Mathematicis abunde verſatus. Obiit Vicentiæ anno 1638. ætatis ſuæ 69. Edidit hæc opuſcula.

Trattato di fare gli Orologi, ed altri Iſtrumenti Matematici, Venetiis 1617. ap. Nicol. Miſſerinum.

Harmonia Aſtronomica, & Geometrica. in 4. Vicentiæ 1625. apud Franciſcum Graſſum.

Novum Planiſphærium, ſeu Univerſale Aſtrolabium. ibid. 1625. ap. eumd.

* De eo meminit Waddingus lib. de Scriptor. Ord. Minor. qui eum vocat Theodoſium.

THEOPHILUS SALISBURGENSIS, Provinciæ Tyroli Concionator non vulgaris, in Divinis Scripturis doctus, Sanctorumque Patrum lectioni aſſiduus. In Germanicum tranſtulit

Annalium Zaccbariæ Bovexii Tomum ſecundum ideſt tertiam, & quartam partem. tom. 2. in 4. Salisburgi 1659. apud Jo. Muyum.

THEORINGUS LUCERNENSIS, Provinciæ Helveticæ Concionator, Confeſſarius, & ſæpe Guardianus, quam ſibi comparaverat, omnibus pietatem inſinuare ſtudens, edidit opuſculum, cui nomen fecit,

Inſtructio, ſeu Renovatio Chriſtiani tam Eccleſiaſtici quam Regularis juxta propriam vocationem. German. in 8. Lucernæ ap. Chriſtoph. Ruttiman.

THOMAS A BERGOMO, Provinciæ Venetæ Laicus, ſed omnium virtutum portentum. Non terrena converſatio illum inſtituit, non ſcholæ docuerunt; ſed ſcientia ſanctorum donatus eſt a Deo, & in meditatione ad cæleſtia evolavit. Hinc quamvis illitteratus & rudis homo, tantam tamen adeptus eſt ſapientiam, ut de fide & Sacris litteris ea loqueretur, & ſcriberet, quæ ſummos Theologos in ſtuporem deducerent, ini-

mi-

mieos vero Eccleſiæ, vel confunderent, vel facile veritati devincirent. Hæc veluti ſui animi erant ornatus. Nam quod præprimis illum detinuit, & ad mortem uſque occupavit, ignita fuit Charitas in Deum, & in ſeipſum humilitas, deſpectus & mortificatio. Nihil eo pretioſius ſæculo, nihil ipſe ſibi contemptibilius. Eum Ferdioandus II. Imperator tanti fecit, ut inter ſacras exuvias pauperem F. Thomæ & vilem ſupellectilem repoſuerit. At hujus germanus frater Leopoldus Arehidux, & exinde Imperator illum ut Angelum coluit: unde inviſebat eum in ſua Cella, ruens in amplexus & manuum oſeula: ejus converſatione mirum fruebatur in modum, libenter ab ore Thomæ tribus aut quatuor horis pendens, ſtupentibus interim Germaniæ Principibus, & maxime Lutheranis: demum illius ſcriptis, quæ proprio ære in lucem prodire voluit, ita poſt viri obitum delectabatur, ut nullum præteriret diem, quo non aliquid in iis legeret. Carolus quoque Madrutius Prineeps & Epiſcopus Tridentinus atque S. R. E. Cardinalis fama commotus, Thomam in Conventu inviſebat, tantaque geſtiebat lætitia & admiratione in ejus ſermonis gravitate & ſanctitate, ut aliquando ooluerit ab eo dimitti ſine hujus Fratris Laici benedictionis acceptiſſimo pignore. Poſt vitæ demum ſanctiſſimæ eurriculum, poſt victorias in Dæmones horribili ſpectro ſibi minantes, divini amoris jaculis confoſſus, ſuaviſſimaque Angelorum muſiea reereatus, placidiſſime in Domino obdormivit in noſtro Conventu Œniponti Provinciæ Tyrolenſis snno 1631. In vita & poſt mortem miraculis conſpicuus, nedum lacrymas ſed æmulationem populorum defunctus coocitavit, ut in eum ruerent, vel ad fruſta ſeu fila ſuæ veſtis tamquam pretioſas reliquias rapienda, & aſportanda. En ejus opera poſthuma, quæ ſola ob portentum ooſtram hanc valent illuſtrare Bibliothecam.

Fuoco d'Amore, in quo eontineotur

Selva di Contemplazione ſopra la Vita Paſſione e morte del noſtro Sig. Gesù Christo ; e ſopra la vita della ſua Santiſſima Madre Vergine Maria. Dedicata dall' Autore alla Ser. Arciduch. Claudia.

Scala di Perfezione Criſtiana. Dedicata dallo ſteſſo al Ser. Arciduca Leopoldo.

Del vero, retto, pure, filiale, unitivo, e trasformative Amore Divino.

Concetti Morali contro gli Eretici.

Contro i timori, o ſpettri notturni. Omnia hæc Italicè in 4. Auguſtæ Wind. 1681. ap. Simon Utz Schneider.

* Ejus vita & geſta deſeripta ſunt a Matiſconenſi to. 3. Annal. Capuccinor. ad ann. 1631. Et ab excell. D. Hyppolito Guarinonio, qui ejus miracula & Prophetiæ ſpiritum fuſo calamo proſequitur.

THOMAS CALONA, Panormitaous, ejuſdem Provinciæ Concionator. Ingenii acumine & doctrinæ profunditate fuit inſtructus, unde ſacræ Paginæ, & ſcholaſticæ Theologiæ potuit eſſe validus interpres. Notata eſt in eo dicendi facundia pluribus naturæ & gratiæ donis exornata. Edidit hæc ſcripturæ Commentaria.

Sacra Ariſtocratici Principatus Idea : ſive Samuel expoſitus in lib. hiſtoricum Judicum, & Catena moralis articulis efformata conceptuum aureis anulis difficultatum, dubitationum, ſpeculationum, doctrinarum, eruditionum Sacræ Scripturæ, ſanctorumque Patrum ſententiarum complexorum, & conceptandi modo noviſſimo opus noviter excogitatum. Ad Alphonſum III. Ducem Mutinæ in fol. Panormi 1641. ap. Alphonſum de Inſula.

Commentaria Moralia ſupr. 12. Prophetas Minores. ibid. 1644.

* Illum notat Waddingus lib. de Scriptor. Ord. Minorum.

THOMAS GALIARDUS, Hyeracenſis, Provinciæ Rheginæ Coocionator. Religioſam vitam, quam in ſe apprime concinnaverat, ornare ſtuduit affectu erga Virginem Mariam Immaculatam : ejuſque cultum in ſe & in aliis augere ſategit, & ut augeret jugiter, hoc edidit opus:

Il Diamante di Maria Vergine concetta ſenza peccato Originale con ſuoi effetti Miracoloſi fra il giro dell'anno 1628. *e ſeguenti. Parti due*. in 4. Meſſanæ 1656. apud HH. Petri Breæ.

THOMAS A GUALDO, Provinciæ Etruriæ Concionator, pietate & eloquio ſuo tempore conſpicuus. Scripſit Italice opuſculum

De Vita, & Miraculis S. P. N. Franciſci ad Ranutium Farneſium Parmæ, & Placentiæ Ducem.

* Citatur a Pagnotio lib. de Maria Triumphaote Corona 3. c. 57.

THOMAS HORSTEINENSIS, in Rhenana Provincia Concionator, Magiſter Novitiorum, Lector, Guardianus, Definitor, & Cuſtos, non his tantum honoris gradibus, ſed animi ingeniique virtutibus celebris. Morbo probatus a Deo mortem Confluentiæ 28. Septemb. 1720. oppetiit. Ipſe Auctor fuit illius Directorii, quod modo Provinciæ in Divinis & Clauſtralibus inſervit; quodque inſcribitur:

Ceremoniale in Choro ſub Officio Divino, in ſacroſancto Miſſæ Sacrificio, atque in functionibus aliis ſacris & clauſtralibus. Moguntiæ 1716. ap. Jo. Mayerum.

Il-

* Illum recenſet P. Hierotheus Confluentinus in Prov. Rhenana lib. 3. c. 3.

THOMAS TAURINENSIS, Pedemontanæ Provinciæ Definitor. Doctrinam, & Sacræ Scripturæ peritiam excellenter obtinuit. Præcipua ejus unctio fuit in Verbo Dei declamando. Ignis quippe in ejus pectore videbatur accenſus; unde fulminea ejus verba, quæ pectora etiamſi ſaxea contererent & reſolverent in pœnitentiæ ſingultus. Vox Domini quoque in ejus ore fuit in virtute, vox Domini in magnificentia: nam & inter pœnitentium lacrymas plaudebant docti, accinebantque Poetæ. Illud ſcitu dignum, ei Bononiæ in S. Petronii Baſilica concionanti carmina modulatum eſſe ipſum Em. Card. Maphæum Barberinum tunc Bononiæ Legatum, qui poſtea ad ſummum Pontificatum aſſumptus Urbanus VIII. eſt dictus. Obiit vir iſte Apoſtolicus Taurini anno 1622, Typis permiſit

Conciones aliquas de Sanctis, quas habuit Bononiæ in Baſilica S. Petronii tempore Quadrageſimæ anno 1620. Impreſſæ ſunt ibid. eodem anno.

THOMAS A TIPHERNO, ex Umbriæ Provincia. Sacerdos erat, & ſacram peregerat Jeroſolymæ peregrinationem, cum Dei amore incenſus ætatis annorum 42. inter Capuccinos voluit cooptari. Fuit reipſa ad omnem virtutem compoſitus, nihilque in ipſius moribus aut actibus niſi grave, niſi honeſtum, niſi ſanctum eluxit. Quia cum pietate ſapientia in eo & obſervantiæ regularis eminebat zelus, ſæpius ad Provincialatus gradum fuit evectus: quo in munere forma factus gregis ex animo, oſtendit & docuit quantum charitate omnia poſſent dirigi & compleri. Hinc ob tantam ſpectatam virtutem ad Generalatus apicem ſemel & iterum eſt aſſumptus, & expectationi ipſe quam optime reſpondit. Nam octo circiter annos Religionem moderatus Ordinis viſus eſt magnus Parens, virtutis cuſtos, paupertatis zelator fervidus, & tum illibatæ vitæ exemplis, cum ſapientiſſimis pro Regulæ atque Conſtitutionum obſervantia ſtatutis is evaſit, qui inter primos fundamentum & incrementum Religioni addiderit. Multos perinde emenſus labores, multaque merita adeptus, in odore ſanctitatis ad Deum, cui addictus ſemper fuerat, evolavit in noſtro Conventu civitatis Plebis in Umbria anno 1576. ætatis ſuæ 78. Religionis 36. Scripſit in honorem Beatiſſimæ Virginis Mariæ, quam ſingulari cultu ac ſumma veneratione proſequebatur,

Coronas plurimas ad formam Meditationum ſuper omnia Myſteria Virg. Mariæ.

* Ejus Vitam deſcripſit Boverius tom. 1. Annal. Capuccinor. Et de eo meminerunt omnes Religionis ſcriptores.

TIBERIUS A FORO TIBERII, in Auſtriæ Anterioris Provincia a juventute uſque ad ſenectam pietati addictus, mundo vacuus, orationis impenſe ſtudioſus, ſtudiorum quoque litterarum cultor, ſilentii ſolitudinis omniumque virtutum factus denique exemplar. Provinciæ ſuæ Guardiani & Definitoris munere maxime profuit. Triginta annos in concionibus declamandis apud gentis ſuæ illuſtriora loca feliciter inſumpſit, & eo quidem eventu, ut illæ Conciones ob doctrinæ, pietatis & eloquentiæ præſtantiam ad typum ſint poſtulatæ, & redditæ. Senio & labore fractus quietem in oſculo Domini invenit Friburgi Briſgoviæ 5. Maii 1739. Sunt autem ſequentes ejus Conciones Typis datæ:

Cophini Evangelici, ſeu Conciones promiſcuæ de Dominicis Feſtis, & Quadrageſima tom. 2. German. in fol. Conſtantiæ 1721. ap. Ignatium Neyer.

Bethſaida Probatica, ſeu Conciones Quadrageſimales Hiſtoricæ. Partes duæ German. in 4. Campiduni 1723. ap. Gaſpar. Roll.

Zodiacus, ſeu Conciones Quadrageſimales de ſignis Prædeſtinationis. German. in 4. Auguſtæ Vindelic. 1724. apud Jo. Maximilian. Heiſſ.

Dominicale, & Feſtivale. German. in fol. Norimbergæ 1725. apud Jo. Georgium Locher.

TIMOTHEUS BRIXIENSIS, pietate in moribus, ſcientiarum præſtantia in Lectoris munere, & eloquentia in concionando illius Provinciæ acceptus, & proficuus alumnus. Quæ uſque huc laboribus ſuis poſteritati reliquit, hæc ſunt:

Panegirici di Santi, ed altri Diſcorſi ſacri detti in varie occaſioni. in 4. Brixiæ 1732. apud Jac. Turlinum.

Il Cappuccino Scozzeſe compoſto da Monſign. Rinuzzini, e compito colla Storia della ſua morte. in 12. Brixiæ 1740. apud Jo. Bapt. Roſſinum.

Diſcorſo ſopra le lagrime di Maria Vergine recitato in Trevigie. Eſt in Collectione Oratorum Capuccinor. Venetiis 1745. ap. Joſ. Coronam Decade prima.

TRANQUILLUS A SANCTO REMIGIO, Gallus, Provinciæ Lugdunenſis Concionator. Spiritus in eo grandis, potens ille proinde in opere & ſermone, edoctus & Magiſter in ſacris exponendis litteris. In Fidei Controverſiis abunde verſatus, hinc Orthodoxæ veritatis acerrimus propugnator, & Hæreticorum hoſtis infenſus. Sunt hæc hujus præſtantiſſimi viri aliqua veſtigia.

Expoſitio litteralis Verborum Evangelicorum

de

de SS. Euchariſtiæ Sacramento juxta fidem Catholicam. Pariſiis 1632.

Examen libri Vincentii Miniſtri Hæretici Rupellenſis. in 8. Rupellæ 1633. ap. Stephan. de Romè.

* Illum recenſet Waddingus lib. de Script. Ord. Minor. & Franciſcus de la Quille lib. de Franciſco ter Evangelico.

TURIANUS DE FIEURE', Pariſienſis, illius Provinciæ alumnus. Ornavit eum Dominus doctrinæ & ſapientiæ ſtemmate, ornatum & ſeipſum ille oſtendit in morum religioſa compoſitione, ſtrenuumque ſe præbuit in aſſiduo Verbi Dei miniſterio. Ejus opera ſunt:

Theſaurus Concionatorum una cum Indice in Breviarium Romanum, in quo diebus Dominicis, & Feſtis materia concionandi breviter ſuggeritur. Lat. in 8. Pariſiis 1659.

L'Abregè des Viès des Sainćts pour tous les jours de l'Annèe. tom. 4. in 4. Pariſiis 1660 ap. Dionyſ. Thierry.

VA-

V

VALENTINUS NANNETENSIS, (vulgo *de Nantes*) Britannus, Provinciæ Turoniæ, & generis nobilitata & vitæ perfectione alumnus illuſtris. Annum attigerat vigeſimum primum, cum ab illuſoriis Sæculi pompis ad Religionem noſtram confugiens ſoli Deo, qui æternus eſt amor, omnem ſuum dicavit amorem, cujus primitias antea incaute Mundi vanitatibus mancipaverat. Vi ſumma ingenii fuit prædìtus tam ad ſacras litteras, tum ad ſcholaſticas capeſſendas diſciplinas. Tantam vero in concionando facilitatem, & in perſuadendo efficaciam Deus illi contulit, ut ſuo tempore clariſſimum inter præcipuos Divini Verbi præcones nomen ſibi comparaverit, illumque omnes proclamarint alterum Apoſtolum, Maximo ſtudio orationem & contemplationem excoluit, charitatis æſtu in Deum & in proximos exarſit, tantaque in animarum ſalutem ſiti ferebatur, ut ter vel quater in die Verbum Dei e ſuggeſtu proponeret, nullum in boc vel laborem vel incommodum pertimeſcens. Sitim illam ſanguine tantum compeſcuit, Nam in Metropoli Pictavienſi, dum quadragenas haberet conciones, præ nimia vocis contentione una ex pectoris venis diſrupta, ebullientem edidit ſanguinem, & in ſanguine ſpiritum puriſſimum Deo reddidit anno 1614. Scripſit, & poſteris reliquit

Volumina ſex Concionum tam de tempore, quam de aliis materiis, & de Sanctis per annum occurrentibus,

* Ejus vita deſcribitur a Matiſconenſi tom. 3. Annal. Capuccinor. ad annum datum.

VALERIANUS DIVIONENSIS, in Lugdunenſi Provincia Concionator. Religioſa fuit pietate, & variarum ſcientiarum merce refertus, E Latino in Gallicum ſermonem tranſtulit librum P. Jacobi Coreni inſcriptum *Clypeus Patientiæ*, eique hunc affixit titulum.

Le Bouclier de la Patience. in 4. Lugduni 1630. ap. Lud. Moguet.

* De eo meminit Waddingus lib. de Scriptor. Ord. Minor.

VALERIANUS, cognomine & agnomine Magnus, Mediolanenſis, generis nobilitate, acumine ingenii, doctrina uberrima, vitæ perfectione, & rebus præclariſſime geſtis toti pene Orbi notiſſimus. Virtus & veritas odium illi peperit, unde eo illuſtrius & ſanctius vitam peregit meritis plenam, quam in æternam commutavit inter Crucifixi oſcula in noſtro Conventu Salisburgenſi, præſente Celſ. & Rev. Principe & Archiepiſcopo Salisburgi, cui ſemper maxima fuit in veneratione, anno 1661. quarto Kalend. Auguſti ætatis ſuæ 75. & Religionis 50. frequenti perſonante populo inter hujus tanti viri funera. In æſtimationis & devotionis argumentum ejus imago poſt mortem ære eſt inciſa cum elogio præclaro. Ea ſunt de hoc Auctore aliorum ſcriptorum teſtimonia, ut ad rectius texendum excomium præſtet aliorum ſubtexere narrationes, quam hic noſtram referre. Illud præponemus, quod noſtrum eſt prorſus, catalogum nempe ejus operum.

Digitized by Google

Opera Theologica.

Judicium de Acatholicorum regula credendi contra illos, qui illud confutare auſi ſunt in ſex lib. diſtributum.

De regula credendi in communi.

Reſponſiones ad Joannem Majorem.

Reſponſiones ad Joannem Martinum.

Reſponſiones ad Joannem Roſtaccium.

Reſponſiones ad Auctorem Anonymum.

Reſponſiones ad Conradum Belgium. Viennæ Auſtriæ 1641. ap. Matth. Camerovium. Editus ſuit primus liber in 12. Pragæ 1631. ap. Impreſſores Archiepiſcop.

Judicium de Catholicorum regula credendi ad ſtudia Univerſalia Bibliſtarum, in quo ſolidiſſimis rationibus evincitur, illam eſſe veram Chriſti Eccleſiam, quæ claret regeneratis: hanc vero non eſſe aliam, quam quæ communicat in fide cum Romano Pontifice, in lib. 8. diſtributum.

De naturali Regula judicandi, ut reſpicit regulam fidei.

De poſſibili Regula fidei in Deum.

De actuali Regula fidei in Deum.

Hiſtoria de Catholicorum Eccleſiaſtica Regula.

Apologema Catholicum.

De Articulatione Doctrinæ Chriſtianæ, ut eſt confirmabilis rationibus.

De hominis perfecta regeneratione per Gratiam Redemptoris.

De infallibilitate Catholicæ Regulæ credendi. ibid. 1641. ap. eumdem.

Echo vera abſurditatum Joannis Amos Comens, latitantis ſub ficto nomine Ulyrici de Neupheld ibid. 1642. Obmutuit confuſus Hæreticus ad hujus operis pondus.

Soliloquia Valeriani, ibid. 1643.

Organum Theologicum, ſeu Ratio argumentandi ex humano teſtimonio, ſeu ratione. ib. 1643

Acta Diſputationis Rheinfeldenſis. ibid. 1643. Hujus diſputationis doctrina Celſ. Princeps Herneſtus Haſſiæ Lantgravius cum Conjuge ſua ex Calviniſmo ad fidem Catholicam ſolidavit converſionem.

De Luce Mentium, & ejus imagine: ubi per gradus quadraginta aſcenditur ad contemplandam oculis non caligantibus lucem Creatricem, qua illuminat omnem hominem venientem in hunc Mundum. tom. 1. in 8. Mole parvum opus, ſed ſententiis ſatis ingens.

Methodus convincendi, & revocandi Hæreticos ad fidem Catholicam: ab ipſiſmet Hæreticis Ratisbonenſibus in Comitiis Electoralibus anno 1643. celebratis plurimum collaudata.

Lux in tenebris lucens, ubi ex factis Catholiciſmi & Acatholiciſmi ad oculum demonſtratur, quæ ſit vera Eccleſia. tom. 1. in 8.

Opuſculum contra Hermannum Coringium Hæreticum, ſatagentem ſubvertere fundamenta Eccleſiæ, ſed ab Auctore ipſum ſubverſum, & concuſſum. tom. 1. in 8.

Commentarium in M. Jocaſum, ſeverum, medium cum Appendice, & Appendicula. tom. 1. in 8. Eſt liber ſui Apologeticus ob Doctrinam in Rheinfeldenſis diſputatione adhibitam, falſo traductam ut hæreticam.

Apologia Valeriani, qua impoſturas Adverſariorum noviſſime ſibi injuſtas vindicat.

Opera Philoſophica.

De Peripatu libri duo. In quorum primo *Totius fere doctrinæ Ariſtotelis traditur ſynopſis.* In altero vero *Auctoris de hac doctrina profertur ſententia.*

De Syllogiſmo Demonſtrativo.

De Ente rationis, & de ejus diſtinctione ab Ente reali.

De Propoſitionibus per ſe notis.

Axiomata ex Motu ad univerſam Philoſophiam,

Tractatus de Ente non facto.

De Ente non facto, ut eſt lux Mentium.

De Ente non facto ſe multiplicante.

Tractatus de Arte Æterna.

De ratione communi Entibus, ut factis.

Tractatus de Ente immotivo.

Tractatus de ratione communi Entibus motivis.

Tractatus de Syſtegmate creato.

De gradibus entitatis.

De poſſibilitate vacui.

De incorruptibilitate Aquæ.

De Vitro mirabili fracto.

De Atheiſmo Ariſtotelis. Quibus opuſculis veterum Philoſophorum doctrina in pluribus carpitur. Impreſſa ſunt Viennæ Auſtriæ 1643.

Demonſtratio ocularis Loci ſine locato, Corporis ſucceſſivè moti in vacuo, Luminis nulli Corpori inhærentis, exhibita Ser. Principi Uladiſlao IV. Regi, & Ludovicæ Mariæ Reginæ Poloniæ & Sveciæ addita Epiſtola Æ. P. de Roberval. in 8. Venetiis 1649. ex Typis Hertianis. Ex indice Bibliothecæ Barberinæ alia editio habetur facta anno antecedenti Bononiæ in 4. Ita liber, cui titulus *Biblioteca volante di Giovanni Cinelli Scanzia* 21. ex additione Gilarci Didonei Paſtoris Arcadis. Ubi infulſe carpitur Valerianus in hoc libro tamquam plagiarius, cum prætendatur hujus inventionis Auctor Torricellus. Nec ſufficit Apologia, quam pro ſe de hoc edidit Valerianus, negans ſibi in hoc aliquid eſſe communicatum: ita inſipidus Cenſor refricare huic viro calumnias intentat; inter quas tamen ejus virtus & veritas aſſueta ſemper fuit inoffenſo decurrere pede.

Opera MSS.

Philoſophia Valeriana magno elaborata ſtudio triginta novem diſpartita Tractatibus: inter quos enumerantur aliqui ex præfatis jam impreſſis ad Metaphyſicam pertinentibus. Opus Sapientum judicio numeris omnibus abſolutum, quo ſupra Peripatus opiniones Philoſophia innovatur, Theologiam ſimul colluſtrans, adeout appoſite Philoſophia Chriſtiana appellari poſſit.

Acta Diſputationis Rheinfeldenſis continuata ex propria cujuſque domo cum Dominis Patro

Ha-

Haber Kornio, Georgio Calixto, & Joanne Croco Prædicantibus..

Tractatus de Infallibilitate Romani Pontificis in rebus fidei definiendis.

Epiſtola ſatis prolixa ad Ser. Electorem Palatinum de Primatu Romani Pontificis.

* Præclariſſimum hunc virum plurimi Doctores & calamo & encomiis proſecuti ſunt. Inter hos Ill. & Rev. Joannes Caramuel Epiſcopus in Theob. ſundament pag. 14. ſic loquitur: *R. P. Valeriani Magni Capuccini pietati & ingenio multum debet Europa, multum Eccleſia. Scripſit multa Philoſophica & Theologica, quæ cum fructu leguntur. Edidit contra Hæreticos plurima, quæ qui legerit, Lutheranus aut Calvinianus eſſe non poſſit.* Ardinghellus in Appendice Congeminatæ vocis Turturis Oſtenſ. 4. de eodem ſic ſcribit: *In Reformationis negotio* (ſcilicet Germaniæ) *inſudat unus in hac re præcipuus Adm. R. P. Magnus Valerianus Capuccinus, Fidei Catholicæ propugnator acerrimus: qui variis congreſſibus Miniſtros Sathanæ Synagogæ confutavit, edito de Acatholicorum credendi regula judicio: qui & alia monumenta digna ejus calamo ſcripſit. Cujus ſtudiis ſapientiſſimiſque laboribus, quidquid attentatum ſuaſumque pro avita Religione retinenda, & morum reformatione tuenda, tribuendum eſt: nimirum circa prætenſiones Eccleſiarum inter Pontificem, & Cæſarem, bonorum Eccleſiaſticorum alienationem, quatuor Epiſcopatuum in Bohemia erectionem, Diſciplinæ & Juriſdictionis Eccleſiaſticæ in eo Regno introductionem: quæ omnia ob Saxonum poſthumam invaſionem retardata & præpedita fuerant. Archiepiſcopale Collegium ejuſdem induſtria pro junioribus alendis, & litterarum informatione cum Chriſtiana pietate erectum eſt.* Tandem ſic eum celebrando citat Chriſtianus Wolfius in Pſychologia Empirica p. 1. ſect. 2. c. 2. ad §. 76. *Ad notiones quoad rem ipſam illam differentiam applicavit Valerianus Magnus, e Capucciuorum familia, in Logica; Carteſius vere etiam nomina retinuit. Utriuſque veſtigia ſecutus eſt Leibnitius, qui multum tribuit acumini Valeriani Magni, terminis cum Carteſio aſſumptis adjungens notiones Valeriani definitionibus Euclidis apud Herigonium in curſu Mathematico conſentientes. Nos differentiam illam admiſimus, & ejus multiplicem jam in Logica uſum fecimus, atque ad ulteriorem in Pſychologia, Philoſophia Morali, & Arte inveniendi transferemus, ob rationes modo fuſius inculcatas; ſcilicet quod deprehenderimus, notionibus viſionis obſcuræ, claræ, confuſæ, diſtinctæ ineſſe generales, aut eas potius ad generales revocari poſſe, atque haſce generales convenire adamuſſim cum explicationibus Valeriani a Leibnitio in Actis Eruditorum A. 1684. p. 537 propoſitis &c.* De illo etiam meminerunt Gravina in voce Turturis lib. 2. ubi de Capuccinis, Waddingus de Script. Ord. Min. Joannes Paulus Creſcentius in Præſid. Rom. lib. 3. Philippus Picinellus in Athenæo Mediolanenſi, Willotus in Athenis Orthodoxis, Didacus della Quille lib. de Franciſco ter Evangelico, Marcellinus de Piſe in ſua Encyclopedia tom. 3. Laudatur ſumme in lib. cui titulus eſt: *Relatio veridica de pio obitu Valeriani* edito Monopoli 1662. in 12. & Abbas Bacchinus in Ephemeride ſexta anni 1692. illum enumerat inter celebriores noſtræ Congregationis Scriptores. Sic & alii cum honore commemorant.

Poſt tanti viri deceſſum juſſu Celſ. Principis Archiepiſcopi Salisburgenſis depicta eſt illius effigies, ſed Religioſus Auctor grati animi & amoris ergo parentando ſequens appoſuit elogium, quod & tumulo adiecit poſthumæ perenni gloriæ.

Epitaphium.

Dubium huc gradum, Viator, & perplexam attolle.
Mentem.
Ut Magnos olim Propugnatores veritatis ſummes inter
Montes
Humari conſtituit Maximus Jehova:
Sic nutu ejuſdem Numinis præcelſa Juvavii rupe
Conditus
Iſta hac ſub Tumba, Tubam magni diei expectat
R. P. Valerianus Magnus Capuccinus.
Strenuus & conſtans aſſertor veri, tenax recti,
Amans & ſequax Chriſti, verum Religioſi hominis
Simulacrum, Decus ſui Ordinis.
Viſus quidem oculis inſipientium mori, ille autem in pace
Hic in manu Domini ſecurus indormit.
Scande Montem hunc Viator, & ad culmen emerge,
Ubi ceu in Olympi alto vertice extra tempeſtatum
Turbines, collectos, non diſperſos contuere
Rev. Patris Valeriani *cineres.*
Ii tibi in primis ſint argumentum, ipſum arſiſſe charitate,
Ac demum conflagraſſe Seraphica.
In alto hujus rupis cacumine poſitus haud ultra
Expoſitus eſt malevolorum ludibriis.
Non accedet ad eum malum maledicentiæ,
& flagellum
Valeriano maſtigium ad ipſum non appropinquabit.
Tu vero, Viator, ne circumferare omni vento verborum.
Quis qualiſve fuerit hic P. Valerianus, *in his*
Pulveribus legito, & ex Urna mortuali
Vivas colligito gloriæ illius favillas.
Ex magna Italiæ Urbe Mediolano, & ex illuſtri
Comitum de Magnis familia, hic Magnus.
traxit originem.
Sed alta deſpiciens ſui generis, ut major fieret
Coram Domino,
Minor Capuccinus factus eſt in minorenni
Quaſi annorum quindecim ætate jugum Domini
Juxta conſilium Prophetæ portare eligens
Ab Adoleſcentia.
Quod ſuſcepis, & ferre didicis in inclyta Prag

Ordo iſte Seraphicus brevi eum ad omnia Bohemo-
Auſtriacæ Provinciæ provexit munera,
Concionatoris, Magiſtri Novitiorum, Guardiani,
Prælectoris
Philoſophiæ, ac Myſticæ & Moralis Theologiæ,
Necnon Definitoratus, ac Provincialatus
Succeſſive conferens dignitates.
Roma illum denique ad ſupremum Generalatus
apicem
Plurium ſaltem calculis deſideravit.
Miſſionarium Apoſtolicum ab Anno 1626,
Uſque ad extremum
Vitæ ejus Germania, Polonia, Bohemia, &
Hungaria fructuoſe ipſum expertæ ſunt.
Hæc quatuor Regna, quæ P. Valerianum, *in vita*
Orthodoxæ fidei validum & acerrimum
propugnatorem,
Invictum Hæreticorum inſectatorem, &
ardentiſſimum
Animarum Zelatorem admirabunda ſuſpexere,
Nunc cum mœrore & luctu, ceu Præficæ, funus
Ejus conducunt.
Hoc porro Domus Auſtriaca glorioſa ſub
Gregorio XV.
Pontifice Maximo Vienna Lutetiam Pariſiorum
deſtinato
Uſa Internuncio eſt, ad componenda diſſidia
tunc temporis
Inter ipſos Auguſtos & Regem Galliarum
gliſcentia,
Felici utique ſucceſſu.
Nam ſæpius deinde ab iiſdem etiam ad
Romanos Pontifices
Ac S. R. Imperii Catholicos Electores, necnon
Ad Regem Proceresque Poloniæ legatus miſſus,
Tam arduo officio ita præclare functus eſt,
Ut ab his ad Cardinalitiam dignitatem poſtulatus
ſæpius,
Ab illis autem non ſemel fuerit deſtinatus,
Sed quod humilitate ejus eſt ſuſpenſum, charitate
eſt redditum.
Nam purpurari cruore proprio meruit,
Dum Rebelles Hæretici anno 1618. in Auſtria
Superiori
Binas decumanas plagas nodoſo ſtipite
Capiti ejus inflixere.
Satius eſt tinctis veſtibus de Boſra proprij
ſanguinis,
Quam extrinſecus adveniente fucati colore.
Cardinem ſatis illum ſenſit Eccleſia:
Dum ejus Juſtitia, Prudentia, Temperantia,
& Fortitudine
Vel inter ipſos hoſtes firma ſtetit.
Zelavit ut alter Phinees zelum Domini,
Et reputatum eſt illi a malevolis ad inſipientiam,
Ille autem pro veritate contumeliam lucrum
putavit:
Non ignorans apud hunc Mundum ſeri beneficium,
Meti plerumque injuriam.
Hinc namque non recuſabat pro Chriſto ſtultus,
imo etiam
Cum Chriſto Seductor reputari, nulla ſibi magis
in laude
Complacens, quam quod ambulantes in tenebris
Reduxiſſet in viam lucis, & a tenebris
cavere quoslibet
Luculentiſſime docuiſſet.
Fruſtra autem & fera peſſima Invidia moliebatur
Devorare,
Quem zelus Domus Dei jam comederat.
En tibi Viator
VALERIANUM MAGNUM *parvam etſi in*
Epitomen minutum,
Magnarum tamen rerum ingens Compendium.
Qui Magnus inter Minores, virtute, ingenio,
& ſcientia,
Prudentia, eloquentia, rebus præclare geſtis,
Theologus
Profundus, rariori hoc ſæculo ſingularis
Philoſophiæ
Auctor, & Auctor ſeris ſæculis venerandus:
De Sede Apoſtolica, de Domo Auſtriaca
Auguſtiſſima, necnon Regiæ Jagellonicæ,
Poloniæque Regno Univerſo
Benemeritus.
Amor Principum, Reipublicæ Chriſtianæ
ornamentum,
Jubiliarius ſacerdos, ſexagenarius Capuccinus,
Piique ſui ſenii
Utique cVrrICVlo mortalibus raro lVſtro peraCto
Anno DomInICæ ſaLVatIonIs obIIt
Uſque ad mortem Chriſto, ejuſdemque in terris
Vicario
Obediens, conſuetis ſanctæ Eccleſiæ Sacramentis
Rite communitus, ad ultimum fere uſque halitum
Mentis compos, inter Crucifixi Redemptoris
Imaginis
Amplexus & oſcula:
Sæpius, dum æger decubuerat, inviſente eum
Et plurimum condolente
Celſ. & Rev. Domino Salisburgenſium Principe
& Archiepiſcopo

GUIDOBALDO

Magno Sedis Apoſtolicæ Legato nato.
Virtus Cœlo recepta, fama in immortalem
gloriam perducta eſt.
Fruſtra jam laudum ejus encomium malevoli
radere,
Aut eradere memoriam zoiloſe contendunt:
Cujus nomen Immortalitati
Ipſius merita & opera jam dedere.
Is modo in Juvavienſis urbis Munito
Propugnaculo,
B. Felicis feliciſſimo pauperi Capuccinorum
Patrono
Inſcripto, & dicato, cuſtodientibus lectum illius
Leonibus Landronianis
Felici depoſitus eſt

ÆTERNITATI.

Huic, Viator, accine illud Pſalmi 30.
Abſcondiſti me, Domine, in abſcondito faciei tuæ
A conturbatione Hominum,

Pro-

Digitized by Google

Protexiſti me in Tabernaculo tuo a contradictione
Linguarum:
Benedictus Dominus, quoniam mirificavit
miſericordiam ſuam
Mihi in Civitate Munita.
Tandem ambula, Viator, ſed vias rectas.
Sic eſto Viator,
Ut certius fias Comprehenſor.

VALERIANUS A PINAROLIO, Pedemontanus. Præclariſſimis naturæ & gratiæ donis viſus eſt congenitus, ſancta & ſuavi conſuetudine, & omni denique manſuetudine ornatus: eximia quoque excellere prudentia, perſpicacioris ingenii acumine, ac conſilii magnitudine eminere. Definitoris ideo, ac Provincialis Miniſtri muneribus in Genuenſi Provincia ita eſt functus, ut evangelicis virtutibus eam inſtituerit, & firmarit exemplo. Fidei quoque Catholicæ dilatandæ zelo incenſus, Miſſiones Apoſtolicas in regionibus Subalpinis propoſuit, promovit, atque fundavit, fundataſque adminiſtravit, & conſervavit ſolicitus. Obiit Genuæ in noſtro Immac. Conceptionis Conventu, dum Miniſtri Provincialis officium tertio triennio proſequeretur anno 1617. ætatis ſuæ 65. Plura ſcripſiſſe fertur, hoc tamen opus tantum MS. refertur.

Hiſtoria de Origine, Inſtitutione, & Pregreſſu Miſſionis Capuccinorum in Subalpinis. tom. s. in fol.

* De eo meminit Boverius tom. 2. Annal. Capuccin. & Mathias a Caballo-Majori in Rationario Miſſionum Apoſtol. to. 1. & 2,

VALERIUS VENETUS, illius Provinciæ alumnus. Vir devotus, totus lectionibus Sacris ac Divinis meditationibus deditus, morum integritate, ſimplicitate cordis, ac totius regularis perfectionis decore inſignitus. Scripſit Italice & evulgavit quę ſequuntur opera.

Prato fiorito di varj eſempj diviſo in cinque libri: ne' quali ſi tratta delle virtù Criſtiane, e Religioſe perfezioni, e d'altre utiliſſime materie, altre volte dato in luce ſotto nome di Giuſeppe Ballardini. tom. 2. in 4. Venetiis 1612. ap. Floravantem Pratum. Denuo 1620. Tertio 1656. ap. Matthæum Lenium.

Divote Meditationi circa i principali Miſterj della Vita di N. S. Gesù Criſto. in 8. ibidem 1610. ap. Jo: Bapt. Colignanum.

Romitorio Sacro di Spirituali eſercizj colla pratica dell'Orazione mentale. in 12. ibid. 1610 ap. Floravantem Pratum.

Vita e geſta di S. Chiara Vergine, di S. Agneſe ſorella della ſteſſa S. Chiara, e di altre BB. Vergini compagne. in 4. ibid. 1610. ap. eumd.

Vita della B. Coleta Vergine Riformatrice dell' Ordine di S. Chiara. in 4. ibid. 1610.

Vita di S. Eliſabetta Vedova figlia di Andrea Re d'Ungheria, e già Moglie di Lodovico Lantgravio di Turingia. ibid. 1610.

Vita della B. Margherita da Cortona, e della B. Angela da Fuligno. ibid. 1620.

* De hoc piiſſimo Scriptore meminerunt Waddingus de Scriptor. Ord. Minor. Arturus in Annot. ad Martyrolog. Franciſcanum, & Torreçilla lib. de Excellentia Seraph. Religionis, ubi de Scriptor. Capuccin.

UDALRICUS MONTIFONTANUS, Provinciæ Auſtriæ Anterioris, ad omnem fere ſcientiam & eruditionem inſtructum ingenium viſus eſt habere. Philoſophus ille propterea non ſolum & Theologus, ſed ſimul Geometra, Arithmeticus, Mathematicus, Aſtronomus, Geographus, Chronologus, & Hiſtoricus, non levi quidem colore, ſed perfectis numeris fuit. Ad hæc Latinæ linguæ ſatis purgatæ Græcam, Hebraicam, Gallicam, Italicam, Hiſpanicam, Belgicam, Anglicam, Bohemicam, Hungaricam, & Polonicam habuit conjunctas. His ideo præſidiis tuto Rever. P. Generali a Secretis aſtitit, deinde in Poloniæ Cuſtodiam Commiſſarius Generalis pertranſiit: quibus in itineribus copioſiorem ſibi eruditionis ſupellectilem paravit. Redux in Provinciam, viribus veluti recentiſſimus, Lectoris munus obire cœperat, cum ad majus emolumentum ejus Provincia in Guardianum & Definitorem delegit. Ægrotandi tota vita neſcius, tamen cum tempus advenit poſtremum, ad ægrotandum, moriendumque paratiſſimus eſt inventus: nempe an. 1736. die 6. Maii Heggbachii in territorio Biberacenſi. Nihil conceſſit typis, ſed tamen elegantiſſimo ſcripſit ſtylo

Annales Provinciæ Auſtriæ Anterioris ab anno 1696. uſque ad Annum 1703.

VERANUS CABILLONENSIS, Provinciæ S. Ludovici Concionator. Seraphicæ Regulæ exactus fuit obſervator, devotis compoſitus fuit moribus, & ob aſſiduum orationis & ſpiritualis vitæ exercitium factus Magiſter. Scripſit Gallice

Directorium Spirituale, in duas partes diſtinctum: in quo continentur regulæ & exercitia cuilibet Chriſtiano neceſſaria ad vere Deo ſerviendum. tom. 2. in 8. Lugduni 1638. ap. Jo. Juvilieronem.

Tractatum de Oratione mentali, in quo præter plura piiſſima documenta, & conceptus devotiſſimos explicantur omnia dubia, quæ ſolent accidere in exercitiis devotionis. in 8. ibid. 1638.

VICTOR GELENIUS, (alii Gelemus) patria Trevirenſis, Dei donis ac benedictionibus ita ſuæ Rhenanæ Provinciæ affulſit, ut poſt octavum a Profeſſione annum Magiſter Novitiorum & Guardianus; poſt autem quintumdecimum totius Provinciæ Moderator ſit expetitus & aſſumptus. Ter porro ſic Provinciæ clavo eſt præfectus. Pietas & Sapientia vel certatim præſidio, vel æqualiter ornamento illi affuerunt. A meditatione vel Chori pſalmodia, etiamſi morbi incommodis diſtractus, nunquam abſtinuit. Sibi ſoli ſeve-

rus, aliis omnibus ſuavis & comis opitulabatur. In honorum culmine læſus patientiæ ſummam prætetulit, & id prudenter elegit, quod ſemper concupierat, ut reliquum ſuæ vitæ curriculum in ſancto meditationum otio Treviris proſequeretur: quod & ibi abſolvit placidiſſimo ſenio 14. Septemb. 1669. Ingenii poſtea ſapientiam ad id revocavit, ut ſcriptis pateſaceret Divina arcana, quæ proprio experimento in meditatione didicerat: libros nempe Theologiæ myſticæ componendo miro ordine & facilitate digeſtos, in quibus non immerito a pluribus Doctoribus dicitur Auctor quaſi Aquila illa Ezechielis cedri myſticæ medullam auferens videri. En vero quæ nobis ſuperſunt opera,

Summa Practicæ Theologiæ Myſticæ, duas in partes diſtributa. Lat. in 4. Coloniæ 1646. & 1652. Hunc librum ipſe poſtea Auctor in Germanicum idioma tranſtulit, & ter ibid. eſt impreſſus ab An. 1655.

Sphæra Cœleſtis. German. Coloniæ 1651.

* De eo meminerunt Em. Card. Bona l. myſt. Theol. c. 1. & ſeqq. Waddingus lib. de Script. Ord. Minor. Hierotheus Confluentinus in Prov. Rhenana l. 3. c. 3. & alii plures.

VICTOR MONACHENSIS intellectus fuit perſpicui, memoriæ admirabilis, converſationis ſuaviſſimæ, ſimul & religioſiſſimæ. Eum propterea ſua Bavarica Provincia ad Concionatoris, Lectoris, Guardiani, Definitoris, & Provincialis munera gratanter evexit. Eum ſibi in Confeſſarium delegit S. R. I. Princeps & Epiſcopus Euſtadianus Martinus ex Comitibus de Egb, retinuitque uſque ad ſui mortem in ſuæ aulæ exemplum & reformationem. Suos ditavit veluti opibus Concionatoriis, dum elaboravit

Verſionem in linguam Latinam Concionum Reverendiſſ. P. Bonaventuræ a Recineto Concionatoris Apoſtolici in Sacro Palatio, & editam Auguſtæ 1736.

VICTOR PANORMITANUS, ejuſdem Provinciæ Concionator, ac Sacræ Theologiæ Profeſſor inſignis. Mira dicendi facundia, ingenii ſubtilitate, profunditate doctrinæ a Deo eſt decoratus. Varia Theologica & Philoſophica opera elucubravit, quibus inter ſapientes nomen ſingulare obtinuit. Attamen ſolum hoc typis permiſit.

Declaratio dilucida in Artem Raymundi Lullii, quam expoſuit in Conventu noſtro Panormitano. in 8. Venetiis 1636.

VICTORIUS A BENEVENTO, Neapolitanæ Provinciæ, ingenii ſui præſtantia affulſit conſpicuus, ab eaque Provincia idcirco in Concionatorem, Lectorem, & demum in ſupremum Moderatorem expetitus & aſſumptus. Supremum diem Beneventi 1719. clauſit. Quæ ejuſdem operum typis ſunt conceſſa, ſunt

Prediche Quareſimali. in 4. Neapoli 1719 ap. Dominicum Roſſelli.

VICTORIUS A NOVELLARA, Lombardiæ Provinciæ filius. Ex iis viris fuit, qui ſingulari Dei dono, aſſiduoque ſtudio in omnibus ad apicem ſunt compoſiti. Exemplar ideo religioſæ modeſtiæ ille ab omnibus conſpiciebatur, & manſuetudinis æqualis typus ſuaviſſimus. Numquam ex ejus ore querelæ, numquam in vultu turbatio: ſed omnibus comis, & in ſe humilis Deo enixe deſervire ſtudebat, ſimulque litteris & ſcientiis incumbere. Unum alteri non oberat ſtudium, imo ſatis proficere videbatur. Miſſæ ſacrificium plane angelico geſtu peragebat. Inter ſcientias, quam adamavit maxime, fuit Matheſis; unde & in hac ſapientes, ejus deguſtatis colloquiis, illum ſapientiſſimum concelebrabant; ſimul & humillimum: quatenus plura profecto ſciebat, quam exprimeret. Modeſtam hanc ſapientiam probatam ille fecit, cum poſt editam de ortu Solis opellam male audivit a Cenſoribus, quaſi plagiarius ille fuiſſet: nam alia opella brevi calamo, ſed ſimul profundæ ſcientiæ teſtimonio cenſuras omnes exploſit. Dicunt & adhuc magis probatam feciſſe, quia ſolis opuſculis eſt contentus, cum ſane poſſet plenis voluminibus de pluribus differere ſcientiis. Obiit Placentiæ ea probitatis fama, quæ adhue omnium eſt in ore. Hæc ſunt igitur, quæ edidit:

Synopſis ſacrorum Rituum in uſum FF. Minor. Capuccinorum Provinciæ Lombardiæ. in 12. Placentiæ 1718. apud Bazachium.

Quotidianum punctum Ortus ſolis. in folio, deinde in libello. Parmæ ex Typograph. Ducali.

Apologia Temporis. Placentiæ.

WILLIBALDUS A FRIBURGO Briſgoviæ, alumnus Provinciæ Auſtriæ Anterioris, exigua corporis mole magnum ornatumque continuit animum. Cum Lector ſcientias edocuit, nemo illo perſpicacior & clarior. Cum dubia illi undique erant propoſita ad conſilium & doctrinam, nemo promptior firmiorque inveniebatur. Mirati ſunt eum propterea & Diſcipuli, & Magiſtri. Pietatem quammaxime coluit, qua & mortem fortiter ſancteque oppetiit Biberacii 6. Auguſti anno 1702. illum domeſticis, & cæteris paſſim deplorantibus. Ejus ingenii & pietatis en monumenta.

Officiola de Sanctis Ordinis Minorum. Lat. in 16. Altorfii ad vineas 1696. ap. Benedict. Kerckner.

Mydæ Virgula Myſtica, ſeu de ratione omnia opera noſtra meritoria reddendi, cum multiplici devotionis praxi. Lat. in 12. ibid. 1698. ap. eumd.

Vita, & geſta Ven. Servi Dei P. Jo. Chryſoſtomi ex Beuten ſanguine et virtutibus illuſtris Capuccini Provinciæ Auſtriæ Anterioris. Lat. in 8. Euſtadii 1700. ap. Franciſcum Strauſs.

Conciones quamplurimæ doctiſſimæ, ſed typis non datæ.

VILLIBALDUS STYRENSIS, ad ſene-

ctam

Digitized by Google

ctam uſque Vieooenſis Provinciæ Operarius ſtrenuus. Nunc enim concionando, nunc Hungarica in Miſſiooe laborando, & alias ſæpe in Præfecturis Cooventuum præſidendo regulari diſciplinæ, ſibi, & fratribus, & amicis, & ioimicis profuit ad ſalutem æternam. Senectute potius quam morbo exanimatus obiit Viennæ 1721, annorum 74. & hæc ſuorum laborum reliquit exempla.

Utiliſſima univerſalis Medicina contra omnes animæ morbos, ſeu Conciones 41. in Quadrageſima de quatuor Noviſſimis. Germ. in 4. Viennæ 1713.

VINCENTIUS AURELIANENSIS, Provinciæ Britanniæ Eccleſiaſtes. Zelo, ſcieotia, & eloquio plurimum valuit in Miſſionibus contra Hæreticos: nam ſcriptis & concionibus incunctanter in eos inſudavit, Edidit tres ſequeotes libros ſub hoc titulo:

L'Egliſe unique & neceſſaire contre les Indifferents, & Heretiques.

Le pour Amour, ou la Devotion ſolide.

Triumphus Altaris zelo Ludovici XIIII. Galliarum Conſtantini. Eſt liber controverſiarum.

VINCENTIUS A CARAVAGGIO, Brixienſis Provinciæ alumnus vere pius, & ſacerdos ſanctis moribus, humilitate, & in proximos charitate veneraodus. Edidit

Officium parvum S. P. N. Franciſci additis aliis devotiſſimis precibus & orationibus. Romæ 1615.

VINCENTIUS A SANCTO ERACLIO, in Umbriæ Provincia Concionator ingenio & arte eruditus. Quantum concionando valeat, adhuc populi experiuntur; quanta autem pietate ſimul & ſuavitate ornetur, hæc, quæ edidit, oſtendunt opera:

Novena di S. Eraclio Martire, in 12. Venetiis 1739. ap. Jacob. Tommaſini.

La Miſtica Sulamitide, o ſia il Celeſte Epitalamio dell'Anima con Criſto nel libro della Cantica. Dramma ſacro parafraſato in verſi Italiani colla ſpiegazione dei paſſi più oſcuri, secondechè dai ſacri interpreti vengono eſpoſti, da Clarione Neſtorideo P. A. quod eſt Auctoris nomen io Arcadiæ Academia. Mediolani 1743. ſumptibus Joſephi Cairoli.

L'Eſter Italiana, o ſia il libro di Eſter tradotto in verſo Italiano colle Annotazioni in proſa, che ſpiegano, ed illuſtrano queſta ſacra ſtoria, di Clarione Paſtor Arcade. in 4. Venetiis 1746. ap. Simon. Occhi.

VITALIS AB ALGEIZIRA, Provinciæ Valentinæ, & pro toto Ordine ſatis induſtrius ſcriptor. Hiſtoriæ plurimum ſtuduit, unde concinnavit, & in duobus æneis tabulis ſculpſit

Epilogum totius Ordinis Seraphici S. P. N. Franciſci, quem dicavit Ill. D. Joanni de Montoya Civitatis Caubenſis, & in las Plas Gubernatori. Antuerpiæ 1626. Secundo Burdigalæ 1640. Et tertio Romæ 1643.

Arborem Originis, & Progreſſus Religionis Capuccinor. duodecim tabulis excuſam, Octavio Centuriono Patritio Genuenſi, Marchioni Monaſterii, & Philippi IV. Regis Catholici Theſaurario dicatam. Valentiæ 1662. ap. Jo. Philip. Janſenium.

Hiſtoriam Chronographicam, in qua exponitur, quod in dictis continetur Epilogis.

* De hoc Auctore memioerunt Arturus in Annot. ad Martyrolog. Franciſcan. Waddingus de Scriptor. Ord. Minor. & Torrezilla lib. de Excell. Seraph. Religion.

VITUS BRUNOVIENSIS, Bavarus, Concionator & Guardianus, ſalutem animarum ſitiens ita ſe omnibus compoſuit, ut convolareot ad illum ex remotis quoque plagis Peccatores pro ſuæ conſcientiæ levamine, vel ipſe ad quoslibet convolaret moribundos, & morti damnatos, ut certam eorum ſalutem faceret. Inter hæc pietatis officia typis dedit

Concionem unam. Euſtadii 1727.

URBANUS DE FRANCHIS, Neapolitanus, in ſua Provincia Concionator, & Sacræ Theologiæ Profeſſor. Filius fuit Marchionis de Taviano, & ſanguinis claritati addidit in Religiooe doctrinæ excellentiam, & perfectam morum compoſitionem. Scripſit

Philoſophica, & Theologica nonnulla, ut habet Nicolaus Toppius in ſua Bibliotheca Neapolitana pag. 312.

URBANUS MESSANENSIS, illius Provinciæ Concionator eximius. Perſpicaci inſtructus iogenio, doctrina & ſapientia claruit; ſimul & ſingulari io rebus agendis dexteritate. Illum Hiſpaniæ, atque aliæ Civitates eloquentiſſimum, & prodigioſæ memoriæ Verbi Dei præconem ſunt demiratæ. Hæc ab eo ſunt prælo cōmiſſa.

Conciones variæ de ſanctis ſub Anagrammatico nomine P. Manuſſai Bonorù.

Faſciculus excellentiarum præcipuarum Beatiſs. Michaelis Archangeli eccleſiæ Dei Principis, ex Sacra Scriptura et Ss. Patribus collectus. Matriti 1650 & Meſſanæ 1655. ap. HH. Petri Breæ.

URBANUS A POLITIO, Panormitanæ Provinciæ filius ſatis illuſtris. Definitor fuit in ſua Provincia, in toto Siciliæ Regno SS. Inquiſitionis Conſultor, & Ferdinandi II. Imperatoris ordinarius Concionator. Omni virtutum ſplendore conſpicuus adhuc enituit magis in charitate, modeſtia, & humilitate: adeout exhibitam ſibi ab eodem Ferdinando Epiſcopalem inſulam conſtantiſſime recuſaverit. Hæc aliqua ſunt ipſius mooumenta.

Oratio funebris in morte Supremi Conſiliarii Auguſtiſſimi Imperatoris. Viennæ Auſtriæ.

Oratio altera funebris in obitu cujuſdam præclariſſimi viri: ibid.

Epigrammata varia Acroſtica, & Anagrammata ſacra. Venetiis 1649. & Panormi 1652.

ZA-

Z

ZACHARIAS BARBERIUS, Bononienſis, ejuſdem Provinciæ Concionator. Cum pietati & religionis virtutibus ſtuderet, eruditioni quoque diligentiſſime incubuit, & ei maxime, quæ Ordinem noſtrum tangit. In ſocium adſcitus eſt a P. Fortunato a Cadoro Generali Miniſtro. Multum illi debet Provincia noſtra Bononienſis ob memorias ab eo collectas & ſervatas. Deſiit è vivis anno 1679. in Terra Centi. Hæc illius ſunt opera.

Vita e geſta del P. Antonio Montecuccoli da Modena Generale de' Cappuccini. in 4. Romæ 1667. ap. Philip. Mancinum.

Vita e geſta del P. Innocenzo da Caltagirone Generale de' Cappuccini. in 4.

Pratica delle Cauſe del S. Uffizio. MS. in noſtra Bononienſi Bibliotheca ſervatur tom. 1. in 4.

Miracoli della Vergine Santiſſima, cioè Cappuccini favoriti o in vita, o in morte da quella pietoſa Madre Santiſſima. MS. in ead. Bibliotheca tom. 1. in fol.

Meditazioni ſovra i Miſteri della noſtra Redenzione. MS. in eadem Bibliotheca tom. 1. in 16.

Compoſizioni di Spirituali Eſercizj. MS. in eadem Biblioth. tom. 1. in 8.

Trattato dell' Annegazione interiore. MS. in eadem Biblioth. tom. 1. in 8.

Memorie varie per la Provincia de' Cappuccini di Bologna. MSS. in ead. Biblioth.

ZACHARIAS BOVERIUS, Salutienſis, Pedemontanæ Provinciæ alumnus ac Scriptor celeberrimus, de Ordine, de Religione, & de Eccleſia optime meritus. Mira gratiæ & naturæ unctio in eo ab omnibus fuit perſpecta. Compoſitus eſt præprimis tamquam verus Seraphici Patris filius: unde perfectionem incunctanter æmulatus, abſtinentiam paupertatemque coluit, humilitatem prætulit & amantiſſimam manſuetudinem, vel certe in oratione omnia didicit & explevit. Ingenium illi ad ſtudia acerrimum, manuſque ad exercitium invicta: qua de cauſſa ſermone parcus & ſolitudinis amicus, niſi tempus eſſet orandi, perpetuæ lectioni ſeu ſcriptioni vacabat. Græcam, & Hebraicam linguam callebat optime, in ſacra pagina tuto incedebat utriuſque facultatis Theologicæ, ſcholaſticæ nempe & poſitivæ non peritiam tantum, ſed magiſterium obtinuit. Hinc S. Romanæ Inquiſitionis Conſultor, & ob ejus quoque prudentiam noſtri Ordinis Definitor Generalis. Multa ſibi & calamo & opere cumulavit merita, quibus inſtructus tranſiit feliciſſime ad retributionem in noſtro Genuę Conventu Immac. Concept. anno 1638. pridie Kal. Aprilis ætatis ſuæ 70. & Religionis 48. plurimis ſui ingenii monumentis relictis. Quod maxime hujus viri calamum acuere poterat, fuit veritatis Catholicæ amor & zelus: nam & hinc exorſus eſt ad ſcribendum, huc ſemper ſe facile convertit, & niſi in vitæ fine ſiluit, ut, ſi fieri poſſet, errores omnes exterminarentur, vel confuſi deliteſcerent Errones. Primo reipſa in univerſum eccleſiæ hoſtium agmen hoc inſilivit opere, quod ſane omnem armaturam fortium continet.

Demonſtrationes Symbolorum veræ & falſæ

Re-

Religionis, adverſus præcipuos ac vigentes Catholicæ Religionis hoſtes, ſcilicet Atheiſtas, Judæos, Hæreticos, præſertim Lutheranos & Calviniſtas, in quinque libros diſtributæ. Primus liber eſt totus *contra Atheiſtas*. Secundus *contra Judæos*. Tertius agit *de Demonſtrationibus Symbolorum veræ Religionis in genere*. Quartus *de examine Sectæ Lutheranæ, & Calvinianæ ad propoſita Symbola*. Quintus *de Demonſtrationibus Symbolorum Romanæ Religionis in ſpecie*. Quæ ſunt contra Hæreticos Demonſtrationes, revocatæ ſunt in Bibliotheca maxima Pontificia Roccaberti. Opus hoc eſt diviſum in Volum. s. in fol. Lugduni 1617. ſumptibus Horatii Cardon.

Aliquos poſt annos cum nefarius ille Marcus Antonius de Dominis antea Archiepiſcopus Spalatenſis, & deinde a S. Romana Eccleſia Apoſtata, in eamdem Eccleſiam impudentiſſime inſurrexiſſet ſacrilegis ſuis libris de Republica Chriſtiana, & arma & ictus illius retudit, atque in illum convertit Boverius aureis tribus voluminibus, quæ ſic inſcripſit.

Parænesis Catholica ad Marcum Antonium de Dominis olim Archiepiſcopum Spalatenſem, poſtea S. R. Eccleſiæ Apoſtatam, & in Angliam transfugum: in qua examinantur, & refelluntur quatuor ejuſdem libri de Republica Chriſtiana & Eccleſiaſtica, in 4. Lugduni 1618. ap. Jo. Chavvet.

Cenſura Parænetica in eoſdem quatuor libros Marci Antonii de Dominis. in fol. Mediolani 1621. ap. Pandulphum Malateſtam.

Cenſura in Tractatum de legitima Cardinalium creatione Dominici Veneti Epiſcopi Torcellani nomine inſcriptum, ſed ab eodem Marco Antonio de Dominis in lucem editum. Mediolani 1622.

In hac forti contentione cum Eccleſia a Boverio (cui Sapientes omnes plaudebant) ſuum honoris commodum ſentiret, Urbanus VIII. illum unum delegit, quem ut Theologum adderet Em. Franciſco Card. Barberino de latere Legato ad Catholicum & Chriſtianiſſimum Monarcham deſtinato. Hoc tempore cum in Hiſpaniam perveniſſet, inveniſſetque Matriti Carolum Stuartum Jacobi magnæ Britanniæ Regis Primogenitum, qui illuc ut ſororem Regis Catholici in uxorem duceret, advenerat, inter ſacros Præſules laborantes ad ei fidem Catholicam ſuadendam P. Zacharias, ex tempore accepto calamo, conſiliarium librum ei dedit hac appoſita inſcriptione:

Orthodoxa Conſultatio de ratione veræ fidei & Religionis amplectendæ, ad Ser. Carolum Stuartum Walliæ Principem, Jacobi Magnæ Britanniæ Regis filium, in communem omnium veræ Religionis Studioſorum gratiam & utilitatem. in 4. Matriti 1623. ap. Thom. Junti Typographum Regium. Poſtea juſſu Emin. Card. Antonii Barberini tit. S. Onuphrii Ordinis noſtri Protectoris ab ipſo Auctore in duas partes diſtributa impreſſa fuit Romæ 1635. in Typographia Vaticana tom. 1. in 4.

Regrediente Boverio ex Hiſpania, Capitulum Generale ei impoſuit, ut Annales Religionis noſtræ conſcriberet. Paruit ille ſingulari omnium veterum ſcriptorum conquiſitione; tantaque perfecit ſtyli Tulliani elegantia, ut legentem tamquam Hiſtoricus inſtruat, & tamquam orator perpolitus ad ulterius legendum & imitandum inſigniter alliciat. Opus hoc egregium brevi confectum, & duobus diviſum voluminibus in folio ſic inſcribitur:

Annales, ſive Sacræ Hiſtoriæ Ordinis Minorum Capuccinorum S. Franciſci. Primus Tom. ab anno 1525. deſinit in annum 1580. & impreſſus eſt Lugduni 1623. ſumptibus Claudii Landry. Secundus Tomus ab anno 1581. proſequitur uſque ad annum 1612. ibidem 1639 ſumptibus Gabrielis Boiſſat, & Laurentii Aniſſon.

De his Annalibus A. R. P. Hyacinthus Parrà in ſua Roſa Lauretana pag. 397. ſic honorifice loquitur: *Deſpues que las Coronicas Capuchinas cum admiraçion de Todos y credito incomparable han gravado en las colunnas de la fama el non plus ultra, de aciertos fuera temeraria impreſa attraverſar an eſtilo vulgar, y llano obſcurecer los realces de tan heroiquas hazanas, dignas ſolaments de los primores, con que las Hiſtoriò Boverio, cuya encumbrada eloquencia ſolo en tan alto aſſumpto fue digna d'emplearſe; paraque aſſi ſe adequaſſe la ſublimidad de la materia con las ventajas inmmables de tan enclamada pluma*. His adduntur Opera ſequentia.

Demonſtrationes undecim de vera habitus forma a Seraphico P. N. Franciſco inſtituta: ad Urbanum Octavum Pontificem Maximum. in 8. Lugduni 1632. ap. Claud. Landry. & Coloniæ Agrippinæ 1655. ap. Cornel. Egmond.

Directorium fori judicialis pro Regularibus, uſui FF. Capuccinorum. Auguſtæ Taurinorum 1624. ap. Aloyſium Rizzimilium.

De Sacris ritibus juxta Romanam Regulam uſui fratrum Minor. Capuccinor. accommodatis libri tres. Adjunctis quibuſdam externis Ritibus, qui ad Religionis Capuccinorum politiam, & ad pleraque domeſtica munera obeunda ſpectant. in 4. Neapoli 1626. Typis Scorigianis.

* Hujus eximii Religioſi & ſcriptoris vitam deſcripſit P. Franciſcus a Sexto tunc Provinciæ Genuenſis Miniſter. De eo quoque memoriam & encomia recitant Waddingus lib. de Script. Ord. Minor. Leo Allatius in Apibus Urbanis, Aubertus Myreus c. 509. Franciſcus Auguſtinus ab Eccleſia, & Andreas Roſſottus in Syllabo ſcriptor. Pedemont. Ardioghellus in Append. Congemin. Vocis Turturis cap. de florentiſſima Vinea S. Franciſci ſic loquitur: *Famigeratiſſimus eſt quoque A. R. P. Zacharias Boverius, meus collega in officio S. Inquiſitionis: cujus Opera nedum in Germania*

exi-

exiſtentes Hæreticos, ſed aliarum quoque Provinciarum evincunt, & ſternunt. Et Dominus Marcus Aurelius Lucernenſis in ſuis Hiſtoriis memorabilibus cap. 15. Miſſionum Capuccinorum quaſdam univerſaliores tangens memorias hæc pauca de Boverio addit: *Inter eos, qui in Miſſionibus ad agrum Domini excolendum miſſi elaboraverunt, unus annumeratur R. P. Zacharias Boverius Salutienſis: vir celebris, & ferventioris contra Hæreticos zeli, qui grandiora gemina edidit volumina adverſus & Lutheri & Calvini & Aſſeclarum nefaria dogmata: tertium adverſus famoſa infamia notum Hæreſiarcham Marcum Antonium de Dominis: quartum, quod conſcripſit, Conſultatio Orthodoxa, & Carolo Gandenſi Principi, poſtea decollato Britannico Regi, dicavit.* Inſigni etiam elogio eum celebrant Abbas Valerianus Caſtilioneus l. 6. c. a. P. Magiſter Ponce de Leon in traductione Chron. Moncadæ in principio, Leander de Murcia in quæſtion. ſelectis q. 21. n. 3. Laurentius Craſſus in ſuis elogiis refert, eum in adoleſcentia ſolitum fuiſſe fugere converſationes juvenum, vocans ruinas juvenum, & ſemina ignaviæ: atque ibi refert duo Epigrammata in ejus laudem compoſita. Primum bene ſic concludit:

Reſtituit Latio veteris miracula linguæ,
Et potis eſt unus cum Cicerone loqui.

Joannes Thomas Roccaberti ejus elogia concinnavit to. 20. Biblioth. Maximæ Pontificiæ. Abbas Bacchinus in Ephemeride ſexta anni 1692. illum recenſet inter celebriores noſtræ Congregationis ſcriptores. Et alii plures eum vocant, *Doctorem eruditiſſimum ac ſapientiſſimum, inter Patres eccleſiæ eum commemorantes, quia ſcriptis ſuis eam valde illuſtravit.* Qua de re merito tota Definitio Generalis in Capitulo Romæ habito 1642. ſequenti elogio eum inſigniri juſſit, quod impreſſum reperitur ad initium ſecundi Tomi Annalium.

Adm. Rev. Pater Zacharias Boverius
Salutienſis, Provinciæ Pedemontanæ:
De cujus aperto cœlitus ore vere Salutis Enſis
Utraque parte acutus proceſſit,
Tum ad fides Orthodoxæ impios oppugnatores
interimendos,
Tum ad interemptos antiquitatis gladio
Seraphicos Capuccinorum alumnos
Et Patres vitæ reſtituendos.
Qui dum Sanctorum monumenta, & Patrum
exempla evolvit,
Et revolvenda ſectandaque calamo ſcribæ
velociter ſcribentis
Expoſuit,
Ipſe quoque non vulgaria religioſæ vitæ
exempla reliquit
Plenus dierum ac bonorum operum,
Definitoris Generalis
Munere ſemel & iterum functus,
Obiit Genuæ ætatis ſuæ anno 70. Religionis
48 die 31. Martii MDCXXXVIII.

ZACHARIAS LEXOVIENSIS, (vulgo *de Lyſieux*) Normanniæ Provinciæ alumnus. Nobiliſſimo ortus ſanguine, & filius unicus Matris ſuæ potuit & rem & amorem naturæ in ſortem Domini inter Capuccinos commutare. Lectiſſimos mores obtinuit juxta Seraphicam Regulam, & ingenio vere ſingulari omni litterarum genere eſt eruditus. Illuſtriores Galliæ civitates illum cum plauſu & fructus Animarum uſura audierunt: ſcripta ejus autem & Gallia & quælibet Europæ exculta Natio vere eſt admirata. In hoſtes Catholicæ fidei exarſit, propterea Miſſionarius Apoſtolicus in Angliam ſpecialiter eſt deſtinatus & delegatus. In hoc munere quantum ingenio, quantum doctrina, quantumque eloquio valeret, laboravit integro viginti annorum decurſu, & contra tantum ſtimulum calcitrare nemo valuit. Quem diſputandi vis non vincebat, ſane alliciebat ſermonis ſuavitas, & vitæ perfectæ exemplum convincebat: quem vero non vinceret, ut aufugiſſet opus erat. Ad extremum uſque ſpiritum pro animarum lucro, & eccleſiæ incremento operarius iſte invictus laboravit, & requievit ſolum, cum ſupremum diem obiit in noſtro Conventu Ebroicenſi anno 1661. quarto Idus Novembris, ætatis ſuæ 79. & Religionis 55. En operum ſuorum pietatem & eruditionem ſatis redolentium Elenchus.

Gyges Gallus, ſub ficto nomine Petri Firmiani, in viginti ſeptem ſectiones. Pariſiis 1659. Poſtea Lugduni annis 1660. 1661. 1669. in 4. & in 8.

Genius ſæculi in novem ſectiones. Pariſiis 1659. & Lugduni 1669. in 4. & in 8.

Somnia ſapientis in duodecim Tractatus. ibid. 1659. & 1669. Sunt hi tres libri Cenſura depravati moris, & omnium ſententia nemo nitidius Latine eſt locutus, nemo acutius perſuaſit, & nemo ſimul liberius de rebus politicis diſſeruit.

Chriſtus Patiens, ſive tota Pauli ſcientia. in 4. Pariſiis 1661. ap. Dionyſ. Thierry. Legat hunc librum, qui rem Theologicam ruditate ſcholæ nudatam, & propria evectam ſublimitate expoſcit.

Sylva ſacrorum varii argumenti multiplicem Theologiam continens. in 4. Pariſiis 1662. Relegat hunc, qui maxime ad Conciones incumbit, & quod diſperſum eſt in plura volumina, hic congeſtum, & ingenii Auctoris granditate illuſtratum reperiet.

La Monarchie du Verbe Incarnè, ou de l'immenſe puvoir du plus grand des Roys, des maximes Politiques, & du merveilleux Ordre, qu'il obſerve dans le gouvernement de ſon Eſtat. in 4. Pariſiis 1642.

La Monarchie du Verbe Incarnè, ou il eſt traitè de la Bontè, & de la Juſtice du Prince. in 4. ibid. 1646. ap. Dionyſ. Thierry.

La

La Philoſophie Chreſtienne, ou perſuaſions puiſſantes au mepris de la vie. to. 2. in 4. Pariſiis 1644. ap. eumd. Opus aureum, & nonniſi optima continens.

La Relation du Pais de Janſenio, ou il eſt traitè de les ſingularitez & moeurs des habitans de ce Pais, ſub nomine Lovis Fontaines Sieur de S. Marcel. in 8. ibid. 1650. & 1664. ap. eumd.

* Celebre eſt ejus nomen apud omnes Scriptores Gallos, ſicut inter illos ſingulariter recenſet Laſor in deſcript. Orb. v. Gallia Monarchia. Et apud Waddingum lib. de Scriptor. Ord. Minorum.

ZACHARIAS CASTILIONEUS, Mediolanenſis, illius Provinciæ alumnus. Cum primum ſanguinis nobilitate emineret, virtute potius evehi, & humilitate continari amavit. Is ideo factus eſt Religioſus, qui perfectæ apoſtolicæ vitæ præſtare poſſet exemplum: is quoque Concionator fervidus, qui opere non minus quam ore animas Chriſto lucraretur. Venerandus, pius, & efficax ſtuduit & poſteris prodeſſe in his editis operibus.

Il Giovane Cappuccino brevemente iſtruito con alcuni ammaeſtramenti utiliſſimi, ed importantiſſimi avviſi per bene ſpogliarſi dell' Uomo vecchio, e perfettamente veſtirſi del nuovo. in 4. & in 8. Mediolani 1646. ap. Ludov, Monzam,

L'Ammonitore Fedele: Opera piena di ſpirituali e preziofi ricordi. in 8. ibid. 1647. iterum ibid. 1655. in 16, Typis Archiepiſcopalibus.

Sermoni quarantadue nei Treni di Geremia per l' Orazione delle 40. ore. in 4. ibid. 1653. ap. Typograph. Archiepiſcopal.

* De eo meminerunt Waddingus lib. de Script. Ord. Minor. & Abbas D. Philippus Picinellus in Athenæo Mediolanenſi.

ZACHARIAS RHENDANA, Tridentinus, Provinciæ Brixienſis Concionator, & Miſſionarius Apoſtolicus in regionibus Rhætiorum. Ea fecit in hoc munere, & ea eſt paſſus pro Hæreticorum converſione, ut fidei Defenſor acerrimus, validuſque hæreſis Impugnator ab omnibus conclamaretur. Scripſit Germanico idiomate pro illorum populorum uſu

Volumen Exercitiorum Spiritualium. in 8. Brixiæ 1665.

ZACHARIAS SALODIENSIS, Brixiæ Provinciæ Sacerdos, & Miſſionarius Apoſtolicus in Rhætia: ubi plures annos pro animarum ſalute ſtrenue laboravit. Edidit hoc opus.

Lucerna acceſa ſopra il Candeliere, Trattati dodici, con i quali chiaramente e ſinceramente ſi moſtra alle eccelſe leghe de' Signori Grigioni nella Retia la continua, e non mai interrotta ſerie della fede Cattolica ed Apoſtolica Romana. tom. 3. in 4. Venetiis 1679. ap. Bened. Milochium,

ZACHARIAS ULYSSIPONENSIS, in Bononiæ Provincia alumnus, & ſæpius, Definitor. Sapientiæ ornamentis luculenter fuit inſtructus, in dicendo vero facundiam ſingularem prætulit, utpote ſpiritus cæleſtis repletus fervore. Obiit Vultabii, dum Ulyſſipone ad ſuam Bononiæ Provinciam regrederetur anno 1604. Hæc ab eo inveniuntur Typis data.

Catholica conſolatio ad cives Parmenſes & Placentinos pro obitu Ser. Alexandri Farneſii eorum Ducis & Principis. Parmæ 1594. ap. Eraſm. Viottum.

Immagine della Vita Criſtiana, ovvero Dialoghi Morali del P. Ettore Pinti. Dialoghi iſti ſunt, De vera amicitia, de juſtitia, de Vita ſolitaria, de diſcreta ignorantia, de Cauſſis, de Tranquillitate vitæ, de vera Philoſophia, de veris & falſis bonis, de Religione, de memoria mortis, de Tribulatione, ex Luſitano in Italicum idioma converſi, & in meliorem redacti ordinem, poſtilliſque illuſtrati. tom. 2. in 4. Venetiis 1594. ap. Nicolaum Miſſerinum, ibid. 1595. ap. Eraſmum Viotium.

ZENO ATHENSIS, Germanus, Provinciæ Auſtriæ Anterioris Concionator, transtulit ex Italico in Germanicum idioma

Vitam S. Zenonis Epiſcopi Veronenſis. Prodiit anno 1689.

ZENO BERGOMENSIS, in Tyroli Provincia Concionator, & Miniſter Provincialis. Pietate inſtructus & ſapienti cumulatus prudentia potuit, veluti illa duplici Prophetæ Virga, nempe decoris & funiculi; omnes moderari in commune bonum, & incrementum. Latine conſcripſit hoc opuſculum:

Methodus meditandi Paſſionem D. N. Jeſu Chriſti. Monachii 1605. Iterum factis ab Auctore additionibus ibid. 1625.

BERNARDUS A BONONIA, dignus qui alios enumeret, non qui enumeretur inter alios. Multæ miſericordiæ Domini cum illo, & ipſe in laboribus a juventute ſua, non tamen fractus, ut gloriam Dei, animarum bonum, ſuique Ordinis promoveat emolumentum. Non mores profert, niſi Confeſſiones facere velit: & Naturæ dona, utpote nimiis intermixta defectibus, ſilet. Mens laborum patiens, & voluntas viribus amplior illum vel inter libros vel in animarum quæſtu ſeneſcere poſſe deſpondent. Faxit Deus, quod bonum eſt in oculis ſuis, dummodo illi complaceat, & ad bravium perveniat ſanctæ vocationis. Quæ uſque huc typis commiſit vel committet, hæc ſunt:

Manuale Confeſſariorum Ordinis Capuccinorum. in 16. Venetiis 1737. ap. Joſeph. Bortoli. Panormi 1738. ap. Angel. Felicellam,

Ite-

Iterum Venetiis 1740. ap. eumd. Et tandem Editio nova & correcta Venetiis 1745. ap. Joſeph. Coronam.

Orazione Panegirica in lode di S. Anſovino Veſcovo e Protettore di Camerino. in 4. Camerini 1738. ap. Gabrieli. Et in collectione Orationum Capuccinorum Venetiis 1745. ap. Joſ. Coronam.

Inſtitutio Theologica juxta omnia fidei dogmata, & Joannis Duns Scoti ſcholaſtico nervo inſtructa. to. 4. in 4. Venetiis 1746. ap. Sebaſtianum Coleti.

Calculus Chronologicus Sac. Scripturæ a Mundi exordio uſque ad Christi ortum.

Diſſertatio de Æra communi pro anno Nativitatis Jeſu Christi. Hæc duo apponuntur in fine Tomi tertii Inſtitutionis Theologicæ.

Bibliotheca præſens ſcriptorum Capuccinorum.

Diſcorſo d'Introduzione al Capitolo Provinciale de' Cappuccini celebrato in Ferrara l'anno 1743. Eſt in Collectione Orationum Capuccinorum edita Venetiis 1746. apud Joſ. Coronam.

Enchiridio Eccleſiaſtico per le funzioni ſacre, per le Benedizioni, e per aſſiſtere ai Moribondi. Adhuc eſt ſub cenſura.

Lezioni ſopra la Regola del Patriarca S. Franceſco data ai FF. Minori, eſpoſte a' ſuoi Religioſi fratelli.

Analecta aliqua.

F I N I S.

AUCTORIS PROTESTATIO.

ILle ego, qui in hoc Libro Virorum illuſtrium vel ſanctitatem, vel præmium cœleſte, vel prodigia ſæpe evexi; ſi fidem ultra humanam obtineam, & renuo & refello: memor Decretorum, quæ hac de re a S. Romana Sede merito prodierunt. De quibus autem ipſa Sedes jam pronunciavit, fides ſit ſancta & inviolata; de aliis vero tanta ſit, quanta debetur ſcriptori religioſo, qui ſine mendacio laudare omnibus ſemper viribus curavit. Imo tantum Eccleſiæ Romanæ judicio obſequens defero, ut quidquid in hoc opere dixi & ſcripſi, totum ejus correctioni humillime ſubjiciam.

I N-

INDEX

OMNIUM MATERIERUM,

De quibus hujus Bibliothecæ Scriptores agunt.

IN S. SCRIPTURAM GENERATIM.

ALoyſius a Melita. *Elucidarium Biblicum.*
Angelus Maria Marcheſinus, *Concordia diſconvenientium in Bibliis.*
Antonius Carnotenſis. *Plura in Sac. Scripturam.*
Bartholomæus Barberius. *Summa ex omnibus S. Bonaventuræ expoſitionibus in S. Scripturam collecta, & ut Gloſſa univerſalis concinnata.*
Baſilius Sueſſionenſis. *Explicationes morales in diverſas Scripturæ ſententias.*
Benedictus Laugeois. *Scientia univerſalis ſcripturæ Sacræ. Spiritus veteris & novi Teſtamenti.*
Cœleſtinus a Montemarſano. *Proſopochronica S. Scripturæ. Arcana Scripturæ Sacræ.*
Dionyſius de Rives. *Triplex Tractatus Soe. Scripturæ ad ejus elucidationem.*
Franciſcus Titelmanus. *Collatio pro editione Vulgata S. Scripturæ.*
Hieronymus Arelatenſis. *Volumen in S. Scripturam.*
Hieronymus Bocchius. *Tractatus de concentu, & Comprobationes in difficultatibus Sacrorum Bibliorum.*
Hieronymus Cæſaraugustanus. *Commentaria, ſeu Annotationes in totam fere Sacr. Scripturam.*
Joſeph ab Oſſeria. *Hagiographa Prolegomena in univerſam Sac. Scripturam.*
Ludovicus Baldus. *Commentaria varia in Sac. Scripturam.*
Maximinus Aquenſis. *De veritate novi Teſtamenti contra Traductores Montis Hamoniæ.*
Michael a Caſtrofranco. *De eodem argumento.*
Paulus Maria Rivarola. *Index Auctorum, qui in univerſa Biblia vel generatim, vel ſingillatim etiam quoad verſiculos ſingulos ſcripſerunt.*
Robertus Cameracenſis. *Aurifodina univerſalis ſcientiarum divinarum ex fontibus aureis utriuſque Teſtamenti erutarum.*
Romualdus Taurinenſis. *Adnotationes in Sacr. Scripturam.*

IN SACRAM SCRIPTURAM PARTICULARITER.

IN GENESIM.

ANtonius Maria Schyrlæus. *Commentaria.*
Laurentius a Brunduſio. *Explanatio.*

IN JUDICES.

Thomas Calona. *Sacra Ariſtocratici Principatus Idea.*

IN ESTHER.

Leander Montanus de Murcia. *Commentaria litteralia, & morolia.*

IN JOB.

Archangelus ab Anicio. *Commentaria moralia.*
Franciſcus Titelmanus. *Paraphraſtica elucidatio.*
Jacobus Bolducius. *Commentaria litteralia, & moralia.*

IN PSALMOS.

Benignus Lohranus. *Analyſis in Pſalm. 118.*
Bernardus Lanterius. *Expoſitio in Pſalm. 44.*
Bonaventura a Monteregali. *Commentaria paraphraſtica in omnes Pſalmos.*
Eliſeus Peſentius. *Commentaria litteralia.*
Franciſcus Titelmanus. *Paraphraſes, & Commentaria.*
Hieronymus Cajetanus Vicentinus. *Paraphra-*

ſis Pſalterii carmine Italico.
Joannes a Foroſempronio. *Paraphraſes in omnes Pſalmos.*
Joannes Chryſoſtomus a Bethunia. *Paraphraſes in Pſalm. 118. Paraphraſes in Pſalmos Pœnitentiales.*
Pacificus Caletenſis. *Paraphraſes Horarum Canonicarum. Sacrificium laudis a David in Pſalmis ſtatutum, & a Chriſto in Evangelio abſolutum.*
Paulus Lantiniacus. *In Pſal. 71. Commentaria.*
Raphael de Surdis. *Paraphraſes.*
Remigius Bergomenſis. *Expoſitio in Pſal. 118 ad vulnera Chriſti redactum.*

IN ECCLESIASTEN.

Franciſcus Titelmanus. *Commentaria.*

IN CANTICUM CANTICORUM.

Bartholomæus de la Haye. *Commentaria.*
Franciſcus Titelmanus. *Expoſitio litteralis, & moralis.*
Franciſcus Joſeph Jaccenſis. *Commentaria in laudem V. Mariæ.*
Leander Divionenſis. *Idea perfecta Divini Amoris.*
Vincentius a S. Eraclio. *Paraphraſis carmine Italico.*

IN PROPHETAS MAJORES.

Alphonſus Lupus. *Commentaria in* Iſaiam.
Antonius Maria Schyrleus. *Paradoxa in Viſione* Ezechielis.
Auguſtinus a Vigueria. *Expoſitio in Threnos* Jeremiæ.
Franciſcus Buratus. *Commentaria in quatuor Prophetas Majores.*
Laurentius a Brunduſio. *Expoſitio in* Ezechielem.
Michael Neapolitanus. *Annotationes in Prophetas Majores.*
Natalis Taillepied. *Commentaria in Threnos* Jeremiæ.
Procopius Templius. *Conciones in Threnos* Jeremiæ.

IN PROPHETAS MINORES.

Franciſcus de Franchis. Oſeas *enucleatus.*
Joannes ab Antiquaria. *Commentaria moralia in* Jonam.
Thomas Calona. *Commentaria moralia in duodecim Prophetas Minores.*

IN EVANGELIA.

Alphonſus Carnotenſis. *Demonſtrationes Evangelicæ.*
Bartholomæus de la Haye. *Expoſitiones in Evangelia.*
Bernardinus a Pecquignes. *Triplex expoſitio in Evangelia.*
Franciſcus Titelmanus, *Commentaria in SS. Matthæum, Marcum, & Joannem.*
Marcellinus de Piſe, *Encyclopedia in Evangelia. Commentaria litteralia, & moralia.*

IN OMNES EPISTOLAS APOSTOLICAS.

Franciſcus Titelmanus, *Elucidatio.*

IN EPISTOLAS S. PAULI.

Bernardinus a Pecquignes. *Triplex Explicatio, & triplex Expoſitio Epiſtolarum S. Pauli.*
Franciſcus Titelmanus. *Collatio in Epiſtolam ad Romanos contra Eraſmum.*
Georgius Ambianenſis. *Trina S. Pauli Theologia in omnibus ejus Epiſtolis.*
Leander Divionenſis. *Commentaria in Epiſtolas S. Pauli, & diſcurſus in ejus ſententias.*

IN EPISTOLAS S. PETRI, & S. JUDÆ.

Bartholomæus de la Haye. *Expoſitio in Ep. S. Petri.*
Jacobus Bolducius. *Expoſitio in Epiſtolam S. Judæ.*

IN APOCALYPSIM.

Antonius Maria Schyrlæus. *Expoſitio.*
Epiphanius de Moyrans. *Clavis Apocalypſis. Appendix ad Expoſitionem litteralem Apocalypſis.*
Hippolytus Averoldus. *Icones, & Commentaria.*
Jacobus de Bordes. *Elucidatio Paraphraſtica. Explicatio omnium figurarum. Conceptus concionabiles.*
Mathias Belintanus. *Expoſitio.*

IN CANTICA SCRIPTURÆ.

Franciſcus Titelmanus. *Elucidatio.*

IN CANTICA EVANGELICA.

Joannes Bellottus. *Conſiderationes.*

THEO-

THEOLOGIA DOGMATICA.

Pro vera tenenda Fide.

AMbroſius de Urbino. *De SS. Euchariſtiæ Sacramento.*

Anacletus a Portu-Gratiæ. *Collationes Theologico-Hiſtoricæ.*

Angelinus Heppenheimenſis. *De fide & Operibus fidei.*

Angelus Maria Marcheſinus. *De Immortalitate Animæ. De Chriſtiana fide.*

Anonymus Rhenanus. *Dialogus Controverſiarum.*

Archangelus Leslæus Scotus. *De Poteſtate R. Pontificis in Principes ſæculares, & in rebus fidei definiendis.*

Baſilius Sueſſionenſis. *De præſentia reali Corporis Chriſti in Euchariſtia. Compendium Doctrinæ Chriſtianæ. Firmamentum Doctrinæ Chriſtianæ circa fidem, circa Decalogum, & circa Orationem. Reſolutio omnium Controverſiarum per unius quæſtionis reſolutionem. De Euchariſtiæ inſtitutione reſpective ad Creationis dies.*

Bernardinus a Balbano. *De Prædeſtinatione, & Libero hominis arbitrio. De gloria Paradiſi.*

Bernardus Atrebatenſis. *De duobus Præceptis Charitatis, Dei & Proximi. Eccleſiæ Ordinatio & ſubordinatio. Miniſterium Abſolutionis.*

Bonagratia Habſenſis. *Cur multi Religioſi a fide deficiant.*

Carolus Tricaſſinus. *De Prædeſtinatione poſt prævisa merita. De Indifferenti hominis lapſi arbitrio. De Gratia neceſſaria ad ſalutem omnibus data. De natura Peccati Originalis. De Cauſſa bonorum operum. Reſponſio de Gratia & Libero arbitrio. Reſponſiones duæ circa difficultates de Prædeſtinatione. Opuſculum de Gratia efficaci. Hæc omnia de mente S. Auguſtini.*

Cœleſtinus de Montemarſano. *Speculum ſine macula Eccleſiæ pro quolibet ſtatu.*

Dionyſius Luxemburgenſis. *Theſaurus Doctrinæ Catholicæ.*

Dionyſius de Rives. *De mutatione Sabbati in Dominicam. De ſignificatione verbi Creo.*

Franciſcus Longus. *Summa Conciliorum omnium.*

Franciſcus Titelmanus. *Summa Myſteriorum fidei. De Sacramentis tractatus diverſi. Theſaurus Chriſtianæ fidei.*

Franciſcus Maria Bruxellenſis. *Theologia Capuccino-Seraphica. Synopſis eventuum præcipuorum pro eadem Theologia.*

Georgius Ambianenſis. *Theologia SS. Patrum.*

Heliodorus Pariſienſis. *Compendium Theologiæ Dogmaticæ, alterum Hiſtoricæ, & tertium Myſticæ. Veritates Chriſtianæ Religionis.*

Heribertus Juliacenſis. *De Controverſiis præſentis temporis.*

Hieronymus Dinami. *De Divina Prædeſtinatione.*

Hyacinthus Kerver. *Articuli fidei teſtibus ſcripturæ confirmati. Dictionarium ad eundem effectum.*

Jacobus Bolducius. *De Eccleſia ante Legem. De Eccleſia poſt legem. De Ordine Chriſtiano.*

Joannes Baptiſta Hoſtienſis. *Flammigera & erudita Angeli & Hominis Dialexis.*

Iſaac Oſtovienſis. *Conſultationes Theologicæ prædicabiles de Exiſtentia Dei.*

Ivo Pariſienſis. *Theologia Naturalis. De Agnitione Dei in humanis. De Libertate exempta a neceſſitate morali. Fatum Mundi.*

Juvenalis Ananienſis. *Sol intelligentiæ.*

Lucianus Montifontanus. *Eccleſia inter Eclypſes nunquam deficiens.*

Martinus Lucernenſis. *Concio dogmatica de reali præſentia Chriſti in Euchariſtia.*

Martinus de Torrecilla. *Encyclopedia Canonica, Moralis, Orthodoxa &c.*

Michael a Caſtrofranco. *De Primatu S. Petri & Pontificis Romani. De ejuſdem Pontificis Infallibilitate. Sermones de Realitate & Tranſubſtantiatione in Euchariſtia.*

Michael Angelus Rothomagenſis. *Veritas fidei Catholicæ.*

Natalis Taillepied. *Theſaurus Eccleſiæ Catholicæ.*

Octavius Worſt. *De Infallibilitate Pontificis Romani. Apologia ad idem. De Animæ immortalitate, beatitudine, & pœna.*

Paulus Aſtigitanus. *Orationes duæ Dogmaticæ.*

Paulus a Monteacuto. *Dies Divini naturæ, gratiæ, & gloriæ.*

Petrus de Podio. *Advocatus Juſtitiæ Dei.*

Raphael de Clayes. *De SS. Euchariſtia.*

Tranquillus à S. Remigio. *Expoſitio litteralis textus Evangelii pro veritate SS. Euchariſtiæ.*

Valerianus Magnus. *Judicium de Catholicorum regula credendi. Soliloquia Valeriani. Organum Theologicum. De luce Mentium. De Infallibilitate Romani Pontificis. De Primatu Romani Pontificis.*

Zacharias Lexovienſis. *Chriſtus patiens, ſive tota Pauli ſcientia.*

THEOLOGIA POLEMICA

Adverſus Errores.

ADeodatus Paſinus. *Contra Molineum.*

Albertus Felix Pariſienſis. *Manuale pro Miſſionibus.*

Alexander Cadomenſis. *Ruinæ Novatorum, & Triumphus Euchariſtiæ.*

Aloyſius Tarſellus. *De Primatu Pontificis contra Græcos.*

Ambroſius de Urbino. *Compendium fidei contra Lutheranos.*

Anaſtaſius Pariſienſis. *Collatio cum M. Paſquerio.*

Andeolus Lictavienſis. *Plura opera contra Calviniſtas. Exercitia ſpiritualia pro Neophytis. Defenſio Purgatorii, & Honoris viris Eccleſiaſticis debiti.*

Angelicus Inſulenſis. *Liber controverſiarum contra Hæreticos. Reſponſiones ſeptem in quemdam Miniſtrum.*

Angelinus Heppenheimenſis. *In 12. Articulos principales Hæreticorum.*

Angelus de Raconis. *Excitatorium Catholicum. Emblemata & figuræ Hæreticorum. Calviniſmus delarvatus.*

Anonymus Normannus. *Catechiſmus pro Miſſionariis.*

Anonymus Venetus. *Librorum Hebræorum Liber expurgatorius.*

Anſelmus a Forarquivio. *Reſponſio ad librum hæreticum.*

Anſelmus Olornienſis. *Experimentales demonſtrationes in Sagos & Sagas.*

Antonius Albaterrenſis. *Advocatus Purgatorii.*

Archangelus ab Anicio. *De Converſione cujuſdam ad fidem.*

Archangelus de Ripaut. *Abominatio abominationum falſarum hujus temporis devotionum.*

Archangelus de Forbes Scotus. *Colloquium de ſuæ vocatione ad fidem, & ad Religionem.*

Archangelus a Valloniis. *Director fidelis.*

Athanaſius Mole. *De Converſione duorum virorum illuſtrium.*

Bartholomæus Bergomenſis. *Opus contra Lutheranos & Calviniſtas.*

Baſilius Sueſſionenſis. *Religio demonſtrata, & Hæreſis everſa. Condemnatio Novatorum per os eorum. De Exiſtentia Dei contra Infideles.*

Baſilius Salonenſis. *De Controverſiis contra Hæreticos.*

Benedictus Laugeois. *De Politica Chriſtiana contra Macchiavellum.*

Benignus Lorhanus. *Catechiſmus Polemicus.*

Bernardinus Pictavienſis. *Theſes in Novatores directæ.*

Bonagratia Habſenſis. *De Matrimoniis Hæreticorum.*

Carolus Hildeſienſis. *In Diſſertationem hæreticam. Contra Criminatores Eccleſiæ.*

Carolus Joſeph Tricaſſinus. *Philoſophia Carteſii contra fidem.*

Cherubinus Maurianenſis. *Acta diſputationis cum quodam Miniſtro.*

Cœleſtinus de Montemarſano. *Analyſis Controverſiarum ex Hæreticorum principiis.*

Cœleſtinus Niorſtenſis. *Libelli provocantes ad pugnam Hæreticos.*

Daniel a S. Severo. *Acta diſputationis contra quemdam Miniſtrum. Epiſtola de alia diſputatione.*

Dionyſius Maſſilienſis. *Reſponſiones contra aliquos Calviniſtas.*

Dionyſius de Rives. *De Primatu S. Petri, & Eccleſiæ infallibilitate contra Errones.*

Dionyſius Werlenſis. *Philanton contra Hermannum Goringium. Philanton vindicatus. Via pacis. Defenſor honoris Catholicorum. Germanus ſincerus in dedecus Lutheri & Calvini. De Miſſa contra Lutherum.*

Dionyſius Virienſis. *Schedula provocationis ad certamen Synodo Quivillianæ.*

Eduardus Pariſienſis. *In propoſitiones damnatas a Bulla Unigenitus.*

Epiphanius de Moyrans. *In Indos, qui Dæmolatriam ſtatuebant. Litteræ in Claudium Calviniſtam.*

Felix de Molina. *Adverſus errores Michaelis de Molinos. Vera & falſa Contemplatio contra eumdem. De ſymbolo. Impugnatio Talmudi, & Alcorani.*

S. Fidelis a Sigmaringa. *De ſacrificio Miſſæ contra Hæreticos.*

Florentinus Caletenſis. *Neceſſitas bonorum operum contra Hæreticos.*

Franciſcus ab Aquis-bormiis. *Acta diſputationis de SS. Euchariſtia.*

Franciſcus a Rodraſen. *Contra objectiones Hæreticorum.*

Franciſcus de Romorantino. *Anatome Alcorani.*

Franciſcus Titelmanus. *Collatio in Epiſtolam ad Romanos contra Eraſmum Roterodamum,*

Col.

Collatio pro editione Vulgatæ . Apologia de illis Collationibus contra eumdem .

Franciſcus Toloſanus . *Impietas proſtrata Tranſilsi Calviniſtæ .*

Gratianus Monfortius . *Tarantula Simiæ Genevenſis .*

Gregorius Angelerius . *De Præparatione evangelica Narrationes . De vero Deo , & de vera ecclesia .*

Hieronymus Avenionenſis . *De Sacramentis et de Sacrificio Miſſæ contra Calviniſtas .*

Hieronymus de la Baſtida . *Contra Novatores .*

Hippolytus a Mediolano . *Demonſtratio Meſſię facta Hebræis .*

Humilis Clivenſis . *Caſtrum inexpugnabile S. R. Eccleſiæ .*

Hyacinthus Kerver . *Inſtructio Miſſæ ſacrificii contra impugnatores . Motiva converſionis Dom. de Claramonte . Contradictiones evidentes Hæreticorum in pſalmis , precibus , forma ſacramentali , & in eſſentialibus fidei punctis . Controverſiarum volumina tria contra Reformatos .*

Jacobus de Bordes . *Liber Controverſiarum contra Janſeniſtas .*

Jacobus de Chevanes . *Juſtæ expectationes noſtræ ſalutis circa Gratiam .*

Joachimus Rapperſwillanus . *Reformatio difformis & deformis Novatorum .*

Joannes a Fano . *Incendium zizaniorum Lutheranorum .*

Joannea a Syderno . *Directorium Theologicum contra Armenos .*

Joannes Baptiſta Abrincenſis . *Controverſiæ de SS. Euchariſtia , de Primatu Pontificis &c.*

Josnnes Baptiſta Bituricenſis . *Reſponſiones tres contra Excucullatum .*

Joannes Baptiſta Verſolienſis . *Manuale Controverſiarum .*

Joſeph a Mutiliana . *Liber contra Hebræos .*

Irenæus Avalonenſis . *Liber Apologeticus , & Reſponſiones de Converſione ad fidem . Libri tres Controverſiarum .*

Iſidorus Nioſtenſis . *Miſſionarius Controverſiſta .*

Ivo Pariſienſis . *De Poteſtate Romani Pontificis adverſus Novatores . Diſſertatio de Aſtrologiæ nova methodo .*

Ivo Trecorenſis . *Flores hiſtoriarum contra Infideles .*

Juſtinianus Turonenſis . *Controverſiæ contra Infideles .*

Juvenalis Añanienſis . *De Miraculis contra Jo. Scheiblerum .*

Lambertus Maſpurgenſis . *Controverſiæ contra Novatores .*

Laurentius a Brunduſio . *Adverſus Layſerum & Lutherum . Reſponſio ad libellum Layſeri .*

Ludovicus de Reyn Dunkercanus . *Antidotum adverſus hæreſum venena .*

Marcellinus Baveſipontius . *Reſponſio de Collatione habita cum Miniſtro Calviniſta . Fallaciæ Miniſtrorum Hæreticorum .*

Marcellus a Calvomonte . *Scutum fidei catholicæ .*

Martinus de Torreçilla . *Confutatio doctrinæ Michaelis de Molinos . Defenſio Tribunalis SS. Inquiſitionis . Propugnaculum orthodoxæ fidei . Controverſiæ adverſus omnes Infideles .*

Maximinus Aquenſis . *Veritas Evangelica contra Traductores Montis Hannoniæ novi Teſtamenti .*

Michael Cadomenſis . *Diſſertationes contra novos errores .*

Michael a Caſtrofranco . *Antidotum contra Janſeniſmum . De Sanctitate imaginaria Janſenii et Janſeniſtarum &c. Tractatus contra petentes Concilium . Falſum Evangelium Genevenſe renovatum a Traductoribus Montis Hannonię . Refutatio libri de frequenti Communione . Refutatio libri de perpetuitate fidei . Triumphus Jubilæi . Refutatio Confeſſionis Calviniſticæ .*

Michael Angelus Rothomagenſis . *De Controverſiis contra Novatores .*

Natalis Taillepied . *Vita Lutheri , Carloſtadii , & Petri Martyris .*

Nicolaus Asboldus . *De Pontifice Romano contra Proteſtantes . De propriis congreſſibus contra Hæreticos . De Doctrinis præcipuis ab Hæreticis controverſis .*

Nicolaus Divionenſis . *Analyſis contra Theologiam myſticam de Molinos .*

Octavius Worſt . *Sol in Eclypſi , Calvinus Pelagianus , Panoplia S. Auguſtini : quæ omnia ſunt contra Auguſtinum Janſenii . Triumphus S. R. Eccleſiæ ſuper omnes hæreſes Calviniſtarum . Manipulus Controverſiarum pro Miſſionibus . Sepulchrum Synagogæ Hebræorum . Satyra Hollandica fidei monſtroſæ .*

Paulus Lugdunenſis . *Inſtructiones contra Janſeniſtarum errores aut effugia , & contra obtrectantes in Bullam* Unigenitus . *Anti-hexaples contra P. Queſnel , & contra Hexaples in Bullam* Unigenitus .

Petrus de Aliaga . *Lux clara ad Hebræos . Lucerna catholica ad illuminandos Mahometanos & Hebræos .*

Petrus de Campis . *De controverſiis fidei contra Calviniſtas .*

Philippus Ribottus . *Diſputatio de SS. Euchariſtia contra David Roſtagnum .*

Raphael Dieppenſis . *Methodus convincendi in omnibus quaslibet Hæreticos , maxime Novatores . Illarum Controverſiarum Compendium .*

Renatus Colonienſis . *Refutatio Jubilæi Lutherani .*

Robertus Hibernenſis. *Veritates Orthodoxæ contra Novatores.*

Rodulphus Svitenſis. *Provocatio Atheiſtarum Pſeudo-politicorum Macchiavelliſtarum in certamen particulare rationis. Conſilia veri Amici Evangelicorum Glaronenſium. Perſpicilia ad videndum Jo. Henrico Faſi impoſita, Refutatio Litterarum cujuſdam Hæretici. Claudius Schobinger ter in conflatorio examinatus. De Controverſiarum fidei judice. Refutatio cujuſdam Acatholici. Sol veritatis.*

Romanus a S. Brioco, *Defenſio Kalendarii Romani Gregoriani adverſus Hæreticos & Schiſmaticos.*

Romualdus Taurinenſis. *Manuale Controverſiarum pro Miſſionariis.*

Scholaſticus Caſtilioneus, *Diſceptatio publica & ſolemnis contra Miniſtrum Calviniſtam.*

Seraphinus Rothomagenſis. *Diſputatio publica contra Miniſtrum Hæreticum.*

Seraphinus alter Rothomagenſis. *Controverſiæ.*

Silveſter Lavallenſis. *Contra illorum impietatem, qui Romanum Pontificem vocant Antichriſtum. Correctio contra errores Viguerii.*

Silveſter à S. Aniano. *Diſputationes contra errores Græcorum.*

Stephanus Dentis. *Hebræus convictus.*

Stephanus a Gombolato, *Liber Controverſiarum.*

Stephanus Tendenſis. *Varia pro fide contra Hæreticos.*

Thomas a Bergomo. *Conceptus Morales contra Hæreticos.*

Tranquillus a S. Remigio. *Examen libri Vincentii Miniſtri Hæretici.*

Valerianus Magnus. *Judicium de Acatholicorum regulis credendi. Judicium de Catholicorum regula credendi. Echo vera abſurditatum Joannis Amos Comens. Acta diſputationis Rheinfeldenſis. Methodus convincendi Hæreticos. Lux in tenebris lucens. Opuſculum contra Hermannum Coringium. Commentarium in M. Jocoſum, ſeverum, medium. Apologia Valeriani. Continuatio Diſputationis Rheinfeldenſis.*

Vincentius Aureliaoenſis. *Eccleſia unica & neceſſaria contra indifferentes, & Hæreticos. Triumphus Altaris.*

Zacharias Boverius. *Demonſtrationes veræ, & falſæ Religionis contra Atheiſtas, Judæos, & Hæreticos. Parænesis Catholica ad Marcum Antonium de Dominis in illius quatuor libros de Republica Chriſtiana. Cenſura Parænetica de iiſdem libris. Cenſura in Tractatum de legitima Cardinalium creatione ejuſdem Marci Antonii. Orthodoxa Conſultatio de ratione veræ fidei & Religionis amplectendæ.*

Zacharias Lexovienſis. *Relatio regiminis Janſeniani.*

Zacharias Salodienſis. *De numquam interrupta ſerie fidei Catholicæ Romanæ ad Dominos Rhætiæ.*

THEO:

THEOLOGIA SCHOLASTICA.

ADrianus a Nancæo, *Liber Argumentationum.*

Ambroſius de Brigentis. *De Opinionibus & Probabilitate.*

Andreas a Caſtro Bononienſi. *Theologica plura.*

Anſelmus Marzanus, *Curſus Theologicus,*

Antonius a Tipherno. *De Deo, de Angelis, & de Incarnatione,*

Auguſtinus a Coneliano. *Quadriennium Theologicum Scholaſticum & Polemicum.*

Baſilius Donurſus. *Curſus Theologicus.*

Baſilius Nolanus. *Curſus Theologicus.*

Bernardinus a Monte-ulmo. *Commentaria in quatuor lib. Sententiarum in via Scoti.*

Bernardinus à Rhegio, *Commentaria in librum Primam Oxonienſem Scoti.*

Bernardus a Bononia. *Inſtitutio Theologica juxta omnia fidei Dogmata.*

Bonaventura a Catanzaro. *Plura Theologica.*

Bonaventura Lingonenſis. *Summa Theologica cum concórdia S. Bonaventuræ & S. Thomæ.*

Bonaventura a Rhegio. *Theologica multa.*

Chriſtophorus Facciardus. *Porta aurea Theologiæ ſpeculativæ & Poſitivæ.*

Cœleſtinus de Montemarſano. *Curſus Theologicus cum concordia S. Bonaventuræ & S. Thomæ.*

Conſtantinus Neapolitanus, *Theologica & Moralia.*

Didacus de Quiroga. *Multa Theologica.*

Emmanuel Orchius, *Lectiones Theologicæ.*

Epiphanius de Moyrans, *Reſolutiones difficilium quæſtionum,*

Felix Brandimartes. *Curſus Theologicus.*

Franciſcus Longus. *Summa Theologiæ ex S. Bonav. compacta.*

Franciſcus a Mazzara. *Lectiones Theologicæ.*

Franciſcus a Sexto. *Lectiones Theologicæ.*

Franciſcus a Soriano, *Quæſtiones Theologicæ.*

Franciſcus Maria a Sextula, *Tractatus Theologici.*

Gaudentius Bontempus, *Palladium Theologicum.*

Gervaſius Briſacenſis. *Curſus Theologicus.*

Hieronymus Bononienſis, *Diſputationes Theologicæ.*

Hieronymus Panormitanus, *Lectiones Theologicæ.*

Joannes a Foroſempronio. *Tractatus de libro vitæ, de Beatitudine, de Angelis, & de Dæmonibus.*

Joannes Baptiſta Andegavenſis. *Theologica aliqua.*

Joannes Franciſcus Calaritanus. *De Trinitate, de Prædeſtinatione, de Angelis, & de Incarnatione.*

Joannes Franciſcus de Leonis. *Enucleatio totius Theologiæ.*

Joannes Maria a Noto. *Annotationes in quatuor libros Sententiarum.*

Joannes Maria Zamora. *De pluribus Theologicis tractatus varii.*

Joannes Thomas Braydenſis. *Curſus Theologicus.*

Juvenalis Aſianienſis. *Theologia Rationalis.*

Ludovicus Caſpenſis. *Curſus integer Theologicus,*

Ludovicus Dolanus. *Diſputatio de Concurſu Dei cum Creaturis ad actus liberos & pravos.*

Ludovicus Flandrenſis. *De intima reali Unione digne Communicantis cum Anima Chriſti, etiam deſtructis ſpeciebus. Praxis hujus Unionis.*

Ludovicus ab Olivado. *Curſus Theologicus.*

Marcus a Baudunio. *Paradiſus Theologicus, Ejus Compendium.*

Marcus Antonius Galitius. *Commentaria in 4. lib. Sent. S. Bonaventuræ.*

Marianus Alcamenſis. *Elucidatio in Primam Partem S. Thomæ.*

Martinus de Torrecilla. *Curſus Theologicus.*

Mauritius Gamborinus. *In 4. lib. Sent. S. Bonaventuræ Commentaria.*

Michael Hiſpanus, *De Prædeſtinatione, & de Gratia.*

Octavius Amſtelodamenſis. *Opuſcula Theologica.*

Octavius Worſt. *Curſus Theologicus.*

Paulus Lugdunenſis. *Theologia Scholaſtica.*

Paulus a Offida. *Curſus Theologicus. De Auxiliis.*

Paulus Maria Philippinus. *Diſputationes in quatuor lib. Sententiarum.*

Petrus Calaritanus. *In quatuor libros Sent. S. Bonaventuræ.*

Petrus Trigoſus, *Summa Theologica ad mentem Seraphici Doctoris.*

Raphael Melitenſis. *Lectiones in 4. lib. Sententiarum.*

Romualdus Taurinenſis, *Diſputationes Theologicæ.*

Stephanus Claromontius. *Curſus Theologicus.*

Theodorus Foreſtius. *De SS. Trinitatis Myſterio.*

Urbanus de Franchis. *Theologica aliqua.*

THEO-

THEOLOGIA MORALIS.

Albertus Bergomenſis: *Tractatus de virtutibus & vitiis*,
Alphonſus Lupus, *Summa Caſuum de Caſibus reſervatis, & quæſtiones variæ*,
Ambroſius Mediolanenſis. *De ſacramento Pœnitentiæ*,
Ambroſius a Novis. *Caſus Conſcientiæ*,
Anonymus. *Uſurarius ratione convictus*,
Auguſtinus a Coneliano, *Triennium Morale*,
Bernardus a Bononia, *Manuale Confeſſariorum Ordinis Capuccinorum*,
Bonaventura a Taberna, *Controverſiæ morale miſcellaneæ, De opinionum delectu in materia morali*,
Cajetanus Maria Bergomenſis. *Inſtructio ad Confeſſionarium. De abuſu & uſu Probabilis ſententiæ. Inſtructio circa contractus & uſuras. De Ebrietatis vitio*,
Carolus Abbavillæus, *Tractatus de Sacramento Matrimonii cum documentis*.
Carolus a Cremona. *De Actibus humanis, & de Adminiſtratione Pœnitentiæ*,
Conradus Monheimenſis, *Sermones ad Confeſſarios rigidos*.
Cornelius Recinetenſis, *De Caſibus reſervatis Regularium*.
Daniel Pariſienſis. *De Reſtitutione & Uſura*,
Eligius Baſſæus. *Flores totius Theologiæ Practicæ*.
Felix a Cabrera. *De Caſibus Reſervatis*.
Franciſcus Longus. *Tractatus de Caſibus Reſervatis*.
Franciſcus del Viſſo. *Clypeus Theologicus in favorem Militum*.
Franciſcus Joſeph a Citrunigia. *Collationes Morales practicæ*.
Gregorius Valentianus. *Practica Moralis Caſuum Reſervatorum pro Regularibus*.
Jacobus a Corella. *Praxis Confeſſionarii*, *Collationes Morales*.
Jeſualdus de Bononiis. *Curſus Theologiæ Moralis*. *De Horis Canonicis*. *De Simonia*,
Jeſualdus a Jacio. *Fœnoris Nautici trutina*,
Joannes a Foroſempronio. *Tractatus de Caſibus reſervatis &c.*
Joannes Baptiſta a Murcia. *Compendium Legis Divinæ, Eccleſiaſticæ, & Civilis*.
Joannes Franciſcus Calaritanus. *Quæſtiones Morales de Sacramentis*.
Joannes Franciſcus a Porticu. *Summa Summarum*.
Joannes Franciſcus Rhemenſis. *Director pacificus conſcientiarum*.
Joannes Gaſparus Mergentheimenſis. *Neo-Confeſſarius*. *Scrupuli fœminarum Apoſtatis Religioſis nuptarum*.
Joannes Maria Hieracenſis, *Diſputationes variæ Morales*.
Ivo Pariſienſis. *Moralis Chriſtiana*, *De indifferentia humanorum actuum*.
Juvenalis Ananienſis. *Nucleus Theologiæ Moralis*.
Leander Montanus de Murcia. *Quæſtiones ſelectæ Morales*. *Harum Apologia*. *Diſquiſitiones Morales*.
Lucas Calexbitanus. *Summa de Caſibus conſcientiæ*.
Marcus Antonius Galitius. *Tractatus varii Morales*.
Martinus de Torrecilla. *Propoſitiones damnatæ a Pontificibus expoſitæ*. *Summa totius Moralis*. *Conſultationes Morales variæ*. *Encyclopedia Canonica, Civilis, Moralis &c.*
Michael a Caſtrofranco. *De Cambiis, de Contractibus, & de Uſuris*.
Michael Angelus Ariminenſis. *Reſolutiones Morales*,
Nicolaus Majoricenſis. *Praxes variæ Morales*,
Paulus Lugdunenſis. *Moralis Theologiæ ſpecimen*.
Petrus Calixtus Campetti. *De Præceptis Decalogi & Eccleſiæ*. *De Peccatis & Cenſuris &c.*
Raphael a Tuſculo. *Reſolutiones Practico-Morales*.
Salvator Montalbanus. *Demonſtratio de Formulis Euchariſticis non conſecratis*.
Stephanus a Tubala. *Conſultationes Canonico-Morales*.
Theodorus Ticinenſis. *De Sacramentis*.

THEO-

THEOLOGIA CATETHICA.

Ambroſius a Novis. *Doctrina Chriſtiana.*

Andeolus Lictavienſis. *Modus lucrandi Indulgentias.*

Angelinus Heppenheimenſis, *Inſtructio juventutis Chriſtianæ.*

Antonius de la Puella, *Panis fractus Parvulis & Adultis.*

Antonius Maria Affaitati, *Catechiſmus pro Monialibus.*

Antonius Maria Prodomontanus, *Catechiſmus pro Reguo Matambæ illius regni idiomate, & Luſitano, & Latino. Inſtructio ad Reginam Singam.*

Benedictus de Leonis. *Catechiſmus pro Parochis.*

Bernardinus Pariſienſis. *Inſtructiones pro Miſſionariis.*

Daniel Pariſienſis. *Collationes circa Decalogum. Et aliæ de Oratione Dominica.*

Donatus a Corteno. *Catecheſes de Controverſiis fidei.*

Eutropius Islebonenſis. *Catecheſis de ſeptem Sacramentis.*

Franciſcus ab Æſin. *Explicatio Doctrinæ Chriſtianæ.*

Franciſcus Mauſolenſis. *De modo catechizandi.*

Franciſcus a Rodraſen, *Directorium pro Neophytis.*

Franciſcus Tolnſanus. *Perfectus Miſſionarius.*

Gregorius Lugdunenſis. *Catechiſmus Theologicus.*

Hieronymus a Segorbia. *Epitome Doctrinæ Chriſtianæ.*

Hyaciothus Bruſſotus. *Doctrina Chriſtiana pro Miſſionibus Congi.*

Hyacinthus Kerver. *Catechiſmus ſuper omnes fidei Articulos, Catechiſmus de ſacro Miſſæ ſacrificio.*

Ignatius a Ciſnago. *Catechiſmus pro erudiendis rudibus in fide.*

Joannea Bellottus. *Monita pro Miſſionariis.*

Joannes Patonus. *Directio pro 40. Horis, earumque inſtitutio, & ſignificatus.*

Joannes Baptiſta a S. Aniano. *Dialogi de fidei Myſteriis. Catechiſticæ lectiones Arabico idiomate.*

Joſeph Fernenſis. *Inſtructio pro celebrandis 40. Horis.*

Joſeph Morlæus. *Regulæ pro Miſſionariis Confeſſariis, & Concionatoribus.*

Joſeph a Novia. *Methodus examinis faciendi pro Confeſſione.*

Joſeph Maria a Cluſio. *Regulæ & praxes devotæ pro Miſſionibus.*

Ivo Trecorenſis. *Conciones catechiſticæ.*

Juſtinianus Turonenſis. *Catechiſmus Arabicus.*

Juſtus Bonafides. *Inſtructio pro Pœnitentiæ Sacramento.*

Lucianus Montifontanus. *Conciones Catechiſticæ. Catechiſmus primævæ puræ Eccleſiæ.*

Ludovicus Flandrenſis. *Catechiſmus Theologicus.*

Marianus Genuenſis. *Doctrina Chriſtiana pro rudibus.*

Martinus Cochemenſis. *Doctrina Chriſtiana. Expoſitio Miſſæ. Medulla Miſſæ. Miſſale ſæcularium.*

Mathias Bellintanus. *Inſtitutio & inſtructio pro 40. Horis.*

Mauritius Gamborinus. *Catechiſmus Catholicus.*

Maximus Bertana. *Lectionarium Catechiſticum.*

Nicolaus Asboldus. *Conciones Catethicæ.*

Paulinus Ambianenſis. *Manuale Miſſionariorum.*

Petrus Calixtus Campetti. *Theologia Paſtoralis,*

Philippus Ribottus. *Expoſitio ſuper Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam.*

Procnpius Templius. *Sermones 300. de Doctrina Chriſtiana.*

Reinardus Lincenſis. *Expoſitio Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ.*

Rodulphus Svitenſis. *Catechiſmus Concionatorius.*

Sebaſtianus Maurianenſis. *Catechiſmus Catholicus.*

Silveſter a S. Aniano. *Dialogi de Religionis Myſteriis. Theſaurus Doctrinæ Chriſtianę. Catechiſmus pro inſtruendis Catechumenis. Omnia idiomate Arabico.*

Spiritus de Balma. *Catechiſmus fidei Catholicæ.*

Stephanus Claramontius. *Inſtructiones pro Miſſionariis Capuccinis.*

Stephanus Zagrabienſis. *Conciones Catechetice de Preceptis Decalogi.*

THEO-

THEOLOGIA MYSTICA.

Alexandrinus Civitatenſis. *Denudatio Animæ.*
Antonius de Fuente la Penna. *Compendium Myſticæ Theologiæ.*
Benedictus Filchius. *Regula perfectionis ad unum punctum voluntatis Divinæ. Reſponſio circa objectum Voluntatis Divinæ, Excitatio ad Orationem in defectu conſolationis.*
Benedictus Gualdinus. *Homo ſenſatus.*
Cœleſtinus de Montemarſano. *Enchiridium Theologiæ myſticæ.*
Conſtantinus a Barbanzone. *Occultæ ſemitæ Divini Amoris. Anotomia Animæ circa Divinas in ea operationes.*
Cornelius Caſtelluccius. *Jacula Divini Amoris.*
Epiphanius de Moyrans. *Myſtica Theologia. Practicæ ſententiæ Myſticæ.*
Franciſcus Nugentius. *Taulerus expenſus ac defenſus. Secreta itinera Orationis.*
Franciſcus Maria Philamarinus. *De Divinis Revelationibus.*
Gaſpar de Vienna. *Lux clara lucens in tenebris. Lux practica. Via Cœli.*
Heliodorus Pariſienſis. *Compendium Theologiæ Myſticæ.*
Hieronymus a Segorbia. *Via tuta in cœlum.*
Joannes a Fano. *Ars unionis cum Deo.*
Joannes Baptiſta a Monteforti. *Inſtructio de Attractibus Divinis, & Gratiæ operationibus.*
Joannes Evangeliſta Sylvaducenſis. *Tractatus de regno Dei in Anima. Diviſio Animæ ac Spiritus.*
Joannes Franciſcus Rhemenſis. *Vera perfectio hujus vitæ.*
Iſidorus Legionenſis. *Myſticum Cœlum.*
Ivo Pariſienſis. *Progreſſus Divini Amoris.*
Laurentius Aurelianenſis. *Mors Myſtica.*
Laurentius Pariſienſis. *Palatium Divini Amoris.*
Leo Vannetenſis. *Secunda Nativitas D. N. J. Chriſti complementum primæ.*
Martialis Stampenſis. *Crux ſpiritualis. Exercitium trium Clavorum.*
Martinus Conſtantienſis. *De Amore affectivo erga SS. Euchariſtiæ Sacramentum.*
Michael Angelus de Gueren. *Pietas Ægrati Chriſtum ſequentis. Greſſus tres Animæ Chriſtianæ.*
Paulus Lantiniacus. *Canones Divini Amoris. De duplici ſpiritu Eliæ.*
Paulus Maſſilienſis. *Flammæ Amoris Divini.*
Petrus a Nicea, *Tractatus de Myſtica Theologia.*
Petrus Pictavienſis, *Dies Myſticus, ſive Declaratio Orationis, & Theologiæ Myſticæ.*
Philippus Engoliſmenſis. *Fontes Meditationum ſuper Divina Attributa. Florentius ad pie vivendum converſus. Occupatio continua devotæ Animæ. Aſpirationes Amoris ſacri.*
Sebaſtianus Sylvanectenſis. *Philoſophia Contemplantium. Fax Juſti. Occupatio veri Sapientis.*
Simon de Bourg. *Elevationes Animæ ad Deum.*
Thomas a Bergomo. *Ignis Amoris.*
Victor Gelenius, *Summa Practicæ Theologiæ Myſticæ. Sphæra cœleſtis.*

THEO-

THEOLOGIA PIA ſeu ASCETICA.

Adrianus a Nancæo. *Exercitia ſpiritualia.*

Agathangelus Bituricenſis. *Opuſculum ſpirituale.*

Albertus Sylvaducenſis. *Arbor vitæ, & Cella Divina.*

Albertus Felix Pariſienſis. *Viſitatio, & Affectio in SS. Euchariſtiam.*

Alexander Maraffius. *De Ægrotantium cura.*

Alexius Segala. *Opera plura.*

Alphonſus Carnotenſis. *Demonſtrationes Evangelicæ.*

Alphonſus Zuſmerhauſanus. *De Paſſione Domini J. C.*

Ambroſius Mediolanenſis. *De modo bene vivendi & moriendi.*

Ambroſius alter Mediolanenſis. *Commentaria in Pater noſter, & alia.*

Ambroſius a Novis. *De ſuffragiis Animarum Purgatorii. De Morte Juſtorum.*

Ananias Clottenſis. *Thymiama devotionis.*

Anaſtaſius Pragenſis. *Radius Paupertatis ad Divina.*

Andeolus Lictavienſis. *Perfectio Chriſtiana. Exercitia ſpiritualia.*

Angelicus ab Allegro. *Chriſtianus perfectus.*

Angelicus Winſeleranus. *Exercitia ſpiritualia. Renovatio Animæ.*

Angelinus Heppenheimenſis. *Exercitia ſpiritualia. Præparatio ad mortem.*

Angelus a Belvario. *De Arte bene vivendi.*

Angelus a Carpenedulo. *Introductio ad Orationem mentalem ex Off. S. Crucis.*

Angelus de Joyoſa. *Flammæ Amoris Divini, Soliloquia, & documenta ſpiritualia.*

Angelus Maria Bergomenſis. *Modus frequentandi Pœnitentiæ ſacramentum.*

Angelus Maria Marcheſinus. *Opuſcula aliqua.*

Anonymus Normannus. *Recollectio ſpiritualis.*

Anonymus alter Normannus. *Spiritus Religionis Seraphicæ.*

Anonymus Caſtellanus. *Harmonia Boni, & Mali.*

Anonymus Genuenſis. *Inſtructio vitæ chriſtianæ.*

Anonymus Picenus. *De Paſſione Jeſu Chriſti.*

Anonymus alter Picenus. *De Vulneribus Salvatoris. Meditationes in hymn. Veni Creator.*

Anonymus. *Theſaurus fructuum ſacrificii Miſſæ.*

Anonymus Rhenanus. *De Ægrotantium cura. Meditationes per totum annum.*

Anonymi Galli. *Regula vitæ ſpiritualis.*

Anſelmus de Raſet. *Collationes Theophili & Olympii.*

Antonius a Gallarato. *Vox ſapientis in via ſalutis.*

Antonius ab Olivado. *Meditationes Paſſionis Chriſti & Mariæ.*

Antonius Pariſienſis. *Genius Hominis perfecti.*

Antonius de Fuente la Penna. *Imago Divina.*

Antonius Maria Affaitati. *Damnatorum ad mortem aſſiſtentia.*

Archangelus Alarconius. *Viridarium Plantarum Divinarum.*

Barnabas Neocaſtenſis. *Opuſcula varia ſpiritualia & myſtica.*

Bartholomæus Baphius. *De Providentia Dei in Populum Romanum.*

Bartholomæus de Vecchis. *De Perfectione Chriſtiana.*

Bartholomæus a S. Windelino. *Lapis Lydius.*

Baſilius Lugdunenſis. *Diarium veri Chriſtiani. Praxis veri Chriſtiani. Preces tempore peſtilentiæ.*

Baſilius Sueſſionenſis. *Reflexiones in illud: Utinam ſaperent, & noviſſima providerent.*

Baſilius a Terulo. *De Ægrotantium cura. Collectanea ſacra.*

Benedictus Burdigalenſis. *Affectus de Paſſione Domini per ſingulos Menſis dies.*

Benedictus Filchius. *Soliloquium de ſuæ Converſionis primordiis. Exercitia ſpiritualia. Eques Chriſtianus.*

Benedictus a Monteſarchio. *Angelus Pacis.*

Benedictus Paloccius. *Meditatio Paſſionis Domini.*

Bernardinus a Balbano. *Libri quinque de Paſſionis Domini meditatione, ſeu de regulis bene vivendi.*

Bernardinus a Cilento. *Enchiridion Religioſæ Perfectionis.*

Bernardinus Palladius Aſtanſis. *Volumen Orationum.*

Bernardinus Pariſienſis. *Dies interior Religioſi. Religioſus interior. Spiritus Mendicitatis Evangelicæ, cum norma Confeſſionis & Communionis. De ſanctitate ſacerdotum. De vita interiori filiorum S. Franciſci. Regulæ inte-*

interiores , Moniales in ſuo Clauſtro.

Bernardinus a Pecquines . *Praxis bene vivendi & moriendi . Imago ſpiritualis.*

Bernardus Æmilianus , *Vigilantia Chriſtiana.*

Bernardus Auximenſis . *De Paſſione Domini Meditiones,*

Bonaventura ab Aretio . *Reformatio Religioſi .*

Bonaventura Bruxellenſis , *Speculum Sapientiæ Jeſu Chriſti.*

Bonaventura a Manreſa . *Inſtitutio Vitæ ſpiritualis .*

Bonaventura Zampizonus . *Conſiderationes ex ſacris litteris.*

Cajetanus Maria Bergomenſis . *Meditationes de Paſſione Domini . Capuccinus in ſolitudine Exercitiorum ſpiritualium , Humilitas cordis . Charitas fraterna . Pſalmus Miſerere cum pœnitentiæ & humilitatis affectibus . Aſſiſtentia coram SS. Eucharistiæ Sacramento . Meditationes in ſolemnitatibus anni , vel pro præparatione ad illas . Compaſſio dolorum V. Mariæ . Novena B. Joſeph a Leoniſſa , & S. Annæ , Ad Miſſam instructio . De fide . De ſpe,*

Carolus Boulanger . *Exercitium trium Clavorum ad meditandum Jeſum Crucifixum . Tractatus de decem ſolitudinibus , Tractatus de Unione Amoris cum Deo .*

Carolus Hildeſienſis . *Exercitia ſpiritualia .*

Carolus Antonius Mutinenſis . *Mors Vitæ magiſtra .*

Cherubinus a Corrigio . *Solitudo Seraphica .*

Cherubinus de Nucibus . *De ſacramentali Confeſſione . De Paſſione Domini.*

Chriſtophorus Facciardus . *Exercitiorum ſpiritualium volumina tria . Exercitia Animæ. Meditationes de vitæ ſpiritualis myſteriis . Meditationes centum de Chriſti Paſſione.*

Chriſtophorus Luiatius , *Capuccinus meditans .*

Chriſtophorus Monachenſis. *Meditationes dolorum Chriſti in Cruce.*

Claudius Athenſis , *Meditationes do Paſſione Domini.*

Clemens a Juliano . *Dux Ægrotantium .*

Cœleſtinus de Coriſopito . *Tempus omne ſæcularis religioſi .*

Columbanus Lucernenſis. *Manuductio ad Confeſſionem & Communionem . Novena S. Felicis a Cantalicio.*

Conradus Monheimenſis . *Exercitia ſpiritualia .*

Cyprianus Gammachenſis . *Exercitium Animæ regalis . Vita & Mors chriſtiana.*

Cyrillus de Rubeis . *Opuſculum meditantis Animæ penitentis . De obligatione procurandæ perfectionis.*

Daniel Antuerpienſis . *Meditationes de Paſſione Domini.*

Deſiderius de Bellagrandis , *Reflectio ſpiritualis ſacerdotum.*

Didacus Legionenſis . *Dialogus inter Juſtum & Peccatorem.*

Dionyſius Luxemburgenſis . *De quatuor Noviſſimis . Liber precum pro feſtis Chriſti , & V. Mariæ.*

Dionyſius Werlenſis . *Pſeudopenitens correctus . Tractatus de vera Pœnitentia . Et de falſa.*

Dominicus de Sancto . *Directorium quotidianum . Vigiliæ ſacræ . Dux ad cælum .*

Dorotheus Biterra . *Septem Monita præcipua .*

Emericus Berlacenſis . *Capuccinus moriens.*

Emmanuel Gienenſis . *Inſtructio pro Confeſſione , & SS. Communione . Directio devotionis diurna.*

Engelbertus Landishutanus . *Antidotarium contra peccatum.*

Epiphanius de Moyrans . *Chriſtianus crucifixus . De vera Humilitate . Vera via Perfectionis .*

Epiphanius Sylvanectenſis . *Meditationes de Paſſione Domini.*

Erneſtus a Solodoro . *Inſtructio ad Perfectionem.*

Eucharius Stocksbergenſis . *Infernus patens .*

Euſebius Anconitanus . *Meditationes Divinæ .*

Euſtachius Fravenſeldenſis . *Exercitia ſpiritualia ſuper ſeptem Ordines .*

Felicianus Hiſpalenſis . *Inſtructio Vitæ ſpiritualis . De Stigmatibus Jeſu Chriſti . Suffragia pro Defunctis . Devotio erga SS. Trinitatem . Lux Apoſtolica . Triſagium devotum . Oblationes Puero Jeſu.*

Felix a Miranda . *Spiritualia Exercitia pro Novitiis Capuccinis.*

Felix de Molina . *Conſiderationes . Speculum veræ & falſæ Confeſſionis . De vero ſacerdote . Exhortatio ad Decalogum . Felicitates hominis.*

Felix a Pampelone . *De Capuccini morte curanda . Malitia detecta .*

Flaminius de Grittis . *Præparationes ad ſancte moriendum .*

Franeiſcus ab Æſio . *Circulus Divini Amoris .*

Franciſcus a Bagnone . *Meditationes , Exercitium ad amandum Deum , & Preces .*

Franciſcus Barbaranus . *Directorium vitæ ſpiritualis . Chriſtiani Monile ſpirituale.*

Franciſcus a Faventia . *Præparatio ad Miſſam .*

Franciſcus Giennenſis . *Alæ ad Cɥlum.*

Franeiſcus Longus . *Meditationes in Feſtis B. V. Mariæ . De Paſſione Domini . Salutationes B. V. Mariæ .*

Franciſcus Mauſolenſis. *De Confeſſione Generali . De Oratione & Meditatione . De Gratia ſervanda,*

Fran-

Franciſcus a Monteregali. *Speculum devotionis pro Novitiis. Exercitia ſpiritualia.*

Franciſcus a Rodraſen. *Scala cæli. Exercitia ſpiritualia.*

Franciſcus Titelmanus. *Meditationes de Myſteriis fidei. Aliæ pro quolibet hebdomadæ die. Et de V. Maria. De exercitiis Religioſorum. De præmatura morte bonorum.*

Franciſcus Maria Capellus. *Manipulus devotionum. Nonnulla contra Mulierum luxum.*

Franciſcus Maria Caſinus. *Ætas hominis.*

Franciſcus Maria a Sextula. *Faſciculus Devotionum.*

Franciſcus Sebaſtianus Altorffenſis. *Solitudo ſpiritualis. Meditationes.*

Gabriel a Montenovo. *Enchiridion orationum & meditationum.*

Goſwinus a Monaſterio Weſtſalorum. *Exercitia pietatis.*

Gratianus Arthenſis. *De Purgatorii Animabus.*

Gregorius a Ginzburg. *Methodus exercitiorum ſpiritualium.*

Gregorius Neapolitanus. *Monita pro Infirmis, & Damnatis ad mortem. Præparationes ad pie moriendum.*

Gregorius de Roſtrenen. *Exercitia ſpiritualia.*

Gregorius Valentianus. *Aſſiſtentia pro Morti proximis ſeu damnatis.*

Henricus a Bellomonte. *De frequenti Confeſſione.*

Henricus Seynenſis. *Specimen Perfectionis Chriſtianæ.*

Heribertus Salurnenſis. *Peregrinatio ad ſepulchrum Domini.*

Hieronymus de Balbaſtro. *Lux contra hominum præjudicia.*

Hieronymus Cabrinus. *Idea vitæ Chriſtianæ.*

Hieronymus Guadicenſis. *Corona Chriſti.*

Hieronymus Melphictenſis. *Dialogi de Divino Amore.*

Hieronymus Novarienſis. *Meditationes de Paſſione Domini.*

Hieronymus Senonenſis. *Exercitium ſolitudinis decem dierum.*

Hilarius Friburgenſis. *Manuductio ad Meditationem.*

Honoratus Pariſienſis. *Academia pro juventutis religioſæ ſpirituali inſtitutione.*

Honorius Anoanienſis. *Urna ſortis ſortuitæ ſpiritualis.*

Hugo Aquenſis. *Flammæ Divini Amoris.*

Humilis Clivenſis. *Catholicus per totum.*

Hyacinthus Ambianenſis. *Imago Animæ morientis in doloribus Jeſu Chriſti. Et viventis in gloria ipſius.*

Hyacinthus a Dragina. *Inſtructiones pro vita ſpirituali.*

Hyacinthus Natta Caſalenſis. *Monita pro diverſis hominum ſtatibus. Cenſor Chriſtianus. Conſiderationes ad peccatum deteſtandum.*

Hyacinthus Maria Genuenſis. *Chriſtianus ægrotus.*

Jacobus de Chevanes. *Modus deveniendi ad heroicæ ſimul & Chriſtianæ vitæ gloriam.*

Jacobus a Corella. *Methodus Viæ ſacræ. Clavis cæli.*

Jacobus Melphictenſis. *Præcepta Divina expoſita & confirmata. Præcepta Eccleſiæ. De Mortificatione carnis.*

Ignatius a Carnago. *Paradiſus ſpiritualis pro Religioſis.*

Illuminatus de Oddis. *Pax vera cordis.*

Joannes Amigoni. *Inſtitutiones recenter Religioſi.*

Joannes Bellotus. *Stimuli ad Peccatorem.*

Joannes Brixienſis. *Orationes jaculatoriæ.*

Joannes Compoſtellanus. *De Arte moriendi.*

Joannes Erghoſtemus. *Exercitia pro Novitiis Capucc.*

Joannes Faſſatius. *Tractatus de Oratione & Meditatione.*

Joannes Gubitoſa. *Triumphi Divini Amoris.*

Joannes Romæus. *De recta in Deum Fide.*

Joannes a S. Jacobo. *Memoria Defunctorum, & Agonizantium cura.*

Joannes a Seſtola. *Inſtructio ad bene moriendum.*

Joannes Baptiſta Eſtenſis. *Faſciculus devotionum, & Epiſtolæ ſpirituales.*

Joannes Baptiſta Faventinus. *Epiſtola invitatoria ad Paſſionem Chriſti recolendam.*

Joannes Baptiſta a Murcia. *Exercitia ſpiritualia decem dierum. Memoriale Paſſionis & Mortis Chriſti.*

Joannes Baptiſta a S. Aniano. *Meditationes in Maronitarum lingua.*

Joannes Chryſoſtomus Brixienſis. *Virtutes neceſſariæ Prælatis. Vocatio Religioſa. Præparatio ad mortem. Cura ſalutis.*

Joannes Chryſoſtomus Burrenſis. *Exercitia ſpiritualia.*

Joannes Evangeliſta Sylvaducenſis. *Praxis ad Communionem & Miſſæ ſacrificium.*

Joannes Franciſcus Benigni. *De Perfectione Chriſtiana.*

Joannes Franciſcus a Londronio. *Manuale orationum.*

Joannes Franciſcus Scoti. *Opera ſpiritualia.*

Joannes Gaſparus Mergentheimenſis. *Supplices Libelli Animarum in Purgatorio detentarum. Meditationes. Exercitia. Prælibanda Euchariſtica.*

Joannes Maria Sonegienſis. *Opera quædam de Præſentia Dei.*

Joannes Thomas Genuenſis. *Genua S. Bernardi monitis adjuta.*

Jordanus Waſſerburgenſis. *De Candidatis ad Ordinem, & de Profeſſis. De Adoratione perpetua SS. Eucbariſtiæ. Exercitia ſpiritualia.*

Joſeph Barcinonenſis. *Opuſcula ſpiritualia.*

Joſeph Bayrmunchenſis. *Modus bene meditandi.*

Joſeph a Carabantes. *Hortus floridus Roſarii, & aliarum devotionum.*

Joſeph le Glerc de Tomblay. *Introductio ad vitam ſpiritualem. Monita ad Moniales. De perfectione Seraphica. Praxis interior. De tribus generibus vitæ ſpiritualis, & de tribus Votis Religioſis. Et alia.*

S. Joſeph a Leoniſſa. *Præparationes ab bene moriendum. Proteſtationes ad idem.*

Joſeph de Morlæo. *Dialogus Animæ damnatæ de æternitato infelici. Methodus Orationis tutiſſima. Præparatio ad mortem.*

Joſeph a Mutiliana. *Motiva non peccandi.*

Joſeph de Naxera. *Speculum myſticum.*

Joſeph Taberna. *De arte bene moriendi. Stimulus Peccatoris. Iter ad Calvarium.*

Joſeph Archangelus Romanus. *Exercitia ſpiritualia pro Novitiis Capucc.*

Joſeph Maria a S. Stephano. *Adorator perfectus SS. Eucbariſtiæ. Memoniale regularum ſalutis æternæ.*

Iſidorus Hiſpalenſis. *Novenarium S. Felicis a Cantalicio, & S. Barbaræ. Clamores cœli ad Peccatores terræ.*

Julius a Veſuntione. *Meditationes.*

Ivo Pariſienſis. *De Perfectione Religioſa. De operibus Miſericordiæ. De officiis viri Religioſi. Inſtructiones Religioſæ ex Chronicis & Annalibus FF. Minor. De vanis Peccantium excuſationibus. Pœnitens Chriſtianus. Axiomata mundana cum cenſura. Opiniones falſæ mundanæ.*

Ivo Trecorenſis. *Meditationes. De moribus Chriſtianorum. De Peccato mortali. Nutrimentum Animæ.*

Juſtinus Confluentinus. *Inſtructiones ſpirituales.*

Juſtinus a Nurſia. *De Oratione mentali.*

Juſtus Bonafides. *Soliloquia ſacra.*

Juvenalis Añaoienſis. *Manuductio Neo-religioſi.*

Laurentius a Montepolitiano. *De hominis compoſitione, & abnegatione.*

Laurentius ex Schnyſis. *Propriæ converſionis narratio. Tres Animæ viæ. Veræ Sapientiæ detectio. Virtutum theſaurus. Stultitia ſæculi. Vitiorum profligatio ex Aleis. Clavis cœli.*

Leander Divionenſis. *Veritates Evangelicæ. Amor Dei ex Canticis.*

Lucianus Brixienſis. *Lumen accenſum Moribundo.*

Lucianus Soncinus. *Exercitia ſpiritualia.*

Ludovicus ab Antiquaria. *Capucinus infirmus,*

Ludovicus Boviniacenſis. *Speculum Animæ Religioſæ. Speculum Animæ Chriſtianæ. Speculum vanitatis Fœminarum.*

Ludovicus Flandrenſis. *Praxis Communitatis & Unionis Eucbariſticæ.*

Ludovicus Panormitanus. *Spiritus S. P. Franciſci pro Exercitiis ſpiritualibus, Infelicitas dominans.*

Ludovicus Pariſienſis. *Methodus facilis ad acquirendam perfectionem.*

Ludovicus Sanguinetus. *Opuſcula ſpiritualia.*

Ludovicus Franciſcus Argentaneoſis. *Chriſtianus interior. Exercitia Chriſtiani interioris. Collationes variæ ad id.*

Marcellinus de Piſe. *Genius Chriſtianus. De Virtutibus.*

Marcus de Aviaoo. *Enormitas Peccati mortalis.*

Marianus Mullenbornenſis. *Meditationes de vita & paſſione Chriſti.*

Marianus Panormitanus. *Induſtria & cura pro Indulgentiis lucrandis.*

Martialis Stampenſis. *De Oratione mentali, & de ſilentio. De Perfectione Religioſa.*

Martinus Cochemenſis. *Myrrhetum de Paſſione Domini. De Indulgentiis. Liber exorciſmorum, & pro Infirmis. Aurea cœli Clavis. Affectus in Miſſa. Preces pro Militibus. Preces in Miſſa. Lilietum. Cordiale. Preces pro ſacris temporibus. Exercitia ſpiritualia. Cardiacum. Arboretum ſpirituale. Myſticæ aurifodinæ.*

Martinus a Leodio. *De ſacra Communione.*

Mathias Balbanus. *Tractatus de Paſſione Domini.*

Mathias Baldi. *Affectus in V. Mariam & S. Joſephum, & Amoris Divini praxes.*

Mathias Bellintanus. *Introductiones ſpirituales. Meditationes de Paſſione D. Praxis Orationis mentalis. Præparationes ad Miſſam. Monita pro damnatis ad mortem. Meditationes de gloria cœleſti.*

Mathias a Parma. *Iter Animæ ad Deum.*

Matthæus Silveſtrius. *De Chriſti doloribus.*

Maximilianus Deggendorfenſis. *Exercitia ſpiritualia.*

Melitoo Perpiniaoenſis. *Piæ Conſiderationes.*

Michael de Oudenboſch. *De perfectione operum.*

Michael Angeli a Raguſio. *Methodus pro Exercitiis ſpiritualibus.*

Michael Angelus Tapin. *Methodus pro Pœnitentiæ, & Eucbariſtiæ Sacramentis.*

Mi-

Michael Angelus Venetus. *Meditationes*, & *Exercitia ſpiritualia*.

Nazarius Sileſius. *Semita ad ſalutem expedita.*

Nicander Garriga. *Meditationes ſpirituales.*

Nicephorus de Ponte. *Methodus Orationis.*

Nicolaus Barſottus. *Mortalis vitæ remigium.*

Nicolaus Divionenſis. *Spiritus reformatus in ſpiritu Jeſu Chriſti.*

Nicolaus Majoriceoſis. *Novenarium S. Auguſtini.*

Octavius Amſtelodameoſis. *Opuſcula Aſcetica.*

Othmarus Trajectenſis. *Methodus meditandi Paſſionem Chriſti. Speculum Paſſionis Chriſti. Itinerarium mentis in Deum.*

Pacificus Portellius. *Praxis Animæ devotæ.*

Pacificus Tonnayeoſis, *Meditationes. Novitius interior.*

Palæmon Quintopolltanus. *Inſtructiones ad bene vivendum.*

Paulious Bellovaceoſis. *De Viſitatione SS. Euchariſtiæ.*

Paulinus Caldarenſis,. *Calendarium Animarum Hiſtorico-morale.*

Paulus Gaditaous. *Speculum Animæ. De Roſario V. Mariæ.*

Paulus Lantiniacus. *Introductio ad vitam activam & contemplativam. Idea Religioſi ex Regula S. Franciſci. Iter Perfectionis in exercitia Voluntatis Dei. Oratio mentalis pro Vita purgativa. Aſſiſtentia ad Moribundos.*

Paulus Luoatus. *Exercitium Orationis mentalis & vocalis. De ſpiritualibus exercitiis in hebdomada.*

Paulus Manaſſæus. *Paradiſus interior.*

Paulus a Noceto. *Solitudo decem dierum.*

Paulus Joſeph Hiſpaleoſis. *Clamores Capuccini infirmi.*

Paulus Maria Aſtenſis. *Septem ſtimuli*, & *ſeptem fræna pro Peccatoribus.*

Petrus de Aliaga. *Dies Capuccini.*

Petrus Alenconienſis. *Mortificatio interior.*

Petrus a Muro. *Novenarium S. Joſeph.*

Petrus Benedictus ab Urbino. *Vita Religioſi in ſtatu ſæculari. Exercitia varia ſpiritualia.*

Petrus Maria Lucenſis. *Præparatio ad mortem. Meditationes.*

Philadelphus Aquenſis. *Modus aſſiſtendi Infirmis.*

Philippus Engoliſmenſis. *Novitiatus Hermogenis. Triumphus Amoris divini. Seminarium Hermogenis. Meditationes. Directio ad Gratiam.*

Probus Monachenſis. *De Capuccino bene inſtituendo.*

Reioardus Lioeenſis. *Scala ad agnitionem & amorem Dei. Schola cæleſtis Communicantium. Aurea Domus. Præparatio ad Natalem J. C. Victuarium ſpirituale. Arca cibo plena.*

Renatus Colonienſis. *Nemus ſpirituale. Liber precum.*

Rogerius Manaſſæus. *Tractatus de doloribus Jeſu Chriſti*, & *V. Mariæ*,

Roſarius Maria de Amico. *Induſtria pro quotidiano virtutum exercitio.*

Rufinus Erendinganus. *Dies anni variis exercitiis ſanctificati*,

Sebaſtianus Aqueoſis. *Solitudo decem dierum. Meditationes pro adventu Spiritus Sancti*,

Seraphious a Melatio. *Iter ad Cœlum.*

Seraphious a Vicentia. *Novena B. Fidelis*, & *B. Joſeph Capuccinorum.*

Sigiſmundus Foreſtius, *Liber Exercitiorum ſpiritualium.*

Silveſter Draghetta. *Novena S. Fidelis a Sigmaringa.*

Silveſter a Placentia. *Methodus ad ſacram Synaxim.*

Silveſter Roſcinianenſis. *De duodecim effuſionibus ſanguinis D. N. Jeſu Chriſti.*

Silveſter a S. Aoiano. *Manuale Orationum idiomate Arabico.*

Simoo a Neapoli. *Horologium Paſſionis J. Chriſti, Ejuſdem Dolores mentales.*

Sylvius ab Hoſtabich. *De Oratione mentali.*

Theodorus Brunovienſis. *Convivium Animæ Chriſtianæ.*

Theoringus Lucernenſis. *Renovatio Chriſtiani.*

Thomas a Bergomo. *Remedia contra ſpectra nocturna.*

Valerius Venetus. *Meditationes. Romitorium ſacrum cum praxi Orationis mentalis.*

Veranus Cabillonenſis. *Directorium Spirituale. De Oratione mentali.*

Willibaldus a Friburgo. *Mydæ Virgula myſtica.*

Vioeentius Aurelianenſis. *Amor purus.*

Vioeentius a S. Eraclio. *Novena S. Eraclii.*

Zacharias Barberius. *Meditationes. Exercitia ſpiritualia. De Mortificatione interiori.*

Zacharias Lexovienſis. *Philoſophia Chriſtiana.*

Zacharias Caſtilloneus. *Juvenis Capuccinus inſtructus. Admonitor fidelis.*

Zacharias Rhendana. *Exercitia ſpiritualia.*

Zeno Bergomenſis. *Methodus meditandi Paſſionem D. N. J. Chriſti.*

JUS CANONICUM ET CIVILE.

ANgelus de Beaumont. *Methodus pro judiciis Regularium. Reſolutiones Civiles & Criminales.*

Angelus Caſtrogentirienſis. *Delineatio formulariorum.*

Antonius Barberinus, *De unico modo eligendi in Religione Capuccinorum.*

Antonius de la Puebla. *De juriſdictione Miniſtri Provincialis.*

Aurelius Richerius. *Confutatio cujuſdam Theologi in materia Legati, Apologia pro ſervandis juribus S. Sedis pro quodam Conventu. De jure Benedictiones faciendi ſine læſione juris Parochialis.*

Bartholnmæus de Vecchis. *Praxis Novitiorum.*

Benignus Lohranus. *Legalia & Judicialia pro Capuccinis. Regularia Fratres Minores concernentia.*

Bernardus Pampelonenſis, *De oculatiſſimo SS. Inquiſitionis Tribunali. Theſaurus Parochorum. Conſultationes Canonico-Morales,*

Bonagratia Habſenſis. *Summa quæſtionum Regularium. Breviculus earumdem. Iſagoge ad eaſdem.*

Bnnaventura ab Occimiano. *De portione Canonica, & de Quarta funeralium. Reſolutiones de ſepultura in Eccleſia Regularium. Reſolutiones de Largitione munerum.*

Bnnaventura Urbevetanus. *Conſilia varia Legalia,*

Cyrillus de Rubeis. *De Morientium eleemoſynis, Conſilium unicum Juridico-Morale,*

Didacus Sgroy. *Lux Prælatorum Regularium, & etiam pro Curiæ ſæcularis foro criminali,*

Dominicus Pampelnnenſis. *Allegationes variæ & copioſæ,*

Eliſeus de Bellagrandis. *Rerum Criminalium Compendium, & quæſtiones.*

Epiphanius de Moyrans. *Naturalis Mancipiorum Africæ libertatis defenſio.*

Evangeliſta a Cannobin. *Conſulta, & Annotationes in Decretalia.*

Franciſcus Longus. *De Judicio Regulari. Expoſitio de Largitione munerum. Explicatio Bullæ Cœnæ.*

Franciſcus de Nigro. *Declarationes S. Congr. Conc. Trident,*

Franciſcus Tereſtius, *Praxis Criminalis pro Regularibus.*

Franciſcus Antonius Moncada. *De Pactis.*

Franciſcus Antnnius Mottola. *De modo procedendi in cauſſis Regularium. Conſultationes Canoniſtæ. Compendium deciſionum Capitulor. Gener.*

Jacobus Raggius. *De Regimine Regularium.*

Jeſualdus de Bnnoniis. *De Electionibus Canonicis. De Clauſura Monialium.*

Joannes Franciſcus de Leonis. *Flores Decretalium Regularium, Criminalis artis Anatomia.*

Leander Mnntanus de Murçia. *Quæſtiones ſelectæ Regulares. Expoſitio ſuper Bullam Cruciatæ. Clavis & ſcutum veritatis.*

Marcus Antonius Galitius. *De Judiciis Regularium, Quæſtiones & Conſulta in jure Canonico & Civili.*

Martinus de Tnrreçilla. *Examen de auctoritate Epiſcoporum, de Regularibus, & de Titularibus, Encyclopedia Canonica, Civilis, Moralis &c. De ordine judiciorum Regularium. De regulis & materiis pro qualificatoribus S. Officii,*

Michael a Caſtrnfranco. *Defenſio privilegiorum Regularium pro Confeſſione Paſchali.*

Michael Angelus Ariminenſis. *Tractatus de Electionibus Regularibus.*

Philippus de Bictis. *Epitome Theorica & Praxis Cauſſarum Judicialium.*

Raphael de Surdis, *Conſulta Legalia & Regularia.*

Rnſarius Maria de Amicn, *Clypeus ſororum Bizzocharum.*

Sigiſmundus de Federicis, *Tractatus de Electione, ac poteſtate Prælatorum Regularium.*

Stephanus Claramontius, *Plura pro Canonizatione S. Felicis Capucc.*

Zacharias Barberius, *Praxis Cauſſarum S. Officii,*

Zacharias Boverius. *Directorium Fori judicialis pro Regularibus,*

POLITICA.

ALoyſius Tarſellus. *Ariadne Prælatorum.*
Benedictus Laugeois. *De Politica Chriſtiana contra Macchiavellum.*
Benignus Lorhanus. *Forma regendi FF. Minores Capuccinos.*
Franciſcus de Domfrontio. *Sciemia Principis.*
Franciſcus a Sexto. *Tyrannus quare non Princeps.*
Henricus Seynenſis. *Prælatus Religioſus ſolemnis.*
Hieronymus Bocchius. *Concinnationes politicæ.*
Jacobus a Foroſarſinio. *Epiſtola pro bono Ordinis regimine.*
Joſeph a Mutiliana. *Diſcurſus de bono Regimine.*
Innocentius de la Neuſuille. *Symbolica Prælati Generalis Idea.*
Joannes de Deſont. *Scientia Principis Chriſtianiſſimi.*
Joannes Moriundus. *Memoriale ad Prælatos.*
Joannes Franciſcus Brixienſis. *De Regimine Regularium.*
Joſeph Maria a Leuca. *Regulæ bene vivendi pro Prælato & ſubdito.*
Ivo Pariſienſis. *De Vita publica & politica. De Principe & Viro nobili Chriſtiano. Magiſtratus Chriſtianus.*
Raymundus Avenionenſis. *Politica Aulæ.*
Zacharias Lexovienſis. *Gyges Gallus. Genius Sæculi. Somnia ſapientis. Monarchia Verbi Incarnati ad exemplum Principum.*

ŒCONOMICA.

ANdeolus Lictavienſis. *Prudens ac ſapiens Paterfamilias.*
S. Fidelis a Sigmaringa. *Teſtamentum in Pauperum ſubſidium.*
Ivo Pariſienſis. *De vita œconomica.*

PHILOSOPHIA CONTEMPLATIVA.

ALexander Floravantius. *Opera Philoſophica varia.*
Antonius a Tipherno; *Gladius Clypeuſque Philoſophicus.*
Auguſtinus a Coneliano. *Epitome totius Philoſophiæ.*
Aureſius Richerius. *Cathegoria ſubſtantiæ.*
Bartolomæus Barberius. *Curſus Philoſophicus.*
Baſilius Donurſus. *Curſus Philoſophicus.*
Baſilius Nolanus, *Curſus Philoſophicus.*
Bernardious a Carpentoracte. *Autiqua Philoſophia reſtituta.*
Bonaventura Lingonenſis. *Curſus Philoſophicus.*
Caſimirus Toloſanus. *Albomi Philoſophica.*
Conradus Beſortenſis. *Problemata Philoſophica.*
Didacus de Quiroga. *Multa Philoſophica.*
Emmanuel Orchius. *Lectiones Philoſophicæ.*
Franciſcus a Mazzara. *In Libros Ariſtotelis Lectiones.*
Franciſcus de Molinis. *Curſus Philoſophicus.*
Franciſcus a Sexto. *Lectiones Philoſophicæ.*
Franciſcus Titelmanus. *De Conſideratione dialectica.*
Gervaſius Briſacenſis. *Curſus Philoſophicus.*
Gratiaous Monfortius, *Axiomata Philoſophica illuſtrata.*
Hieronymus Bononienſis. *Diſputationes Philoſophicæ.*
Hieronymus a Piſtorio. *De quantitatibus, diſtinctionibus, & formalitatibus Scoti.*
Hyacinthus Olpenſis. *Curſus Philoſophicus.*
Jeſualdus de Bononiis, *Diſquiſitiones in formalitates Scoti.*
Illuminatus de Oddis. *Curſus Philoſophicus.*
Joannes a Cropano. *Curſus Philoſophicus.*
Joannes Maria a Noto. *Annotationes in Libros Phyſicæ & Metaphyſicæ Ariſtotelis.*
Joannes Maria Zamora. *Compendium Metaphyſicæ.*
Joannes Thomas Braydenſis. *Curſus Philoſophicus.*
Joſeph Maria Muzzarellus. *Volumen Theſium Philoſophicarum.*
Ludovicus Caſpeoſis. *Curſus integer Philoſophicus.*
Ludovicus ab Olivado. *Curſus Philoſophicus.*
Marcus a Baudunio. *Paradiſus Philoſophicus.*
Marcus Antonius Galitius. *Curſus Artium liberalium.*
Martinus de Torrecilla. *Curſus Philoſophicus.*
Michael a Caſtrofranco. *Tractatus varii Philoſophici.*
Nicolaus Spedienſis. *Opus Philoſophicum.*
Octavius Worſt. *Curſus Philoſophicus.*
Paulus ab Offida. *Diſputationes in Philoſophiam.*
Valerianus Magnus. *De Peripatu libri duo, ubi veterum Philoſophorum doctrina ſæpe carpitur. Philoſophia Valeriana.*
Urbanus de Franchis. *Philoſophica aliqua.*

PHY-

PHYSIOLOGIA.

ALexander a Baſſano. *Controverſia Philoſophica.*

Antonius de Fuente là Penna. *Tripos Phyſico-Mathematicus.*

Cherubinus Aurelianenſis. *Dioptrica ocularis. Effectus virtutis contiguitatis Corporum. De Impenetrabilitate Vitri. De Teloſcopio Binoculo. De Machina Teloſgraphica. De natura & conſtructione Teloſcopii. De Microſcopio Binoculo. De Viſione perfecta in eodem objecti puncto.*

Epiphanius de Moyrans, *Ars memoriæ admirabilis.*

Franciſcus Titelmanus, *Compendium Philoſophiæ naturalis.*

Joannes a Foroſempronio. *Tractatus de Ventis & Meteoris. De admirabili, & divina Hominis ſtructura.*

Ivo Pariſienſis. *Jus naturale rebus creatis a Deo conſtitutum.*

Valerianus Magnus. *Demonſtratio ocularis Loci ſine locato.*

ASTRONOMIA.

ANtonius Maria Schyrleus. *Oculus Henoch & Eliæ, Theo-Aſtronomia, Paradoxa Viſionis Ezechielis.*

Emmanuel Vivarienſis. *Quadrant Aſtronomicus. Calendaria illuſtrata.*

Gabriel a Bullandio. *Tabulæ Ambianenſes ad ſupputandos motus Planetarum.*

Meliton Perpinianenſis. *Gregorianæ Epactæ illuſtratæ, & a conviciis vindicatæ. Gregoriana Correctio illuſtrata, ampliata, & a conviciis vindicata.*

Nicolaus Barſottus. *Cynoſura, ſeu Maria Stella Polaris.*

Petrus de Orbaſſano. *Altipolarium cum demonſtrationibus de immobilitate Terræ.*

Romanus a S. Brioco. *Defenſio Kalendarii Romani Gregoriani.*

Theophilus Brunus. *Harmonia Aſtronomica & Geometrica. Novum Planiſphærium, ſeu univerſale Aſtrolabium.*

Victorius a Novellara. *Quotidianum punctum ortus ſolis. Apologia Temporis.*

M A-

MATHEMATICA.

Alexander Floravantius. *De Retorario Mathematico.*
Antonius ab Amandula. *Modus conſtruendi Horologia Solaria cujuſque generis.*
Cherubinus Sandolinus. *Taulemma ad horas omnes cujuſque regionis dignoſcendas.*
Cherubinus Aurelianenſis. *De Teleſcopio binoculo &c.*
Emmanuel Vivarienſis. *Microſcopia ſingularia, & Teleſcopia Binocula.*
Joſeph Bayrmunchenſis. *Chorus Arithmeticus.*
Joſeph a Capriola. *Modus fabricandi Horologia.*
Joſeph Maria a Cento. *Memoriale Geometricum. Recta Linea pro Horologiis. Compendium Arithmeticum.*
Meliton Perpinianenſis. *Tractatus de Laterculis bicoloribus linea diagonali bipartitis.*
Petrus a Muro. *Ars conſtruendi horologia ſolaria.*
Petrus de Orbaſſano. *Novus baculus geometricus.*
Theophilus Brunus. *De conficiendis Horologiis, aliiſque inſtrumentis mathematicis.*

GEOGRAPHIA.

Aloyſius a Melita. *Deſcriptio civitatis Menenſis, & de Regno Italiæ ejuſque Inſulis.*
Baſilius de Zamora. *Geographica deſcriptio totius Orbis.*
Bernardinus Burdigalenſis. *Deſcriptio & delineatio omnium Provinciarum & Conventuum Capuccinorum.*
Hieronymus Bocchius. *Coſmographicæ Lectiones, & obſervationes Geographicæ.*
Joannes a Foroſempronio. *De tribus Mundi partibus. Compendium de Mundi theatro Abrahami Orielii.*
Joannes Moriundus. *Coſmographica deſcriptio Provinciarum & Conventuum Inſtituti Capuccinorum.*
Joannes Baptiſta a Caſſinis. *Chorographica deſcriptio Provinciarum & Conventuum inſtituti Capuccinorum.*
Jordanus Waſſerburgenſis. *Tractatus de quatuor nationibus Europæ.*
Maximinus de Guechen. *Chorographica deſcriptio Provinciarum & Conventuum Capuccinorum.*

MEDICINA BOTANICA &c.

ÆGidius de Villalou. *Theſaurus Medicinæ.*

Felix Paſſera. *Theſaurus Pharmaceuticus.*

Franciſcus a Boſco. *Praxis Infirmorum Præſidis.*

Franciſcus a Siclilis. *De rebus medicis, quæ quotidie ſunt ad uſum.*

Gregorius Regienſis. *De Capiſcorum hiſtoria & varietate.*

Laureanus Hiſpalenſis. *Apologia de re medica.*

Liberatus Magattus. *De rara medicatione vulnerum.*

Modeſtus Romanus. *Paracelſi operum compendium, Joannis Baptiſtæ Van-Helmont operum compendium, Volumina alia Medica.*

PHILOLOGIA.

GRegorius Angelerius. *Tractatus multiplex.*

Hieronymus Bocchius. *Monopanthon Harmonicum & Chronologicum.*

Jacobus Bolducius. *De Orgio Chriſtiano.*

Jacobus de Chevanes. *Cautela erudita de Magis.*

Ivo Pariſienſis. *Fatum Mundi. Digeſtum Sapientiæ.*

Ludovicus Flandrenſis. *Antiquus Academicus contra modernum Scepticum rigidum, aut moderatum.*

Marcellinus de Piſe. *Moralis Encyclopedia.*

Natalis Taillepied. *Antiquitates Rothomagenſes. Vita Druidarum, Eubaſiorum, Sarroidarum &c.*

Spiritus-Sabbatherius. *Idealis Umbra ſapientiæ Generalis.*

RUDI-

RUDIMENTA LINGUARUM.

AMbroſius de Brigentis, *Gloſſographia Onotomagraphica*.

Bernardus Pariſienſis, *Vocabularium Italico-Turcicum*.

Eliſeus Peſentius. *Dictionarium Hebraicum*, *Grammatica Hebræa*. *Anatomia Alphabeti Hebraici*. *Cabala Proſelyta*, *Canones Grammaticales*, *Tropi*, *Phraſes linguæ ſanctæ*. *Parænesis ad hujus linguæ ſtudioſos*, *& de illius præſtantia atque facilitate*.

Franciſcus de Hauſte, *Dictionarium Indicum*, *adjuncto Catechiſmo in eadem lingua*.

Franciſcus Meudonenſis, *Ortographia univerſalis*.

Franciſcus Antonius Moncada, *Proſodia noviſſima*.

Gregorius de Roſtrenen, *Dictionarium Gallo-Celticum*, *ſeu Gallo-Aremoricum*, *cum eruditione*, *& dialectis*, *Grammatica cum Syntaxi Gallo-Celtica*, *ſeu Gallo-Aremorica*.

Hyacinthus Bruſſotus, *Grammatica Linguæ Congi*. *Doctrina Chriſtiana Latina*, *Italica*, *Luſitanica*, *& Congica*.

Jacobus Burdigalenſis. *De elementis Linguæ Hebraicæ*.

Ignatius ab Apiro, *Quædam hebraici & græci idiomatis*.

Joannes Burdigalenſis. *Synopſis Inſtitutionum Hebraicarum*.

Joannes Baptiſta a S. Aniano. *Plura Arabico idiomate ſcripta*, *vel Syriaco*.

Joſeph a Carabantes. *Ars addiſcendi idiomata Indorum*, *Lexicon Indicum*.

Joſeph Taberna. *Symphonia ſacræ lectionis*. *Vocabularium Etruſcum*.

Juſtinianus Turonenſis, *Catechiſmus idiomate Arabico*.

Seraphinus Rothomagenſis. *Tractatus de Elementis linguæ Hebraicæ*.

Silveſter a S. Aniano. *Catechiſmi*, *& plura alia idiomate Arabico*.

RHETORICA.

CYrillus a S. Cruce. *Compendium Artis Rhetoricæ*.

Franciſcus de Nigro. *Rhetorica Eccleſiaſtica*.

Joannes Angelus Serra. *Compendium Rhetoricæ*. *Opus Analyticum in Orationes Ciceronis*. *De Controverſiis Oratoriis*, *quæ legales materias tangunt*.

Jordanus Waſſerburgenſis. *De ſtudioſa Juventute juxta Scholas & Claſſes*.

Lucas Termini. *De Arte bene dicendi*.

Ludovicus ab Olivado. *Rhetorica*.

POESIS.

Agathangelus Bituricenſis. *Carmina Elegiaca.*

Angelus Maria Marcheſinus. *De Paſſione Domini.*

Aoonymus Pariſienſis. *Franciſciades.*

Antonius a Tipherno. *Hymuodia Mariana.*

Antonius Maria Prodomontanus. *Seraph. Franciſcus Eterocoſmos, epico Carmine. Jeropantheon Sum. Pontificum uſque ad Clementem IX, Sanctorum Mare magnum. Vita B. Ægidii, & S. Hilarionis heroico Carmine.*

Apollioaris a Sigmaringa. *Vita S. P. Franciſci.*

Archangelus Alarconius. *Carmina varia de Immaculata V. Maria.*

Baſilius de Burgo. *Carmina & Epigrammata.*

Benedictus Leodienſis. *Poemata varia.*

Carolus Maria a Cęſeoa. *Poemata varia.*

Clemens Brixienſis. *Poemata varia, & Elogia.*

Cyrillus de Rubeis. *Centuria Epigrammatum, & Carmina alia de Chriſti patientis amore.*

Eliſeus Virolenſis. *Hymni diverſi generis.*

Eugenius Tricſtius. *Funus Patris ſui. Elegia ad V. Mariam.*

Felicianus Hiſpalenſis. *Cantiones ſpirituales.*

Franciſcus a Cæſena. *Carmina Melica.*

Franciſcus Manfredus. *Carmina varia, & Poema.*

Franciſcus Ruginius, *Epigrammata & Carmina,*

Franciſcus Tuſcus. *Poema de S. Laurentio.*

Gregorius Hibernenſis, *Poemata & Epigrammata.*

Gregorius de Roſtrenen. *Exercitia ſpiritualia lingua Aremorica.*

Hieronymus Cajetanus Vicentinus. *Paraphraſis Pſalterii Davidici carmine vario Italico.*

Jeremias Panormitaous, *Elogia & Epigrammata.*

Jeſualdus a Jacio. *Labyrinthus metricus. Anagrammata.*

Jeſualdus Panormitanus. *Elogia & Epigrammata de V. Bernardo a Corleone Capucc.*

Ignatius de Combis. *Magdalena liberata. Lyra Sacra.*

Joannes Baptiſta Tramontanus, *Carmina ſacra & moralia.*

Joaones Franciſcus Ceruti: *Poema ſuper Reſponſorium S. Antonii de Padua.*

Joannes Fraociſcus Turrius. *Anagrammata Virginea pura metro ligata.*

Joſeph Maria a Caſtanea. *Arithmetico-Anagrammata de V. Maria, & de Sanctis.*

Juſtus a Monteulmo. *Hymni in laudem V. Mariæ, & S. Joſeph.*

Laurentius ex Schnyſis. *Carmina de propria converſione, de Animæ viis, de vera detegenda ſapientia, de laudibus V. Mariæ, de Amoris Divini theſauro, de vitiorum profligatione ex Aleis, de vita S. P. Franciſci & S. Antonii de Padua.*

Lucas Mechlinienſis. *Poemata ſpiritualia.*

Ludovicus Veruccius. *Eremita Antonius, Poema. Eclogæ de Nativitate Domini. Alia Carmina ſacra.*

Marcus Antonius Galitius. *Philomena ſpiritualis.*

Marianus Alcamenſis. *Poemata in laudem V. Mariæ, & alia Opuſcula ſacra.*

Marius a Foroſarſinio. *Poemata duo.*

Martialis Brivatos. *Poemata ſacra, & feſtiva.*

Mauritius Tugienſis. *Philomela Mariana.*

Michael de Lyma. *Poemata varia. Hymnodia ſacra.*

Nicolaus Asboldus. *Poemata ſacra & moralia.*

Nicolaus Barſottus. *Cynoſura, ſeu Maria Stella Polaris.*

Nicolaus Majoricenſis. *Poemata varia, Pſalterium Marianum.*

Nicolaos Angelus a S. Angelo. *Amplexus felices S. Felicis a Cantalicio.*

Ogerus Flockin. *Rithmus de Immac. Conceptione V. Mariæ.*

Pacificus Tonnayenſis. *Carmina quædam.*

Paulus a Cæſena. *Poema in laudem V. Mariæ.*

Petrus a Calatia. *Epigrammata & alia.*

Petrus Citus. *Poema de Doloribus V. Maria. Hiſtoria Imaginis V. M. Hydruntinę.*

Procopius Templius. *Cantiones ſacræ.*

Raphael de Surdis. *Poemata varia.*

Raymundus Avenionenſis. *Virgilius Chriſtianus.*

Remigius a S. Romulo. *Poema de Vita S. P. Franciſci.*

Romualdus Stockacenſis. *Emblematica Poeſis pro S. Fidelis a Sigmaringa Beatificatione. Textus Germano-Rythmicus.*

Stephanus Arelatenſis. *Currus triumphalis Regis Ludovici XIV. Poema.*

Theobaldus Conſtantienſis. *Pomarium Marianum. Deſertum Marianum. Triumphus Marianus.*

Theodorus a Rochefort. *Carmina cujuſque generis.*

Vincootius a S. Eraclio. *Myſtica Sulamitis, ſeu Dramma ſacrum ex Canticorum libro. Eſther.*

Urbanus a Politio. *Epigrammata, & Anagrammata ſacra.*

VER-

VERSIONES LIBRORUM.

ADrianus Wildenaulenſis, *Hiſtoria Regni Congi P. Fortunati Alamandini ex Ital. in German.*

Aloyſius a Camuleo. *Il Cappuccino Ritirato P. Cajetani Mariæ Bergomenſis ex Italico in Luſitan.*

Aloyſius a Melita, *Tractatus Geographiæ ex Gall. in Italicum cum additione.*

Alphonſius Carnotenſis, *La Fenice di Lodov. Manzini ex Ital. in Gall.*

Ambroſius Genuenſis. *Trattato della Peſte P. Mauritii Toloſani ex Gall. in Italicum.*

Andreas Teneramundaous, *Il Cappuccino Ritirato P. Cajetani M. a Bergomo ex Ital, in Flandr.*

Angelinus Heppenheimeoſis. *Expoſitio Regulæ FF. Minorum Petri Maneri ex Lat. in German,*

Angelus Maria a Buſto-arſitio. *Introduzione alla Vita attiva e contemplativa P. Pauli a Latiniaco ex Gall. in Ital.*

Anonymus Bavarus, *Novena in honorem S. Fidelis a Sigmaringa, & altera in Honorem B. Joſephi a Leoniſſa ex Ital. in German.*

Anonymi tres Turonenſes. *Tota ſacra Biblia ex Græco, & Latino in Arabicum.*

Anonymi ſub Romano Pariſienſi *Libros Turcicos in Gallicam linguam vertunt.*

Antonius del Arahal. *Humilitas cordis P. Cajetani M. a Bergomo ex Italic. in Hiſpan.*

Aotonius ab Arnedo. *Flores Seraphici Capuccin. P. Caroli Bruxellenſis ex Lat. in Hiſpan.*

Antonius alter Pariſienſis. *Annales Capuccinorum P. Boverii ex Lat. in Gall.*

Antooius a Rapallo. *Exercitia Chriſtiani interioris. Catechiſmus Crucis, ex Gall. in Ital.*

Arnandus Gandenſis. *Oratorium Religioſorum Antonii de Guevara ex Hiſpan. in Flandr. locupletatum & illuſtratum.*

Benedictus Sanbenedictus. *Annales Capuccinorum Boverii, & Matiſconenſis ex Latino in Italic.*

Bernardinus a S. Angelo in Vado. *Verſiones plures ex Gallico in Italicum.*

Carolus Joſeph Tricaſſinus. *Liber de Gratia & libero arbitrio, atque liber de Correptione & Gratia S. Auguſtini in Gallicum, cum reflexionibus.*

Dionyſius de Abbatibus. *Ars Unionis cum Deo P. Joannis a Fano in Ital. cum illuſtrationibus.*

Dionyſius a Genua. *Aliqua opera P. Ivonis Pariſienſis in Ital.*

Franciſcus Antonius Moncada. *Annales Capuccinor, Boverii in Hiſpanicum idioma.*

Franciſcus Maria Caſinus. *Conſilia Sapientiæ ex Gallico in Italicum idioma.*

Humilis Clivenſis. *Verſio ex Flandrico in Germanicum idioma Expoſitionis Regulæ FF. Minor. P. Bernardini Gandavenſis.*

Joachimus Rapperſwillanus. *Vita S. Felicis a Cantalicio a P. Maximo a Valentia in Italico ad Germanicum idioma traducta.*

Joannes ab Albintimelio. *De ſeptem Tribulationibus Ordinis S. Franciſci P. Angeli a Cingulo.*

Joannes Auguſtinus Oldoinus. *Philoſophia Chriſtiana P. Zachariæ Lexovienſis. Speculum vanitatis Mulierum P. Ludovici Boviniacenſis ex Gallico in Italicum idioma.*

Joannes Baptiſta a Sancto Aniano. *Officium B. Virginis &c. in Syriacam linguam verſum.*

Joannes Chryſoſtomus a Florentia. *Hiſtoria Matronæ Baſcelier ex Gallico in Italicum idioma.*

Jodocus Bremgarthenſis. *Expoſitio P. Sanctis Romani in Reg. FF. Minor. ex Italica in Germanicum idioma.*

Joſeph a Cannobio. *Appendix ad tom. 3. Annal. Capuccinor. Silveſtri Mediolan. a Latino in Italicum.*

Joſeph Matritenſis. *Annalium Capuccinor. tom. 3. ex Latino in Hiſpanicum idioma.*

Joſeph a Mutiliana. *Vita Sor. Agnetis. Tractatus ejuſdem de ſtatu Animæ fidelis ex Gallico in Italicum.*

Joſeph Maria a Florentia. *Verſio ex Gallico in Italicum Paraphraſis in Pſal. 118. P. Jo. Chryſoſtomi a Bethunia. Pſalmorum Horarum Canonicarum P. Pacifici Caletenſis. Et Methodi vitæ ſpiritualis quorumdam Capuccinorum.*

Iſaac Oſtovienſis. *Conſultationes Theologicæ P. Ludovici Argentanenſis ex Gallico in Latinum & Germanicum.*

Lucas Pariſienſis. *Panegyris Trajani in Gallicum idioma.*

Lu-

Ludovicus Flandrenſis. *Vita S. Fidelis a Sigmaringa ex Italico in Hiſpanicum idioma. Editio Hiſpanica libri Raymundi Lullii.*

Martinus Cochemenſis. *Legenda Sanctorum in Germanicum.*

Martinus Lucernenſis. *Janſenius exarmatus P. Pauli Lugdunenſis ex Gallico in Latinum.*

Matthæus Burgundus. *Sermones contra Sacramentorum abuſum P. Nicolai Divionenſis ex Gallico in Italicum.*

Michael Angelus de Bergon. *Quatuor Opuſcula P. Alexii Segalę, & unum P. Franciſci a Coriolano ex Italico in Gallicum.*

Modeſtus Romanus. *Regula Perfectionis P. Benedicti Canfeldenſis ex Gallico in Italicum.*

Nicolaus Barſottus. *Paradiſus interior P. Pauli Manaſſei ex Italico in Latinum cum additionibus.*

Oneſimus Iprenſis. *Homilię & Medulla Cedri Libani P. Hieronymi de la Nuza. Triumphus Jeſu Chriſti & Paradiſus Virginalis P. Jo. de Mata ex Hiſpanico in Latinum.*

Petrus Franciſcus a Novocomo. *Praxis Confeſſionarii P. Jacobi a Corelia ex Hiſpanico in Italicum.*

Romualdus Stockacenſis. *Exercitia ſpiritualia P. Ludovici Argentauenſis ex Gallico in Latinum.*

Sebaſtianus Tugienſis. *Vita P. Joſeph a Carabantes ex Italico in Germanicum.*

Seraphinus a Burgundia. *Dies Myſticus P. Petri Pictavienſis ex Gallico in Italicum.*

Theophilus Salisburgenſis. *Annalium Capuccinorum Boverii Tomus ſecundus ex Latino in Germanicum.*

Valerianus Divionenſis. *Clypeus Patientiæ P. Jacobi Coreni e Latino in Gallicum.*

Victor Monachenſis. *Conciones P. Bonaventuræ a Recineto ex Italico in Latinum.*

Zacharias Ulyſſiponenſis. *Dialogi Morales Hectoris Pinti ex Luſitano in Italicum idioma converſi.*

AUCTORUM ILLUSTRATIONES.

ALphonſus Carnotenſis. *Editio & illuſtratio Operum P. Ivonis Pariſienſis.*

Anonymus Colonienſis. *Diſputatio P. Valeriani Magni.*

Bartholomæus Barberius. *Index Generalis in omnia Opera S. Bonaventurę. Summa expoſitionum S. Bonaventurę in Sac. Scripturam.*

Bartholomæus de la Haye. *Milleloquium Bibliothecę SS. Patrum. Milleloquium SS. Gregorii & Hieronymi. Summa Bibliorum Alphonſi Toſtati.*

Baſilius a Terulo. *Annotationes in Martyrologium.*

Benedictus Paloccius. *Compendium Annalium Boverii.*

Bonagratia Habſenſis. *Expoſitio S. Bonaventurę in quibuſdam quæſtionibus de Sacramentis.*

Bonaventura a Carpentoracte. *Compendium Controverſiarum Bellarmini.*

Britius Rhedonenſis. *Epitome Annalium Baronii. Epitome Annalium Saliani.*

Carolus Hildeſienſis. *Valerianus Redivivus.*

Carolus Joſeph Tricaſſinus. *Expoſitio mentis S. Auguſtini circa plura Theologica. Commentarii in libros S. Auguſtini contra Pelagianos, de Gratia & Libero arbitrio, de Correptione & Gratia, atque in libros contra Semipelagianos. Verſiones duorum ejuſdem librorum.*

Cœleſtinus Coleonius. *Annotationes in Compend. Privilegior. P. Hieronymi a Sorbo.*

Dionyſius de Rives. *Diſſertatio de Origenis Hexaplis & Octaplis.*

Epiphanius de Moyrans. *Revelationes V. Mariæ de Agreda propugnatę.*

Franciſcus de la Mota. *Compendium Operum Moralium P. Martini a Torrecilla cum additionibus.*

Franciſcus Nugentius. *Taulerus expenſus ac defenſus.*

Franciſcus Titelmanus. *Commentaria in tractat. de ſeptem verbis Domini D. Arnoldi Carnotenſis.*

Franciſcus Joſeph ex Buſmanshauſen. *Seneca Chriſtianus.*

Franciſcus Maria Pariſienſis. *Dilucidatio Idealis umbræ Sapientiæ P. Spiritus Sabbatherii.*

Georgius Ambianenſis. *Tertullianus Redivivus.*

Gregorius de Rives. *Epitome omnium Canonum Conciliorum.*

Gregorius Salmaticenſis. *Compendium quæſtionum ſuper Regulam S. Franciſci P. Leandri de Murcia. Summa operum ejuſdem de SS. Sacramento. Compendium ſummæ P. Eligii Baſſei.*

Hieronymus Cęſarauguſtanus. *Compendium plurium Tractatuum ex variis Doctoribus de Morali & Scholaſtica Theologia.*

Hieronymus Leccius. *De ſalute Platanis.*
Hieronymus a Piſtorio. *S. Bonaventurę Opera illuſtrata.*
Illuminatus a Panormo. *Compendium Annalium Baronii cum notis.*
Joannes a Cropano. *Plauſus doctrinę Seraphicę. Commentaria in S. Bonaventuram.*
Joannes a Foroſempronio. *Compendium de Mundi theatro Abrahami Ortelii.*
Joſeph Maria a Majorica. *Bonum Sapientię Lullianę.*
Ivo Trecorenſis. *Doctrina S. Caroli illuſtrata exemplis,*
Juvenalis Annanienſis. *Editio operum F. Thomę Bergomenſis.*
Ludovicus Flandrenſis. *Cęremoniale Provincię Valentinę auctum. Tractatus & Summarium de Chaos Lulliano. Tractatus de theologico ſyſtemate Lulliano. De neceſſariis ſuppoſitionibus ad artis Lullianæ ſapientiam acquirendam, Editio libri Raymundi Lullii.*
Marcellus Regienſis. *Summa Seraphica.*
Maximilianus Deggendorſenſis. *Epitome Annalium Boverii Capuccinorum.*
Modeſtus Romanus. *Paracelſi & Van-Helmont operum Compendia.*
Octavius Worſt. *S. Auguſtini opera vindicata a depravationibus in editione Lovanienſi. Defenſio S. Auguſtini contra Auguſtinum Janſenii.*
Paulus Aſtigitanus. *Defenſio doctrinę & operum V. Marię a Jeſu de Agreda. Vita panegyrica ipſius cum Elogiis ab ea datis V. Marię.*
Paulus Calanna. *Manuale Martini Navarri in compendium Italico ſermone redactum.*
Raymundus Avenionenſis, *Virgilius Chriſtianus.*
Renatus Colonienſis. *Complementum hiſtoriarum P. Martini Cochemenſis.*
Theodorus Brixienſis. *Monita pro variis Statibus ex Concionibus P. Hyacinthi Caſalenſis,*
Timotheus Brixienſis. *Complementum hiſtorię P. Archangeli Leslęi Scoti confectę a Rinuccino.*
Victor Panormitanus. *Declaratio Artis Raymundi Lullii.*

CHRI-

CHRISTI & SANCTORUM ENCOMIA.

ALexius Segala. *De Paſſione Chriſti, Vitis ſanctorum, & de Purgatorii Animabus.*

Angelicus Winſeleranus. *Corona S. Antonii Patavini.*

Angelus Maria Marcheſinus. *Encomia in vitas aliquorum Martyrum. Officium Redemptoris, & alterum S. Bonaventuræ rithmicum. Carmina de Paſſione Domini.*

Anonymus Pariſienſis. *De S. Franciſco Poema.*

Anſelmus Lexovienſis. *Triumphi Chriſti de Cœlo, Terra, & Inferno.*

Antoninus a Roſerio. *Exercitia devotionis in S. Antonium Patavinum.*

Antonius Maria Prodomontanus. *De S. Franciſco, de B. Ægidio, & S. Hilarione carmina.*

Bartholomæus de la Haye. *Triumphus trium Crucifixorum Jeſu, Mariæ, & Franciſci.*

Bernardious Pariſieoſis. *De Communione ſui ipſius Jeſu Chriſti in Cœnaculo. De ſpiritus conformitate S. Franciſci cum Jeſu Chriſto ad inſtructionem filiorum. Vita pœnitens Domini Jeſu.*

Bonaventura Bellomontanus. *Vita D. N. J. Chriſti.*

Booaventura Spechaert. *Speculum patientiæ D. N. Jeſu Chriſti.*

Britius a Rubromonte. *De Myſteriis & virtutibus Crucis D. N. Jeſu Chriſti.*

Carolus de Sale. *Paupertatis deſponſatio cum S. Franciſco. Ejuſdem præconia.*

Cœleſtinus Coleonius. *Tractatus de legitimo Matrimonio S. Gratæ Virginis.*

Daniel a S. Severo. *Chriſtomachia in deſcenſu ad Inferos.*

Dionyſius Luxemburgenſis. *Aurea legenda de Chriſto. Liber precum de Corde Jeſu.*

Dorotheus Aquenſis. *Tractatus de Pœnitentia S. M. Magdalenæ.*

Felicianus Hiſpalenſis. *Officium SS. Trinitatis. De Angelicis Principibus Empyrei.*

Felix a Majorica. *Meditationes & Novena S. Catharinæ Senenſis.*

Franciſcus Laghi. *Miracula SS. Eucharíſtiæ Sacramenti.*

Franciſcus Tuſcus. *De S. Laurentio Poema.*

Franciſcus Maria Giancardus. *Cor S. Franciſci. Lingua S. Antonii. Flores S. Birgittæ. Flores Paſſionis J. C. Plagæ ipſius.*

Hieronymus Aſtigitanus. *Currus myſticus pro S. Joſepho.*

Hyaciothus Kerver. *Tractatus de Paſſione D. N. Jeſu Chriſti.*

Jeſualdus Panormitanus. *De V. Bernardo a Corleone Carmina.*

Ignatius de Combis. *Magdalena liberata Poema.*

Joannes a Fano. *Hiſtoria S. Joſephi, & de ejus interceſſione.*

Joannes a Foroſempronio. *Tractatus de vita & Paſſione Jeſu Chriſti.*

Joannes Baptiſta a Murcia. *De Patrocinio S. Joachim. Stemmata varia familiæ ſacræ. De Patrocinio S. Antonii Patavini, S. Thomas de Villanova illuſtratus in ſuo Valentiæ Collegio.*

Joannes Franciſcus Ceruti. *De S. Antonio Poema.*

Joſeph Nebrixenſis. *De excellentiis S. Joſeph.*

Joſeph Oxibienſis. *De Reſurrectione triumphantis Jeſu Chriſti. De ſacro Monte Alverniæ.*

Joſeph Maria a Caſtanea. *Arithmetico-Anagrammata in laudem Sanctorum.*

Juniperus a Barga. *Nomina Jeſu & Mariæ.*

Laurentius ex Schnyſis. *De SS. Franciſco & Antonio Carmina.*

Ludovicus Veruccius. *Carmina in laudem Domini, & Sanctorum.*

Ludovicus Franciſcus Argentanenſis. *Collationes de Chriſtiano interiori, propoſita eminentia Virginis, Jeſu, & Dei.*

Marius a Foroſarſinio. *Poema de Converſione S. M. Magdalenæ.*

Martious de Calvaceſio. *Vita D. N. J. Chriſti.*

Martinus Cochemenſis. *Vita Chriſti, B. V. Mariæ, & ejus Familiæ. De Attributis Divinis. Preces SS. Gertrudis & Methildis. Preces ad S. Antonium Patavinum.*

Nicolaus Angelus a S. Angelo. *Amplexus felices S. Felicis a Cantalicio.*

Octavius Worſt. *Chriſtus liber ſignatus ſigillis ſeptem. Franciſcus liber ſignatus ſeptem ſigillis.*

Pacificus a Provino. *Liber Apologeticus in defenſionem B. Raymundi Lullii Martyris.*

Raphael Nannetenſis. *Exaltatio Coronæ Jeſu Chriſti.*

Raymundus Avenionenſis. *Virgilius Chriſtianus de Chriſto patiente, de S. M. Magdalena, & de S. Benedicto Paſtore.*

Remigius a Bozolo. *De ſacris S. Franciſci Stigmatibus.*

Romualdus Stockacenſis. *Poeſis. Officiolum, & Litaniæ S. Fidelis a Sigmaringa.*

Rufious Erendiganus. *Calendarium SS. Gertrudis & Mechtildis. Compendium Revelationum S. Birgittæ pro toto anno. Speculum Animarum Thomæ de Kempis per totum annum diſtributum.*

Willibaldus a Friburgo. *Officiola de ſanctis Ordinis Minorum.*

Vincentius a Caravaggio. *Officium S. Franciſci cum aliis precibus.*

Urbanus Meſſanenſis. *De excellentiis præcipuis S. Michaelis Archangeli.*

DEIPARÆ PRÆCONIA.

Alexius Segala. *Ars amandi V. Mariam & alia.*

Ambroſius a Novis. *De Paſſione Virginis. Alphabetum de excellentia V. M.*

Andeolus Lictavienſis. *Communio ſpiritualis ſub protectione Virg. M. ad bene moriendum.*

Andreas a Montilla. *De Immac. Conceptione V. Mariæ.*

Angelicus Spadafora. *Unigenita Gratiæ Maria.*

Angelicus Winſeleranus. *Praxis Orationis Angelicæ.*

Angelus Breſſonius. *Sermones duo de B. V. Maria.*

Angelus Maria Marcheſinus. *Officium Immac. Conceptionis rithmicum.*

Anſelmus Andegavenſis. *De efficacia interceſſionis Immac. Concept. V. M.*

Antonius Iribarne. *Candelabrum Roſeum & Virgineum.*

Antonius Navaria. *Pentateuchus Marialis.*

Antonius a Tipherno. *Hymnodia Mariana.*

Archangelus Alarconius. *Carmina varia de Immaculata V. Maria.*

Balthaſſar Regienſis. *De eminenti Privilegio Immac. Conceptionis V. Mariæ.*

Barnabas de Gambellara. *Contrarietates faventes Immaculatæ Conceptioni Virginis Mariæ.*

Bernardinus a Fondagno. *Theſaurus Gratiæ excedentis a V. Maria acquiſitæ. De Privilegiis eidem Virgini datis a Deo.*

Bernardinus Pariſienſis. *De cœleſti amore V. Mariæ. Communio SS. Euchariſtiæ, qua uſa eſt Mater Dei.*

Bernardinus a Rupe. *De Patrocinio V. Mariæ, cum precibus.*

Bernardinus Roberti. *Itinerarium Animæ ad Palmam Virgineam.*

Bruno Pattenſis. *De Immaculata Conceptione V. Mariæ.*

Cajetanus Maria Bergomenſis. *Praxis fidei in V. Maria.*

Carolus Maria a Cæſena. *Aſſumptio Mariæ V. ad Cœlum.*

Claudius Franciſcus Maiſtre. *Breviarium hiſtoricum Vitæ B. V. Mariæ.*

Didacus Matritenſis. *Vox Turturis, ubi omnia Virginis Mariæ verba in Evangelio exponuntur.*

Dionyſius Luxemburgenſis. *Calendarium Marianum. Aurea legenda de Deo & de Deipara.*

Dominicus a Buſcheto. *De SS. V. Mariæ Nominis invocatione.*

Eliſeus Virolenſis. *Hymni in amorem B. V. Mariæ.*

Euſebius Mellotenſis. *Sermones ad conciliandam devotionem erga V. Mariam.*

Fauſtinus Gedeonus. *De B. Virginis Mariæ præſtantia. Septizonium Marianum.*

Felix de Almonte. *Hortus Marianus.*

Florentius Mechlinienſis. *Cornucopia de B. V. Myſteriis.*

Franciſcus Barbaranus. *Laudes & Exercitium ſalutandi V. Mariam in ſuis ſolemnitatibus.*

Franciſcus Mediolanenſis. *De Immac. V. M. Conceptione.*

Franciſcus Titelmanus. *Meditationes dulciſſimæ de V. Maria.*

Franciſcus Tuſcus. *Meditationes in Magnificat.*

Franciſcus Joſeph Jacenſis. *Commentarium in Cantica de gratiis & virtutibus V. Mariæ.*

Franciſcus Maria Giancardus. *Motiva ſerviendi V. Mariæ. Exercitia in ejus Novenis. Vexillum Immac. Conceptionis. Votum pro Immac. Concep. aſſerenda. Et alia plura.*

Franciſcus Maria Pagnotius. *Maria Triumphans.*

Gregorius Angelerius. *Planctus Deiparæ in hymnum Stabat.*

Guido Finarienſis. *Compendium multarum Devotionum in V. Mariam.*

Hieronymus Bononienſis. *De excellentiis B. V. Mariæ.*

Hieronymus a S. Georgia. *Corona florum in laudem B. V. Mariæ.*

Hilarius a Pophis. *De Miraculis V. Mariæ.*

Jacobus Melphictenſis. *De Immaculata V. M. Conceptione.*

Jeſualdus a Jacio. *Notitia dolorum V. Mariæ.*

Ignatius a Carnago. *Civitas refugii. De excellentiis V. M. Turris ſacra.*

Joannes Bellotus. *Decachordum B. V. Mariæ.*

Joannes Franciſcus Turrius. *Anagrammata Virginea pura ex verbis*, Ave Maria &c.

Joannes Gaſparus Mergentheimenſis. *Octena Mariana. Novenale Marianum. Sermones de V. Maria. Libellus Confraternitatis Marianæ.*

Joannes Maria Zamora. *De eminentiſſima* Dei-

Deiparæ Perfectione. De Immaculata V. M. Conceptione. De vera ad id SS. Patrum ſententia. De vera S. Thomæ ſententia. De hac Controverſia diſſolvenda. De abſoluta exemptione V. M. a peccati lege.

Joſeph Bilinenſis. *Hortus florum Lauretanus. Libellus Confrat. Lauretanæ Pragenſis.*

Joſeph a Carabantes. *Hortus floridus in exercitio SS. Roſarii.*

Joſeph Taberna. *Compaſſio Dolorum V. Mariæ.*

Joſeph Maria a Caſtanea. *Arithmetico-Anagrammata de V. Mariæ Faſtis.*

Iſaac Oſtovienſis. *Litaniæ Lauretanæ.*

Iſidorus Hiſpalenſis. *De origine Imaginis B. V. M. de la Paſtora. De eadem tractatus, Corona florens Reginæ Angelorum.*

Julianus Biſuntinus. *Miracula Imaginis B. V. Graycenſis.*

Juniperus a Barga. *Nomina Jeſu & Mariæ,*

Juſtus Bonafides. *Tributum Reginæ Univerſi.*

Juſtus a Monteulmo. *Hymni in laudem V. Mariæ, & ejus ſponſi.*

Ladiſlaus Emattinganus. *Tractatus de laudibus V. Mariæ,*

Laurentius ex Schnyfis. *Carmina de laudibus V. Mariæ.*

Ludovicus Lucernenſis. *Corona Lauretana.*

Ludovicus Veruccius. *Carmina in laudem V. Mariæ.*

Ludovicus Franciſcus Argentanenſis. *Collationes de Chriſtiano interiori, propoſita eminentia V. Mariæ.*

Marcus Antonius Galitius. *Novum de Immac. V. Conceptione Elogium.*

Marianus Alcamenſis. *Meditatio Stellarii V. Mariæ. Officium illius Stellarii. Labyrinthus B. V. Mariæ. Poemata in ejus laudem.*

Marius a Foroſarſinio. *Poema de Vita V. Mariæ.*

Mathias Baldi. *Laudes V. Mariæ. Ejuſdem Hortus floridus.*

Mauritius Tugienſis. *Philomela Mariana.*

Michael a Caſtrofranco. *Sermones de V. Maria.*

Michael Angelus Svitenſis. *Tuba Evangelica in honorem V. Mariæ.*

Michael Angelus Venetus. *De Mariæ Doloribus.*

Modeſtus Waſſerburgenſis. *De Imaginibus celebrioribus V. Mariæ in Bavaria.*

Nicolaus Barſottus. *Cynoſura, ſeu Maria Stella Polaris.*

Nicolaus Divionenſis. *Sermones de V. Maria.*

Nicolaus Majoricenſis. *Pſalterium Marianum.*

Octavius Worſt. *Maria liber ſignatus ſeptem ſigillis. De Compaſſione V. Mariæ.*

Ogerus Flockin. *Rithmus de Immac. Conceptione V. Mariæ.*

Paulus a Ceſena. *In laudem V. Mariæ Poema.*

Paulus Maria Rivarola. *Alphabetum Marianum. Virgo Deipara multiplici figurarum elogiis a Patribus commendata. Amalthea Mariana.*

Petrus de Alaxio, *Deipara in Geneſi adumbrata, & illuſtrata.*

Petrus Citus. *Poema de Doloribus V. Mariæ. Hiſtoria V. Mariæ Hydruntinæ.*

Petrus Maria Lucenſis. *Meditationes in Novenis V. Mariæ,*

Pius Salisburgenſis. *Mariale.*

Procopius Templius. *Cantiones & Hymni de V. Maria.*

Renatus Colonienſis. *De locis ob prodigia inſignioribus B. Virginis.*

Roſarius Maria de Amico. *Dolores V. Mariæ.*

Rufinus a S. Gaudentio. *Exercitia pro ſalutanda V. Maria.*

Salvator Montalbanus, *De Immunitate V. Mariæ ab omni debito incurrendi Originale, aut fomitem.*

Salvator Sardus. *Coronæ ſpirituales in honorem Immaculatæ V. Mariæ.*

Seraphinus a S. Philippo. *Imperium Mariæ.*

Theobaldus Conſtantienſis. *Pomarium Marianum. Deſertum Marianum. Triumphus Marianus.*

Thomas Galiardus. *Adamans Immaculatæ V. Mariæ.*

Thomas a Tipherno. *Coronæ de V. Mariæ Myſteriis.*

VITÆ DESCRIPTÆ.

ALexander ex Sonthofen. *Vita S. Fidelis a Sigmaringa Capuc.*

Ambroſius a Novis. *Vita S. Felicis a Cantalicia Capucc.*

Ambroſius de Vanes, *Vita M. Michaelę de los Reyes.*

Angelus Tiphernenſis. *Flores Sanctorum Eccleſię Tiphernenſis.*

Angelus Maria de Rubeis. *Vita S. Joſeph a Leoniſſa Capucc. S. Fidelis a Sigmariaga, S. Felicis a Cantalicio, & Ven. P. Laurentii a Brunduſio Capuccinorum.*

Anonymus Aragonius. *Vita S. Felicis a Cantalicio Capucc.*

Anonymus Rhenanus. *Vitæ ſanctorum per annum.*

Anſelmus Hyacenſis. *Vita S. Veneriæ.*

Antonius Caputus. *Vita P. Archangeli de Forbes Scoti Capucc.*

Antonius Maria Lucernenſis. *Vita B. Hyacinthæ de Mariſcottis. Vita S. Fidelis a Sigmaringa Capucc.*

Apollinaris a Sigmaringa. *Vita S. P. Franciſci.*

Auguſtinus Genuenſis. *Vita F. Thomæ a Trebiano Capuccini.*

Bartholomæus Bergomenſis. *Vita P. Ludovici Ulmi Bergomenſis Capuccini.*

Baſilius a Terulo. *Vita P. Archangeli Scoti Capuccini.*

Benedictus Sanbenedictus. *Vita F. Bernardi a Corleone Capuccini.*

Benno Stantienſis. *Vita B. Nicolai de Rupe.*

Bonaventura a Rhegio. *Vita F. Bonaventurę Rhegini Capuccini.*

Bonaventura Zampironus. *Converſio & Pœnitentia David, Vita SS. Catharinæ, Ceciliæ, & Margaritæ.*

Caſimirus Tololanus. *Vita P. Jo. Baptiſtæ Eſtenſis Capuccini. Vita V. Jacobillæ de Bachelier.*

Chriſtophorus Facciardus. *Vita Sanctorum Eccleſiæ Verucchinæ. B. Joannis Ariminenſis Canonici, & B. Roberti Malateſtæ.*

Claudius Abbavillæus. *Hiſtoria chronologica vitæ B. Coletæ.*

Cherubinus a Nicea. *Vita P. Petri Venti Niceenſis Capucc.*

Cæleſtinus Coleonius. *Vita S. Patritii. Vita SS. Firmi & Ruſtici.*

Daniel Pariſienſis. *Vitæ S. Fidelis a Sigmaringa, & S. Joſeph a Leoniſſa Capuccinorum.*

Dionyſius Luxemburgenſis, *Vita Antichriſti ex ſcriptura. Martyrologium, ſeu quotidiana lectio de geſtis SS. Legenda Sanctorum.*

Donatus ex Aien. *Vita S. Ottiliæ.*

Emericus Berlacenſis. *Vita S. Joſephi a Leoniſſa, & V. Veronicæ.*

Emmanuel Malacitanus. *Vita F. Silveſtri de Eſtella Capucc.*

Epiphanius de Moyranſ. *De Vita S. Joſeph.*

Fauſtinus Dieſtenſis, *Vita P. Archangeli de Farbes Scoti Capucc.*

Felix de Cabra. *Compendium Vitæ S. P. Franciſci.*

Felix Granatenſis. *Vita S. Fidelis a Sigmaringa Capucc.*

Franciſcus Andegavenſis, *Vita P. Joannis le Clerc Capucc.*

Franciſcus a Rodraſen. *Vita S. Antonii cum annotationibus.*

Franciſcus a Sexto, *Vita P. Zachariæ Boverii Capucc.*

Franciſcus Toloſanus. *Vita Dominæ de Lieſtanna.*

Franciſcus Maria Giancardus. *Vita M. Domitillæ Papienſis.*

Franciſcus Maria Gioja, *Vita P. Antonii Laudati Capucc.*

Gabriel Maria Brixienſis, *Vita P. Cherubini Brixienſis Capucc.*

Gaſpar de Rougnes, *Vita P. Jo. Baptiſtæ Eſtenſis Capucc.*

Georgius Salinus. *Vita B. Valerici.*

Gregorius Aurelianenſis, *Vita S. Irenæi apud Capuccinos Pictavienſes depoſiti.*

Gregorius Brugenſis, *Vita P. Archangeli Leslæi Scoti Capucc.*

Gregorius Salinus. *Vita S. Ulderici.*

Henricus Caletenſis, *Vita P. Honorati Pariſienſis Capucc.*

Hieronymus a Monteflorum, *Vitæ quorumdam devotorum Fratrum Capuccinorum.*

Hyacinthus ab Avenione, *Vita V. Agnetis de Aguillerqui.*

Hyacinthus a Dragina. *Vita S. Silveſtri Draginenſis.*

Jeſualdus Panormitanus. *Vita V. Bernardi a Corleone Capucc.*

Illuminatus Friburgenſis. *Vita S. Joſephi a Leoniſſa, & B. Seraphini a Montegranario Capuccinorum.*

Joachimus a Monteſaliſco. *Vita S. Gulielmi Ducis Aquitaniæ: & S. Margaritæ V. & M.*

Joachimus a Soranea. *Vita P. Bonaventuræ a Mutina & P. Franciſci a Banione Capuccin.*

Joannes a Belvederio. *Vita F. Joſephi a S. Anatolia Junioris Capucc.*

Joannes Gubitoſa, *Vita S. Margaritæ Scotorum Reginæ.*

Joannes a Seſtola. *Vita P. Joannis Baptiſtæ Eſtenſis Capuc. et Iſabellę jam illius Ducis Mutinę Uxoris,*

Joan-

Joannes Baptiſta Hoſtienſis. *Vita S. Felicis a Cantalicia Capucc.*

Joannes Baptiſta Pinardus. *Vita P. Franciſci a Paſſeri Capucc.*

Joannes Baptiſta Tramontanus, *Vita S. Felicis a Cantalicio Capucc.*

Joannes Franciſcus Cæſenas, *Geſta Flamminii Marcellini.*

Joannes Franciſcus Dieppenſis. *Vita S. Felicis a Cantalicio Capucc.*

Joannes Franciſcus a Rupe. *Vita S. Fidelis a Sigmaringa Capucc.*

Joſeph a Cannobio. *Vita S. Joſephi a Leoniſſa Capucc.*

Joſeph Drujenſis. *Vita Magdalenæ de Sourdis Abbatiſſæ.*

Joſeph Maria a Novaria. *Vita S. Gaudentii Ep. vita S. Laurentii Presb.*

Joſeph Maria a Saxulo. *Vita Marchi Carandini Tertiarii Capucc. Vita F. Franciſci Muzzarelli Tertiarii Capucc.*

Joſeph Maria a Tiberiaco, *Vita Lucretiæ Micheline Carmel.*

Iſaac Oſtovienſis. *Vita S. Sebaſtiani per emblemmata.*

Iſidorus Hiſpalenſis. *Vita P. Pauli Gaditani, & F. Franciſci de Lorca & P. Ludovici Ovetenſis Capuccinor. Vita S. M. Magdalenæ.*

Laurentius de Pertuſio. *Vita V. F. Bernardi a Corleone Capucc.*

Laurentius ex Schnyſis. *Vita S. Franciſci, & S. Antonii de Padua.*

Leander Mediolanenſis, *Vita M. Veronicæ Calcaterræ.*

Leonardus Aquenſis. *Vita B. M. Mariæ Joannæ Franciſcæ.*

Lucas Pariſienſis, *Vita S. Felicis a Cantalicio Capucc.*

Lucianus Montifontanus. *Vita S. Fidelis a Sigmaringa, Archangeli Gordonii, & Archangeli Leslæi Capuccinorum.*

Ludovicus ab Olivado. *Vita P. Antonii ab Olivado Capucc.*

Ludovicus Panormitanus. *Miracula V. F. Bernardi a Corleone. Vita P. Blaſii a Caltaniſſeta. Vita P. Salvatoris a Pantellaria Capuccinorum.*

Marcellinus de Piſe. *Vita & geſta Urbani VIII. Vita P. Hieronymi Nurſienſis Capucc.*

Marcus a Baudunio. *Vita Marthæ Doraiſon. Vita M. Agnetis d'Anguillonque Capucc.*

Marianus Oenipootanus. *Vita S. Felicis a Cantalicio Capucc. S. Joannis Eleemoſynarii. S. Eliſabeth Reginæ Hungariæ.*

Mathias Bellintanus. *Vita S. Felicis a Cantalicio Capucc. Vita B. Angelæ a Deſenzano.*

Matthæus de Angujano. *Vita F. Franciſci Pampelonenſis & F. Gregorii de Ibi Capuccinorum.*

Matthæus a Monteſeeuro. *Vita S. Fidelis a Cantalicio Capucc. & P. du Vergier de barbe Soc. Jeſu.*

Maximus Bertana. *Vita S. Felicis Capucc. & S. Maximi Epiſcopi.*

Michael de Bagnones. *Vita Margaritæ de Meſplet.*

Nicolaus Amerſfortius. *Vitæ Chronologicæ S. Franciſci, & ſociorum, atque diſcipulorum.*

Nicolaus ab Auximo. *Vitæ ſenioris & junioris Joſephi a S. Anatolia Capuccinor.*

Obicius Brixienſis. *Vitæ ſanctorum Eccleſiæ Brixienſis.*

Paulus a Noceto. *Vita P. Laurentii a Brundiſio, & S. Joſephi de Leoniſſa Capuccinorum.*

Petrus Giannolius. *Vita B. Contardi, et B. Beatricis.*

Petrus a Muro. *Vita S. Felicis a Cantalicio Capucc.*

Petrus Quiotinopolitanus. *Vitæ SS. MM. Domicii & Vulſi.*

Petrus de Reynoſa. *Vita S. Caſildæ V.*

Petrus Benedictus ab Urbino. *Vita B. Seraphini a Montegranario Capucc.*

Philibertus de Bonevillo. *Vita S. Franciſci de Sales.*

Philibertus Pariſienſis. *Vita S. Felicis a Cantalicio Capucc.*

Philippus a Faveotia. *Vita P. Caroli Hieronymi a Faventia Capucc.*

Philippus Malacitanus. *Relatio felicis tranſitus P. Feliciani Hiſpalenſis Capucc.*

Procopius Templius. *Vita S. Ebrentrudis.*

Remigius a S. Romulo. *Vita S. P. Franciſci.*

Rodulphus Maria a Foroſempronio. *Vita S. Aldebrandi Epiſcopi.*

Romualdus Stochacenſis. *Vita S. Fidelis a Sigmaringa Capucc. Enarratio Triduanæ ſolemnitatis Veldkirchii in ejus Beatificatione.*

Sebaſtianus Sylvanectenſis. *Vita B. Coletæ. Vita B. Paſſiteæ.*

Sigiſmundus a S. Mauritio. *Vita S. Sigiſmundi. Vita S. Mauritii & ſocior. martyrum.*

Silverius Abbavillæus. *Vita B. Coletæ.*

Silveſter Draghetta. *Vita S. Geneſii Notarii, & S. Geneſii Comici. Vita P. Ignatii a Mediolano, P. Petri a Mediolano, P. Joſeph a Carabantes, B. Seraphini a Montegranario, S. Fidelis a Sigmaringa duplex, F. Franciſci Antonii Mariæ a Mediolano Capuccinorum.*

Sixtus Pariſienſis. *Vita F. Bernardi a Corleone Capucc.*

Thomas a Gualdo. *De Vita & Miraculis S. Franciſci.*

Turianus de Fieurè. *Compendium Vitarum Sanctorum pro toto anno.*

Valerius Venetus. *Vita S. Claræ, & ejus Sororis Agnetis, atque Sociarum. Vita B. Coletæ. Vita S. Eliſabeth Reginæ Hungariæ. Vita S. Margaritæ de Cortona, & B. Angelæ Fulginatis.*

Willibaldus a Friburgo. *Vita P. Jo. Chryſoſtomi ex Beuten Capucc.*

Zacharias Barberius. *Vita P. Antonii a Mutina, & P. Innocentii a Calatagirone.*

Zeno Athenſis. *Vita S. Zenonis Epiſcopi Veronenſis.*

CON-

CONCIONES.

ADalbertus Monachenſis. *Conciones & Sermones.*
Æmilianus Græcenſis. *Conciones.*
Albertus Bergomenſis. *Sermones de Tempore, & de SS.*
Alexander Creſpius. *Sermones 40. Horarum.*
Alexander Toletanus, *Conciones de Sanctis.*
Alphonſus Lupus. *Conciones quadrageſimales.*
Amandus Græcenſis. *Annuale de Tempore & de Sanctis. Quadrageſimalia quatuor.*
Amatus Stockavienſis, *Concio de Arch. SS. Corp. Chriſti.*
Andreas a Caſtro Bononienſi. *Conceptus Prędicabiles.*
Angelicus Tudelenſis. *Sermones de Tempore, pro Quadrageſima, & de Virtutibus & Vitiis.*
Angelus a Ferno. *Sermones plurimi.*
Angelus a Freſcarolo. *Sermones pro Monialibus.*
Angelus de Perona, *Sermones de SS. Euchariſtiæ Sacram.*
Angelus Savonenſis. *Sermones de Tempore.*
Angelus Maria Marcheſinus. *Sermones varii.*
Angelus Maria a Paravicino. *Concio ad Hebræos.*
Anſelmus Marzatus, *Conciones habitæ in Sac. Palatio. Concio altera ad Sac. Collegium.*
Antonius Navaria. *Conciones variæ.*
Antonius e Turnonio. *Conciones de SS. Euchariſtia.*
Aphrodiſius Biterrenſis. *Sermones pro Adventu, pro quadrageſima, & pro Dominicis totius anni.*
Athanaſius a Dilinga. *Curſus quadruplex Concionum per annum.*
Auguſtinus a Coneliano. *Quadrageſimalia tria.*
Auguſtinus Narbonenſis. *Conciones de Tempore, de ſanctis per annum, & de pluribus aliis Conciones plurimæ.*
Barnabas Neocaſtenſis, *Conciones plurimæ.*
Bartholomæus de la Haye, *Conciones quadrageſimales.*
Baſilius Nolanus. *Conciones de Tempore, & de feſtis.*
Benignus Lohranus. *Opus Concionatorium.*
Bernardus Maria Gioffius. *Conciones Morales & Panegyricæ.*
Bonagratia Monachenſis. *Conciones quadrageſimales, & Conceptus prædicabiles pro toto anno.*
Bonaventura Barberinus. *Conciones in ſacro Palatio Apoſtolico.*
Bonaventura Caſalenſis. *Conceptus prædicabiles pro toto anno.*
Bonaventura alter Lingonenſis. *Paradiſus Temporis.*
Bonaventura a Recineto, *Conciones in Palatio Apoſtolico.*
Bruno Neoſtadienſis. *Concionum per annum Tomi quinque.*
Cajetanus Euſtadianus. *Conciones per annum, & aliæ.*
Cajetanus Maria Bergomenſis. *Sermones tres de peccatis occultis ſtatus Nobilium. Moralis Evangelica.*
Carolus Hildeſienſis. *Conciones plurimæ variis titulis.*
Chriſtophorus Græcenſis. *Bipartitus tubarum clangor in Dominicis & feſtis anni.*
Clemens Burghuſianus. *Conciones pro Dominicis & feſtis anni. Conciones aliæ.*
Conradus Salisburgenſis. *Conciones pro toto anno.*
Didacus Matricenſis. *Cęſar aut nihil, opus concionatorium.*
Dionyſius Luxemburgenſis. *Conciones Chriſti.*
Dionyſius Œnipontanus. *Quintuplex Annuale.*
Dominicus de Sancto. *Sermones pro 40. Horis.*
Donatus Paſſavienſis. *Conciones 100. de Paſſione Domini. Annuale duplex.*
Edelbertus Rottenfelſenſis. *Annuales Conciones.*
Emericus Berlacenſis. *Concio.*
Emmanuel Orchius. *Conciones quadrageſimales.*
Engelbertus Landishutanus. *Conciones Annuales, & ſeparatæ.*
Eugenius a Petrarubea. *Conciones & ſermones.*
Euſebius Mellotenſis. *Sermones de Deipara.*
Felix Brandimartes. *Orationes variæ.*
Felix a Pampelone. *Quadrageſimæ idea.*
Felix a S. Germano. *Conatus ad Peccatores lucrandos.*
Franciſcus Aquilanus. *Conciones.*
Franciſcus a Cento. *Conciones quadrageſimales.*
Franciſcus de Juniano. *Conciones, & concionandi materia.*

Franciſcus a Majorica. *Conciones quadrageſimales.*

Franciſcus de Nigro. *Conciones in Palatio Apoſtolico. Conciones quadrageſimales.*

Franciſcus a Sexta. *Sermones ad Regulares, & ad novitios &c.*

Franciſcus a Soriano. *Conciones & Sermones.*

Franciſcus Toloſanus. *Conciones pro Miſſionibus, de Tempore, & de feſtis.*

Franciſcus Joſeph ex Buſmanshauſen. *Conciones plures de Tempore, & de feſtis.*

Franciſcus Maria Caſinus. *Conciones in Sac. Palatio Apoſtolico, Concio de Legatis piis.*

Franciſcus Maria Huenſis. *Conciones pro Adventu.*

Gabriel Maria Brixienſis. *Quadrageſimale.*

Gaſpar de Vianna. *Quadrageſimale. Conciones in Lamentationes Jeremiæ.*

Georgius Dueſſeldorpienſis. *Conciones quadrageſimales, & annuales.*

Gregorius Angelerius. *Conciones plures & Sermones ſub variis titulis.*

Heliodorus Pariſienſis. *Evangelium Mundi.*

Henricus Harvillæus. *Sermones de SS. Euchariſtia.*

Henricus Seynenſis. *Annus Eccleſiaſticus Concionatorius quadripartitus.*

Heribertus Salurnenſis. *Triplex Annuale.*

Hieronymus Arelatenſis. *Volumina quatuor Concionum.*

Hieronymus Cęſarauguſtanus. *Conciones pro Adventu, quadrageſima, & feſtis anni.*

Hieronymus Mautinus Narnienſis. *Conciones in Sac. Palatio Apoſtolico. Sermones quadrageſimales.*

Hieronymus a Piſtorio. *Conciones V. M. Conceptionem Immaculatam, & Dogmata tractantes.*

Hieronymus Trachinat. *Sermones* 100. *pro* 40. *Horis.*

Jacobus de Chevanes. *Sermones de SS. Euchariſtia.*

Jacobus a Corella. *Sermones plurimi. Quadrageſimale.*

Jacobus Melphictenſis. *Conciones diverſæ.*

Jeſualdus a Jacio. *Declamationes in præcepta Decalogi.*

Joannes a Cropano. *Conciones pro quadrageſima, & pro anni Dominicis.*

Joannes Gubitoſa. *Conciones & Sermones quamplures.*

Joannes Antonius a Florentia, *Conciones.*

Joannes Baptiſta a Murcia. *Sermones pro toto anno.*

Joannes Baptiſta Piſone. *Quadrageſimale.*

Joannes Baptiſta Pizzati. *Sermones cum Novenis.*

Joannes Evangeliſta Anicienſis. *Sermones de Purgatorio.*

Joannes Franciſcus Cęſenas. *Conciones quadrageſimales.*

Joannes Franciſcus Zacer. *Concio de Aſcenſione Domini.*

Joannes Gaſparus Mergentheimenſis. *Conciones & ſermones.*

Joannes Maria Sonegienſis. *Sermones plurimi de tempore.*

Jordanus Añanienſis. *Annuale Concionum.*

Jordanus Waſſerburgenſis. *Plurimæ Conciones, Sermones, & Tractatus morales.*

Joſeph Barcinonenſis. *Sermones de Tempore.*

Joſeph a Carabantes. *Praxis Miſſionum, ſeu Remedium Peccatorum. Praxis in Evangelia Dominicarum totius anni.*

Joſeph Hiſpalenſis, *Sermones varii.*

Joſeph Matritenſis. *Sermones* 40. *in Pſal. Miſerere.*

Ivo Trecorenſis. *Conciones plures tractantes de variis materiis.*

Ladislaus Emattinganus. *Concio.*

Laurentius a Brunduſio. *Quadrageſimale. Adventus Conciones. Dominicale. Annuales Conciones. Sanctorale.*

Laurentius Lucenſis. *Conciones, & Sermones.*

Laurentius Veronenſis. *Sermones de SS. Euchariſtia, & de Tempore.*

Leander Divionenſis, *Diſcurſus in Apoſtoli ſententias.*

Leonardus Aquenſis. *Conciones pro Dominicis & feſtis anni.*

Lucas Rottenſelſenſis. *Annualia & quadrageſimalia plura.*

Lucianus Montifontanus. *Quadrageſimalia quatuor, Dominicalia & Sanctoralia duo.*

Lucius Moſpurgenſis. *Concio una.*

Lucius Saxoregianus. *Opus concionatorium.*

Ludovicus Boviniacenſis, *Volumen ingens Concionum.*

Marcellinus Baveſipontius. *Sermones de SS. Euchariſtia.*

Marcus de Aviano. *Conciones quadrageſimales.*

Marianus Œnipontanus. *Conciones plures de tempore, & de Sanctis.*

Marius Bignonus. *Conciones pro toto anni tempore.*

Mathias Bellintanus. *Sermones de Doloribus, & de Morte Jeſu Chriſti. Conciones quadrageſimales ad ritum Ambroſianum: aliæ ad ritum Romanum. Alii quoque ſermones & Conciones.*

Mauritius Nattenhuſanus. *Concionem ad hominem.*

Maurus a Grieskirch. *Conciones pro Dominicis & feſtis anni.*

Maurus a Valentia. *Conciones quadrageſimales.*

Mel-

Melchior ab Oriola. *Sermones de Paſſione, & de B. V. Maria.*
Michael a Caſtrofranco. *Sermones de Tempore, & de ſanctis.*
Michael de Majolanda. *Sermones diverſi.*
Michael Neapolitanus. *Sermones plurimi.*
Michael Angelus a Raſenna. *Quadrageſimale.*
Michael Angelus Svitenſis. *Conciones de Tempore, & de ſanctis.*
Nicolaus Barſottus. *Conciones de Tempore, & de Sanctis.*
Nicolaus Divionenſis, *Conciones de Tempore, & Sermones plures.*
Nicolaus Majoricenſis. *Conciones de Tempore, & Sermones varii.*
Nicolaus Randerſageranus. *Conciones de Tempore, & de Sanctis.*
Octavius Amſtelodamenſis. *Opuſcula concionatoria.*
Octavius Worſt. *Jonas in ſuggeſtu. Conciones plures de Tempore, & de feſtis anni, atque Sermones de SS. Euchariſtia.*
Pacificus a Venetiis. *Quadrageſimalia duo, & Sermones.*
Paulus a Cęſena. *Conciones quadrageſimales.*
Petrus Rota. *Conciones & Sermones plures de Tempore, & de Sanctis.*
Pius Salisburgenſis. *Conciones pro Dominicis & feſtis anni.*
Placidus Ettelbruckenſis. *Conciones pro Dominicis & feſtis anni.*
Probus Monachenſis. *Concio una.*
Procopius Templius. *Conciones & Sermones* 2617.
Raphael Gindinganus. *Concio una.*
Seraphinus a Pariſiis. *Homiliæ de Tempore, & de feſtis.*
Seraphinus alter Rothomagenſis. *Conciones.*
Seraphinus a Vicentia. *Diſcurſus Morales plures.*
Silveſter a S. Aniano. *Conciones plurimæ per annum idiomate Arabico.*
Stephanus Claromontius. *Quadrageſimale.*
Stephanus Neophorenſis. *Concio una.*
Stephanus Zagrabienſis. *Conciones plures de Tempore & de Sanctis.*
Theodorus Bertet. *Sermones in Octavario Defunctorum, & SS. Euchariſtiæ.*
Theodorus Brunovienſis. *Conciones de Tempore, & de Sanctis.*
Tiberius a Foro Tiberii, *Conciones plures de Tempore & de feſtis.*
Valentinus Nannetenſis. *Volumina ſex Concionum de Tempore, & de ſanctis.*
Victorius a Benevento. *Conciones Quadrageſimales.*
Willibaldus a Friburgo. *Conciones plurimæ.*
Willibaldus Styrenſis. *Conciones quadrageſimales.*
Vitus Brunovienſis. *Concio una.*
Zacharias Caſtilioneus. *Sermones in Threnos pro 40. Horis.*

ORATIONES.

ALexander a Baſſano. *Paſſio Mariæ.*
Aloyſius a Piſtorio. *Oratio funebris.*
Aloyſius Maria a Mediolano. *Oratio ad Senat. Lucenſem.*
Ambroſius a Calvomonte. *Orationes de Sacramento Eucbariſtiæ.*
Andreas Bituricenſis. *Oratio funebris.*
Andreas Granatenſis. *Oratio funebris pro Ferdinando V.*
Andreas Franciſcus Turnonienſis. *Oratio panegyrica, & alia funebris Ludovici XIV.*
Angelus Savonenſis. *De laudibus S. Petronii.*
Angelus Maria Annabate. *Orationes Panegyricæ ſacræ.*
Angelus Maria a Buſto-arſitio. *Oratio ad Senatum Lucenſem. Altera de Reſurrectione in Venetiarum Ducali Eccleſia.*
Antonius a Cherio. *Martyrium Virginis.*
Antonius a Gallarato. *Orationes ſacræ panegyricæ.*
Antonius Naccaria. *Sacræ Orationes variæ.*
Antonius Straubinganus. *Orationes diverſæ.*
Antonius Toletanus. *Oratio funebris.*
Antonius Maria Piſcatorius. *Oratio funebris.*
Apollonius a Cadoro. *Oratio de Paſſione Domini.*
Archangelus a Borbonio; *Oratio funebris.*
Archangelus Hyacenſis. *Orationes plures de ſanctis.*
Auguſtinus Maria a Lugano. *Orationes duæ.*
Barnabas a Genua. *Oratio ad ſenatum Lucenſem.*
Bartholomæus Baphius. *Oratio in Concilio Tridentino. Altera ad Populum Romanum, Et aliæ plures.*
Beltrandus Oettinganus, *Orationes duæ funebres.*
Benno Oſtermonachenſis. *Oratio funebris, & altera panegyrica.*
Benedictus ab Aretio, *Oratio ad ſenatum Lucenſem.*
Bernardinus Malacitanus, *In laudem V. Mariæ de Victoria.*
Bernardinus Matritenſis, *Orationes tres funebres Caroli II.*
Bernardus Æmilianus. *De laudibus S. Geminiani.*
Bernardus a Bononia, *Orationes duæ.*
Bernardus Maria Giacchi. *Oratio funebris, Orationes aliæ Panegyricæ.*
Bonagratia Monachenſis, *Orationes variæ.*
Bonaventura de Antiquaria. *Oratio de S. P. Franciſco.*
Bonaventura Aragonius, *Oratio pro gratiarum actione ob victoriam contra Turcas.*
Bonaventura Barberinus. *Orationes variæ.*
Bonaventura Moncada. *Orationes duæ panegyricæ.*
Carolus a Portu S. Mariæ, *Orationes variæ.*
Carolus Franciſcus de Seviliano. *Oratio panegyrica.*
Cherubinus Genuenſis, *Orationes duæ panegyricæ.*
Chryſoſtomus a Moniſtrolio. *Oratio funebris Ludovici XIV. Octavarium Aſſumptionis V. M. cum Panegyri S. Joſeph.*
Didacus Legionenſis. *Oratio de hoc: Prædicator ſe ipſum prædicat.*
Didacus Malacitanus. *Oratio pro Dedicatione Templi.*
Didacus Matritenſis, *Orationum tomi tres.*
Didacus Toletanus. *Orationes diverſæ de ſanctis.*
Didacus de Valvanera. *Orationes duæ.*
Dominicus Interianus. *Orationes duæ.*
Emmanuel Granatenſis. *Oratio de Immac. V. Conceptu.*
Felix de Almonte. *De S. Felice a Cantalicio.*
Felix a Bertinorio. *Orationes duæ.*
Felix de Cabra. *De S. Joanne a S. Facundo.*
Felix Joſeph de Ubrique. *Orationes variæ.*
Fidelis a Placentia. *Oratio panegyrica.*
Fortunatus Zanchinus, *De S. Benedicto.*
Franciſcus Arena. *Orationes variæ de ſanctis.*
Franciſcus de Burgos. *Oratio funebris.*
Franciſcus Guadicenſis. *Orationes duæ.*
Franciſcus a Majorica. *Orationes duæ.*
Franciſcus Manſredus. *Orationes tres.*
Franciſcus de Nigro. *Orationes duæ.*
Franciſcus a Sexto. *Orationes duæ.*
Franciſcus Tuſcus. *De laudibus Infant. Iſabellæ Sabaudiæ.*
Franciſcus del Viſſo. *Oratio gratulatoria. Panegyris Immac. Concep. V. M.*
Franciſcus de Xerez. *De SS. Euchariſtia, & de B. Ferdinando.*
Franciſcus Joſeph ex Buſmanshauſen. *Panegyris de Ser. Marchione de Baden ob victoriam in Turcas.*
Franciſcus Maria Caſinus. *Orationes panegyricæ.*
Franciſcus Maria Squarciaficus. *Orationes tres.*
Fructuoſus Oberumbacenſis. *Orationes duæ.*
Gabriel Porta Utinenſis. *Ad Senatum Lucenſem.*

Hic-

Hieronymus a Calio. *Orationes Panegyricæ.*
Hieronymus a Caltaniſſeta. *Orationes Panegyricæ,*
Hieronymus Giennenſiş. *Orationes duæ.*
Hieronymus de la Jacona. *Orationes Panegyricę.*
Hieronymus Mautious Narnienſis. *De Immac. Conceptione V. M. Orationes quatuor, Apologia. De Annunciatione una.*
Hilarius Landishutanus. *Orationes plures.*
Hyacinthus Natta Caſalenſis. *Oratio de S. Carolo.*
Idelphonſus de Lerena. *Oratio funebris.*
Jeſualdus a Jacio. *Oratio in aſſumptione Benedicti XIII.*
Illuminatus Meſſanenſis. *Oratio de Immac. V. M. Conceptione.*
Joachimus Banzius. *Oratio S. Catharinæ Bononienſis.*
Joannes Guhitoſa. *Oratione panegyricæ plures,*
Joaones a Seſtola. *Orationes duæ.*
Joannes Antonius a Florentia. *Orationes aliquæ.*
Joannes Baptiſta Biturlcenſis. *Elogium funebre.*
Joannes Baptiſta a Murcia, *Tuba evangelica panegyrica.*
Joannes Chryſoſtomus a Bononia, *Orationes tres.*
Joanoes Franciſcus Brixienſis. *Oratio funebris.*
Joannes Maria Hieracenſis. *Currus Eliæ.*
Joannes Petrus a Buſto-Arſitio, *Oratio ad Senatum Lucenſem,*
Joannes Raymundus Hiſpalenſis. *Orationes duę.*
Joſaphat Rothomagenſis. *Oratio fuuebris.*
Joſeph de Arazena. *Oratio de S. Franciſco.*
Joſeph a Cannohio. *Orationes tres.*
Joſeph Drujenſis. *Oratio fuuebris.*
Joſeph Matritenſis. *Orationes plures.*
Joſeph Monachenſis. *Orationes duæ.*
Joſeph de Morlæo. *Oratio funebris.*
Joſeph a Pangueſſa. *Oratio Panegyrica.*
Joſeph Maria Emattinganus. *Orationes duæ.*
Joſeph Maria a Ferraria. *Oratio una.*
Joſeph Maria Maſſotti. *Orationes duæ.*
Joſeph Maria Muzzarellus. *Orationes plures.*
Joſeph Maria a Saxulo. *Orationes duæ.*
Joſeph Maria a Saorniano. *Oratio una.*
Joſeph Maria a Tiheriaco. *Oratio de S. Carolo.*
Iſidorus Hiſpalenſis. *Orationes quatuor.*
Iſidorus Franciſcus Bruxellenſis. *Oratio de Immac. V. M. Conceptione.*
Laurentius Maria Genuenſis. *Oratio ad Senatum Lucenſem.*
Ludovicus ab Antiquaria. *Orationes duæ.*
Ludovicus a Bononia. *Orationes tres.*
Ludovicus Flandrenſis. *Orationes duę.*
Ludovicus a Galatena. *Oratio de S. Carolo.*
Marius Bignonus. *De feſtis totius anni.*
Mathias Bellintanus. *Oratio funebris, & alię de V. M.*
Maurus a Valentia. *Orationes varię.*
Michael de Cepeda. *Orationes tres.*
Michael Angelus Caſſina. *De S. Carolo Borromęo.*
Michael Angelus a Raſenna. *Ad Senatum Luceaſem.*
Michael Angelus Regienſis. *Orationes varię.*
Nicolaus Divionenſis. *Orationes plures.*
Nicolaus Majoricenſis. *Orationes varię.*
Pacificus Tonnayeoſis. *Orationes duę funebres.*
Pacificus a Venetiis. *Orationes panegyricę.*
Paulinus Bellovacenſis. *Oratio funebris.*
Paulus Aſtigitanus. *Orationes varię.*
Paulus Gaditaous. *De S. Joaune de Deo.*
Paulus Fidelis de Burgos. *Orationes varię.*
Petrus de Reynoſa. *Orationes varię.*
Petrus a S. Severino. *D. S. Anſovino.*
Petrus Beoedictus ah Urbino. *Orationes varię.*
Philippus a Civitate-nova. *Oratio una.*
Raphael Caſſina. *De S. Carolo Borromęo.*
Reinardus Monachenſis. *Oratio una.*
Remigius a Variſio. *Orationes tres.*
Rogerius Labacenſis. *Palmarium Empyreum.*
Romualdus Parmenſis. *Orationes duę ad Senatum Lucenſem.*
Salvator Parmenſis. *Oratio funebris.*
Seraphious a Lendinaria. *Tres Orationum Decades.*
Seraphinus a Vicentia. *Sex Orationum Decades.*
Sigiſmundus a Mediolano. *Orationes duę ad Senatum Lucenſem.*
Stephanus a Cæſena. *Orationes duę.*
Stephanus Claramontius. *Orationes varię.*
Stephanus Dentis. *Oratio funebris.*
Thomas Taurinenſis. *Orationes aliquę.*
Timotheus Brixienſis. *Orationum collectio.*
Urhanus Meſſanenſis. *Orationes de ſanctis.*
Urbanus a Politio. *Orationes duę funebres.*
Zacharias Ulyſſiponenſis. *Oratio conſolatoria.*

CON-

CONCIONANDI ARTIFICIUM.

ALbertus Felix Pariſienſis. *De modo concionandi.*
Amadeus Bajocenſis. *Paulus Eccleſiaſtes.*
Ambroſius a Novis. *Parochus inſtructus ad concionandum.*
Antonius ab Alicante, *Instructio junioris Concionatoris.*
Bartholomæus de la Haye. *Opus perfectum Concionatorum.*
Bonaventura a Rhegio. *Methodus Orationis 40. Horarum.*
Cajetanus Maria Bergomenſis. *Inſtructio ad ſuggeſtum.*
Emericus Berlacenſis. *Tractatus de Oratione 40. Horarum.*
Felix Barcinonenſis. *Inſtructio pro Concionatoribus.*
Felix Brandimartes. *Tractatus ſcholaſticus de arte concionandi.*
Felix a Pampelone. *Minor Concionator Capuccinus.*
Florentius Mechlinienſis. *Cornucopia Concionatorum de B. V. Myſteriis.*
Hyacinthus ab Alenconio. *Idea Concionatorum pro Concionibus conficiendis.*
Jacobus de Bordes. *Concordantia Breviarii Romani ad concionandum. Conceptus ex Apocalypſi. Sylva ſacrorum.*
Joannes Baptiſta Pizzati. *Monita pro concionandi arte.*
Joſeph a Mutiliana. *Pædagogia.*
Laurentius a Brunduſio. *Tractatus de modo concionandi. Sylva Iſagogica in Conciones.*
Lucas Termini. *De Arte concionandi.*
Marcellinus de Piſe. *Moralis Encyclopedia.*
Marianus Alcamenſis. *Mare Oceanum Concionatorum pauperum.*
Mathias Bellintanus. *Exaggerationes morales. Catena Conceptuum ex SS. Patribus.*
Turianus de Fieurè. *Theſaurus Concionatorum una cum Indice in Breviarium.*
Zacharias Lexovienſis. *Sylva ſacrorum.*

EPISTOLÆ.

ANtonius a Tipherno. *Secretarius Capuccinus.*
Cyrillus a S. Cruce. *Epiſtolæ familiares.*
Eugenius Burgenſis. *Libellus ſupplex ad Innocentium XI.*
Franciſcus a Concha. *Epiſtola de propria Captivitate.*
Jacobus a Foroſarſinio. *Epiſtola pro bono Ordinis regimine.*
Joannes Moriundus. *Epiſtolæ tres.*
Joannes Baptiſta Eſtenſis. *Epiſtolæ ſpirituales.*
Joannes Baptiſta Faventinus. *Epiſtola ad populum Faventinum.*
Joannes Maria a Noto. *Epiſtola ad univerſos Religionis noſtræ Fratres.*
Joſeph le Clerc de Tomblay. *Epiſtolæ ſpirituales.*
Lactantius ab Interamna. *Volumen Epiſtolarum.*
Laurentius a Brunduſio. *Epiſtolæ quatuor ad totum Ordinem.*
Pacificus Scaligerus. *Litteræ annuæ de progreſſu Miſſionum in imperio Othomano.*
Petrus Alenconienſis. *Epiſtolæ de propria captivitate.*
Petrus Giannolius. *Epiſtolarum collectio.*
Sebaſtianus Sylvanectenſis. *Epiſtolæ morales ad fœminas illuſtres.*

SACRI RITUS, & DISCIPLINA ECCLESIASTICA.

ALexius Conſtantienſis. *Cæremoniale pro Provincia.*

Aloyſius Taſſellus. *De Ritibus Græcis & Latinis.*

Ananias Clottenſis. *Epitome Sac. Rituum pro Prov. Rhenana.*

Alphonſus de Caſarubios. *Compendium Privilegiorum FF. Minorum, & aliorum Mendicantium.*

Andeolus Lictavienſis. *Summa omnium Indulgentiarum Regularibus conceſſarum. Statuta Archiconfr. SS. Sacramenti &c.*

Angelicus Minguevenſis. *Inſtructiones & Exercitia Novitiorum.*

Angelus a Sigeſtro. *Statuta pro Societate Defunctorum.*

Angelus Tiphernenſis. *Conſiderationes de Miſſæ Ritibus.*

Antoninus a Bronte. *Theſaurus Indulgentiarum pro Defunctis.*

Antonius Barberinus. *Conſtitutiones Synodales. Decreta pro Monialibus.*

Antonius Maria Lucernenſis. *Cæremoniale pro Provincia Helvetica.*

Antonius Maria Schyrleus. *Faſciculus Indulgentiarum.*

Archangelus Panormitanus. *Statuta & documenta pro duabus Confraternitatibus.*

Athanaſius a Barcinone. *Cæremoniale Seraphicum pro Juventute Provinciæ Cataloniæ.*

Auguſtinus Complutenſis. *Compendium Privilegiorum Regalium pro Confratribus ſpiritualibus Capuccinorum.*

Baſilius a Terulo. *Indulgentiæ Ordini Minor. conceſſæ.*

Beda Soyenſis. *Cæremoniale pro Bavariæ Provincia.*

Bernardus a Bononia. *Enchiridium Eccleſiaſticum.*

Bernardus Lanterius. *Conſtitutiones, & Canones pro Congregatione inſtituta contra Hæreticos.*

Bonaventura Cæſarauguſtanus. *Leges Synodales.*

Carolus a Complano. *Conſtitutiones pro ſocietate ſuffragii.*

Carolus a Crevalcore. *Dies proprius celebrandi Paſcha. Reſolutiones de Paſchate celebrando a die 22. Martii uſque ad 25. Aprilis.*

Chriſtophorus Facciardus. *Cæremoniale ſacrum ad uſum FF. Capuccinorum.*

Conſtantinus a Panormo. *Compendium Privilegiorum & Indulgentiarum FF. Minoribus, & Monialibus S. Claræ, eorumque Benefactoribus conceſſarum. Benedictiones.*

Florentius Bonnenſis. *Cæremoniale juxta ritum S. R. E.*

Franciſcus de Anduxaria. *Epilogus ſacrorum Rituum.*

Franciſcus de Munebrega. *Privilegia Regularium pro Confeſſionibus.*

Franciſcus Titelmanus. *Commentaria in Hymnos eccleſiaſticos. Expoſitio Miſſæ. Expoſitio ſacri Canonis Miſſæ. Expoſitio in officium SS. Trinitatis.*

Franciſcus Maria Capellus. *Circulus Aureus pro Ritibus &c. Regulæ pro Exercitio ſpirituali.*

Gregorius Neapolitanus. *Praxis familiaris in materiis eccleſiaſticis. Privilegia Regularium Mendicantium.*

Gregorius Valentianus. *Commentaria in Hymnos Eccleſiæ.*

Hieronymus a Caſtroferrettorum. *Ordinationes pro bono regimine Regularium.*

Hieronymus a Sorbo. *Compendium Privilegiorum FF. Minorum, & aliorum.*

Hilarius a Pophis. *De Anno Sancto, & modo lucrandi eas Indulgentias.*

Hyacinthus Kerver. *Inſtructio & explicatio cæremoniarum Miſſæ.*

Joannes Baptiſta Cantonus. *Declaratio Myſteriorum in Miſſæ Sacrificio.*

Joannes Baptiſta a Murcia. *Monita pro Miſſæ Sacrificio.*

Joannes Franciſcus de Velaſco. *Regulæ & Conſtitutiones pro duabus Congregationibus.*

Joſeph Bayrmunchenſis. *Inſtructio Clericorum circa Altaris miniſterium.*

Joſeph Taberna. *Tractatus de ſacris Ritibus.*

Martinus de Torrecilla. *Privilegia Epiſcoporum, Miſſionariorum, & Regularium. Apologia de Bulla Cruciatæ. De eadem Bulla reſponſio.*

Mathias Granatenſis. *Annotationes in omnes Rubricas.*

Matthæus de Angujano. *Cæremoniale Provin-*

vinciæ Caſtellæ.

Michael Angelus Tapin. *Rituale pro Lugdunenſi Provincia. Liber officiorum & exercitiorum pro Sodalitate SS. Sacram. ejuſque ſtatuta & Regulę.*

Mutius Cavenſis. *Declaratio de Divinis Officiis, Cęremoniis in Exequiis, & de ſignificatis Miſſæ ſacrificii.*

Natalis Taillepied. *De anno Jubilæi, & de Indulgentiis.*

Petrus de Abion. *De ſacris Miſſæ Ceremoniis. Advertentiæ in Breviarium & Miſſale.*

Perfectus Conſtantienſis. *Rituale ad uſum Provinciæ Auſtriæ anterioris.*

Raphael ab Heriſſonio. *Explanatio Miſſæ ſacrificii.*

Rufinus Erendiganus. *Manuductio Sacerdotis pro Miſſæ ſacrificio.*

Sebaſtianus Malacitanus. *Cęremoniale Romanum Seraphicum.*

Stephanus Claramontius. *Regulæ pro Monialibus pęnitentibus.*

Thomas Horſteinenſis. *Cęremoniale ſacrum & clauſtrale.*

Victorius a Novellara. *Synopſis ſacrorum Rituum.*

Zacharias Boverius. *De ſacris Ritibus uſui Capuccinorum accommodatis.*

HISTORIA SACRA.

Alexander Arelatenſis. *Hiſtoria fundationis Monaſterii Miſericordiæ.*

Alexander Cadomenſis. *Triumphus Ludovici XIV. in Hæreticos.*

Aloyſius Taſsellus. *De Leuca Salentinorum.*

Alphonſus Monſortius. *De B. V. Imagine, quæ colitur Bononiæ in Gallia.*

Ambroſius a Novis. *Prodigia Virginis M. in Novis.*

Angelus de Raconis. *Narratio Converſionis Jo. Rocbetæ.*

Angelus Maria Marcheſinus. *De Imagine B. V. Mariæ de Ulmo.*

Anonymus Colonienſis. *De ſimulacro B. V. Mariæ in Aldenboren.*

Anonymus Rhenanus. *Speculum Exemplorum.*

Antonius Laudatus. *Converſio ad fidem Reginæ Singæ, & Regni Matambæ.*

Antonius Maria Prodomontanus. *Jeropantheon ſumm. Pontificum uſque ad Clem. IX. Sanctorum Mare magnum.*

Archangelus ab Anicio. *Hiſtoria Imaginis V. Marię de Gros nuncupatę.*

Auguſtinus Genuenſis. *Hiſtoria B. V. Marię, quę apparuit populo Savonenſi.*

Cherubinus a Nicea. *Relatio Cęnobii S. Mariæ Gratiarum.*

Cœleſtinus Coleonius. *Hiſtoria B. V. Marię Gratiarum.*

Cœleſtinus a Montemarſano. *Synopſis proſopochronica Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ.*

Felix a Majorica. *Criminoſi punitio memorabilis.*

Franciſcus Barbaranus. *Hiſtoria Eccleſiaſtica civitatis Vicentiæ.*

Franciſcus Genardus. *Hiſtoria Epiſcoporum civitatis Auguſtæ Prætoriæ.*

Franciſcus Longus. *Breviarium Chronologicum Pontificum & Conciliorum. Summa Conciliorum omnium.*

Franciſcus a Sexto. *Prodigia Imaginis B. V. M. apud Niceam.*

Franciſcus Spinellus. *Concio & Tractatus de Epiſtola V. Mariæ ad Meſſanenſes.*

Franciſcus Titelmanus. *De fide, religione, & moribus Æthiopum.*

Franciſcus Toloſanus. *De Sacello V. M. de Gradu.*

Franciſcus Maria Giancardus. *De Eccleſiis V. Mariæ Alaxii. De V. M. ſuffragiis ibidem. De ſac. Reliquiis Alaxium tranſlatis. De Apparitione V. Mariæ in Civitate Savonæ. De quatuor V. M. imaginibus, ejuſque prodigiis. Genua Reſpublica a V. Maria coronata. Sacra Chronologia Savonæ.*

Franciſcus Maria Gioja. *Converſio ad fidem Reginæ Singæ.*

Gregorius de Rives. *Hiſtoria omnium Con-*

ciliorum . Epitome omnium Canonum Conciliorum . Conciliabula , & Declarationes difficultatum hiſtoriæ eccleſiaſticæ.

Hieronymus a Mondulpho . *Hiſtoria Domus B. V. M. Lauretanæ.*

Illuminatus a Panormo . *Annales Eccleſiaſtici.*

Joſeph Maria a Novaria . *Deliciæ Seraphicæ ſacri Montis Ortenſis.*

Ludovicus Flandrenſis . *Kalendarium Sanctorum Militarium.*

Ludovicus de Reyn Dunkercanus , *Epitaphia omnium Hereſiarcharum.*

Martinus Cochemenſis . *Hiſtoria Eccleſiaſtica uſque ad annum 1100. Hiſtoriæ & Exempla ad profectum . Liber Exemplorum .*

Mathias Ferrerius , *Rationarium Chronographicum Miſſionis Evangelicæ.*

Matthæus de Angujano . *De ſanctis & ſanctuariis Provinciæ , quæ dicitur Rioja . Hiſtoria Conventus de la Paciencia &c. Conventus Regalis del Pardo , & Imaginis B. V. de los Lomos.*

Matthæus Quintanenſis . *Tabella ſtatus Eccleſiæ.*

Medardus Compendienſis . *Hiſtoria Imaginis V. M. titulo Dominæ Pacis in noſtra Eccleſia Pariſienſi.*

Michael a Caſtrofranco . *Hiſtoria generalis omnium Conciliorum.*

Modeſtus Waſſerburgenſis . *Bavaria ſancta , de imaginibus V. Mariæ.*

Paulus Aſtigitanus . *Hiſtoria inventionis quarumdam Reliquiarum , atque originis & miraculorum imaginis V. Mariæ de los Milagros ,*

Paulus Maria a Genua . *Liguriæ Sancti , Pontifices , & Ordinum Generales.*

Petrus Citus . *Hiſtoria Imaginis V. Mariæ Hydruntinæ.*

Petrus Quintinopolitanus . *Speculum Oriniacenſe ,*

Renatus Colonienſis . *De locis ob prodigia inſignioribus B. Virginis.*

Renatus Colonienſis . *Complementum hiſtoriarum P. Martini Cochemenſis ,*

Richardus Hibernenſis . *De rebus Hibernicis ad Catholicam fidem ſpectantibus.*

Romualdus Stockacenſis . *De Peregrinatione ad B. V. Auxiliatricem in monte Italico Hiſtoria . De Inventione SS. Sanguinis Chriſti , Concio de ea hiſtoria.*

Roſarius Maria de Amico . *Simulacrum prodigiorum.*

Seraphinus Eſquiros . *De Inventione quorumdam Corporum ſanctorum.*

Valerius Venetus . *Pratum floridum exemplorum ,*

HISTORIA ORDINIS.

Ambroſius a Novis. *De Capuccinis, qui in obſequium peſte infectorum obiere.*
Andreas a Caſtro Bononienſi. *Compendium memorabilium Provinciæ Bononienſis.*
Antonius Cyrnæus. *De exordio & progreſſu Congreg. Capuccin.*
Antonius Olgiati. *Annales Capuccinorum idiomati Italico tom. 3. p. 1. & 2.*
Auguſtinus alter Genuenſis. *Compendium memorabilium Provinciæ Genuenſis.*
Balthaſſar Draconenſis. *Deſcriptio omnium Provinciarum, Conventuum, & Miſſionum Capuccinor.*
Bartholomæus de Vecchis. *Compendium memorabilium Prov. Bononienſis.*
Benedictus Paloccius. *Compendium Annalium Boverii.*
Benedictus Lohranus. *Breviarium chronologicum de inſtitutione, & reſtitutione Ordinis.*
Benno Oſtermonachenſis. *Hiſtoria Prov. Bavaricæ.*
Bernardinus a Collepettaccio. *Hiſtoria de origine & progreſſu Congregationis Capuccinor.*
Bernardus a Bononia. *Bibliotheca iſta ſcriptorum Ordinis Capuccinorum.*
Carolus de Arembergh. *Flores Seraphici de vita & geſtis Virorum illuſtrium Capuccinorum.*
Carolus a Crevalcore. *Prodigia de vita S. P. Franciſci, & de ejus Ordinis progreſſu.*
Clemens Brixienſis. *Hiſtoria Miſſionum Capuccinorum in Rhetia.*
Cœleſtinus Coleonius. *De Capuccinorum adventu & ſtatu in urbe Bergomenſi, & de eorum origine atque habitu.*
Cyprianus Gammachenſis. *De Miſſione Capuccinorum in Angliam ab anno 1630. uſque ad 1658.*
Didacus de Bilhono. *Narratio Converſionum per Capuccinos in Miſſionibus Pictavienſibus.*
Dionyſius a Genua. *Bibliotheca vetus Scriptorum Ordinis Capuccinorum.*
Electus Lauffenburgenſis. *Chronica Prov. Helveticæ. De ſua Miſſione ad Archipelagum.*
Emericus Berlacenſis. *Hiſtoria Miſſionis Tybetanæ.*
Emmanuel de Niza. *Hiſtoria Prov. Beticæ.*
Epiphanius de Moyrans. *Geſta Capuccinorum in nova Andaluzia ad Indos convertendos. Fatum Religionis Seraphicæ.*
Fidelis a Falucio. *Hiſtoria Miſſionum Prov. Sabaudiæ Capucc.*
Fortunatus Alamandinus. *Hiſtoria Miſſionum Regni Congi.*
Franciſcus Andegavenſis. *Hiſtoria Miſſionis Regni Marocchi.*
Franciſcus Camberienſis. *Capuccinorum Exercitationes.*
Franciſcus a Cannobio. *Res geſtæ a primis noſtræ Religionis Viris.*
Franciſcus de Madervil. *Eruditio Tertiariorum.*
Franciſcus a Montecalerio. *Hiſtoria Miſſionis in Vallibus Maeræ & Draconerii.*
Hieronymus Dinami. *Hiſtoria originis Religionis Capuccinorum.*
Hieronymus a Monteflorum. *Hiſtoria de origine & ſucceſſione Congregationis Capuccinorum uſque ad an. 1583. quorumdam Fratrum illuſtrium vitæ.*
Hierotheus Confluentinus. *Provincia Rhenana Capuccinorum.*
Hilarion Noleyta. *Hiſtoria de ortu & progreſſu Tertii Ordinis S. Franciſci.*
Jacobus Mediolanenſis. *Chronologia Provinciæ Mediolanenſis uſque ad an. 1580.*
Ignatius Rhenoſeldenſis. *Itinerarium Jeroſolymitanum cum deſcriptione omnium Miſſionum Ord. Capuccinorum.*
Joannes Bellotus. *Narratio ſuæ Miſſionis.*
Joannes Romæus. *Hiſtoria de origine & progreſſu Congregationis Capuccinorum in Provinciis Piceni & Calabriæ.*
Joannes a S. Jacobo. *Relatio de duodecim Capuccinis in Regni Congi a S. Sede miſſis, ejuſdem Regni deſcriptio.*
Joannes Zuaze. *Revelationes, quæ ad Ordinis ſtatum pertinent.*
Joannes Franciſcus Romanus. *Hiſtoria Miſſionis Capuccinorum ad regnum Congi.*
Ioſeph a Colleamato. *Hiſtoria de origine & progreſſu Reformationis Capuccinorum.*
Ludovicus Avenionenſis. *Facta & beneficia Capuccinorum Provinciæ S. Ludovici tempore peſtis.*
Marcellinus de Piſe. *Annalium Capuccinorum Tomus tertius.*
Marcianus Nebienſis. *Fundatio Congregationis Capuccinorum in Corſica.*
Marius a Foroſarſinio. *Chronographia Religionis Capuccinorum uſque ad annum 1570.*

Maſſæus Aſanienſis. *Initium & decurſus Ordinis Capuccinorum.*

Mathias Bellintanus. *Hiſtoria Religionis Capuccinorum uſque ad ann.* 1597.

Mathias Ferrerius. *Rationarium Miſſionum maxime Capuccinorum.*

Matthæus de Angujano. *Miſſio Macacaytenſis, & Inſulæ Trinitatis, ſimul cum aliquorum geſtis. Expugnatio Abiſſinorum per Miſſionarios Capuccinos.*

Matthæus a S. Mauritio. *Chronologia Capuccinorum in Calabria.*

Mauritius Tolonenſis. *De Capuccinis Genuæ inſervientibus tempore peſtis.*

Maximus Bertana. *Annalium Capuccinorum Tomus tertius pars tertia.*

Nicolaus Amerſfortius. *Chronica & Chronologia Ord. S. Franciſci.*

Nicolaus Asboldus. *Annales Miſſionis Capuccinorum in Anglia & Hibernia.*

Paulus Vixeleſtus. *Chronica Capuccinorum ab anno* 1525. *uſque ad* 1626.

Pius a Cruce. *De peſte anno* 1630. *Mediolani, & de recurſu ad Capuccinos.*

Romualdus Stockacenſis. *Opus hiſtoricum de Provincia Auſtriæ Anterioris, Ejuſdem Provinciæ Annales.*

Roſarius Maria de Amico. *Officia Capuccinorum tempore geſtis in Provincia Panormitana.*

Silveſter Draghetta. *Appendix ad Tomum tertium Annalium Capuccinorum.*

Valerianus a Pinarolio. *Hiſtoria de ortu & progreſſu Miſſionis Capuccinorum in Subalpinis.*

Udalricus Montifontanus. *Annales Provinciæ Auſtriæ Anterioris.*

Vitalis ab Algeizira. *Epilogus totius Ordinis S. Franciſci. Arbor originis & progreſſus Relig. Capuccinorum. Hiſtoria de his Chronographica.*

Zacharias Barberius. *Capucini a V. Maria in vita aut in morte gratiis cumulati. Memoriæ variæ pro Bononienſi Provincia.*

Zacharias Boverius. *Annales Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum. De vera Habitus forma a S. Franciſco inſtituta.*

H I-

HISTORIA NON SACRA.

Alexius a S. Laudo. *Relatio Promontorii Septentrionalis*,
Aloyſius Taſſellus. *Hiſtoria urbis Leucæ*.
Antonius Naccarin, *Hiſtoria de Peſtilentia, quæ Neapoli graſſata eſt 1656.*
Antonius de Carinnena. *Compendium eorum omnium, quæ ab Adam uſque ad annum 1684. acciderunt*.
Balthaſſar Rhegienſis, *De Galliarum Regum merito & præſtantia*.
Benedictus a Tullo. *Supplementum ad Hiſtoriam Domus Lotharingiæ. Apologia de hoc. Hiſtoria de urbe Tulli. De ejus Diœceſi.*
Bernardinus a Pontremulo. *Memorabilia regionis Lunigianæ*.
Bonaventura a Siſtarica, *Hiſtoria de urbe & principatu Arauſicano*.
Chriſtophorus Facciardus, *De vera origine familiæ Malateſtę*.
Cœleſtinus Cnleonius. *Hiſtoria quadripartita Bergomi*,
Dionyſius de Carolis. *De moribus populorum Africę, Americę, Aſię, & Europę*.
Dionyſius Hiſpalenſis. *Chronica funebris*.
Dominicus Iaterianus. *De Principibus familiæ Cybo*.
Emmanuel Orchius. *Encomium glorię Auſtriacę*.
Franciſcus Maria Giancardus. *Stemmata Auxis, Genua admirabiles*.
Fulgentius de Iſæo. *Hiſtoria civitatis Iſęi*.
Hieronymus de Alicante. *De Hiſpaniarum amplitudine*,
Joannes a Cropano. *Calabria illuſtrata*.
Joannes Antonius Cavatius. *Hiſtorica deſcriptio regnorum Congi, Matambæ, & Angolę*.
Joannes Baptiſta de Caſſalet. *Augurium Triumphi Ludovici XIV. cum Hiſtorię univerſalis compendio*.
Joannes Franciſcus de Bourdemare. *Relatio de populis Braſilienſibus*.
Joannes Franciſcus Romanus. *Deſcriptio hiſtorica & geographica regni Congi*.
Joannes Ludovicus Ambianenſis. *Epitome Hiſtoriarum omnium*.
Ivo Ebroyeenſis, *Hiſtoria de regno Maragnano*.
Ivo Trecorenſis, *De falſitatibus a mundi creatione, & de eventibus futuri*.
Juſtinianus Turonenſis. *Theatrum Turchiæ*.
Mathias Bellintanus. *Hiſtoria Salodienſis, & Patriæ Adriani VI.*
Obitius Brixienſis, *De nobilitate Brixienſi*.
Pacificus a Provino. *Deſcriptio Inſularum S. Chriſtophori, & Guadalupi*.
Paulus Granatenſis. *Cauſſæ felicitatum Hiſpaniæ, & Domus Auſtriacę*.
Pius a Cruce. *De Optimatibus in bello emortuis. De Peſte anni 1630. & recurſu ad Capuccinos*,
Proſper Ruthenenſis. *Hiſtoria genealogica de Europę Monarchis, de Gallię Principibus & Familiis illuſtrioribus cum eorum inſignibus*.
Theodorus a Rochefort. *Hiſtoria Civitatis Rochefort. Hiſtoria maritima*,

CHRONOLOGIA.

Aurelius Richerius. *Tractatus Chronologicus cum ſingulari urbis Genuę Chronologia*.
Benignus Lohranus. *Breviarium Chronologicum de Ordine FF. Minorum*.
Bernardus a Bononia. *Calculus Chronologicus Sac. Scripturę a Mundi exordio uſque ad Chriſti ortum. Diſſertatio de Æra communi*.
Henricus Harvillæus. *Iſagoges Chronologica uſque ad 1620.*
Hieronymus Bocchius. *Concinnationes Chronologicę quinque mundi ętatum*.
Joannes Ludovicus Ambianenſis. *Atlas temporum in quatuor libris*.

ITINERARIA,

ANtonius Zucchellus. *Relatio Itineris, & Miſſionis Regni Congi.*
Bernardinus Hungarus, *Relatio Itineris & Miſſionis Regni Loangi, additis illorum Incolarum moribus.*
Bernardus Maria Gioſſius. *Relatio Itineris in Georgiam.*
Claudius Abbavillæus. *Hiſtoria Navigationis in Inſulam Marangam.*
Dominicus a Ceſena, *Iter ad Braſilienſe Regnum.*
Ignatius Rhenofeldenſis. *Itinerarium Jeroſolymitanum.*
Ivo Ebroycenſis. *Relatio ſui itineris ad regnum Maranganum.*
Michael Angelus Guattini. *Itinerarium ad regnum Congi.*
Pacificus a Provino, *Relatio ſuæ peregrinationis ad Terram ſanctam, Ægyptum, & Perſidem.*

VARIA.

ANtonius Maria Affaitati. *Hortolanus ruri & in urbe.*
Hyacinthus Græcenſis. *Opuſcula varia.*
Jacobus Raggius. *Monita Confeſſariis, ne tempore peſtis inficiantur.*
Jacobus Salinarius. *Opuſcula varia.*
Juvenalis Añanienſis. *Artis magnæ ſciendi Synopſis.*
Lucianus Montifontanus. *Deliciæ Hortenſes.*
Mauritius Tolonenſis. *De ordine ſervando tempore Peſtis. Apologia pro ſuffumigationibus eo tempore.*
Petrus Beſſonius. *Opuſcula quædam.*
Robertus Cameracenſis. *Aurifodina univerſalis ſcientiarum divinarum & humanarum ex fontibus SS. Patrum &c. Altera ex fontibus ſacræ Scripturæ.*
Rogatianus Pariſienſis. *Opera varia.*
Spiritus de Boſcorogerio. *De Obſeſſis a Dæmone.*

IN REGULAM FF. MINORUM, & ALIORUM ORDINUM S. FRANCISCI.

ANgelus Aſtenſis. *Tractatus de Paupertate FF. Minor.*
Angelus de Beaumont. *De Recurſu ad pecuniam, & de Legatis perpetuis.*
Archangelus Brixienſis. *Adnotationes in Regulam FF. Minorum.*
Bartholomæus de Vecchis. *Expoſitio Regulæ FF. Minorum. Diſputationes in Caput ſextum ejuſdem Regulæ.*
Benedictus de Urbino. *De Paupertate FF. Minorum.*
Benno Stantienſis. *Expoſitio in Regulam Tertii Ordinis.*
Bernardinus Gandavenſis. *Explicatio Regulę FF. Minor.*
Bernardinus Palladius Aſtenſis. *De Minoritani Pallii uſu.*
Bernardus a Bononia. *Lectiones ſuper Regulam FF. Minorum.*
Bonaventura a Taberna. *Obſervationes in Expoſitoribus Reg. FF. Min. ad praxim.*
Cajetanus Maria Bergomenſis. *Inſtructiones Morales & Dogmaticæ de Paupertate FF. Min.*
Clemens a Noto. *Tractatus de Regula FF. Minorum, præſertim de Paupertate.*
Cornelius Recinetenſis. *Tractatus de Paupertate.*
Cyprianus Crouſers. *Lectiones Parænetice in Reg. FF. Minor.*
Dorotheus Biterra. *Expoſitio ſuper Regulam FF. Minorum.*
Eugenius ab Oliva. *Expoſitio ſuper Regulam FF. Minorum.*
Euſebius Antonitanus. *Tractatus de Paupertate FF. Minor.*
Franciſcus de Munebrega. *Quæſtiones morales in Regulam FF. Minorum.*
Fridolinus Flinsbacenſis. *Expoſitio Regulæ Tertii Ordinis.*
Fructuoſus Oberumbacenſis. *Inſtructio pro Laicis noſtri Ord.*
Georgius Wembdinganus. *Expoſitio Regulæ FF. Minorum.*
Gregorius Neapolitanus. *Expoſitio Regulæ FF. Minorum. Expoſitio Regulæ Clariſſarum.*
Gregorius Salmaticenſis. *Compendium quæſtionum in Regulam FF. Minorum P. Leandri de Murcia.*
Hieronymus Mediolanenſis. *Tractatus de Paupertate FF. Minorum.*
Hieronymus a Politico. *Expoſitio in Regulam FF. Minor.*
Hyacinthus Natta Caſalenſis. *Tractatus de Paupertate religioſa.*
Jacobus de Scalvo. *Expoſitio in Regulam FF. Minorum.*
Idelphonſus a Caſcante. *Expoſitio in cap. 4. Regulæ FF. Minor.*
Illuminatus Friburgenſis. *Expoſitio Regulæ FF. Minorum in modum Dialogi.*
Joannes a Fano. *Dialogus circa Regulam ab Auctore reprobatus. Tractatus de Paupertate FF. Minorum. Commentaria in Regulam eorumdem.*
Joannes Faſſatius. *Quæſtiones in Regulam FF. Minor.*
Joannes a Majorica. *In cap. 4. Regulæ FF. Minorum.*
Joannes Baptiſta a Murcia. *Lux Seraphica pro FF. Tertii Ordinis.*
Joannes Baptiſta a S. Aniano. *Expoſitio Regulæ S. Claræ.*
Joannes Maria Tiſſanenſis. *Expoſitio in Regulam FF. Minorum.*
Joſeph de Graux. *Commentaria in Reg. FF. Minorum.*
Joſeph ab Iseo. *De Paupertate Minorica.*
Joſeph Maria a Saxulo. *Lectiones Morales de Paupertate Minorica.*
Juſtus a Monteulmo. *Expoſitio in Reg. FF. Minorum.*
Ladislaus Emattinganus. *Opuſcula in Reg. FF. Minor.*
Leander Montanus de Murçia. *Expoſitio in Reg. FF. Minorum. Altera in Reg. Clariſſarum, hujuſque Apologiæ duæ.*
Leonardus Pariſienſis. *Expoſitio Regulę Tertii Ordinis S. F.*
Ludovicus Pariſienſis. *Expoſitio litteralis in Reg. FF. Minor.*
Michael a Valentia. *Expoſitio in Reg. FF. Min.*
Petrus Bergomenſis. *Commentaria in Regulam FF. Minorum.*
Petrus Champolinus. *Expoſitio in Reg. FF. Minorum.*
Philippus a Fulginio. *De obligatione FF. Minor. Capuccinorum.*
Raphael Aſtenſis. *Expoſitio Regulę FF. Minorum.*
Romualdus Œnipontanus. *Regula, vita, & privilegia Tertii Ordinis S. Franciſci.*
Sanctes Theſaurus. *Expoſitio in Regulam FF. Minorum. Altera Expoſitio in Regulam Clariſſarum.*
Simon Uberlinganus. *Annotatio in c. 4. Reg. FF. Minorum.*
Stephanus Claramontius. *Inſtructiones pro Regulæ obſervantia.*
Theodorus a Rochefort. *Conſiderationes in Reg. FF. Minor.*

APO-

APOLOGIÆ VARIÆ.

ANonymus Bohemus. *Apologia pro P. Valeriano Magno, Narratio de vera illius Morte.*
Franciſcus a Sexto. *Aucupium Ibis.*
Franciſcus Titelmanus. *Apologetica epiſtola pro ſuis Collationibus contra Eraſmum.*
Franciſcus de Xerez. *Apologiæ variæ.*
Hieronymus Mautinus Narnienſis. *Apologia propoſitionum quarumdam de propria circa Immaculatam V. M. Conceptionem oratione.*
Jacobus de Chevanes. *Virorum illuſtrium apologia, qui magiæ ſunt inſimulati.*
Laureanus Hiſpalenſis. *Apologia contra quemdam Medicum,*
Leander Montanus de Murçia. *Apologiæ variæ.*
Martinus de Torreçilla. *Apologiæ variæ.*
Mauritius Tolonenſis. *Apologia pro ſuffumigationibus faciendis tempore peſtis.*
Octavius Worſt. *Apologia pro infallibilitate Pontificis Romani.*
Paulus Aſtigitanus. *Apologiæ pro V. Maria a Jeſu de Agreda.*
Seraphinus de Figueras. *Liber Apologeticus.*
Stephanus Claromontius. *Opera duo Apologetica.*
Valerianus Magnus. *Apologia Valeriani.*
Victorius a Novellara. *Apologia Temporis.*

PRO ORDINE.

ADrianus Wildenaulenſis. *Defenſia Provinciæ Bavaricæ.*
Amadeus Bajocenſis. *De jure veſtiendi Tertiarios S. Franc.*
Angelicus a Panagia. *Conformitates FF. Minorum S. Franciſci Capuccinorum.*
Angelus de Beaumont. *De Jure Capuccinorum adminiſtrandi Sacram. Pœnitentiæ ſecularibus. De gloria Seraphicæ Paupertatis.*
Angelus Maria a Buſto-arſitio. *De Fratribus Tertii Ordinis S. Franciſci.*
Anonymus Romanus. *Defenſio Annalium Capuccin. Boverii.*
Antonius ab Interamna. *De Habitus forma Capuccinorum.*
Baſilius a Terulo. *Probatia de S. P. Franciſco, quod non fuerit Religioſus S. Auguſtini.*
Benedictus Paloccius. *Ordinationes Patrum, & maxime S. Bonaventuræ circa Religioſum exteriorem.*
Benedictus a Tullo. *Apologia de hiſtoria & Indulgentia, vulgo Portiunculæ. Veteris Ordinis Seraphici monumenti nova illuſtratia.*
Carolus de Aremberg. *Clypeus Seraphicus in defenſionem Annalium Capuccinorum.*
Franciſcus ab Æſio. *Reſponſio ad ſingulos articulos Capuccinis datos.*
Franciſcus de Nuictio, *Defenſio Conſtitutionum Capuccinorum.*
Gregorius Angelerius. *Conformitates Miraculorum Seraphicæ Religionis cum veteribus utriuſque Teſtamenti. Fons Solis in civitatem Seraph. Religionis.*
Gregorius a Corella. *Apologiæ pro Ordine Capuccinorum.*
Henricus Caletenſis. *Apologia contra impugnantes Religionem Capuccinorum,*
Hilarion Mediolanenſis. *Elogia & Icones Minoritarum veterum cum Capuccio, quo utuntur Capuccini.*
Jacobus de Chevanes. *Apologia pro Ordinibus, & maxime FF. Minorum.*
Joannes a Cropano. *Lateranenſis Eccleſia a Franciſcanis ſuſtentata.*
Ivo Pariſienſis. *Felices eventus Pietatis. Declaratio hujus operis.*
Leander Montanus de Murçia. *Apologia Annalium Capuccinorum, atque eorumdem Miſſionum, denique & totius Religionis.*
Ludovicus Caſpenſis. *Apologia pro Annalibus Capuccinorum Zachariæ Boverii.*
Marcus Antonius Galitius. *Propugnaculum hiſtoriæ Annalium Zachariæ Boverii.*
Marianus Panormitanus. *Lectiones de juriſdictione Capuccinorum pro Sacramenta Pœnitentiæ.*
Martinus de Torreçilla. *Tertii Ordinis Regula, & de origine atque præſtantia Ordinis Seraphici. Propugnatio facultatis in Capuccinis pro admittendo ad Tertium Ordinem. Apologia de Tertio Ordine. Speculum & excellentia Religionis Capuccinorum.*
Michael Tugienſis. *Bullarium Ordinis Capuccinorum,*

IN-

INDEX

HUJUS BIBLIOTHECÆ SCRIPTORUM PER SUAS PROVINCIAS diſtributorum.

PROVINCIA ALSATIÆ

Totam illam Ditionem, quæ hoc nomine nuncupatur, comprehendit. Cum recenter ab Helvetica Provincia ſit diviſa, labores quidem pro Eccleſia dedit, ſed necdum ſcriptores.

PROVINCIA ANDALUZIÆ, ſeu BŒTICA

Regnum Wandalitiæ, quæ in ditionibus Hiſpalenſi & Cordubenſi extenditur, Regnum Granatæ & Murciæ percurrit; atque his inſignitur Scriptoribus.

AMbroſius de Vanes.
Andreas Granatenſis.
Andreas a Montilla.
Angelus Aſtenſis.
Antonius del Arahal.
Auguſtinus Complutenſis.
Bernardinus Malacitanus.
Bonaventura de Antiquaria.
Carolus a Portu S. Mariæ.
Didacus Legionenſis
Didacus Malacitanus.
Dionyſius Hiſpalenſis.
Emmanuel Granatenſis.
Emmanuel Malacitanus.
Emmanuel de Niza.
Felicianus Hiſpalenſis.
Felix de Almonte.
Felix de Cabra.
Felix Granatenſis.
Felix Joſeph de Ubrique.
Franciſcus de Anduxaria.
Franciſcus Giennenſis.
Franciſcus Guadicenſis
Franciſcus del Viſſo.
Franciſcus de Xerez.
Hieronymus de Alicante.
Hieronymus Aſtigitanus.
Hieronymus Giennenſis.
Hieronymus Guadicenſis.
Idelphonſus de Lerena.
Joannes ab Antiquaria.
Joannes Compoſtellanus.
Joannes Raymundus Hiſpalenſis.
Joſeph de Arazena.
Joſeph Nebrixenſis.
Iſidorus Hiſpalenſis.
Iſidorus Franciſcus Bruxellenſis.
Laureanus Hiſpalenſis.
Ludovicus ab Antiquaria.
Mathias Granatenſis.
Paulus Aſtigitanus.
Paulus Gaditanus.
Paulus Granatenſis.
Paulus Joſeph Hiſpalenſis.
Philippus Malacitanus.
Sebaſtianus Malacitanus.

PRO-

PROVINCIA S. ANGELI

Aprutii & Apuliæ portiones colligit, nimirum Comitatum Moliſæ, & Capitanatam. Nomen auſpicatur a Monte S. Angeli, non in iis tantum partibus, ſed in toto orbe percelebri. Noſtris diligentiis non reſpondit niſi hic tantum ſcriptor.

Nicander Garriga.

PROVINCIA APRUTII

Regni Neapolitani pars, in qua ulterius & citerius Aprutium continetur. Hos, qui ſequuntur, habet ſcriptores.

Antonius Naccaria.
Franciſcus Aquilanus.
Joſeph Maria a Caſtanea.
Ludovicus Sanguinetus.

PROVINCIA AQUITANIÆ

Eſt Armoricorum Galliæ pars, nunc & dicta Aquitania. Olim eadem Provincia cum Toloſana fuit. Attamen latos fines habet; quippe quæ incipit a nobili fluvio Garumna ad magnum uſque Oceanum, amplectiturque regnum Navarræ Gallicæ, provinciam Diarnenſem, & Coduricenſem, & Biſcajenſem. In ea hi enumerantur ſcriptores.

Angelus Breſſonius.
Anſelmus Olornienſis.
Benedictus Burdigalenſis.
Bernardinus Burdigalenſis.
Cœleſtinus de Montemarſano.
Daniel a S. Severo.
Felicianus a Miranda.
Franciſcus Mauſolenſis.
Jacobus Burdigalenſis.
Martialis Brivatus.
Matthæus a Monteſecuro.
Michael a Caſtrofranco.
Pacificus Scaligerus.
Petrus Champolinus.
Petrus Calixtus Campetti.

PROVINCIA ARAGONIÆ

Regnum Hiſpaniæ notum, cui & noſtra innititur Provincia. Illi & Baleares Inſulæ fuerunt adjunctæ. Imo & olim Navarra Provincia illi erat commixta. Ejus ſcriptores ſic recenſentur.

ANonymus.
Antonius de Carinnena.
Antonius Iribarne.
Bonaventura Cæſarauguſtanus.
Franciſcus de Haufte.
Franciſcus a Majorica.
Franciſcus de Munebrega.
Franciſcus Joſeph Jaccenſis.
Hieronymus de Balbaſtro.
Hieronymus Cæſarauguſtanus.
Joannes a S. Jacobo.
Joſeph a Carabantes.
Joſeph de Graux.
Joſeph Maria Majoricenſis.
Ludovicus Caſpenſis.
Nicolaus Majoricenſis.
Petrus de Abion.
Petrus de Aliaga.
Petrus a Muro.
Petrus Trigoſus.

PROVINCIA AUSTRIÆ ANTERIORIS

Olim cum Helvetica Provincia conjuncta, & nunc illa Auſtriæ portio, quæ dicitur Anterior, quæque pervadit quatuor Civitates ſylveſtres, & ditionem Archiducum Auſtriæ in Suevia. Poſt ſuam diviſionem hos exhibet Scriptores.

ALexander ex Sonthoſen.
Alexius Conſtantienſis.
Bonagratia Habſenſis.
Conradus Beſortenſis.
Donatus ex Aſen.
Electus Lauffenburgenſis.
Euſtachius Fravenfeldenſis.
Franciſcus Joſeph ex Buſmanshauſen.
Ignatius Rhenofeldenſis.
Joannes Erghoſtemus.
Laurentius ex Schnyfis.
Lucianus Montifontanus.
Perfectus Conſtantienſis.
Romualdus Stockacenſis.
Simon Uberlinganus.
Theobaldus Conſtantienſis.
Tiberius a Foro Tiberii.
Udalricus Montifontanus.
Willibaldus a Friburgo.
Zeno Athenſis.

PROVINCIA BARII

Eſt Barii ager ſeu provincia, quæ in Apulia ad oram Adriatici ſinus extenditur. Ejus iſti tantum noſcuntur Scriptores.

ANſelmus Marzatus.
Cherubinus de Nucibus.
Hieronymus Melphictenſis.

PROVINCIA BAVARIÆ

Bavariam ſuperiorem & inferiorem undecumque luſtrat, poſtquam a Tyrolenſi anno 1668. fuit diviſa. His exornatur Scriptoribus.

ADalbertus Monachenſis.
Adriauus Wildenaulenſis
Amatus Stockavienſis.
Anooymus,
Antonius Straubinganus.
Barlaam Wejeheimenſis.
Beda Soyenſis.
Beltrandus Œttinganus.
Benno Oſtermonachenſis.
Bonagratia Monachenſis.
Cajetanus Euſtadianus.
Chriſtophorus Monachenſis.
Clemens Burghuſianus.
Conradus Mooheimenſis.
Emericus Berlacenſis.
Engelbertus Landishutanus.
Fridolinus Flinsbaceoſis.
Fructuoſus Oberumbacenſis.
Georgius Wembdinganus.
Hilarius Landishutanus.
Jordanus Waſſerburgenſis.
Joſeph Bayrmuncheoſis.
Joſeph Monachenſis.
Joſeph Maria Emattinganus.
Iſaac Oſtovienſis
Ladislaus Emattinganus.
Lambertus Maſpurgenſis.
Lucius Maſpurgenſis.
Modeſtus Waſſerburgenſis.
Probus Monachenſis.
Raphael Gindinganus.
Reinardus Monachenſis.
Stephanus Neophorenſis.
Theodorus Brunovienſis.
Victor Monachenſis.
Vitus Brunovienſis.

PROVINCIA BOHEMIÆ

In eo toto Regno diſtenditur, inſuper & Marchionatum Moraviæ excurrit, penetratque Sileſiam. A Viennenſi Provincia fuit disjuncta anno 1673. Porro bis ampliatur Scriptoribus.

ANaſtaſius Pragenſis.
Anonymus.
Antonius Maria Schyrleus.
Chriſtophorus Luſatius.
Franciſcus a Rodraſen.
Joſeph Bilinenſis.
Nazarius Sileſius.
Nicolaus Barſottus.
Valerianus Magnus.

PROVINCIA BONONIÆ

Dimiſit jam ab anno 1679. totam Lombardia Provinciam, quam continebat, & nunc retinet Bononia atque Romandiola ditiones, ſimul & Ferrarienſem atque Mirandulanum Ducatus. Hos enumerat Scriptores.

Alexander Floravantius.
Alexander Maraffius.
Andreas a Caſtro Bononienſi.
Angelus Savonenſis.
Bartholomæus Barberius.
Bartholomæus de Vecchis.
Bernardus a Bononia.
Bonaventura Barberinus.
Bonaventura Zampizonus.
Carolus a Crevalcore.
Carolus Maria a Ceſena.
Chriſtophorus Facciardus.
Dionyſius de Carolis.
Dominicus a Ceſena.
Eugenius a Petrarubea.
Felix a Bertinorio.
Fortunatus Alamandinus.
Fortunatus Zanchinus.
Franciſcus a Bagnone.
Franciſcus a Cæſena.
Franciſcus a Faventia.
Franciſcus de Juniano.
Franciſcus Manfredus.
Franciſcus Tuſcus.
Franciſcus Maria Capellus.
Franciſcus Maria a Sextula.
Gregorius Regienſis.
Hieronymus Bononienſis.
Jacobus a Foroſarſinio.
Joachimus Banzius.
Joannes a Seſtola.
Joannes Angelus Serra.
Joannes Antonius Cavatius.
Joannes Baptiſta Eſtenſis.
Joannes Baptiſta Faventinus.
Joannes Chryſoſtomus a Bononia.
Joannes Franciſcus Ceſenas.
Joannes Franciſcus a Porticu.
Joannes Franciſcus Scoti.
Joſeph a Mutiliana.
Joſeph Maria a Cento.
Joſeph Maria a Ferraria.
Joſeph Maria Muzzarellus.
Joſeph Maria a Tiberiaco.
Juniperus a Barga.
Liberatus Magattus.
Ludovicus a Bononia.
Mathias a Parma.
Michael Angelus Ariminenſis.
Paulus Maria Philippinus.
Petrus Giannolius.
Philippus a Faventia.
Sigiſmundus de Federicis.
Stephanus a Ceſena.
Stephanus Claromontius.
Zacharias Barberius.
Zacharias Ulyſſiponenſis.

PROVINCIA BRITANNIÆ.

Quæ Armorica ſeu Britannia minor in Gallia dicitur, ea eſt hæc Provincia. Porro ſibi quoque adſciſcit portionem provinciæ Pictavienſis: imo olim Turoniæ Provinciam conjunctam habuerat. Ejus Scriptores ſunt:

Angelus Caſtrogentirienſis.
Britius Rhedonenſis.
Cœleſtinus de Coriſopito.
Didacus de Bilhono.
Franciſcus de Romorantino.
Gregorius de Roſtrenen.
Joſeph de Morlæo.
Ivo Trecorenſis.
Raphael Nannetenſis.
Vincentius Aurelianenſis.

PROVINCIA BRIXIÆ

Si Brixienſem & Bergomatem conjungas agros, adjiciaſque Cremenſem, hæc eſt Brixienſis noſtra Provincia. Vallem-tellinam quoque occupat ad Miſſiones peragendas. His ornatur Scriptoribus.

ADeodatus Paſinus.
Alexius Segala.
Angelus a Carpenedulo.
Archangelus Brixienſis.
Bartholomæus Bergomenſis.
Cajetanus Maria Bergomenſis.
Carolus de Sale.
Clemens Brixienſis.
Cœleſtinus Coleonius.
Cyrillus de Rubeis.
Deſiderius de Bellagrandis.
Donatus a Corteno.
Dorotheus Biterra.
Eliſeus de Bellagrandis.
Eliſeus Peſentius.
Eliſeus Virolenſis.
Fauſtinus Gedeonus.
Felix Paſſera.
Franciſcus Tereſtius.
Fulgentius de Iſæo.
Gabriel Maria Brixienſis.
Gaudentius Bontempus.
Hippolytus Averoldus.
Jacobus de Scalvo.
Ignatius a Ciſnago.
Joannes Bellotus.
Joannes Brixienſis.
Joannes Chryſoſtomus Brixienſis.
Joannes Franciſcus Beoigni.
Joannes Franciſcus Brixienſis.
Joannes Franciſcus Cerutı.
Joannes Franciſcus a Londronio.
Lucianus Brixienſis.
Lucianus Soncinus.
Marcus Antonius Galitius.
Martinus de Calvaceſio.
Mathias Bellintanus.
Obitius Brixienſis.
Petrus Bergomenſis.
Petrus Rota.
Remigius Bergomenſis.
Sigiſmundus Foreſtius.
Theodorus Brixienſis.
Theodorus Foreſtius.
Timotheus Brixienſis.
Vincentius a Caravaggio.
Zacharias Rhendana.
Zacharias Salodienſis.

PROVINCIA BURGUNDIÆ

Notus Galliæ Comitatus, in quo iſthæc Provincia concluditur: cum antea & Lugdunenſem ſibi haberet commixtam. Ab ea iſti prodiere Scriptores:

CLaudius Franciſcus Majſtre.
Epiphanius de Moyrans.
Gratianus Moofortius.
Julianus Biſuntinus.
Julius a Veſuntione.
Ludovicus Dolanus.

PROVINCIA CALARITANA

Eſt meridionalis pars Sardiniæ, quæ & dicitur Caput Calaritanum, diviſa ab altera parte, cum qua una erat jam Provincia. Hos præbet Scriptores.

JOannes Franciſcus Calaritanus.
Petrus Calaritanus.
Seraphinus Eſquiros.

PROVINCIA CAMPANIÆ.

Conſpicua Galliæ Provincia, cujus terminos & noſtra complectitur. Trium Epiſcopatuum provinciam quoque ſibi adſciſcit. Una fuit olim cum Lotharingia. En quos dat Scriptores, poſtquam eſt divulſa:

Ambroſius a Calvomonte.
Bonaventura alter Lingonenſis.
Innocentius de la Neufuille.
Marcellus a Calvomonte.

PROVINCIA CASTELLÆ

In Caſtilia veteri & nova, in Legionenſi regno, atque in Extremaduræ Provincia hæc noſtra Provincia excurrit, atque his ditatur Scriptoribus.

Ægidius de Villalou.
Alexander Toletanus.
Anonymus.
Antonius ab Arnedo.
Antonius de Fuente la Penna.
Antonius de la Puebla.
Antonius Toletanus.
Baſilius de Zamora.
Bernardinus Matritenſis.
Didacus Matritenſis.
Didacus de Quiroga
Didacus Toletanus
Emmanuel Gienenſis.
Felix de Molina.
Franciſcus de Madervil.
Franciſcus de la Mota.
Franciſcus Antonius Moncada.
Gaſpar de Vianna.
Gregorius Salmaticenſis.
Joannes Franciſcus Zacer.
Joſeph Hiſpalenſis.
Joſeph Matritenſis.
Joſeph de Naxera.
Iſidorus Legionenſis.
Leander Montanus.
Martinus de Torreçilla
Matthæus de Angujàno.
Michael de Cepeda.
Michael de Lyma.
Michael de Majolanda.
Michael a Valentia.
Paulus Fidelis de Burgos.
Petrus de Reynoſa.

PROVINCIA CATALONIÆ

Veteris & novæ Cataloniæ præfecturas circumambit, & his inſtruitur Scriptoribus.

Angelus a Belverio.
Archangelus Alarconius.
Athanaſius a Barcinone.
Bonaventura a Manreſa.
Cyrillus a S. Cruce.
Felix Barcinonenſis.
Felix a Cabrera.
Hyacinthus Olſpenſis.
Joſeph Barcinonenſis.
Seraphinus de Figueras.
Seraphinus a S. Philippo.
Sylvius ab Hoſtabich.

PROVINCIA COLONIÆ

A Colonia Agrippina nomen habet , & per plures conterminas vagatur p[illegible] quæ ſunt Archiepiſcopatus Colonienſis , Ducatus Juliacenſis , Clivienſis & [illegible] , Epiſcopatus Monaſterii Oſnabrugæ & Paderbonæ , Hannoveræ regio & H[illegible]ſella . Limites quoque protendit ad Hollandiam . Fuit diviſa a Rhenan[illegible] nno 1688. His præſtat Scriptoribus.

ALphonſus Zuſmerhauſanus.
Carolus Hildeſienſis.
Dionyſius Werlenſis.
Florentius Bonnenſis.
Georgius Duſſeldorpienſis.
Goſwinus a Monaſterio Weſtfalorum.
Heribertus Juliacenſis.
Humilis Clivenſis.
Leonardus Aquenſis.
Othmarus Trajectenſis.
Philadelphus Aquenſis.
Sebaſtianus Aquenſis.

PROVINCIA CORSICÆ

Totum illud Regnum ſic nuncupatum occupat , & illinc , quantum ſcire poſſumus , unus nobis elucet iſte Scriptor.

Marianus Nebienſis.

PROVINCIA COSENTIÆ

Eſt citerior Calabriæ pars , ab illa principe urbe nomen habens . Hos ab illa excerpſimus Scriptores.

BErnardinus a Balbano.
Franciſcus Spinellus.
Silveſter Roſcinianenſis.

PROVINCIA FLANDRIÆ

Eſt ea Belgii regio, quæ dicitur proprie Flandria, ſeu Comitatus Brabantiæ. Sibi etiam hæc noſtra Provincia adſciſcit Geldriam. Ejus ſcriptores ſic recenſentur.

ALbertus Sylvaducenſis.
Andreas Teneramundanus,
Archangelus de Forbes Scotus.
Arnandus Gandenſis.
Benedictus Leodienſis.
Bernardinus Gandavenſis.
Bonaventura Bruxellenſis.
Bonaventura Spechaert.
Carolus de Arembergh.
Conſtantinus a Barbanzone,
Cyprianus Crouſers.
Daniel Antuerpienſis.
Eugenius Burgenſis.
Eugenius Treſtius.
Fauſtinus Dieſtenſis.
Florentius Mechlinienſis,
Franciſcus Nugentius.
Franciſcus Maria Bruxellenſis.
Franciſcus Maria Huenſis.
Gregorius Hibernenſis.
Joannes Evangeliſta Sylvaducenſis.
Lucas Mechlinienſis.
Michael de Oudenboſch.
Nicolaus Amerſfortius.
Octavius Amſtelodamenſis.
Octavius Worſt.
Oneſimus Iprenſis.

F R A N C O N I A

A Bavarica Provincia anno 1711. hæc fuit evulſa, & ſatis notam Germaniæ regionem tum eccleſiaſticis cum ſæcularibus ditionibus illuſtrem circumambit, & complectitur. Poſt diviſionem præfatam hos recenſet Scriptores.

EDelbertus Rottenfelſenſis.
Eucharius Stocksbergenſis.
Joannes Gaſparus Mergentheimenſis.
Lucas Rottenfelſenſis,
Nicolaus Randerſageranus.

PRO-

PROVINCIA GENUENSIS

In Republicæ Genuenſis ditione extenditur. Dimiſit nuper Montemferratum in Cuſtodiam reſervatum, imo & ampliorem regionem Pedemontanam, in quam antiquitus protendebatur. His inſignitur Scriptoribus.

ALoyſius a Camuleo.
Ambroſius Genuenſis.
Ambroſius a Novis.
Angelus a Sigeſtro.
Anonymus.
Antonius a Rapallo.
Auguſtinus Genuenſis.
Auguſtinus alter Genuenſis.
Aurelius Richerius.
Barnabas a Genua.
Bernardious a Pontremulo.
Bernardus Lanterius.
Bonaventura Caſalenſis.
Bonaventura ab Occimiano.
Carolus a Complano.
Cherubinus Genuenſis.
Cheruhinus Maurianenſis.
Dionyſius a Genua.
Dominicus Interianus.
Franciſcus de Nigro.
Franciſcus a Sexto.
Franciſcus Maria Giancardus.
Franciſcus Maria Squarciaficus.
Gregorius Salinus.
Guido Finarienſis.
Hyacinthus Maria Genuenſis.
Jacobus Raggius.
Joannes ab Albintimelio.
Joannes a Foroſempronio.
Joannes Auguſtinus Oldoinus.
Joannes Baptiſta Pizzati.
Joannes Thomas Genuenſis.
Joſeph a Novis.
Joſeph Oxibienſis.
Laurentius Maria Genuenſis.
Marianus Geouenſis.
Mauritius Gamborinus.
Nicolaus Spedienſis.
Paulus Lunatus.
Paulus Maria Aſtenſis.
Paulus Maria a Genua.
Paulus Maria Rivarola.
Petrus de Alaxio.
Petrus a Nicea.
Petrus Fraociſcus a Novocomo
Raphael Aſtenſis.
Raphael de Surdis.
Romualdus Taurinenſis.
Silveſter a Placentia.
Stephanus a Gombolato.
Stephanus Tendenſis.
Theodorus Ticioenſis.
Valerianus a Pinarolio.

PROVINCIA HELVETIÆ

In hanc totam ſatis notam regionem extenditur, imo & in Alſatiam & in Auſtriam Anteriorem olim extendebatur. Dedit illa hos Scriptores.

ANtonius Maria Lucernenſis.
Apollinaris a Sigmaringa.
Benno Siantienſis.
Columbanus Lucernenſis.
S. Fidelis a Sigmaringa.
Franciſcus Sebaſtianus Altorffenſis.
Gervaſius Briſacenſis.
Gratianus Arthenſis.
Hilarius Friburgenſis.
Illuminatus Friburgenſis.
Joachimus Rapperſwillanus.
Joannes Chryſoſtomus Burrenſis.
Jodocus Bremgarthenſis.
Ludovicus Lucernenſis.
Martious Lucernenſis.
Mauritius Tugienſis.
Michael Tugienſis.
Michael Angelus Svitenſis.
Rodulphus Svitenſis.
Rufinus Erendigaous.
Sebaſtianus Tugienſis.
Theoringus Lucernenſis.

PRO-

PROVINCIA HIBERNIÆ

In eo Regno, cujus nomen adhuc retinuit, Provincia hæc fuit primo ſtatuta. Verum cum inde omnes Regulares in odium Fidei Catholicæ fuerint pulſi, refugium in Gallia Noſtri habuere: illiſque duo Conventus in Campania Provincia ſunt aſſignati ſub titulo Cuſtodiæ. Poſtea in Provinciam denuo eſt erecta. Hiberni tantum in ea admittuntur, qui utplurimum ad operandum in Miſſionibus tum Hiberniæ cum Britanniæ majoris proficiſcuntur. Habent enim in iis regnis plura Hoſpitia, ubi indumentis ſæculi diverſantur & laborant. Cum itaque tam operoſa ſit hæc Provincia, hos tantum exhibet, qui ſcribendo manum dare potuerunt.

Nicolaus Asboldus.
Richardus Hibernenſis.
Robertus Hibernenſis.

PROVINCIA HYDRUNTI

Calabrorum portio interſecta a Tarentino Sinu, & ex bicorni facie Italiæ pars altera extrema Epirum verſus. Conterminum habet agrum Barianum, nam cæteroquin mari undique ambitur. Hos dat Scriptores.

ALoyſius Taſſellus.
Antonius Caputus.
Dominicus de Sancto.
Hieronymus Leccius.
Jacobus Salinarius.
Joannes Gubitoſa.
Joſeph Maria a Leuca,
Ludovicus a Galatena,
Mathias Balbanus,
Petrus Citus,

PROVINCIA INSULENSIS

Flandriæ illa portio eſt, quæ dicitur Gallia Belgica, & ab Inſulis (vulgo Lilla *) civitate principe nomen deſumit. Vallonicam ſibi olim habebat Provinciam conjunctam. Hannoniam cum ea nunc retinet diſtributam, & occupat Arteſiam. Hujus recentis & operoſæ Provinciæ etiam hi floruere Scriptores.*

GRegorius Brugenſis.
Ludovicus de Reyn Dunkercanus,
Robertus Cameracenſis,

PRO-

PROVINCIA LEODIENSIS

Eſt Leodienſis ditio in Belgio inſerta, quæ & dicitur Epiſcopatus Leodienſis. Diviſa fuit a Vallonica anno 1704. & potius ad operandum quam ad ſcribendum occupata hos dedit uſque huc Scriptores,

Martinus a Leodio,
Ogerus Flockin,

PROVINCIA LOMBARDIÆ

A Bononienſi excerpta Ciſpadanos populos continet, quouſque ditionem Mediolanenſem pertingat. Aliquid etiam Tranſpadanorum delibat, nempe quod eſt extra ditiones Mediolanenſem & Venetam. Nuper ſibi Ducatum Mantuanum conjunxit. Ab anno 1679. quo altera a Bononienſi facta eſt Provincia, hos perhibet Scriptores.

Antonius Maria Piſcatorius.
Carolus Antonius Mutinenſis,
Cherubinus a Corrigio.
Fidelis a Placentia.
Franciſcus a Bagnone,
Joachimus a Soranea,
Joannes Franciſcus de Leonis.
Joſeph Maria a Saxulo.
Michael Angelus Guattini,
Romualdus Parmenſis,
Salvator Parmenſis,
Victorius a Novellara,

PROVINCIA LOTHARINGIÆ

Totum Lotharingiæ Ducatum, ſicuti & Ducatum Barri, illiuſque provinciæ portionem, quæ Epiſcopatus dicitur, pervadit. Una jam fuit cum Campaniæ Provincia. Hos præſtat Scriptores.

Adrianus a Nanceo.
Antoninus a Roſerio,
Barnabas Neocaſtrenſis,
Benedictus a Tullo,

PROVINCIA LUCANIÆ, ſeu BASILICATÆ

Incipit ab ea regni Neapolitani parte, qui Principatus Citerior, ſeu etiam Provincia Salernitana nuncupatur: & decurrit Calabriam verſus per totam Lucaniam ſeu Baſilicatam, quæ & provincia Acheruntina dicitur. Ex ſuis Scriptoribus nonniſi hic ſequens occurrit.

Franciſcus de Franchis,

PRO.

Digitized by Google

PROVINCIA S. LUDOVICI

Amplam Galliæ Narbonenſis portionem, totum Comitatum Venetum, partem Occitaniæ & Delphinatus, quæ & Provincia vulgo dicitur, luſtrat. A S. Ludovico Ord. Minor. Epiſcopo Toloſano, qui Maſſiliæ religioſe repoſitus conquieſcit, nomen auſpicatur. Hos exhibet Scriptores.

ALexander Arelatenſis.
Alexandrinus Civitatenſis.
Angelicus Inſulenſis.
Angelicus Minguevenſis.
Anſelmus a Forarquivio.
Balthaſſar Draconenſis.
Balthaſſar Regienſis,
Bernardinus a Carpentoracte.
Bonaventura a Carpentoracte,
Bonaventura a Siſtarica.
Dionyſius Maſſilienſis.
Dionyſius de Rives.
Dorotheus Aquenſis.
Gaſpar de Rougnes.
Gregorius de Rives.
Henricus Seyneoſis.
Hieronymus Avenionenſis,
Hugo Aquenſis.
Hyacinthus ab Avenione.
Joannes Baptiſta de Caſſalet.
Joanoes Franciſcus a Rupe.
Irenæus Avalonenſis.
Laurentius de Pertuſio.
Ludovicus Avenionenſis.
Marcellus Regienſis.
Marcus a Baudunio.
Mauritius Tolonenſis.
Maximinus Aquenſis.
Paulus Maſſilienſis.
Paulus a Nocero,
Raymundus Aveoionenſis.
Remigius a S. Romulo.
Stephanus Arelatenſis.
Theodorus Bertet.
Veranus Cabillooeoſis,

PROVINCIA LUGDUNENSIS

Ampliſſima totius Religionis, & ex ea originem trahunt Provinciæ Sabaudiæ, S. Ludovici, & Comitatus Burgundiæ. Complectitur igitur modo fere totum Delphinatum, Ducatum Burgundiæ, provincias Alverniæ, Borbonenſis, Gabalitanæ, Breſliæ, Vivarenſis, Veyllacenſis, Forifienſis, & Bituricenſis. His ditatur Scriptoribus.

ANdeolus Lictavienſis.
Andreas Franciſcus Turnonienſis.
Angelicus ab Allegro.
Antonius a Turnonio.
Archangelus ab Anicio.
Archangelus a Borbonio.
Baſilius Lugdunenſis.
Bonaventura Lingonenſis.
Chryſoſtomus a Moniſtrollio.
Franciſcus de Molinis.
Franciſcus de Nuictio.
Gregorius Lugdunenſis.
Hieronymus Arelatenſis.
Hilarion Noleyta..
Jacobus de Chevanes.
Joannes Evangeliſta Anicienſis.
Joſeph Maria a S. Stephano.
Irenæus Avalonenſis.
Leander Divionenſis.
Marcellinus Baveſipontius.
Marcellious de Piſe.
Maximinus de Guechen.
Michael Angelus de Bergon.
Michael Angelus Tapin.
Nicolaus Divionenſis.
Paulus Lugdunenſis.
Raphael ab Heriſſonio.
Scholaſticus Caſtilioneus.
Spiritus de Balma.
Tranquillus a S. Remigio.
Valerianus Divionenſis.

PRO-

PROVINCIA MARCHIÆ, ſeu PICENI

Italia & Status Eccleſiaſtici ſatis celebris Provincia, quam dividere licet in Marchiam Anconitanam, & in Ducatum Urbinatem. In hac Provincia Ordo noſter Capuccinorum ortum habuit, & hi floruere Scriptores,

AMbroſius de Urbino.
Anonymus.
Anonymus alter,
Antonius ad Amandula.
Antonius a Mondulpho.
Antonius Maria Prodomontanus,
Archangelus Leslæus Scotus.
Benedictus de Urbino.
Bernardinus a Monteulmo,
Bernardinus a Rupe.
Bernardinus a S. Angelo in Vado,
Bernardus Æmilianus.
Bernardus Auximenſis.
Bonaventura a Recineto.
Bonaventura a Rhegio.
Cornelius Caſtelluccius.
Cornelius Recinetenſis.
Euſebius Anconitanus,
Franciſcus ab Æſio.
Gabriel a Montenovo.
Hieronymus a Caſtroſerrettorum,
Hieronymus Mautinus Narnienſis.
Hieronymus a Mondulpho.
Hieronymus a Monteflorum.
Ignatius ab Apiro.
Joannes a Belvederio.
Joannes a Fano.
Joannes a Foroſempronio.
Joſeph a Colleamato.
Juſtus Bonafides.
Juſtus a Monteulmo.
Marius a Foroſarſinio.
Michael Angelus a Raguſio.
Nicolaus ab Auximo.
Paulus a Ceſena.
Paulus ab Offida.
Petrus a Sancto Severino.
Petrus Benedictus ab Urbino.
Philippus de Bictis.
Philippus a Civitate-nova.
Rodulphus Maria a Foroſempronio.
Salvator Sardus,

PROVINCIA MEDIOLANI

Cum Ducatu Mediolanenſi extenditur, imo & Brixienſem Provinciam olim occuparat: Qui ſint ejus Scriptores, accipe.

ALbertus Bergomenſis.
Alexander Creſpius.
Aloyſius Maria a Mediolano.
Ambroſius Mediolanenſis.
Ambroſius alier Mediolanenſis,
Angelus a Ferno.
Angelus a Freſcarolo.
Angelus Maria a Buſto-Arſitio,
Angelus Maria a Paravicino.
Antonius a Gallarato.
Antonius Olgiati.
Antonius Maria Affaitati.
Auguſtinus Mediolanenſis.
Auguſtinus Maria a Lugano.
Bartholomæus Baphius.
Benedictus Sanbenedictus.
Carolus a Cremona.
Emmanuel Orchius.
Fidelis Mediolanenſis.
Franciſcus ab Aquis-bormiis.
Franciſcus a Cannobio.
Franciſcus Laghi.
Franciſcus Mediolanenſis,
Hieronymus a Calio,
Hieronymus Mediolanenſis.
Hieronymus Novarienſis.
Hilarion Mediolanenſis.
Hippolytus Mediolanenſis,
Jacobus Mediolanenſis.
Ignatius a Carnago.
Joannes Faſſatius.
Joannes Patonus.
Joannes Baptiſta Cantonus.
Joannes Baptiſta a Caſſinis.
Joannes Petrus a Buſto-Arſitio,
Joſeph a Cannobio,
Joſeph Fernenſis.
Joſeph Maria a Cluſio.
Joſeph Maria a Novaria.
Leander Mediolanenſis.
Maximus Bertana.
Michael Angelus Caſſina,
Pius a Cruce.
Raphael Caſſina.
Remigius a Variſio.
Sigiſmundus a Mediolano.
Silveſter Draghetta.
Zacharias Caſtilioneus,

PRO.

PROVINCIA MESSANÆ

Sicilia eſt portio ad Septentrionem prope Italiam, quæ & dicitur Vallis Demona; ſed a Meſſana urbe celebri nunc nomen deſumens. Dedit hos Scriptores,

Angelicus Spadafora.
Angelus Maria Annabate.
Antoninus a Bronte.
Archangelus Hyacenſis.
Didacus Sgroy.
Hieronymus a S. Georgia.
Hyacinthus a Dragina.
Jeſualdus a Jacio.
Illuminatus Meſſanenſis.
Illuminatus de Oddis.
Joannes Maria Hieracenſis.
Lucas Calexbitanus.
Seraphinus a Melatio.
Urbanus Meſſanenſis.

PROVINCIA NAVARRÆ

Hiſpaniæ regnum illuſtre, cui noſtra congeminatur Provincia. Cantabriam quoque decurrit. Poſtquam ab Aragoniæ Provincia fuit diviſa, ideſt ab anno 1629. hos dedit Scriptores.

Bernardus Pampelonenſis.
Dominicus Pampelonenſis.
Felix a Pampelone.
Franciſcus Joſeph a Citrunigia.
Gregorius a Corella.
Jacobus a Corella.
Idelphonſus a Caſcante.
Joſeph a Pangueſſa.
Stephanus a Tubala.

PROVINCIA NEAPOLIS

Ab Urbe principe in totam illam regionem extenditur, quæ dicta eſt Campania Felix, & Terra laboris: excurrit quoque illam partem, quæ nuncupatur Principatus ulterior. Index ſuorum Scriptorum hic eſt.

Antonius Caraffa.
Antonius Laudatus.
Baſilius de Burgo.
Baſilius Donurſus.
Baſilius Nolanus.
Benedictus a Monteſarchio.
Benedictus de Leonis.
Bernardinus a Cilento.
Bernardus Roberti.
Bernardus Maria Giacchi.
Bernardus Maria Gioffius.
Bonaventura Aragonius.
Clemens a Juliano.
Conſtantinus Neapolitanus.
Franciſcus a Concha.
Franciſcus Maria Gioja.
Franciſcus Maria Philamarinus.
Gregorius Neapolitanus.
Hieronymus a Sorbo.
Jacobus Melphictenſis.
Joannes Baptiſta a Monteforti.
Joſeph ab Itro.
Matthæus Burgundus.
Michael Hiſpanus.
Michael Neapolitanus.
Mutius Cavenſis.
Petrus a Calacia.
Simon a Neapoli.
Victorius a Benevento.
Urbanus de Franchis.

PROVINCIA NORMANNIÆ,

Ducatus ſeu Provincia Galliæ ſatis illuſtris, cum qua & illa noſtra extenditur, nobiſque hos præſtitit Scriptores.

Alexander Cadomenſis.
Alexius a S. Laude.
Amadeus Bajocenſis.
Anacletus a Portu-Gratiæ.
Anonymus.
Anonymus alter.
Anonymus tertius.
Anſelmus Lexovienſis.
Archangelus a Valloniis.
Benedictus Gualdinus.
Dionyſius Virienſis.
Franciſcus de Domfrontio.
Hyacinthus ab Alençonio.
Jacobus de Bordes.
Joannes de Defont.
Joannes Franciſcus Dieppenſis.
Joſaphat Rothomagenſis.
Ivo Ebroycenſis.
Ludovicus Franciſcus Argentanenſis.
Martinus Conſtantienſis.
Michael Cadomenſis.
Michael Angelus Rothomagenſis.
Raphael de Clayes.
Raphael Dieppenſis.
Seraphinus Rothomagenſis.
Seraphinus alter Rothomagenſis.
Spiritus de Boſcorogerio.
Zacharias Lexovienſis.

PROVINCIA PANORMI

Siciliæ portio tertia, quæ Vallis Mazaræ conſuevit appellari, ſed modo æquius a celebriori Panormi urbe nuncupatur. Hos potuit dare Scriptores.

Anſelmus Hyacenſis.
Archangelus Panormitanus.
Bruno Pattenſis.
Conſtantinus a Panormo.
Felix Brandimartes.
Franciſcus Arena.
Franciſcus a Mazzara.
Gregorius Valentianus.
Hieronymus a Calatanifſeta.
Hieronymus de la Jacona.
Hieronymus Panormitanus.
Hieronymus a Politio.
Hieronymus Trachinat.
Jeremias Panormitanus.
Jeſualdus de Bononiis.
Jeſualdus Panormitanus.
Illuminatus a Panormo.
Joannes Baptiſta Piſone.
Joannes Maria Tiſſanenſis.
Joſeph Taberna.
Lucas Termini.
Ludovicus Baldus.
Ludovicus Panormitanus.
Marianus Alcamenſis.
Marianus Panormitanus.
Roſarius Maria de Amico.
Ruffinus a S. Gaudentio.
Salvator Montalbanus.
Thomas Calona.
Victor Panormitanus.
Urbanus a Politio.

PRO-

PROVINCIA PARISIORUM

A celeberrima illa Urbe totam circumambit regionem , quæ dicitur Inſula Franciæ . Occupat quoque provinciam Picardiæ , & partem Arteſiæ . Scriptorum ſuorum hunc dat elenchum ,

ALbertus Felix Pariſienſis.
Alphnnſus Carnntenſis.
Alphonſus Monfnrtius,
Anaſtaſius Pariſienſis.
Angelus de Perona.
Angelus de Raconis.
Annnymus.
Annnymi ſub Romann Pariſienſi.
Antonius Carnotenſis.
Antonius Pariſienſis.
Antonius alter Pariſienſis.
Archangelus de Ripaut.
Athanaſius Mole.
Barthnlomæus de la Haye:
Baſilius Sveſſionenſis,
Benedictus Filchius.
Benedictus Laugeois.
Bernardinus Pariſienſis,
Bernardinus a Pecquignes.
Bernardus Atrebatenſis.
Bernardus Pariſienſis.
Britius a Rubromnnte.
Carolus Abbavillæus.
Carolus Boulanger.
Carolus Jnſeph Tricaſſinus.
Claudius Abbavillæus.
Cyprianus Gammachenſis,
Daniel Pariſienſis.
Eduardus Pariſienſis.
Epiphanius Sylvanectenſis.
Euſebius Mellntenſis.
Florentinus Caletenſis.
Franciſcus Andegavenſis.
Franciſcus Meudnnenſis.
Franciſcus Maria Pariſienſis.
Gabriel a Bullandio.
Georgius Ambianenſis.
Heliodorus Pariſienſis,
Henricus a Bellomnnte.
Henricus Caletenſis.
Henricus Harvillæus.
Hieronymus Sennnenſis.
Hnnoratus Pariſienſis.
Hyacinthus Ambianenſis.
Hyacinthus Kerver.
Jacobus Bolducius.
Joannes Chryſnſtomus a Bethunia.
Joannes Franciſcus de Bourdemare.
Jnannes Franciſcus Rhemenſis.
Joannes Ludnvicus Ambianenſis,
Jnſeph le Clerc de Tomblay,
Joſeph Drujenſis.
Ivo Pariſienſis.
Laurentius Pariſienſis.
Leo Vannetenſis.
Lennardus Pariſienſis.
Lucas Pariſienſis.
Ludovicus Pariſienſis,
Martialis Stampenſis.
Matthæus Quintanenſis.
Medardus Compendienſis,
Michael de Bagnones.
Michael Angelus de Gueren.
Nicephnrus de Ponte.
Pacificus Caletenſis.
Pacificus Portellius.
Pacificus a Provino.
Palæmon Quintonopolitanus.
Paulinus Ambianenſis.
Paulinus Bellovacenſis.
Paulus Lantiniacus.
Petrus Beſſonius.
Petrus de Campis.
Petrus Quintinnpolitanus.
Philibertus Pariſienſis.
Philippus Engoliſmenſis.
Rogatianus Pariſienſis.
Rnmanus a S. Brioco.
Sebaſtianus Sylvanectenſis.
Seraphinus a Pariſiis.
Silverius Abbavillæus.
Silveſter Lavallenſis.
Simon de Bnurg.
Sixtus Pariſienſis.
Spiritus Sabbatherius.
Turianus de Fieurè,

PROVINCIA PEDEMONTII

Totam Principatus Pedemontii, & aliarum ditionum conjunctarum latitudinem complectitur, cum olim eſſet Genuenſi mixta Provinciæ. Has novimus ejus Scriptores.

Angelus de Beaumont.
Antonio a Cherio.
Carolus Franciſcus de Saviliano.
Cherubinus a Nicea.
Franciſcus a Montecalerio.
Gaſpar de Pinarolio.
Georgius Salmus.
Joannes Moriundus.
Joannes Baptiſta Verſolienſis.
Joannes Thomas Braydenſis.
Mathias Ferrerius.
Petrus de Orbaſſano.
Philippus Ribottus.
Stephanus Dentis.
Thomas Taurinenſis.
Zacharias Boverius.

PROVINCIA RHEGII

Calabria pars ulterior, in qua deſinit Italia Siciliam verſus. His inſignitur Scriptoribus.

Angelicus a Panagia.
Antonius ab Olivado.
Benedictus de Leonis.
Bernardinus a Rhegio.
Bonaventura a Catanzaro.
Bonaventura a Taberna.
Franciſcus Antonius Mottola.
Gregorius Angelerius.
Hieronymus Dinami.
Ignatius de Combis.

PROVINCIA RHENANA.

Percurre Archiepiſcopatus Moguntinum & Trevirenſem, ſimul Wormatienſem & Spirenſem Epiſcopatus, denique & Ducatum Palatinum in Germania, & hæc nunc eſt noſtra Rhenana Provincia, quæ olim una erat cum Colonienſi. Ab ea hos accipe Scriptores.

Ananias Clottenſis.
Angelicus Winfelerанus.
Angelinus Heppenheimenſis.
Anonymus.
Bartholomæus a S. Windelino.
Benignus Lohranus.
Dionyſius Luxemburgenſis.
Hierotheus Confluentinus.
Juſtinus Confluentinus.
Lucius Saxoregianus.
Marianus Mullenbornenſis.
Martinus Cochemenſis.
Placidus Ettelbruckenſis.
Renatus Colonienſis.
Thomas Horſteinenſis.
Victor Gelenius.

PROVINCIA ROMANA

Totam regionem, quæ Urbem Mundi capui circumambit, clauditurque ab Umbris Samniis ac Neapolitanis, pervadit: ideſt Agrum Romanum, Patrimonium S. Petri, Sabinorum provinciam, Agrum Orniti, Ducatum Caſtri, & Roncilionis Comitatum. Ejus ſequentes recenſentur Scriptores.

Alexander a Baſſano.
Alphonſus Lupus.
Angelus Maria Bergomenſis.
Angelus Maria de Rubeis.
Anonymus.
Benedictus Paloccius.
Bernardinus Hungarus.
Bernardinus Palladius Aſtenſis.
Bonaventura Urbevetanus.
Franciſcus a Cento.
Franciſcus Longus.
Franciſcus Ruginius.
Franciſcus a Soriano.
Franciſcus Titelmanus.
Hilarius a Pophis.
Hyacinthus Bruſſotus.
Joachimus a Monteſaliſco.
Joannes ab Albintimelio.
Joannes Baptiſta Hoſtienſis.
Joannes Baptiſta Pinardus.
Joannes Franciſcus Romanus.
Joſeph Archangelus Romanus.
Michael Angelus a Raſenna.
Modeſtus Romanus.
Nicolaus Angelus a S. Angelo.
Raphael a Tuſculo.
Sanctes Theſaurus.
Seraphinus a Burgundia.

PROVINCIA SABAUDIÆ

In toto illo Ducatu, ubi olim Allobroges populi, protenditur. Non habet otium inter labores pro vinea Domini, & tamen hos exhibet Scriptores.

Fidelis a Talucio.
Franciſcus Camberienſis.
Franciſcus Genardus.
Philibertus de Boneville.
Sebaſtianus Maurianenſis.
Sigiſmundus a S. Mauritio.

PROVINCIA STIRIÆ

Germaniæ pars poſtrema ad mare Adriaticum, ſeu, ut ajunt, Auſtria citerior; recenſenturque in ea Archiducatus Stiriæ & Carinthiæ, Ducatus Carnioliæ, Comitatus Goritienſis & Gradiſcanus, Comitatus Tergeſtinus, & Liburnia. Tanguntur quoque aliqua ex parte territorium Salisburgenſe, Morlachia, & Croatia. Ab ea Provincia iſti eruuntur Scriptores.

Æmilianus Græcenſis.
Amandus Græcenſis.
Antonius Zucchellus.
Chriſtophorus Græcenſis.
Honorius Annanienſis.
Hyacinthus Græcenſis.
Rogerius Labacenſis.
Stephanus Zagrabienſis.

PROVINCIA SYRACUSARUM

Siciliæ portio altera, quæ dicta eſt Vallis Netina, ſed a Syracuſis urbe ampliori apud nos nomen obtinuit. Inſulam Melitenſem ſibi quoque habuit conjunctam, quæ nunc in Cuſtodiam eſt repoſita. Notantur in hac Provincia ſequentes Scriptores.

Aloyſius a Melita.
Clemens a Noto.
Franciſcus a Siclilis.
Joannes Maria a Noto.
Raphael Melitenſis

PROVINCIA TOLOSÆ

Totius Galliæ gratiſſima, quippe quæ ad meridianam plagam extenſa, Fere totum Occitanicum Comitatum Roxilianenſem uſque ad Pyrenæos comprehendit, ſicuti & Fuxienſem, & Ruthenenſem. In ea hi floruere Scriptores.

Angelus de Joyoſa.
Aphrodiſius Biterrenſis.
Auguſtinus Narbonenſis.
Baſilius Salonenſis.
Caſimirus Toloſanus.
Emmanuel Vivarienſis.
Franciſcus Toloſanus.
Hieronymus de la Baſtida.
Meliton Perpinianenſis.
Proſper Ruthenenſis.

PRO-

PROVINCIA TURONIÆ

Cum Turoniæ Vicecomitatu commeat, qui eſt Galliæ illuſtris provincia. Trahit originem ex Pariſienſi, & denuo diviſa fuit a Britannia Provincia. Partem ideo habet Pictavienſis provinciæ, totam Bituricenſem, Aurelianenſem, & Santonienſem. His ornatur Scriptoribus.

Agathangelus Bituricenſis,
Andreas Bituricenſis.
Anooymi tres,
Anſelmus Andegavenſis.
Anſelmus de Raſet.
Antonius Albaterrenſis.
Bernardinus Pictayienſis.
Cherubinus Aurelianenſis.
Cœleſtinus Niorſteoſis.
Eutropius Isleboneoſis.
Gregorius Aurelianenſis.
Joanoes Burdigalenſis.
Joannes Baptiſta Abrincenſis.
Joannes Baptiſta Andegavenſis,
Joannes Baptiſta Bituricenſis.
Joannes Baptiſta a S. Aniano,
Iſidorus Niortenſis.
Juſtinianus Turoneoſis.
Laureotius Aurelianenſis.
Natalis Taillepied.
Pacificus Tonnayenſis.
Paulus a Monteacuto.
Petrus Alenconienſis.
Petrus Pictavienſis.
Petrus de Podio.
Silveſter a S. Aoiano.
Theodorus a Rochefort,
Valentinus Nannetenſis.

PROVINCIA TURRITANA.

Borealis pars Sardinia, quæ & dicitur Caput Turritanum, hanc conſtituit Provinciam. Cum recenter ab altera Calaritana fuerit exciſa, necdum ullum, ſaltem ut nobis apparet, dedit Scriptorem,

PROVINCIA TUSCIÆ

Italiæ Magnus Ducatus, cum quo illa noſtra Provincia commenſuratur, addito ſibi Lucenſi ſtatu & Maſſæ Ducatu. Scriptores ejus hi fuerunt.

Antooius Barberinus.
Bernardinus ab Aretio,
Bernardinus a Fondagno.
Bonaventura ab Aretio.
Franciſcus Buratus.
Franciſcus Maria Caſinus.
Franciſcus Maria Pagnotius,
Hieronymus Bocchius.
Hieronymus a Piſtorio.
Joannes Zuaze.
Joaooes Antonius a Florentia.
Joaones Chryſoſtomus a Florentia.
Joannes Franciſcus Turrius.
Joſeph Dondorius.
Joſeph Maria a Florentia.
Juniperus a Burga.
Laurentius Lucenſis.
Laurentius a Monte-politiano.
Petrus Maria Lucenſis.
Thomas a Gualdo.

PRO-

PROVINCIA TYROLI

Tyrolenſem Ducatum, Principatum Salisburgenſem, partemque Sueviæ, nempe Auguſtam, Dilingam, Ginsburgum, Weiſſnbornium, Burgovium, & Hocſtadium ſi metiaris & comprehendas, hanc noſtram Tyrolenſem Provinciam eris aſſecutus, quæ hos offert Scriptores.

Athanaſius a Dilinga.
Conradus Salisburgenſis,
Dionyſius Œnipontanus.
Emericus Halenſis.
Gregorius a Ginzburg,
Heribertus Salurnenſis.
Joannes Baptiſta Eſtenſis,
Jordanus Añanienſis.
Juvenalis Añanienſis,
Maſſæus Añanienſis,
Mauritius Natthenhuſanus,
Maurus a Grieskirch.
Maximilianus Deggendorfenſis,
Paulinus Caldarenſis.
Remigius a Bozolo,
Theophilus Salisburgenſis,
Zeno Bergomenſis,

PROVINCIA VALENTIÆ.

Cum regno Valentiæ in Hiſpania iſta Provincia commeat & conterminat. His floruit Scriptoribus.

Angelicus Tudelenſis.
Antonius ab Alicante,
Baſilius a Terulo.
Bonaventura Moncada,
Eugenius ab Oliva.
Felix a Majorica.
Hieronymus a Segorbia.
Joannes a Majorica,
Joannes Baptiſta a Murcia.
Joannes Franciſcus de Velaſco,
Joſeph ab Offeria.
Ludovicus Flandrenſis,
Maurus a Valentia.
Melchior ab Oriola.
Vitalis ab Algeizira,

PROVINCIA VALLONIÆ.

Quæ una fuerat cum Inſulenſi & Flandrica Provincia, nunc illam Belgii partem occupat, quæ a Vallonibus populis incolitur. In ea autem enumeratur Ducatus Limburgicus & Luxemburgicus, Comitatus Namurcienſis, & portio Hannoniæ. Diviſa ab aliis hos hucuſque, prout novimus, dedit Scriptores ſequentes.

Bonaventura Bellomontanus,
Claudius Athenſis,
Eligius Baſſæus,
Ioannes Maria Sonegienſis,
Ludovicus Boviniacenſis,

PROVINCIA VENETIARUM

Si excipias Brixienſem, Bergomenſem, & Cremenſem agrum, omnem in Italia Reipublicæ Venetæ ditionem excurrit. Iſtriæ quoque & Dalmatiæ oras tangit. Imo & occuparat jam uſque ad annum 1734. Ducatum Mantuanum, atque Principatum Tridenti. Recenſentur in ea hi Scriptores.

AMbroſius de Brigentis.
Angelus Maria Marcheſinus.
Anonymus,
Apollonius a Cadorn.
Auguſtinus a Coneliano.
Barnabas de Gambellara.
Cherubinus Sandnlinus.
Flaminius de Grittis.
Franciſcus Barbaranus.
Franciſcus a Boſco.
Gabriel Pnrta Utinenſis,
Hieronymus Cabrinus,
Hiernnymus Cajetanus Vicentinus.
Hyacinthus Natta Caſalenſis.
Jnannes Amigoni.
Joannes Maria Zamora,
Joſeph Maria Maſſottus.
Joſeph Maria a Saorniano.
Laurentius a Brunduſio.
Laurentius Veronenſis.
Marcus de Aviann.
Marius Bignonus.
Mathias Baldi.
Michal Angelus Venetus.
Pacificus a Venetiis.
Seraphinus a Lendinaria.
Seraphinus a Vicentia.
Thenphilus Brunus.
Thnmas a Bergomn.
Valerius Venetus,

PROVINCIA VIENNÆ in AUSTRIA

Eſt Auſtria Inferior, diciturque hæc Provincia Auſtriaco-Hungarica, quatenus & Hungariam pervadit uſque Waradinum. A principe autem civitate nomen auſpicatur. Qui erui potuerunt Scriptores, ſunt ſequentes.

BRuno Neoſtadienſis.
Donatus Paſſavienſis.
Erneſtus a Solodoro.
Marianus Œnipontanus.
Pius Salisburgenſis.
Procopius Templius.
Reinardus Lincenſis.
Romualdus Œnipontanus.
Willibaldus Styrenſis.

PRO-

Digitized by Google

PROVINCIA UMBRIÆ, ſeu S. FRANCISCI

Umbrorum regionem totam poſſidet, ideſt Ducatum Spoletanum ſimul cum agro Peruſino, inſuper & Samniorum partem aliquam in montibus lambit. S. Patriarcha Franciſcus in hac Provincia, ideſt Aſſiſii natus & repoſitus, huic quoque Provinciæ nomen facit, Ex ea ſequentes prodiere Scriptores,

Angelus Tiphernenſis,
Antonius Cyrnæus,
Antonius ab Interamna.
Antonius a Tipherno.
Bernardinus a Collepetraccio,
Bonaventura a Monteregali,
Dionyſius de Abbatibus.
Dominicus a Buſcheto,
Evangeliſta a Cannobio,
Franciſcus a Monteregali.
Joannes Baptiſta Tramontanus,
Joſeph a Capriola,
S. Joſeph a Leoniſſa.
Juſtinus a Nurſia.
Lactantius ab Interamna.
Ludovicus Veruceius
Matthæus Silveſtrius,
Paulus Calanna,
Paulus Manaſſæus.
Paulus Viteleſcus.
Philippus a Fulginio.
Rogerius Manaſſæus.
Thomas a Tipherno,
Vincentius a S. Eraclio,

F I N I S.

93 365241
Digitized by Google

	Errata	Corrige
Pag. 3. col. 1. lin. 48.	ſalutem animarum	ſalutis animarum.
Pag. 9. col. 1. lin. 32.	exemplar factum eſt	exemplar factus eſt
Pag. 10. col. 1. lin. 21.	quia ſapientia	qui ſapientia
Pag. 13. col. 1. lin. 22.	eruditione laude	eruditionis laude
Pag. 17. col. 2. lin. 10.	ſuæ illuſtri	ſuæ illuſtris
Pag. 18. col. 1. lin. 14.	*Franciſcades*	*Franciſciades*
Pag. 37. col. 1. lin. 37.	Bononienſi Provincia	Bononienſi Bibliotheca
Pag. 41. col. 2. lin. 44.	*Virduneſes*	*Virdunenſes*
Pag. 43. col. 1. lin. 4.	merentibus	mœrentibus
Pag. 46. col. 1. lin. 32.	Roſſettus	Roſſotus
Pag. 49. col. 1. lin. 33.	tum vivos	tum apud vivos
Pag. 72. col. 2. lin. 10.	*ed Eupa*	*ed Europa*
Pag. 80. col. 2. lin. 61.	& pieti	& pietati
Pag. 90. col. 1. lin. 44.	Repanſi	Repanni
Pag. 94. col. 2. lin. 30.	feciliſſimam	feliciſſimam
Pag. 97. col. 2. lin. 2.	Obiit Genu	Obiit Genuæ
Pag. 102. col. 1. lin. 59.	facilicitate	facilitate
Pag. 106. col. 1. lin. 58.	*nomine Mariæ*	*nomini Mariæ*
Pag. 108. col. 2. lin. 33.	Eadralii	Cadralii
Pag. 112. col. 2. lin. 25.	quibuſcumque linguam	*quibuſcumque qui linguam*
Pag. 123. col. 1. lin. 18.	Publico jure	Publico juri
Pag. 139. col. 2. lin. 34.	pretioſum redacta	pretioſum redactas
Pag. 144. col. 2. lin. 11.	*Lezioni morali*	adde in 8. Patavii 1732. ap. Manfrè.
Pag. 145. col. 1. lin. 43.	*Enagogicus*	*Anagogicus*
ibid. col. 2. lin. ult.	ſemper charitati	ſemper charitate
Pag. 179. col. 1. lin. 45.	*JesU SerVe*	*JesU SerVo*
Pag. 195. col. 1. lin. 6.	Verbi Dei	Verbo Dei
Pag. 216. col. 2. lin. 43.	morum probitatem	ob morum probitatem
Pag. 222. col. 1. lin. 53.	demiſſus auſteritate	demiſſus humilitate
Pag. 241. col. 2. lin. 31.	Excomium	Encomium.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google